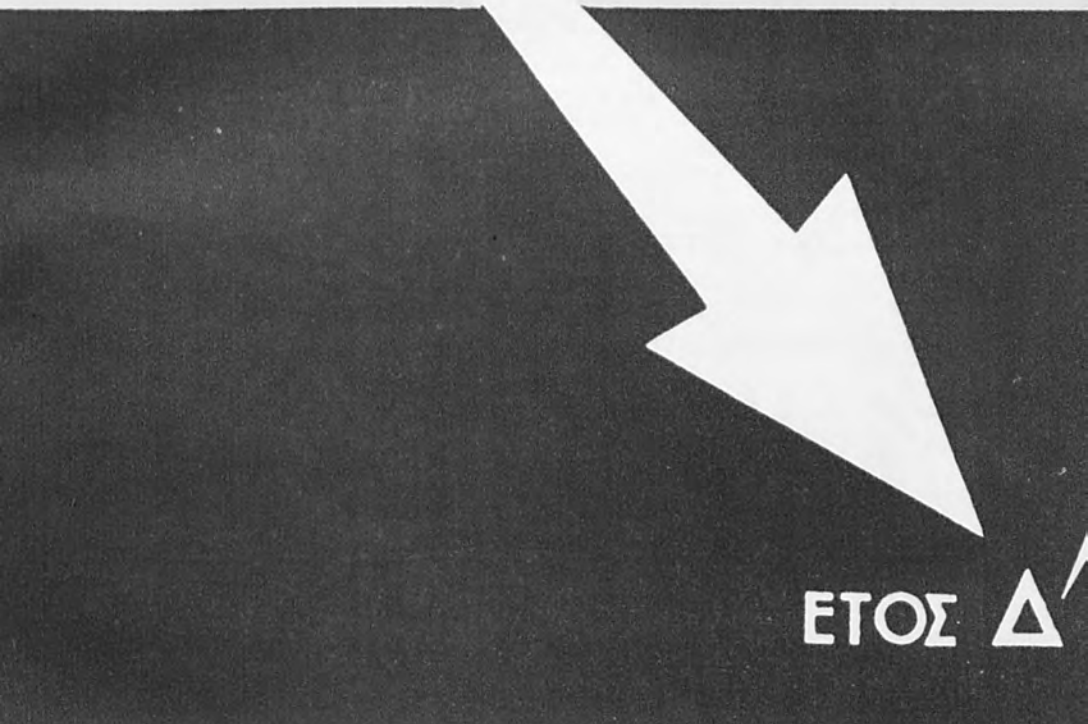

756/1951

ΕΤΟΣ Δ'

Ν Ε Α Α Σ Β Σ

18^{ON}

ΤΕΥΧΟΣ Α'

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΤΟΣ Δ'

Τιμή Δρχ. 1.—

ΤΕΥΧΟΣ 18/Α'

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γενικαί Γραμμαί τῆς Ὁργανώσεως καί Λειτουργίας τῆς Σχολῆς

Πρόγραμμα Ἐργασιῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1956—1957

Αἱ Ἔργασιαί τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τό Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν

Ἐναρξις τῶν Ἐργασιῶν τοῦ Νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους

Ὁ ἑορτασμός τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Διαγράμματα μελετῶν

πρός καθοδήγησιν σπουδαστῶν καί πτυχιούχων

Τό παρόν τεύχος ἐκδίδεται

ὑπό τήν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καί εὐθύνην

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Σύνταξις :

ΜΑΡΙΑ Σ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδός Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδός Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ' 1956/7

Ἀρχὴ 1

Τεύχος 18

ΣΚΟΠΟΙ, ΜΕΘΟΔΟΙ ΚΑΙ ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ συνεστήθη τὸ 1938, ἀρχικῶς ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρὰ τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν» καὶ τοῦ «Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν» μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παράσχη μίαν συμπληρωματικὴν εἰδικὴν μόρφωσιν —ἀνεξαρτήτως τυπικῶν προσόντων τῶν εἰσερχομένων— ἰδίως εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἱστορικὸς τῆς κοινωνικῆς μας ἱστορίας θὰ σταθῇ μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον πρὸ τῆς μορφωτικῆς αὐτῆς προσπάθειας τῶν δύο τούτων Ὁργανώσεων.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 27-9-1945 ἡ Σχολὴ, καὶ κατὰ τύπους καὶ κατ' οὐσίαν προσέλαβε τὴν σημερινὴν μορφήν τῆς ἀνωτέρας, εἰδικῆς, ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, μὲ τὸν σκοπὸν, πλεον, μιᾶς «συστηματικῆς θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς μορφώσεως διοικητικῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν». Τὸ Β.Δ. τῆς 8 Φεβρουαρίου 1947 ὠλοκλήρωσε τὴν σημερινὴν τῆς Σχολῆς συγκρότησιν, καθορίσαν ἰδίᾳ τριετὴ κύκλον σπουδῶν καὶ τὰ διδασκόμενα μαθήματα συμφώνως πρὸς τὰς νέας ἀνάγκας τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς πείρας. Τέλος, ἡ πλήρης σημερινὴ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ἐγένετο διὰ τοῦ Α.Ν. 800)1948, ὡς καὶ διὰ τοῦ ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμοῦ τῆς, ἐγκριθέντος διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 15-4-1948 (Φ.Ε.Κ. 105)48 Τεύχος Α'.

1. Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀποτελεῖ αὐτοτελὲς κοινῆς ὠφελείας Ἴδρυμα, ἀνήκον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἐπαγγελματικῆς οἰκονομικο-διοικητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὑπὸ ἰδίαν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν.

2. Τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας (Ὑπηρεσία Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως).

3. Παρασκευάζει διοικητικὰ καὶ διαχειριστικὰ στελέχη διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ ἰδίως τὴν βιομηχανίαν, τὰς κρατικὰς ὑπηρε-

σίας και τούς δημοσίους οργανισμούς.

4. Διαπαιδαγωγεί νέους με έπιστημονική θεμελίωσιν, με πρακτικήν γνώσιν και με Ικανότητας. Παρέχει άρτίαν οικονομικο-διοικητικήν μόρφωσιν και την προσήκουσαν νομικήν και τεχνικήν ένημέρωσιν.

5. Δέν είναι σχολή τεχνική, ούδέ προπαρασκευαστική δι' άλλα εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Είναι ανεξάρτητον άνωτατον εκπαιδευτικόν Ίδρυμα, φιλοδοξούν νά έφοδιάζη τόν παραγωγικόν μηχανισμόν τής Χώρας με έπιστημονικώς κατηρτισμένους επαγγελματίας, καλούς Έλληνας, χρήσιμους ανθρώπους με ήθος και Ιδανικά.

6. Δέχεται ώρισμένον κατ' Έτος αριθμόν σπουδαστών, βάσει εισιτηρίων έξετάσεων, διεξαγομένων μεταξύ κατόχων άπολυτηρίου Μέσης Έκπαιδεύσεως.

7. Θεμελιώδης άρχή τής Σχολής είναι ή άμείλικτος καταδίκη τής θεισθηρίας και τού παρασιτισμού. Διά τούτο καλεί μόνον όσους πράγματι έπιθυμούν νά μορφωθούν — με πολύν μόχθον και πολλές θυσίας — και όχι όσους τυχόν άποβλέπουν εις την πρόσκτησιν ενός τυπικού προσόντος πρός κατάληψιν μιās δημοσίας θέσεως. Διά τούτο άκριβώς πιστεύει ότι τό συμφέρον τού Κράτους είναι ή χρησιμοποίησις των πτυχιοχών τής.

8. Ή κατεύθυνσις τής είναι επαγγελματική και ώφελιμιστική. Είναι έπιστημονικόν Ίδρυμα τό όποιον, βασίζον την έργασίαν του εις τά ήλεγμένα δεδομένα τής Έπιστήμης και τής Τεχνικής, έπιδιώκει νά άσκήση την οικονομικήν σκέψιν των σπουδαστών, νά αναπτύξη και νά κατευθύνη την παρατηρητικότητα των επί των οικονομικών φαινομένων και των διοικητικών ζητημάτων, νά τούς καθοδηγήση εις την όρθήν έξέτασιν τούτων και την αναζήτησιν πρακτικών και σκοπίμων λύσεων διά τά προβλήματα τής οικονομίας και τής διοικήσεως έν γένει και Ιδίως τής βιομηχανίας και τής βιομηχανικής έργασίας και νά παρασκευάση αυτούς Ικανούς νά άντιλαμβάνωνται την τεχνικήν, διοικητικήν και έμπορικήν όργάνωσιν και λειτουργίαν των βιομηχανικών έπιχειρήσεων ώς και των συναφών δημοσίων όπηρεσιών και Όργανισμών.

9. Φιλοδοξία τής Σχολής και σύνθημά της είναι ή αύξησις τής παραγωγικότητος τής οικονομίας μας χάριν τής εϋημερίας τού Συνόλου.

10. Παράλληλως πρός την Σχολήν και έντός των γενικωτέρων πλαισίων και έπιδιώξεών της λειτουργούν ώς Ίδρύματα αύτής τό Γραφείον Έρευνών, Έπιτροπαί Μελετών και Κέντρα έπιμορφώσεως ή ειδικεύσεως. Τά Ίδρύματα ταύτα δέν αποτελούν Σχολάς και διά τούτο δέν παρέχουν πτυχία ή διπλώματα εις τούς παρακολουθούντας τός έργασίας των άλλ' άπλά πιστοποιητικά εϋδοκίμου φοιτήσεως, μη συνιστώντα τυπικόν προσόν, έκτός αν άλλως ειδικοί νόμοι τού Κράτους όρίζουν (όπως επί παραδείγματι διά τό Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως).

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ή Σχολή καλείται «άνωτέρα». Ό τίτλος οϋτος όμολογουμένως είναι άτυχής και έχει δώσει λαβήν εις παρεξηγήσεις και εις δημαγω-

γίας. Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπως καὶ εἰς τὴν Χώραν μας, διαιρεῖται εἰς τρεῖς κύκλους : τὴν κατωτέραν, τὴν μέσην καὶ τὴν ἀνωτέραν (Enseignement primaire, secondaire, supérieur. Volksschule, Mittelschule, Hochschule).

Ἀνεξαρτήτως τίτλου, ἡ Σχολὴ ἀνήκει εἰς τὴν ἀνωτέραν (ἢ ἀνωτάτην ὡς συνήθως λέγεται ἐν Ἑλλάδι) βαθμίδα τῆς ἐκπαίδευσως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει πρωτίστως τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἔπειτα αἱ λεγόμενα ἄλλοι «μεγάλοι Σχολαί». Δεδομένου ὅτι ἐδῶ αἱ Σχολαὶ αὐταὶ λέγονται «ἀνώταται» (ἄλλοι λέγονται Écoles Supérieures — Instituts Supérieurs ἢ ἀπλῶς Écoles, ὁ ὅρος «Ἀνωτάτη Σχολή» εἶναι ἄλλο ἀνόπαρτος), πρέπει καὶ ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ νὰ ὀνομασθῇ «ἀνωτάτη». Δι' αὐτὸ ἄλλως τε καὶ τὸ Ἄρθρ. 39 τοῦ Κώδικος τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων ὀρίζει, προκειμένου περὶ τῶν τυπικῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων πρώτης κατηγορίας, ὅτι ἀπαιτεῖται πτυχίον ἀνωτάτης ἢ ἀνωτέρας Σχολῆς, χωρὶς νὰ κάμῃ διάκρισιν τινα μεταξὺ αὐτῶν.

Πάντως ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως τονίζει ὅτι οἱ ὑποψήφιοι ὅσοι θέλουσιν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολὴν πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι αὕτη καλεῖται «ἀνωτέρα» καὶ οὐχὶ «ἀνωτάτη», ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Σχολὴ πράγματι καὶ λόγῳ τῆς φύσεώς της καὶ λόγῳ τῶν ἐπιδιώξεων της καὶ ἰδίᾳ λόγῳ τοῦ κύρους, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς δράσεώς της ἀναντιρρήτως ἐκτέσαστο, εἶναι τῷ ὄντι «ἀνωτάτη», ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ παρόμοιαι Σχολαί.

Ἐπίσης ὁ ὅρος «Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» ἔχει γεννήσει ὠρισμένα ἐρωτήματα :

Ὁ ὅρος «Βιομηχανία» εἶναι οἰκονομικὸς καὶ ὄχι στενωδὸς τεχνικός. Σημαίνει γενικῶς «ἐξεύρεσις μέσων διὰ τὸν βιοπορισμὸν», δηλαδή βιομηχανία εἶναι τὸ σύνολον τῶν παραγωγικῶν ἔργων, τῶν τρόπων δηλαδή τοῦσδήποτε ἐπενόησεν ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸν βιοπορισμὸν του. Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ ὅρου «βιομηχανία» καὶ οὕτω πως χρησιμοποιεῖται καὶ εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν ὁ ὅρος Industrie. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν π.χ. ὁ θεμελιώτης τῆς νεωτέρας κλασσικῆς Σχολῆς A. Marshall ὁμιλεῖ περὶ τῆς Industrial Organization. Παλαιότερον, παρ' ἡμῖν ὁ Σοῦτσος καὶ βραδύτερον ὁ Βουρνάζος ὑπ' αὐτὴν τὴν εὐρείαν ἔννοιαν ἐχρησιμοποίησαν τὸν ἐν λόγῳ ὅρον. Ἐπίσης παρ' ἡμῖν ἐχρησιμοποίηθη διὰ τὸν τουρισμὸν ὁ ὅρος «Βιομηχανία τῶν ξένων».

Ἡ ἐπικράτησις τῶν μηχανῶν συνετέλεσεν ὥστε ὁ ὅρος νὰ προσλάβῃ στενωτέραν ἔννοιαν καὶ νὰ θεωρηθῇ ὅτι καθορίζει τὸ παραγωγικὸν ἔργον τῆς «μεταποίησεως τῶν πρώτων ὑλῶν εἰς νέα προϊόντα καὶ ὑπηρεσίας» διὰ τῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πνευματικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν στενωτέραν αὐτὴν ἔννοιαν ὁ ὅρος δὲν εἶναι τεχνικός, ἀλλὰ οἰκονομικός. Ὑπ' αὐτὴν ἀποκλειστικῶς τὴν ἔννοιαν χρησιμοποιεῖται καὶ σήμερον εἰς τὴν οἰκονομικὴν βιβλιογραφίαν, χαρακτηριστικὸν δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ περιεχομένου τοῦ ὅρου «Βιομηχανία», ὑπὸ τὴν στενήν του ἔννοιαν, εἶναι τὸ ὅτι ὡς διακριτικὸν γνώρισμα τοῦ νεωτέρου βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου δὲν λαμβάνεται ἡ ἐκπαίδευσις.

βάνεται μόνον ή χρησιμοποίησις μηχανών αλλά και ή όργάνωσις του έργουστασιού, ώς άποτέλεσμα συλλογικής άνθρωπίνης προσπαθείας και έλέγχου.

Άλλά δέν είναι μόνον ό όρος «Βιομηχανία» που έχει δύο πλευράς, μίαν τεχνικήν και μίαν οικονομικήν. Το αυτό ίσχύει και διά κάθε οικονομικήν ένέργειαν του άνθρώπου, διά την όποιαν ή Τεχνική, υπή την εύρυτέραν έννοιαν του όρου, υποδεικνύει τά μέσα που διαθέτει κατ' άρχήν ό άνθρωπος προς έπιτυχίαν ταύτης. Η Τεχνική είναι, υπό την έννοιαν αυτήν, ή γενική τέχνη τής χρησιμοποιήσεως των μέσων. Η οικονομία διαγράφει τους σκοπούς και συγκρίνει τά μέσα προς τους σκοπούς, κατά την ώφελιμότητα και τας δαπάνας τούτων. Ούτω, ένφ ή Τεχνική ένεργεί σύμφωνα με την άρχήν τής δυνατότητος, ή Οικονομία ένεργεί σύμφωνα με την άρχήν τής ώφελιμότητος. Η τοιαύτη τοποθέτησις των σχέσεων μεταξύ Τεχνικής και Οικονομίας άποκλείει κάθε αντίθεσιν μεταξύ των δύο τούτων έννοιών, άφου άποκαλύπτει πόσον άπαραίτητος είναι ή μία διά την άλλην, είναι δέ πλέον γενικώς παραδεκτή εις την Έπιστήμην.

Ό όρος «Βιομηχανία» χρησιμοποιείται και εις την Νομικήν Έπιστήμην. Ούτω, το Έργατικόν Δίκαιον έν Γαλλία και άλλαχοθ καλείται «Βιομηχανικόν Δίκαιον». Αντιθέτως, δέν υπάρχει έν τή έπιστήμη ό όρος «Βιομηχανία» ώς όνομασία καθαρως τεχνικού μαθήματος.

Ό τίτλος «*Βιομηχανικῶν Σπουδῶν*» δέν είναι καινοφανής. Εις την Γενεούν υπάρχει αντίστοιχος Σχολή υπό τον τίτλον «Centre des Études Industrielles», εις την όποιαν καταρτίζονται άνωτάτα διοικητικά στελέχη. Επίσης, εις την Γαλλίαν υπάρχουν Σχολαί αι όποίαι λέγονται «Écoles supérieures de Commerce et d' Industrie» και είναι καθαρως οικονομικαί Σχολαί. Υπάρχουν επίσης αι Écoles Industrielles, αι όποίαι είναι μέσα έμπορικαί σχολαί με ιδιαιτέραν προσοχήν εις τά μαθήματα παραχρημείας, Έμπορευματολογίας και Μηχανογνωσίας.

και

ΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

παρ Η Σχολή τελεί υπό την έποπτείαν τής Υπηρεσίας Έπαγγελματικής Έκπαιδεύσεως του Υπουργείου Βιομηχανίας, υπό το όποιον παράγεται ή έν γένει επαγγελματική εκπαίδευσις.

Η Σχολή διοικείται παρά Διοικητικόν Συμβούλιον, άποτελουμένου άπό αντιπρόσωπους του Κράτους και άπό εκπροσώπους των ένδιαφερομένων επαγγελματικών όργανώσεων. Ούτω, δέν είναι μόνον το Κράτος το όποιον άσκει την έποπτείαν και την καθοδήγησιν αλλά συμμετέχουν ένεργως εις αυτήν και αι ένδιαφερόμενα διά την Σχολήν διάφοροι κοινωνικαί τάξεις.

Παραλλάτως προς το Διοικητικόν Συμβούλιον υπάρχει, διά τά καθαρως εκπαιδευτικά ζητήματα, ό Σύλλογος των Τακτικών Καθηγητών τής Σχολής, ό όποιος εκλέγει την Διοικητικήν Σχολικήν Έπιτροπήν. Η τοιαύτη όργάνωσις, διαχωρίζουσα την διοίκησιν και διαχείρισιν άπό την εκπαιδευτικήν λειτουργίαν, άπεδειχθη κατ' έξοχήν πρόσ-

φορος και αποδοτική.

Οι Καθηγηται της Σχολης εκλέγονται υπό των τακτικων Καθηγητων κατά την γνωστήν ακαδημαϊκήν διαδικασίαν και διορίζονται μετά πρότασιν του Δ. Συμβουλίου υπό του Υπουργείου Βιομηχανίας.

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Τό βασικόν έρώτημα, όπερ βεβαίως τίθεται, είναι εάν ή Σχολή εκάλυψεν εκπαιδευτικόν κενόν, εάν ή λειτουργία της έξυπηρετηή κοινωνικας και οικονομικας ανάγκας.

Ή εκπαίδευσις δέν είναι, ούδέ δύναται να είναι, αυθαίρετον κατασκευασμα, ούδέ νοείται να εργάζεται εν τω κενω· άλλως καθίσταται έξωκοινωνικόν —ή μάλλον άντικοινωνικόν— φαινόμενον και αντί να είναι συντελεστής προόδου μεταβάλλεται εις άποσυνθετικόν και άντιδραστικόν παράγοντα, εις άληθές καρκίνωμα της ζωής. Ή εκπαίδευσις όφείλει να στηρίζεται εις την πραγματικότητα ενός τόπου, οΐαν την προσδιορίζει τό παρελθόν του άλλ' Ιδιαίτατα αι γεωοικονομικαι και γεωπολιτικαι του συνθήκαι και αι βλέψεις του διά την μελλοντικήν του εξέλιξιν. Όφείλει να έχη ως σκοπόν να Ικανοποιή τάς ζωτικας κοινωνικας ανάγκας, να αναβιάζει τό πολιτιστικόν επίπεδον μιās χώρας, να διαπλάσση άνθρώπους, να καταρτίζη επαγγελματίας και να μορφώνη πραγματικούς της έπιστήμης θεράποντας.

Ή βιομηχανία άποτελεί τόν δεύτερον κλάδον της έθνικής μας οικονομίας. Άπασχολεί τό 20% του πληθυσμού και παρέχει τό 12% του έθνικου μας εισοδήματος. Διά να αναπτυχθί και να βελτιωθί ή βιομηχανία έχει βεβαίως ανάγκην όλων των ένδεικνυομένων μέτρων, των άναγομένων εις την σφαίραν της οικονομικής πολιτικής, άλλ' έξ ΐσου δέον να συντελή πρός τοϋτο τό εκπαιδευτικόν σύστημα της Χώρας. Ή βιομηχανία έχει ανάγκην τέχνιτων, εργοδηγών, έπιστημόνων τεχνικων, όπως επίσης έχει ανάγκην και ειδικευμένων διοικητικων υπαλλήλων (διευθυντων, οργανωτων, συμβούλων, έλεγκτων, λογιστων, πωλητων, έπιστατων κ.ά.).

Ή βιομηχανία, ως σύνθετον οικονομικοτεχνικόν φαινόμενον με ποικίλα οικονομικά, έμπορικά, διοικητικά, ανθρώπινου παράγοντος και τεχνικά προβλήματα, έχει ανάγκην ειδικευμένου, τόσον τεχνικου όσον και διοικητικου προσωπικου.

Ή Σχολή ήθέλησε να καλύψη τό άναντίρρητον εκπαιδευτικόν κενόν της έλλείψεως μιās ειδικής σχολής διά την κατάρτισιν βιομηχανικων διοικητικων στελεχων ένμερωμένων εις τά ποικίλα σύνθετα προβλήματα τά όποια παρουσιάζει μία σύγχρονος βιομηχανική έπιχείρησις και να έξυπηρετήση, έπομένως, άναντίρρητους Ιδιαζούσας κοινωνικας και οικονομικας ανάγκας. Ό ρόλος και ή σημασία των διοικητικων στελεχων όσημέραι αυξάνεται, διότι οι ποικίλοι συνδυασμοί κατά την παραγωγήν και την διάθεσιν του προϊόντος άπαιτουν γνώσεις άνταποκρινόμενας πρός τό πολύπλοκον του έξοπλισμού ενός οικονομικου οργανισμού. Οϋτω, τό λειτούργημα του διοικητικου στελέχους καθί-

σταται όσημέραι πλέον σύνθετον, πλέον διακεκριμένον καί πλέον ειδικευμένον, καί συνεπώς πλέον άπαραίτητον εις την οικονομικήν ζωήν.

Τό φαινόμενον τοῦτο δέν εἶναι έπιτόπιον, άλλα διεθνές, έξ οὗ νέων τύπων καί κατευθύνσεων επαγγελματικά σχολαί συνεχώς δημιουργοῦνται, ή δέ ειδικευσις τής έργασίας, πού εἶναι χαρακτηριστικόν φαινόμενον τής κοινωνικής ζωής, συντελεῖ εις την ίδρυσιν άφαντάστου ποικιλίας τύπων σχολών, καί άπό άπόψεως έκπαιδευτικής Ιεραρχίας καί άπό άπόψεως περιεχομένου, άκόμη καί άπό άπόψεως μεθόδων.

Πράγματι, τό διοικητικόν στέλεχος μιᾶς βιομηχανίας, διά νά ανταποκριθῆ εις τό έργον του καί την άποστολήν του, δέν δύναται πλέον νά άρκῆται εις μίαν έγκύκλιον ή γενικήν οικονομικήν καί νομικήν μόρφωσιν. Δέν δύναται πλέον νά νοηθῆ άνώτερος διοικητικός υπάλληλος, έάν δέν εἶναι εις θέσιν ν' άντιληφθῆ την τεχνικήν όργάνωσιν τής έπιχειρήσεως, έάν δέν εἶναι εις θέσιν νά αντιμετώπιση, έπαρκώς έφωδιασμένος, τά ψυχολογικά καί νομικά προβλήματα τοῦ προσωπικοῦ, έάν δέν εἶναι εις θέσιν νά δώσῃ την προσήκουσαν λύσιν εις τά όργανωτικά ζητήματα, έάν δέν εἶναι εις θέσιν νά έπιλύσῃ τά λογιστικά προβλήματα κόστους καί τέλος, έάν δέν εἶναι εις θέσιν νά αντιμετώπισῃ τά πολλαπλασιαζόμενα θέματα έκ τής άσκουμένης φορολογικῆς καί άγορανομικῆς πολιτικῆς.

Αυτό τό κενόν έπεζήτησε νά καλύψῃ ή ίδρυσις τής Σχολῆς, ώς Ἰδρύματός άνωτάτης ειδικῆς επαγγελματικῆς μορφώσεως πρός έξυπηρέτησιν τής βιομηχανίας, τής καθόλου οικονομίας, έπομένως τής κοινωνίας καί τής πολιτείας.

Παραλλήλως ή Σχολή καταρτίζει στελέχη διά διαφόρους Δημοσίας Ὑπηρεσίας καί Ὀργανισμούς, σχετικούς πρός τούς γενικώτερους σκοπούς τούς όποίους έπιδιώκει. Ἡ φιλοδοξία της εἶναι νά έπανδρώσῃ τάς Κρατικές Ὑπηρεσίας καί τούς κοινωφελείς Ὀργανισμούς μέ στελέχη έχοντα ειδικήν κατάρτισιν, άνανευομένου τοιουτοτρόπως τοῦ Κράτους μέ νέους δυναμένους νά προαγάγουν καί νά έκτελέσουν τούς νέους κοινωνικούς σκοπούς. Τοῦτο άποτελεῖ άμεσον καί έπιτακτικόν συμφέρον αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους καί εις τοῦτο πρωτίστως άποβλέπει ή Σχολή. Δι' αὐτό ζητεῖ καί έπιτυγχάνει την άναγνώρισιν τοῦ πτυχίου της συμφώνως άλλως τε πρός τό άρθρον 39 § 2 τοῦ Κώδικος τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων προκειμένου περί τῶν θέσεων Α' κατηγορίας.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Δεδομένης τής άποστολῆς τής Σχολῆς καθωρίσθη Πρόγραμμα μαθημάτων καί διδακτέας ύλης άνάλογον πρός τάς συνθήκας καί τάς άνάγκας τής έθνικῆς μας οικονομίας καί τάς παιδαγωγικές ύποδείξεις καί τά διδάγματα έκ τής όργανώσεως παρομοίων Σχολῶν τής Εὐρώπης καί τής Ἀμερικῆς, μετά τῶν όποίων εύρισκόμεθα εις τακτικήν έπικοινωνίαν.

Ἐθεωρήθη σκόπιμον ή διδασκαλία νά γίνεται κατά τάς άπογευματινάς ώρας, διότι συμφέρει εις τούς σκοπούς τής Σχολῆς ή προσέλκυ-

σις ίδίως νέων έργαζομένων, καθόσον ούτω συνδυάζεται κατά τόν καλύτερον τρόπον ή σχολική μόρφωσις μέ τήν πείραν τής οικονομικής ζωής. Η έπαγγελματική σχολή άποτελεί προέκτασιν τής επαγγελματικής άπασχολήσεως και ή επαγγελματική άπασχόλησις είναι συμπλήρωμα και ολοκλήρωμα τής επαγγελματικής σχολής. Δι' αυτό και ή Σχολή έπιμένει επί τής άπογευματινής έργασίας διά νά συνδυάση τήν θεωρίαν μέ τήν πράξιν.

Ο άκολουθούμενος τρόπος διδασκαλίας παρουσιάζει ιδιορρυθμίαν. Δέν έπιζητείται νά είναι εις τήν κορυφήν τής θεωρητικής διδασκαλίας, άλλ' άντιθέτως ό καθηγητής προσαρμόζεται πρός τούς σπουδαστάς, αναλύει τά ζητήματα επί τή βάσει τής έφαρμογής των, συζητεί μετ' αυτών, καλλιεργεί τήν σκέψιν των, προκαλεί τάς άπορίας των και διοχετεύει γονίμως τήν παρατηρητικότητα των.

Παρουσιάζει ή Σχολή ιδιορρυθμίαν, διότι ή διδασκαλία δέν γίνεται μόνον από έδρας άλλ' έπεκτείνεται εις τούς τόπους τής έργασίας, εις τά εργοστάσια, τά δημόσια και ιδιωτικά γραφεία, εις τά καταστήματα, μέ τήν άποτελεσματικήν συνεργασίαν όλων των ειδικών τής πράξεως, ώστε ό συνδυασμός τής θεωρίας και τής πράξεως νά είναι πλήρης και όσον τό δυνατόν περισσότερον καρποφόρος.

Παρουσιάζει, επίσης, ή Σχολή ιδιορρυθμίαν, διότι παραλλήλως πρός τήν άκαδημαϊκήν διδασκαλίαν έφαρμόζεται—όπου είναι δυνατόν— ή περιπτωσιακή μέθοδος : τό case system.

Τό πρόγραμμα τής διδακτέας ύλης, ως και αί κατευθύνσεις και οι σκοποι και τά όρια έκάστου μαθήματος είναι άποτέλεσμα τής συντονιστικής έργασίας των πέντε ειδικών Έπιτροπών Προγράμματος και του Διοικ. Συμβουλίου. Τό 'Αναλυτικόν Πρόγραμμα Μαθημάτων έχει έγκριθη δι' 'Αποφάσεως του 'Υπουργείου Βιομηχανίας.

Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Η Σχολή μέ αύτοπεποίθησιν βαδίζει εις νέους δρόμους. Τό διακηρύσσει μέ ύπερηφάνειαν. Έχει έπίγνωσιν του σκοπου της. Κατανοεί ότι είναι ένα ιδιότυπον, πρωτοπόρον και έλεύθερον πνευματικόν κέντρον.

Η Σχολή έχει μίαν φιλοδοξίαν και έργάζεται και μοχθεί διά νά πραγματοποιήση τό μορφωτικόν 'Ιδανικόν της. Φιλοδοξεί νά δημιουργήση Ικανούς επαγγελματίας, διά νά είναι μέλη του παραγωγικού μηχανισμού του τόπου, διά νά είναι εις θέσιν νά ζήσουν μέ τήν άξιοπρέπειαν που μόνον τά πραγματικά έφόδια έξασφαλίζουν εις τήν ζωήν, νά συντελέσουν εις τήν εϋημερίαν του τόπου.

Φιλοδοξεί νά δημιουργήση καλούς Έλληνας, διά νά αγαπήσουν τήν Έλλάδα και νά εργασθούν διά τήν εϋτυχίαν της, διά τήν εϋτυχίαν του Έλληνικού Λαου, βέβαιοι ότι μόνον ή εϋτυχία του συνόλου έξασφαλίζει τήν εϋτυχίαν των ατόμων, πεπεισμένοι ότι συμφέρον και ύποχρέωσις του ατόμου είναι νά μοχθῆ ύπέρ του συνόλου.

Φιλοδοξεί νά δημιουργήση χρησίμους, έλευθέρους και άξιοπρεπείς

άνθρώπους, με πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικά ἰδανικά, ἀντάξια τοῦ νέου κόσμου ποῦ παρεσκεύασαν ἡ θυσία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἠρωϊσμός ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς τὴν μάχην ποῦ ἔδωσαν τὰ Ἕθνη κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομησεως καὶ ὑπὲρ τῆς Προόδου.

Ἡ Σχολὴ ὑπερφηανεύεται ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως εἶναι τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δὲν εἶναι θεωρητικὸν Ἴδρυμα ἀλλὰ Σχολὴ ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πράξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἐνός ἀνεξαρτήτου Ἰδρύματος ἀνήκοντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ τίτλου του, εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολὴ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χαράξει τὸν δρόμον τῆς καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνη οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ἡ Σχολὴ εἶται ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Σκοπός τῆς εἶναι νὰ μορφώσῃ καλοὺς καὶ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίας· ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ ὅτι τὸ ἰδανικὸν πάσης παιδείας εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Δι' αὐτὸ εἶναι ὑπερήφανος ὅτι αὐτὴ πρώτη ἐδημιούργησε τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικὸν τοῦ πλήρους συγχρόνου ἀνθρώπου, τοῦ ἐξανθρωπισμένου ἐπαγγελματίου καὶ τοῦ ἀνθρώπου ποῦ εἶναι μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΑΙ Εισαγωγικαί Ἐξετάσεις διενεργοῦνται γραπτῶς τὴν πρώτην ἢ δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται, δι' ἀποχρῶντα λόγον, νὰ ἀναβάλη τὰς Εἰσιτηρίους Ἐξετάσεις ἐπὶ 10 ἡμέρον, κατ' ἀνώτατον ὄριον.

Πᾶς ὑποψήφιος ὀφείλει, πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν ἐξετάσεων, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς αἴτησιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτονται :

- α) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα,
- β) τίτλος σπουδῶν,
- γ) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν κέκτηται τοιαύτην,
- δ) μία φωτογραφία 4X6 ἑκατ. διὰ τὴν χορηγηθησομένην προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητα.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, ἢ ἐπὶ ἰδιαιτέρου φύλλου συναπτομένου εἰς τὴν αἴτησιν, ἀναγράφεται δηλώσις τοῦ ὑποψηφίου ὅτι ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων. Πέραν τῆς ἄνω προθεσμίας οὐδεμία αἴτησις γίνεται δεκτὴ, δι' ὁλονδῆποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἢ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς.

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ μαθήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται οἱ ὑποψήφιοι εἶναι :

- α) Ἐκθεσις Ἰδεῶν.
- β) Μαθηματικά (*Αριθμητικὴ καὶ *Ἀλγεβρα), καὶ
- γ) Γεωγραφία.

***Η Ἐκθεσις Ἰδεῶν** περιστρέφεται περὶ τὰ ἑξῆς θέματα, ἐνδεικτικῶς σημειούμενα :

1) Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Αἱ ἀνθρώπινα ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν. Τὰ παραγωγικὰ τοῦ πλοῦτου ἔργα. Ἡ ἐργασία καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων. Ὁ πολιτισμὸς. Ὁ ρόλος τῆς τεχνικῆς. Τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

2) Ἡ οἰκογένεια. Ἡ φυλὴ καὶ τὸ ἔθνος. Τὸ Κράτος. Τὸ Δίκαιον. Ὁ Νόμος. Ἡ σημερινὴ ὀργάνωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν. Κατήκοντα ἐναντι τοῦ Κράτους.

3) Τὸ ἠθικὸν πρόβλημα. Ὁ ρόλος τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς λογικῆς εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ κύριαι ἰδέαι. Τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, τὸ καθήκον, τὸ δικαίωμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ πειθαρχία, ἡ εὐθύνη, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀρετή

4) Συναισθήματα. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλανθρωπία, τὸ συμφέρον, ἡ ἡδονή, ἡ ἀνάγκη, τὸ θάρρος καὶ ἡ εὐκρίνεια. Ὁ φόβος. Ὁ χαρακτήρ. Καθήκοντα τοῦ ἀτόμου ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καθήκοντα ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας. Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη. Ἡ ἀξία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

5) Ἡ πρωτοβουλία, ὁ ἀνταγωνισμός. Ἡ ὁμαδικὴ δράσις, ὁ συνεταιρισμός. Αἱ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις. Ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων. Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. Ἡ προστασία τοῦ ἐργαζομένου.

6) Ἡ κοινότης. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν γενέτειραν. Ὁ τοπικισμός. Ἡ Πατρις. Πατριωτισμός. Σωβινισμός. Ἱμπεριαλισμός. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐνότης. Ἡ Ἀνθρωπότης. Ἡ διεθνὴς συνεργασία. Ὁ Ο. Η. Ε.

7) Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Πολιτισμόν. Ἡ περίοδος τῶν Περσικῶν πολέμων. Ἡ Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία. Ἡ διάδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Χριστιανισμός καὶ Ἑλληνισμός. Ἡ Εὐρώπη καὶ τὸ Βυζάντιον. Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀναγέννησιν. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους. Τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἀντίστασις. Αἱ ἐθνικαὶ μας θυσίαι καὶ αἱ ἐθνικαὶ διεκδικήσεις. Τὰ δίκαιά μας ἐπὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου καὶ τῆς Κύπρου. Ἡ ἀξία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἰδεώδη ἐνὸς Ἑλλήνου. Ἡ ἐθνικὴ ἐνότης. Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας.

8) Ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως. Ὁ ρόλος τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν πρόοδον. Ὁ ρόλος τῆς Τεχνικῆς. Ἡ ἀξία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ. Ἐπαγγελματικὴ συνείδησις. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Καθήκοντα τοῦ σπουδαστοῦ ἀπέναντι τῆς Σχολῆς.

Ἐκ τῆς Ἀριθμητικῆς ἐξετάζονται τὰ ἑξῆς θέματα: Ἀριθμοὶ καὶ πράξεις αὐτῶν. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9, 99, 999 καὶ 9999. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Διαιρετότης. Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης. Ἀριθμοὶ πρῶτοι. Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλασίον. Τετραγωνικὴ ρίζα. Κλάσματα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Μονάδες μετρήσεως καὶ ἰδίαι αἱ χρησιμοποιούμεναι ἐν Ἑλλάδι. Συμμιγῆς ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντίστροφα. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. Μέθοδος τριῶν. Ποσοστά. Μεριασμός εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἐταιρίας, μείξεως, συντήξεως, τόκου ἁπλοῦ, ὑφαιρέσεως, κοινῆς λήξεως καὶ μέσης λήξεως.

Ἐκ τῆς Ἀλγεβρας ἐξετάζονται τὰ ἑξῆς θέματα: Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Περί τοῦ μηδενὸς ὡς ἀριθμοῦ. Δυνάμεις καὶ ἰδιότητες αὐτῶν, Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Ἀνάλυσις τῶν παραστάσεων εἰς γινόμενα. Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μὲ ἓνα ἄγνωστον. Λύσις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου, ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ὑφαιρέσεως.

μερισμοῦ, μέσης καὶ κοινῆς λήξεως, μείξεως, κινήσεως. Ἀνισότητες. Ἐξι-
σώσεις α' βαθμοῦ μὲ δύο ἀγνώστους. Συστήματα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων
περισσοτέρων τῶν δύο μετ' ἰσαριθμῶν ἀγνώστων. Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ
ἐκθέτας κλασματικούς, ἀρνητικούς. Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἀγνώστον.
Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαὶ. Λογάριθμοι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν.

Ἐκ τῆς *Γεωγραφίας* ἐξετάζονται τὰ ἑξῆς θέματα : Ὁ πληθυσμὸς τῆς
γῆς, φυλαί, θρησκείαι, ἔθνη, κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. Αἱ χῶραι τῆς Ἀ-
σίας, τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ὠκεανίας καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν.
Θέσεις, ὁρίζοντιος διαμελισμὸς, ἔδαφος, κλίμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμὸς,
σημαντικώτερα πόλεις, ταξίδια, ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν Κρατῶν τῆς
Εὐρώπης, τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀργεντινῆς, τῆς Βραζιλίας, τοῦ
Καναδά, καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Συνοπτικὴ φυ-
σικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. Διοικητικὴ διαίρεσις τῆς Ἑλλά-
δος : Νομοί, πρωτεύουσαι αὐτῶν. Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα
προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον
τῆς Ἑλλάδος, ἐσωτερικαὶ συγκοινωνίαι Ἀνωδεκάνησος, Κύπρος, Βόρειος
Ἡπειρος. Περιγραφή ταξιδίων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑποψήφιοι, ἐξεταζόμενοι, εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τὴν διατύπωσιν
τῶν ἀπόψεών των.

Τὰ θέματα καθορίζονται, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Διευθυντοῦ διὰ τὴν
Ἐκθεσιν Ἰδεῶν, καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα,
ὕπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ κληρώσεως.

Οἱ ὑποψήφιοι ὀφείλουσι νὰ χειρισθῶν ἐλευθέρως τὸ τιθέμενον
θέμα ἐκθέσεως, χρησιμοποιοῦντες τὴν καθαρεύουσαν ἢ τὴν δημοτικὴν
γλῶσσαν. Ὡς πρὸς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν δεόν νὰ λύ-
σουν ἓν ζήτημα ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀριθμητικῆς, ἓν ἐκ τῶν δύο τῆς Ἀλ-
γέβρας καὶ δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας.

Ἐκαστον ζήτημα δύναται νὰ εἶναι σύνθετον ἐκ πλειόνων ἐπὶ μέ-
ρους ἐρωτήσεων ἢ ἐξ ὕλης καὶ προβλήματος ἢ ἐξ αὐτοτελοῦς ἀριθμη-
τικῆς (ἢ ἀλγεβρικῆς) πράξεως καὶ προβλήματος κλπ. Τὰ διδόμενα ὡς
ζητήματα Ἀριθμητικῆς ἐπιλύονται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῶν μεθόδων τῆς
Ἀριθμητικῆς, τὰ δὲ τοιαῦτα τῆς Ἀλγέβρας διὰ τῶν μεθόδων τῆς Ἀλ-
γέβρας.

Ἡ βαθμολογία τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγέβρας εἶναι ἐνιαία, τοῦ
οἰκείου βαθμοῦ ἀποτελοῦντος τὸν βαθμὸν τῶν Μαθηματικῶν.

Εἰς τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ σειράν : ὁ
τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συνέπεια καὶ ἀριότης τῆς ἐκφράσεως,
τὸ συνεκτικὸν τῆς φράσεως, ὁ πλοῦτος τῶν νοημάτων, ἡ ἀκριβολογία,
ἡ καλλιλογικὴ ἀξία, ἡ σύνταξις καὶ ἡ ὀρθογραφία εἰς ἣν γλῶσσαν ἐπρο-
τίμησεν ὁ ἐξεταζόμενος, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία. Ἐξε-
τάζεται μόνον ἡ τεχνικὴ τῆς ἐκθέσεως· αἱ ἰδέαι δὲν κρίνονται. Γραπτὸν,
ἐν τούτοις, μὲ ἀπόψεις σαφῶς ἀντιθέτους πρὸς τοὺς κειμένους νόμους
συνεπάγεται ἀποκλεισμὸν τοῦ ἐξεταζομένου ἄνευ κρίσεως.

Εἰς τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Γεωγραφίαν, πλὴν τῆς ὀρθότητος τῶν

12
ἀπαντήσεων, ἐξετάζονται : ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συντακτικὴ καὶ γραμματικὴ ὀρθότης τῶν φράσεων, ἡ ὀρθογραφία, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ — ΕΙΣΑΚΤΕΟΙ

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες :

α) οἱ λαμβάνοντες βαθμὸν τουλάχιστον 10 εἰς ἕκαστον μάθημα (ἐπί βαθμολογικῆς κλίμακος 1—20).

β) οἱ λαμβάνοντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον 50, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διαιτη, τουλάχιστον, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δεόντως ἀποδεδειγμένην, ἀναγνωρίζονται τρεῖς βαθμοὶ ἐπὶ πλεόν, προστιθέμενοι εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄθροισμα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐλαχίστου ὀρίου τῶν 50 βαθμῶν. Ὡσαύτως εἰδικὴ μέριμνα λαμβάνεται διὰ τοὺς ἀριστούχους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὰ τέκνα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν.

ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ

1. Ἐγγράφονται οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

2. Ἐγγράφονται καθ' ὑπέρβασιν :

α) οἱ ἔχοντες βαθμὸν 18 καὶ ἄνω ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διαγωγὴν τουλάχιστον κοσμίαν καὶ

β) οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Α' ἔτος, τουλάχιστον, ἄλλης ἀνωτάτης συναφοῦς Σχολῆς, καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν οἱ τριτοετεῖς τῆς Νομικῆς, Χημικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἡλεκτρολόγων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὰς ἄνω Σχολὰς Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

4. Οὐδεὶς καὶ δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

5. Οὐδεὶς σπουδαστῆς ἐγγράφεται ἄνευ προηγουμένης ἰατρικῆς ἐξετάσεως. Ἀποκλείεται ἀπολύτως ἡ ἐγγραφὴ σπουδαστοῦ πάσχοντος ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Πρὸς ἐγγραφὴν, τὸ πρῶτον, εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτοῦνται :

α) αἴτησις ἐφ' ἄπλοῦ χάρτου,

β) τίτλος σπουδῶν,

γ) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητρώον Δήμου ἢ Κοινότητος,

- δ) δελτίον έξετάσεως ύπό τοϋ Ιατροϋ τής Σχολής, και
 ε) τρεις φωτογραφίαι.

Κατά τήν έγγραφήν εις τό δεύτερον και τρίτον έτος σπουδών, ό τίτλος σπουδών άντικαθίσταται ύπό τοϋ 'Ενδεικτικοϋ προαγωγής τής Σχολής, δέν άπαιτείται δέ τό πιστοποιητικόν Μητρώου.

"Απαντες οι σπουδασταί, πρός έγγραφήν των, όφείλουν νά συμπληρώσουν «Δελτίον Πληροφοριών», καθαρώς παιδαγωγικής μορφής.

Τά δικαιώματα έγγραφής και τά διδάκτρα είναι άπαιτητά άμα τή έγγραφή· τό Διοικητικόν Συμβούλιον όμως δύναται νά όρίξη προθεσμίας καταβολής των διδάκτρων εις τρεις δόσεις, έκ των όποιων ή τελευταία έπ' οϋδενι λόγω δύναται νά όρισθή πέραν τής 31 Μαρτίου.

'Εν περιπτώσει καθυστερήσεως δόσεως επιβάλλεται αύξησις 10% κατά μήνα. Τό Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται εις έντελώς έξαιρετικής περιπτώσεις νά απαλλάσση σπουδαστάς τής αύξησεως ταύτης.

Οϋδεις τίτλος σπουδών εκδίδεται, εάν ό σπουδαστής δέν έχη καταβάλει τά διδάκτρα ολοκλήρου τοϋ έτους.

Οι σπουδασταί υποχρεοϋνται εις τακτικήν παρακολούθησιν των μαθημάτων, των φροντιστηριακών ασκήσεων, των διαλέξεων, των επισκέψεων εις τά έργοστάσια και γραφεία και των έργασιών τοϋ Γραφείου Έρευνών, διότι άλλως δυνατόν νά αποκλειωνται, έν όλω ή έν μέρει, των Έξετάσεων τοϋ 'Ιουνίου ή και τοϋ Σεπτεμβρίου, μετά πρότασιν τοϋ οικείου Καθηγητοϋ και άπόφασιν τής Σχολικής 'Επιτροπής ή τοϋ Διοικητικοϋ Συμβουλίου, εάν πρόκειται περι όλικου αποκλεισμοϋ από των έξετάσεων.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

'Η διάρκεια σπουδών πρός άπόκτησιν «Πτυχίου 'Ανωτέρων Βιομηχανικών Σπουδών» είναι τριετής, κατανεμομένη εις έξ 'Ακαδημαϊκά 'Εξάμηνα : τρία χειμερινά και τρία έαρινά. 'Εκαστον εξάμηνον περιλαμβάνει 13 εβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τά μαθήματα των χειμερινών εξαμήνων άρχονται τήν 10ην 'Οκτωβρίου εκάστου έτους, και λήγουν τήν 31ην 'Ιανουαρίου τοϋ επομένου πολιτικοϋ έτους, τά δέ μαθήματα των έαρινών εξαμήνων άρχονται τήν 1ην Φεβρουαρίου και λήγουν τήν 31ην Μαΐου. Τό άκαδημαϊκόν, διοικητικόν και διαχειριστικόν έτος τής Σχολής άρχεται τήν 1ην Σεπτεμβρίου και λήγει τήν 31ην Αϋγούστου τοϋ επομένου πολιτικοϋ έτους. 'Η διαχείρισις τής Σχολής γίνεται παρά τοϋ Δ. Συμβουλίου και έλέγχεται παρ' 'Επιτροπής 'Ελέγχου έκ Διευθυντών τοϋ Γεν. Λογιστηρίου τοϋ Κράτους, οΐτινες κατά μήνα υποβάλλουν σχετικήν 'Εκθεσιν.

Τά διδασκόμενα μαθήματα κατετάγησαν εις πέντε κύκλους :

- α) Οικονομικά μαθήματα, διά τά όποια διατίθενται 21 ώραι, ήτοι τά 22,23% τοϋ όλου αριθμοϋ των ώρων διδασκαλίας.
 β) 'Εμπορικά μαθήματα, διά τά όποια διατίθενται 25 ώραι, ήτοι τά 27,77% τοϋ όλου αριθμοϋ των ώρων διδασκαλίας.
 γ) Νομικά μαθήματα, διά τά όποια διατίθενται 14 ώραι, ήτοι τά

12
ἀπαντήσεων, ἐξετάζονται : ὁ τρόπος χειρισμοῦ τοῦ θέματος, ἡ συντακτικὴ καὶ γραμματικὴ ὀρθότης τῶν φράσεων, ἡ ὀρθογραφία, ἡ τάξις τοῦ γραπτοῦ, ἡ καθαρογραφία.

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ — ΕΙΣΑΚΤΕΟΙ

Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες :

α) οἱ λαμβάνοντες βαθμὸν τουλάχιστον 10 εἰς ἕκαστον μάθημα (ἐπὶ βαθμολογικῆς κλίμακος 1—20).

β) οἱ λαμβάνοντες συνολικὸν ἄθροισμα τουλάχιστον 50, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Εἰς τοὺς ἔχοντας συμπληρώσει διετη, τουλάχιστον, δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν, θεόντως ἀποδεδειγμένην, ἀναγνωρίζονται τρεῖς βαθμοὶ ἐπὶ πλέον, προστιθέμενοι εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄθροισμα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐλαχίστου ὀρίου τῶν 50 βαθμῶν. Ὡσαύτως εἰδικὴ μέριμνα λαμβάνεται διὰ τοὺς ἀριστούχους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὰ τέκνα τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν.

ΠΟΙΟΙ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ

1. Ἐγγράφονται οἱ ἐπιτυχόντες εἰς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

2. Ἐγγράφονται καθ' ὑπέρβασιν :

α) οἱ ἔχοντες βαθμὸν 18 καὶ ἄνω ἐν τῷ ἀπολυτηρίῳ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ διαγωγὴν τουλάχιστον κοσμίαν καὶ

β) οἱ περατώσαντες ἐπιτυχῶς τὸ Α' ἔτος, τουλάχιστον, ἄλλης ἀνωτάτης συναφοῦς Σχολῆς, καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἐγγράφονται ἄνευ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ Β' ἔτος σπουδῶν οἱ τριτοετεῖς τῆς Νομικῆς, Χημικῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν Σχολῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Μηχανολόγων, Ἡλεκτρολόγων καὶ Χημικῶν Μηχανικῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τῆς Παντείου Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ὡς καὶ τῶν ἰσοτίμων πρὸς τὰς ἄνω Σχολὰς Σχολῶν τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

4. Οὐδεὶς καὶ δι' οὐδένα λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου.

5. Οὐδεὶς σπουδαστῆς ἐγγράφεται ἄνευ προηγουμένης ἰατρικῆς ἐξετάσεως. Ἀποκλείεται ἀπολύτως ἡ ἐγγραφή σπουδαστοῦ πάσχοντος ἐκ μεταδοτικοῦ νοσήματος.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Πρὸς ἐγγραφὴν, τὸ πρῶτον, εἰς τὴν Σχολὴν ἀπαιτοῦνται :

α) αἴτησις ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου,

β) τίτλος σπουδῶν,

γ) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς τὸ Μητρώον Δήμου ἢ Κοινότητος,

- δ) δελτίον εξέτασεως υπό τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς, καί
 ε) τρεῖς φωτογραφίαι.

Κατὰ τὴν ἔγγραφὴν εἰς τὸ δεῦτερον καὶ τρίτον ἔτος σπουδῶν, ὁ τίτλος σπουδῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Ἐνδεικτικοῦ προαγωγῆς τῆς Σχολῆς, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ τὸ πιστοποιητικὸν Μητρώου.

Ἄπαντες οἱ σπουδασταί, πρὸς ἔγγραφὴν τῶν, ὀφείλουσιν νὰ συμπληρώσουσιν «Δελτίον Πληροφοριῶν», καθαρῶς παιδαγωγικῆς μορφῆς.

Τὰ δικαιώματα ἔγγραφῆς καὶ τὰ διδάκτρα εἶναι ἀπαιτητὰ ἅμα τῇ ἔγγραφῇ· τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὁμῶς δύναται νὰ ὀρίξῃ προθεσμίας καταβολῆς τῶν διδάκτρων εἰς τρεῖς δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ὀρισθῇ πέραν τῆς 31 Μαρτίου.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως δόσεως ἐπιβάλλεται αὔξησις 10% κατὰ μῆνα. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται εἰς ἐντελῶς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ ἀπαλλάσῃ σπουδαστὰς τῆς αὔξησεως ταύτης.

Οὐδεὶς τίτλος σπουδῶν ἐκδίδεται, ἐὰν ὁ σπουδαστὴς δὲν ἔχῃ καταβάλλει τὰ διδάκτρα ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους.

Οἱ σπουδασταί ὑποχρεοῦνται εἰς τακτικὴν παρακολούθησιν τῶν μαθημάτων, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν διαλέξεων, τῶν ἐπισκέψεων εἰς τὰ ἐργαστήσια καὶ γραφεῖα καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, διότι ἄλλως δυνατόν νὰ ἀποκλειῶνται, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει, τῶν Ἐξετάσεων τοῦ Ἰουνίου ἢ καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου, μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου Καθηγητοῦ καὶ ἀπόφασιν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν πρόκειται περὶ ὀλικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων.

ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἡ διάρκεια σπουδῶν πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» εἶναι τριετής, κατανεμομένη εἰς ἕξ Ἀκαδημαϊκὰ Ἐξάμηνα: τρία χειμερινὰ καὶ τρία ἑαρινὰ. Ἐκαστὸν ἐξάμηνον περιλαμβάνει 13 ἐβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα τῶν χειμερινῶν ἐξαμῆνων ἄρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, καὶ λήγουσιν τὴν 31ην Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους, τὰ δὲ μαθήματα τῶν ἑαρινῶν ἐξαμῆνων ἄρχονται τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ λήγουσιν τὴν 31ην Μαΐου. Τὸ ἀκαδημαϊκόν, διοικητικόν καὶ διαχειριστικόν ἔτος τῆς Σχολῆς ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους. Ἡ διαχείρισις τῆς Σχολῆς γίνεται παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἐλέγχεται παρ' Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου ἐκ Διευθυντῶν τοῦ Γεν. Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, οἵτινες κατὰ μῆνα ὑποβάλλουσιν σχετικὴν Ἐκθεσιν.

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατετάγησαν εἰς πέντε κύκλους:

- α) Οἰκονομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 21 ὥραι, ἧτοι τὰ 22,23% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- β) Ἐμπορικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 25 ὥραι, ἧτοι τὰ 27,77% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.
- γ) Νομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 14 ὥραι, ἧτοι τὰ

15,56 % του όλου αριθμού των ώρων διδασκαλίας.

δ) Ἀνθρωπίνου παράγοντος μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 16 ὥραι, ἤτοι τὰ 17,77 % του ὅλου αριθμοῦ ὡρῶν διδασκαλίας.

ε) Τεχνικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὁποῖα διατίθενται 15 ὥραι, ἤτοι τὰ 16,67 % του ὅλου αριθμοῦ των ὡρῶν διδασκαλίας.

Οἱ ἀναφερόμενοι ἀριθμοὶ εἰς τὸ κατωτέρω (σελ. 16) Ὁρολογιακὸν Πρόγραμμα εἶναι ἀθροίσματα μιᾶς ἐβδομάδος τοῦ χειμερινοῦ ἐξαμήνου καὶ μιᾶς ἐβδομάδος τοῦ ἐαρινοῦ.

Εἰδικώτερον, οἱ σκοποὶ ἐκάστου των ἀνωτέρω πέντε ὀργανικῶν κύκλων μαθημάτων εἶναι οἱ κάτωθι :

Α'. Οἰκονομικὰ μαθήματα. Ἡ οἰκονομικὴ μόρφωσις των σπουδαστῶν ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημα τῆς Σχολῆς. Ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τῆς θεωρίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης ἥτις κατὰ βάθος καὶ πλάτος διερευνᾶται, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἐνημέρωσιν των σπουδαστῶν εἰς τὰ ποικίλα προβλήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρτία θεωρητικὴ οἰκονομικὴ κατάρτισις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις των οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς χώρας, καὶ ἰδιαιτέρως των προβλημάτων των σχετιζομένων με τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς αὐτὴν ἐπιχειρήσεις. Τοιοῦτοτρόπως ἐπιζητεῖται ὥστε ὁ ἐξερχόμενος τῆς Σχολῆς, εἴτε ὡς βιομηχανοσ, καὶ βιοτέχνης, εἴτε ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος, νὰ εἶναι ἐφωτισμένος με ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς γνώσεις ἵνα ἀντιλαμβάνεται τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ συγχρόνου οἰκονομικοῦ βίου.

Β'. Ἐμπορικὰ. Παραλλήλως πρὸς τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν, τὴν ὁποῖαν παρέχουν τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα, ἐπιδιώκεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ κατάρτισις καὶ ἡ ἐνημέρωσις των σπουδαστῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐπιλύσεως των προβλημάτων τοῦ οἰκονομικοῦ βίου. Τοιοῦτοτρόπως, ἡ Τεχνικὴ —ἢ ἀκριβέστερον ἡ πρακτικὴ— τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου, ἡ Λογιστικὴ καὶ τὰ Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ συμπληρώνουν καὶ σταθεροποιοῦν τὴν μόρφωσιν των σπουδαστῶν, διὰ των ποικίλων ἐφαρμογῶν των θεωρητικῶν γνώσεων. Μελετᾶται, δηλονότι, ἐνταῦθα τὸ «τί» καὶ «πῶς γίνεται» καὶ ἐξοικειοῦται ὁ σπουδαστὴς με τὴν πραγματικότητα, ὥστε ἡ προσαρμογὴ του, ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, νὰ γίνεταί ταχύτερα καὶ εὐχερεστέρα.

Γ'. Νομικὰ. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα δὲν ἀποβλέπουν νὰ καταρτίσουν νομικοὺς, οὐδὲ νὰ προπαρασκευάσουν τοὺς ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν. Σαφῶς ἡ διδασκαλία ἀποβλέπει νὰ δώσῃ, εἰς γενικὰς γραμμάς, τὴν εἰκόνα τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, νὰ παράσχῃ τὰς βασικὰς γνώσεις περὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι δικαίου εἰς τὰς συναλλαγὰς, καὶ νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ γνωρίζουν τὰ νομικὰ πλαίσια, ἐντὸς των ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ κινήται ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης. Ἰδιαιτέρα, ὡς εὐνόητον, προσοχὴ δίδεται εἰς τὸ Ἐμπορικόν, Βιομηχανικόν, Ἀγορανομικόν καὶ Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Ἐπιζητεῖται.

δηλονότι, οί άπόφοιτοι, ώς πολίται και ώς στελέχη τής οικονομικής ζωής, νά άντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νά άπευθύνωνται εις τούς άρμοδίους νομικούς πρós κατοχύρωσιν τών ένεργειών των και πρós έξασφάλισιν τών δικαιωμάτων των, ώς έπίσης νά εΐναι εις θέσιν τά άποφεύγουν τας συντεΐας, και τας άντιστοιχούς ευθύνας, έκ τής άγνοίας τών κανόνων οΐτινες διέπουν τήν οικονομικήν συναλλαγήν.

Δ'. Μαθήματα τοϋ άνθρωπίνου παράγοντος. Τά μαθήματα ταϋτα, ιδιάζοντα εις τήν Σχολήν μας, άποβλέπουν νά έξετάσουν τόν άνθρωπον ώς βασικόν συντελεστήν τής παραγωγής και νά δώσουν τήν όρθήν λύσιν τοϋ θεμελιώδους προβλήματος, τό όποϊον προκύπτει έν τή οικονομική ζωή, τής βελτιώσεως τών όρων διαβιώσεως τών έργαζομένων, έν συνδυασμῶ πρós τήν αύξησιν τής άποδόσεως τής άνθρωπίνης εργασίας. Ζητείται, δηλονότι, νά άνευρεθοϋν οί όροι τής άνθρωπίνης εργασίας και άποδόσεως και νά έξετασθοϋν τά σχετικá προβλήματα, όχι μόνον άπό τής πλευρᾶς τής Τεχνικής και τής Οικονομικής Έπιστήμης, άλλá και άπό τής πλευρᾶς τής Ψυχολογίας (άτομικής και κοινωνικής), τής Υγιεινής, τής Παιδαγωγικής και τής Διοικητικής. Έπιδιώκεται πῶς θά άποφευχθῆ ό περιττός κόπος και ή άπώλεια τοϋ χρόνου, δια νά πραγματοποιηθῆ ύπό τούς καλύτερους όρους τεχνικής, υγιεινής, ψυχικής Ικανοποιήσεως ή μείζων άπόδοσις τοϋ άνθρώπου, τοϋ όποϊου, έπ' ώφελεία του και έπ' ώφελεία τοϋ συνόλου, δεόν νά έκμεταλλευθώμεν τας σωματικές, ψυχικές και πνευματικές Ικανότητες. Έπιζητείται νά επανέλθῃ ή χαρά εις τήν εργασία, νά Ικανοποιηθῆ τό ένστικτον τής δημιουργικότητος, νά άποδεσμευθοϋν αι δυνάμεις τής πρωτοβουλίας εκάστου, νά εύρυνθοϋν αι προοπτικαι και νά έναρμονισθοϋν αι προσπάθειαι. Έρευνάται ό άνθρωπος όχι ώς μέσον, άλλ' ώς σκοπός. Η σημασία τών μαθημάτων τούτων, με τήν έκτασιν τών έπιχειρήσεων, τόν καταμερισμόν τής εργασίας και τόν διεθνή άνταγωνισμόν, καθίσταται όσημέραι μεγαλυτέρα, Ιδία δια τήν καθυστερημένην, και τεχνικῶς και όργανωτικῶς, χώραν μας.

Ε'. Τεχνικά μαθήματα. Η διδασκαλία τών Τεχνικῶν μαθημάτων δέν άποβλέπει νά καταρτίσῃ Τεχνικούς. Τοϋτο εΐναι έργον άφ' ένός μὲν τών Πολυτεχνείων και τών οικείων Σχολῶν τών Πανεπιστημίων, εις έλάχισσονα δέ κύκλους τών μέσων και κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπός τής διδασκαλίας έν τή Σχολή εΐναι, όχι ή ειδικευσις άλλ' ή ενημέρωσις και ό προσανατολισμός τών σπουδαστῶν εις τήν τεχνικήν όργάνωσιν και λειτουργίαν τών βιομηχανικῶν έπιχειρήσεων, οϋτως ώστε νά εΐναι δυνατή και εύχερης ή άμοιβαία κατανόησις τών διοικητικῶν και τεχνικῶν στελεχῶν. Η Σχολή, κατανοοϋσα τήν σημασίαν τής όλονέν έξελισσομένης Τεχνικής εις τόν καθόλου κοινωνικόν και οικονομικόν βίον, φιλοδοξεΐ όπως οί άποφοιτῶντες έξ αϋτῆς εΐναι άρτίως έξωπλισμένοι, ώστε νά άποβοϋν Ικανοί συνεργάται εις τό έργον τής βιομηχανικής άνασυγκροτήσεως τοϋ Τόπου και συνάμα νά εΐναι εις θέσιν νά άντιλαμβάνωνται τας τεχνικὰς προόδους και τήν έπίδρασιν αϋτῶν επί τής οικονομικής όργάνωσεως και τής καθόλου λειτουργ-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1956—57*

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Κατανεμόμενα εἰς 22 ἔδρας	Α'		Β'		Γ'		Τὸ ὅλον
	1	2	1	2	1	2	
Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	2	2	1	1	5
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	3	2 ^{1/2}
Γεωργικὴ Οἰκονομία καὶ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	—	1
Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία, Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Τουριστικὴ Οἰκονομία, Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Δημοσίᾳ Οἰκονομία καὶ Δημοσιονομικὴ Νομοθεσία	—	—	2	2	—	—	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	—	—	2	2	2	2	2
Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου :							
Ἐμπόριον	2	2	—	—	—	—	
Τράπεζαι	—	—	—	—	2	—	6
Ἀσφάλειαι	—	—	2	—	—	—	
Μεταφοραὶ	—	—	2	2	—	—	
Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	2	2	—	—	—	—	2
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ καὶ Στατιστικὴ	4	4	—	—	—	—	6 ^{1/2}
Λογιστικὴ καὶ Ἐλεγκτικὴ	4	4	2	3	—	—	11
Κοστολόγησις καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ	—	—	—	—	—	2	
Δίκαιον : Δημόσιον καὶ Ἰδιωτικόν	2	2	—	—	3	5	4
Ἐμπορικόν Δίκαιον καὶ Βιομηχανικόν	2	2	2	2	—	—	6
Κοινωνιολογία	—	—	3	1	2	3	5
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Ἐργατικόν Δίκαιον	—	—	2	3	—	—	2 ^{1/2}
Ὄργανωσις Ἐπιχειρήσεων	—	—	—	—	1	3	3
Ὄργανωσις Ἐργοστασίων	2	2	2	2	2	2	6
Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ	—	—	—	—	3	3	3
Ψυχοτεχνικὴ	—	—	—	—	4	—	2
Χημεῖα καὶ Ἐμπορευματολογία	2	2	—	—	—	—	5 ^{1/2}
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία	—	—	3	2	2	—	
Φυσικὴ	2	2	—	—	—	—	
Μηχανογνώσις	—	—	4	—	—	—	6
Ἠλεκτροτεχνία	—	—	—	4	—	—	
	24	24	34	34	34	34	92

(*) Αἱ ὥραι σημειοῦνται κατὰ ἀκαδημαϊκὰ ἔξάμηνα. Ἐκάστη ὥρα ἀντιστοιχεῖ εἰς 13 μαθήματα καθ' ἑξάμηνον. Ἡ στήλη «Τὸ ὅλον» περιλαμβάνει τὰς ἀντιστοιχοῦσας ὥρας εἰς τὸ σύνολον τῶν τριῶν ἐτῶν· συνεπῶς διὰ τὸ μάθημα π.χ. τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν διατίθενται 5 ὥραι καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι (5×26) 130 μαθήματα ἐν ὅλῳ.

γίας τῆς οικονομικῆς ζωῆς.

ΣΤ'. Δοιπὰ μαθήματα. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται ἐπίσης, αἱ ξένη γλῶσσα (γαλλικὰ καὶ ἀγγλικά) καὶ ἡ στενογραφία. Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας εἰς ξένην γλῶσσαν κλπ., ὑποχρεοῖ τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐξετασθοῦν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Β' ἔτους σπουδῶν εἰς μίαν τῶν διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιώνει, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ τοῦ ἐπιτυχάνοντος καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ξένην γλῶσσαν. Ὡσαύτως βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ δίδοντος «ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ» ἐὰν οὗτος ἐπιτύχη εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ξένας γλώσσας ἢ ἐὰν ἐπιδείξη ἐπαρκῆ ἐπίδοσιν εἰς τὴν Στενογραφίαν καὶ Δακτυλογραφίαν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Οἱ σπουδασταὶ ἀσκοῦνται τακτικῶς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ ὥρολόγιον πρόγραμμα ὥρων. Αἱ ἀσκήσεις αὗται ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀπὸ ἔδρας διδασκομένων καὶ τὴν δι' ἀμέσου πρὸς τὴν πράξιν ἐπαφῆς παγίωσιν τῶν κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν κτωμένων γνώσεων. Κατὰ τὰς ἀσκήσεις ἐλέγχεται ὁ βαθμὸς ἐπιδόσεως ἑνὸς ἐκάστου σπουδαστοῦ καὶ ὑποβοηθοῦνται οἱ ἀσθενέστεροι νὰ συμβαδίσουν μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν. Ἡ συμμετοχὴ τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς ἐν λόγῳ φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἢ δὲ διδομένη βαθμολογία ἐπηρεάζει τὴν βαθμολογίαν κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.

ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Βάσει προγράμματος, ἅπαξ ἢ δις καθ' ἑβδομάδα καὶ καθ' ὥρας κατὰ κανόνα πρὸ μεσημβρίας, οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους ἐπισκέπτονται γραφεῖα δημόσια ἢ ἰδιωτικά, ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις (ἰδίως ἐργοστάσια), ὅπου γίνονται ἐπιτόπια μαθήματα παρὰ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἀρμοδίων τεχνικῶν, διοικητικῶν καὶ διαχειριστικῶν ὀργάνων τῶν ἐν λόγῳ γραφείων καὶ ἐπιχειρήσεων.

Πρὸ τῆς ἐπισκέψεως, ὁ ἀρμόδιος Καθηγητὴς διαθέτει ἐν ἡ καὶ περισσότερα ἔκτακτα μαθήματα πρὸς παρασκευὴν τῶν σπουδαστῶν, μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπακολουθεῖ ἀνασκόπησις καὶ κριτικὴ. Εἰς τὴν διάθεσιν τῶν σπουδαστῶν τίθενται ὅλα τὰ δυνατὰ στοιχεῖα πρὸς πληρῆ κατατοπισμὸν τῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΚΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Ἡ Σχολή, χάριν τῶν σπουδαστῶν αὐτῆς, ὀργανώνει ἐκτὸς προγράμματος σειρὰν ἐλευθέρων μαθημάτων ἐκ μέρους εἰδικῶν ἐπιστημόνων. Παράλληλως, ἐπιθυμοῦσα νὰ συνδυάσῃ τὴν κατ' ἀνάγκην θεωρητικὴν μόρφωσιν μετὰ τῆς πράξεως, ὀργανώνει κατ' ἔτος σειρὰν πρακτικῶν μαθημάτων ἐκ μέρους διαφόρων ὀικονομικῶν παραγόντων. Μετὰ τὸ πέρασ

16
ἐκάστου μαθήματος καλούνται, κατὰ κανόνα, οἱ παρακολουθοῦντες σπουδασταὶ νὰ διατυπώσουν τὰς τυχόν ἀπορίας τῶν ἐπὶ τοῦ πρακτικοῦ πεδίου καὶ παρέχονται αὐτοῖς αἱ δέουσαι ἐξηγήσεις. Προσδοκῶνται λίαν ἐπιτυχή ἀποτελέσματα ἐκ τῆς τοιαύτης ὀργανωμένης καὶ συστηματικῆς ἐπαφῆς μεταξύ Σχολῆς καὶ τοῦ δρῶντος ἐν τῇ πράξει οἰκονομικοῦ κόσμου, εἰς ὄφελος τῶν σπουδαστῶν.

ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἡ Σχολή, ἐπιθυμοῦσα νὰ εἶναι πραγματικὸν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον ἀκτινοβολοῦν γενικώτερον καὶ ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν περιωρισμένων πλαισίων ἐνὸς ἐκπαιδευτηρίου, ὀργανώνει καθ' ἐκάστην Τετάρτην, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας (Ροῦζβελτ) 84 παραρτήματός της, ἢ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» (ἐπὶ τῆς πλατείας Καρύτση), διαλέξεις καθηγητῶν καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων, ὡς καὶ οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων, ἐπὶ θεμάτων τῆς συγχρόνου ζωῆς. Μεθ' ἐκάστην διάλεξιν ἐπακολουθεῖ συζήτησις, καθ' ἣν ἐλευθέρως ἐκτίθενται αἱ διάφοροι ἀπόψεις. Ἡ Σχολή εἶναι ὑπερήφανος ὅτι σέβεται πᾶσαν ἐπιστημονικὴν γνώμην καὶ ἀποψιν.

Ἡ Σχολή ὡσαύτως καλεῖ ξένους διακεκριμένους ἐιδικούς ἐπιστήμονας, οἱ ὅποιοι δίδουν σειρὰν μαθημάτων διὰ τοὺς σπουδαστάς, καὶ διαλέξεων διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Τοιοῦτοτρόπως δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς Ἕλληνας νὰ γνωρίσουν τὴν ξένην σκέψιν καὶ νὰ ἀνταλλάξουν τὴν πείραν τῶν ἐπὶ ζητημάτων ἐμπιπτόντων, φυσικά, εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς Σχολῆς. Ταυτοχρόνως ἡ Σχολή ἀσκεῖ τὴν ἐπιβεβλημένην συστηματικὴν τῶν ξένων διαφώτισιν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν μαζ ἡ ζητημάτων καὶ ἐπὶ τῶν συντελεσθεισῶν ἐν Ἑλλάδι προόδων.

ΘΕΡΙΝΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ

Ἡ Σχολή ὀργανώνει κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς :

1. Φροντιστηριακὰς καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων, ἰδίως Ὀργανώσεως Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων, Ψυχοτεχνικῆς, Λογιστικῆς, Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας, Φορολογικῆς Νομοθεσίας, Ξένων γλωσσῶν καὶ Στενογραφίας.

2. Ἐπεξεργασίας θεμάτων διαφόρων, τιθεμένων κυρίως ὑπὸ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν.

Αἱ ἐργασίαι αὗται εἶναι ἀπολύτως προαιρετικαί, ἔχουν δέ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς ἐπαφῆς Σχολῆς καὶ σπουδαστῶν καὶ τὴν ὑποβοήθησιν τῶν τελευταίων, ἄνευ κοπώσεώς των, εἰς τὴν καλυτέραν καὶ πρακτικώτεραν κατανόησιν τῶν διδαχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μαθημάτων.

ΜΕΡΙΜΝΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οἱ Σπουδασταὶ δικαιοῦνται, τηροῦντες τὰς κειμένας διατάξεις, νὰ ποιῶνται χρῆσιν πάντων τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς χορηγουμένων αὐτοῖς

μορφωτικῶν ἢ ἄλλων ὠφελημάτων.

Αἱ πρὸς τὴν Σχολὴν ἀναφοραὶ τῶν σπουδαστῶν ὑποβάλλονται ἐφ' ἄπλου χάρτου.

Ἀπαλλάσσονται τῶν διδάκτρων ἐξ ὀλοκλήρου οἱ τυχόντες βαθμοῦ Ἄριστα κατὰ τὰς Τμηματικὰς καὶ Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις καὶ οἱ καταγόμενοι ἐκ Κύπρου καὶ Βορείου Ἠπείρου.

Ἀπαλλάσσονται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων :

α) οἱ τυχόντες κατὰ τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις τελικοῦ βαθμοῦ μεγαλυτέρου τοῦ 8.

β) οἱ συγκεντρώσαντες κατὰ τὰς Εἰσαγωγικὰς Ἐξετάσεις τουλάχιστον 50 μονάδας εἰς τὰ ἐξετασθέντα μαθήματα, ἢ ἐν συνόλῳ 65. ἂν ἔχουν εἰς τὸ ἀπολυτήριον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως βαθμὸν τουλάχιστον 18.

Ὅμοίως, ἀπαλλάσσονται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν διδάκτρων καὶ μέχρις 20% τῶν ἐγγεγραμμένων ἄποροι σπουδασταί. ἐφ' ὅσον ἐπιτύχουν βαθμὸν τουλάχιστον 6, καὶ εἶναι κατὰ σειρὰν προτιμήσεως :

γ) τέκνα ἐν πολέμῳ πεσόντων στρατιωτῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

δ) τέκνα ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν κατακτητῶν κατὰ τὴν κατοχήν.

ε) τέκνα ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν κατὰ τὰ Δεκεμβριανά ἢ τὸν συμμοριτοπόλεμον.

στ) ἐν ἐνεργείᾳ δημόσιοι ὑπάλληλοι, συνταξιούχοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἢ τέκνα αὐτῶν.

ζ) οἱ ἔχοντες ἀδελφὸν σπουδάζοντα ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι οὗτος καταβάλλει εἰς τὸ ἀκέραιον τὰ διδάκτρα.

η) οἱ καταγόμενοι ἐκ σεισμοπαθῶν περιφερειῶν ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ εἶναι ἄποροι.

Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δικαιούνται νὰ μετάσχουν διαγωνισμῶν δι' ὑποτροφίας καὶ χρηματικὰ βραβεῖα χορηγούμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ καὶ οἱ πτυχιούχοι δύνανται νὰ ζητοῦν τὰς συμβουλὰς τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν ἐπὶ θεμάτων ἐνδιαφερόντων αὐτοῦς κατὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν τῶν σταδιοδρομίαν εἰς τὰς ὥρας τὰς ὁποίας ἔχουν καθορίσει οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ ἢ κατ' ἰδίαν, ἔάν παρίσταται ἀνάγκη.

Οἱ σπουδασταὶ τυγχάνουν τῶν αὐτῶν στρατολογικῶν εὐεργημάτων (ἀναβολὴ λόγῳ σπουδῶν κλπ.) τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν λοιπῶν Σχολῶν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ σπουδασταὶ ἀπολαμβάνουν τῶν ἐκπτώσεων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν Ἀνωτ. Σχολῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν διαφόρων μεταφορικῶν μέσων, θεαμάτων κλπ.

Οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ κάμουν ἐλευθέρως χρῆσιν τοῦ Ἀναγνωστηρίου τῆς Σχολῆς, ὡς καὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν κατατεθειμένων εἰς τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν καὶ

νά ζητοῦν τὴν δέουσαν καθοδήγησιν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν Ἔργασίων τῶν παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τοῦ Ἐντεταλμένου Βοηθοῦ αὐτοῦ.

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἡ Σχολή, μορφώνουσα ἰδίως ἐργαζομένους, δὲν δύναται δυστυχῶς νὰ ἐφαρμόσῃ πρόγραμμα σωματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν τῆς ὅσον θὰ ἐπεθύμει πλήρες, λόγῳ ἀνεπαρκείας χρόνου τῶν τελευταίων. Ἐπιδιώκουσα, ἐν τούτοις, τὴν ἐπιτέλεσιν τουλάχιστον τοῦ ἐφικτοῦ, ἔχει καταρτίσει ἀνάλογον πρόγραμμα σωματικῆς ἀσκήσεως, καλλιτεχνικῆς ἀγωγῆς καὶ ψυχαγωγίας.

Ἡ Σχολή διενεργεῖ ἀθλητικούς ἀγῶνας μεταξύ τῶν σπουδαστῶν τῆς καὶ συμμετέχει εἰς ὀργανωμένους ἀγῶνας μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἀπονέμουσα μετάλλια καὶ βραβεῖα εἰς τοὺς πρωτεύοντας κατ' αὐτούς.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἐν τῇ Σχολῇ λειτουργεῖ «Τμῆμα Μουσικῆς Ἀγωγῆς». Ἔργον τοῦ εἶναι ἡ λειτουργία χορωδίας σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν καλλιτεχνικῶν τῶν δεξιοτήτων. Τὸ «Τμῆμα Μουσικῆς Ἀγωγῆς» ὀργανώνει καλλιτεχνικὰς συγκεντρώσεις, με ἀνάγνωσιν ἀποσπασμάτων φιλολογικῶν κλασσικῶν ἔργων, ὁμιλίας ἐπὶ θεμάτων τῆς Τέχνης, με ἀπαγγελίας, κριτικὰς καλλιτεχνικῶν βιβλίων, κλασσικὰ μουσικὰ ἔργα κλπ.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν ὀργανοῦνται:

α) Ἐπίσημος χορευτικὴ ἔσπερις κατὰ τὴν τελευταίαν ἐβδομάδα τῶν Ἀπόκρεω.

β) «Σπουδαστικὸ γλέντι», ἀποκλειστικῶς μεταξύ σπουδαστῶν καὶ τῶν στενῶν συγγενῶν τῶν, ὡς καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.

γ) Ἡ «Πρωτοχρονιά», κατὰ τὴν ὁποίαν, τὴν μεθεπομένην τῆς πρωτοχρονιάς, γίνεται ἑορτασμός τῆς «Πίττας» με ἀπαγγελίας, ἀσματα καὶ χοροὺς.

δ) Κινηματογραφικαὶ προβολαὶ διαφόρων ταινιῶν ψυχαγωγικοῦ, τουριστικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ περιεχομένου.

ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ Σχολή ὀργανώνει τακτικὰς ἐκδρομὰς ἀνά τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἀττικὴν καὶ ἄλλα ἀρχαιολογικά, τουριστικὰ ἢ βιομηχανικὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Αἰτῶνται, μετὰ τῶν εἰς ἀπώτερα μέρη γινομένων, ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσουν οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς τὴν Πατρίδα μας. Κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ἀναπτύσσονται παρ' ἀρχαιολόγων

καὶ ἄλλων εἰδικῶν θέματα σχετικὰ πρὸς τὴν σημασίαν τοῦ τόπου τῆς ἐπισκέψεως.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Ἡ Σχολὴ ἔχει ἀναθέσει εἰς Ἰατρὸν τὴν ὑγιεινὴν παρακολούθησιν τῶν σπουδαστῶν. Δι' ἕκαστον σπουδαστὴν συντάσσεται καὶ τηρεῖται Ἰατρικὸν Δελτίον.

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς δικαιούνται νὰ ἐξετάζωνται παρὰ τοῦ Ἰατροῦ τῆς Σχολῆς, ὅστις καθημερινῶς—πλὴν τοῦ Σαββάτου—δέχεται αὐτοὺς εἰς τὸ Ἰατρεῖον του. Ὁ Ἰατρός ἐξετάζει δωρεὰν τοὺς σπουδαστάς, ὑποδεικνύει τὰ πρόσφορα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ καθοδηγεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν καλυτέραν ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως διαβίωσιν των.

Οἱ σπουδασταὶ δύνανται, βάσει σημειωμάτων τοῦ Ἰατροῦ, νὰ προσφεύγουν εἰς τὰ Ἰδρύματα καὶ νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα παρέχει δωρεὰν ἢ ἐπὶ ἡλαττωμένη δαπάνῃ τὸ Κράτος ὑπὲρ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας. Ὡς εὐνόητον, ἡ Σχολὴ δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ εἰδικὰς ἰατρικὰς ἐξετάσεις, φάρμακα κ.λ.π. τῆς θεραπείας τῶν σπουδαστῶν, διότι στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων μέσων.

Εὐχαρίστως, ὁμως, ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὄρους τῆς κατοικίας τῶν σπουδαστῶν καὶ νὰ γνωρίσῃ τούτους εἰς τοὺς γονεῖς των, κατόπιν γραπτῆς τῶν τελευταίων ἐπιθυμίας.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

Οἱ σπουδασταὶ ὀφείλουν νὰ ἐκτελέσουν ἐργασίας καὶ μελέτας πέραν τῶν τρεχουσῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων. Σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἡ ἄσκησις τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν σοβαρὰν καὶ συστηματικὴν μελέτην ἑνὸς θέματος, εἰς τὴν ἐπιτυχῆ κριτικὴν ξένης ἐργασίας, εἰς τὴν δόκιμον διεξαγωγὴν μιᾶς οικονομικῆς ἐρεύνης κλπ. Ἐπομένως, διὰ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἐπιζητεῖται ἡ γένεσις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν σπουδαστῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιορισμένων πλαισίων τῆς σχολικῆς διδασκαλίας, ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν σκέψεων των ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, ἡ ἄσκησις εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν γνωμῶν των καὶ ἡ ἐπαφή μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν καὶ τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ πρόσωπα.

Α'. Ἐργασίαι κατ' ἐκλογὴν. Αἱ ἐργασίαι αὗται γίνονται ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐκλογῆς τοῦ σπουδαστοῦ, ὅστις δέον νὰ παραδώσῃ μίαν, τουλάχιστον, ἐργασίαν κατ' ἐκλογὴν, μέχρι τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων τοῦ τελευταίου ἔτους τῶν σπουδῶν του. Αἱ κατ' ἐκλογὴν ἐργασίαι ἐπηρεάζουν τὴν βαθμολογίαν τῶν Τμηματικῶν Ἐξετάσεων.

Β'. Ἐργασίαι κατ' ἐντολήν. Αἱ ἐργασίαι αὗται ἀποτελοῦν ἐπεξεργασίαν θεμάτων διδομένων εἰς τὸν σπουδαστὴν παρὰ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ του βίου, ἐκτὸς τῶν ἐκθέσεων ἐπισκέψεως Ἐργοστασίων. Τὰ θέματα λαμβάνονται ἐκ τοῦ κύκλου τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ προσδιορίζονται διὰ συνερ-

γασίας τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῶν διαφόρων μαθημάτων. Ὁ βαθμὸς τῶν ἐργασιῶν τούτων συνυπολογίζεται εἰς τὴν βαθμολογίαν τοῦ Πτυχίου.

Γ'. Λογιστικαὶ Ἔργασαι. Αἱ λογιστικαὶ ἐργασίαι εἶναι ὑποχρεωτικαὶ ἐπεξεργασίαι λογιστικῶν θεμάτων, συνθετωτέρων ἀπὸ τὰς συνήθεις φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις Λογιστικῆς. Ἐκτείνονται ἐπὶ ἀντικειμένων τόσοσ τῆς Γενικῆς ὅσοσ καὶ τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς. Ὁ βαθμὸς τῶν συνυπολογίζεται εἰς τὴν βαθμολογίαν τοῦ Πτυχίου.

ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Οἱ σπουδασταὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ὑφίστανται κατὰ Ἰούλιον Τμηματικὴν ἐξέτασιν ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης τῶν μαθημάτων τῶν ἀντιστοιχοῦντων εἰς τὸ οἰκεῖον ἔτος σπουδῶν. Θεωροῦνται προσαχθέντες ὅσοι ἐπέτυχαν βαθμὸν πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσον ὄρον ἕξ, ἐὰν ἀπέτυχον εἰς ἓν μάθημα. Ὅσοι ἀποτύχουν δύνανται νὰ ἐπανεξετασθῶσι κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Ἰανουάριον.

Αἱ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Οἱ ὑποψήφιοι ἐπὶ πτυχίῳ ὑποχρεοῦνται α) νὰ προσκομίσωσι πιστοποιητικὸν ἐξαμήνου εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς ἰδιωτικὴν ἢ δημοσίαν θέσιν β) νὰ ὑποβάλωσι μίαν μελέτην ἐπὶ θέματος ἐκ τῆς διδασκομένης ἐν τῇ Σχολῇ ὕλης, γ) νὰ συντάξωσι μίαν ἔρευναν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ δ) νὰ ὑποστῶσι γραπτὴν, καὶ προφορικὴν ἐξέτασιν ἐπὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, Φορολογικῆς Νομοθεσίας, Ὄργανώσεως Ἐπιχειρήσεων, Ὄργανώσεως Ἐργοστασίων, Γενικῆς Λογιστικῆς, Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς, Βιομηχανικῆς Τεχνολογίας καὶ Ἐμπορευματολογίας. Θεωροῦνται ἐπιτυχόντες ὅσοι τύχουν βαθμὸν πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα ἢ μέσου ὄρου ἕξ. Αἱ ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ διενεργοῦνται κατὰ Ὀκτώβριον, Φεβρουάριον καὶ Μάϊον.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ

Ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχη τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτος ἐκλέγει, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ θέμα τοῦτο δεόν νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰδικώτερον : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας, δεδομένης οἰκονομικῆς μονάδος, ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινός καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων. Εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οἰκονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων.

Εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίᾳσιν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οικονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδία ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς, ἀξιούσης, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου, τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς, εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἱκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον, ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχείρως, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα. Δι' ὃ καὶ καθωρίσθη δι' αὐτὴν ἡ ἀκόλουθος διαδικασία.

1. Δήλωσις θέματος

Ὁ σπουδαστής, καθ' ὃν ἀκόμη χρόνον φοιτᾷ εἰς τὸ τρίτον ἔτος σπουδῶν, ὑποχρεοῦται νὰ προσέλθῃ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ὑποβάλλῃ ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκλεγέντος θέματος διὰ τὴν ἐπὶ πτυχίῳ διατριβὴν του. Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται ἀποδεκτὴ, μετ' ἀναμέτρησιν τῶν δυνατοτήτων τοῦ σπουδαστοῦ πρὸς ἐπιτυχὴν χειρισμὸν τοῦ θέματος, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου ἀκολουθῶς παρέχει εἰς τὸν δηλοῦντα πάσας τὰς κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ βιβλιογραφικὰς ὑποδείξεις ὡς καὶ κατευθύνσεις ἐπὶ τοῦ τρόπου καταρτίσεως περιγράμματος καὶ συντάξεως τῆς διατριβῆς, ὑποδεικνύων συνάμα τὸν ἀρμόδιον ἢ τοὺς ἀρμοδίους Καθηγητὰς ἐπὶ τοῦ θέματος, μεθ' ὧν πρόκειται ὁ σπουδαστής νὰ εὐρίσκηται εἰς διαρκὴ ἐπαφὴν κατὰ τὸ στάδιον τῆς συγγραφῆς τῆς διατριβῆς του.

2. Περίγραμμα διατριβῆς

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος καταρτίζει ἐν καιρῷ περίγραμμα τῆς διατριβῆς του, περιλαμβάνον τὰ ἐπὶ μέρους κεφάλαια, μετὰ συνοπτικῆς αὐτῶν περιλήψεως. Ἡ ἔκτασις τοῦ περιγράμματος τούτου δεόν νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν τριῶν σελίδων τετάρτου σχήματος (διαγωνισμοῦ). Οὕτω παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν ὅπως διαπιστώσῃ ἐὰν ὁ συντάξας τὸ περίγραμμα συνέλαβεν ὀρθῶς καὶ πρόκειται ἐπιτυχῶς νὰ χειρισθῇ τὸ θέμα του. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διαπιστοῦται ἀνεπάρκεια, ὁ Καθηγητὴς ὑποχρεοῦται ὅπως μεταβάλλῃ τὴν διάρθρωσιν τῆς ὕλης ἢ ἀκόμη καὶ ἀρνηθῇ τὸν δηλωθέντα τίτλον τῆς διατριβῆς, ὑποδεικνύων ἕτερον καταλλήλοτερον, γνωστοποιῶν τοῦτον εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ τελευταίου.

Τὸ τελικῶς ἐγκρινόμενον περίγραμμα δακτυλογραφεῖται ἢ καθαρογράφεται εἰς διπλοῦν καὶ ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ ἀκολουθῶς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν παραλαμβάνει τὸ ἐν τῶν ἀντιτύπων διὰ τὸ σχετικὸν ἀρχεῖον του, ἐφ' ὅσον μόνον ὁ κριθεὶς πρόκειται νὰ μετᾶσχῃ τῶν τῆς ἀμέσως ἐπομένης περιόδου πτυχιῶν ἐξετάσεων.

Ἐνα μῆνα τουλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετά-

σεων, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραμείναν εἰς χεῖρας τοῦ ἀντίτυπον τοῦ περιγράμματος, δεόντως ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ καὶ θεωρημένον ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, ἵνα ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς αὐτάς.

3. Σύνταξις καὶ στάδια ὑποβολῆς διατριβῆς

Βάσει τοῦ περιγράμματος καὶ τῶν ἐν συνεχείᾳ γενικῶν καὶ εἰδικῶν διαφωτίσεων καὶ καθοδηγήσεων τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ πρὸς ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῆς διατριβῆς, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος συντάσσει ταύτην. Ἡ ἔκτασίς της δέον νὰ μὴ ὑπολείπεται τῶν πενήντα σελίδων τετάρτου σχήματος (διαγωνισμοῦ), ἐκτός δικαιολογημένων ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ ἐξαιρέσεων.

Ἄμα τῷ πέρατι τῆς ἀρχικῆς συντάξεως τῆς διατριβῆς, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἔγγραφον δῆλωσιν τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ περὶ κατ' ἀρχὴν ἐγκρίσεώς της, ὡς καὶ κατ' ἀρχὴν θεωρήσεώς της ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.

Ἐνα μῆνα τουλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας, διὰ τὸν κρινόμενον, περιόδου πτυχιακῶν ἐξετάσεων ὑποχρεοῦται αὗτος ὅπως ὑποβάλλῃ τὴν ὡς ἄνω κατ' ἀρχὴν ἐγκεκριμένην καὶ θεωρημένην διατριβὴν του εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς, ἵνα ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Πᾶσα δι' οἰονδήποτε ἀνεξαιρέτως λόγον ὑπέρβασις τῶν ἄνω τριῶν προθεσμιῶν ἀποκλείει αὐτομάτως τὸν σπουδαστὴν ἀπὸ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις τῆς ἀντιστοίχου κατὰ περίπτωσιν ἀρχικῆς ἢ τελικῆς περιόδου.

Ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς, ἄμα τῇ ἐνάρξει τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων τῆς δεδομένης περιόδου, διαβιβάζει μετὰ καταστάσεως τὰ εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντα περιγράμματα καὶ ἀρχικά χειρόγραφα διατριβῶν. Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἀμελλητί ἐπισυνάπτει εἰς τὸ ἀρχικὸν χειρόγραφον τῆς διατριβῆς τὸ σχετικὸν παρ' αὐτῷ περιγράμμα καὶ ἀποστέλλει ἀμφότερα τὰ κείμενα εἰς τὸν ἀρμοδίον Καθηγητὴν πρὸς κρίσιν. Ὁ Καθηγητής, μετὰ ἐμπεριστατωμένην ὑπ' αὐτοῦ μελέτην τῆς διατριβῆς, συντάσσει εἰδικὸν δι' ἑκάστην περίπτωσιν καὶ λεπτομερειακὸν κριτικὸν σημείωμα, βάσει τοῦ ὁποίου ὁ κρινόμενος θὰ ἐπιφέρῃ τὰς τελικὰς διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις τῆς διατριβῆς του. Τὰ τρία πλεον ὡς ἄνω κείμενα ὁ Καθηγητής ἀποστέλλει εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ὅπερ καλεῖ τὸν κρινόμενον ἵνα λάβῃ γνῶσιν τοῦ κριτικοῦ σημειώματος τοῦ Καθηγητοῦ καὶ συνάμα δίδει ὁδηγίας διορθώσεων, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρθρωσιν τῆς ὕλης, τὴν διατύπωσιν, τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, ἐπιστρέφει δὲ ἐν συνεχείᾳ εἰς αὐτὸν τὴν διατριβὴν, πρὸς συμμόρφωσιν του.

Ὅταν ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος πραγματοποιήσῃ τὰς γενομένας εἰς αὐτὸν ὑποδείξεις, παρουσιάζει τὴν διορθωμένην διατριβὴν του εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς συμμορφώσεώς του καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει λαμβάνει τὴν ἄδειαν ὅπως

δακτυλογραφήση ή Ιδιοχειρώς καθρογράψη τήν διατριβήν εις τέσσαρα αντίτυπα. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλείονες τοῦ ἑνός Καθηγηταί εἶναι ἀρμόδιοι ἐπί θεματός τινος, ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος ὑποβάλλει πλείονα τῶν τεσσάρων αντίτυπα, ἅπὶ τῷ τέλει τῆς ἀποστολῆς ἑνός ἐξ αὐτῶν εἰς ἕκαστον τῶν πλέον τοῦ ἑνός ἀρμοδίων Καθηγητῶν.

Τὰ τέσσαρα αντίτυπα μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ χειρογράφου ὑποβάλλονται ἐν καιρῷ εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβοῦς ἀντιγραφῆς τοῦ ἀρχικοῦ χειρογράφου καὶ τῆς καλλιεποῦς ἐμφανίσεως τῶν ὀριστικῶν ἀντιτύπων, ἅτινα δέον νὰ εἶναι τοποθετημένα ἐντὸς ἀνθεκτικοῦ περιβλήματος. Τούτων διαπιστουμένων, δύναται πλέον ὁ ὑποψήφιος πτυχιούχος νὰ ζητήσῃ τήν ἐγκριτικὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου Καθηγητοῦ ἐπὶ ἕκαστου ὀριστικοῦ ἀντιτύπου τῆς διατριβῆς του, μετὰ τελικῆς θεωρήσεως τοῦ Δ.ευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαδικασίας ἐξακριβοῦται μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, χορηγοῦντος εἰς τὸν κριθέντα ἔγγραφον, πρὸς τήν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς, πιστοποιήσιν περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑποβληθείσης μελέτης. Βάσει ταύτης χορηγεῖται εἰς αὐτὸν τὸ πτυχίον του, ἐφ' ὅσον βεβαίως ὁ κριθεὶς διεξῆλθεν ἐπιτυχῶς καὶ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τῆς τελευταίας δι' αὐτὸν περιόδου καὶ συν-εμορφώθη εἰς τὰς λοιπὰς ἀπαιτήσεις τῆς Σχολῆς Τέλος, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν παραδίδει εἰς τὸν κριθέντα τὸ ἀρχικὸν χειρόγραφον μεθ' ἑνός ὀριστικοῦ ἀντιτύπου τῆς ἐπὶ πτυχίῳ διατριβῆς του, ἀποστέλλον ἕτερον εἰς τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν καὶ φυλάσσον τὰ λοιπὰ δύο εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Γραφείου.

Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΤΥΧΙΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρωταρχικὴ σκέψις τῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς ὑπῆρξεν ἡ κατάρτισις διοικητικῶν στελεχῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ γενικώτερον διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τοὺς οικονομικῶς δρῶντας μεγάλους ὀργανισμούς. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν διοικούντων καὶ διδασκόντων ἐν αὐτῇ. Ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἔχει ἀνάγκην, μεγάλην καὶ ἐπείγουσαν, στελεχῶν, ἀρτίως μορφωμένων νέων μὲ φιλοδοξίαν νὰ κινήσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας, συμφώνως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς νέας μεθόδους ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν οικονομικῶν μονάδων.

Ἐποὶ τὸ καθεστῶς τοῦ συγχρόνου ἀνταγωνισμοῦ δὲν ἀρκεῖ ἢ ἀνανέωσις τοῦ ὕλικοῦ ἐξοπλισμοῦ· εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ, ταυτοχρόνως, πλήρης ἀνανέωσις τῶν τρόπων ἐργασίας.

Παραλλήλως τὸ Κράτος, ὡς διοικητικὸς μηχανισμὸς ἢ ὡς οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς, ἔχει ἐπίσης ἀνάγκην ἀνανεώσεως τῶν στελεχῶν του, μὲ νέους προσηρμοσμένους πρὸς τὰ νεώτερα διδάγματα

καί τὰς ἐφαρμογὰς τῆς Ἐπιστήμης καί τῆς Τεχνικῆς, πρὸς τὰς νέας συνθήκας καί τὰς νέας ἀνάγκας τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς, πρὸς τὰ συστήματα καί τὰς μεθόδους τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως, πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις καί ἡ παραγωγικότης εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη διὰ τὸ σύγχρονον Κράτος.

Μὲ τὴν βᾶσιν αὐτὴν ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἀρτίας θεωρητικῆς καί ἐφηρμοσμένης καταρτίσεως τῶν σπουδαστῶν της, διὰ τῆς πλήρους μορφώσεώς των εἰς τὰ νέα καί ζέοντα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διὰ τῆς ἐπαρκoῦς ἐνημερώσεώς των εἰς τὰ νομικὰ ζητήματα τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καί εἰς τὰ τεχνικὰ προβλήματα τῆς ὀργανώσεως καί λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδίᾳ τῶν βιομηχανικῶν. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος ἔχει συμφέρον καί καθήκον νὰ χρησιμοποιοῦσιν τοὺς πτυχιούχους της εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις.

Πράγματι τὸ Κράτος, ἐφόσον αὐξάνει ἡ δραστηριότης καί τὸ κῦρος τῆς Σχολῆς, διὰ διαφόρων νόμων καί ἀποφάσεών του χρησιμοποιοῦσιν τοὺς πτυχιούχους της ἐν ἰσοτιμίᾳ πρὸς τοὺς πτυχιούχους τῶν ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν. Οὕτω :

1.—Ὁ νόμος 800/1948 (ΦΕΚ Α' 248/8.9.48) ὀρίζει (ἄρθρ. 4) ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ διορίζωνται ἢ νὰ προάγωνται ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως Α' τάξεως καί ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Βιομηχανίας καί Ἔργασίας.

2.—Ὁ νόμος 1605 (ΦΕΚ Α' 300/1950) ἀναγνωρίζει τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς, διὰ τὰς θέσεις τῶν ὑπαλλήλων Ἐφοριῶν, Τελωνεῶν, Καπνεφοριῶν καί Ταμείων, ὡς ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν λοιπῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν.

3.—Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπὸ ἀριθ. 2516/16.8.53 (ΦΕΚ 217/19.8.53) ἀναγνωρίζει, ἐπίσης, ὡς ἰσότιμον τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς διὰ τὴν κατάληψιν θέσεων στατιστικῶν ὑπαλλήλων Α' κατηγορίας τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

4.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς δύνανται νὰ ὀνομάζωνται οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα Στρατοῦ (Ν.Δ. ὑπ' ἀριθ. 2324 τῆς 21.2.53 καί ὑπ' ἀριθ. 2325 τῆς 9.5.53).

5.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ὑποτροφιῶν τῆς Τεχνικῆς βοήθειας (Ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 38162/2651 τοῦ 1952 τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ), ὡς καί εἰς τὰς ὑποτροφίας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου.

6.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς μετέχουν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς θέσεις δι' ἃς ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Σχολῆς

7.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται εἰς τὰς θέσεις τῶν

διαφόρων Ὄργανισμῶν (Ι.Κ.Α., ΔΕΗ, Ἐπιμελητήρια, Ὄργανισμὸν Ἀνεργίας καὶ ἀπασχολήσεως κτλ.) διὰ τὰς ὁποίας ἀπαιτεῖται πτυχίον Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

8.—Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς διορίζονται Λογισταὶ τῶν διαφόρων Γεωργικῶν Ὄργανισμῶν (ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 15.9.53, ΦΕΚ Α' 252/1953).

Ἡ Σχολὴ τονίζει ὅτι εἶναι ὑπερήφανος διότι τὸ πτυχίον τῆς ἀποτελεῖ κύριαστικὸν ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐνεργεῖ παντὶ τρόπῳ ὅπως ἀναγνωρισθῆ καὶ ὡς τυπικὸν προσὸν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων ὑπηρεσιῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναλαμβάνῃ οἰανδήποτε καὶ ἀπέναντι οἰουδήποτε ὑποχρέωσιν, διότι ἡ τυπικὴ ἀναγνώρισις τοῦ πτυχίου εἶναι, ὡς εὐνόητον, ἀπόλυτον δικαίωμα καὶ ἀρμοδιότης τῆς Πολιτείας. Ἀπόκειται ἐπομένως εἰς τὴν Πολιτείαν ν' ἀντιληφθῆ ὅτι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Δημοσίας Ὄργανισμοῦς τοῦς πτυχιούχους μας οἱ ὁποῖοι ἔτυχον μῆς τόσο ἀρτίας οἰκονομικο-διοικητικῆς μορφώσεως.

ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἐκπληροῖ τελείως τὸν προορισμὸν τῆς ἀρκουμένη εἰς τὸν ρόλον ἰδρύματος αὐστηρῶς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας. Ὑπερῆφάνως, ἄλλωστε, διακηρύσσει τὸν ἐπαγγελματικὸν αὐτῆς χαρακτήρα καὶ ἔχεται σταθερῶς τῆς ἀπόψεως ὅτι εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς τοῦ εἴδους τῆς ἡ θεωρία πρέπει νὰ παρέχεται ἐν ᾧ μέτρῳ ἡ ἐφαρμογὴ χρειάζεται, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων αὐτῆς, τὴν ἐπιστημονικὴν μέθοδον.

Πρεσβεύει ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ περιορίζεται εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν σπουδαστῶν μὲ τὸν θεωρητικὸν μόνον ἐξοπλισμὸν, ὅσον καὶ ἂν οὗτος θεωρηθῆ ἄριστος, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὴν πρακτικὴν ἐν ταῖς Σχολαῖς κατάρτισιν, ὥστε οἱ ἐφερχόμενοι νὰ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀναλάβουν εὐθύναι εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς παραγωγῆς.

Πιστεύει, ἀκόμη, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς, οὕτω διηρθρωμένης, δὲν σταματᾷ μὲ τὴν χορήγησιν τοῦ πτυχίου εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς, ἀλλ' ἐπεκτείνεται ἐπὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀντιμετώπισεως ζητημάτων καὶ προβλημάτων ἐπηρεαζόντων τὴν καθόλου οἰκονομίαν τῆς χώρας, καὶ ἐπὶ τῆς παροχῆς πάσης δυνατῆς ἐπιστημονικῆς βοήθειας, τόσον πρὸς τοὺς ἀποφοίτους τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ τῶν βίου, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιαύτης λειτουργικοῦς ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς ἔδρας διδασκαλίαν καὶ τὴν φροντιστηριακὴν ἐξάσκησιν, ἐμερίμνησε διὰ τὴν σύστασιν παρασχολικῶν ἰδρυμάτων, ἐχόντων τριπλοῦν προορισμὸν :

α) τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς - ἢ καὶ ἄλλων ἀτόμων—εἰς τὸν χειρισμὸν θεμάτων ἐφαρμογῆς καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν προβλημάτων τῆς πράξεως.

β) τὴν ἐπιμορφωτικὴν ἐξειδίκευσιν καὶ ἐπιστημονικὸν συγχρονισμὸν λειτουργῶν τεταγμένων εἰς ὕστεροῦντας τομεῖς τῆς οἰκονομίας.

γ) τὴν πολύπλευρον μελέτην τῶν ζωτικῶν οἰκονομικῶν καὶ παραγωγικῶν προβλημάτων τῆς Χώρας ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ περὶ τὴν Σχολὴν συγκεντρωμένου ἀρτίου ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου καὶ τὴν διερεύνησιν θεμάτων εἰδικῶν, τιθεμένων εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων, ἰδίως βιομηχανικῶν.

Α'. ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ (ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ)

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Σχολῆς (Γ.Ε.Β.Ε.) σκοπὸν ἔχει :

α) τὴν ἐν τῇ πράξει ἐξάσκησιν τῶν σπουδαστῶν, ὑπὸ ὄρους ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πληρωτικῶν προβλημάτων (οἰκονομικῶν, τεχνικῶν, λογιστικῶν, ἐμπορικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος κλπ.) τῶν ἐπιχειρήσεων, β) τὴν συλλογὴν καὶ ἐπεξεργασίαν ζωντανοῦ ὕλικου, καταλλήλου διὰ διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς ὁργανώσεως καὶ τῶν συγγενῶν μαθημάτων κατὰ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς ἀντιλήψεις (ἴδια κατὰ τὴν περιπτωσιακὴν μέθοδον), γ) τὴν μελέτην καὶ ἔρευναν, εἴτε πρωτοβουλία τοῦ Γραφείου, εἴτε τῇ αἰτήσει ἐπιχειρήσεων ἢ ὁργανισμῶν, εἰδικῶν ἢ γενικῶν προβλημάτων, σχετικῶν μὲ αὐτοὺς, δ) εἰδικώτερον, τὴν παροχὴν ἐπιστημονικῆς βοήθειας εἰς τοὺς σπουδαστὰς καὶ τοὺς πτυχιούχους τῆς Σχολῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἢ ὑπόδειξιν μέσων πρὸς λύσιν τῶν ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων καὶ ἴδια ὁργανώσεως λογιστικῆς.

Αἱ κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν εἶναι : α) νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν, διὸ καὶ ἐπιδιώκει κατὰ πρόγραμμα τὴν σύνδεσιν τῶν πρακτικῶν λύσεων πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς κανόνας, β) νὰ ἀποβῇ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἐπιστημονικὴν νοοτροπίαν καὶ μέθοδον, γ) νὰ καταστῇ κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὁργανισμῶν.

Β' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τοῦ 1947 ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς πρὸς μόρφωσιν ἀνωτέρων διοικητικῶν στελεχῶν, τόσοσ τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἐν γένει οἰκονομικῶν Ὀργανισμῶν.

Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1952)53 ἐπετεύχθη ἡ ἴδρυσις τοῦ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Ἡ διδασκαλία εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. ἔχει ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν μόρφωσιν στελεχῶν δυναμένων, ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν, νὰ ἀσκήσουν ὑπευθύνως τὰ καθήκοντα τοῦ στατιστικοῦ παρά ταῖς στατιστικαῖς ὑπηρεσίαις, εἴτε τοῦ Κράτους εἴτε οἰουδήποτε ὁργανισμοῦ ἢ ἐπιχειρήσεως.

Τὸ Κ.Σ.Ε. διοικεῖται παρ' εἰδικῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς ΑΣΒΣ ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν Σπουδῶν ὡς Ἀντιπρόεδρον καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ, τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἑθν. Παιδείας ἔως καὶ

ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ἑταιρείας. Διευθυντῆς Σπουδῶν εἶναι ὁ τακτικὸς Καθηγητῆς τῆς Στατιστικῆς εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐγγράφονται κατόπιν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον Σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ ἐξετάστεια μαθήματα εἶναι 1) Θεωρητικὴ καὶ Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ, 2) Ἀλγεβρα, 3) Γεωμετρία, 4) Ἐκθεσις Ἰδεῶν καὶ 5) Πολιτικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία.

Ἡ φοίτησις εἰς τὸ Κ.Σ.Ε. εἶναι διετής. Τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἰς τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι τὰ κάτωθι:

<i>Ὑποχρεωτικά</i>	Α'	Β'	Τὸ ὅλον
Γενικά Μαθηματικά	3	—	3
Μαθηματικὴ Στατιστικὴ	—	1	1
Λογισμὸς Πιθανοτήτων	1	—	1
Στατιστικὴ Ἀνάλυσις	—	2	2
Δημογραφικὴ Στατιστικὴ	—	2	2
Στατιστικὴ Οἰκον. Φαινομένων	—	2	2
Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων	—	1	1
Στατιστικὴ Μεθοδολογία	2	—	2
Οἰκονομετρία	—	1	1
Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις	—	1	1
Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	—	2
Ἀσκήσεις Στατιστικῆς	2	2	4
Ἀσκήσεις Γεν. Μαθηματικῶν	3	—	3

Προαιρετικά

Δημοσίᾳ Οἰκονομία	—	1	1
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	—	1	1
Διοικητικὴ Νομοθεσία	1	1	2
Ὀργάνωσις	—	1	1
Λογιστικὴ	1	—	1
Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ	—	1	1
Δημογραφικὴ Μεθοδολογία	1	—	1
Ἀγγλικά	2	2	4

Ἐπὶ πλέον διατίθενται 3 ὥραι ἐβδομαδιαίως εἰς ἕκαστον ἔτος διὰ Φροντιστηριακὰς Ἀσκήσεις.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους ὁ ἐπιτυχάνων εἰς τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις λαμβάνει «Πιστοποιητικὸν Στατιστικῶν Σπουδῶν», ὁ δὲ ἐπιτυχάνων εἰς τὰς γραπτὰς καὶ προφορικὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος τοῦ Β' ἔτους λαμβάνει «Πτυχίον Ἀνωτέρων Στατιστικῶν Σπουδῶν».

Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἀρχεταὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Μαΐου. Κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς καὶ ἀπὸ 20ης Ἰουλίου μέχρι 10ης Σεπτεμβρίου οἱ σπουδασταὶ δύνανται νὰ παρακολου-

θοῦν φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις καὶ ἐφαρμογὰς.

Οἱ πτυχιούχοι Σχολῶν Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῶν νὰ τύχῃσι τοῦ «Πτυχίου Ἀνωτέρων Στατιστικῶν Σπουδῶν» ὑπὸ τὸν ὄρον ἐπιτυχοῦς γραπτῆς καὶ προφορικῆς ἐξετάσεως εἰς ὅλα τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τοῦ Α' καὶ Β' ἔτους.

Αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται κατὰ τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου. Ὅσοι ἀποτύχουν εἰς δύο μαθήματα τὸ πολὺ δύνανται νὰ ἐπανεξετασθῶσι κατὰ τὸ βῶν δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου. Ὅσοι τυχὸν ἀποτύχουν εἰς δύο τὸ πολὺ μαθήματα κατὰ τὴν περίοδον ταύτην δύνανται νὰ ἐπανεξετασθῶσι τὸ τρίτον δεκαήμερον τοῦ Φεβρουαρίου.

Ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετασθῆ εἰς ἅπαντα τὰ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα καὶ εἰς ἕν ἐκ τῶν προαιρετικῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν του. Οἱ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑποχρεοῦνται ἐπὶ πλέον νὰ ἐξετασθῶσι καὶ εἰς τὴν Διοικητικὴν Νομοθεσίαν.

Θεωρεῖται ἐπιτυχὼν ὁ τυχὼν βαθμοῦ τουλάχιστον πέντε εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων ἢ μέσον ὄρον ἕξ εἰς τὰ ὡς ἄνω ὑποχρεωτικὰ μαθήματα μετὰ τοῦ προκρινομένου προαιρετικοῦ μαθήματος. Ὁ βαθμὸς τῶν προαιρετικῶν μαθημάτων δὲν συνυπολογίζεται εἰμὴ μόνον πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ τελικοῦ βαθμοῦ τοῦ «Πιστοποιητικοῦ» ἢ τοῦ «Πτυχίου».

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ἡ Σχολὴ ἔχει συστήσει ἐπίσης τὸ «Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν» τοῦ ὁποῦ σκοποὶ εἶναι :

α) ἡ μελέτη τῶν προβλημάτων τουριστικῆς οἰκονομίας, νομοθεσίας καὶ πολιτικῆς, καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν ληπτέων μέτρων.

β) Ἡ ὑποβοήθησις σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων Τουριστικοῦ περιεχομένου καὶ σύνταξιν σχετικῶν μελετῶν.

γ) ἡ μόρφωσις ἀνωτέρων τουριστικῶν στελεχῶν.

δ) ἡ διάδοσις τῶν τουριστικῶν ἀρχῶν καὶ ἀνάπτυξις τῆς τουριστικῆς ἐν τῇ χώρᾳ συνειδήσεως.

Τὸν ὡς ἄνω ἀναφερόμενον σκοπὸν τὸ Κ.Τ.Μ. θέλει ἐπιδιώξει διὰ τῶν κάτωθι ἰδίᾳ μέσων :

α) διὰ τῆς παρὰ τῆς ΑΣΒΣ ἰδρύσεως εἰδικῆς ἔδρας «Τουριστικῆς Οἰκονομίας, Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς».

β) διὰ τῆς συγκροτήσεως «Κέντρον Τουριστικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

γ) διὰ τῆς καταρτίσεως σχεδίων καὶ μελετῶν ἢ παροχῆς πληροφοριῶν καὶ ὁδηγιῶν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἐν γένει τουριστικὰ προβλήματα τῆς χώρας καὶ εἰδικώτερον τὴν Ἴδρυσιν καὶ ὀργάνωσιν οἰασθήποτε ὑφῆς τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων.

δ) διὰ τῆς δημιουργίας βιβλιοθήκης ἀνελλιπῶς ἐνημερουμένης

μέ πρακτικὰς ἐφαρμογὰς καὶ ἐρεῦνας τῶν σοβαρωτέρων κοινωνικῶν φαινομένων τῆς Χώρας μας, θὰ καταστήσῃ τοὺς ἀποφοίτους ἱκανοὺς νὰ χειρίζωνται τὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τῶν διαφόρων σκοπιῶν αὐτῆς.

Ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι μὲ τὰ ἄνω ἐπιμορφωτικὰ Κέντρα θὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς προσπάθειαν, ἡ ὁποία δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέγιστον τῶν πόθων τῶν διοικούντων καὶ διδασκόντων. Πάντως, τὰ Κέντρα ταῦτα ἀποβλέπουν εἰς τὴν εἰδίκευσιν καὶ ἐπιμόρφωσιν τῶν διοικητικῶν στελεχῶν τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ δὲν ἀποτελοῦν σχολὰς «πολυσχολικοῦ Ἰδρύματος», ἡ ἔννοια τοῦ ὁποίου εἶναι ἔξω τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐπίσης λειτουργοῦν διάφοροι ἐπιστημονικαὶ Ἐπιτροπαὶ μελέτης συγχρόνων προβλημάτων. Μεταξὺ αὐτῶν ἰδιάζουσιν θέσιν ἔχει ἡ «Ἐπιτροπὴ Λογιστικοῦ Σχεδίου» πρὸς σύνταξιν ἐνιαίου σχεδίου βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἄλλος τομεὺς δραστηριότητος τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἶναι ὁ ἐκδοτικός.

Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης στρέφεται πρὸς δύο κατευθύνσεις: Πρὸς τὸ χρήσιμον ἐπαγγελματικὸν βιβλίον ἐξουχιστικῆς διερευνήσεως ἐπὶ μέρους θεμάτων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς εἰς τὴν Σχολὴν διδασκαλίας εὐρισκομένων, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς μελέτας παραγωγικῶν προβλημάτων ἐνδιαφερόντων ἰδιαίτερος τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα παρὰ τῆς Σχολῆς βιβλία καὶ βιβλιάρια ἐπὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν θεμάτων ἀνέρχονται εἰς 24. Ἡ ἔκδοσις των γίνεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, τοῦ ὁποίου τὸ πλοῦσιον ἐπιστημονικὸν ἐπιτελεῖον συνιστᾷ καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκλογῆς καὶ ὑποδείξεως τῶν ἐκδοτέων ἔργων. Τὸ πλεῖστον τῶν ἐκδόσεων τούτων ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν. Ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι αἱ ἐκδόσεις τῆς Σχολῆς διὰ τὰ Λογιστικὰ Πλάνα Αὐστρίας καὶ Γαλλίας, τὸ Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινων. Πολιτικῆς, τὸ Δωδεκαήμερον Τουριστικῆς Βιομηχανίας, διὰ τὴν Στατιστικὴν, τὴν Ὀργάνωσιν κ.τ.λ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΟΔΗΓΟΙ, κλπ. Εἰς τὴν σειρὰν αὐτὴν ὑπάγονται ὑπηρεσιακαὶ ἐκδόσεις ὅπως: ὀδηγοὶ σπουδῶν, προγράμματα ἐργασιῶν, ἐκθέσεις πεπραγμένων, κλπ. Αἱ ἐκδόσεις αὗται παρέχονται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἔναντι τῆς παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένης ἀξίας ἐντύπων κλπ. ἄνευ ἄλλης τινὸς ἐπιβαρύνσεως.

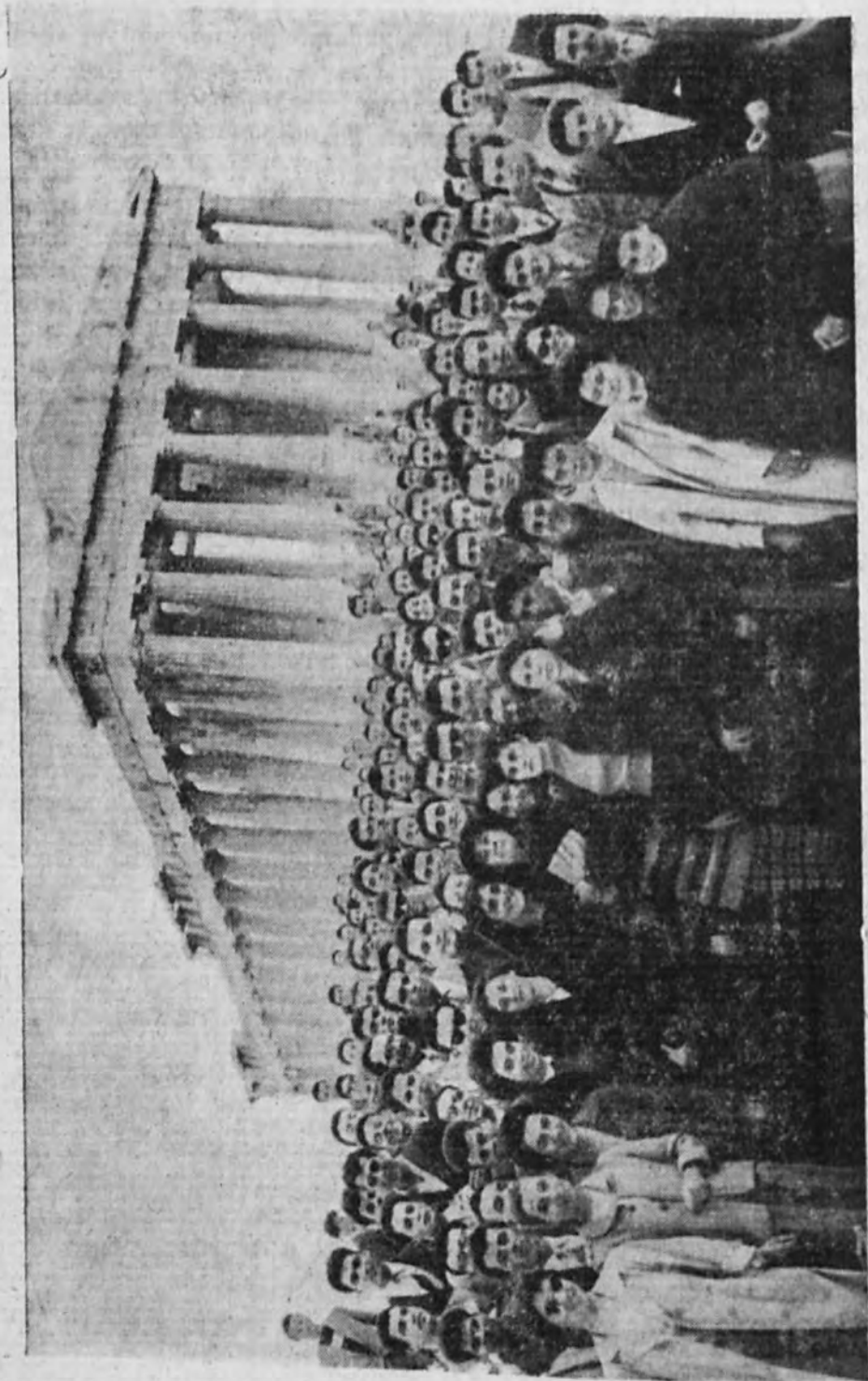
ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: Τὸ περιοδικὸν «ΣΠΟΥΔΑΙ» ἤρξατο ἐκδιδόμενον

ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—1951 ὑπὸ τὸν πλήρη τίτλον: «Οἰκο-
νομικά, κοινωνικά, τεχνικά ΣΠΟΥΔΑΙ — περιοδικὴ ἔκδοσις τῆς Ἀνω-
τέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» καὶ εἶναι τὸ ἐπίσημον ἐπιστημο-
νικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς. Τριμηνιαῖον κατὰ τὰ δύο πρῶτα τῆς ἐκδό-
σεως τοῦ ἔτη, ἔγινεν ἀπὸ τοῦ τρίτου τοῦ ἔτους διμηνιαῖον καὶ νῦν εἶναι
μηνιαῖον. Ἐκαστον τεῦχος ἀποτελεῖται ἐξ 64 ἕως 96 σελίδων, σχήματος
16ου τοῦ 70×100. Περιλαμβάνει μελέτας πρωτοτύπου, μεταφράσεις,
οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνασκόπησην, βιβλιοκρισίας, ἑλληνικὴν καὶ
ξένην ἀναλυτικὴν καὶ συνοπτικὴν βιβλιογραφίαν. Ἡδη οἱ ἐκδοθέντες ἔξ
τόμοι καλύπτουν 3545 σελίδας.

Τὸ ἕτερον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.» ἀπο-
τελεῖ μέσον πληροφοριῶν καὶ ὄργανον διαφωτισμοῦ. Τὰ «ΝΕΑ» εἰσήλθον
ἀπὸ τοῦ 1956)7 εἰς τὸ Δ' ἔτος, καλύπτουν δὲ τὰ ἐκδοθέντα τεύχη 1216
σελίδας.

Εἰς τὴν ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν καταβαλλομένην ἀξίαν ἐντύπων περι-
λαμβάνονται καὶ αἱ συνδρομαὶ τῶν διὰ τὰ περιοδικὰ «Σπουδαί» καὶ «Νέα
τῆς Α.Σ.Β.Σ.».

Προσευχή τῶν σπουδαστῶν
ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

του Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956—1957

Όνομαστική Κατάσταση
τῶν Μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς
Ἀκαδ. Ἔτος 1956 - 57

a/a	Όνοματεπώνυμον Ἰδιότης	Ἀριθμ. τηλεφ. γραφ.	Ἀριθμ. τηλεφ. οικίας	Διεύθυνσις
1.	Κωστόπουλος Σταῦρος Πρόεδρος Συνδ. Ἑλλήνων Βιομηχάνων	29.177	77.739	Ἀνθέων-Υακίνθου Ψυχικόν
2.	Ρινόπουλος Μιχαήλ Ἀντιπρόεδρος Συνδ. τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνω. Ἐταιρειῶν	28.755	870.221	Ἀγαθουπόλεως 4 Ἀθῆναι
3.	Σολομὸς Παναγῆς Γεν. Γραμματεὺς Ἑλλ. Ἐπιστημονικῆ Ἐταιρεία Ὁργανώσεως	33.210		Δραγατσανίου 4 Ἀθῆναι
4.	Τερμεντζῆς Γεώργιος Ταμίας Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχν. Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν	24.464 καὶ 21.545		Ἀκαδημίας 81
5.	Ἀγκᾶς Γεώργιος Μέλος Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχν. Ἐπιμελητηρίων Πειραιῶς	40.722		Ἐλ. Ζαννῆ 7 Πειραιεὺς
6.	Ἀναγνωστόπουλος Εὐθύμιος Μέλος Ἐμπορικῶν καὶ Βιομ. Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν	33.748		Υπουργεῖον Ἐμπορίου
7.	Βουγιουκλῆς Νικόλαος Μέλος Γενικῆ Συνομοσπονδία Ἐργατῶν Ἑλλάδος	615.764 καὶ 34.672		Πατησίων 69 Ἀθῆναι
8.	Γούλας Δημοσθένης Μέλος Σύνδεσμος Σπουδαστῶν καὶ Πτυχιούχων Α.Σ.Β.Σ.	Λείπει εἰς Θ)νίκην		Γ' Σιβρίου 178 Ἀθῆναι
9.	Καραϊσκάκης Δημήτριος Μέλος Ὑπουργ. Βιομηχανίας	21.427	73.357	Υπουργεῖον Βιομηχανίας
10.	Καραπατάκης Νικόλαος Μέλος Ὑπουργεῖον Ἐργασίας	662.853		Παναγιωταροῦ 30 Ἀθῆναι
11.	Καρρᾶς Ἀχιλλεὺς Μέλος Τεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἑλλάδος	25.278	662.824	Μπουμπουλίνας 28 Ἀθῆναι
12.	Κωτσιόπουλος Κωνστ. Μέλος Ἐμπορικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ἐπιμελητηρίων Πειραιῶς	44.413 καὶ 44.414		Δημ. Γούναρη 6 Πειραιεὺς
13.	Μουζάκης Ἀντώνιος Μέλος Ὑπουργ. Οικονομικῶν	26.014	874.687	Κύπρου 73, Ἀθῆναι
14.	Παπαϊωάννου Στράτος Μέλος Διευθυντῆς τῆς ΑΣΒΣ		610.190	Μαυρομιχάλη 71 Ἀθῆναι
15.	Πολύζος Νικόλαος Μέλος Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ	30.931	74.552	Υπουργεῖον Συντονισμοῦ
16.	Σπετσιέρης Μιχαήλ Μέλος Τμήμα Ἐπαγγελ. Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργ. Βιομηχανίας	31.871/426		Τμ. Ἐπαγγ. Ἐκπαιδ. δεύσεως Ὑπ. Βιομ.

Κατάσταση Διδάσκοντος Προσωπικού
Τακτικοί — Έπίκουροι — Έντολοι διδασκαλία — Έπιμεληται

α/α	Όνοματεπώνυμον	Διεύθυνσις	Τηλέφωνα
1.	Άγαλλόπουλος Χρήστος	Πιπίνου 10, Άθηναι	οίκ. 873.323
2.	Άγαπητίδης Σωτήριος	Ραβινέ 6, Άθηναι	> 72.876
3.	Γεδεών Σοφία	Κ. Σταυροπούλου 3α, Άθηναι	» 873.389 γραφ. 20.156
4.	Γεωργαντόπουλος Έλευθ.	Σαχτούρη 103, Πειραιεύς	οίκ. 40.384 γραφ. 475.684
5.	Γεωργιάδης Μάριος	Σίνα 10, Άθηναι	οίκ. 21.580 γραφ. 24.488 > 31.871/305
6.	Γιαννόπουλος Γιάννης	28ης Όκτωβρίου 11. Ν. Ψυχικόν	οίκ. 77.451 γραφ. 30.891
7.	Δελούκας Νικόλαος	Σκουφά 32, Άθηναι	οίκ. 613.524 γραφ. 30.761/216
8.	Δερτιλής Παναγιώτης	Λουκιανού 28, Άθηναι	οίκ. 72.659 γραφ. 57.123
9.	Δημητρακάκης Δημήτριος	Ζωοδόχου Πηγής 57 Άθηναι	οίκ. 610.465 γραφ. 610.272
10.	Θεοδώρου Νικόλαος	Ι. Δροσοπούλου 113, Άθηναι	οίκ. 875.215 Γυμ. Έλ. 076 634
11.	Καλλιαβάς Άριστομένης	Πάρνηθος 57, Ψυχικόν	οίκ. 778.986
12.	Καμβουσίδης Δημήτριος	Τενέδου 28, Άθηναι	» 872.314 γραφ. 30.377
13.	Κανελλόπουλος Χρήστος	Λέρου 9, Άθηναι	οίκ. 876.633 γραφ. 53.841
14.	Καραβάς Χρήστος	Άριστοτέλους 96, Άθηναι	οίκ. 810.293
15.	Κατσιπης Γεώργιος	Άγκύλης 48, Άθηναι	> 91.342
16.	Κόλιας Δημήτριος	Άγ. Λαύρας 105, Άθηναι	> 881.900 γραφ. 26.014
17.	Κουβέλης Πέτρος	Μεσογείων 137, Άθηναι	οίκ. 663.648 γραφ. 610.159
18.	Κουβόπουλος Χρήστος	Άεροσολύμων 14, Άθηναι	Γκιτζελή 811.303
19.	Κουτσογιάννης Ιωάννης	Άψηλάντου 5, Άθηναι	οίκ. 70.107 γραφ. 21.794
20.	Κυρκιλίτσης Άνδρέας	Άθηνικής Στέγης 16, Νέα Σμύρνη	οίκ. 96.732 γραφ. 34.010
21.	Λέτσας Φρίξος	Σίνα 23, Άθηναι	οίκ. 615.894 γραφ. 30.301/15
22.	Μαργαρίτης Ευστάθιος	Σκύρου 55, Άθηναι	οίκ. 876.301 γραφ. 611.760
23.	Μελετής Έμμανουήλ	Αιόλου 76, Άθηναι	> 20.906

α/α	Όνοματεπώνυμον	Διεύθυνσις	Τηλέφωνα
24.	Μούτριχας Θεμιστοκλῆς	Ἄνδρομέδας 23, Παγ- κράτι	γραφ. 30.073
25.	Μπανταλούκας Κλαύδιος	Κεφαλληνίας 33α, Ἀθήναι	οίκ. 875.978
26.	Ξυνόπουλος Γεώργιος	Νάξου 131, Ἀθήναι	γραφ. 30.931,65
27.	Παπαδημητρίου Δημήτριος	Ἐδουάρδου Λω 5α Ἀθήναι	οίκ. 880.275 » 99.980
28.	Παπαϊωάννου Στράτος	Μαυρομιχάλη 71, Ἀθήναι	γραφ. 23.792
29.	Παπακώστας Γεώργιος	Φυλῆς 134, Ἀθήναι	οίκ. 610.190 » 871.709
30.	Παυλίδης Γεώργιος	Σκιάθου 63, Ἀθήναι	γραφ. 663.881
31.	Πέρδικας Παναγιώτης	Ὀμήρου 24, Ἀθήναι	οίκ. 881.961 » 24.289
32.	Σημαντήρας Κωνσταντ.	Πατρ. Ἰωακείμ 57, Ἀθῆν.	Κτ. Τρ. 614.671 4
33.	Σταυρόπουλος Σταῦρος	Πινδάρου 13, Πειραιεύς	οίκ. 72.379 » 40.345
34.	Συνοδινός Ἐλευθέριος	Ἀγ. Μελετίου 104, Ἀθήναι	Δ.Π. 43.523 οίκ. 871.254
35.	Φράγκος Ἰωάννης	Ἀγγέλου Γέροντα 11, Ἀθήναι	γραφ. 614.681 οίκ. 34.185
36.	Χαλκιοπούλος Γεώργιος	Χατζηχρήστου 9, Μα- κρυγιάννη	γραφ. 31.175 οίκ. 91.578
37.	Χρυσοχοῦ Ἰωάννης	Κ. Λομβάρδου 100, Ἀθήναι	γραφ. 30.812 γραφ. 27.345

Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ
 ὁδὸς Ἰωάνων 4 — Τηλ. 593.878

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

του Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956 - 57

Σεπτέμβριος 1956

- 1 Σάββατον *Εναρξίς τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.
3 Δευτέρα *Ανακοίνωσις προγράμματος τμηματικῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).
4 Τρίτη *Εναρξίς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις (β' περιόδου).
5 Τετάρτη Α' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
12 Τετάρτη Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις (β' περιόδου).
13 Πέμπτη Α' Συνεδρία τῆς ὀλομελείας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἐκλογή Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.
15 Σάββατον Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ (α' περιόδου).
16 Κυριακὴ *Εναρξίς Τμηματικῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).
20 Πέμπτη *Εναρξίς ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.
20—30 Πέμπτη — Κυριακὴ. Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.
30 Κυριακὴ Λήξις ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.

Ὀκτώβριος 1956

- 1 Δευτέρα *Εναρξίς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσιτηρίου ἐξετάσεις.
1 Δευτέρα *Εναρξίς ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.
1 Δευτέρα *Ανακοίνωσις προγράμματος πτυχιακῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).
6 Σάββατον Λήξις ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Κ.Σ.Ε.
7 Κυριακὴ Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ Α' ἔτος τοῦ Κ.Σ.Ε.
9 Τρίτη Ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ Μουσείων (ΟΥΝΕΣΚΟ) ἐπίσκεψις Μουσείου Ἀκροπόλεως, Ξεναγὸς ἢ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
9 Τρίτη Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
10 Τετάρτη *Εναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
10 Τετάρτη Λήξις τμηματικῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).
11 Πέμπτη Β' Συνεδρίασις Ὀλομελείας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς

- 12 Παρασκευή Λήξις προθεσμίας ύποβολής δηλώσεων συμμετοχής εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις.
- 13 Σάββατον Ἐνακοίνωσις προγράμματος εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.
- 14 Κυριακὴ Εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις.
- 15 Δευτέρα Ἐναρξίς μαθημάτων Β' καὶ Γ' ἔτους.
- 16 Τρίτη Λήξις προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων διὰ πτυχιακὰς ἐξετάσεις.
- 17 Τετάρτη Ἐπιλογή ομάδος παρελάσεως.
- 20 Σάββατον Α' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 20 Σάββατον Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς στατιστικὰς μηχανάς, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθ. κ. Ε. Μαργαρίτη.
- 21 Κυριακὴ Ἐνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.
- 21 Κυριακὴ Ἐναρξίς τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).
- 21 Κυριακὴ Πεδίον Ἄρεως — Μνημεῖα Ἱερολοχιτῶν — Ρίμινι — Ἐκκλησιασμός εἰς Ἱ. Ν. Ταξιαρχῶν. Προπόνησις Ὁμάδος Παρελάσεως εἰς Π.Γ.Σ.
- 22 Δευτέρα Ἐναρξίς μαθημάτων Α' ἔτους. Προσφώνησις Προέδρου Διοικ. Συμβουλίου κ. Σ. Κωστοπούλου. Ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου κ. Π. Παπαληγούρα.
- 23 Τρίτη Β' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
- 24 Τετάρτη Προπόνησις Ὁμάδος Παρελάσεως εἰς Π.Γ.Σ.
- 26 Παρασκευὴ Ἀργία λόγῳ Ἐθνικῆς Ἐορτῆς.
- 27 Σάββατον Παρέλασις Ὁμάδος τῆς Σχολῆς πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου μετὰ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Πανηγυρικὸς ὑπὸ τοῦ Καθ. κ. Ε. Συνοδινού.
- 29 Δευτέρα Ἐνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις Α' ἔτους (β' περίου).
- 30 Τρίτη Ἐνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις Β' ἔτους (β' περίου).
- 31 Τετάρτη Προσκύνημα Ἀκροπόλεως—Προπύλαια—Ν. Ἀθηνῶν—Πινακοθήκη—Ἐρεχθεῖον—Παρθενῶν—Πανόραμα Ἀθηνῶν—Προσανατολισμός. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 31 Τετάρτη Φιλολογικὴ συγκέντρωσις. Ὁμιλητὴς ὁ κ. Κλ. Παράσχος. Θέμα : «Ὁ Ἐθνικὸς Ποιητής». Ἀπαγγελία κ. Β. Μαγουλά.

Νοέμβριος 1956

- 1 Πέμπτη Ἐναρξίς μαθημάτων τοῦ Α' ἔτους τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 3 Σάββατον Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὸν Ὀργανισμόν Λιμένος Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθ. κ. Ι. Φράγκου.
- 4 Κυριακὴ Θησεῖον—Ἀρχαία Ἀγορά. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

- 7 Τετάρτη Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτύπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιθετήσεως κλπ., ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῆ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις α' ὁμάδος).
- 11 Κυριακὴ Τύμβος Μαραθῶνος—Ἁγ. Παντελεήμων. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθν. Ἰδρύματος.
- 12 Δευτέρα Λῆξις πτυχιακῶν ἐξετάσεων (α' περίοδου).
- 14 Τετάρτη Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, μηχανῶν ἐκτύπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιθετήσεως κλπ., ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῆ τοῦ Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις β' ὁμάδος).
- 14 Τετάρτη Κεραμεικὸς — Δίπυλον — Μουσεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 14 Τετάρτη Φιλολογικὴ συγκέντρωσις. Ὁμιλία τοῦ κ. Κλ. Παράσχου μὲ θέμα «Κωστής Παλαμᾶς». Ἀπαγγελία κ. Β. Μαγουλά.
- 15 Πέμπτη Φιλικὸν γεῦμα Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
- 16 Παρασκευὴ Β' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 18 Κυριακὴ Κολωνὸς - Ἀκαδημία Πλάτωνος. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 20 Τρίτη Γ' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
- 21 Τετάρτη Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεων «Π. Σολομὸς καὶ Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, λογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτύπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιθετήσεως κλπ., ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῆ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις γ' ὁμάδος).
- 21 Τετάρτη Ρωμαϊκὴ Ἀγορὰ — Ὡρολόγιον Κυρήστου — Παλιὰ Ἀθήνα — Οἰκία κ. Χατζημιχάλη (Λαϊκὴ Τέχνη). Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 24 Σάββατον Ἀνακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων.
- 25 Κυριακὴ Σαλαμίς — Καματερό — Ἀμπελάκια. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 26 Δευτέρα Ἀνακοίνωσις ἀποτελεσμάτων πτυχιακῶν ἐξετάσεων.
- 28 Τετάρτη Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτύπώσεως διευθύνσεων κλπ., ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ

- Καθ. κ. Ἰω. Χρυσόχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῇ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις δ' ὀμάδος).
- 28 Τετάρτη Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 28 Τετάρτη Φιλολογικὴ συγκέντρωσις. Ὁμιλία τοῦ κ. Κλ. Παράσχου με θέμα: «Ἄγγελος Σικελιανός». Ἀπαγγελία κ. Β. Μαγουλά.
- 29 Πέμπτη Φιλικὸν γεῦμα τῶν μελῶν τοῦ Δικοικητικοῦ Συμβουλίου. τῶν διδασκόντων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Σχολῆς.
- 30 Παρασκευὴ Λήξις προθεσμίας ἐγγραφῆς νεοεισαχθέντων σπουδαστῶν.
- 30 Παρασκευὴ Γ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 30 Παρασκευὴ Ἐπίσκεψις Δημαρχείου Ἀθηνῶν.

Δεκέμβριος 1956

- 2 Κυριακὴ Μνημεῖον Λυσικράτους—Οἰκία Μακρῆ, κόρης Ἀθηνῶν — Πύλη Ἀδριανοῦ — Ὀλυμπεῖον — Πηγὴ Καλλιρῶς.
- 5 Τετάρτη Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος. Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσόχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῇ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις α' ὀμάδος).
- 5 Τετάρτη Θέατρον Διονύσου — Ὠδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 6 Πέμπτη Α' Διάλεξις.
- 7 Παρασκευὴ Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσόχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῇ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις β' ὀμάδος).
- 9 Κυριακὴ Βυζαντινὸν Μουσεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 12 Τετάρτη Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσόχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῇ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις γ' ὀμάδος).
- 12 Τετάρτη Μπειάκειον Μουσεῖον. Ξεναγὸς ἡ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 12 Τετάρτη Φιλολογικὴ συγκέντρωσις. Ὁμιλία τοῦ κ. Κλ. Παράσχου με θέμα: «Ἰωάννης Γρυπάρης». Ἀπαγγελία κ. Β. Μαγουλά.
- 14 Παρασκευὴ Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσόχοῦ, καὶ τῆ συμμετοχῇ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις δ' ὀμάδος).

- 16 Κυριακή Σούνιον διὰ τῆς νέας παραλιακῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης—Ἀναβύσσου. Ξεναγός ἢ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 18 Τρίτη Δ' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
- 19 Τετάρτη Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῆ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις α' ὁμάδος).
- 19 Τετάρτη Καισαριανή—Καλοπούλα. Ξεναγός ἢ κ. Μ. Βελουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 20 Πέμπτη Ἀνακοινωτικὸς προγράμματος συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- 21 Παρασκευή Ἐπιτόπιον μάθημα εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Ἰω. Χρυσοχοῦ καὶ τῆ συμμετοχῆ τοῦ κ. Κλ. Μπανταλούκα. (Ἐπίσκεψις β' ὁμάδος).
- 21 Παρασκευή Δ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ. Σ. Ε.
- 22 Σάββατον Διακοπὴ μαθημάτων λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, Νέου Ἔτους καὶ Φώτων.
- 24 Δευτέρα Ἐναρξίς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς συμπληρωματικὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.
- 29 Σάββατον Λήξις προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν σπουδαστῶν καὶ καταβολῆς τῆς Α' δόσεως τῶν διδάκτρων.

Ἰανουάριος 1957

- 5 Σάββατον Λήξις τῆς προθεσμίας διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς συμπληρωματικὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις.
- 6 Κυριακή Ἐναρξίς συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- 8 Τρίτη Ἐπανάληψις μαθημάτων.
- 9 Τετάρτη Α' Συγκέντρωσις Ὁμίλου Σπουδαστῶν καὶ Πτυχιούχων ὑπὲρ τῆς Πανευρώπης.
- 11 Παρασκευή Ἐπίσκεψις Δημαρχείου Πειραιῶς.
- 12 Σάββατον Ἐορτασμός τῆς «Πρωτοχρονιάς». Κόψιμο τῆς πίττας. Ἐορτὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Συνοδινοῦ.
- 13 Κυριακή Διαρκῆς Ἐκθεσις Ζωγραφικῆς Ἑλλήνων Ζωγράφων — Οἰκία Παλαμᾶ — Ἐθνικὴ Πινακοθήκη — Ζάππειον.
- 14 Δευτέρα Λήξις προθεσμίας ὑποβολῆς μελετῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ (β' περιόδου).
- 15 Τρίτη Λήξις συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- 16 Τετάρτη Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Α.Ε. κατεργα-

- σίας καννάβεως, ζούτης και λίνου «*Αλέξανδρος Σ. Δεσούλλας» υπό την έποπτείαν του Καθ. κ. Ε. Συνοδινοῦ.
- 16 Τετάρτη 'Ιερά 'Οδός — 'Ελαία Πλάτωνος — Δαφνί — Σκαρμαγκᾶς. Ξεναγός ή κ. Μ. Βελουδίου του 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.
- 17 Πέμπτη Β' Διάλεξις.
- 18 Παρασκευή Ε' Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς του Κ.Σ.Ε.
- 19 Σάββατον 'Επίσκεψις εις τό Χρηματιστήριον 'Αξιῶν 'Αθηνῶν υπό την έποπτείαν του Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Καθ. κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.
- 20 Κυριακή Ναυτικόν Μουσείον Πειραιῶς — Αρχαιολογικόν Μουσείον Πειραιῶς.
- 21 Δευτέρα 'Ανακοίνωσις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν συμπληρωματικῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων.
- 23 Τετάρτη 'Ελευσίς — Ν. Δήμητρας — Μουσείον. Ξεναγός ή κ. Μ. Βελουδίου του 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.
- 26 Σάββατον 'Επίσκεψις εις τό ἐν Πειραιεῖ μηχανουργεῖον τῆς Α.Ε. Γενικῶν καί Τεχνικῶν 'Επιχειρήσεων «Σ. Μαλκότση — Τεχνικά» υπό την έποπτείαν του Καθ. κ. Φ. Λέτσα.
- 27 Κυριακή Πύργος Βασιλίσσης — Τατόι ('Αεροδρόμιον) — Βαρμπόμπη — 'Ανάκτορα Δεκελείας — Τάφοι Βασιλέων.
- 29 Τρίτη Ε' Συνεδρίασις του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
- 30 Τετάρτη 'Επί τῆς ἑορτῆς τῶν Τριῶν 'Ιεραρχῶν ἀργία καί ὀμνία υπό Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.
- 31 Πέμπτη Λῆξις τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν τῶν ἐπιτυχόντων εις τὸς συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις.
- 31 Πέμπτη Λῆξις του Α' 'Ακαδημαϊκοῦ ἐξαμήνου.

Φεβρουάριος 1957

- 1 Παρασκευή 'Εναρξις του Β' Διδακτικοῦ ἐξαμήνου.
- 2 Σάββατον 'Επίσκεψις εις τό Χρηματιστήριον 'Εμπορευμάτων Πειραιῶς υπό την έποπτείαν του Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Καθ. κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.
- 3 Κυριακή 'Εκδρομή εις τὴν Παλαιάν Κόρινθον — Μουσείον — 'Ακροκόρινθον. Ξεναγός ή κ. Μ. Βελουδίου του 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.
- 6 Τετάρτη Κινηματογραφική προβολή ταινίας τουριστικοῦ περιεχομένου.
- 6 Τετάρτη Β' Συγκέντρωσις 'Ομίλου Σπουδαστῶν καί Πτυχιούχων ὑπέρ τῆς Πανευρώπῃς.
- 9 Σάββατον 'Επίσκεψις εις τό ἐν Βοτανικῷ ἐργοστάσιον τῆς 'Αθηναϊκῆς Χαρτοποιίας Α. Γ. Γιαννουλάτου, Γ. Κ. Κε-

- φάλα και Σίας, υπό την έποπτείαν τών Καθ. κ.κ. Σ. Σταυροπούλου και Ε. Συνοδινοῦ.
- 10 Κυριακή Γεννάδιος Βιβλιοθήκη—Μονή Πετράκη—'Αποστολική Διακονία. Ξεναγός ή κ. Μ. Βελουδίου τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.
- 11 Δευτέρα 'Ανακοίνωσις τοῦ προγράμματος τών Πτυχιακῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).
- 12 Τρίτη "Εναρξίς ὑποβολῆς αἰτήσεων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (β' περιόδου).
- 13 Τετάρτη Κινηματογραφικὴ προβολὴ ταινίας τουριστικοῦ περιεχομένου.
- 14 Πέμπτη Γ' Διάλεξις.
- 15 Παρασκευὴ ΣΤ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 16 Σάββατον 'Επίσκεψις εἰς τὸ Βιοτεχνικὸν 'Επιμελητήριον 'Αθηνῶν, ὑπὸ τὴν έποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Καθ. κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου.
- 17 Κυριακή Χαλκίς — Μουσεῖον. Ξεναγός ὁ κ. Γ. Θρεψιάδης, "Εφορος 'Αρχαιοτήτων.
- 20 Τετάρτη Καλλιτεχνικὴ βραδιά ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Συνοδινοῦ.
- 21 Πέμπτη Γ' Συνεδρία 'Ολομελείας τών Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
- 22 Παρασκευὴ Λήξις προθεσμίας δηλώσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (β' περιόδου).
- 23 Σάββατον 'Επίσκεψις εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ Γενικὰς 'Αποθήκας τῆς 'Ελλάδος, προνομιούχου Α. Ε., ὑπὸ τὴν έποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Ι. Φράγκου.
- 24 Κυριακή 'Εθνικὸν 'Ιστορικὸν Μουσεῖον. Ξεναγός ή κ. Μ. Βελουδίου τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ιδρύματος.
- 25 Δευτέρα "Εναρξίς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων δι' ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τών διδάκτρων.
- 26 Τρίτη ΣΤ' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
- 27 Τετάρτη 'Επίσκεψις εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσιον τῆς 'Ανωτύμου Καπνοβιομηχανικῆς 'Εταιρίας Σιγαρέττων «Παπαστράτος» ὑπὸ τὴν έποπτείαν τοῦ Καθ. κ. Κ. Λεοντίδη.
- 27 Τετάρτη Κινηματογραφικὴ προβολὴ ταινίας τουριστικοῦ περιεχομένου.
- 28 Πέμπτη "Εναρξίς πτυχιακῶν ἐξετάσεων (β' περιόδου).
- 28 Πέμπτη Λήξις τῆς προθεσμίας καταβολῆς τῆς β' δόσεως τών διδάκτρων.

Μάρτιος 1957

- 1 Παρασκευὴ 'Ανακοίνωσις τοῦ προγράμματος τών ἐξετάσεων τών ἀποτυχόντων εἰς ἓν μάθημα.

- 5 Κυριακή Αίγινα—'Ι. Μ. Ἁγίου Νεκταρίου—Ναός Ἀφάιας—
Ἁγ. Μαρίνα.
- 6 Δευτέρα Ἐνακοίνωσις προγράμματος πτυχιακῶν ἐξετάσεων
(γ' περιόδου).
- 7 Τρίτη Ἐναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετο-
χῆς εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (γ' περιόδου).
- 8 Τετάρτη Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ νηματοουργεῖον
τῆς Α.Ε. βιομηχανίας βάμβακος «Πειραικὴ—Πα-
τραϊκὴ» ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν Καθ. κ. κ. Σ. Σταυρο-
πούλου καὶ Ε. Συνοδινοῦ.
Ζ' Διάλειξις.
- 9 Πέμπτη
- 10 Παρασκευὴ Ἰ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 11 Σάββατον Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι σαπωνοποιεῖον καὶ
ἐλαιουργεῖον τῆς Α.Ε. «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπου-
λος» ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ καθ. κ. Δ. Παπαδημη-
τρίου.
- 12 Κυριακή Λεβάδεια— Ὅσιος Λουκάς, Ξεναγός ἡ κ. Μ. Βε-
λουδίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.
- 14 Τρίτη Η' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς
Σχολῆς.
- 15 Τετάρτη Ἐπίσκεψις εἰς τὸ ἐν Ἀσπροπόργῳ ἐργοστάσιον πα-
στεριώσεως γάλακτος «ΑΣΠΡΟ» ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν
τοῦ Καθ. κ. Κ. Λεοντίδη.
- 16 Πέμπτη Δ' Συνεδρίασις Ὀλομελείας Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς.
- 17 Παρασκευὴ Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων συμμετοχῆς
εἰς τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις (γ' περιόδου).
- 18 Σάββατον Ἐνακοίνωσις προγράμματος τμηματικῶν ἐξετάσεων
(α' περιόδου).
- 18 Σάββατον Καλλιτεχνικὸν ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.
Ε. Συνοδινοῦ.
- 20 Δευτέρα Λῆξις μαθημάτων Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1956—57.
- 20 Δευτέρα Ἐναρξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συμμετο-
χῆς εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις (α' περιόδου).
- 22 Τετάρτη Ἐναρξις πτυχιακῶν ἐξετάσεων (γ' περιόδου).

Ἰούνιος 1957

- 1 Σάββατον Λῆξις προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς συμμε-
τοχὴν εἰς τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις (α' περιόδου).
- 6 Πέμπτη Ἐναρξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).
- 7 Παρασκευὴ ΙΑ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 8 Σάββατον Λῆξις τῶν μαθημάτων τοῦ Κ.Σ.Ε.
- 9 Κυριακὴ «Σπουδαστικὸν Γλέντι» εἰς τὸν κήπον τῆς Σχολῆς.
- 10 Δευτέρα Λῆξις τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων (γ' περιόδου).
- 11 Τρίτη Θ' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς
Σχολῆς.

- 17 Δευτέρα 'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων πτυχιακῶν ἐξετάσεων (γ' περιόδου).
 23 Κυριακή Λήξις τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).
 27 Πέμπτη 'Επίσημον Δείπνον τῆς Σχολῆς.

Ἰούλιος 1957

- 2 Τρίτη Ι' Συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς.
 5 Παρασκευὴ ΙΒ' Συνεδρίασις Διδακτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κ.Σ.Ε.
 13 Σάββατον 'Ανακοίνωσις ἀποτελεσμάτων τμηματικῶν ἐξετάσεων (α' περιόδου).
 31 Τετάρτη Λήξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.
-

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ
 Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1956-57 *

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Κατανεμόμενα εἰς 22 ἔδρας	Α'		Β'		Γ'		Τὸ ὄλον
	1	2	1	2	1	2	
Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	2	2	1	1	5
Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	3	2 ^{1/2}
Μεταλλευτικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	—	2	2	2
Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	2	2
Τουριστικὴ Οἰκονομία καὶ Νομοθεσία	—	—	—	—	2	2	2
Δημοσ. Οἰκονομία καὶ Δημοσιον. Νομοθεσία	—	—	2	4	2	2	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	—	—	2	2	—	—	2
Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου :							
Ἐμπόριον	2	2	—	—	—	—	6
Τράπεζαι	—	—	—	2	—	—	—
Ἀσφάλειαι	—	—	2	—	—	—	—
Μεταφοραὶ	—	—	2	—	—	—	—
Γεωγραφικὴ Οἰκονομία	2	2	—	—	—	—	2
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	4	4	—	—	—	—	6 ^{1/2}
Στατιστικὴ	—	—	2	3	—	—	—
Λογιστικὴ	4	4	6	4	2	—	11
Ἐλεγκτικὴ	—	—	—	—	—	2	—
Κοστολόγησις καὶ Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ	—	—	—	—	3	5	4
Δίκαιον : Δημόσιον	2	2	—	—	—	—	6
Ἰδιωτικόν	2	2	2	2	—	—	—
Ἐμπορικόν Δίκαιον	—	—	3	1	3	2	5
Βιομηχανικόν	—	—	—	1	—	—	—
Κοινωνιολογία	—	—	2	3	—	—	2 ^{1/2}
Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	—	—	—	—	2	—	3
Ἐργατικόν Δίκαιον	—	—	—	—	1	3	6
Ὀργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	2	2	2	2	2	2	3
Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων	—	—	—	—	3	3	2
Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ	—	—	—	—	4	—	2
Ψυχοτεχνικὴ	—	—	—	—	—	4	2
Χημεία	2	2	—	—	—	—	5 ^{1/2}
Ἐμπορευματολογία	—	—	3	2	2	—	—
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία	2	2	—	—	—	—	6
Φυσικὴ	—	—	4	—	—	—	—
Μηχανογνώσις	—	—	—	—	4	—	—
Ἡλεκτροτεχνία	—	—	—	—	—	—	—
	24	24	34	34	33	33	91

* Αἱ ὥραι σημειοῦνται κατὰ ἀκαδημαϊκὰ ἑξάμηνα. Ἐκάστη ὥρα ἀντιστοιχεῖ εἰς 13 μαθήματα καθ' ἑξάμηνον. Ἡ στήλη «Τὸ ὄλον» περιλαμβάνει τὰς ἀντιστοιχοῦσας ὥρας εἰς τὸ σύνολον τῶν τριῶν ἐτῶν· συνεπῶς διὰ τὸ μάθημα π.χ. τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν διατίθενται 5 ὥραι καθ' ἑβδομάδα, ἤτοι (5X26) 130 μαθήματα ἐν ὄλω.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' ακαδημαϊκόν έξάμηνον 1956 - 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη Κατά 150ήμερον	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητιδης	Στενογραφία Ε. Μελετής	Τεχνική Έμπορίου ('Ασκήσεις) Θ. Μούτριχας	Γαλλικά Χ. Καραβάς	'Αγγλικά Γ. Παυλιδης	'Αγγλικά Γ. Παυλιδης
4.05'—4.50' Β	Πολιτική Οικονομία Σ. Άγαπητιδης	Χημεία Ε. Συνοδινός	Τεχνική Έμπορίου ('Ασκήσεις) Θ. Μούτριχας	Χημεία Ε. Συνοδινός	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.00—5.45' Γ	Τεχνική Έμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Λογιστικά 'Ασκήσεις Δ. Καμβουλίδης	Λογιστικά ('Ασκήσεις) Χ. Κουβόπουλος	Τεχνική Έμπορίου Σ. Παπαϊωάννου	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Ίδιωτικόν Δίκαιον Δ. Δημητρακάκης
5.55'—6.40' Δ	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Φυσική Ν. Θεοδώρου	Λογιστικά 'Ασκήσεις Χ. Κουβόπουλος	Λογιστικά 'Ασκήσεις Δ. Καμβουλίδης	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Όργανώσις 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοϋ
6.50'—7.35' Ε	Φυσική Ν. Θεοδώρου	Όργανώσις 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοϋ	Κινηματογραφικά προβολαί	Οικονομική Γεωγραφία Α. Καλλιανιάς	Δημόσιον Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου
7.45'—8.30' Σ	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης	Οικονομικά Μαθηματικά Ε. Μαργαρίτης		Οικονομική Γεωγραφία Α. Καλλιανιάς	Στενογραφία Ε. Μελετής	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Β' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' άκαδημαϊκόν έξάμηνον 1956 · 1957)

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Γαλλικά Χ. Καραβάς	'Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Λογιστικά 'Ασκήσεις Χ. Κουδόπουλος	'Αγγλικά Γ. Παυλίδης	Γαλλικά Χ. Καραβάς	Βιομηχανική Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
4.05'—4.50' Β	Μεταφοραί Χ. Κανελλόπουλος	'Ασφαλιστικά Ι. Κουτσογιάννης	Λογιστικά 'Ασκήσεις Χ. Κουδόπουλος	'Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καρβουαίδης	'Ασφαλιστικά Ι. Κουτσογιάννης	Βιομηχανική Τεχνολογία Γ. Γιαννόπουλος
5.00'—5.45 Γ	'Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καρβουαίδης	'Εμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης	'Εμπορευματολογία Ε. Συνοδινός	'Ιδιωτική Οικονομική Δ. Κόλιας	Μεταφοραί Χ. Κανελλόπουλος
5.55'—6.40' Δ	'Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	'Αποτιμητική Μ. Γεωργιάδης	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	'Ιδιωτική Οικονομική Δ. Κόλιας	Στατιστική Ε. Μαργαρίτης
6.50'—7.35' Ε	'Εμπορικόν Δίκαιον Ν. Δελούκας	'Ιδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Λογιστική Σ. Παπαϊωάννου	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάδου	Βιομηχανική Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλίδης
7.45'—8.30' ς	Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάδου	'Ιδιωτικόν Δίκαιον Κ. Σημαντήρας	Διαλέξεις	'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσοχοῦ	Βιομηχανική Τεχνολογία Σ. Σταυρόπουλος	Δημοσία Οικονομία Π. Δερτιλίδης

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ' ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ (Α' Ακαδημαϊκόν έξάμηνον 1956—1957)

Ώρα	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
3.15'—4.00' Α	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	*Εμπορευματολογία Ε. Σουδοινός	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	*Εμπορευματολογία Ε. Σουδοινός	*Εμπορευματολογία Ε. Σουδοινός	Λογιστικά 'Ασκήσεις Χ. Κουδόπουλος
4.05'—4.50' Β	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανική Λογιστική Δ. Παπαδημητρίου	Τελωνειακά Ι. Φράγκος	*Εργατικόν Δίκαιον Χ. 'Αγαλλόπουλος	*Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουσίδης	Λογιστικά 'Ασκήσεις Χ. Κουδόπουλος
5.00'—5.45' Γ	Βιομηχανική 'Υγιεινή Γ. Παπακώστας	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	*Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοϋ	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	Γεωργική Πολιτική Κ. Λεοντίδης
5.55'—6.40' Δ	Βιομηχανική 'Υγιεινή Γ. Παπακώστας	Μεταλλευτικόν Δίκαιον Γ. Ξυνόπουλος	Βιομηχανική Πολιτική Π. Κουβέλης	*Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	Ψυχοτεχνική Σ. Γεδεών	Γεωργική Πολιτική Κ. Λεοντίδης
6.50'—7.35' Ε	*Εφηρμοσμένη Λογιστική Δ. Καμβουσίδης	Μεταλλευτικόν Δίκαιον Γ. Ξυνόπουλος	Διαλέξεις	*Εμπορικόν Δίκαιον Π. Πέρδικας	*Οργάνωσις 'Εργοστασίων Φ. Λέτσας	*Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων Ι. Χρυσόχοϋ
7.45'—8.30' Σ	*Οργάνωσις 'Εργοστασίων Φ. Λέτσας	Φορολογικόν Δίκαιον Δ. Κόλιας		Πολιτική Οικονομία Γ. Χαλκιάπουλος	*Οργάνωσις 'Εργοστασίων Φ. Λέτσας	*Εργατικόν Δίκαιον Χ. 'Αγαλλόπουλος

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

μετά τῶν κ.κ. Καθηγητῶν

Ὡς καί κατά τὸ παρελθόν, καθωρίσθησαν αἱ κάτωθι ὥραι συνεντεύξεως μετὰ τῶν σπουδαστῶν, τελειοφοιτῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς. Συνιστάται θερμῶς εἰς τοὺς σπουδαστάς νὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν τοιούτων συνεντεύξεων, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν καὶ νὰ ἀναπτύξουν τὰ ἐπιστημονικὰ τῶν ἐνδιαφέροντα καὶ νὰ ἐπιλύσουν διαφόρους ἀπορίας τῶν.

Χ. Ἀγαλλόπουλος	Τετάρτη	4—5
Σ. Ἀγαπητίδης	Δευτέρα	5—6
Ε. Γεωργαντόπουλος	Τετάρτη	7—8
Μ. Γεωργιάδης	Σάββατον	6—7
Γ. Γιαννόπουλος	Σάββατον	5 6
Δ. Δημητρακάκης	Σάββατον	6—7
Ν. Δελούκας	Δευτέρα	6—7
Π. Δερτιλῆς	Σάββατον	6—7
Ν. Θεοδώρου	Τρίτη	8—9
Α. Καλλιαβᾶς	Πέμπτη	6—7
Δ. Καμβυσίδης	Πέμπτη	5—6
Χ. Καραβᾶς	Τρίτη	4—5
Δ. Κόλιας	Τρίτη	7—8
Ι. Κουτσογιάννης	Παρασκευὴ	4—5
Α. Κυρκιλίτσης	Τρίτη	6—7
Π. Κουβέλης	Τετάρτη	5—6
Κ. Λεοντίδης	Τετάρτη	5—6
Φ. Λέτσας	Δευτέρα	6—7
Ε. Μαργαρίτης	Τετάρτη	8—9
Ε. Μελετιῆς	Δευτέρα	7—8
Κ. Μπανταλούκας	Τρίτη	5—6
Γ. Ξυνόπουλος	Τετάρτη	5—6
Σ. Παπαϊωάννου	Δευτέρα	8—9
Δ. Παπαδημητρίου	Σάββατον	6—7
Γ. Παπακώστας	Πέμπτη	5—6
Γ. Παυλίδης	Τετάρτη	7—8
Π. Πέρδικας	Πέμπτη	8—9
Κ. Σημαντήρας	Παρασκευὴ	8—9
Σ. Σταυρόπουλος	Παρασκευὴ	6—7
Ε. Συνοδινὸς	Πέμπτη	3—4
Ι. Φράγκος	Τρίτη	6—7
Ι. Χαλκιάπουλος	Πέμπτη	7—8
Ι. Χρυσοχοῦ	Τρίτη	5—9

Οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ δέχονται ὡσαύτως εἰς ἰδιαιτέρας ὥρας, ὀριζόμενας ὑπ' αὐτῶν, τοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ πτυχίῳ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς συζητήσεως, ἐπεξεργασίας καὶ κριτικῆς τῶν κατὰ τὸν Ὀργανισμόν μελετῶν καὶ ἐργασιῶν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

I. ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ἀπὸ 18.10.1956

Ἀρχάριοι : Τρίτην καὶ Πέμπτην 9 — 10

Προχωρημένοι : Τρίτην καὶ Πέμπτην 10 — 11

II. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι θὰ ὀρισθοῦν βραδύτερον

III. ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Αἱ ἡμέραι καὶ ὥραι θὰ ὀρισθοῦν βραδύτερον

IV. ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ἀπὸ 1.11.1956

Β' Ἔτος : Τρίτην καὶ Πέμπτην 11 — 12

Γ' Ἔτος : Δευτέραν 11 — 13

V. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Β' καὶ Γ' Ἔτος : Τετάρτην 10.30' — 12

ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γραφείου Ἑρευνῶν, ἡ ἀρμοδίᾳ Ἐπιτροπὴ τῆς Σχολῆς καθώρισε τὰ κάτωθι ἐπιτόπια μαθήματα, δι' ἐπισκέψεων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους σπουδῶν τῆς Σχολῆς.

1. Ἐπισκέψεις Γραφείων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἰω. Χρυσοῦ

1) Εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καὶ Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, λογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτυπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιοθετήσεως κλπ. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνά ὀμάδας ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου 1956 (7, 14, 21 καὶ 25).

2) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνά ὀμάδας ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1956 (5, 7, 12 καὶ 14).

3) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Δύο ἐπισκέψεις ἀνά ὀμάδας ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1956 (19 καὶ 21).

2. Ἐπισκέψεις Ὄργανισμῶν καὶ Ἐργοστασίων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ν. Θεοδώρου, Π. Κουβέλη, Κ. Λεοντίδου, Φ. Λέτσα, Ε. Μαργαρίτη, Δ. Παπαδημητρίου, Σ. Παπαϊωάννου, Σ. Σταυροπούλου, Ε. Συνοδινῶ καὶ Ἰ. Φράγκου.

4) Τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1956, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὰς στατιστικὰς μηχανὰς.

5) Τὴν 3 Νοεμβρίου 1956, εἰς τὸν Ὄργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς.

6) Τὴν 16 Ἰανουαρίου 1957, εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Α.Ε. καταργασίας καννάβου, λούτης καὶ λίνου «Ἀλέξανδρος Σ. Δεσούλλας».

7) Τὴν 19 Ἰανουαρίου 1957, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀξιών Ἀθηνῶν.

8) Τὴν 26 Ἰανουαρίου 1957, εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ μηχανουργεῖον τῆς Α.Ε. Γενικῶν καὶ Τεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων «Σ. Μαλκότση—Τεχνικά».

9) Τὴν 2 Φεβρουαρίου 1957, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς.

10) Τὴν 9 Φεβρουαρίου 1957, εἰς τὸ ἐν Βοτανικῶν ἐργοστάσιον τῆς Ἀθηναϊκῆς Χαρτοποιίας Α. Γ. Γιαννουλάτου, Γ. Κ. Κεφάλαι καὶ Σίας.

11) Τὴν 16 Φεβρουαρίου 1957, εἰς τὸ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.

12) Τὴν 23 Φεβρουαρίου 1957, εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ Γενικὰς Ἀποθήκας τῆς Ἑλλάδος, προνομιοῦχου Α.Ε.

13) Τὴν 27 Φεβρουαρίου 1957, εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσιον τῆς ἀνώνυμου καπνοβιομηχανικῆς ἐταιρείας σιγαρέττων «Παπαστράτος».

- 14) Τὴν 9 Μαρτίου 1957, εἰς τὸ ἐν λεωφόρῳ Συγγροῦ ἐργοστάσιον ζυθοποιίας τῆς Α.Ε. «Κάρολος Φίξ».
- 15) Τὴν 13 Μαρτίου 1957, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Συνεταιριστικῶν Ὀργανώσεων Σουλτανίνας (Κ.Σ.Ο.Σ.).
- 16) Τὴν 16 Μαρτίου 1957, εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς.
- 17) Τὴν 23 Μαρτίου 1957, εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Α.Ε. βιομηχανίας ἠλεκτρικῶν καὶ εἰδῶν ὑγιεινῆς «Ἰζόλα».
- 18) Τὴν 3 Ἀπριλίου 1957, εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ ἐγκαταστάσεις τῆς Κοινοπραξίας Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Διαχειρίσεως Ἐγχωρίων Προϊόντων (ΚΥΔΕΠ).
- 19) Τὴν 6 Ἀπριλίου 1957, εἰς τὰ ἐν Πειραιεὶ ἐργοστάσια τῆς Ἐταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.
- 20) Τὴν 10 Ἀπριλίου 1957, εἰς τὰς ἐν Πειραιεὶ Ἀποθήκας τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (Σ.Ε.Κ.).
- 21) Τὴν 4 Μαΐου 1957, εἰς τὸ ἐν Νέῃ Χαλκηδόνι ἐργοστάσιον τῆς ἑταιρείας Μεταξοϋφαντουργίας «Χρυσάλλις».
- 22) Τὴν 8 Μαΐου 1957, εἰς τὸ ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ νηματοουργεῖον τῆς Α.Ε. βιομηχανίας βάμβακος «Πειραιϊκὴ - Πατραϊκὴ».
- 23) Τὴν 11 Μαΐου 1957, εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι σαπυνοποιεῖον καὶ ἐλαιουργεῖον τῆς Α.Ε. «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος».
- 24) Τὴν 15 Μαΐου 1957, εἰς τὸ ἐν Ἀσπροπύργῳ ἐργοστάσιον παστερίσεως γάλακτος «ΑΣΠΡΟ».

Αἱ ἀνωτέρω ἡμερομηνίαι ἐπισκέψεων ὑπόκεινται εἰς μεταβολήν. Αἱ ὀριστικαὶ χρονολογίαι θὰ ἀνακοινουῖνται ἐκάστοτε εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ τρίτου ἔτους σπουδῶν ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος κ. Καθηγητοῦ μίαν ἐβδομάδα προηγουμένως.

Ἐκαστος τριτοετῆς σπουδαστῆς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπισκεφθῆ τουλάχιστον ἀνὰ τρία τῶν γραφείων, τῶν ὀργανισμῶν ἢ τῶν ἐργοστασίων καὶ ὑποβάλλῃ τρεῖς ἐργασίας ἐπισκέψεων (μίας γραφείων καὶ ἀνὰ μίαν ὀργανισμῶν καὶ ἐργοστασίων) εἰς τοὺς ἐπόπτας κ.κ. Καθηγητάς. Αἱ ἐργασίαι αὗται, μετὰ τὴν βαθμολογίαν τῶν, δεόν ὅπως ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας τῶν Σπουδαστῶν, ὑπὸ τὸν κ. Μ. Ρινόπουλον, ὡς Πρόεδρον, κατήρτισε τὸ κάτωθι πρόγραμμα, ὅπερ ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Εἰς τὰς ἐκδρομὰς μετέχουν σπουδασταὶ ὄλων τῶν ἐτῶν, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς, εἰς δὲ τοὺς περιπάτους καὶ τὰς ἐπισκέψεις εἰς τὰ Μουσεῖα μόνον σπουδασταὶ τοῦ Α' ἔτους.

Ἡ Σχολὴ προεκήρυξε σχετικῶς τὰ κάτωθι βραβεῖα :

α) μέχρι δραχ. 300 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον ἡμερολόγιον ἐκδρομῶν 1956/7.

β) μέχρι δραχ. 500 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ παρουσιάσῃ τὸ καλύτερον λεύκωμα φωτογραφιῶν τῶν ἐκδρομῶν τοῦ ἔτους 1956/7 καί,

γ) μέχρι δραχ. 300 εἰς τὸν σπουδαστὴν ὁ ὁποῖος θὰ συντάξῃ τὴν καλύτεραν ἔκθεσιν ἀπὸ ἀπόψεως ὕφους καὶ περιεχομένου σχετικῶς μετ' οἰανδήποτε ἐκδρομῆν τοῦ ἔτους 1956/7.

Ἡμέραι ἐκδρομῶν καὶ περιπάτων

Ὀκτώβριος	Νοέμβριος	Δεκέμβριος	Ἰανουάριος
9 Τρίτη	4 Κυριακὴ	2 Κυριακὴ	13 Κυριακὴ
17 Τετάρτη	7 Τετάρτη	5 Τετάρτη	16 Τετάρτη
21 Κυριακὴ	11 Κυριακὴ	9 Κυριακὴ	20 Κυριακὴ
31 Τετάρτη	14 Τετάρτη	12 Τετάρτη	23 Τετάρτη
	18 Κυριακὴ	16 Κυριακὴ	27 Κυριακὴ
	21 Τετάρτη	19 Τετάρτη	30 Τετάρτη
	25 Κυριακὴ		
	28 Τετάρτη		
Φεβρουάριος	Μάρτιος	Ἀπρίλιος	Μάϊος
3 Κυριακὴ	3 Κυριακὴ	3 Τετάρτη	5 Κυριακὴ
6 Τετάρτη	6 Τετάρτη	7 Κυριακὴ	12 Κυριακὴ
10 Κυριακὴ	10 Κυριακὴ	15—28 Δευτέρα—	
13 Τετάρτη	13 Τετάρτη	Κυριακὴ	
17 Κυριακὴ	17 Κυριακὴ		
20 Τετάρτη	20 Τετάρτη		
24 Κυριακὴ	24 Κυριακὴ		
27 Τετάρτη	27 Τετάρτη		
	31 Κυριακὴ		

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

Ἐκάστην Τετάρτην 4—6 μ.μ. (διὰ τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Α' ἔτους) καὶ ἑκάστην Τρίτην καὶ Σάββατον 9 · 11 π.μ. (διὰ τοὺς λοιποὺς σπουδαστὰς, τελειοφοίτους καὶ πτυχιούχους τῆς Σχολῆς) ὁ Γυμναστής κ. Γ. Κασιόπης θὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ Γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου πρὸς ἄσκησίν των εἰς τὰ ἀθλητικὰ καὶ τὰς παιδίας. Ἐπίσης οἱ Σπουδασταὶ δύνανται ν' ἀσκῶνται εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Κοσμᾶν κολυμβητήριον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ Σχολὴ θέλει διενεργήσῃ καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν τῆς καὶ θέλει συμμετάσχει εἰς ὀργανωμένους ἀγῶνας μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἀπονέμουσα μετάλλια καὶ βραβεῖα εἰς τοὺς πρωτεύοντας εἰς αὐτούς.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΙΑΙ

Ἐχορηγήθησαν αἱ κάτωθι ὑποτροφίαι καὶ βραβεῖα διὰ τὸ ἀρξάμενον ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956/57 :

1. Παρὰ τοῦ ΙΚΥ

α) Ὑποτροφία εἰς τὸν πρωτεύσαντα κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις σπουδαστὴν δραχ. 7.200.

β) Ὑποτροφία εἰς τὸν πρωτεύσαντα σπουδαστὴν τοῦ Α' ἔτους.

γ) Ὑποτροφία εἰς τὸν πρωτεύσαντα σπουδαστὴν τοῦ Β' ἔτους.

2. Παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου

Προεκηρύχθησαν τὰ κάτωθι βραβεῖα :

1) Δρχ. 1000 εἰς τὸν πρωτεύσαντα κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις τοῦ ἔτους 1956/7.

2) Δρχ. 500 εἰς τὸν πρωτεύσαντα σπουδαστὴν τοῦ Α' ἔτους.

3) Δρχ. 500 εἰς τὸν πρωτεύσαντα σπουδαστὴν τοῦ Β' ἔτους.

4) Δρχ. 500 εἰς τὸν πρωτεύσαντα σπουδαστὴν τοῦ Γ' ἔτους.

5) Δρχ. 500 εἰς τὸν συντάκτην τῆς καλυτέρας μελέτης σχετικῶς μετὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐργοστασίου.

6) Δρχ. 500 εἰς τὸν συντάκτην τῆς καλυτέρας μελέτης σχετικῶς μετὰ τὴν περιγραφὴν μιᾶς Κοινότητος.

7) Δρχ. 1000 εἰς τὸν συντάκτην τῆς καλυτέρας πτυχιακῆς ἐργασίας.

8) Δρχ. 500 εἰς τὸν συντάκτην τῆς καλυτέρας μελέτης σχετικῶς μετὰ τὰ τουριστικὰ προβλήματα τῆς Χώρας.

9) Δρχ. 500 εἰς ὄντινα ἐπίτυχῃ τὴν μεγαλυτέραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ Λογιστικά.

10) Δρχ. 500 εἰς ὄντινα ἐπίτυχῃ τὴν μεγαλυτέραν ἐπίδοσιν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Οι σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλουν κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956—57 τὰ κάτωθι :

α) Δικαίωμα ἐγγραφῆς	δρχ.	165
β) Ἀξίαν ἐντύπων	»	200
γ) Α' δόσιν διδάκτρων	»	500
δ) Β' δόσιν διδάκτρων	»	500
ε) Γ' δόσιν διδάκτρων	»	300
ς) Τέλη Ἐπαγγελματ. Ἐκπαιδεύσεως	»	10
ζ) Ἐξέταστρα Ἰατροῦ	»	25
τὸ ὅλον		1700

Οἱ σπουδασταὶ ἐπίσης ὑποχρεοῦνται εἰς ἐξέταστρα δι' ἕκα στον μάθημα, ὅπως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς :

κατὰ	τὰς	τμηματικὰς	ἐξετάσεις	Σεπτεμβρίου	1956	δρχ.	15
»	»	»	»	Ἰανουαρίου	1957	»	30
»	»	»	»	Ἰουνίου	»	»	20

Ἐξέταστρα δι' ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς :

τῶν	ἐπὶ	πτυχίῳ	ἐξετάσεων	Ὀκτωβρίου	1956	δρχ.	30
»	»	»	»	Φεβρουαρίου	1957	»	40
»	»	»	»	Μαΐου	»	»	40

Μέρος τῶν ἐξετάστρων τούτων εἰσπράττουν οἱ Ἐξετασταὶ καὶ τὸ ὑπόλοιπον διατίθεται δι' ἀνάγκας τῆς Σχολῆς.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Κατά τὸ νέον ἔτος ἡ Διδακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. :

1. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὡς Προέδρου
(ὁδὸς *Μαυρομιχάλη 71, τηλ. 610.190*)
2. **Τρ. Κεραμιδᾶ**, Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.
(ὁδὸς *Ἀστυπάλαιας 26, τηλ. 870.174*)
3. **Ι. Λαμπρούκου**, Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
(ὁδὸς *Προύσης 16, τηλ. 811.901*)
4. **Κ. Παπαπάνου**, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
(ὁδὸς *Ἀγ. Μελετίου 104, τηλ. 827.081*)
5. **Ε. Μαργαρίτη**, Καθηγητοῦ τῆς Στατιστικῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς Διευθυντοῦ Σπουδῶν.
(ὁδὸς *Σκύρου 55, τηλ. 876.301*)

Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι :

1. **Ἄλ. Παππᾶς**, Καθηγητῆς Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Πινδάρου 4, τηλ. 611.746*)
2. **Ἄναστ. Παπασπύρου**, Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Παστέρ 14, τηλ. 664.290*)
3. **Σ. Ἀγαπητίδης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ραβινὲ 6, τηλ. 72.876, 54.077*)
4. **Κ. Ἀθανασιάδης**, Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ν. Δοκίμων
(ὁδὸς *Θόλου, τηλ. 35.423*)
5. **Δ. Κόλλιας**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἀγ. Λαύρας 105, τηλ. 33.601*)

6. Ε. Μαργαρίτης, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς Σκύρου 55, Τηλ. 611.790)
7. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς Μαυρομαγάλῃ 71, τηλ. 610.190)
8. Γ. Παπαχατζῆς, Καθηγητής τῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς Ἰουλιανοῦ 19, τηλ. 810.796)
9. Γ. Χαλκιόπουλος, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς Χατζηχρήστου 9, τηλ. 91.578)

Ἐπίσης ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔδωκεν ἐντολὴν διδασκαλίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τοὺς κάτωθι :

1. Νικ. Σβορώνον, Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικ. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(ὁδὸς Μαντζάρου 10, τηλ. 612 165)
2. Στ. Γερωνυμάκην, Διευθυντὴν Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογισμῶν
(ὁδὸς Διοτιόμου 68, Πειραιεύς, τηλ. 30.931)
3. Γερ. Θεοδωράκην, Στατιστικὸν Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
(ὁδὸς Νεύτωνος 80, Ἡλιούπολις, τηλ. 30.551)
4. Μ. Γεωργιάδην, Τμηματάρχην Ὑπουργείου Ἐμπορίου
(ὁδὸς Σίνα 10, τηλ. 21.580)
5. Δημ. Κονιδάρην, Τμηματάρχην Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(ὁδὸς Ἐργοῖμου 16, Παγκράτι, τηλ. 74.720)
6. Κ. Μπανταλούκαν, Διευθυντὴν Γεν. Λογιστηρίου
(ὁδὸς Κεφαλληνίας 33α, τηλ. 875.978)
7. Γ. Παυλίδην, Καθηγητὴν Ἀγγλικῆς Γλώσσης
(ὁδὸς Σκιάθου 63, τηλ. 881.961)

Διῶρισεν ἐπίσης ὡς Ἐπιμελητὴν τὸν κ. Γ. Ἀθανασόπουλον πτυχιούχον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Ἀνάλαβον ὡσαύτως νὰ δώσουν σειρὰν μαθημάτων οἱ κ.κ. :

- Ι. Χ. Εὐελπίδης, Καθηγητής τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς
Δ. Καλιτσουνάκης, Καθηγητής τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Β. Χρηστίδης, Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Τὸ Κ.Σ.Ε. ἐλπίζει ὅτι καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος ἐδοθῆ σειρὰ στατιστικῶν διαλέξεων παρὰ ξένων καὶ ἐλλήνων ἐπισημόνων.

Γραμματεὺς τοῦ Κ.Σ.Ε. ὤρισθη ἡ Δνὶς Φανὴ Βακαλοπούλου

Τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956 ὑπῆρξε τὸ πρῶτον εἰς
ἐπίσημον καὶ ὀλοκληρωμένην λειτουργίαν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς
καταδιδεύσεως τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐνεγράφησαν εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος σπου-
δῶν 97, εἰς δὲ τὸ Β', 76 σπουδασταί. Κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις
τοῦ Σεπτεμβρίου 1956 τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν προήχθησαν ἐκ τοῦ Α' εἰς
τὸ Β' ἔτος 25 σπουδασταί, κατὰ δὲ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἐπέτυχον
ἐκ τοῦ Β' ἔτους 15, κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν ἐπιτυχίας :

- 1) Μαρία Παπαστάμου
- 2) Νικ. Πανταζίδης
- 3) Γεώργ. Ἀντωνέας
- 4) Ἰπ. Πορφύριος
- 5) Ἰ. Χουρδάκης
- 6) Χρ. Γκοβέτης
- 7) Νικ. Καραμητσόπουλος
- 8) Γ. Σιάμπος
- 9) Π. Σιώλης
- 10) Αἰκ. Χρηστίδου
- 11) Ἐλευθ. Ἰωαννίδης
- 12) Δ. Μιχαηλίδης
- 13) Γρηγ. Καλοκαιρινός
- 14) Εἰρ. Χατζηπέτρου
- 15) Γ. Καντιάνης

Εἰς τοὺς τρεῖς πρῶτους, τὸ Κ.Σ.Ε. ἀπένειμε χρηματικὰ βραβεῖα.

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ 1ου ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ώραι	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή
Α' 5.00'—5.45'	'Αγγλικά		'Αγγλικά		
Β' 5.55'—6.40'	'Ασκήσεις Στατιστικής	Πολιτική Οικονομία	Διοικητική Νομοθεσία	'Ασκήσεις Στατιστικής	Λογισμός Πιθανοτήτων
Γ' 6.50'—7.35'	Στατιστική Μεθολογία	Πολιτική Οικονομία	Στατιστική Μεθοδολογία	Γενικά Μαθηματικά	Γενικά Μαθηματικά
Δ' 7.45'—8.30'	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών	Λογιστική	Γενικά Μαθηματικά	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών	'Ασκήσεις Γεν. Μαθηματικών

Α' ΕΞΑΜΗΝΟΝ, 2ου ΕΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ώρα	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή
Α' 5.00'—5.45'	'Αγγλικά	'Εθνικοί Λογαριασμοί	'Αγγλικά		Στατιστική 'Επιχειρήσεων
Β' 5.55'—6.40'	Στατιστική 'Ανάλυσις	Δημογραφική 'Ανάλυσις	Δημογραφική 'Ανάλυσις	Οικονομική 'Ανάλυσις	'Ασκήσεις Στατιστικής
Γ' 6.50'—7.35'	Οικονομετρία	'Οργάνωσις	Νομοθεσία Δημ. 'Υπηρεσιών	Στατιστική 'Ανάλυσις	'Ιδιωτική Οικονομική
Δ' 7.45'—8.30'	Στατιστική Οίκον. Φαινομένων	Δημοσία Οικονομική	Στατιστική Οίκον. Φαινομένων	'Ασκήσεις Στατιστικής	Μαθηματική Στατιστική

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΩΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ

1ον ἔξάμ. 2ον ἔξάμ.

Διδασκόμενα μαθήματα	ῥωραι	ῥωραι	Καθηγηταὶ
1. Γενικά Μαθηματικά	3	2	Α. Παπασπύρου
2. Ἀσκήσεις Γεν. Μαθηματικῶν	3	2	Δ. Κονιδάρης
3. Στατιστικὴ Μεθοδολογία	2	2	Ε. Μαργαρίτης
4. Λογισμὸς Πιθανοτήτων	1	1	Α. Παππᾶς
5. Πολιτικὴ Οἰκονομία	2	2	Σ. Ἀγαπητίδης
6. Δημογραφικὴ Μεθοδολογία	—	2	Σ. Σβορώνος
7. Διοικητικὴ Νομοθεσία	1	1	Γ. Παπαχατζῆς
8. Λογιστικὴ	1	1	Σ. Παπαϊωάννου
9. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς	2	2	Ε. Μαργαρίτης
10. Ἀγγλικά	2	2	Γ. Παυλίδης
Τὸ ὅλον	<u>17</u>	<u>17</u>	

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ

1. Στατιστικὴ Ἀνάλυσις	2	2	Κ. Ἀθανασιάδης
2. Μαθηματικὴ Στατιστικὴ	1	1	Γερ. Θεοδωράκης
3. Στατιστ. Οἰκονομ. Φαινομένων	2	2	Ε. Μαργαρίτης
4. Δημογραφικὴ Ἀνάλυσις	2	2	Δ. Κονιδάρης
5. Οἰκονομετρία	1	1	Κ. Ἀθανασιάδης
6. Οἰκονομικὴ Ἀνάλυσις	1	1	Γ. Χαλκιάπουλος
7. Στατιστικὴ Ἐπιχειρήσεων	1	1	Α. Παππᾶς
8. Διοικητικὴ Νομοθεσία	1	1	Γ. Παπαχατζῆς
9. Δημοσίᾳ Οἰκονομία	1	1	Δ. Κόλλιας
10. Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ	1	1	Μ. Γεωργιάδης
11. Ὁργάνωσις	1	1	Κ. Μπανταλούκας
12. Ἐθνικοὶ Λογαριασμοὶ	1	1	Σ. Γερωνυμάκης
13. Ἀσκήσεις Στατιστικῆς	2	2	Κ. Ἀθανασιάδης
14. Ἀγγλικά	2	2	Γ. Παυλίδης
Τὸ ὅλον	<u>19</u>	<u>19</u>	

Σημειώσατε

ὅτι οἱ σπουδασταὶ τοῦ «Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως» δύναται ἄνευ οἰασθήποτε ἄλλης οἰκονομικῆς ὑποχρέωσεως νὰ παρακολουθῶσι, ὡς ἀκροαταί, τὰ σχετικὰ μαθήματα τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (Πολιτικὴ Οἰκονομία, Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ, Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία, Δημοσίᾳ Οἰκονομία, Γεωγραφικὴ Οἰκονομία, Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου, Λογιστικὴ, Οἰκονομικὰ Μαθηματικά, Ὁργάνωσις, Γαλλικά, Ἀγγλικά).

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Ἰουλίου 1956 ἐνέκρινε τὸν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν προταθέντα Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Κέντρου, καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐξέλεξε τοὺς κάτωθι ὡς μέλη τοῦ προβλεπομένου Συμβουλίου τοῦ Κέντρου :

Κωνστ. Δημητριάδην	Ἐκπρόσωπον	τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως,
Δημ. Μωρέτην	>	τοῦ Ἵπουργείου Ἐμπορίου,
Νικ. Σταμπολῆν	>	τοῦ Ἵπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας,
Νικ. Φωκᾶν	>	τοῦ Ε.Ο.Τ.
Παν. Π. Καραδόνην	»	>
Δημ. Παπαευστρατίου	>	»
Παν. Παπαχελᾶν	»	>
Χαρ. Σφαέλλον	>	>
Νικ. Γαργαλίδην	»	τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου,
Ι. Παπαθεοδώρου	>	τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων,
Τασ. Ζάππαν	>	τῶν Σ.Ε.Κ.
Β. Λιάντζουραν	>	τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίστεως,
Γεώργ. Μήλαν	>	τῆς Ὄμοσπονδίας Ἐκδορικῶν Σωματείων Ἑλλάδος,
Παν. Νέμπαρην	»	τῆς Ἑλληνικῆς Περιήγητικῆς Λέσχης,
Α. Τζάρτζανον	>	τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄρειβατικοῦ Συνδέσμου,
Γεώργ. Γραφιδόν—Νίδαν	>	τῆς Ἑλληνικῆς Σηπαιολογικῆς Ἐταιρείας,
Κ. Παναγιώτου	>	τῆς Βασιλικῆς Ἀερολέσχης,
Α. Νικολαΐδην	>	τῆς ΕΛΠΑ,
Παν. Σωτήραν	>	τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Αὐτοκινήτιστῶν Ἑλλάδος,
(πρὸς συμπλήρωσιν)	>	τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Ἑλλάδος,
Μιλτιάδην Χρηστοφῆν	>	τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν τοῦ κλάδου τῆς Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας,

Π. Πολίτην	Ἐκπρόσωπον	τοῦ Συνδέσμου Τουριστικῶν Γραφείων.
Νικ. Γαργαλιῶδη	»	τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελμάτων.
Σπ. Παπαθωμᾶν	»	τοῦ Τουριστικοῦ καὶ Ξενοδοχειακοῦ Τύπου.
Π. Μυλῶφ	»	τῆς Ἑλληνικῆς Φωτογραφικῆς Ἐταιρείας.
Σ. Ἀγαπητίδην	»	τῆς Α.Σ.Β.Σ.
Ἄριστ. Καλλιβαῦν	»	»
Χρ. Κανελλόπουλον	»	»
Ι. Κουτσογιάννην	»	»
Φρ. Λέτσαν	»	»
Εὐστ. Μαργαρίτην	»	»
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	»	»
Κωνστ. Σημαντήραν	»	»
Ι. Φράγκον	»	»
Νικ. Αἰγινήτην	Ὡς ἀσχολούμενος	μέ τὸν Τουρισμὸν
Γιάννην Μηλιάδην	»	»
Σ. Ζορμπᾶν	»	»
Γεώργ. Κατσιπην	»	»
Δημ. Κατσώνην	»	»
Ἄλεξάνδραν Μωρέτη	»	»
Παῦλον Παλαιολόγον	»	»
Φοῖβον Παπαχρυσάνθου	»	»
Διον. Ρώμαν	»	»
Ἄλέξ. Σολομὸν	»	»
Κωνσταντῖνον Στούρναν	»	»

Τὸ ὑπὸ τοῦ προγενεστέρου Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ἐκλεγέν Προεδρεῖον, ὅπερ ἐνάσκει τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου τοιοῦτου, ἔχει ὡς ἀκολούθως :

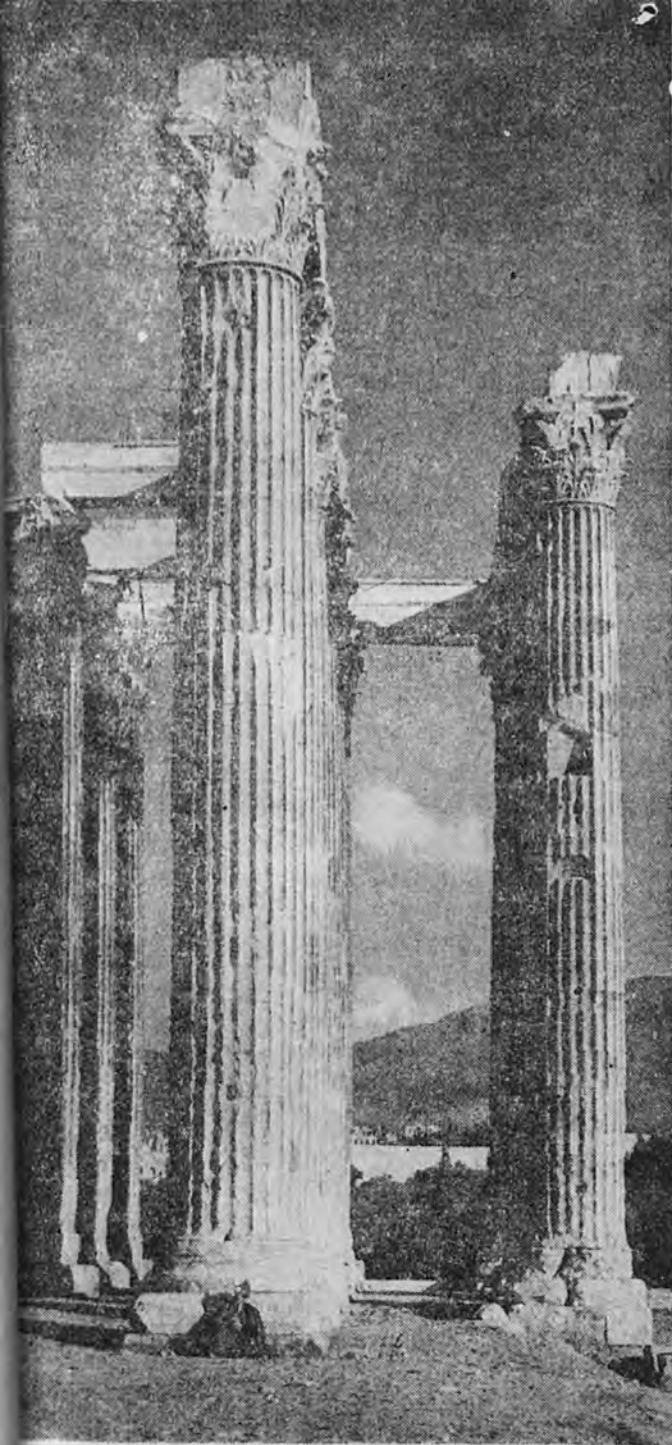
Πρόεδρος τοῦ Κ.Τ.Μ., ὁ καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Κωνσταντῖνος Σημαντήρας.

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Κ.Τ.Μ., ὁ Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κ. Ἰωάννης Κουτσογιάννης.

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Κ.Τ.Μ., ὁ κ. Νικόλαος Αἰγινήτης.

Χρῆθ Εἰδικῆς Γραμματέως ἔχουν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Δίδα Μαρίαν Παπαστάμου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κ.Τ.Μ. δέχεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Τηλ. 34,166) καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 18.00—20.00 ὥραν, ὁ δὲ Γεν. Γραμματεὺς, καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.00—12.00 καὶ Παρασκευὴν 16.00—18.30 ὥραν.

Ἡ ἔναρξις τῶν Μαθημάτων

Ἵ λόγος
τοῦ Προέδρου
κ. ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ ὁμιλία
τοῦ Ὑπουργοῦ
κ. Παν. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ

Ἵ ἑορτασμὸς
τῆς 28 Ὀκτωβρίου

Ἵ λόγος
τοῦ Ὑπουργοῦ
κ. Δημ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ

Πανηγυρικὸς
ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ
κ. Ἑλ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Ὀκτώβριος 1956

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τοῦ Α' ἔτους ἐγένετο τὴν 22αν Ὀκτωβρίου εἰς τὸ Διδακτήριον τῆς ὁδοῦ Κύπρου παρουσίᾳ πολλῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῶν Καθηγητῶν, ὡς καὶ παλαιῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς.

Τὴν τελετὴν τῆς ἐνάρξεως ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου κ. Παν. Παπαληγούρας καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου κ. Ἀσκητόπουλος.

Οἱ ἐπίσημοι προσκεκλημένοι ἐγένοντο ἐνθουσιωδῶς δεκτοὶ παρὰ τῶν σπουδαστῶν. Μετὰ τὴν τελετὴν ὁ κ. Ὑπουργὸς εὐηρεστήθη νὰ ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς καὶ ν' ἀνταλλάξῃ μετὰ τοῦ Προέδρου κ. Στ. Κωστοπούλου, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἀπόψεις περὶ αὐτῆς.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ὁ λόγος τοῦ Προέδρου κ. Στ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Ὑπουργέ, Κύριοι Καθηγηταί, Ἀγαπητοὶ Σπουδασταί.

Εἰσερχόμεθα σήμερον εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956 - 1957, τὸ δωδέκατον ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας μας, τὸ δέκατον ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου 800 διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἡ Σχολή μας εἶναι Ἰδρυμα ἀνωτάτης οἰκονομικο - διοικητικῆς μορφώσεως.

Εἰσέρχεσθε καὶ σεῖς σήμερον εἰς μίαν νέαν περίοδον τοῦ βίου σας. Ἐγκατελείψατε τὰ μαθητικὰ θρανία καὶ μὲ τὴν ἐπιτυχίαν σας εἰς τὰς ἐξετάσεις κατέστητε Ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται, σπουδασταί τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Σὰς εὐχομαι ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν παλαιῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων τῆς Σχολῆς τὸ «καλῶς ἦλθατε». Καλῶς ἦλθατε εἰς μίαν Σχολὴν ἣ ὁποία φιλοδοξεῖ νὰ σᾶς καταστήσῃ καλοὺς ἐπαγγελματίας, καλοὺς πολίτας, καλοὺς ἀνθρώπους, μὲ εὐγενεῖς φιλοδοξίας, μὲ εὐγενῆ ἰδανικά.

Εἰμαι βέβαιος ὅτι προσέρχεσθε ἐδῶ μὲ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς, τῶν μεθόδων ποῦ ἀκολουθεῖ, τῶν νέων δρόμων ποῦ προσπαθεῖ νὰ διανοίξῃ. Εἰμαι βέβαιος ὅτι προσέρχεσθε μὲ πλήρη τὴν ἐπίγνωσιν τῶν κόπων καὶ τῶν θυσιῶν, ποῦ ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταστήτῃτε ἀξιοὶ τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολή δὲν ζητεῖ νὰ σᾶς καταστήσῃ σοφοὺς, φιλοδοξεῖ ὅμως πράγματι νὰ σᾶς παράσῃ ἀρτίαν μόρφωσιν, νὰ σᾶς δξύνῃ τὴν σκέ-

ψιν, νὰ σᾶς προωθήσῃ τὴν πρωτοβουλίαν, ὥστε αὔριον νὰ καταστῆτε δημιουργικὰ στελέχη τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσίας ζωῆς τῆς Χώρας.

Εἴσθε ἓνα ἐκλεκτὸ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Δὲν θὰ ζητήσωμεν ὅπως σᾶς ἐτόνισα νὰ γίνετε σοφοί. Ἀλλὰ βεβαίως θὰ ἀπαιτήσωμεν νὰ εἴσθε ἐπιμελεῖς καὶ ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ μαθήματά σας, ἀλλὰ καὶ πέραν αὐτοῦ θὰ ἀξιόσωμεν νὰ γίνετε καλοὶ πολῖται, καλοὶ ἄνθρωποι καὶ πρὸ παντὸς χρήσιμοι εἰς τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας, διὰ νὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Σχολῆς.

Σήμερα μᾶς κάμνει τὴν τιμὴν νὰ παρευρίσκειται κατὰ τὴν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας. Ἐπιθυμῶ νὰ τὸν εὐχαριστήσω θερμότατα ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς καὶ ἐκ μέρους τοῦ διδακτικοῦ τῆς Προσωπικοῦ. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι ἐκφράζω ὅλων σας τὰ αἰσθήματα, διερμηνεύων τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν σημερινῶν Ἀκαδημαϊκῶν πολιτῶν διὰ τὴν τόσην κατανόησιν καὶ τὴν τόσην στοργὴν τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύει. Δὲν θὰ σᾶς εἶπω περισσότερα. Ὁ κ. Ὑπουργὸς μᾶς κάμνει καὶ τὴν ἄλλην μεγάλην τιμὴν, νὰ σᾶς ἀπευθύνῃ καὶ αὐτὸς δυὸ λόγια. Τὸν παρακαλῶ λοιπὸν ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ βῆμα.....

Ἡ πρώτη φροντίς ἐνὸς Κράτους
εἶναι ἡ ἐκπαίδευσις.

Ναπολέον ὁ Μέγας

Ἡ ὁμιλία τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου
κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ

Λισθάνομαι καὶ ἐγώ, ὅπως καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ συγκίνησιν διότι εὐρίσκομαι μεταξὺ ὑμῶν κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἡμέραν τῆς Ἀκαδημαϊκῆς σας σταδιοδρομίας. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ὅλοι σας ἀντιλαμβάνεσθε τὴν σημασίαν πὺν ἔχει διὰ τὴν ζωὴν σας ἡ ἡμέρα αὐτὴ καὶ τὴν σημασίαν πὺν θὰ ἔχη ἡ ἀπόφασις ἂν ὁ καθένας ἀπὸ σας θελήσῃ νὰ τὴν λάβῃ: Ν' ἀφοσιωθῆ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε, μέσα εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ κτιρίου αὐτοῦ, νὰ ἐπιτελέσῃ. Ἀλλὰ ἀκόμη περισσότερον χαίρω ὅταν εὐρίσκομαι μεταξὺ ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι κατὰ κάποιον τρόπον ἀπεφάσισαν νὰ συνδέσουν τὴν ζωὴν των μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκροτήσιν τῆς χώρας.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει βέβαια ἀνάγκην καὶ ἀπὸ θεωρητικῶν ἐπιστημονας. Ἡ Ἑλλὰς, μολονότι εἶναι χώρα μικρά, ἔχει εὐτυχῶς ἓνα ἐπιστημονικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἔχει ὑλικὸν ἀνθρώπινον, εἰς τὸν τομέα τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν πρακτικῶν ἐπιστημῶν, ἀξιοληλευτον. Ἡ Ἑλλὰς ὅμως ἔχει πρὸ πάντων ἀνάγκην αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν καὶ μίαν κατάρτισιν θεωρητικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἰκανότητα, αὐτὴν τὴν γνῶσιν τους, νὰ τὴν ἐφαρμόζουν εἰς τὴν πράξιν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ λόγος σοβαρὸς περὶ τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας μας χωρὶς ταῦτο χρόνως νὰ θεθοῦν καὶ τὰ θεμέλια ἐκεῖνα, τὰ ἀνθρώπινα θεμέλια, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ μόνον θὰ καταστῆ δυνατὸν νὰ ἀνεγερθῆ τὸ οἰκοδόμημα τῆς βιομηχανικῆς καὶ γενικώτερα τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως. Τὴν βιομηχανίαν δὲν τὴν ἀποτελοῦν μόνον αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ ἐργοστάσια, τὴν ἀποτελεῖ πρὸ παντὸς τὸ ἀνθρώπινον ὑλικὸν τὸ ὁποῖον κινεῖ τὰς μηχανὰς καὶ τὰ ἐργοστάσια, τὸ ἔμπυγον ὑλικὸν κάθε εἶδους καὶ κάθε εἰδικότητος, ἀπὸ τὸν ἐργάτην τὸν εἰδικευμένον ὁ ὁποῖος μετὰ ζῆλον χειρίζεται τὰ μηχανήματα, μέχρη τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτελοῦς καὶ τοῦ Δ) τοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, ὁ ὁποῖος ἀντιμετωπίζει τὴν βιομηχανίαν ἀπὸ τὴν ἀποψιν τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς μέχρη τοῦδε ἔδειξε καταπληρικτὰ δείγματα τῆς ἰκανότητός του νὰ ἀναπροσαρμόζεται πρὸς τὰς

Ὁ Ὑπουργὸς κ. Π. Παπαληγούρας μετὰ τοῦ Προέδρου κ. Στ. Κωστοπούλου καὶ τοῦ Ταμίου τῆς Σχολῆς κ. Γ. Τερμεντζῆ

ἐκάστοτε ἱστορικάς περιστάσεις. Ἐγώ μὲν ἕνας ἀρχαῖος λαός, ὁ ὁποῖος ἔζησε περιόδους τῆς ἱστορίας ἐντελῶς διαφορετικάς καὶ ὁ ὁποῖος ἔδειξεν ἀντοχὴν εἰς ὅλας αὐτάς τὰς δοκιμασίας, διότι ἡ αἰωνία νεότης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὸ ὅτι ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς ἐκάστοτε ἱστορικάς συνθήκας. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ περίφημον δαιμόνιον τοῦ Ἑλληνος. Νομίζω ὅτι καλεῖται καὶ ἄλλην μίαν φορὰν νὰ δεῖξη ὁ ἑλληνικὸς λαὸς αὐτὴν τὴν ἱκανότητα τῆς ἀναπροσαρμογῆς. Διὰ λόγους ἱστορικοῦς, τοὺς ὁποίους ὄλοι σας γνωρίζετε, ἡ Ἑλλὰς εἶναι σήμερον ἐν Κράτῳ καθυστερημένον ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως τῶν διαφόρων ἐπιχειρηματικῶν τῶν μονάδων, εἴτε βιομηχανικαὶ εἴτε οἰκονομικαὶ ἄλλου τινὸς τύπου εἶναι αἱ μονάδες αὗται, καὶ φρονῶ ὅτι πράγματι εὐρισκόμεθα πρὸ αὐτοῦ τοῦ διλήμματος: ἢ θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀναπροσαρμοσθῶμεν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς συγχρόνου τεχνικῆς, ἢ θὰ κατορθώσωμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι διεπρέψαμεν ὅταν ἐπρόκειτο ἡ ἀτομικὴ τοῦ καθενὸς πρωτοβουλία νὰ παύσῃ τὸν σημαίνοντα ρόλον, ἢ θὰ κατορθώσωμεν νὰ ὀργανωθῶμεν, ἢ θὰ κατορθώσωμεν ν' ἀντιληφθῶμεν πὺ ὁδηγεῖ καὶ πὺ πρέπει νὰ ὀδηγήσῃ τὴν προσπάθειάν μας ἢ σύγχρονος ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς, ἢ, ἂν δὲν τὸ κατορθώσωμεν αὐτὸ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἂν δὲν ἠμπορέσωμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀνασυγκρότησιν, τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνέλθῃ. Δοθέντος δὲ ὅτι ὁ πληθυσμὸς αὐξάνεται μὲ ρυθμὸν σχετικῶς ταχὺν ὀδηγοῦμεν τὸν τόπον εἰς μίαν στασιμότητα κατ' ἀρχὰς καὶ εἰς μίαν ἀπελπισίαν κοινωνικὴν κατόπιν. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἔχει πρὸ παντὸς ἀνάγκη τεχνικῶν ὑπὸ τὴν στενὴν σημασίαν τῆς λέξεως, μηχανικῶν, χημικῶν, ἠλεκτρολόγων, τεχνικῶν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν εἰδικευμένων περὶ τὰ οἰκονομικὰ στατιστικῶν, τεχνικῶν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν οἰκονομολόγων, τῶν εἰδικευμένων τεχνικῶν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ὀργανωτῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, τεχνικῶν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἔννοιαν λογιστῶν οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τί σημαίνει λογιστικὴ, διότι ὑπάρχουν λογισταὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι λογιστικαὶ μηχαναὶ καὶ ὑπάρχουν καὶ λογισταὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι πραγματικοὶ ὀργανωταὶ ἐπιχειρήσεων. Ἐχομεν λοιπὸν ἀνάγκη ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου ὕλικου ἂν θέλωμεν νὰ προχωρήσῃ ἡ ἀνασυγκρότησις εἰς τὸν τόπον μας, καὶ ἔχομεν ἀνάγκη ἀπὸ ἀνθρώπων, ὡς ὑμεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν μὲ ζῆλον ν' ἀφοσιωθῶν εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὁ καθένας εἰς τὴν εἰδικότητα πὺ ἔχει διαλέξει.

Ἐσεῖς ἐδιαλέξατε μίαν εἰδικότητα, ἥτις κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρει τὸν τόπον, ἐνδιαφέρει τὴν οἰκονομίαν. Ἐύχομαι ν' ἀντιληφθῆτε τὴν σημασίαν πὺ ἔχει ἡ σπουδὴ σας καὶ εὐχομαι ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμήν καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν πὺ εἰσήλθατε εἰς τὸ κτίριον αὐτὸ ὁ καθένας ἀπὸ σας νὰ ἔχη ἀντιληφθῆ ποιὸν εἶναι τὸ καθήκον του καὶ ἀ-

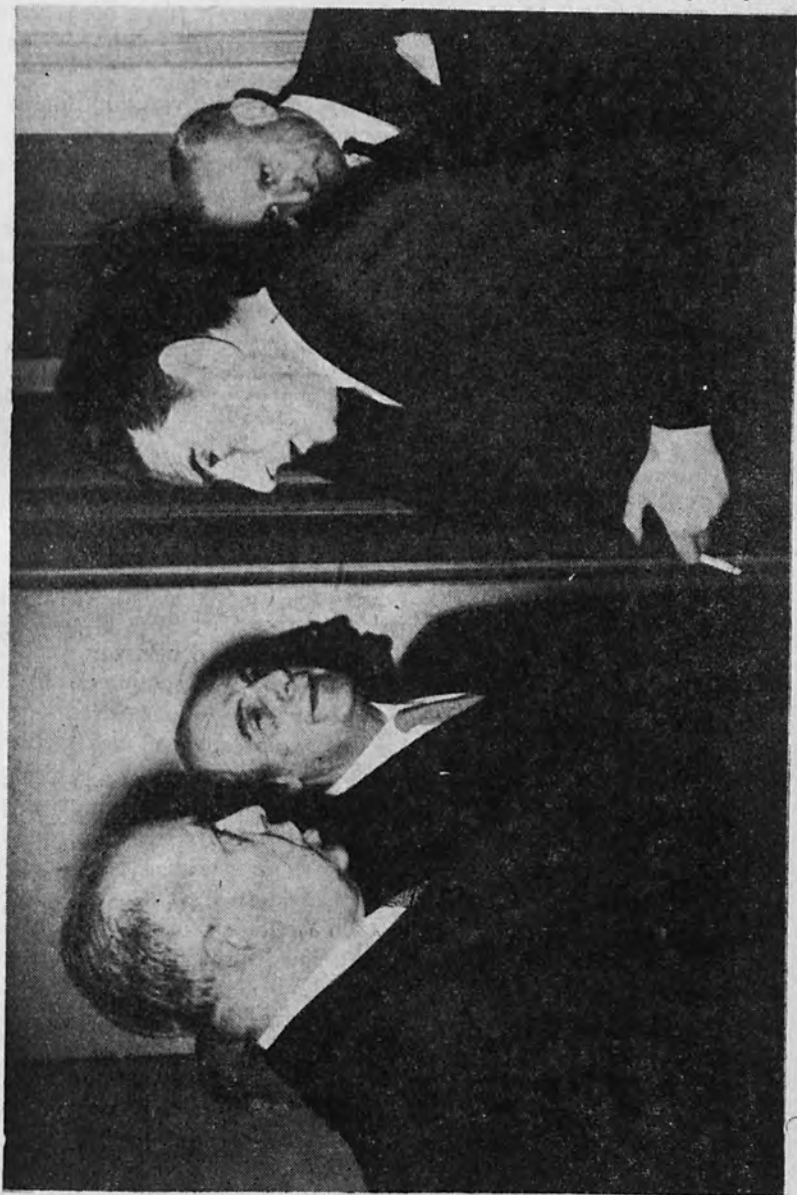
πέναντι τοῦ τόπου καὶ ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ προσπαθήσετε νὰ δείξετε τὴν ἐπιμέλειαν ἐκείνην ἢ ὅποια εἶναι προϋπόθεσις διὰ ν' ἀξιοποιήσῃ κανεὶς τὴν ἐξυπνάδα του, διότι καμμία ἐξυπνάδα εἰς τὸν κόσμον δὲν ἔμπορεῖ ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάστιγα συνθήκας νὰ εἶναι ἐπαρκὲς ἐφόδιον διὰ τὴν ζωὴν. Καὶ δι' αὐτὸ θὰ πρέπει καὶ τὰ θεωρητικὰ σας μαθήματα νὰ τὰ προσέξετε ἰδιαίτερος, διότι αὐτὰ θ' ἀποτελέσουν τὸ θεμέλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἔμπορέσῃ νὰ στηριχθῇ ἡ πρακτικὴ σας ἐπιτηδεϊότης καὶ ἡ πρακτικὴ σας εἰς τὴν ζωὴν προκοπή.

Εἶναι, δυστυχῶς, ἤδη ἀρκετὰ χρόνια ἀπὸ τότε πού εὐρισκόμουν στὴν θέσιν σας, ἀλλὰ δὲν ἔχουν περάσει τόσα ὥστε νὰ ἔχω λησιμονήσῃ τὰ συναισθήματα τὰ ὅποια μὲ κατείχαν τότε καὶ φυσικὸν εἶναι αὐτὴν τὴν στιγμήν νὰ σᾶς κατέχη ἕνα αἰσθημα συγκινήσεως, καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω καὶ ἕνα αἰσθημα εὐθύνης, εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ τόπου σας, εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ σας. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι δὲν ἤλθατε ἐδῶ διὰ νὰ πάρετε ὅπως - ὅπως ἕνα «χαρτί» καὶ διὰ νὰ τρέχετε μετὰ εἰς τὰ πολιτικὰ γραφεῖα διὰ νὰ σᾶς διορίσουν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀντελήφθητε ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν βασικῶν ἀναγκῶν δὲν ὀδηγεῖ εἰς τίποτε καὶ δὲν ἀποτελεῖ διέξοδον ἀληθινὴν, καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁ καθένας ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γίνῃ ἕνας παραγωγικὸς ἄνθρωπος, ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος θὰ ὠφελήσῃ βέβαια τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, μὲ τὴν ἐργασίαν του, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος θὰ κάμῃ μίαν ἐργασίαν ἢ ὅποια θὰ εἶναι γενικὰ καὶ κοινωνικὰ ὠφέλιμος.

Ἔχετε, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, τὴν δυνατότητα, ξεκινώντας ἀπὸ ἐδῶ νὰ κάμετε ὁ καθένας σας πράγματα σημαντικὰ. Μερικοὶ ἀπὸ σᾶς, ὅσοι ἔχετε ἀπὸ τὴν φύσιν προικισθῆ, πράγματα μεγάλα, ὅλοι πράγματα τὰ ὅποια θὰ εἶναι ἐξυπηρετικὰ τῶν προσωπικῶν σας συμφερόντων, τῶν καλῶς ἐννοουμένων, τῶν ἠθικῶν καὶ οικονομικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων θέλω νὰ πιστεύω ὅτι ἤλθατε ἐδῶ μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐργασθῆτε καὶ νὰ ἐργασθῆτε σκληρὰ καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἰδῆτε ὅτι οἱ καρποὶ τῆς ἐργασίας σας θὰ εἶναι ικανοποιητικοί. Διότι εἰς τὸν τόπον μας δημιουργεῖται σιγὰ - σιγὰ τὸ πλαίσιον ἐκεῖνο τὸ βιομηχανικὸν καὶ γενικώτερον τὸ ἐπιχειρηματικόν, τὸ ὅποιον θὰ ἔχῃ ἀκριβῶς ἀνάγκην ἀνθρώπων τῆς ἰδικῆς σας ἐιδικότητος, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διευρυνθῇ καὶ διὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀπορροφήσῃ ἀκόμη περισσοτέρους ἀπ' ὅ,τι θ' ἀπορροφήσῃ μετὰ τρία ἔτη, ὅταν θὰ τελειώσετε ἑσεῖς τὰς σπουδὰς σας.

Ἐπιχειρεῖται αὐτὴν τὴν στιγμήν, εἰς τὸν τόπον αὐτόν, μία βιομηχανικὴ ἐπανάστασις. Ὑποθέτω ὅτι παρακολουθεῖται ἀρκε-

Ἐκ τῆς ἐπίσκεψιν τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Π. Παπαληγοῦρα εἰς
τὴν Σχολήν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς συνομιλεῖ μετὰ τοῦ κ. Προέδρου.

τὰ τὰ γενικά ζητήματα τοῦ τόπου διὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸν τελευταῖον καιρὸν ἐπιχειροῦμεν νὰ μετασχηματίσωμεν κατὰ κάποιον τρόπον τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Δὲν προάγεται ἀπλῶς ὁ ὑφιστάμενος παραγωγικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς οἰκονομίας, ἀλλὰ δοκιμάζεται ν' ἀναδιάρθρωθῇ ἐπὶ βάσεων ὀρθολογικῶν ἢ Ἑλληνικῆ οἰκονομία καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ εἰς τὸν τομέα τῶν μεγάλων μεταλλευτικῶν βιομηχανιῶν, καὶ εἰς τὸν τομέα τῆς χημικῆς βιομηχανίας. Ἔργα ὅπως εἶναι τὸ διυλιστήριο, θὰ ἐθεωροῦντο πρὸ δέκα ἐτῶν ἀκόμη πράγματα ἀπολύτως ἀπραγματοποίητα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ διυλιστήριο προχωρεῖ, καὶ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους θὰ εἶναι ἕτοιμον. Ἔργα ὅπως ἡ Πτολεμαῖς ἢ ὅπως εἶναι ὁλόκληρον τὸ ἠλεκτρικὸν δίκτυον τῆς ΔΕΗ, ἐθεωροῦντο καὶ αὐτὰ ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν σφαιρὰν τῶν ὀνείρων ὀλίγων καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ ὅποιοι ἠσχολοῦντο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην μὲ τὸ νὰ καταρτίξουν Πλατωνικά ἀπλῶς προγράμματα, ἀφορῶντα εἰς ἓνα ἀπώτατον μέλλον, μὴ δυνάμενον ἀκριβῶς νὰ προσδιορισθῇ.

Σήμερον τὰ ἔργα αὐτὰ ἀρχίζουν νὰ γίνονται πραγματικότητες. Ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ διαχειρισθῶ ὠρισμένους ἀπὸ τοὺς τομεῖς αὐτοὺς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, θέλω νὰ σᾶς ἐξομολογηθῶ κάτι: Ἄν ὑστέρησε ἡ Ἑλληνικὴ ἀνασυγκρότησις, δὲν ὑστέρησε, κύριοι, τόσον πολὺ, διότι ἔλειπαν ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν τὰ κεφάλαια, ὑστέρησε ἡ ἀνασυγκρότησις ἐπειδὴ δὲν εἶχαμε τὸ ἐπαρκές ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὄρισα προηγουμένως τεχνικὸν ἀνθρώπινον προσωπικὸν κάθε εἵδους. Οὐτε εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχη τὸ σχέδιον ἀνασυγκροτήσεως καὶ νὰ πολλαπλασιασθῶν τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἐμνημόνευσα προηγουμένως, καὶ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἄλλωστε τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πρόκειται νὰ ἐπιλυθῶν οὐσιαστικά Ἑλληνικά κοινωνικά καὶ οἰκονομικά προβλήματα, ἐὰν δὲν ἠμπορέσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν ἓνα ἀνθρώπινον ὑλικὸν τὸ ὁποῖον θὰ στηρίξη καὶ τὸ ὁποῖον θὰ κινήσῃ, τὸ ὁποῖον θὰ διευρύνῃ τὰ σημερινὰ πλαίσια, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δημιουργίαν νέων παραγωγικῶν μονάδων. Ἡ ἀποστολή σας εἶναι πραγματικὰ μεγάλη καὶ εὐχομαι εἰς ὅλους σας μαζί νὰ φανήτε χρήσιμοι εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σας μαζί. Εὐχομαι ἀκόμη εἰς τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς νὰ ἔχη μίαν τύχην καλὴν καὶ μίαν τύχην ἀξίαν τοῦ μόχθου τὸν ὁποῖον θὰ καταβάλλῃ εἰς τὰ θρανία καὶ θέλω νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι τὸ Κράτος καὶ ἡ Κυβέρνησις, ὁποιαδήποτε Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, θὰ παρακολουθῇ πάντοτε μὲ στοργὴν προσπάθειαν ὡς αὐτὴ ἢ ὁποία ἐπιτελεῖται μέσα εἰς τὸν χώρον τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς.

Θὰ κάμωμεν ὅτι ἠμποροῦμεν διὰ νὰ προωθήσωμεν τοὺς νέους ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἐδιάλεξαν ἓνα ἐπάγγελμα τόσον

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Σχολῆς ὁ κ. Ὑπουργὸς φωτογραφεῖται μετὰ Καθηγητῶν καὶ σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς

χρήσιμον καὶ τόσον πρακτικὸν καὶ θὰ κάμωμεν ὅ,τι ἴμπο-
ροῦμεν διὰ νὰ σᾶς στηρίξωμεν ἀπὸ ἀπόψεως κύρους ἠθικοῦ καὶ
ἀπὸ ἀπόψεως οὐσιαστικῆς νὰ βοηθήσωμεν τὸ διδακτικὸν προσωπι-
κὸν καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς σας, διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔρ-
γον του.

Εὐχομαι νὰ προχωρήσετε σύντομα εἰς τὰ μαθήματά σας καὶ
εὐχομαι νὰ προχωρήσετε τόσον, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου νὰ μοῦ δοθῇ ἡ εὐ-
καιρία νὰ ὁμιλήσω μαζί σας ἐπὶ τεχνικωτέρου ἐπιπέδου καὶ ἀφοῦ
πλέον θὰ ἔχετε τὰς πρώτας θεωρητικὰς προσλαμβανούσας παραστά-
σεις, ὡς πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ
ὁποῖον πρέπει νὰ γίνῃ πίστις εἰς ὅλους σας, πρέπει ν' γίνῃ πίστις εἰς
ὅλους τοὺς νέους ἀνθρώπους. Δὲν ὑπάρχει, κύριοι, τρόπος ἐπιβιώ-
σεως τῆς Φυλῆς, ἂν δὲν θελήσωμεν ὅλοι μαζί συνεργαζόμενοι νὰ ἀ-
νασυγκροτήσωμεν τὴν Ἑλλάδα, καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος ν' ἀνασυγ-
κροτηθῇ ἡ Ἑλλὰς χωρὶς τὴν ἐκβιομηχάνησίν της, καὶ δὲν ὑπάρχει
τρόπος νὰ γίνῃ ἡ ἐκβιομηχάνησις τῆς Ἑλλάδος χωρὶς νὰ ὑπάρχουν
ἄνθρωποι πρόθυμοι καὶ ἐπιμελεῖς καὶ θεληματικοὶ διὰ νὰ ἀναλάβουν
αὐτὸ τὸ τεράστιον εἰρηνικὸν ἔργον. Ἐνα ἔργον τὸ ὁποῖον εἶναι γεμᾶ-
τον ἀπὸ εὐθύνας, ἕνα ἔργον εἰς τὸ ὁποῖον ἀξίζει κανεὶς, ἀγαπητοί
μου φίλοι, ν' ἀφιερῶσῃ τὴν νεότητά του καὶ τὴν ὁρμὴν του καὶ τὰς
πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις πού τοῦ ἔδωσεν ὁ Θεός. Σᾶς εὐ-
χομαι κάθε προκοπὴν.

"Όταν ἀνοίγει ἓν Σχολεῖον κλείει μία φυλακὴ

Victor Hugo

Ἡ τελετὴ διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Ὁ λόγος τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Δημ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν ἀποβινή πρόσκλησίν σας πρὸς ἐμὲ διὰ δύο λόγους: Πρῶτον, διότι ἀνεβαίνω εἰς τὸ βῆμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τῆς ὁποίας τὰ 18 χρόνια τῆς δραστηριότητος, ἐστερέωσαν τὴν γενικὴν πεποίθησιν ὅτι εἶναι Σχολὴ μέλλοντος, Σχολὴ ἀνεφοδιασμοῦ μ' ἔμφυχο ἐπιστημονικὸ ὄλιγὸ ἀριστο, τοῦ οικονομικοῦ μέλλοντος τῆς χώρας. Δεύτερον, διότι κατὰ τὴν μεγάλην αὐτὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς μεγάλης ἡμέρας, μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτὸ βῆμα, νὰ ἔλθω εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ψυχὴν τῆς νεότητος. Τὸ κεφάλαιον τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἔθνους, ἀγαπητοὶ σπουδασταί, εἰσθε σεῖς, πρὸς Σᾶς, λοιπόν, ἀπευθύνομαι, ἀνοίγων τὴν ψυχὴν μου, ψυχὴν ἐνὸς ἀπὸ τοὺς ἀπειραριθμοὺς ἀγωνιστὰς τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας τοῦ 1940.

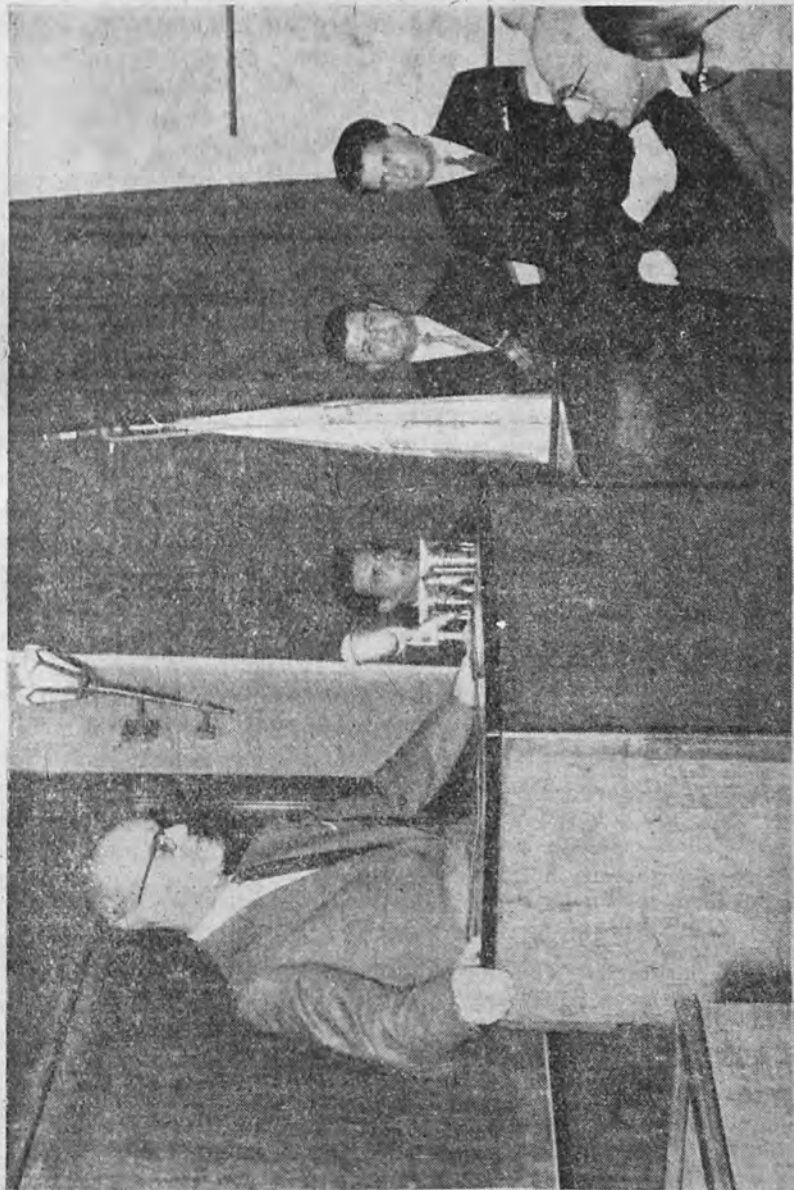
Διότι, πράγματι, ἡ 28ῆ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1940, ὑπῆρξε μία ἐκδήλωσις, μία τεραστία ἱστορικὴ ἐκδήλωσις τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς γενεᾶς, τῆς γενεᾶς τῶν πατέρων σας, τῆς ἰδικῆς μας γενεᾶς. Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ ἐθεμελίωσε τὴν πεποίθησιν τῆς Διεθνoῦς ἱστορικῆς κριτικῆς: Ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἡ μητέρα χώρα κάθε δημιουργίας ἀπαραμίλλου καὶ ἡρωϊκῆς, εἰς ὅλας τὰς περιόδους τοῦ ἐθνικοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἡρωϊκοῦ βίου της διαρκῶς ἐπαναλαμβάνει τὰ παραδείγματα πάνω στὰ ὁποῖα στηρίζεται ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις καὶ ἡ ἱστορικὴ πνοὴ τοῦ Ἔθνους μας! Τὸ 1940, ἡ 28ῆ Ὀκτωβρίου, ἐθεμελίωσε διεθνῶς, δι' ἄλλην μίαν φορὰν, αὐτὴν τὴν παγκόσμιον ἀναγνώρισιν τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Τί ἦτο ἡ 28 Ὀκτωβρίου; Ἦτο τὸ μήνυμα τὸ ἡρωϊκόν, πὺν ἔφεραν οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ 40, πρὸς τὰς παρελθούσας γενεὰς τῶν τόσων αἰώνων, τῶν τόσων ἡρωϊκῶν αἰώνων τῶν Ἑλληνικῶν γενεῶν, ὅτι ἡμεῖς, οἱ Ἕλληνες τοῦ 40, συνεχίζομεν, μὲ παραδείγματα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας τὸ μέγα ἱστορικὸν μήνυμα ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἰδέα ἀκατάλυτος καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς θυσία! Θυσία ὑπὲρ ἐνὸς ἀγαθοῦ, τοῦ πολυτιμοτέρου τῆς ζωῆς. Τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ τὸ μέγα παράδειγμα τῆς ἰδικῆς μας γενεᾶς τοῦ 1940 ἔρχεται διὰ τὴν στερεώσῃ, δι' ἄλλην μίαν φοράν, τὴν πεποιθήσιν ὅτι αὐτὴ ἡ χώρα τῶν ἡρώων καὶ τοῦ πνεύματος, αὐτὴ ἡ χώρα τῶν ἀγωνιστῶν τῆς βιοπάλης, γιατί εἶναι χώρα φτωχῆ, εἶναι χώρα πλουσία σὲ αἰσθηματισμό, σὲ ιδέες καὶ φρόνημα καὶ σὲ πίστη γιὰ τὴν ὡραία θεὰ τῆς Ἐλευθερίας, πού βγήκε μέσα ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια μας καὶ μέσα ἀπὸ τὰ κύματα τῶν ἰδικῶν μας θαλασσῶν. Ὑπερήφανοι, λοιπόν, ἄς σταθοῦμε ἡμεῖς, πού εἴμεθα πρωταγωνισταὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας καὶ σεῖς τὰ παιδιὰ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 40. Γιατὶ τὸ ἔργον τοῦ 1940 εἶναι τεράστιον ἱστορικὸν ἔργον, εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγαλειώδεις ἐξορμήσεις τῆς Φυλῆς γιὰ ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον τῶν διαπληκτιζομένων ἰδεῶν, ὅτι αὐτὴ ἡ χώρα μας ἡ πτωχῆ, μὲ τὸ μεγάλο αἶσθημα καὶ μὲ τοὺς ἀγνοὺς καὶ ἀνόθευτους πολίτας, εἶναι χώρα πού θὰ δίδῃ, εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, τὸ μέγα παράδειγμα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἐλευθερίαν! Διότι ἡμεῖς ὅλοι, ἡ γενεὰ αὐτὴ τοῦ 40, πού ἀνεβίραμε τὰ βουνὰ καὶ περάσαμε τὰ λαγκάδια τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Ἀλβανίας, συνοδὸ μας εἶχαμε ἕνα κεφάλαιο ἀλύγιστο, ἠελόνητο, ἀπεριγράπτο σὲ ἔκταση καὶ θυσία: τὴν πίστη πρὸς τὸ Ἔθνος. Ἐκεῖ στὰ βουνὰ καὶ στὰ λαγκάδια δὲν μᾶς συνόδευε ὁ πληθωρισμὸς τῶν μέσων τοῦ πολέμου, διότι μπροστὰ μας εἶχαμε ἕναν σκληρὸν πολέμιον, πολέμιον μέσων ἕλης, χωρὶς αἶσθημα καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον, εἶχαμε καὶ δεύτερον ἰσχυρὸν Γολιάθ, δύο Γολιάθ, γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τὸν σεμνὸ ἀλλ' αἰσθηματικὸ Δαυὶδ. Εἰς τὸ πέρασμα τῶν βουνῶν καὶ τῶν λόγγων, ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες στρατιῶται εἶχαμε σύντροφο διαρκῆ μία θεία μορφή, μιὰ θεία δύναμη, μιὰ θεία παρουσία, τὴν πίστη στὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους! Ἡ πίστις αὐτὴ πρὸς τὸν Θεὸν τῶν Ἑλλήνων, πού μᾶς συνόδευε καὶ τὸ ὄραμα τῆς Παναγίας, ὅλες ἐκεῖνες οἱ Παναγίες πού πρωτοποροῦσαν καὶ ὀδηγοῦσαν τὸν καθένα μας, ἀνάλογα μὲ τὴν ἔκταση τῆς ἰδικῆς του πίστεως, ὅλες αὐτὲς ἦταν ἕνα μήνυμα, πού ἔβγαине μέσα ἀπὸ τὴν πίστη μας πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἑλληνικὴν πίστη μας, ὅτι θὰ προχωρήσωμε χωρὶς «μέσα», μὲ τὴν ψυχὴ καὶ θὰ νικήσωμε! Καὶ πράγματι ἐνικήσαμε!

Δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία σὲ κανένα ὅτι δὲν θὰ νικήσῃ Ἐπαναλαμβάνω, τὸ ὄραμα τῆς Παναγίας, τῆς πολύμορφης Παναγίας, ὅπως ἐξεδηλοῦτο στὸν καθένα μας, αὐτὸ τὸ ὄραμα, ἡ θεία παρουσία Τῆς, ἣτο ὁ σύντροφος, ὁ ἀλύγιστος τοῦ Ἔθνους, πού συνόδευε τὸν Ἕλληνα καὶ τοῦ 1940 καὶ τὸν Ἕλληνα τοῦ 1821, πού συνόδευε τὸν Ἕλληνα καὶ τῶν Βυζαντινῶν περιόδων, πού συνόδευε καὶ τὸν Ἕλληνα τῆς ἀρχαιότητος, ὁ «ἄγνωστος ἐκεῖνος Θεός», ὅτι θὰ νικήσῃ καὶ θὰ σταθῇ ὑπερήφανη ἡ ἰδέα, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἐπορευόμεθα πρὸς τὴν θυσίαν. Νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι, ἐθνικῶς ὑπερήφανοι, σεῖς οἱ νεώτεροί μας, τὰ παιδιά μας, διότι καὶ

Ὁ Ὑπουργὸς κ. Δημ. Ἀλιπράντης ὁμιλῶν πρὸς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

ἡμεῖς, οἱ πατέρες σας, ἐδώσαμε τὸ μέγα παράδειγμα ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία εἶναι μία συνεχὴς ἐκδήλωσης ἀγώνων καὶ θυσιῶν, διὰ τὴν διατήρησιν σταθερᾶς, αἰωνίας, ἐν μέσῳ τῶν αἰώνων καὶ μὲ τὸσας θυσίας, τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας. Καὶ ὅταν κατεβαίναμε τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, ὄχι ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς συντετριμμένοι, ἀλλὰ ὑπὸ τὴν βία τῶν δύο Γολιάθ καὶ ἡ ὑπερήφανη ψυχὴ τοῦ σεμνοῦ ἀγωνιστοῦ, τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου, ἔπαυρε τὸν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ στὸ χωριὸ καὶ στὴν πόλι, στὸ σπίτι του, στὴν πατρικὴ στέγη του, ὄχι καταφρονημένος ἀλλὰ περήφανος, εἶχε μὲ βεβαιότητα ὅτι ἡ Πατρίδα του καὶ ἂν κατείχετο ἀπὸ τὴν βίαν τῆς ὕλης, πολὺ σύντομα ἡ ἰδίᾳ Ἑλλάδα τῶν ἰδίων Ἑλλήνων, ὅπως καὶ τόσα χρόνια, ἐν μέσῳ τῶσων αἰώνων ἀπὸ τὴν ἰδική της τέφρα θὰ ξαναβγαίνε εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἐθνῶν καὶ θὰ διεκέρυσε τὸ ἔγκλημα κατὰ τῆς Χώρας τῆς Ἐλευθερίας. Γιατί, πράγματι, περάσαμε ὅλοι ἡμεῖς καὶ ὅλοι σεῖς, μικρά, τότε, παιδιὰ, ἀγωνιώδεις στιγμῆς, ἡμέρες καὶ περιόδους στυγνῆς κατοχῆς καὶ ἐπονεϊδίστου διὰ τὴν σύγχρονον Εὐρωπαϊκὴν ἱστορίαν.

Μέσα ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ μονοπάτια τῆς κατοχῆς αὐτῆς, ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐκυκλοφόρει, μὲ ἐκδηλώσεις, μὲ ἀντιστάσεις, μὲ δραματισμούς καὶ τὰ χρόνια περάσανε σκληρά, ἀλλὰ πέρασαν καὶ παρ' ὅ,τι ἀνεμέναμε ἀμέσως τὸ Ἔθνος νὰ ξαναδῆ ὀλόφροτη τὴν ἐλευθερίαν του καὶ ἡ πατρίδα μας νὰ σφογγίση τὰ δάκρυά της, νὰ περισυλλέξη τὰ ὄρφανά της, νὰ καταμετρήσῃ τὰ ἔρειπά της, γιὰ ν' ἀρχίσῃ πάλι, τὴν γνωστὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα, συνεχῆ ἐργασία τῆς ἀνοικοδομησεως ἔρειπιων, ἐμεσολάβησαν χρόνια ἐγκληματικά, ἀνατροπῆς ἐκείνης τῆς ἑλληνικῆς προδιαθέσεως πρὸς ἐργασίαν. Ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν δραματισμὸν καὶ τὸν ἰδεαλισμὸν αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἀνέστειλαν γιὰ ὦρσμένα χρόνια τὴν πορεία τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐπεδεινωσαν τὸ δρᾶμα τοῦ τόπου. Ἀλλὰ σ' αὐτὸν τὸν τόπο, σ' αὐτὸν τὸν κόσμον, ὅλα ἔχουν τὸ τέρας τους· ἐπανῆλθεν ἡ Ἑλλάς, μετὰ τοὺς ἀγῶνας, τοὺς ἰδρώτας, τὰ ὄρφανά, τὴν δυστυχίαν, τὰ δράματα, στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναστήλωσιν καὶ τὴν ἀνασυγκροτήσιν.

Ἀπευθύνομαι εἰς σπουδαστὰς οικονομικοῦ κύκλου σπουδῶν. Ὀφείλω νὰ βεβαιώσω ἀπὸ τὴν σκοπιὰν ποὺ κατέχω ἐν τῇ κυβερνήσει, ὅτι μόνον αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας, γιὰ τὸ οικονομικὸν καὶ τεχνικὸν μέλλον της μπορεῖ νὰ μᾶς συνοδεύῃ ὅλους. Μετὰ τὰ χρόνια τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν δυσχερειῶν, ὁ τόπος μας εἰσῆλθεν εἰς μίαν περίοδον πλήρους οικονομικῆς ἀναρρώσεως, νομισματικῆς σταθερότητος καὶ ὑγείας, καὶ δύναμι, μ' αἰσιοδόξο πρόβλεψιν, νὰ διατρανώσω ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτὸ τῆς Σχολῆς σας, ὅτι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1956 ἔχει ἐπανέλθει ὁ ρυθμὸς τῆς οικονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου σὲ τέτοιο σημεῖον ὥστε τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον, δει-

λόν και αναλοφάσιτον μέχρι πρό τινος, διότι τὸ κεφάλαιον ἔχει τὴν ἔμφυτον δειλίαν και θέλει ἡρεμίαν διὰ νὰ ἐκδηλωθῆ και δραστηριοποιηθῆ, τώρα ἐμφανίζεται δημοσία, ἀναζητεῖ τὸν πελάτην τῆς διαθέσεώς του. Αἰσιοδοξεῖτε γιὰ τὸ μέλλον. Κεφάλαιον τῆς μεγάλης ἡμέρας, κληρονομία τῆς μεγάλης αὐτῆς ἡμέρας ποὺ ἐορτάζομεν, εἶναι ἡ αἰσιοδοξία γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἐθνους! Ἄλλὰ αἱ Ἐθνικαὶ ἐξορμήσεις, οἱ Λαοί, οἱ ἀγῶνες και αἱ θυσίαι δὲν θεμελιώνονται και δὲν ἀποδίδουν μόνον μὲ ὄραματισμούς και μὲ διαθέσεις αἰσθηματικῆς. Σκληρὴ προσπάθεια πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὴν προσπάθεια τοῦ τόπου και κεφάλαιον Ἐθνικόν, κεφάλαιον εὐγνωμοσύνης, ποὺ πρέπει νὰ ἐκδηλωθῆ ἀπὸ ὅλους μας, πρὸς τοὺς ἥρωας και τὰ θύματα τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης περιόδου, εἶναι ἡ μέχρις αὐτοθυσίας ἐργασία! Ἐξαστος στὸν τομέα του. Ἡ ἀφοσιωμένη ἐργασία και ἡ ολοκλήρωσις τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ σπουδαστοῦ, τοῦ ἐργάτου, τοῦ ἐπιστήμου, τοῦ ἀγρότου, τοῦ βιομηχάνου, τοῦ ἐπαγγελματίου, εἶναι προσφορά πρὸς τὸ Ἔθνος.

Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ὑπολογίῃ μόνον ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν τέκνων της. Αὐτὸ εἶναι τὸ μέγιστον ἐθνικὸν κεφάλαιον, διότι σήμερον πλέον, μετὰ τὸν πόλεμον αὐτόν, ἔχει δημιουργηθῆ διεθνῶς ἓνα αἰσθημα ὑπεροπτικόν, ἓνα αἰσθημα, ἐὰν θέλετε, ἐγωϊσμοῦ. Κάθε λαὸς βλέπει τὸν κίβλον του, τὴν χώραν του, τὴν παραγωγὴν του, τὴν ἐργασίαν του και ἀπασχολεῖται μὲ αὐτήν. Εἶναι ἀνάγκη ἐθνικὴ, πλήρως νὰ προσγειωθοῦμε στὴν μεταπολεμικὴ αὐτὴ διεθνῆ πραγματικότητα. Ἡ ἐργασία τῶν Ἑλλήνων θὰ στερεώσῃ και θὰ ἀναδείξῃ τὴν ζωὴν τῆς χώρας και τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἐθνους και πάλιν. Αὐτὴν τὴν ἰσορῶν ἡμέραν ἡ Ἑλλὰς διαλαλεῖ και πάλιν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὕστερα ἀπὸ τὸ 1940, ὕστερα ἀπὸ τὸν πόλεμον τὸν τελευταῖον, δὲν ἴμποροῦν νὰ ὑπάρχουν Λαοὶ ὑπόδουλοι και δυστυχεῖς. Ἡ Ἑλλὰς, ἡ μητέρα Χώρα τῆς Ἐλευθερίας, ἡ Πατρίδα μας, ἀναζητεῖ ὅλα τὰ παιδιὰ της νὰ ἔλθουν στὴν ἀγκάλῃ της, διότι ὑπάρχουν Ἕλληνες πολλοί, παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴν μητρικὴν στοργὴν της. Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐθνους και τῆς ἱστορίας μας, ζητοῦμεν οἱ ὑπόδουλοι ΕΛΛΗΝΕΣ νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι και νὰ ζήσουν κάτω ἀπὸ τὴν στοργὴν τῆς πατρίδος των. Ἡ ΚΥΠΡΟΣ και ἡ Β. ΗΠΕΙΡΟΣ ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν των! Αὐτὴν τὴν ἀνόθευτον μορφὴν τῆς ἐλευθερίας, ποὺ βγήκε μέσα «ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων», αὐτὴν ζητοῦμεν και δι' αὐτὴν μαχόμεθα! Ἡ σύγχρονος διεθνὴς διπλωματικὴ γλῶσσα τὴν ὀνομάζει «αὐτοδιάθεσιν». Ἡμεῖς, μὲ τὸ Ἑλληνικὸν αἷμα τῶν τόσων αἰῶνων τὴν καθαγιασίσαμε και τὴν βαπτίσαμε «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»! Καὶ αὐτὴν τὴν Ἐλευθερίαν ζητοῦμεν και αὐτὴν ἐπιδιώκομεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅπου και ἂν εὐρίσκωνται και ὅπου και ἂν ζοῦν, διὰ τὴν Κύπρον και τὴν Βόρειον Ἡπειρον. . . .

Ὁ Καθηγητὴς κ. Ἐλ. Συνοδινὸς ἐκφωνῶν
τὸν πανηγυρικὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Ὁ πανηγυρικός ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἐλ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΥ

Αἰδεσιμώτατε,

κ. Ὑπουργέ,

Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Ἀγαπητοὶ σπουδασταί.

Μοὶ ἀνετέθη ἐφέτος νὰ ἐξάρω τὴν μεγάλην ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Νὰ ἐξάρω δηλαδὴ, ἱστορικὸν γεγονός πρὸ τοῦ ὁποίου ἔμεινεν ἔκθαμβος ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος.

Ἄλλὰ ποῖος λόγος δύναται ἐπαξίως ν' ἀγγυνήσῃ τοιοῦτου ὕψους ἐποποιῶν καὶ ποῖα ἀνθρώπινα χεῖλη καταλλήλως νὰ τὴν ἐξάρουν;

Καὶ τί ἔχουν νὰ προσθέσουν οἱ λόγοι πρὸς ἐξιμνήσιν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ὅλοι ἐπεξήσαμεν καὶ ἐπιζῶμεν, καὶ συνεπῶς, ὅλοι γνωρίζομεν τὴν σημασίαν των;

Παρὰ ταῦτα, ὅλοι κατ' ἔτος, τοιμῶμεν καὶ λαμβάνομεν τὸν λόγον, μετὰ τὴν πελοίθησιν ὅτι ἡ ὑπόμνησις ὑπερλάμπρον γεγονότων καὶ πράξεων, ὅσον καὶ ἂν ταῦτα εἶναι γνωστὰ καὶ μυριόλεκτα, ἔχει πάντοτε τὸ πρῶτον τὸ συγκινοῦν καὶ τὸ διδάσκον, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας, τὰς ὁποίας διερχόμεθα, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ὑπομνήσεως τούτων διδασκόμεθα, ὅτι ἡ ἠθικὴ δύναμις ἐνὸς ἔθνους, μετὰ ἀκριβῆ πείθειν εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ὑπερνικᾷ ἐπὶ τέλους καὶ τὰς μεγαλυτέρας δυσχερείας καὶ τὰς μᾶλλον ἀντιξόους συνθήκας.

Ἐπάρχουν ὄντως στιγμαὶ καὶ ἡμέραι εἰς τὸν βίον τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ἐθνῶν, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ἀνυψούμενον ὑπεράνω τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου καὶ τῶν μερικῶν τῆς βιοπάλης, ἀνάγεται εἰς τὰς αἰθερίας σφαίρας τοῦ ὑπερκοσμίου καὶ τοῦ ἰδεώδους.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, τὸ πνεῦμα συγκεντροῦν εἰς ἓν τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, τὰς δυσχερείας τοῦ παρόντος καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ αἰσιωτέρου μέλλοντος, ἐκθειάζει θεόντως τὰ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος μεγαλοεργήματα τῆς φυλῆς καὶ ἀποτίει τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς, εἰς τοὺς συντελεστάς τούτων, ἐκ τοῦ παραδείγματος τῶν ὁποίων ἐμπνέονται οἱ ἐπίγονοι καὶ σφουρηλατοῦν τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν.

Τοιαύτη, κατ' ἐξοχήν, εἶναι ἡ δοξασμένη ἡμέρα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 τῆς ὁποίας πανηγυρίζομεν τὴν 16ην ἐπέτειον.

Σήμερον ὅμως, τὸ Πανελλήνιον ἄγει διπλῆν ἐθνικὴν ἑορτὴν, ἀναμνησκόμενον ἀπ' ἐνὸς μὲν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς περιτύστου νύμφης τοῦ Θεομαζοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πανευφήμου πολιοῦχου αὐτῆς, ἀπ' ἑτέρου δὲ τοῦ πολυθουλήτου «ΟΧΙ» κατὰ ὑπερφιάλων ἐπιδρομέων.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940, ἀξίως τάσσεται παρὰ τὴν 25ην Μαρτίου 1821 καὶ ἀποτελεῖ ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει τοῦ Ἕθνους, περίλαμπρον ἐκείνης συνέχειαν καὶ ἀπαύγασμα τῶν αὐτῶν ἀρετῶν, αἰτινες καὶ ἐκείνην ἐνεψύχωσαν καὶ ἀνύψωσαν εἰς ἐθνικὸν Εὐαγγέλιον, φωτίζον τὴν πορείαν τῆς Πατρίδος.

Τὴν ἑορτὴν ὅμως ταύτην ἄγομεν σήμερον ἐν ὥρᾳ βαθείας ἐθνικῆς πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως ἀπὸ τὴν πίστιν εἰς ἀνθρώπινους φιλίας καὶ συμμαχίας, πικρίας ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας ἐν τῇ μακροαἰωνίᾳ ἱστορίᾳ του, πλειστάκις ἔχει δοκιμάσει τὸ ἡμέτερον ἔθνος, σφίγγον τὴν καρδίαν καὶ ἐπαναλαβιδάνον ἐκάστοτε τοὺς λόγους τοῦ Ὀδυσσεύς:

«τέλειθι κραδίη, πρὸς κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτιλῃ».

Ἄλλὰ ἡ ἀπογοήτευσις ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, προκόρισται νὰ γιγαντιώη εἰς τὰς ψυχὰς ἀτόμων καὶ ἔθνων τὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των.

Ἀκριβῶς δὲ ἀπὸ τὸν ἐν τοιαύταις στιγμαῖς ἀνδροπροεπῆ ἑορτασμὸν δύο τόσον ἐνδόξων ἐθνικῶν ἐπετείων, δυνάμεθα καὶ ὀφείλομεν νὰ ἀντλήσωμεν ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀκραδάντου πίστεως εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων καὶ εἰς τὴν Ὑπέρομαχον Στρατηγόν, καὶ φῶς καὶ εὐτυχίαν μείζονα πρὸς ἀποτελεσματικὴν τῶν περιστάσεων ἀντιμετώπισιν.

Καὶ εὐλόγως πανηγυρίζομεν τὴν ἐπέτειον τῆς μεγάλης ταύτης ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν σύσσωμον τὸ Ἕθνος ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου τοῦ πολίτου, ἀπήντησε, διὰ στόματος τοῦ πρωθυπουργοῦ του εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ ἐπιδρομέως μετὰ τὸ ἐφάμιλλον πρὸς τὸ περίφημον «μολὼν λαβὲ» τῆς ἀρχαίας μας ἱστορίας πολέμοτον «ΟΧΙ», τὸ ὁποῖον ἐξησφάλισε καὶ πάλιν διὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐθνικὴν τῆς τιμὴν καὶ τὴν ἀφθιτον δόξαν, τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν εἰς τὴν ζωὴν ἐνὸς Ἕθνους.

Δι' αὐτὸ ἡ μεγάλη αὐτὴ Ἐθνικὴ Ἡμέρα, ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ἀναμνησθεὶ καὶ τὸν Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμίνα, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον καὶ τὰς Θεριοπόλεις, καὶ τὰς Πλαταιὰς καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα, καὶ τὸν Γρανικὸν καὶ Ἰσθμὸν καὶ τὰ Ἀρβηλα καὶ Γαυγάμηλα καὶ τὰς καλλινίκους μάχας τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου καὶ τὸ φωτεινὸν σύμβολον τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ καὶ τὸ Μεσολόγγι καὶ τὰ Δερβενάκια καὶ τὴν Χίον καὶ τὴν ἀτελείωτον ἐκείνην σειρὰν τῶν ἀγώνων τῆς ἱερᾶς ἑπταετοῦς ἐπαναστάσεως τοῦ γένους, πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του.

Κατὰ τὴν μακρὰν καὶ στυγνὴν δουλείαν τοῦ γένους, οὐδέποτε ἀπέλειπεν αὐτὸ ἡ ἀκλόνητος θρησκευτικὴ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἄρχεῖ νὰ ἀναμνησθῶμεν τῶν ἡρώων τοῦ Ἑλληνο-ἰταλικοῦ πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἐβλέπον τὴν Ἑπείραχον Στρατηγὸν τὴν Θεομήτορα ὀδηγοῦσαν αὐτοὺς εἰς τὰς νίκας κατὰ τῶν σπλωσάντων τὴν ἐν Τήνῳ πολυύμητον αὐτῆς πανήγυριν.

Καὶ ἐφήρμοσαν τὸ αἰσχύλειον: «δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει» καὶ ἐμεγαλοῦργησαν.

Καὶ ἀκόμη προσφάτως εἰς τὸν Γράμμον τὸ 1948 ἡ θεία πίστις ἐνέπνευσε τοὺς κατὰ τῶν ἀθέων ἀγωνιστὰς ἡ δὲ ἐπίθεσις ἡ ἀκάθεκτος καὶ νικηφόρος τῆς 15ης Αὐγούστου φέρει τοὺς θεοσεβεῖς ἡγήτορας καὶ στρατιώτας, ἅπαντας μαχομένους εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, εἰς τὴν θεμελίωσιν ναοῦ ἀφιερομένου εἰς τὴν Ἑπείραχον Στρατηγὸν ἐπὶ τῆς ὑψηλοτάτης τοῦ Γράμμου κορυφῆς, ὡς συμβόλου τῆς πίστεως καὶ τῆς φιλοπατρίας τῶν Ἑλλήνων, ἀναλλοιώτων ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι σήμερον.

Ὁ Ὁμηρὸς διεκήρυξεν: «Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης».

Ὁ Σοφοκλῆς, ἐδίδαξε, πιστὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παράδοσιν: «καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω». (Ἀντιγόνη 182—3).

Ὁ ποιητὴς φιλόσοφος, ὁ ἀριστοτέχνης λαξευτῆς τῶν ἰδεῶν ὁ θεῖος Πλάτων, ἐκορύφωσε τὸ δίδαγμα διὰ τῆς θαυμασίας ἐκείνης ρήσεως τὴν ὁποίαν ἐξηγγεῖλε διὰ τοῦ στόματος τοῦ Σωκράτους: «Μητρὸς καὶ πατρὸς καὶ ἄλλων προγόνων ἅπάντων, τιμιώτερόν ἐστιν ἢ πατρίς καὶ σεμιότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρῃ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπέκειν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσαν ἢ πάτερα καὶ ἢ ποιεῖν ἃ ἂν κελεύῃ». (Πλάτ. Κρίτων σ. Π. Α—C Παράγρ. 15).

Ἀληθὲς εὐαγγέλιον τῆς φιλοπατρίας, ὀφειλόμενον εἰς τὴν ὑμπετεστάτην φιλοσοφικὴν διάνοιαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ θρησκευτικὴ πίστις εἶναι χαρακτηριστικὸν μεγάλων λαῶν καὶ μεγάλων περιόδων· τοῦναντίον δὲ ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἀθεΐα χαρακτηρίζουν τὴν κατὰπτωσιν καὶ ἀτόμων καὶ ἐθνῶν.

Ἱστορικὴ θρησκευτικὴ λαμπηδὼν ὑπερόχου πίστεως εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Ὅταν ὁ Μέγας Διδάσκαλος τῆς Ἀγάπης ἐδρασεῖλε τὴν λέμβον καὶ ἤρχισε νὰ περιπατῇ ἀτάραχος ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἔτεινε τὴν χεῖρα του πρὸς τὸν ἐκθαμβὸν Μαθητὴν του καὶ τοῦ ἔνευσε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Καὶ ὁ Πέτρος πλημμυρισμένος ἀπὸ ἐν ὑπεργήνιν αἰσθημα, ἡ-

τάπασιν' άλλ' ὑπόμνημα τοῖς ἐπιγενομένοις ἐάσω καταλείπεσθαι τῆς τῶν βαρβάρων ἀσεβείας».

Τὸν ὄρκον τοῦτον ἐπραγματοποίησε τὸ Ἔθνος διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀποφάσεως καὶ δὲν προετίμησε τῆς ἐλευθερίας τὴν ζωὴν, οὐδ' ἐγκατέλειψε τοὺς ἡγεμόνας αὐτοῦ, οὔτε ζῶντας, οὔτε ἀποθανόντας, καὶ ἐνίκησε τὴν πρώτην νίκην τοῦ Συμμαχικοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῆς ἐλευθερίας.

Διὰ τοῦτο, ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ἀποτελεῖ πολυσήμαντον σταθμὸν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ Ἔθνους καὶ ἱστορικὸν σύμβολον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς διὰ πάντας τοὺς Ἕλληνας.

Ἄλλὰ ποῖος θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς μὲ τὰς τόσας πανταχόθεν ἀναγνωρισθείσας καὶ πανταχόθεν ἐξιμνηθείσας θυσίας τῆς, διὰ τὰς ὁποίας ὁ μὲν Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ἔλεγεν: «Ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ ὅλα ὅσα τῆς ἀνίρουν, καὶ θὰ ζήσῃ ὑπερήφανος καὶ ἡρωϊκὴ ἐν μέσῳ τῶν νικητῶν», ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν αὐτῆς ἐκήρυττεν: «Σᾶς δίδωμ τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι ὅλαι αἱ θυσίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν θ' ἀποβοῦν εἰς μάτην, δὲν θὰ ξεχάσωμεν ποτὲ τὴν Ἑλλάδα», ποῖος ἠδύνατο λέγω, νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὄχι μόνον θὰ ὑπερχειροῦτο νὰ κατατιπῇ ἐν ἀκόμῃ ποτήριον πικρᾶς ἀγνωμοσύνης, ἀλλὰ καὶ θὰ ἠναγκαζέτο νὰ βλέπῃ ἐν ἀρορήτῳ δουλείᾳ καὶ μαρτυρίᾳ τὴν ἡρωϊκὴν Κύπρον στενάζουσαν καὶ καθημαγμένην, ὑπὸ τοὺς τυφεισμοὺς, τὰς ἀγχόνας, τὰς πυρκαϊὰς καὶ τὸ αἷμα τῶν ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ τὴν Β. Ἡπειρον ὑπόδουλον ὡσαύτως καὶ στενάζουσαν;

Ὁ ἱστορικὸς ὁμῶς δρόμος τῆς φυλῆς μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακοπῇ ὑπὸ οὐδεμιᾶς δυνάμεως.

Καὶ ὁ δρόμος αὐτὸς ἄγει εἰς ὠρισμένον σταθμὸν, εἰς τὴν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς ἀποκατάστασιν ὄλων τῶν μακρὰν αὐτῆς τέκνων τῆς.

Καὶ θὰ φθάσῃ ἡ Ἑλλὰς μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ εἰς τὸν σταθμὸν αὐτὸν καὶ θὰ ἐναγκαλισθῇ τὰς προσμενούσας ὑποδούλους θυγατέρας αὐτῆς, τὴν Β. Ἡπειρον καὶ τὴν Κύπρον.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 ἀποτελεῖ ἀληθῆ θησαυρὸν πατριωτικῆς διδασκαλίας καὶ μορφωτικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ φωτεινὸν ὁδηγὸν πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ Ἔθνους καὶ ἔχομεν καθήκον νὰ τὴν ἐορτάσωμεν, οὐχὶ μόνον ἐξ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῆς συντελεσθὲν ἐθνικὸν κατώρθωμα, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἀντλήωμεν θάρρος διὰ τὸ μέλλον.

Τιμῇ, Δόξᾳ καὶ αἰδίοις εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τὴν μνήμην τῶν τε πρωτεργατῶν τῆς Νίκης τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς, ὡς καὶ τῶν πεσόντων ἐν τῷ ἱεροῦ τούτῳ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς Ἑλευθερίας, τῆς πατρίδος, ἀπὸ τοῦ αἰοιδίμου Βασιλέως τῆς Γεωργίου τοῦ Β', τοῦ ἀξίου τότε Κυβερνήτου τῆς Ἰω. Μεταξᾶ, τοῦ αἰμυνήστου

Ἀρχιστρατήγου τῆς Νίκης καὶ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀλεξ. Παπάγου, τῶν ἡρώων τῆς Συν)χου Κων. Δαβάκη, τοῦ Δωδεκανησίου νεαροῦ Ἀξιοματικοῦ Ἀλεξάνδρου Διάκου, τοῦ πλοιάρχου Χατζηκωνσταντῆ καὶ ὄλων τῶν ἀφανῶν ἡρώων οἵτινες ἔδωκαν ὄ,τι πολυτιμότερον εἶχον, τὴν ζωὴν των, ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῆς Ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος.

Ἄϊδιον φόρον τιμῆς καὶ αἰωνίου εὐγνωμοσύνης ὡς ἀποτίωμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν Ἐθνικὴν ταύτην Ἐποποιίαν, εὐχόμενοι ὅπως ἡ μνήμη αὐτῶν εἶναι ἀγήρω.

Ὁ ὠραιότερος στέφανος διὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ τὴν μεγάλην αὐτῆς Ἐθνικὴν πνοὴν θὰ εἶναι ἡ συνέχεια, ἡ ἀνταξία τοῦ μεγάλου ἐκείνου μεγαλοουργήματος.

Ἡ νῦν γενναίως προμαχήσασα γενεὰ ἐπραγματοποίησε θαυμαστὴν τὴν συνέχειαν καὶ πάλιν εἰς τοὺς αὐτοὺς ἱεροὺς χώρους, ἐναντίον ἀπειρώς ὑποῦλου ἐχθροῦ.

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι, καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ κρατήσωσιν ὑψηλὰ τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος, καὶ ἄσβεστον τὴν δάδα τῆς Ἐλευθερίας, καὶ θὰ ἀναδειχθῶσι τῶν προγεγενημένων ἄξιοι καὶ «μάρορες», ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι:

«Ἀνδρὶ οἰομένῳ τι εἶναι οὐκ ἔστιν αἴσχιον οὐδὲν ἢ παρέχριν ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτόν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. (Πλάτων, Μενέξ. 247 Β).

Φίλοι Σπουδασταί,

Ἐνθυμείσθε πάντοτε ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια ἔταξεν ὑμᾶς κληρονόμους μιᾶς βαρυτάτης ἀλλ' εὐγενεστάτης κληρονομίας: νὰ διαφυλάξητε τὴν τιμιωτέραν τοῦ Κόσμου Πατρίδα καὶ νὰ συνεχίσητε τὴν λαμπροτέραν τῆς ἀνθρωπότητος ἱστορίαν.

Τὰ γήινα ὄρια τῆς Πατρίδος εἶναι στενά, ἀλλ' ἡ ἑκτασις τῆς ἱστορίας, τῆς τιμῆς, τῆς δόξης καὶ τῆς λαμπρότητός της εἶναι ἀπεριόριστος, εἶναι ἀφάνταστος.

Δὲν ἔχετε νὰ διαφυλάξητε ἐκτάσεις ἀπεράντους, ἀπουκίας, φουτείας καὶ βιομηχανίας. Ἔχετε νὰ διαφυλάξητε ἓνα ἀπροσμέτρητον κόσμον ἰδεῶν.

Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ὅλων ἠθικῶν.

Ἔχετε ἀκόμη ἐν νῷ, ὅτι ἐνῶ εἰς τὸν τομέα τῶν ὑλικῶν δυνάμεων, τὰς ὁποίας προσκαίρως περὶ πλείονος ποιεῖται σήμερον ὁ κόσμος, ἡ Πατρίς δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος, εἰς τὸν τομέα τῶν αἰωνίας ἀξίας, τῶν ἀκαταλύτων καὶ ἀητήτων ἠθικῶν δυνάμεων, ὅχι μόνον ὑπερέχει, ἀλλὰ παραμένει ἀσύγκριτος, οὐδεμιᾶς ἐν τῷ κόσμῳ δυνάμεως δυναμένης νὰ ὑψώσῃ πρὸς σύγκρισιν τὸ παράστημά της, πλησίον τοῦ μεγαλειώδους ἠθικοῦ ἀναστήματος αὐτῆς.

Μὴ ἐκπλήττεσθε, μηδὲ πτοεῖσθε ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν ἐπινοουμέ-

νων καταστρεπτικῶν μέσων πολέμου. Εἶναι ταῦτα μηδαμινὰ καὶ ἄχρηστα εἰς ἀνθρώπους ἄνευ ἀρετῆς.

« Ἄνευ δ' εὐφυχίας, οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει». (διδάσκει ὁ Θεουκυδίδης)

Ἄντι τούτων, ἔχετε πάντοτε ἐν νῷ τί ἐπετέλεσαν οἱ Ἕλληνες διὰ τοῦ ἰδικοῦ των ἠθικοῦ ὄπλισμοῦ.

Δὲν ἦσαν ἀπλῶς ἰσχυροί, δὲν ἦσαν μόνον ἀήττητοι.

Πολύαις ἐξελήφθησαν ὡς ὑπεράνθρωποι, θαμβώσαντες καὶ καταπλήξαντες τοὺς ἐχθρούς των.

Ἡ μάχη τοῦ Μαραθῶνος δὲν ἐνίκησεν ἀπλῶς τοὺς Πέρσας ἀλλ' ἐνεφύσησεν εἰς τὰς ψυχὰς ἐκείνων αἰώνιον φόβον τῶν Ἑλλήνων.

Ἐντρομοὶ ἀνεπώλουν τὰς μορφὰς τῶν Μαραθωνομάχων, «ὧν ὁ Πολύζηλος μὲν ὑπεράνθρωπον φαντασίαν θεασάμενος, τὴν ὄρασιν ἀπέβαλεν καὶ τυφλὸς ὢν, ἀνεῖλεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ, Καλλίμαχος δὲ διὰ πολλῶν δοράτων βληθεὶς καὶ διαπεραθεὶς, καὶ νεκρὸς δὲν ἔπεσεν, ἀλλ' ἐστάθη, ὁ δὲ Κυναίγειρος ἀποπλέουσιν Περσικὴν ναῦν κατέχων, ἐχειροκοπήθη».

Δι' ὃ κατάπληκτοι οἱ εἰς τὴν πατρίδα διασωθέντες εἶπον εἰς τὸν βασιλέα αὐτῶν:

«ὦ βασιλεῦ, τί μ' ἐπεμπες ἐπ' ἀθανάτους πολεμιστάς; Βάλλομεν οὐ πίπτουσιν. τιτρώσκομεν οὐ φοβέονται· μόνος δ' ἀνὴρ σύλησεν ὄλον στρατόν».

Διὰ τοιούτου Ἑλληνικοῦ ὄπλισμοῦ, ὄχι μόνον θὰ δινηθῆτε τὴν μακροτάτην τοῦ ἔθνους παράδοσιν νὰ διατηρήσητε καὶ τῶν προγεννημένων ἄξιοι καὶ «κάρρουνες» νὰ ἀναδειχθῆτε, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀξιοθῆτε, ὅταν σὺν Θεῷ, παρέλθῃ ἡ σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα μαστίζουσα ἠθικὴ κρίσις, νὰ ζήσητε ἐν Ἑλλάδι, περιλαμβανούσῃ ὑπὸ τὸν λαμπρὸν αὐτῆς ἥλιον καὶ τὸν γαλανὸν αὐτῆς οὐρανόν, ἐλεύθερον σίμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940, ἤρχισε ἓνα ὥραϊον, ἓνα τῶν πολλῶν ὥραϊον, ἀγῶνα τῆς φυλῆς.

Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται καὶ ἤδη εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἐξελίξει.

Ἡ ἱστορία τοῦ Κόσμου, πιστοποιεῖ ὅτι, οὐδέποτε ἐχάσαμεν ἀγῶνα, διότι ἀείποτε ἠγωνίσθημεν καὶ ἀγωνιζόμεθα ἀγῶνας δικαίους.

Ἐν ὀνόματι τριῶν χιλιετηρίδων, αἵτινες δίκην εὐσταλῶν λαμπάδων, ἀπὸ τῶν Προπυλαίων καὶ τοῦ Παρθενῶνος καταναγάζουσι καὶ φωτίζουν τὴν ἀνθρωπότητα πᾶσαν, θ' ἀποβῆ νικηφόρος καὶ ὁ συνεχιζόμενος ἀγὼν, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ τῆς Ἱεραρχοῦ Στρατηγοῦ ὑπὸ τὴν Ἁγίαν Αὐτῆς Σκέπη, ἣν ἐορτάζομεν, θὰ τελειώσῃ μὲ τὴν πλήρη δικαίωσιν τῶν Ἑλληνικῶν πόθων, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Β. Ἡπείρου.— Γένοιτο!

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΘΕΜΑΤΑ :

1. Ἡ Κοινότης
2. Ἡ τουριστικὴ περιοχὴ
3. Τὰ εἰσαγόμενα προϊόντα
4. Τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα
5. Ὁ γενικὸς Ἴσολογισμὸς μιᾶς ἐπιχειρήσεως
6. Τὸ βιομηχανικὸν Κέντρον
7. Ἡ βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις

[Μία ἐκ τῶν κάτωθι μελετῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστάς. Τὰ παρατιθέμενα Διαγράμματα εἶναι ἐνδεικτικὰ καὶ χρησιμεύουν πρὸς ὑποβοήθησιν καὶ καθοδήγησιν τοῦ σπουδαστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερος νὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν θεμάτων ἢ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐργασίαν του καὶ μὲ ἄλλα στοιχεῖα. Οἱ Καθηγηταὶ καὶ οἱ Συνεργάται τῆς Σχολῆς εἶναι πρόθυμοι νὰ συντρέξουν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπεξεργασθῶσιν ἐν τῶν κατωτέρω θεμάτων. Εἶναι εὐχαρίστησις καὶ ὑποχρέωσις των. Οἱ σπουδασταὶ δεόν ἐλευθέρως ν' ἀπευθύνωνται πρὸς αὐτοὺς, μὲ τὴν πλήρη βεβαιότητα ὅτι θὰ τοὺς εὖρωσι συμπαραστάτας εἰς τὸ ἔργον των. Ἡ Σχολὴ ἐξ ἄλλου συνιστᾷ τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὰς ἐν λόγῳ μελέτας εἰς τὰς ἀρμοδίας Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τοὺς Ὄργανισμούς, τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας, τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας καὶ τοὺς οἰκείους οἰκονομικοὺς παράγοντας. Τοιοῦτοτρόπως οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς θὰ εἶναι εἰς θέσιν, πολλαπλῶς βοηθούμενοι, νὰ συντάξωσι μίαν ἀριτίαν ἐργασίαν ἐνῶ συνάμα θὰ ἔχωσι τὴν εὐκαιρίαν, κατ' ἀνάγκην, πολλῶν χρησίμων γνωρισμῶν. Ἐπομένως, ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν ἀναθέτει ἡ Σχολὴ εἰς τοὺς σπουδαστάς της ἔχει πολλαπλὴν χρησιμότητα καὶ σημασίαν. Ἡ Σχολὴ κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1956 - 1957 θὰ ἀπονεύμῃ δοχ. χιλίας (1000) εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην τὴν σχετικὴν μὲ τὰ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα, τὴν ἀνάλυσιν Γεν. Ἰσολογισμοῦ καὶ τὴν περιγραφὴν μιᾶς ἐπιχειρήσεως. Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν θὰ ἀπονεύμῃ δοχ. χιλίας (1000) εἰς τὴν καλυτέραν μελέτην τὴν σχετικὴν μὲ τὴν περιγραφὴν Κοινότητος ἢ τουριστικῆς περιοχῆς.]

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ "Η ΔΗΜΟΥ

1. Όνομα Κοινότητας, σημερινόν, παλαιόν, αρχαίον. Όνομα τέως Δήμου εἰς ὃν ἡ Κοινότης ὑπήγετο ἄλλοτε. Ἐπαρχία καὶ Νομὸς εἰς ὃν ὑπάγεται. Ποῦ ὑπάγεται δικαστικῶς; (πρωτοδικεῖον, ἐφετεῖον). Ποῦ ὑπάγεται ἐφοριακῶς καὶ ταμειακῶς;

"Αν ὁ Δήμος ἢ ἡ Κοινότης ἀνεγνωρίσθη κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν οἰκείαν διοικητικὴν περιφέρειαν ἢ μεταγενεστέρως, ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ περιπτώσει πότε καὶ πόθεν ἀπεσπάσθη. Νὰ διασαφηνισθῇ ὅτι τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ πρώην Δήμου, εἰς ὃν ἡ Κοινότης ὑπήγετο ἄλλοτε, ἀφορᾷ τοὺς πρώην Δήμους τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος. "Αν περιλαμβάνῃ ἓνα ἢ πολλοὺς συνοικισμοὺς καὶ πόσους.

2. Ὑψόμετρον. Ὅρος ἢ πεδιάς εἰς ἣν ἀνήκει. Σύστασις ἐδάφους (ἄζωτοῦχον, καλιούχον κτλ.). Ὑδρογραφικὴ ἐξέτασις (ποταμὸς, χεῖμαρρος, λίμνη, λιμνοθάλασσα, ἔλη, ἰχθυοτροφεῖον). Βροχομετρικὴ κατάστασις. Κλίμα, μεγίστη καὶ ἐλαχίστη θερμοκρασία.

3. Ὅρια Κοινότητος, ἕκτασις αὐτῆς. Σημερινὸς πληθυσμὸς. Πυκνότης πληθυσμοῦ. Ἐξέλιξις αὐτοῦ κατὰ τὰς διαφόρους ἀπογραφὰς 1920, 1928, 1940, 1950. Γεννήσεις, θάνατοι, γάμοι κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν. Γλῶσσα, γλωσσικὰ ἰδιώματα. Κατανομὴ πληθυσμοῦ : α) ἄρρενες καὶ θήλει· β) κατ' ἐπαγγέλματα (γεωργοί, κτηνοτρόφοι, ναυτικοί, ἄλιεῖς, βιομήχανοι, βιοτέχναι, δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἰδιωτικοί, ἐργάται, ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα, συνταξιούχοι, ἄνευ ἐπαγγέλματος, σπουδασταί). Ὑπάρχει μόνιμος καὶ περιοδικὴ ἀνεργία, καὶ διατί;

4. Ἡ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 καὶ ἐντεύθεν ἐτησίᾳ ἢ κατὰ πενταετίαν ἢ, ἔστω καὶ δεκαετίαν μετακίνησις ἐκ τῆς Κοινότητός σας χωρικῶν πρὸς τὰ ἐντόπια ἀστικὰ κέντρα εἴτε καὶ ἔξω τῆς Ἑλλάδος· πόσοι ἐκ τῶν οὕτω ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900 ἐξεληθόντων ἔχουν παλιννοστήσει καὶ οἰκογενειακῶς ἐνοικήσει ἐκ νέου εἰς τὴν γενέτειράν των.

5) Εἰδικώτερον ἐκ τῶν γεννηθέντων εἰς τὴν Κοινότητά σας, πόσοι —τυχόν, ἐν τῷ μεταξύ, ἀπὸ τοῦ 1900 ἀποδημήσαντες— ἔχουν ἤδη ὀριστικῶς ἀποχωρήσει καὶ ἐγκατασταθῇ ἀλλαγῆ τῆς Ἑλλάδος εἴτε καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν· ἐπίσης ἂν οὔτοι ἐν τῷ νέῳ τόπῳ τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἶναι ἐπὶ τούτῳ, συμπατριωτικὰ κατὰ χωρία προελεύσεως, ὠργανωμένοι, ὡς π. χ. Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις Λαγγαδιανῶν, τῶν Ζαγοριανῶν κλπ., εἴτε καὶ κατὰ ἐπαρχίας καὶ εὐρύτερας περιοχὰς καταγωγῆς, οἷος π.χ. ὁ Παναρκαδικὸς Σύνδεσμος τῶν ἐν Σικάγῳ τῶν Η.Π.Α. μεταναστῶν. Ὡς καὶ ἂν, τέλος, ὑπάρχει ἐπαφή, συνεννόησις, συνοχὴ καὶ συν-

εργασία μεταξύ τῶν οὕτω ὁμαδικῶ ὀργανωμένων ἀποδήμων καὶ τῶν ὑπολοίπων ἐν τῷ τόπῳ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν ἐγκατοίκων, ὁποίας καὶ πόσας ὑπηρεσίας αἱ τοιαῦται ὀργανώσεις προσέφεραν εἰς αὐτόν, ὡς π. χ. ἐράνους καὶ συνεισφορὰς διὰ ἔργα κοινωφελῆ, ἀνέγερσιν σχολείων, καὶ ναῶν, συγκοινωνιακῆν σύνδεσιν κλπ. Ἐκ παραλλήλου δὲ συγκέντρωσις πληροφοριῶν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τυχόν κοινοτικὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀποδήμων συμπατριωτῶν κατὰ παροικίας καὶ τὴν ἐκεῖ ἀντίστοιχον γενικωτέραν δρᾶσιν αὐτῶν, ἐκπαιδευτικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, ἐθνικὴν κ.λ.π.

6. Εἶναι Κοινότης ἢ Δήμος, καὶ ἀπὸ πότε; Ποσαμελὲς εἶναι τὸ Κοινοτικὸν ἢ Δημοτικὸν Συμβούλιον; Προϋπολογισμὸς τελευταίου ἔτους κατὰ κεφάλαια ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ἡ Κοινότης ἔχει ἰδίαν περιουσίαν καὶ πόσην. Ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν διακρίνατε τὸ εἶδος (ἀστική, ἀγροτική, βοσκή, δάσος κλπ.) καὶ τὸν τρόπον χρησιμοποίησεως αὐτῆς. Ὑπάρχει κοινοτικὸν κτίριον; Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις (ἀριθμὸς μαθητῶν 1929-30, 1939-40, 1949-50 καὶ τελευταίου ἔτους). Μέση ἐκπαίδευσις (ἀριθμὸς μαθητῶν 1939-40, 1949-50 καὶ τελευταίου ἔτους). Πόσαι ἐκκλησῖαι καὶ μοναὶ ὑπάρχουν; Ἐχουν ἱστορικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν; Ποίων ἀρχῶν εἶναι ἔδρα; Ὑπάρχουν προξενεῖα;

7. Πόσαι οἰκίαι ὑπάρχουν; Πῶς εἶναι τὸ πλεῖστον ἐκτισμένοι; Ἐχουν ἰδιάζοντα ρυθμὸν; Ἐχουν ἀποχωρητήρια; Ὑπάρχει κοινοτικὸν ἀποχωρητήριον καὶ πλυντήριον; Εἰς ποίαν κατάστασιν εἶναι; Ὑπάρχει σχέδιον πόλεως;

8. Ποῖον εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κέντρον ἀπὸ τὸ ὁποῖον προμηθεύεται ἢ εἰς τὸ ὁποῖον πωλεῖ ἢ Κοινότης τὰ προϊόντα; Πόσον ἀπέχει τῆς Κοινοτήτος; Πῶς γίνεται ἡ ἐπικοινωνία; Πόσον στοιχίζει ἡ μεταφορὰ κατὰ χλγ.; Γίνεται ἐτησίᾳ πανήγυρις καὶ πότε; Ἐχει συσταθῆ διὰ Διατάγματος καὶ ποίου; Εἶναι ἀξία λόγου; Ποίου εἴδους, κυρίως, συναλλαγῶν γίνονται; Ὑπάρχουν τοπικὰ μέτρα καὶ σταθμὰ; Ἐχει ὄρμον φυσικὸν ἢ τεχνητὸν λιμένα; Ἐχουν νηολογηθῆ εἰς αὐτὰ πλοῖα, καὶ πόσα; Ἡ ὁδὸς ἢ συνδέουσα μὲ τὸ ἐμπορικὸν κέντρον εἶναι ἐπαρχιακὴ ἢ ἐθνικὴ; Πόθεν εἰσάγονται τὰ κυριώτερα προϊόντα; Ποῦ ἐξάγονται τὰ προϊόντα; Ποῖαι αἱ τιμαὶ τῶν τὸ 1939 καὶ σήμερον; Ποία ἡ παραγωγὴ 1939, 1946 καὶ σήμερον; Ποία ἡ συσκευασία τῶν κυρίων ἐντοπίων προϊόντων; Ἐχετε ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεις; Δώσατε καὶ ἄλλας οἰκονομικῆς φύσεως πληροφορίας.

9. Ὑπάρχουν τοπικοὶ δημόσιοι ὀργανισμοί, καὶ ποῖοι; Λειτουργεῖ παράρτημα τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν; Πόσοι οἱ ἠσφαλισμένοι; Ποῖαι αἱ ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφοραὶ καὶ πόσαι αἱ παρ' αὐτῶν ἐπιδοτήσεις; Ὑπάρχουν Συνεταιρισμοί; Ὑπάρχουν Τράπεζαι (ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα αὐτῶν) καὶ ποῖαι;

10. Ὑπάρχει Ἐμπορικὸν ἢ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον, Ἐμπορικὸς Σύλλογος, Ὁργάνωσις, Ἐπαγγελματιῶν, Ἐργατικὸν Κέντρον; Πόσοι οἱ ἐγγεγραμμένοι; Δώσατε πίνακα τῶν προέδρων καὶ τῶν διευθυντῶν.

11. Πόσα καφενεῖα καὶ ζαχαροπλαστεῖα ὑπάρχουν; Ὑπάρχει κινηματογράφος, θέατρον; Πόσα ραδιόφωνα λειτουργοῦν; Ὑπάρχει βιβλιοθήκη;

‘Υπάρχει Φιλοδασική ‘Ενωσις καὶ ἐξωραϊστικὸς Σύλλογος, Σύλλογος Φιλοπροόδων κλπ.; ‘Υπάρχει Μουσεῖον; ‘Υπάρχει ἰδιάζουσα λαϊκὴ τέχνη; ‘Εκδίδονται ἡμερησίδες (ἡμερησῖαι, ἑβδομαδιαῖαι) καὶ ποίαι; ‘Εκδίδονται περιοδικά; ‘Υπάρχει τοπικὴ πνευματικὴ κίνησις;

12. ‘Εχει ἀξιοθεάτα μέρη ἢ Κοινότης; ‘Εχει ἰαματικὰς πηγὰς καὶ θαλάσσια λουτρά; Ποία ἢ τουριστικὴ κίνησις; Δώσατε φωτογραφίας ἢ κάρτ - ποστὰλ τῶν ἀξιοθεάτων τῆς Κοινότητός σας. ‘Υπάρχει τοπικὴ τουριστικὴ ‘Επιτροπὴ; ‘Υπάρχουν κατάλληλα ξενοδοχεῖα;

13. ‘Υγένοντο καταστροφαὶ εἰς τὴν Κοινότητά σας, ποῖαι καὶ παρὰ ποίων; ‘Υγένοντο ἔργα ἀνασυγκροτήσεως, ποῖα καὶ διὰ ποίων μέσων; ‘Αν ἐξετελέσθησαν εἴτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Κοινότητος εἴτε ἀπὸ τοῦ 1945 ἀξιόλογα ἀπὸ τοπικῆς ἀπόψεως ἔργα καὶ πῶς; Ποία ἢ ἐξέλιξις τῆς κοινοτικῆς ὁδοποιΐας καὶ ἡ κατάστασις τῶν κοινοτικῶν ὁδῶν;

14. Ποία γενικῶς ἢ πολιτιστικὴ κατάστασις τῆς Κοινότητός σας;

15. ‘Εχουν γραφῆ βιβλία εἰδικῶς διὰ τὴν Κοινότητά σας; ποῖα;

16. Δώσατε σύντομον ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν τῆς Κοινότητός σας.

17. Τί ἔχετε ἀκόμη νὰ σημειώσετε καὶ νὰ ὑποδείξετε διὰ τὴν πρόβον τῆς Κοινότητός σας;

B’.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

I

‘Ονομα τοῦ τόπου :

τῆς περιοχῆς ἢ σημείου (ἀρχαία ὀνομασία, σύγχρονος ὀνομασία). 1.—Νὰ καθορισθῆ ἡ γεωγραφικὴ θέσις καὶ οἱ πλησιέστεροι οἰκισμοὶ ὡς καὶ ἡ εἰς ὥρας ἢ χιλιόμετρα ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ πλησιέστερου μεγάλου ἀστικού κέντρου καὶ ποῖος ὁ πληθυσμὸς τοῦ ἀστικού αὐτοῦ κέντρου.

2.—‘Εὰν ὁ τόπος συνδέεται:

α) μὲ τὴν μυθολογίαν (τοποθεσία, ὀνοματολογία κλπ.).

β) μὲ γεγονότα τῆς ἀρχαίας ἱστορίας (τοποθεσία, μνημεῖα, περιγραφὴ καὶ κατάστασις αὐτῶν).

γ) τὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν (τοποθεσία, μνημεῖα). Νὰ ἀποδοθῆ ἰδιαιτέρη σημασία εἰς τὰ μοναστήρια, ἐκκλησίας καὶ κάστρα, περὶ ὧν νὰ ἀναγραφῶσι ἡ χρονολογία ἀνεγέρσεως, τὸ ἱστορικὸν αὐτῶν, ἢ σύγχρονος χρησιμοποίησις καὶ κατάστασις καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πληροφορία δυναμένη νὰ ἔχη ἐνδιαφέρον κλπ.

δ) τὴν περίοδον τῆς ἐπαναστάσεως (τοποθεσία, μνημεῖα κλπ.).

ε) τὴν νεωτέραν ἱστορίαν (τοποθεσία, μνημεῖα κλπ.) μέχρι σήμερον.

II

Φυσικὴ περιγραφὴ τοῦ τόπου :

(ὄρεινὴ, πεδινὴ, παραθαλάσσιος· ἔχει ποταμούς, ρέοντα ὕδατα (πῶς καὶ

πόθεν υδρεύεται ὁ τόπος). Φυτεῖαι, χλωρίς καὶ πανὶς κλπ.). Ἔχει: α) φυσικὰ ἀξιοθέατα, φυσικὰς καλλονὰς (περιγραφή αὐτῶν).

β) φυσικὰ ἀξιοπεριέργα (καταρράκται, κεφαλάρια, «ἠχώ», σπήλαια κλπ.). Ὡς πρὸς τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ ἄλλα τυχὸν ἀξιοπεριέργα νὰ συλλεγῶσι πληροφορία ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀνομασίαν, τὴν ἀκριβῆ γεωγραφικὴν θέσιν αὐτῶν, τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα προσπελάσεως, ἐὰν συνδέωνται μὲ αὐτὰ λαϊκαὶ παραδόσεις ἢ θρύλοι, εἰς τί χρησιμοποιοῦνται κλπ.

γ) ἱσματικαὶ πηγαὶ ἢ πηγαὶ μεταλλικοῦ ὕδατος (περιγραφή αὐτῶν καὶ τῶν ἰδιοτήτων των).

Ι Ι Ι

Κ α τ α σ κ ε υ α ῖ :

α) Δημόσια κτίρια ἐμφανίζοντα ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον (Διοικητήριον, Νομαρχεῖον, Δημαρχεῖον, Ταχυδρομεῖον, Λιμεναρχεῖον, Σιδηρ. Σταθμὸς κλπ.). Περιγραφή αὐτῶν.

β) ὑπάρχουν ἰδιωτικὰ κτίρια παρουσιάζοντα ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον (Τράπεζαι, παλαιὰ ἀρχοντικά, οἰκίαι ἔνθα ἐγεννήθησαν καὶ ἔζησαν ἱστορικὰ πρόσωπα, οἰκήματα ἰδιαζούσης ἀρχιτεκτονικῆς ἢ ἐμφανίσεως). Περιγραφή αὐτῶν μετὰ παροχῆς ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων στοιχείων.

γ) ὑπάρχουν ἐκκλησίαι (παλαιαὶ - νεώτεραι) ἢ οἰκοὶ λατρείας γενικώτερον, παρουσιάζοντα ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον; (περιγραφή καὶ ἱστορικόν).

δ) ὑπάρχουν μουσεῖα; (περιεχόμενον αὐτῶν).

ε) ὑπάρχουν θέατρα, κινηματογράφοι, αἴθουσαι συναυλιῶν (ἐν λειτουργίᾳ ἢ μή).

στ) ὑπάρχει βιβλιοθήκη; Κατὰ προσέγγισιν ἀριθμὸς βιβλίων, πῶς καὶ ποῦ στεγάζεται; Ποῖος περίπου ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος μελετώντων τὰ ἐν αὐτῇ βιβλία καὶ ποῖον τὸ ποσοστὸν αὐτῶν ἐν συγκρίσει μὲ τὸν πληθυσμὸν τοῦ οἰκισμοῦ;

ζ) Ποῖα τὰ λοιπὰ μνημεῖα, ἀγάλματα, ἀνδριάντες, ἄτινα κοσμοῦσι πλατείας, ὁδοὺς κλπ. (περιγραφή αὐτῶν καὶ ἱστορία).

η) Ἄλλα τεχνικὰ ἀξιοθέατα (γέφυρα, λιμὴν, μεγάλα ἐργοστάσια, γραφικοὶ δρόμοι κλπ.).

Ι V

Ἄντικειμενικαὶ κατασκευαὶ καὶ μέσα ἐξυπηρετοῦντα τὸν τουρισμόν:

α) Ὑπάρχουν ξενοδοχεῖα (ποίας κατηγορίας, πόσων δωματίων καὶ κλινῶν, τίνος βαθμοῦ) καὶ ποῖα μέσα διαθέτουν πρὸς ἐξασφάλισιν ἀνέσεων (τρεχούμενα νερὰ — κρύο, ζεστό — κεντρικὴ θέρμανσις), λουτρά (κοινὰ, ἰδιαίτερα), ἐστιατόριον κλπ., γκαράζ.

β) Πόσα δωμάτια οἰκημάτων εἶναι δυνατόν νὰ μετατραπῶσιν εἰς δωμάτια κατάλληλα πρὸς διαμονὴν παραθεριστῶν (ἢ ἐν γένει πρὸς τουριστικὸν σκοπόν);

γ) Ἐστιατόρια 1) ποίας κατηγορίας, 2) παρουσιάζοντα τοπικὴν

τινα ιδιορρυθμίαν κλπ. (ταβέρναι), 3) κέντρα διασκεδάσεως, 4) καφενεία καὶ ζαχαροπλαστεία.

δ) Ἐχει καλὸν πόσιμον ὕδωρ; Πῶς καὶ πόθεν ὑδρεύεται; Πρόκειται περὶ παραθαλασσίου τόπου; (Ἐὰν ναί, ὑπάρχουν ἐγκαταστάσεις λουτρῶν, πλάζ;).

ε) Ἐὰν ὑπάρχουν ἰαματικά πηγαί, πῶς γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν; Ὑπάρχει λουτροθεραπευτήριον (περιγραφή αὐτοῦ καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν λειτουργεῖ). Ἐγκατάστασις πόσεως μεταλλικοῦ ὕδατος (περιγραφή).

στ) Ὑπάρχει καζίνο, χορευτικὸν κέντρον διασκεδάσεως, νυκτερινὸν κέντρον διασκεδάσεως;

ζ) Ὑπάρχουν γήπεδα παιδιῶν καὶ ἀθλητικά (στάδιον, ποδόσφαιρον, τέννις κλπ.); Ὑπάρχουν τὰ δεδομένα διὰ θαλάσσια σπῶρ, κολύμπι, ἰστιοπλοΐαν κλπ., λέμβοι περιπάτου πρὸς μίσθωσιν, ψάρεμα, κυνήγι. (Ν' ἀναφερθῆ ἡ πανίς καὶ ὁ ἐνάλιος πλοῦτος τοῦ τόπου, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐνδιαφέρουν τοὺς ἐρασιτέχνας κυνηγοὺς καὶ ἀλιεῖς ὡς καὶ προϋποθέσεις κυνηγίου καὶ ἀλιείας). Ἐκδρομαί, ποῖα τὰ πλησιέστερα ἀξιοθέατα καὶ τρόποι μεταβάσεως εἰς αὐτά, πλησιέστερα περίπτερα τουρισμοῦ ἢ ὄρεινὰ καταφύγια (ποιῶν καὶ μέσῳ τίνος ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις);

η) Ταξιδιωτικὰ καὶ τουριστικὰ γραφεῖα.

θ) Καταστήματα (κουρείον — ἀνδρῶν, γυναικῶν — καταστήματα ἐνθυμημάτων, φωτογραφικῶν εἰδῶν, περιοδικῶν, σιγαροπωλεῖον φαρμακείον, καταστήματα ψιλικῶν, εἰδῶν σπῶρ κλπ.).

ι) Ὑπάρχουν δημόσια λουτρά, δημόσια ἀποχωρητήρια καὶ βεσπασιαναὶ (κατάστασις αὐτῶν ἀπὸ ἀπόψεως καθαριότητος καὶ κατασκευῆς);

V

Προσπέλασις :

Α) Γενικά: Διὰ ποιῶν συγκοινωνιακῶν μέσων.

α) Χερσαίων. 1.—Σιδηρόδρομοι (ποιὸν δίκτυον, σχετικαὶ ἐγκαταστάσεις, σιδηροδρομικὸς σταθμὸς, ἀπόστασις σταθμοῦ ἀπὸ τὸν ὑπὸ ἐξέτασιν τόπον κλπ.).

2. Αὐτοκίνητον (ὀδικὸν δίκτυον, πρὸς ποῖαν κατεύθυνσιν, κατάστασις ὁδοῦ). Ὑπάρχει τακτικὴ λεωφορειακὴ ἐξυπηρέτησις, τύποι λεωφορείων, ὑπάρχει εἰδικὸς σταθμὸς λεωφορείων, ἢ χρησιμοποιοῦνται πρὸς τοῦτο καφενεία, ἢ τὸ κατάστημα τοῦ πρακτορείου ἢ τὸ ὑπαιθρον; Ὑπάρχουν κοινόχρηστα αὐτοκινήτοσταςια (γκαράζ), συνεργεῖον αὐτοκινήτων, πρατήρια βενζίνης; Ὑπάρχουν ἀγοραῖα ἐπιβατικά αὐτοκίνητα;

β) Θαλασσίων: Τί εἶδους πλοῖα χρησιμοποιοῦνται; (ἀτμόπλοια ἢ πετρελαιοκίνητα καΐκια;). Ποῖα ἢ δρομολογημένη γραμμὴ, ἢ πυκνότης τῆς συγκοινωνίας, ποῖα αἰ εἰς τὰ πλοῖα αὐτὰ παρεχόμεναι ἀνέσεις; Ὑπάρχει λιμὴν; πλευρίζουν τὰ πλοῖα ἢ χρησιμοποιοῦνται λέμβοι ἢ ἄλλα μέσα;

γ) Ἀεροπορικά: Ὑπάρχει γραμμὴ ἐξυπηρετοῦσα τὸν τόπον,

έλληνική ή ξένη ; Μὲ ποῖον δρομολόγιον ; Ποίας συχνότητος ; Ὑπάρχει ἀεροδρόμιον (ἐν λειτουργίᾳ, ὑπὸ κατασκευῆν, ὑπὸ μελέτην). Ὑπάρχει βο-
ηθητικὸν ἀεροδρόμιον (ἐν λειτουργίᾳ, ὑπὸ κατασκευῆν, ὑπὸ μελέτην) ;

Ποῦ καὶ ὑπὸ ποίων ἐκδίδονται τὰ εἰσιτήρια δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω μέσα μεταφορᾶς ;

Β) Εἰδικώτερον: πρώτη ἐντύπωσις κατὰ τὴν προσέγγισιν δι' ἐνὸς ἐκάστου τῶν μεταφορικῶν μέσων (ἐὰν ὑπάρχουν περισσότερα). Ἐπικοινωνία τοῦ τόπου καὶ κατάστασις τῶν μέσων προσπελάσεως πρὸς γειτονικούς τουριστικούς ἢ μὴ τόπους.

VI

Προϊόντα τοῦ τόπου :

α) Ποῖα τὰ κύρια προϊόντα (γεωργικά, βιομηχανικά, βιοτεχνικά, κτηνοτροφικά, ἐνάγια ἢ ἰχθυοτροφείου) τοῦ τόπου ἢ τῆς περιοχῆς.

β) Ὑπάρχει τοπικὴ λαϊκὴ τέχνη ; Ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ τοπικὰ προϊόντα τῆς περιοχῆς ; Ὑπάρχουν καταστήματα, πρατήρια κλπ. ἐνθα εἶναι δυνατόν νὰ προμηθευθῆ τις ταῦτα ; Διοργανοῦνται ἐκθέσεις, ἐμποροπανηγύρεις (ἡμερομηνία αὐτῶν, τακτικά, ἔκτακτοι), ἀντικείμενα αὐτῶν ; Ἡ κατασκευὴ τῶν προϊόντων ἀποτελεῖ βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν ἢ οἰκοτεχνίαν ;

γ) Ὑπάρχουν τοπικὰ ἐδέσματα (σπεσιαλιτέ), εἰ δυνατόν περιγραφῆ περιεχομένου καὶ τρόπου παρασκευῆς των, ἢ καὶ συσκευασίας δύνανται νὰ μεταφερθῶσι τοῦτ' αὐτὸ καὶ διὰ τοπικὰ γλυκίσματα, οἶνους, πόσιμα μεταλλικά ἢ ἱαματικά ὕδατα (σχετικά ἐγκαταστάσεις).

δ) Ὑπάρχουν τοπικαὶ ἐνδυμασίαι, περιστάσεις καθ' ἃς φοροῦνται αὐταί. Ἐργαστήρια ὅπου κατασκευάζονται καὶ καταστήματα ὅπου αὐτὰ πωλοῦνται.

VII

Οἱ ἄνθρωποι :

Ὑφίστανται ἀκόμη τοπικὰ ἔθιμα ; Ποῖα ; Τελοῦνται τοπικαὶ ἐορταί, πανηγύρεις ; Ποῖαι ; Πότε ; Ποῦ τελοῦνται αὐταί ;

Εἶναι ἀνεπτυγμένον τὸ αἶσθημα τῆς φιλοξενίας ; Ὑπάρχουν ξενόγλωσσα ἄτομα ; Ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως (δηλ. τῆς ἀντιλήψεως ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ ἐπιφέρει ἀγαθὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα) ;

Λειτουργοῦν τοπικαὶ τουριστικαὶ ὀργανώσεις ; Καὶ ποῖον τὸ ἔργον αὐτῶν ; Ὑπάρχει τοπικὴ τουριστικὴ ἀστυνομία ; Ὑπάρχουν ὀργανώσεις ἐκδρομικαὶ, ἐξωραίστικαί ; Τουριστικὰ Γραφεῖα ; Πνευματικαὶ ὀργανώσεις (φιλολογικοὶ, καλλιτεχνικοὶ σύλλογοι, φιλαρμονικὴ) ; Ὑπάρχουν ξενάγοι ; Ποίας γλώσσας γνωρίζουν ;

Ὑπάρχει ἰατρός, ὀδοντοῖατρος καὶ ποῖα ἄλλα μέσα πρώτων βοηθειῶν ;

Ποῖα ἢ κατάστασις ἀπὸ πλευρᾶς τουριστικῆς διευθετήσεως τοῦ τόπου (καθαριότης, κήποι, ἀλύσθλια κλπ.), καταβάλλονται σχετικαὶ προσπάθειαι καὶ ὑπὸ ποίων ;

Διαφήμισις καὶ γνωστοποιήσις τῶν ἄνω τουριστικῶν δεδομένων.

Ἐνεργεῖται: α) διαφήμισις διὰ φυλλαδίων πρὸς χρήσιν ταξειδιωτικῶν γραφείων, ξενοδοχείων καὶ συγκοινωνιακῶν μέσων;

β) διαφήμισις διὰ λιθογραφημένων πινάκων πρὸς ἀνάρτησιν εἰς αἰθούσας ἀναμονῆς σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, ὁχήματα, λεωφορεῖα καὶ ἄλλους πολυσυχνιάστους χώρους;

γ) γνωστοποιήσεις τοῦ τόπου, τοῦ ξενοδοχείου, τοῦ ἐστιατορίου, διὰ σχετικῆς πινακίδος (εὐπροσώπου καὶ συμφώνου πρὸς τοὺς κανονισμοὺς) εἰς τὰς ὁδοὺς προσπελάσεως;

δ) διαφήμισις διὰ δελταρίων (ὁδηγῶν, διαφημιστικῶν ἐντύπων, ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν κλπ.);

ε) διατίθενται φωτογραφίαι, κάρτ ποστάλ, ὁδηγοὶ (εἰς ποίαν γλῶσσαν), λευκώματα;

Συλλέξατε φωτογραφίας καὶ κάρτ ποστάλ.

IX

Ἐποδείξατε :

α) Τί φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ πρὸς ἐπίτευξιν βελτιώσεως, συμπληρώσεως, παύσεως ἀτόπων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν μᾶλλον ἐπιτυχή ἐκμετάλλευσιν τοῦ τόπου.

β) Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ὑφισταμένων δεδομένων τοῦ τόπου, τί θὰ μπορούσε νὰ κάνῃ ἕνας ἔξυπνος τουριστικὸς ἐπιχειρηματίας.

Γ'. ΜΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

1. Τὰ κυριώτερα εἰσαγόμενα προϊόντα

Περιγραφή ἑνὸς ἐξ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐλευθέραν προτίμησιν τοῦ σπουδαστοῦ: ἑλληνική, γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ ὀνομασία του· ἐπιστημονικὴ καὶ δασμολογικὴ του ὀνομασία καὶ κατάταξις. Χρησιμοποίησις του, ἀπὸ ἀπόψεως ἐπεξεργασίας καὶ καταναλώσεως, ἐν Ἑλλάδι. Σημασία του διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν. Χῶραι παραγωγῆς, παραγομένη ποσότης, ἀποτύπωσις εἰς παγκόσμιον χάρτην καὶ διάγραμμα. Τόποι καὶ ποσότης παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι. Κύριοι λιμένες διεθνούς ἐμπορίου. Χρηματιστήρια διεθνούς διαπραγματεύσεως. Ποιότητες διεθνείς καὶ ἰδίαι εἰσαγόμεναι εἰς Ἑλλάδα. Συσκευασία του διεθνῶς καὶ ἰδίαι ἐν Ἑλλάδι. Διεθνείς ὄροι πωλήσεως. Ἀνταγωνιζόμενα προϊόντα καὶ ἰδίαι ἐν Ἑλλάδι. Μέτρα καὶ σταθμὰ διεθνῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι. Σχετικὸν ὄργανισμοί. Κυριώτεροι λιμένες εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι. Εἰσαγωγή εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἔτη 1910, 1920, 1938, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950 καὶ σήμερον. Διάγραμμα καὶ ἀναλογία κατὰ κάτοικον. Σύγκρισις πρὸς τὴν κατανάλωσιν τῶν ἄλλων χωρῶν. Κυριώτεροι οἶκοι εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι. Κυριώτεροι βιομηχανίαὶ ἐπεξεργασίας. Ὅροι πωλήσεως ἐν Ἑλλάδι, ἐμπορικὰ ἔθιμα καὶ συνήθειαι. Ἀ-

ποτελεί ή όχι χρηματιστηριακόν είδος; Τιμαί τσίφ έν Πειραιεί : 1938, 1946, 1947, 1949, 1950 και σήμερα· διάγραμμα και ποσοστά αύξήσεως· Όμοίως είς χρ. λίρας. Σχετικοί οργανισμοί έν Έλλάδι. Φόροι είσαγωγής 1938, 1948, 1950 και σήμερα. Ποσοστά επιβαρύνσεως επί τής τιμής· Είδικοί φόροι και άπαλλάγαι. Είναι έλευθέρα ή είσαγωγή ή τελεί υπό περιορισμούς, και ποίους; Άγορανομικαί ή άλλαι διατάξεις. Γενικαί παρατηρήσεις.

2. Τά κυριώτερα έξαγόμενα προϊόντα

Περιγραφή ενός έξ αútών. Όγκος και άξία συνολικής παραγωγής· Όγκος και άξία συνολικής έξαγωγής (1935—38 και 1949, 50, 51 και 52). Ποσοστική άξία του είς τό σύνολον τών έξαγωγών. Κατανάλωσις έσωτερικού. Παραγομένη ποσότης έν τή περιφέρειά. Τοπικά μέτρα. Τοπικαί συνήθειαι. Κόστος παραγωγής του (στοιχεία του). Τιμή πωλήσεως από τόν παραγωγόν. Τιμή ασφαλείας. Τρόποι έμπορίου του. Περαιτέρω έπεξεργασία του. Συσκευασία. Φορολογία. Τιμή πωλήσεως είς κέντρα έσωτερικού (χονδρικής—λιανική πωλήσεως). Πριμοδότησις έξαγωγής. Χώραι έξαγωγής (ποσότης — έτη). Χώραι παράγουσαι και έξάγουσαι τό αυτό προϊόν. Χώραι παράγουσαι και έξάγουσαι προϊόντα ύποκατάστατα. Τιμαί διεθνούς άγοράς άλλων χωρών. Έλληνικαί τιμαί έξαγωγής. Σχετικοί οργανισμοί προστασίας έξαγωγής κλπ. του προϊόντος. Υφιστάμενα άποθέματα έν Έλλάδι.

Δ'. ΙΔΙΩΤΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

1. Μελέτη Ίσολογισμού

Α' Στάδιον προκαταρκτικής μελέτης

1. Είναι ίκανοποιητική ή κατάταξις τών στοιχείων του ίσολογισμού κατά κυρίας ομάδας (πάγιον) και δευτερευούσας τοιαύτας (λ.χ. βραχυπρόθεσμοι πιστώσεις);
2. Είναι σαφή και νοητά τά επί μέρους κονδύλια; Μήπως παρατηρείται, είτε άσάφεια, είτε ύπέρμετρος όμαδοποίησις λογαριασμών, δυσχεραίνουσαι τήν συστηματικήν κατάταξιν και κατανόησιν του ίσολογισμού;
3. Του ένεργητικού και παθητικού άναγμένων είς 100, ποία ή ποσοστική άναλογία, α) κατά κυρίας, β) δευτερευούσας ομάδας και επί μέρους κονδύλια;
4. Ποία, κατά τήν γνώμην σας, αί έπιβαλλόμεναι τροποποιήσεις και βελτιώσεις διά τήν πληρεστέραν και σαφεστέραν εμφάνισιν του ίσολογισμού;
5. Υπάρχοντος λογαριασμού «διαφορά έξ άναπροσαρμογής», ποία ή προέλευσις του και τί ύποδηλοί ούτος;

B' Διερεύνησις περιουσιακῆς διάρθρωσεως

1. Καθορίσατε τὰς σχέσεις ἀναλογίας (ratios) :

<i>Πάγιον</i>	<i>Καθαρὰ περιουσία</i>	<i>Πάγιον</i>
<i>Κυκλοφοριακὸν Διαθέσιμον</i>	<i>ἽΥποχρεώσεις</i>	<i>Καθαρὰ περιουσία</i>
<i>Κυκλοφοριακὸν</i>	<i>Μετοχικὸν κεφάλαιον</i>	<i>(ἢ ἀντιστρόφως)</i>
<i>Βραχυπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις</i>	<i>Ἀποθεματικά</i>	

2. Ἡ ἐπιχειρήσις εἶναι ἐντάσεως παγίας περιουσίας ἢ κυκλοφοριακῆς; Ποῖα τὰ ἐντεῦθεν πορίσματα;

3. Ἐχετε στοιχεῖα διὰ νὰ ἀποφανθῆτε ἐὰν ἡ περιουσιακὴ διάρθρωσις εἶναι ὁμαλὴ, φυσιολογικὴ; Μήπως ὑπάρχει ὑπερπαγιοποιήσις καὶ ἀνεπάρκεια κυκλοφοριακῶν κεφαλαίων ἢ τανάπαυιν;

4. Εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἢ μέχρι τοῦδε γενομένη αὐτοχρηματοδότησις; Ποῖος ὁ συντελεστὴς ταύτης;

5. Ποῖα θὰ ἔδει νὰ εἶναι ἡ χρηματιστηριακὴ ὑπεραξία τῶν μετοχῶν συνεπεῖα καὶ ὁ μόνον τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως (ὑποθετικὴ ὀνομαστικὴ τιμὴ δρχ. 10.000);

6. Ἡ ἐπιχειρήσις εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ληξιπροθέσμους αὐτῆς ὑποχρεώσεις; Ποῖος ὁ συντελεστὴς ταμιακῆς ρευστότητος; Ποῦ ὀφείλεται ἐνδεχομένη ἀδυναμία νὰ καθορίσῃτε τοῦτο;

7. Ποῖα ἡ κυκλοφοριακὴ ρευστότης (Current ratio) τῆς ἐπιχειρήσεως;

8. Καλούμενος νὰ χορηγήσετε βραχυπρόθεσμον δάνειον ἴσον πρὸς τὸ 1/2 τοῦ κυκλοφοριακοῦ κεφαλαίου, καὶ ἐπὶ προσωπικὴ πίστει, θὰ ἐχορηγεῖτε τοῦτο; δικαιολογήσατε τὴν ἀπόφασίν σας.

Γ'. Ἀνάλυσις ἀποτελεσμάτων χρήσεως

1. Ποῖον ποσοστὸν ἀκαθαρίστων κερδῶν ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὰ:

α) Π.χ. Πάγια περιουσιακὰ στοιχεῖα.

β) Π.χ. προσωρινῶς δεσμευμένα, ἐκτὸς ἐκμεταλλεύσεως, κ.ά. τῶν κυριωτέρων κονδυλίων ἐξόδων, τόκων, γεν. ἐξόδων διοικήσεως, ἀποσβέσεων, φόρων, κ. ἄ.;

2. Συσχετίσατε, εἰδικώτερον, τοὺς τόκους πρὸς τὸ σύνολον τῆς δαμειακῆς ἐπιδαρύνσεως. Εἶναι ἰδιαιτέρως ἐπαχθῆς τὸ προκύπτον ἐπιτόκιον;

3. Ἐχετε δεδομένα πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἀκαθαρίστου κύκλου ἐργασιῶν; Ἐὰν ὄχι, πῶς θὰ ἔδει νὰ καταρτίζεται ὁ λογαριασμὸς ἀποτελεσμάτων χρήσεως; Ποῖαι αἱ ἐν προκειμένῳ κρατοῦσαι ἀρχαὶ εἰς τὰς Η.Π.Α. καὶ Γαλλίαν (Λογιστικὸν Σχέδιον 1947);

4. Τοῦ ἀκαθαρίστου κύκλου ἐργασιῶν λογιζομένου εἰς τὸ τριπλάσιον τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν, ἐρωτᾶται: ποῖα ἡ κυκλοφοριακὴ ταχύτης τῶν ἀπασχολουμένων κεφαλαίων; ποῖα ἡ τοιαύτη τῶν ἀποθεμάτων;

5. Ποῖα ἡ ἀποδοτικότης τῆς ἐπιχειρήσεως βάσει τῶν τύπων;

$$\frac{\text{Ἀφορολόγητον καθαρὸν κέρδος}}{\text{Ἀπασχολούμενον κεφάλαιον}}$$

$$\frac{\text{Φορολογηθὲν καθαρὸν κέρδος}}{\text{Μετοχικὸν Κεφάλαιον, Ἀποθεματικὸν}}$$

6. Ἐὰν ἡ ἀποδοτικότητα (α καὶ β) τυγχάνη ἀνεπαρκῆς, εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθοῦν τὰ αἷτια τούτου ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ ἰσολογισμοῦ; (Π.χ. χαμηλὸς κύκλος ἐργασιῶν, ὑψηλὴ δανειακὴ ἐπιβάρυνσις, ἐπαχθὲς ἐπιτόκιον δανεισμοῦ, κλπ.);

2. Σπουδὴ βιομηχανικοῦ Κέντρου

Α') Γεωγραφικὸς προσδιορισμὸς καὶ σύντομον ἱστορικὸν τοῦ Βιομηχανικοῦ Κέντρου.

Β') 1. Ποῖαι αἱ Βιομηχανίαι τοῦ ὑπὸ μελέτην Κέντρου.

2. Ἀριθμὸς, μέγεθος καὶ ὀργάνωσις βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ἐκάστου κλάδου.

3. Παραγωγικὴ δυναμικότης ἐκάστης τούτων καὶ βαθμὸς παρουσίης ἀπασχολήσεώς της.

4. Ἐργατικὴ ἀπασχόλησις, πραγματοποιουμένη εἰς ἐκάστην βιομηχανίαν. Εἰδικευμένοι, ἀνείδικετοι ἐργάται καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικόν. Ὀργάνωσις ἐργασίας. Συνθήκαι καὶ ἀμοιβὴ ἐργασίας. Σταθερότης ἀπασχολήσεως. Παραγωγικότης ἐργασίας. Συνθήκαι τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

5. Παραγωγικὸς ἐξοπλισμὸς ἐκάστης βιομηχανίας τοῦ Κέντρου. Διάρθρωσις, παρούσα κατάστασις καὶ ἀξία αὐτοῦ. Ὑψος παγίας ἐπενδύσεως ἐπὶ συνόλου ἐπενδεδυμένων κεφαλαίων. Ρυθμὸς ἐπενδύσεων εἰς τὸν κλάδον, προπολεμικῶς καὶ μετὰ τὸν πόλεμον.

6. Χρηματοδοτήσις βιομηχανιῶν τοῦ κέντρου. Ὑψος ἀναγκῶν χρηματοδοτήσεως. Πηγαὶ χρηματοδοτήσεως: ἐξ αὐτοχρηματοδοτήσεως, ἐκ τραπεζικῶν πιστώσεων, ἐξ ἐλευθέρως χρηματαγοράς κλπ.

7. Συνθήκαι πρώτων ὑλῶν. Εἶδος καὶ πηγαὶ προμηθείας χρησιμοποιουμένων πρώτων ὑλῶν ὑφ' ἐκάστης βιομηχανίας.

8. Ἐνέργεια. Εἶδος καὶ προέλευσις χρησιμοποιουμένης ἐνεργείας.

9. Συγκοινωνιακαὶ συνθήκαι.

10. Ἐμπορικαὶ εὐκολίαι, ἐν γένει.

11. Μέθοδοι βιομηχανικῆς κατεργασίας.

12. Παραγωγή. Εἶδος, ποσότης καὶ ἀξία παραγομένων προϊόντων καὶ ὑποπροϊόντων.

13. Διάθεσις προϊόντων. Εἰς ποίους καταναλωτὰς καὶ εἰς ποίας περιοχὰς διατίθενται. Ἐξαγωγή προϊόντων.

14. Τιμαὶ πωλήσεως καὶ συνθήκαι ἀνταγωνισμοῦ.

15. Γενικὰ οἰκονομικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ σπουδαιότης ἐκάστης βιομηχανίας τοῦ Κέντρου διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν οἰκονομίαν τῆς περιοχῆς.

Γ') 1. Ἱστορικὸι καὶ οἰκονομικοὶ λόγοι συγκεντρώσεως τῶν βιομηχανιῶν εἰς τὸ Κέντρον τούτο. Ποῖοι ἐκ τῶν γνωστῶν παραγόντων τοπικοῦ προσανατολισμοῦ ἐπέδρασαν περισσότερο εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν βιομηχανιῶν εἰς τὸ ὑπὸ μελέτην Κέντρον;

2. Πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα αὐτοῦ ἔναντι ἄλλων βιομηχανικῶν κέντρων τῆς χώρας (κρατικὴ καὶ τοπικαὶ φορολογίαι καὶ κοινωνικαὶ συνθήκαι).

καὶ ἐπιβαρύνσεις, ἐπιβαρύνσεις ἐξ ἐξόδων μεταφορᾶς πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων, συγκοινωνιακαὶ καὶ ἐμπορικαὶ εὐκολαί κλπ.).

3. Μελέτη Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως

Α'. Τὸ Ἱστορικὸν τῆς Ἐπιχειρήσεως

Παροῦσα μορφή. Ἐπωνυμία. Νομικὴ μορφή. Σκοποί. Παραγόμενα προϊόντα ἢ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι. Μία ἢ πλείονες ἐκμεταλλεύσεις. Ἔδρα. Διοικήσεις. Τοποθέτησις τῆς ἐξεταζομένης ἐπιχειρήσεως ἐν τῷ κλάδῳ τῆς βιομηχανίας εἰς ἣν ἀνήκει. Συμβολὴ τοῦ κλάδου εἰς τὴν καθόλου ἐθνικὴν οἰκονομίαν.

Ἀρχικὴ μορφή καὶ μετέπειτα ἐξέλιξις. Λόγοι τῶν μεταβολῶν.

Στοιχεῖα : Καταστατικόν. Ἐταιρικὸν συμβόλαιον. Ἐκθέσεις Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Οἰκονομικαὶ ἐπετηρίδες καὶ στατιστικά. Ἐμπορικοὶ ὁδηγοί. Μονογραφίαι.

Β'. Διάρθρωσις Ὑπηρεσιῶν (Κέντρον—Περιφερειακῶν)

Διάκρισις εἰς κύρια καὶ βοηθητικὰ τμήματα. Κατονομασία καὶ ἀρμοδιότητες τούτων (ἐν γενικαῖς γραμμαῖς). Σχέσεις πρὸς ἄλληλα (κάθετοι, ὀριζόντιοι, πλάγιοι). Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπαί: μορφή των.

Στοιχεῖα : Τυχὸν ὄργανόγραμμα καὶ τοποδιάγραμμα τῆς ἐπιχειρήσεως. Κανονισμοί. Ἐπιτόπιος ἐπίσκεψις.

Παραστατικά (εἰς τὸ κείμενον τῆς ἐκθέσεως ἢ ἐν παραρτήματι): Ὁργανόγραμμα. Γενικὸν τοποδιάγραμμα.

Γ'. Ἀνθρώπινος Παράγων

Ἀπασχολούμενον Προσωπικόν. Ἀριθμητικὴ σύνθεσις κατὰ κατηγορίας καὶ βαθμούς. Ἀναλογίαι δυνάμεις κατὰ ὑπηρεσίας καὶ σπουδαιότητα αὐτῶν. Κριτικὴ. Χρησιμοποιοῦνται ἔξωθεν σύμβουλοι; Ἀξιολόγησις θέσεων. Παραλληλισμὸς ἀμοιβῶν. Σύγκρισις πρὸς κρατοῦντα εἰς παρομοίας ἐπιχειρήσεις.

Διακυμάνσεις δυνάμεις προσωπικοῦ καὶ λόγοι τούτων. Ὑπάρχει αὐτοτελὴς Ὑπηρεσία προσωπικοῦ; Ποῖαι αἱ ἀρμοδιότητές της καὶ ποῖα στοιχεῖα τηρεῖ; Τηροῦνται στατιστικά καὶ ποῖαι; Ὑφίστανται κανονισμοί; Ὑφίσταται προγραμματισμένη πολιτικὴ προσωπικοῦ, καὶ ποῖαι αἱ κατευθύνσεις της;

Μέθοδοι: προσλήψεως (χρησιμοποιοῦνται τέστις;) — ἐκπαιδεύσεως — μετεκπαιδεύσεως — παρακολουθήσεως — ἀμοιβῶν (ἐφαρμόζονται ὀρθολογικαὶ ἀμοιβαί;); — προαγωγῶν (ὑφίστανται εὐκαιρίαι;). Ἀπολύσεις. Ἐρευνῶνται τὰ παράπονα τοῦ προσωπικοῦ; Ἀποδίδεται σημασία εἰς τὴν μόρφωσιν στελεχῶν; Προβλέπεται ἡ ὁμαλὴ διαδοχὴ;

Διαφώτισις Προσωπικοῦ. Συμμετοχὴ εἰς διοίκησιν. Ἐνθάρρυνσις εἰς ὑποβολὴν ὑποδείξεων καὶ ἀγῶνα κατὰ τῆς σπατάλης.

Κοινωνικὰ ἔργα ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ (ἀναλυτικῶς).

Κανονισμοὶ εἰδικοὶ καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ὑπηρεσίας Προσωπικοῦ.

Κυριαρχοῦν κλίμα κατανοήσεως καὶ συνεργασίας. Ἠθικὸν φρόνημα καὶ πειθαρχία. Ἐνεργοῦνται σφυγμομετρήσεις κοινῆς γνώμης καὶ πῶς;

Ἐπίσταται Ἐπιχειρήματα Σχέσεων (Public Relations) εἰς ποίαν ἔκτασιν καὶ τίς ὁ ἀρμόδιος;

Δ'. Παραγωγή

Πρόκρισις τόπου ἐγκαταστάσεως. Κριτική. Κτιριακαὶ ἐγκαταστάσεις. Μηχανικὸς ἐξοπλισμὸς. Δυναμικότης καὶ ἀπασχόλησις μηχανῶν. Κριτική: Χῶροι (διάταξις καὶ ἐμβαδόν). Μηχαναὶ (τύποι καὶ διάταξις). Ἐσωτερικαὶ μεταφοραὶ (βαθμὸς ἐκμηχανισμοῦ).

Συνθήκαι ἐργασίας - Κριτική.

Σύνθεσις τεχνικοῦ προσωπικοῦ κατὰ τμήματα καὶ εἰδικότητας. Εἰδικώτερον δὲ ποίαι ἐκ τῶν μεθόδων ἀνθρωπίνου παράγοντος ἐφαρμόζονται; — Βοηθητικαὶ Ἐπιχειρήματα: Κινητήριος Δύναμις - Συντήρησις - Ἀποστολαὶ - Ἀποθήκη ἐργαλείων. — Τεχνικὴ ἐπεξεργασία, ἀναλυτικῶς κατὰ παραγωγικὴν σειράν. — Παρακτεταὶ ποσότητες κυριωτέρων προϊόντων.

Ἐξειλιγμένοι μέθοδοι: Ἐνεργεῖται ἀνάλυσις τῆς ἐργασίας καὶ μελέται κινήσεων καὶ χρόνου; Ἐπίσταται Γραφεῖον μεθόδων; Ἐνεργεῖται προγραμματισμὸς τῆς παραγωγῆς, καὶ ὑπὸ ποίαν μορφήν καὶ ἔκτασιν; Ἐργασία ὑπὸ συνεχῆ ροῇ; Καταβάλλεται προσπάθεια ἀπλοποιήσεως καὶ προτυποποιήσεως; Τηροῦνται στατιστικαὶ καὶ δεῖκται παραγωγῆς, ἀπασχολήσεως καὶ ἀργίας μηχανῶν καὶ ἐργατῶν, ἐλαττωματικῶν προϊόντων, φυρῶν κτλ., ἀτυχημάτων καὶ ἐν γένει ἀποδόσεως;

Ἐπίσταται σταθερὰ πολιτικὴ παραγωγῆς; Ἐπίσταται ἰατρικὴ ἔπιχειρήματα; Λαμβάνονται μέτρα κατὰ κινδύνων πυρκαϊῆς; Κατὰ ἀτυχημάτων; Ἐνθαρρύνεται ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς σπατάλης;

Παρακολουθοῦνται αἱ τεχνικαὶ ἐξελίξεις καὶ βελτιώσεις; Γίνονται σχετικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι;

Διαγράμματα: Εἰδικὰ τοποδιαγράμματα. Διαγράμματα ροῆς ἐργασίας. Στατιστικαὶ καὶ πίνακες.

Ε'. Ἀγοραὶ

Ἐπίσταται αὐτοτελῆς ἔπιχειρήματα ἀγορῶν; Πρόγραμμα ἀγορῶν; Στατιστικαὶ ἀγορῶν; Παρακολουθεῖται ἡ χρησιμοποίησις νέων ὑλῶν καὶ τεχνικῶν προόδων; Ἐπίσταται τυποποιήσεις;

Πηγαὶ προμηθείας πρώτων ὑλῶν. Παρακολουθοῦνται αἱ διακυμάνσεις τῶν τιμῶν; Ἐπίσταται προδιαγραφαὶ ἀγορῶν;

Ἐπίσταται ἐξειδικευμένοι ἀγορασταί; Ἐπιλογή των, παρακολούθησις. Τεχνικὴ διαδικασία παραγγελιῶν. Ὅροι ἀγορῶν. Παρακολούθησις ἔγκαιρου παραδόσεως. Ἐλεγχος παραλαμβανομένων ὑλικῶν.

Ἀποθήκαι πρώτων ὑλῶν — ἐτοιμῶν προϊόντων. Θέσεις, χῶροι. Τρόπος ταξιθετήσεως. Κανονισμοὶ λειτουργίας. Διαχείρισις (στοιχεῖα, δικαιολογητικά). Χρησιμοποιούμενα ἔντυπα.

ΣΤ'. Πώλησις

Ἐπίσταται διαμορφωμένη πολιτικὴ πωλήσεως; Ἐπὶ τίνας ἀσκεῖται; Εἶναι διατυπωμένη ἐγγράφως;

κανονισμοὶ πωλήσεων;

Ποῖα σημεῖα ἐκ τῶν κάτωθι ἐρευνῶνται;

Πελατεία. Σύνθεσις. Κατανομή κατὰ περιφέρειας καὶ εἶδη. Φύλον καὶ ἐπάγγελμα. Πελάται ἐσωτερικοῦ, πελάται ἐξωτερικοῦ. Ἀριθμὸς καὶ σπουδαιότης πελατῶν. Ἀγοραστικὴ ἱκανότης καὶ βούλησις. Ἐξυπηρέτησις πελατείας.

Προϊόν. Οἰκογένεια προϊόντων. Ὅδηγία χρήσεως. Ἐμφάνισις. Συσκευασία. Μονὰς πωλήσεως. Ἐποχαὶ πωλήσεως. Διαφοροποιήσις ἢ ἀπλοποίησις; Πολλαὶ ἢ ὀλίγαι ποικιλίαι; Εἰδίκευσις. Κύρια προϊόντα. Ὑποπροϊόντα. Συμπληρωματικὰ προϊόντα. Τόποι παραδόσεως.

Διάμεσοι πωλήσεως. Πρατήρια, ὑποκαταστήματα, πρακτορεῖα, περιοδεύοντες ἀντιπρόσωποι, χονδρέμποροι, λιανικῆς πωλήσεως. Ἐξειλιγμένοι μορφαὶ πωλήσεως.

Τιμαί. Κλίμακες τιμῶν. Τύποι τιμῶν. Συχνότης ἀλλαγῆς των. Μετρητοῖς, ἐπὶ πιστώσει. Πωλήσεις εὐκαιρίας. Ἐκπτώσεις. Ἐπιστροφαί.

Προθεσμία Παραδόσεως. Τήρησις ὑπεσχημένων.

Διαφήμισις — Ἐκθεσις προθηκῶν. Πολιτικὴ ἐπιχειρήσεως. Ἐκτασις. Μέσα. Οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνσις. Ἀπόδοσις.

Πωληταί. Καταστήματος. Περιοδεύοντες. Σύνθεσις κατὰ κατηγορίας. Πρόσληψις (ἐνεργοῦνται τέσταις;). Μόρφωσις. Παρακολούθησις. Ὄρθολογικαὶ ἀμοιβαί. Ἀπόδοσις. Ἐγχειρίδια ἐπιχειρηματολογίας.

Ἐρευναι ἀγορῶν καταναλώσεως (Market Research). Γίνονται; ὑπὸ τίνας; Ἐκτασις. Συχνότης. Ἀποτέλεσμα.

Ἐλεγχος λειτουργίας. Παρακολουθεῖται ὁ ἀνταγωνισμὸς καὶ πῶς; Ἐξετάζονται τὰ παράπονα πελατείας; Τηροῦνται στατιστικαὶ πωλήσεως καὶ ποῖαι; Ἀξιοποιοῦνται; Ἐνεργοῦνται προβλέψεις πωλήσεων καὶ ποῖας μορφῆς; Συντονίζονται αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι πωλήσεως (Sales Promotion) ὑπὸ τίνας καὶ εἰς ποῖαν ἔκτασιν;

Στοιχεῖα. Κανονισμοί. Διαφημιστικὰ φυλλάδια. Κείμενα διαφημίσεων. Στατιστικαὶ πωλήσεως.

Παραστατικά. Στατιστικαὶ καὶ Διαγράμματα.

Ζ'. Οἰκονομικά

Ἐπίσταται Διεύθυνσις Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν; Διάρθρωσις τμημάτων ὑπαγομένων εἰς αὐτήν.

Χρηματοδότησις. Ἴδιον, ξένον κεφάλαιον. Πηγαί, ἀναλογίαι. Χρήσις πιστώσεων, αὐτοχρηματοδότησις, χρηματοδότησις παγίων καὶ κυκλοφορούντων κεφαλαίων. Πολιτικὴ οἰκονομικῶν ἀποσβέσεων. Διάθεσις κερδῶν.

Ἀνάλυσις Ἴσολογισμοῦ (κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Οἰκονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων). Συγκριτικὴ στατιστικὴ κονδυλίων Ἴσολογισμοῦ καὶ Καταστάσεων ἀποτελεσμάτων. Δείκται. Ρευστότης. Παραγωγικότης. Ἀποδοτικότης.

Οἰκονομικὰ προγράμματα καὶ προβλέψεις. Ἐπίσταται

προγραμματισμένος Έλεγχος (Budgetary Control); Ποίας έκτασεως;
 Στοιχεία ως Η'. Έκθεσις Διοικητικού Συμβουλίου. Πρακτικά
 Διοικητικού Συμβουλίου.

Η. Λογιστική

Συστηματική ταξινόμησις τῶν λογαριασμῶν (Plan Comptable).

Λογιστικὸν σύστημα. Ἐμπορικὴ Λογιστικὴ. Βιομηχανικὴ
 Λογιστικὴ. Σύνδεσις τῶν. Λογιστικὴ ἀποθήκης.

Ἀνάλυσις στοιχείων κόστους. Τηρούμενα δικαιολογητικά. Βιβλία, ἔντυπα ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ Κώδικος φορολογικῶν στοιχείων. Ἐσωτερικοὶ λογιστικοὶ ἔλεγχοι. Λογιστικαὶ καταστάσεις. Λογιστικαὶ καὶ ἐξωλογιστικαὶ στατιστικαί. Περιοδικότης τῶν. Ἀπασχολούμενον προσωπικὸν κατὰ εἰδικότητος. Πρόσληψις — μόνρφωσις — ἀμοιβαὶ — ἀπόδοσις. Χῶροι διατιθέμενοι. Μηχαναὶ γραφείου. Συνθήκαι ἐργασίας. Ἐνεργοῦνται ἔλεγχοι ὑπὸ πραγματοποιώμενος λογιστοῦ;

Στοιχεῖα καὶ παραστατικὰ Ἴσοζύγια. Ἴσολογισμοί.
 Ὑποδείγματα ἐντύπων καὶ βιβλίων.

Θ. Διοικητικαὶ Ὑπηρεσίαι

Γραμματεία: Ἀλληλογραφία. Ἀρχεῖον. Διεκπεραίωσις. Ἀποθήκη
 γραφικῶν εἰδῶν. Ἐπικοινωνία ἐσωτερικοῦ—ἐξωτερικοῦ.

Ἀρμοδιότητες. Μηχανήματα Γραφείου. Χῶροι. Προσωπικόν. Συστήματα. Ἐντυπα. Συνθήκαι ἐργασίας. Ἀπόδοσις.

Ἐξωτερικοὶ Σύμβουλοι: Ὀργανώσεως. Νομικοί. Φοροτεχνικοί. Ἀσφαλιστικοὶ κλπ.

Γ. Γενικαὶ Συνθήκαι

Πολιτικά. Κοινωνικά. Τεχνικά. Ἐμπορικά. Οἰκονομικά. Ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ κλάδου τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν ἐπιχειρήσεως. Προοπτικὴ ἐξελίξεως τοῦ κλάδου καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως. Στατιστικά. Οἰκονομικά βαρόμετρα. Εἰδικαὶ ἔρευναι.

Οἱ σπουδασταί, τελειόφοιτοι καὶ πτυχιούχοι εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξουν ἕτερον θέμα μελέτης τῶν, δυνάμενοι νὰ ἐξετάσουν ἐπὶ παραδείγματι τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν καὶ δρᾶσιν ἑνὸς Ὄργανισμοῦ (ΟΛΠ, ΙΚΑ κτλ.) ἢ ἑνὸς Ἰδρύματος (Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ΙΚΥ κτλ.) ἢ μιᾶς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως (Ἐνωσις Σταφιδικῶν Συνεταιρισμῶν κτλ.).

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καί ικανός ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος διότι συμμετέχεις εἰς τήν παραγωγήν, καλός καί ἄξιος Ἕλλην μέ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων σου πρὸς τὸ Ἔθνος, φωτισμένος ὁδηγός καί πιστός ὑπηρετῆς τοῦ λαοῦ, χρήσιμος καί ἀξιοπρεπῆς ἄνθρωπος, φίλος τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Δικαιοσύνης, ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Ζητεῖ ἡ Σχολή νά καταστήσῃ τοὺς σπουδαστάς της δημιουργικά στελέχη, μέ ὑπερηφάνειαν διὰ τήν ἀποστολήν των καί μέ φιλοδοξίας, μέ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μέ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς καί ὄχι εὐτελεῖς καί ἀναξιοπρεπεῖς δεσιδῆρας.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νά μάθω εἰς τοὺς μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ ζωή. Σωστά, ἀλλά ζωή, προσδέτει ἡ Σχολή, πού πρέπει νά ἔχη ὡς σκοπὸν νά ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἓν εὐήμερον σύνολον.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΡΓ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

"Όλαι αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
Ζητήσατε τιμοκατάλογον — Ἐμμ. Μπενάκη 26

"ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ,"

Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1948/49 καὶ 49/50

"ΣΠΟΥΔΑΙ,"

«Οἰκονομικαὶ — Κοινωνικαὶ — Τεχνικαὶ»

Ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις

Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1950/51 — 1955/56

"Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ."

Περιοδικὴ ἔκδοσις διαφωτισμοῦ καὶ καθοδηγήσεως
Τόμοι Α'—Γ' Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1953/54 — 1956/57

"ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ,"

Διοικητικὸς καὶ Ἐκπαιδευτικὸς

"ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ,"

I. Γενικὴ Εἰσαγωγή.—Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον
II. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις

Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

14 Διαλέξεις

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι Ἐκδόσεις

τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν Α.Σ.Β.Σ.

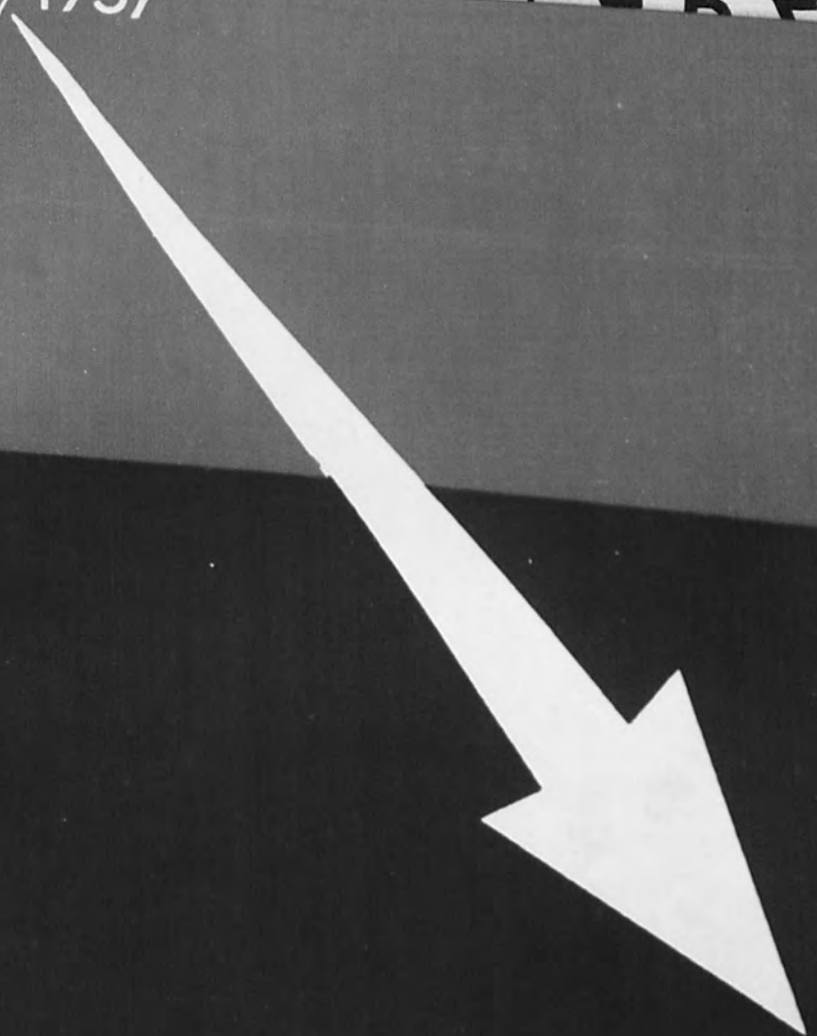
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι Ἐκδόσεις

τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

1756/1957

ΕΡΕ

ΕΤΟΣ Δ'

Ν Ε Α Α Σ Β Σ

19^{ON}

Β'

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΕΤΟΣ Δ'

Τιμή Δρχ. 1 —

ΤΕΥΧΟΣ 19/6

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐγκόλπιον
τοῦ σπουδαστοῦ
τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τὸ παρὸν τεῦχος ἐκδίδεται
ὕπο τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτεῖαν καὶ εὐθύνην
ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Σύνταξις :

ΜΑΡΙΑ Σ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

Τυπογραφεῖον :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΣΕΡΜΠΙΝΗ

ὁδὸς Κωλέττη 31 — Τηλ. 615.501

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ' 1956/7

Δραχμὴ 1

Τεύχος 19

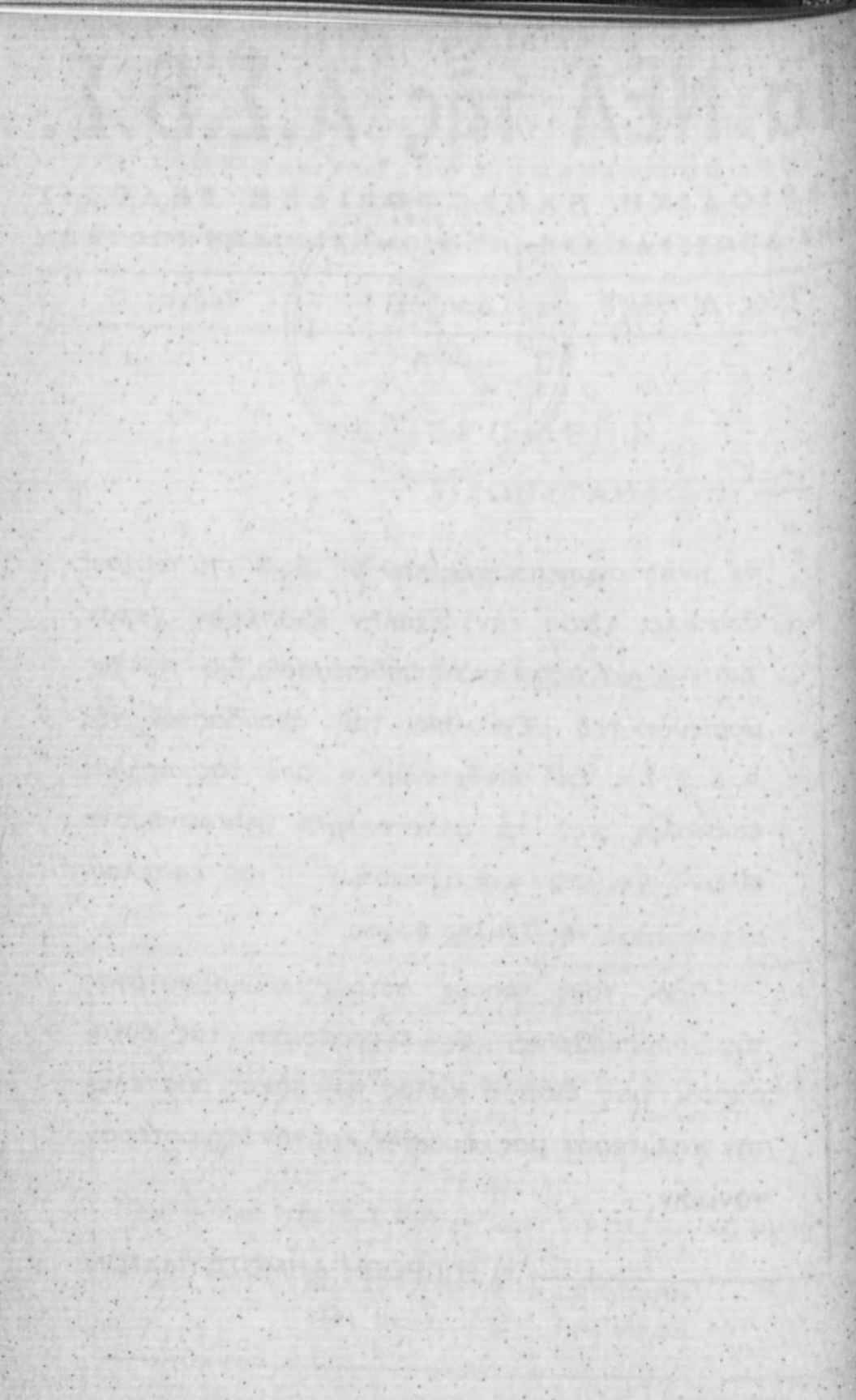

Η ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ

μέ τινας συμπληρώσεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 16 τεύχους ἀποτελεῖ διὰ τὴν Σχολὴν ἰδιαιτέραν χαράν, διότι γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιδοκιμασία διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ «Ἐγκολπίου τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Α. Σ. Β. Σ.», ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα τηλεφωνήματα φίλων —γνωστῶν καὶ ἀγνώστων— τοῦ ἐπιτελουμένου παρά τῆς Σχολῆς ἔργου.

Πρὸς τοὺς τόσους αὐτοὺς συμπαραστάτας τῆς προσπάθειάς μας ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας διότι, ὁ καλὸς των λόγος ἀποτελεῖ τὴν καλύτεραν μας ἀμοιβὴν καὶ τὴν ἰσχυροτέραν τόνωσιν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς
διανοίας σου.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυ-
μίαμα ἐνώπιόν Σου.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐν
τῇ ἀληθείᾳ Σου καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Κύριε, πρὸς Σε κατέφυγον· διδάξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγη-
σον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ἐπίβλεψον, Κύριε, ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε
καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κα-
τάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου.

Κυριακή Προσευχή

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Πιστεύω

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινόν, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα φεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία

5 Ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος αὐτοῦ προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,² καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων·³ μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·⁴ μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται·⁵ μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν·⁶ μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται·⁷ μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται·⁸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται·⁹ μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται·¹⁰ μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·¹¹ μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ·¹² χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

²¹ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ φονεύσεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει·²² Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὅς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·²³ Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάκει μνησθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ,²⁴ ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου·²⁵ Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ ἕως ὅτου εἴ ἔν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ, μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ·²⁶ ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ ἀποδῶς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

⁷ Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐ μοιχεύσεις·²⁸ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ,²⁹ εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν·³⁰ καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν·³¹ Ἐρρέθη δέ· ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον·³² Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτήν μοιχᾶσθαι, καὶ ὅς ἂν

ἀπολελυμένην γαμήση, μοιχᾶται. ³³ Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, οὐκ ἐπιорκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὄρκους σου. ³⁴ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὁμοσαι ὄλωσ'· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ. ³⁵ μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· ³⁶ μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι. ³⁷ ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναί, οὐ οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν. ³⁸ Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὄδοντα ἀντὶ ὄδοντος. ³⁹ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σέ ραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· ⁴⁰ καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνα σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· ⁴¹ καὶ ὅστις σέ ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο· ⁴² τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς. ⁴³ Ἦκούσατε ὅτι ἐρρέθη, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. ⁴⁴ Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ⁴⁵ ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ⁴⁵ ἔάν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; ⁴⁷ καὶ ἔάν ἀσπάσησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποιοῦσιν; ⁴⁸ Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς περ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν.

6 Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ² Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσσης ἔμπροσθέν σου, ὡς περ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν, ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. ³ σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην μὴ γνώτω ἢ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου ⁴ ὅπως ἢ σου ἢ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ ἐν τῷ φανερῷ. ⁵ Καὶ ὅταν προσεύχη οὐκ ἔση ὡς περ οἱ ὑποκριταί, ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. ⁶ σὺ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ, καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοὶ ἐν τῷ φανερῷ. ⁷ Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε ὡς περ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. ⁸ μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὃν χρειάν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

¹⁴ Ἐάν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ¹⁶ ἔάν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀν-

Α' Ἐπιστολή Παύλου πρὸς Κορινθίους

18 Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. 2 καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. 3 καὶ ἐάν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῆσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. 4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, 5 οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, 6 οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· 7 πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. 8 ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

Καθολικὴ ἐπιστολὴ Ἰωάννου

Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ.

Ἐάν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

«Μητέρα μεγαλόψυχη, στον πόνο και στην
δόξα».

Δ. Σ ο λ ω μ ο ς

«Θέλω να γίνω ωραίο δείγμα Ἀνθρώπου
και Ἑλληνοσ. Αυτό αξίζει να είναι ο σκοπός μιᾶς
ζωῆς».

Ι. Δ ρ α γ ο ύ μ η ς

«Μακάριοι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες ποὺ ἔκαμαν
τὴν Πατρίδα των και πάλιν πανανθρώπινο ἔμ-
βλημα».

Π ί ο ς ΙΒ'

Ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας

Δ. ΣΟΛΩΜΟΥ

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερή,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη,
Ποῦ μὲ βιά μετράει τὴν γῆ.

Ἀπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ Ἱερά,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη
Χαίρει, ὦ χαίρει, Ἐλευθεριά !

Ἐκεῖ μέσα ἑκατοικοῦσες
Πικραμένη, ἐντροπαλή,
Κ' ἓνα στόμα ἀκαρτεροῦσες,
Ἔλα πάλι, νὰ σοῦ πῆ.

Ἄργειε νᾶλθῃ ἐκείνη ἡ μέρα,
Καὶ ἦταν ὄλα σιωπηλά,
Γιατὶ τὰ ἴσκιαζε ἡ φοβέρα,
Καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά.

Δυστυχῆς ! παρηγορία
Μόνη σοῦ ἔμενε, νὰ λές
Περασμένα μεγαλεῖα
Καὶ διηγώντας τα νὰ κλαῖς

Καὶ ἀκαρτέρει, καὶ ἀκαρτέρει
Φιλελεύθερη λαλιά,
Ἔνα ἐκτύπαε τ' ἄλλο χέρι
Ἀπὸ τὴν ἀπελπισιά.

Κι' ἔλεες· πότε, ἄ! πότε θγάνω
 Τὸ κεφάλι ἀπὸ τῆς ἐρμιαῖς ;
 Καὶ ἀποκρίνοντο ἀπὸ πάνω
 Κλάψαις, ἄλυσαις, φωναῖς !

Τότ' ἐσήκωνες τὸ βλέμμα
 Μέσ' ὄς τὰ κλάματα θολό,
 Καὶ εἰς τὸ ροῦχο σου ἔσταζ' αἷμα,
 Πληθος αἷμα Ἑλληνικό.

Μὲ τὰ ροῦχα αἱματομένα
 Ξέρω ὅτι ἔβγαινες κρυφά,
 Νὰ γυρεύης εἰς τὰ ξένα
 Ἄλλα χέρια δυνατά.

Μοναχὴ τὸν δρόμο ἐπήρρες,
 Ἐξανάλθες μοναχὴ
 Δὲν εἶν' εὐκόλες οἱ θύραις
 Ἐὰν ἦ χρεῖα ταῖς κουρταλῆ.

Ἄλλος σοῦ ἔκλαψε εἰς τὰ στήθια
 Ἄλλ' ἀνάσαση καμμιά.
 Ἄλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια,
 Καὶ σὲ γέλασε φρικτά !

Ἄλλοι, ὦιμέ ! ὄς τῆ συφορά σου
 Ὅπου ἐχαίροντο πολὺ
 Σύρε νάθρης τὰ παιδιὰ σου,
 Σύρε, ἐλέγαν οἱ σκληροί.

Φεύγει ὀπίσω τὸ ποδάρι,
 Καὶ ὀλογλήγορο πατεῖ
 Ἦ τὴν πέτρα, ἢ τὸ χορτάρι,
 Πὸς τὴν δόξα σοῦ ἐνθυμεῖ.

Ταπεινότατη σοῦ γέρνει
 Ἦ τρισάθλια κεφαλή,
 Σὰν πτωχοῦ ποῦ θυροδέρνει,
 Κ' εἶναι θάρος του ἢ ζωή.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Ποίησις
ΔΙΟΝ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ
Ν. ΜΑΝΤΑ

Σέ γνω-ρί-ζω πό την κό-ψι τού
 Έ-κετ-μέ σαλ-κα-τοι-κού-σες πι

-θιού την τρο-με-ρη Σέ γνω-ρί-ζω πό
 -μέ νηέντρο-πα-λη Κέ-να στο-μαέ-κορ

ο-ψι που με βιά με-τράει τη γῆ 'Απ
 -ροῦ σες έ-λα πά-λι να σου πῆ 'Αρ

κού - - κα-λα βγαλ-μέ - νη τῶν Ἑλ-λή - νων τὰ ἰε-ρά - - Καὶ σάν
 νάλ θηέ κείν ἡ μέ - ρα καί ἡ ταν ὁ - λα σω πη λά - - Για τί

cresc. - - - *molto* - - - *ff* *mf*
 πρῶ - τ ἀν-δρειωμέ - νη χαί-ρεῶ χαί - ρε Ἑ-λευ-θε-ριά, - - - Καὶ σάν
 τὰ - σκια-ζεή φο-βέ - ρα καὶ τὰ πλά - κω - νε ἡ σκλα-βιά, - - - Για - τί

cresc. - - - *molto* - - - *ff* *mf*

πρῶ - τα ἀν-δρειωμέ - νη χαί-ρεῶ χαί - ρε Ἑ-λευ-θε-ριά - - - Καὶ σάν
 τα - σκια-ζεή φο-βέ - ρα καὶ τὰ πλά - κω-νε ἡ σκλα-βιά - - - Για - τί

ff
 πρῶ - τα ἀν-δρειωμέ - νη χαί-ρεῶ χαί - ρε Ἑ-λευ-θε-ριά.
 τα - σκια-ζεή φο-βέ - ρα καὶ τὰ πλά - κω-νε ἡ σκλα-βιά

ff *D.C.*

Ναί· ἀλλὰ τῶρα ἀντιπαλεύει
 Κάθε τέκνο σου μὲ ὄρμη,
 Ποῦ ἀκατάπαυστα γυρεύει
 Ἡ τὴν νίκη, ἢ τὴν θανή.

Ἡ Διχόνοια ποῦ βαστάει
 Ἐνα σκῆπτρο ἢ δολερῆ
 Καθενὸς χαμογελάει,
 Πάρτο, λέγοντας, καὶ σύ.

Κεῖδ' τὸ σκῆπτρο, ποῦ σὰς δείχνει,
 Ἔχει ἀλήθεια ὠραία θωριά·
 Μὴν τὸ πιάστε, γιατί ρίχνει
 Εἰσὲ δάκρυα θλιθερά.

Ἀπὸ στόμα ὁποῦ φθονάει,
 Παλληκάρια, ἄς μὴν ἴπωθῆ,
 Πῶς τὸ χέρι σας κτυπάει
 Τοῦ ἀδελφοῦ τὴν κεφαλή.

Μὴν εἰποῦν ἔς τὸν στοχασμό τους
 Τὰ ξένα ἔθνη ἀληθινά·
 Ἐὰν μισοῦνται ἀνάμεσό τους,
 Δὲν τοὺς πρέπει ἐλευθεριά.

Ἀπ' τὰ κόκκαλα θγαλμένη
 Τῶν Ἑλλήνων τὰ Ἴερά,
 Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
 Χαῖρε, ὦ χαῖρε Ἐλευθεριά !

Οἱ ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι

ΔΙΟΝ. ΣΟΛΩΜΟΥ

Σχεδιάσμα Γ'

4 Στὴ Σημαία

Ἄλλ' ἥλιος, ἄλλ' ἀόρατος αἰθέρας κοσμοφόρος,
ὁ στόλος φανερώνεται μὲ κάτου μαζωμένα
τὰ παληκάρια τὰ καλά, μ' ἀπάνου τῆ σημαία
ποῦ μουρμουρίζει καὶ μιλεῖ καὶ τὸν Σταυρὸν ἀπλώνει
παντόγυρα στὸν ὁμορφον ἀέρα τῆς ἀντρείας
καὶ ὁ οὐρανὸς καμάρωνε καὶ ἡ γῆ χειροκροτοῦσε·
κάθε φωνὴ κινούμενη κατὰ τὸ φῶς μιλοῦσε
καὶ ἐσκόρπα τὰ τρισεύγενα λουλούδια τῆς ἀγάπης.
«Ὁμορφη, πλούσια καὶ ἀπαρτη καὶ σεβαστὴ καὶ ἀγία!»

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932 ψήφισμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, «περὶ ψηφίσεως τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΞΗ|1949 ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς συνταχθέντος νέου Συντάγματος» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Α'. Νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ παρὰ πόδας τοῦ ὡς ἄνω ψηφίσματος καταχωρηθὲν νέον Συνταγματικὸν κείμενον, περιέχον τὰς κατὰ μεταρρύθμισιν ἢ προσθήκην ψηφισθείσας διατάξεις τοῦ Συντάγματος, συνημολογημένας μετὰ τοῦ ὅλου κειμένου, ἔχον ὡς ἐξῆς:

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΜΟΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ἡ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΨΗΦΙΖΕΙ

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Ἄρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία ἐν Ἑλλάδι εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας· πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἐλευθέρη καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελούνηται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Ἄρθρον 2. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον Ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς τε ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις· εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἱεράς Συνόδου Ἀρχιερέων. Οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Τὸ κείμενον τῶν Ἀγίων Γραφῶν τηρεῖται ἀναλλοίωτον ἢ εἰς ἄλλον γλωσσικὸν τύπον ἀπόδοσις τούτου, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

Ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως εἶναι ἀπαραβίαστος.

Ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προσβάλλῃ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὰ χρηστὰ ἤθη.

Οὐδεὶς δύναται ἕνεκα τῶν θρησκευτικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καθηκόντων ἢ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων τῆς Χώρας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρθρον 3. Οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου. Οἱ Ἕλληνες πολῖται συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυναμέων των.

Μόνον πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοὶ εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων ἐξαιρέσεων.

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεως οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Πᾶς Ἕλλην δυνάμενος φέρειν ὄπλα ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρίσμοις τῶν νόμων.

Ἄρθρον 4. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβίαστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅπταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 5. Ἐξαιρουμένου τοῦ ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἐγκλήματος οὐδεὶς συλλαμβάνεται οὐδὲ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κοινοποιηθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως.

Ὁ ἐπ' αὐτοφῶρῳ ἢ δι' ἐντάλματος συλλήψεως κρατηθεὶς προσάγεται εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀνακριτὴν, ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς συλλήψεως, ἐὰν δὲ ἡ σύλληψις ἐγένετο ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς μεταγωγὴν χρόνου. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς εἴτε ν' ἀπολύσῃ τὸν συλληφθέντα, εἴτε νὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτοῦ ἐντάλμα φυλακίσεως. Ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι πέντε ἡμερῶν αἰτήσῃ τοῦ προσαχθέντος, ἢ ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας, βεβαιουμένης ἀμέσως δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου.

Παρελθούσης ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν προθεσμιῶν τούτων, πᾶς δεσμοφύλαξ ἢ ἄλλος ἐπιτετραμμένος τὴν κράτησιν τοῦ συλληφθέντος, εἴτε πολιτικὸς ὑπάλληλος εἴτε στρατιωτικὸς, ὀφείλει ν' ἀπολύσῃ αὐ-

τὸν παραχρῆμα. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται ἐπὶ παρανόμῳ κατακρατῆσει, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας προσγενομένης εἰς τὸν παθόντα καὶ προσέτι εἰς ἰκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Διὰ νόμου ὀρίζονται τὸ ἀνώτατον ὄριον προφυλακίσεως καθὼς καὶ οἱ ὅροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους παρέχεται ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς ἀδίκως προφυλακισθέντας ἢ καταδικασθέντας.

" Ἀρθρον 6. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων δύναται πάντοτε τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ προφυλακισθέντος, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπόλυσιν τούτου ἐπὶ ἐγγυήσει ὀριζομένη διὰ δικαστικοῦ βουλευμάτος, καθ' οὗ ἐπιτρέπεται ἀνακοπή.

Οὐδέποτε ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων τούτων ἢ προφυλακίσις δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

" Ἀρθρον 7. Ἀδίκημα δὲν ὑπάρχει οὐδὲ ποινὴ ἐπιβάλλεται, ἄνευ νόμου ἰσχύοντος πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως. Βαρυτέρα ποινὴ οὐδέποτε ἐπιβάλλεται μετὰ τὴν τέλεσιν τῆς πράξεως.

" Ἀρθρον 8. Οὐδεὶς ἀφαιρεῖται ἄκων τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ. Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἰοῦνδήποτε ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσι.

" Ἀρθρον 9. Ἐκάστος ἢ καὶ πολλοὶ ὁμοῦ ἔχουσι τὸ δικαίωμα, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρωνται ἐγγράφως πρὸς τὰς ἀρχάς, ὑποχρεουμένας εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἐγγραφὸν ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. Μόνον μετὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν τῆς πρὸς ἣν ἢ ἀναφορὰ ἀρχῆς καὶ τῇ ἀδείᾳ ταύτης ἐπιτρέπεται ἡ ζήτησις εὐθυνῶν παρὰ τοῦ ὑποδιδόντος τὴν ἀναφορὰν διὰ παραβάσεις ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσας.

" Ἀρθρον 10. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσυχῶς καὶ ἀόπλως. Μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νὰ παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

" Ἀρθρον 11. Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὁμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπαγάγωσι τὸ δικαίωμα τούτο εἰς προηγουμένην τῆς κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμὸς δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου δύναται διὰ νόμου νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὀρισμένους περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἀπαγορεύεται.

" Ἀρθρον 12. Ἡ κατοικία ἐκάστου εἶναι ἄσυλον. Οὐδεμία κατ' οἶκον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων τιμωροῦνται ἐπὶ καταχρηστικῶς τῆς ἐξουσίας τῆς ἀρχῆς, ὑποχρεοῦνται δὲ εἰς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ παθόντος καὶ προσέτι εἰς ἰκανοποίησιν αὐτοῦ διὰ χρηματικῶν ποσῶν, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 13. Πάντες οἱ εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἀπολαύουσιν ἀπολύτου προστασίας τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας των ἀδιακρίτως ἐθνικότητος, θρησκείας καὶ γλώσσης. Ἐξαιρέσεις ἐπιτρέπονται εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου.

Ἄρθρον 14. Ἐκαστος δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον, ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἴτε μετ' αὐτῆν.

Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν: α) ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ἢ ἔνεκα ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶν, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις, β) ἔνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ἔαν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε: 1) νὰ ἀποκαλύπτῃ κινήσεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στρατιωτικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεις τῆς Χώρας, 2) νὰ εἶναι προφανῶς στασιαστικὸν ἢ νὰ στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ν' ἀποτελῇ πρόκλησιν εἰς διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας. Ἄλλ' εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλει ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ἐντὸς ἐτέρων εἴκοσι τεσσάρων ὡρῶν ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως· ἄλλως ἡ κατάσχεσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν. Τὸ δικαστήριον, μετὰ τρεῖς τοὐλάχιστον καταδικὰς εἰς περιπτώσιν διαπράξεως διὰ τοῦ τύπου ἀδικήματος δι' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις, διατάσσει τὴν ὀριστικὴν ἢ προσωρινὴν παύσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καὶ εἰς βαρείας περιπτώσεις τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος. Ἡ παύσις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις ἀρχοῦνται ἀφ' ἧς ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καταστῆ τελεσίδικος.

Ἀπαγορεύεται ἡ παρ' οἰουδήποτε χρήσις τοῦ τίτλου παυθείσης ἐφημερίδος ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς παύσεώς της.

Τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου εἶναι αὐτόφωρα.

Ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδος ἐπιτρέπεται μόνον εἰς πολίτας Ἑλληνας μὴ ἔστερημένους τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Νόμος θέλει ὀρίσει τὸν τρόπον τῆς διὰ τοῦ τύπου ἐπανορθώσεως τῶν ἀνακριβῶν δημοσιευμάτων, ὡς ἐπίσης τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰ

προσόντα διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐπιτρέπεται νὰ ληφθῶσι διὰ νόμου ἰδιαίτερα κατασταλτικὰ μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπικινδύνου εἰς τὸ ἦθος τῆς νεότητος φιλολογίας.

Αἱ προστατευτικαὶ τοῦ τύπου διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κινηματογράφων, δημοσίων θεαμάτων, φωνογραφίας, ραδιοφωνίας καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μέσων μεταδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως. Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἶναι ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἰκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικὸν ποσοῦ, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρον 15. Οὐδεὶς ὄρκος ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος καὶ τὸν τύπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 16. Ἡ Παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους καὶ ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ ἢ τῶν ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἢ διδασκαλία ἀποσκοπεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτικὴ, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὀρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα αὐτοδιοικοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τούτων εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, εἰς ἰδιώτας μὴ ἐστερμημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἴδρυσις ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 17. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰ μὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὀρίζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν ἐπιπτώσει δὲ περιπτώσει δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὀρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὀρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς ὀρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτῆτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήψεως.

Εἰδικοί νόμοι κανονίζουν τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὄρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, ἱερατικῶν ρεόντων

καὶ ὑπογείων ὑδάτων.

Ἐπίσης διὰ νόμου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἰχθυοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν λιμνοθαλασσῶν καὶ μεγάλων λιμνῶν.

Εἰδικοί νόμοι ρυθμίζουσι τὰ τῶν ἐπιτάξεων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς περίπτωσιν πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως ἢ πρὸς θεραπείαν ἀμέσου κοινωνικῆς ἀνάγκης, δυναμένης νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ὑγείαν.

Ἄρθρον 18. Αἱ βάσανοι καὶ ἡ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται. Ὁ πολιτικὸς θάνατος καταργεῖται. Ἡ θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων, ἐκτὸς τῶν συνθέτων, καταργεῖται.

Ἄρθρον 19. Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν ἐκτὸς τῶν περὶ Ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων.

Ἄρθρον 20. Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν καὶ τῆς καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀνταποκρίσεως εἶναι ἀπολύτως ἀπαραβίαστον.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ἄρθρον 21. Τὸ Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι βασιλευμένη Δημοκρατία.

Ἄπασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ τοῦ Ἔθνους, ἐνεργοῦνται δὲ καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ Σύνταγμα.

Ἄρθρον 22. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 23. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸν Βασιλέα, ὅστις ἐνασκεῖ τοῦτο διὰ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 24. Οὐδεμία πρότασις νόμου ἢ τροπολογία ἢ προσθήκη ἐπαγομένη εἰς βᾶρος τοῦ δημοσίου, τῶν ὀργανισμῶν αὐτοδιοικήσεως ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου δαπάνας ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων ἢ περιουσίας αὐτῶν πρὸς μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν ἢ ἐν γένει ὄφελος προσώπου προέρχεται ἐκ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 25. Πρότασις νόμου ἀποκρουσθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐτέρου τῶν παραγόντων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας δὲν εἰσάγεται ἐκ νέου εἰς τὴν αὐτὴν βουλευτικὴν σύνοδον.

Ἄρθρον 26. Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

Ἄρθρον 27. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ ὀριζομένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 28. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται διὰ τῶν δικαστηρίων, αἱ δὲ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐκτελοῦνται ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

"Αρθρον 29. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως εἶναι ἀνεύθυνον καὶ ἀπαράβιαστον, οἱ δὲ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι.

"Αρθρον 30. Οὐδεμία πράξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδὲ ἐκτελεῖται ἂν δὲν εἶναι προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς του καθίσταται ὑπεύθυνος. Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς ὀλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου, ἂν οὐδεὶς τῶν παυσάντων ὑπουργῶν συγκατατεθῆ νὰ προσυπογράψῃ τὸ τῆς ἀπολύσεως τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ νέου Ὑπουργείου διάταγμα, ὑπογράφονται ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ νέου Ὑπουργείου, ἀφοῦ οὗτος, διορισθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, δώσῃ τὸν ὄρκον.

"Αρθρον 31. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.

"Αρθρον 32. Ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀνώτατος ἄρχων τοῦ Κράτους, ἄρχει τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, κηρύττει πόλεμον, συνομολογεῖ συνθήκας εἰρήνης, συμμαχίας καὶ ἐμπορίας, ἀνακοινῶναι δι' αὐτὰς εἰς τὴν Βουλὴν μετὰ τῶν ἀναγκαίων διασαφήσεων, ἅμα τὸ συμφέρον καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους τὸ ἐπιτρέπουσιν. Αἱ περὶ ἐμπορίας ὁμῶς συνθήκαι καὶ ὅσαι ἄλλαι περιέχουσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὀρισθῆ τι ἄνευ νόμου, ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, δὲν ἔχουσιν ἰσχὴν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς.

"Αρθρον 33. Οὐδεμία παραχώρησις ἢ ἀνταλλαγὴ Χώρας δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ νόμου.

Οὐδέποτε τὰ μυστικά ἄρθρα συνθήκης τινὸς δύνανται νὰ ἀνατρέψωσι τὰ φανερά.

"Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμῆνῃ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

"Αρθρον 34. Ὁ Βασιλεὺς ἀπονέμει κατὰ νόμον τοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, διορίζει καὶ παύει ὡσαύτως κατὰ νόμον τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὠρισμένων ἐξαιρέσεων.

Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις στεροῦνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων τῶν.

"Αρθρον 35. Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τῆς Βουλῆς, ἢ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, νὰ προβαίνει εἰς ἐκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων πρὸς ρύθμισιν ἐξαιρετικῶς ἐπείγοντων θεμάτων μετὰ σύμφωνον γνώμην εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, ὀριζομένης εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης συ-

νόδου καὶ λειτουργούσης μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας συνόδου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, πρὸς λῆψιν δὲ ἀποφάσεων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ σχετικὴ πλειοψηφία.

Ἡ Βουλὴ δύναται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεώς της νὰ θέτῃ περιορισμοὺς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀνωτέρω νομοθετικῶν διαταγμάτων.

Προτάσεις νόμων, ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ βουλευτῶν κατὰ τὸ πρῶτον τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, περὶ τροποποιήσεως, καταργήσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν διαταγμάτων τούτων, ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει δέκα πέντε τοῦλάχιστον βουλευτῶν, κατ' ἀπόλυτον προτεραιότητα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον 36. Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρον 37. Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ ἔτους τὴν Βουλὴν, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλογον· κηρύσσει αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν ἐκάστης βουλευτικῆς συνόδου καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ τὸ περὶ διαλύσεως διάταγμα, προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ συγχρόνως καὶ τὴν σύγκλησιν τῶν μὲν ἐκλογέων ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν, τῆς δὲ Βουλῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 38. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα ἅπαξ μόνον νὰ ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς βουλευτικῆς συνόδου, εἴτε ἀναβάλλων τὴν ἔναρξιν, εἴτε διακόπτων τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Ἡ ἀναστολὴ τῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἡμέρας, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ κατὰ τὴν βουλευτικὴν σύνοδον ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 39. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χαρίξῃ, μεταβάλλῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινωσκομένας ποινάς, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ τῶν Ὑπουργῶν διατεταγμένων, πρὸς δὲ καὶ νὰ χορηγῇ ἀμνηστίαν ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων ἐπὶ τῇ εὐθύνῃ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 40. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονέμῃ τὰ κεκανονισμένα παράσημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ αὐτῶν νόμου.

Ἄρθρον 41. Ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κόπτῃ νομίσματα κατὰ τὸν νόμον.

Ἄρθρον 42. Ἡ βασιλικὴ χορηγία προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ νόμου.

Ἄρθρον 43. Ὁ Βασιλεὺς καθίσταται ἐνῆλικος κατὰ τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ συμπληρωμένον.

Ὁ Βασιλεὺς, πρὶν ἢ ἀναβῆ εἰς τὸν θρόνον, ὁμνύει ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Ὑπουργῶν, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βουλευ-

τῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἀρχῶν τὸν ἀκόλουθον ὄρκον:

«Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ὁ Βασιλεὺς συγκαλεῖ τὸ πολὺ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν Βουλὴν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τῶν βουλευτῶν.

Ἄρθρον 44. Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔχει ἄλλας ἐξουσίας, εἰμὴ ὅσας τῷ ἀπονέμουσι ρητῶς τὸ Σύνταγμα καὶ οἱ συνάδοντες πρὸς αὐτὸ ἰδιαίτεροι νόμοι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ἄρθρον 45. Τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ δικαιώματα εἶναι διαδοχικὰ καὶ περιέρχονται εἰς τοὺς κατ' εὐθείαν γραμμὴν γνησίους καὶ νομίμους ἀπογόνους τοῦ Βασιλέως ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Α' κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας, προτιμωμένων τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 46. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισμένα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει αὐτὸν μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τούτῳ συγκαλουμένης, διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὄλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ διὰ φανεράς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 47. Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου ἀπαιτεῖται νὰ πρεσβεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 48. Οὐδέποτε τὸ Στέμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλης οἰασθῆποτε ἐπικρατείας δύνανται νὰ συνενωθῶσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

Ἄρθρον 49. Ἐν περιπτώσει ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἡ Ἀντιβασιλεία ἀνατίθεται διὰ Βασιλικῆς διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸν ἐνήλικον διάδοχον, ἐν περιπτώσει δὲ ἐλλείψεως ἢ ἀνηλικιότητος τούτου, εἰς τὴν Βασίλισσαν, ἣτις ἀσκεῖ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ὀλόκληρον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου ἢ τούτου ὄντος ἀνηλικίου καὶ δι' ἣν περίπτωσιν δὲν ζῆ ἡ Βασίλισσα, ὁ Βασιλεὺς διορίζει διὰ Βασιλικῆς διατάγματος, προσυπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεριόριστως ἀνακλιτὸν Τοποτηρητὴν τοῦ Θρόνου, ὅστις ἀσκεῖ τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικῆς διατάγματος προσδιορίζονται τὰ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Τοποτηρητοῦ.

Ἄρθρον 50. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ ἐνήλικος διάδοχος εἶναι ἀπῶν, ἀσκεῖ τὴν Συνταγματικὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μέχρι τῆς ἀφίξεως καὶ ὀρκωμοσίας αὐτοῦ.

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ Βασιλέως, ἐὰν ὁ διάδοχος εἶναι

ἀνήλικος, ἀσκεῖ τὴν Βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του ἢ ἐν χρείᾳ μένουσα Βασίλισσα.

Δι' ἣν περίπτωσιν δὲν ἐπιζῆ ἡ Βασίλισσα ἢ ἔλθῃ αὕτη εἰς γάμον ἢ Βουλῆ, καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθῃ, συνέρχεται ἄνευ συγκλήσεως τὴν δεκάτην ἢ βραδύτερον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀποβιώσιν τοῦ Βασιλέως καὶ ἐκλέγει Ἐπιτροπὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος, ἢ δὲ Συνταγματικὴ Βασιλικὴ ἐξουσία ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν εὐθύνην αὐτοῦ μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν περιπτώσει παραίτησεως τοῦ Βασιλέως. Ἰδιαιτέρος νόμος κανονίζει τὰ τῆς Ἀντιβασιλείας.

Ἄρθρον 51. Ἐάν, ἀποβιώσαντος τοῦ Βασιλέως, ὁ διάδοχος αὐτοῦ εἶναι ἀνήλικος, ἢ Βουλῆ, καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθῃ, συνέρχεται διὰ τὴν ἐκλέξιν ἐπιτροπὴν. Ἐπιτροπὴ δὲ τότε ἐκλέγεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλέως, ἢ ὅταν ὁ ἀνήλικος διάδοχος δὲν ἔχῃ μητέρα μένουσαν εἰς τὴν χρείαν τῆς, ἣτις καλεῖται τότε εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ τέκνου τῆς αὐτοδικαίως. Ὁ ἐπιτροπὴς τοῦ ἀνηλικίου Βασιλέως, εἴτε διορισθῇ διὰ διαθήκης, εἴτε ἐκλεγῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης τοῦ Ἀνατολικοῦ Δόγματος.

Ἄρθρον 52. Ἐν περιπτώσει χρείας τοῦ Θρόνου, ἢ Βουλῆ, καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθῃ, ἐκλέγει προσωρινῶς καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας Ἀντιβασιλέα πολίτην Ἐπιτροπὴν τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους τὴν συνταγματικὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς ὀρκωμοσίας τοῦ Ἀντιβασιλέως. Ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ βραδύτερον ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἰσάριθμοι τῶν βουλευτῶν ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἰς ἕνα μετὰ τῆς Βουλῆς συνερχόμενοι ἐκλέγουσι τὸν Βασιλέα διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 53. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς ἐνεκα νόσου κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τῆς Ἀντιβασιλείας, ὀρίζει διὰ Βασιλικοῦ διατάγματος Ἀντιβασιλέα τὸν διάδοχον ἢ, τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἀνηλικίου ὄντος, τὴν Βασίλισσαν. Ἐάν ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν νὰ βασιλεύσῃ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖ ἀμέσως τὴν Βουλὴν καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ περίοδος ἢ ἔχει διαλυθῇ. Ἐάν ἡ Βουλῆ, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψηφοφορησάντων, ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην Ἀντιβασιλείας, ἀσκεῖ τότε ταύτην ὁ ἐνήλικος διάδοχος ἢ, τοιοῦτου μὴ ὑπάρχοντος, ἢ Βασίλισσα.

Ἐάν δὲν ζῆ ἡ Βασίλισσα, συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ Βουλῆ, ἢ ὅποια, μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου, ψηφίζει εἰδικὸν νόμον περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς Βασιλικῆς ἐξουσίας, ἀνηλικίου δὲ ὄντος ἐκλέγει διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας Ἀντιβασιλέα καὶ, χρείας καλούσης, Ἐπιτροπὴν τοῦ Βασιλέως.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἄρθρον 54. Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτὸς ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἄρθρον 55. Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, δύναται ὅμως νὰ διασκεφθῇ κεκλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἴτησιν δέκα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν τοῦτο ἀποφασισθῇ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει κατὰ πλειονοψηφίαν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποφασίζει ἂν ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος συζήτησις πρέπη νὰ ἐπαναληφθῇ εἰς δημοσίαν συνεδρίαν.

Ἄρθρον 56. Ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, μηδὲ νὰ ἀποφασίσῃ τι ἄνευ ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἢ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἄρθρον 57. Πᾶσα πρότασις νόμου συνοδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, παραπέμπεται δὲ εἰς κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καί, ὑποβληθείσης τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἢ παρελθούσης τῆς ταχθείσης προθεσμίας, εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν μετὰ προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγινε τοιαύτη κατὰ τὴν κατάθεσιν τῆς προτάσεως.

Προτάσεις νόμων σκοποῦσαι τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ συντάξεων νόμων ἢ ἀπονομὴν συντάξεως, ἢ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης τοιοῦτον δικαίωμα ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων, αἵτινες βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τοιαῦται περὶ συντάξεων προτάσεις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικαί, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγραφῆς διατάξεων περὶ συντάξεων εἰς νόμους σκοποῦντας τὴν ρύθμισιν ἄλλων θεμάτων.

Πᾶσα πρότασις νόμου, συνεπαγομένη ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφ' ὅσον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἐκθέσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, καθοριζούσης τὴν δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν, ἐφ' ὅσον δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸ πάσης συζητήσεως διαβιβάζεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὑποχρεομένην νὰ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν.

Παρερχομένης απράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης εἰσάγεται καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς τροπολογίας, ἐφ' ὅσον ζητηθῆ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἔκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ συζήτησις χωρεῖ καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Πᾶσα πρότασις νόμου, ὑποβαλλομένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνεπαγομένη δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νὰ συνοδεύηται ἀπὸ ἔκθεσιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλύψεώς της, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Προτάσεις νόμων, ὑποβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δι' ὧν ἐπιβάλλονται ταπικοὶ ἢ εἰδικοί φόροι ὑπὲρ ὀργανισμῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, δεόν νὰ προσυπογράφωνται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρότασις νόμου, σκοποῦσα τὴν τροποποίησιν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐὰν εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν δὲν καταχωρίζεται ὀλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δὲ τὸ κείμενον τῆς προτάσεως ὀλόκληρος ἢ νέα διάταξις, ὡς διαμορφοῦται μετὰ τὴν τροποποίησιν.

Οὐδεμία προσθήκη εἰς πρότασιν νόμου ἢ τροπολογία γίνεται δεκτὴ ἐὰν δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ κύριον περιεχόμενον τῆς προτάσεως.

Οὐδεμία πρότασις νόμου γίνεται δεκτὴ ἐὰν δὲν συζητηθῆ καὶ ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς δις καὶ εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις, ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας, κατ' ἀρχὴν μὲν κατ' ἄρθρον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, κατ' ἄρθρον δὲ καὶ σύνολο κατὰ τὴν δευτέραν. Ἐὰν κατὰ τὴν δευτέραν συζήτησιν ἐγένοντο δεκταὶ προσθήκαι ἢ τροπολογίαι, ἢ ψήφισις τοῦ συνόλου αναβάλλεται ἐπὶ εἰκοσιτετράωρον ἀπὸ τῆς διανομῆς τοῦ τροπολογηθέντος σχεδίου.

Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς εἰς μίαν μόνον κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν ψήφισις ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐὰν ἐζητηθῆ τοῦτο ἀπὸ τὸν ὑποβαλόντα τὴν πρότασιν πρὸ τῆς παραπομπῆς αὐτῆς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπὴν καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἀπέδεχθη τὴν αἴτησιν τοῦ ὑποβαλόντος, δὲν ἠγέρθη δὲ ἀντίρρησις ἐκ μέρους εἴκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προτάσεως μέχρι τοῦ τερματισμοῦ τῆς συζητήσεως.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν κωδικῶν συνταχθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν δι' εἰδικῶν νόμων συσταθειῶν, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυρούμενος ἐν ὄλῳ τοὺς εἰρημένους κώδικας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποιήσις τῶν ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν ἢ ἢ ἐν ὄλῳ ἐπιναφορὰ καταργηθέντων νόμων πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Ἄρθρον 58. Οὐδεὶς ἀυτόκλητος ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Βου-

μεταγραφών και υπάλληλοι νομικών προσώπων ή οργανισμών δημοσίου δικαίου και τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλίων δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ οὐδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, ἐὰν μὴ παραιτηθῶσι πρὸ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ παραίτησις αὐτῶν συντελεῖται διὰ τῆς ἐγγράφου ὑποβολῆς τῆς, ἡ δὲ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς παρητήθησαν, ἀπαγορεύεται πρὸ τῆς παρόδου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς.

Ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ σωμάτων ἀσφαλείας, παραιτηθέντες τοῦ ἀξιώματός των ἵνα ἐκλεγῶσι βουλευταί, δὲν δύνανται νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, οὔτε νὰ ἐκλεγῶσιν εἰς περιφέρειαν, εἰς ἣν ὑπρέτησαν πλέον τοῦ ἑξαμήνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας διετίας πρὸ τῶν ἐκλογῶν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ἤσκουν τὰ ἐκλογικὰ των δικαιώματα, οὔτε νὰ ἐπανέλθωσι πλέον εἰς τὸ στράτευμα.

Οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι υπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευταὶ οὐδὲ νὰ ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπρέτησαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς των τριετίαν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου καὶ υπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἀπολαυσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῆ ὀριστικὴ ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύνανται νὰ καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Οἱ βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐνοικιάζωσιν ἀγροτικὰ κτήματα τοῦ δημοσίου ἢ νὰ ἀναλαμβάνωσι κρατικὰς προμηθείας ἢ ἐργολαβικὰς ἐκτελέσεις δημοσίων ἔργων ἢ ἐνοικιάσεις δημοσίων φόρων ἢ νὰ δέχωνται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπιφέρει ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἀκυρότητα τῆς πράξεως. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροι καὶ ὅταν γίνωνται καὶ ὑπὸ ἐμπορικῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὁποίας ἔργα διευθυντοῦ ἢ διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου ἐκτελεῖ βουλευτῆς ἢ εἶναι ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἐταῖρος.

Οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰς πρώτας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκλογάς.

Ἄρθρον 72. Βουλευταὶ ἀποδεχόμενοι οἰονδήποτε τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων καθηκόντων ἢ ἔργων ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἡ ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος παραίτησις εἶναι δικαίωμα τοῦ βουλευτοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται περὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπέρχεται ἔκπτωσις τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος.

Ἄρθρον 73. Ἡ ἐξέλεξις καὶ ἐκδίκαισις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον συγκροτούμενον ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, λαμβανομένων διὰ κληρώσεως. Τοῦ Δικαστηρίου προεδρεῖ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' ὅσον μετέχει αὐτοῦ. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ νόμου.

Ἄρθρον 74. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν ἐκάστης τακτικῆς συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρον 75. Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν, ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς, τροχιοδρομικὰς, ἀεροπορικὰς καὶ δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως συγκοινωνίας, καὶ εἰς τὰ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν ἢ εἰς Ἑλληνας πλοιοκτῆτας ἀνήκοντα πλοία. Οἱ βουλευταὶ ἀπολαμβάνουσι ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀτελείας.

Εἰς τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχονται ἔξοδα παραστάσεως ἴσα μὲ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῳ συνόδῳ, κρατεῖται ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰκοστὸν τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως δι' ἐκάστην ἀπουσίαν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἄρθρον 76. Τὴν Κυβέρνησιν ἀποτελεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν Ὑπουργῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Δύναται διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, νὰ διορισθῶσιν εἰς ἢ πλείονες ἐκ τῶν Ὑπουργῶν ἀντιπρόεδροι τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἔλλειψει ἀντιπροέδρου, ὁ Πρωθυπουργὸς ὀρίζει, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, ἐκ τῶν Ὑπουργῶν προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν του. Εἰδικὸς νόμος δύναται νὰ κανονίσῃ τὰ τοῦ θεσμοῦ τῶν Ὑφυ-

πουργῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποτελῶσι μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 77. Οὐδεὶς ἐκ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῆ Ὑπουργός.

Τὰ ἀσυμβίβαστα, τὰ θεσπιζόμενα εἰς τὰς παραγράφους 5 — 9 τοῦ ἄρθρου 71 ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ, ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ.

Ἄρθρον 78. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει ν' ἀπολαύη τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὅφείλει μόλις καταρτισθῆ καὶ δύναται ὅποτεδήποτε ἄλλοτε νὰ ζητήσῃ ψήφον ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Βουλὴν. Ἐὰν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἔχῃ διακοπὴ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, καλεῖται αὕτη ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν γνώμην της περὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἀποφάσεώς της ν' ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἀπὸ μέρος αὐτῆς. Πρότασις περὶ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ ὑποβληθῆ, εἰμὴ μετὰ πάροδον δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοιαύτης προτάσεως, πρέπει δὲ νὰ εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ εἴκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν καὶ νὰ καθορίζωνται ἐν αὐτῇ σαφῶς τὰ θέματα περὶ τὰ ὅποια θέλει στραφῆ ἢ ἐπὶ τῆς προτάσεως συζήτησις.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ὑποβληθῆ πρότασις περὶ δυσπιστίας καὶ πρὸ τῆς παρόδου τοῦ ἀνωτέρω διμήνου, ἐὰν εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ διεξαχθῆ πρὸ τῆς παρόδου διημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς της, οὐδὲ νὰ παραταθῆ πέραν τῶν πέντε ἡμερῶν.

Ἡ περὶ προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ψηφοφορία δύναται νὰ ἀναβληθῆ ἐπὶ 48ωρον ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο εἴκοσι βουλευταί.

Πρότασις περὶ ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ, ἐὰν δὲν ψηφίσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς τοῦλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῶν βουλευτῶν.

Κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων δικαιούνται νὰ ψηφίσωσι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ βουλευταί.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσι εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται, ὡσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον, ψηφοφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶναι μέλη αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ καὶ αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δύναται νὰ ἀπαίτησωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 79. Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἐγγράφος ἢ προφορικῆ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

Ἄρθρον 80. Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κατηγορῆ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ δικαστηρίου, ὅπερ, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικάστων κληρουμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐξ ἀπάντων

τῶν πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων ἀρεοπαγιτῶν, ἐφετῶν καὶ προ-
έδρων αὐτῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 81. Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπονεύμῃ χάριν εἰς
Ἐπιουργὸν καταδικασθέντα κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις μόνον τῇ συγ-
καταθέσει τῆς Βουλῆς.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἄρθρον 82. Ἀπασαί αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ (ἀμφισθη-
τουμένω διοικητικῷ) ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν τακτικῶν διοικητι-
κῶν δικαστηρίων.

Τὰ τακτικὰ διοικητικὰ δικαστήρια δύνανται νὰ συνιστῶνται ἐ-
κάστοτε δι' εἰδικῶν νόμων, οἵτινες καθορίζουσι καὶ τὰς εἰς αὐτὰ ὑ-
παγομένας ὑποθέσεις.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 90 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς τακτι-
κοὺς διοικητικοὺς δικαστὰς, τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου
συγκροτουμένου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς
νόμος ὀρίσει.

Ἄρθρον 83. Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνή-
κουσιν ἰδίως: α) Ἡ ἐπεξεργασία τῶν κανονιστικῶν διαταγμάτων. β)
Ἡ ἐκδίκασις τῶν κατὰ τοὺς νόμους ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸ διαφο-
ρῶν ἀμφισθητουμένου διοικητικοῦ. γ) Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις πρά-
ξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νό-
μου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου ὀριζόμενα. δ) Ἡ αἴτησις ἀναι-
ρέσεως δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου κατὰ τῶν τελεσι-
δικῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Νόμος δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ ἄλλους λόγους ἀκυρώσεως καὶ
ἀναιρέσεως.

Κατὰ τὰς ὑπὸ στοιχεῖα β', γ' δ' περιπτώσεις ἐφαρμόζονται αἱ
διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 84. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρα-
τείας ὀρίζεται διὰ νόμου, δὲν δύναται ὅμως νὰ εἶναι μεγαλύτερος
τῶν εἴκοσι πέντε.

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ διατάγματος,
προτάσει τοῦ Ἐπιουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι δὲ ἰσόβιοι, προστατευομένης τῆς ἰ-
σοβιότητος αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88, εἰδικώτερον δὲ
κατὰ τὰς περὶ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τὰ καθήκοντα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἀσυμβί-
βαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλη-
σιαστικοῦ ὑπαλλήλου ἐκτὸς τῶν καθηκόντων τοῦ καθηγητοῦ νομικῆς
σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν
ἐπιστημῶν ἀνωτάτων ἰσοτίμων σχολῶν.

Ἰδιαιτέρος νόμος κανονίζει τὰ προσόντα τῶν Συμβούλων τῆς
Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προ-

σωπικού και πάντα τὰ ἀφορώντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 85. Ἡ ἄρσις τῶν συγκρούσεων: α) μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, β) μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ γ) μεταξύ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων δικάζεται ὑπὸ μικτοῦ δικαστηρίου ἀποτελουμένου ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀεροπαγιτῶν καὶ συμβούλων Ἐπικρατείας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου ἀναπληρωτοῦ.

Ἄρθρον 86. Αἱ διοικητικαὶ διαφοραὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς συστάσεως τῶν τακτικῶν διοικητικῶν δικαστηρίων νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, ὑπὸ τῶν ὁποίων δικάζονται ὡς νόμῳ προτετιμημένοι, πλὴν ἐκείνων, δι' ἃς εἰδικοί νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, εἰς τὰ ὁποῖα τηροῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ἄρθρον 87. Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ βασιλέως κατὰ νόμον ὀρίζοντα καὶ τὰ προσόντα αὐτῶν.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸ λειτούργημα αὐτῶν.

Τὰ τῆς βαθμολογικῆς καὶ μισθολογικῆς κατατάξεως τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν προσδιορίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 88. Οἱ ἀεροπαγῖται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἰσὶν ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἰσὶ μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης, εἴτε ἕνεκα πειθαρχικῶν παραπτώματων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 92 καὶ 93.

Τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμμισθοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου.

Οἱ φύλακες ὑποθηκῶν καὶ συμβολαιογράφοι ἀποχωροῦσιν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους.

Ἄρθρον 89. Δύναται διὰ νόμου: α) ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ἀσκούσας ἀστυνομικὰ καθήκοντα ἢ ἐκδίκασις ἀστυνομικῶν

παραβάσεων τιμωρουμένων διὰ προστίμου, β) ν' ἀνατεθῆ εἰς ἀρχὰς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἡ ἐκδίκασις τῶν περὶ τοὺς ἀγροὺς πταισμάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορρευσῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς ἔχουσαν ἀνασταλτικὴν δύναμιν. γ) Νὰ κανονισθῶσι τὰ τῶν εἰδικῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς α' παραγρ. τοῦ ἄρθρου 87 καὶ τῶν ἄρθρων 92, 93 καὶ 95 τοῦ Συντάγματος. δ) Νὰ ὀρισθῆ, ὅτι εἰς τὰ δικαστήρια, ἅτινα θέλουσιν ἐκδικάζει τὰς πάσης φύσεως ἐργατικὰς διαφορὰς, δύνανται νὰ συμμετέχωσι καὶ λαϊκὰ μέλη.

Ἄρθρον 90. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, πλὴν τοῦ μετὰ τὸν γραμματέα κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελιῶν, τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν, τοποθετοῦνται, μετατίθενται, ἀποσπῶνται καὶ προάγονται μετὰ σύμφωνον, εἰδικῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως ἠτιολογημένην, γνώμην Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον νόμος ὀρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγή δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ αἱ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδόμεναι διοικητικαὶ πράξεις δὲν ὑπόκεινται εἰς προσβολὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 91. Ὁ Βασιλεὺς δύναται, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐν περιπτώσει ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ ἐπιστρατεύσεως ἔνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων ἢ σοβαρᾶς διαταραχῆς ἢ ἐκδήλου ἀπειλῆς τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας ἐξ ἐσωτερικῶν κινδύνων, ν' ἀναστείλῃ διὰ Βασιλικῶν διατάγματος εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἢ εἰς μέρος αὐτῆς τὴν ἰσχύν τῶν ἄρθρων 5, 6, 8, 10, 11, 12, 14, 20, 95 καὶ 97 τοῦ Συντάγματος ἢ τινῶν τοιούτων καὶ θέτων εἰς ἐφαρμογὴν τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα νόμον «περὶ καταστάσεως πολιορκίας» νὰ συστήσῃ ἐξαιρετικὰ δικαστήρια. Ὁ νόμος οὗτος δὲν δύναται νὰ μεταρρυθμισθῆ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Ἀπαντα τὰ ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ παρόντος ἄρθρου ληφθέντα μέτρα ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Βουλὴν ἀνυπερθέτως κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν συνεδρίασιν πρὸς ἔγκρισιν ἢ ἄρσιν. Ἐὰν ἡ λῆψις τῶν μέτρων τούτων λάβῃ χώραν ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικῶν διατάγματος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ, συγκαλεῖται αὕτη ἐντὸς δέκα ἡμερῶν καὶ ἂν ἐτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη καὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἀποφασίζει τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τοῦ εἰρημένου διατάγματος.

Ἡ Βουλευτικὴ ἀσυλία τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Βασιλικοῦ τούτου διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω Βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέραν τῆς λήξεως αὐτοῦ, εἰς πάσας δὲ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ δίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν παραταθῆ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδεία πάλιν τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 92. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἤθελεν εἶσθαι ἐπιβλαβῆς εἰς τὰ χρηστά ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὰ δικαστήρια ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

Ἄρθρον 93. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ εἶναι εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ νὰ ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρον 94. Τὸ ὄρκωτὸν σύστημα διατηρεῖται.

Ἄρθρον 95. Ὑπὸ τῶν ὄρκωτῶν δικαστηρίων δικάζονται τὰ κακουργήματα, τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, ὡς καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὡς αἱ ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ τὰ τυχὸν διὰ νόμου ὑπαχθῆσόμενα ἄλλα ἀδικήματα. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων τοῦ τύπου νόμος δύναται νὰ ὀρίσῃ μικτὰ δικαστήρια ἐκ τακτικῶν δικαστῶν καὶ ἐνόρκων, οἵτινες καὶ δέον ν' ἀποτελῶσι τὴν πλειοψηφίαν.

Κακουργήματα ὑπαχθέντα μέχρι τούδε δι' εἰδικῶν νόμων καὶ ψηφισμάτων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἐφετείων θέλουσιν ἐξακολουθήσει δικάζόμενα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τούτων, ἐφ' ὅσον νόμος δὲν ἐπαναφέρει ταῦτα ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ὄρκωτῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρον 96. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῆ καὶ ἄλλην ἔμμισθον ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν Πανεπιστημίῳ.

Ἄρθρον 97. Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, ἀεροδικείων, πειρατείας, ναυταπάτης καὶ δικαστηρίων λειῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἰδιῶται δὲν δύναται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν στρατοδικείων, ναυτοδικείων καὶ ἀεροδικείων, εἰμὴ μόνον δι' ἀξιοποίνους πράξεις κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἄρθρον 98. Οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶναι ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των. Τὰ προσόντα τῶν συμβούλων καὶ παρέδρων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Διορισμὸς ἢ προαγωγή εἰς τὰς θέσεις τῶν συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνεργεῖται μετὰ γνώμην τῆς ὀλομελείας αὐτοῦ.

Αἱ περὶ ἀσυμβιδάστου τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας δια-

τάξεις του Συντάγματος ισχύουσι και διὰ τὰ ισόδια μέλη του Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀποφάσεις του Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀφορῶσαι καταλογισμὸν ὑπολόγων καὶ ἀπονομὴν συντάξεων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν Ἐλεγχον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἄρθρον 99. Ἡ διοικητικὴ ὀργάνωσις τοῦ Κράτους βασίζεται εἰς τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν ὡς νόμος ὀρίζει.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 100. Ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ὀφείλει πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἔθνικα ἰδεώδη, εἶναι ἐκτελεστής τῆς θελήσεως τοῦ Κράτους καὶ ὑπηρετεῖ τὸν λαόν.

Ἰδεολογίαί σκοποῦσαι τὴν διὰ βιαιῶν μέσων ἀνατροπὴν τοῦ ὑφισταμένου πολιτειακοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστώτος ἀντίκεινται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 101. Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου.

Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι μόνιμοι ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ αἱ θέσεις, πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ γνωμοδοτήσεως, οὔτε ἀπολύονται, οὔτε ὑποβιβάζονται ἄνευ ἐιδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένου κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον ἀπὸ μονίμου ὑπαλλήλους. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καθὼς ἐιδικώτερον νόμος ὀρίζει.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, οἵτινες κατὰ τὰ λοιπὰ διέπονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται διὰ νόμου οἱ ἀπ' εὐθείας διοριζόμενοι πρεσβευταὶ ὡς πληρεξούσιοι ἢ πρόεδροι Ἐπουργοί, οἱ γενικοὶ διοικηταί, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς, οἱ νομάρχαι, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆ Ἱερᾷ Συνόδῳ, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων γραφείων τῶν Ἐπουργῶν καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων τῶν καταλαμβάνόντων ὀργανικὰς θέσεις κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Δήμων.

Αἱ διατάξεις αὗται δύνανται διὰ νόμου νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 102. Οὐδεὶς δύνανται νὰ διορισθῆ ὑπάλληλος εἰς μὴ νενομοθετημένην θέσιν.

Οὐδείς δύναται νά διορισθῆ εἰς πλείονας τῆς μιᾶς ἐμμίσθους δημοσίας θέσεις ἢ θέσεις νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Οὐδείς δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νά συμμετέχη εἰς πλείονα τῶν δύο συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν.

Οὐδέποτε αἱ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ταμείων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἐχόντων προνόμιον ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ σύμβασιν μετ' αὐτοῦ, ἀμοιβαί ἢ οἰαιδήποτε ἄλλαι ἀπολαυαί ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου ἕνεκα παρασχῆς ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δύναται νά ὑπερβῶσι κατὰ μῆνα ἐν τῷ συνόλῳ τῶν τὰς μηνιαίας τακτικὰς ἀποδοχὰς τῆς ὀργανικῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπὶ ποινῇ ἀπολύσεως. Νόμος θέλει ὀρίσει τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς τηρήσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Δι' εἰδικῶν νόμων δύναται εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις νά ὀρισθῶσιν ἐξαιρέσεις ἐκ τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4. Οὐδέποτε ὁμως δύναται νά ἐπιτραπῆ διορισμὸς ὑπαλλήλου εἰς πλείονας τῶν δύο θέσεων, οὔτε αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαί νά εἶναι μείζονες τοῦ διπλασίου τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τῆς ὀργανικῆς θέσεως.

Τὰ ἀσυμβίβαστα τῶν παραγράφων 5 ἕως 9 τοῦ ἄρθρου 71 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 106. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου ἢ τῶν ὄρων διαθήκης ἢ δωρεᾶς κατὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελούς σκοποῦ διατάξεις αὐτῆς.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται διὰ νόμου ἢ διάθεσις τοῦ διατιθεμένου ἢ δωρουμένου πρὸς ἄλλον παρεμφερῆ σκοπόν, ὅταν ἡ θέλησις τοῦ δωρητοῦ ἢ διαθέτου ἀποβαίη ἀπολύτως ἀπραγματοποίητος.

Ἄρθρον 107. Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα. Πᾶσα πρὸς παραφθορὰν ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 108. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Οὐδέποτε ἀναθεωροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος αἱ καθορίζουσαι τὴν μορφήν τοῦ πολιτεύματος ὡς Βασιλευμένης Δημοκρατίας ὡς καὶ αἱ θεμελιώδεις διατάξεις αὐτοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὡσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὀρίζουσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφίζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας, ἀφισταμένης ἀλλήλων κατὰ ἓνα τοῦλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ ἐπομένη Βουλὴ κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ

των μελών αυτής.

Πάσα ψηφισομένη ἀναθεώρησις μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς, τίθεται δὲ εἰς ἐνέργειαν δι' εἰδικοῦ ταύτης ψηφίσματος.

Ἄρθρον 109. Οἱ συνεταιρισμοί, γεωργικοὶ καὶ ἀστικοί, τελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, μεριμνῶντος συστηματικῶς ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 110. Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατὰ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ἀεροπαγιδῶν, ἐφετῶν, πρωτοδικῶν, εἰσαγγελέων, ἀντισαγγελέων, δικαστῶν διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δικάζονται ὑπὸ ἑπταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου συγκροτουμένου καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ὁ νόμος, διὰ κληρώσεως ἐξ ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τριῶν δικηγόρων μελῶν τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ δύο καθηγητῶν Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Οὐδεμία ἀδεια πρὸς ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς κακοδικίας ἀπαιτεῖται.

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου ἐξαιρεῖται ἐκάστοτε τὸ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα ἐκεῖνο περὶ τῆς ἐνεργείας ἢ παραλείψεως τοῦ ὁποίου εἶτε ὀλοκλήρου εἶτε μελῶν αὐτοῦ καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ τὸ δικαστήριον.

Ἄρθρον 111. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἐκάστου τῶν σωμάτων τούτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ὀριζομένων πάντων διὰ κλήρου ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἐκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Σῶμα ἐκεῖνο, ἐπὶ ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἶτε ὀλοκλήρου εἶτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

Ἄρθρον 112. Νόμος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενος θέλει ρυθμίσει τὴν προστασίαν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὴν Χώραν κεφαλαίων.

Ἄρθρον 113. Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· τὸ δὲ Ἑπισημικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν μετὰ τὴν ὑπογραφήν.

Ἄρθρον 114. Ἡ τήρησις τοῦ παρόντος Συντάγματος ἀφιερῶνται εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Β'. Τὸ Ἡμέτερον Ἑπισημικὸν Συμβούλιον θέλει προσυπογράψῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν ἐπιτιθεμένης τῆς μεγάλης τοῦ Κράτους σφραγίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰανουαρίου 1952.

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὄνειρον εἶχε νὰ ἀπελευθερώσῃ ἀπὸ τὸν τούρκον κατακτητὴν ὅλα ἐκεῖνα τὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ ἰκρᾶσιατικὰ ἐδάφη τὰ ὁποῖα κατῳκοῦντο ἀπὸ Ἑλληνας καὶ ὑπῆρξαν τὸ κέντρον τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ «Μεγάλη Ἰδέα» ὑπῆρξε τὸ ὄνειρον καὶ τὸ καθήκον ὄλων τῶν γενεῶν ἀπὸ τοῦ 1821. Διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ὑπέστη τεραστίας θυσίας ὕλικας καὶ αἵματος, αἱ ὁποῖαι ἐπεδράδυνον τὴν οικονομικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου.

Οἱ Ἕλληνες μόνοι των, καὶ παρὰ τὴν ἀντίδρασιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἀπληθύνοντο ἐν μέγα τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς. Ὁ διχασμὸς τοῦ 1915—1922 κατέστρεψε τὸ ὄνειρον τῆς ὀλοκληρωτικῆς πραγματοποιήσεως τῶν Ἐθνικῶν πόθων. Οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὸ λησμονοῦν.

Ἀρχικὴ ἐπιφάνεια κατὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ Κράτους (πρωτόκολλον Λονδίνου 1830 καὶ συνθήκη Κωνσταντινουπόλεως), τετρ. χιλίον. 47.516.

Ἐπιφάνεια μετὰ τὴν προσάρτησιν τῶν Ἰονίων νήσων διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Λονδίνου τοῦ 1864 (ἐκτάσεως 2.695 τετρ. χλμ.), τετρ. χιλίον. 50.211.

Ἐπιφάνεια μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἀρτιῆς διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως 1881 (ἐκτάσεως 13.395 τετρ. χιλίον.), τετρ. χιλίον. 63.606.

Ἐπιφάνεια μετὰ τὴν παραχώρησιν εἰς Τουρκίαν ἐκτάσεως 395 τετρ. χιλμ. διὰ τῆς συνθήκης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τετρ. χιλ. 63.211.

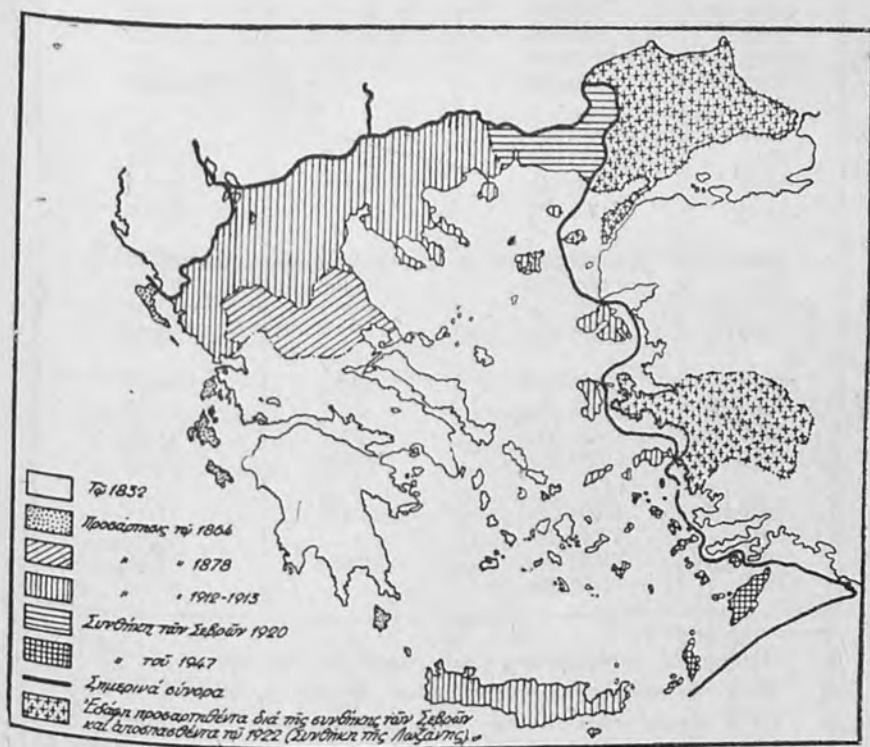
Ἐπιφάνεια μετὰ τὴν προσάρτησιν τμημάτων ἐκτάσεως 58.583 τετρ. χλμ. μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους (συνθήκαι Λονδίνου καὶ Βουκουρεστίου 1913, διατ. ἀπόφασις Μεγ. Δυνάμεων 1914), τετρ. χιλίον. 121.794.

Ἐπιφάνεια κατόπιν τῆς προσαρτήσεως τμημάτων ἐκτάσεως 29.039 τετρ. χλμ. μετὰ τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον (συνθήκαι Νεϊγῶ 1919 καὶ Σεβρών 1920), τετρ. χιλίον. 150.833.

Ἐπιφάνεια μετὰ τὴν ἐκχώρησιν εἰς τὴν Τουρκίαν τῆς Ἀνατολικῆς καὶ τῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Τενέδου (τετρ. χλμ. 20.954) διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης 1923, τετρ. χιλίον. 129.879,8.

Ἐπιφάνεια μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Δωδεκανήσου (ἐκτάσ. 2.682 τετρ. χλμ.) διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Συμμάχων εἰς Παρισίους τῆς 27 Ἰουνίου 1946, ἡ ὁποῖα ἐπεκυρώθη διὰ τῆς Ἰταλοελληνικῆς συνθήκης τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1947, τετρ. χιλίον. 132.561,8.

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ
 τῆς μεγεθύνσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους
 ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως

Ἡ ἔκτασις τῆς Ἐλευθέρας Πατρίδος χάρις εἰς τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐτριπλασιάσθη, ὁ δὲ πληθυσμὸς ὀκταπλασιάσθη. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο μεγαλυτέρα, ἰσχυροτέρα καὶ εὐτυχεστέρα ἂν δὲν ἐνεφιλοχώρει ὁ διχασμὸς, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ Ἔθνους.

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

1. Πληθυσμός, επιφάνεια και πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος : 1821—1953, δεικνύοντα τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἑλλην. Λαοῦ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως

Ἔτος ἀπογραφῆς	Κάτοικοι	Ἐπιφάνεια εἰς τ. χμ.	Κάτοικοι κατὰ τ. χμ.
1821	938 764	47 516	19,79
1828 (1)	753 400	>	15,86
1838	752 077	>	15,83
1839	823 773	>	17,34
1840	850 246	>	17,89
1841	861 019	>	18,12
1842	853 005	>	17,95
1843	915 059	>	19,26
1844	930 295	>	19,58
1845	960 236	>	20,21
1848	986 731	>	20,77
1853	1 035 527	>	21,79
1856	1 062 627	>	22,36
1861	1 096 810	>	23,08
1870 (2)	1 457 894	50 211	29,04
1879	1 679 470	>	33,45
1889 (3)	2 187 208	63 606	34,39
1896	2 433 806	>	38,26
1907 (4)	2 631 652	63 211	41,64
1920 (5)	5 531 474	150 833	36,67
1928 (6)	6 204 684	129 880	47,77
1940	7 344 860	>	56,55
1951 (7)	7 632 801	132 562	57,68
1953	7 821 295 (8)	>	59,—

1. Πληθυσμός ἐξακριβωθείς ἀναδρομικῶς διὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1828.
2. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῶν Ἰονίων Νήσων τὸ 1864.
3. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας καὶ Ἄρτης τὸ 1881.
4. Μετὰ τὴν παραχώρησιν μικρᾶς λωρίδος ἐδάφους τῆς Θεσσαλίας τὸ 1897.
5. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Μακεδονίας, τῆς Ἠπείρου, τῆς Κρήτης, τῶν Νήσων Αἰγαίου τὸ 1913—1914 καὶ τῆς Θράκης, Ἰμβροῦ καὶ Τενέδου τὸ 1919—1920.
6. Μετὰ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Ἀνατ. Θράκης, τῆς Ἰμβροῦ καὶ Τενέδου τὸ 1923.
7. Μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Δωδεκανήσου τὸ 1947.
8. Καθ' ὑπολογισμὸν.

Ἡ ἐπιφάνεια καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς Πατρίδος μας κατανέμεται ὡς κάτωθι εἰς 11 διακεκριμένα γεωγραφικὰ φυσικὰ Διαμερίσματα :

Ἑκτασις καὶ πληθυσμὸς κατὰ γεωγραφικὰ διαμερίσματα.

Διαμερίσματα	Τετρ. χιλ.	Κατοικοὶ
1. Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὐβοία	24 979	2 287 019
2. Πελοπόννησος	21 556	1 129 022
3. Ἴόνιοι Νῆσοι	2 227	228 597
4. Θεσσαλία	13 984	628 941
5. Μακεδονία	34 356	1 700 835
6. Ἡπειρος	9 253	330 543
7. Κρήτη	8 379	462 121
8. Νῆσοι Αἰγαίου	9 232	528 766
9. Θράκη	8 586	336 954
Τὸ ὅλον	122 562	7 632 801

Πληθυσμὸς τῶν κυριωτέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος

Πόλεις	1920	1951
Ἀθῆναι καὶ περίχωρα	308 264	904 800
Πειραιεὺς »	134 850	343 522
Θεσσαλονίκη καὶ »	170 321	237 309
Πάτραι	52 174	79 014
Βόλος	30 046	65 090
Ἡράκλειον	24 848	51 144
Καβάλλα	22 939	42 102
Λάρισα	21 084	41 016
Καλάμαι	20 905	37 781
Ξέρραι	14 486	36 760
Χανιά	24 976	33 211
Ἰωάννινα	20 765	32 315
Κομοτηνὴ	21 294	29 734
Δράμα	15 263	29 498
Κέρκυρα	27 175	27 431
Ξάνθη	16 584	25 700
Μυτιλήνη	18 314	25 518
Σύνολον	944 288	2 021 945

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἡ ἐν γένει διακυβέρνησις καὶ διοικήσις τοῦ Κράτους ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν Κυβέρνησιν ἀποτελεῖ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον συγκείμενον ἐκ τῶν Ὑπουργῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀπάντων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἡ σχετικὴ διάρθρωσις προβλεπομένη ὑπὸ ἐιδικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐπὶ κεφαλῆς εὐρίσκεται ὁ Πρωθυπουργός. Ἐκτὸς αὐτοῦ προβλέπονται εἰς ἡ δύο ἀντιπρόεδροι τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ γενικαὶ γραμμαὶ τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς χαράσσονται ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου. Αἱ σχετικαὶ κατ' ἰδίαν ἀποφάσεις λαμβάνονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ Ὑπουργοὶ προϊστάνται καὶ διευθύνουν τὰ καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖα (σύνολον δημοσίων ὑπηρεσιῶν). Ὑπάρχουν καὶ ὑπουργοὶ ἄνευ χαρτοφυλακίου (ὑπουργεῖου), ὡς καὶ Ὑφυπουργοὶ (ἰδίᾳ εἰς Ὑπουργεῖα μὲ ἐκτεταμένην ἀρμοδιότητα). Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργεῖου, ὅπου ὀργανικῶς προβλέπεται ἡ θέσις τοιοῦτου, εἶναι πολιτικὸν πρόσωπον μὴ μετέχον τῆς Κυβερνήσεως, βοηθεῖ δὲ τὸν Ὑπουργὸν ἢ Ὑφυπουργὸν εἰς τὸ ἔργον των.

|| Τὰ καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως. Παρ' αὐτῷ ἐδρεύει τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ΑΣΔΥ).

2) Συντονισμοῦ. 3) Ἐθνικῆς Ἀμύνης. 4) Ἐξωτερικῶν. 5) Δικαιοσύνης. 6) Ἐσωτερικῶν. 7) Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀρθοσκευμάτων. 8) Οἰκονομικῶν, παρ' ᾧ ἐδρεύει τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους. 9) Ἐμπορίου. 10) Βιομηχανίας. 11) Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων. 12) Γεωργίας. 13) Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς. 14) Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας. 15) Ἐργασίας. 16) Βορείου Ἑλλάδος (Μακεδ. Θράκη), (ὑφυπουργὸς διὰ τὴν Ἠπειρον).

Τὰ Ὑπουργεῖα καὶ ἐν γένει αἱ Δημόσιαι Ὑπηρεσίαι τοῦ κέντρου καὶ τῶν περιφερειῶν ἐπανδρῶνται διὰ Δημοσίων Ὑπαλλήλων διεπομένων (πλὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶς ὀργανωμένων ὀργάνων τῶν σωμάτων ἀσφαλείας) ὑπὸ τοῦ Κώδικος Καταστάσεως τῶν δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων (Νόμος 1811/1951).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια διαιρεῖται διοικητικῶς εἰς Νομούς.
Οἱ Νομοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου εἶναι 50.

Οἱ καθ' ἕκαστον νομοὶ εἶναι οἱ ἑξῆς:

- 1) Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, πρωτεύουσα Μεσολόγγιον.
Ἐπαρχίαι 5.
- 2) Ἀργολίδος, πρωτεύουσα Ναύπλιον. Ἐπαρχίαι 3.
- 3) Ἀρκαδίας, πρωτεύουσα Τρίπολις. Ἐπαρχίαι 4.
- 4) Ἀττικῆς, πρωτεύουσα Ἀθήναι. Ἐπαρχίαι 6.
- 5) Ἀχαΐας, πρωτεύουσα Πάτραι. Ἐπαρχίαι 3.
- 6) Βοιωτίας, πρωτεύουσα Θῆβαι. Ἐπαρχίαι 2.
- 7) Εὐβοίας, πρωτεύουσα Χαλκίς. Ἐπαρχίαι 3.
- 8) Εὐρυτανίας, πρωτεύουσα Καρπενήσιον. Ἐπαρχία 1.
- 9) Ζακύνθου, πρωτεύουσα Ζάκυνθος. Ἐπαρχία 1.
- 10) Ἠλείας, πρωτεύουσα Πύργος. Ἐπαρχίαι 2.
- 11) Καρδίτης, πρωτεύουσα Καρδίτσα. Ἐπαρχία 1.
- 12) Κερκύρας, πρωτεύουσα Κέρκυρα. Ἐπαρχίαι 2.
- 13) Κεφαλληνίας, πρωτεύουσα Ἀργοστόλιον. Ἐπαρχίαι 4.
- 14) Κορινθίας, πρωτεύουσα Κόρινθος. Ἐπαρχία 1.
- 15) Κυκλάδων, πρωτεύουσα Ἐρμούπολις. Ἐπαρχίαι 8.
- 16) Λακωνίας, πρωτεύουσα Σπάρτη. Ἐπαρχίαι 4.
- 17) Λαρίσης, πρωτεύουσα Λάρισα. Ἐπαρχίαι 5.
- 18) Λέσβου, πρωτεύουσα Μυτιλήνη. Ἐπαρχίαι 4.
- 19) Λευκάδος, πρωτεύουσα Λευκάς. Ἐπαρχία 1.
- 20) Μαγνησίας, πρωτεύουσα Βόλος. Ἐπαρχίαι 3.
- 21) Μεσσηνίας, πρωτεύουσα Καλάμαι. Ἐπαρχίαι 4.
- 22) Σάμου, πρωτεύουσα Βαθύ. Ἐπαρχίαι 2.
- 24) Φθιώτιδος, πρωτεύουσα Λαμία. Ἐπαρχίαι 3.
- 25) Φωκίδος, πρωτεύουσα Ἀμφίσσα. Ἐπαρχίαι 2.
- 26) Χίου, πρωτεύουσα Χίος. Ἐπαρχία 1.
- 27) Θεσσαλονίκης, πρωτεύουσα Θεσσαλονίκη. Ἐπαρχίαι 2.
- 28) Δράμας, πρωτεύουσα Δράμα. Ἐπαρχία 1.
- 29) Ἡμαθίας, πρωτεύουσα Βέρροια. Ἐπαρχίαι 2.
- 30) Καστορίας, πρωτεύουσα Καστορία. Ἐπαρχία 1.
- 31) Κιλκίς, πρωτεύουσα Κιλκίς. Ἐπαρχίαι 2.
- 32) Κοζάνης, πρωτεύουσα Κοζάνη. Ἐπαρχίαι 4.

- 33) Πέλλης, πρωτεύουσα Έδεσσα. Έπαρχία 3.
- 34) Πιερίας, πρωτεύουσα Κατερίνη. Έπαρχία 1.
- 35) Σερρών, πρωτεύουσα Σέρραι. Έπαρχία 4.
- 36) Φλωρίνης, πρωτεύουσα Φλώρινα. Έπαρχία 1.
- 37) Χαλκιδικής, πρωτεύουσα Πολύγυρος. Έπαρχία 2.
- 38) Ροδόπης, πρωτεύουσα Κομοτηνή. Έπαρχία 2.
- 39) Έβρου, πρωτεύουσα Έλεξανδρούπολις. Έπαρχία 5.
- 40) Καβάλλας, πρωτεύουσα Καβάλλα. Έπαρχία 4.
- 41) Ξάνθης, πρωτεύουσα Ξάνθη. Έπαρχία 1.
- 42) Ίωαννίνων, πρωτεύουσα Ίωάννινα. Έπαρχία 4.
- 43) Άρτης, πρωτεύουσα Άρτα. Έπαρχία 1.
- 44) Θεσπρωτίας, πρωτεύουσα Έγουμενίτσα. Έπαρχία 4.
- 45) Πρεβέζης, πρωτεύουσα Πρέβεζα. Έπαρχία 2.
- 46) Χανίων, πρωτεύουσα Χανιά. Έπαρχία 5.
- 46) Έρακλείου, πρωτεύουσα Έράκλειον. Έπαρχία 7.
- 48) Λασηθίου, πρωτεύουσα Άγ. Νικόλαος. Έπαρχία 4.
- 49) Ρεθύμνου, πρωτεύουσα Ρέθυμνον. Έπαρχία 4.
- 50) Δωδεκανήσου, πρωτεύουσα Ρόδος. Έπαρχία 4. και
Περιφέρεια Άγίου Όρους διοικουμένη υπό ιδιαιτέρου Διοικητού
Άγίου Όρους.

Έκάστου Νομού προϊσταται ο Νομάρχης οστις είναι έν αύτώ ο άμεσος αντιπρόσωπος τής Κυβερνήσεως και υπεύθυνος δια τήν άσκησιν και έφαρμογήν τής κυβερνητικής πολιτικής έν τή περιφερεία του.

Ο Νομάρχης διορίζεται δια Β. Δ. έκδιδομένου προτάσει του Έπουργείου των Έσωτερικών μετ' άπόφρασιν του Έπουργικού Συμβουλίου, προϊσταται δε πασών τών έν τώ Νομώ πολιτικών, πλην τών δικαστικών αρχών ώς και τών αστυνομικών και λιμενικών. Είς αύτόν ανήκει ή διοίκησις του νομού.

Παρ' έκάστη Νομαρχία υπάρχει Νομαρχιακόν Συμβούλιον μέ γνωμοδοτικήν κατά τό πλείστον άρμοδιότητα, ύποτελούμενον από τον Νομάρχη, από 15 Προισταμένους Δημοσίωv Έπηρεσιών, και από 6 αίρετά μέλη, εκπροσωπούντα τας καθ' έκαστον έπαρχίας του νομού και εκλεγόμενα επί διετεί θητεία από τους δημάρχους και τους δημοτικούς και κοινοτικούς συμβούλους τών έν τή περιφερεία έκάστης έπαρχίας δήμων και κοινοτήτων.

Αί Έπαρχίαι

Η έπαρχία κατ' αρχήν άποτελεί άπλώς περιφερειακήν διαίρεσιν. Διοικητικήν διαίρεσιν μέ ποιάν τινα αύτοτέλειαν άποτελούν 14 έπαρχίαι είς τας όποίας ιδρύθησαν δια Β.Δ. ισάριθμα Γραφεία Έπαρχων.

διευθυνόμενα υπό 'Επάρχου.

'Ο 'Επαρχος έκπληροί έν τή περιφερεία τής οίκειας 'Επαρχίας τὰ αὐτὰ καθήκοντα, τὰ όποία έκτελεί έν τή περιφερεία τοῦ Νομοῦ ό Νομάρχης, άλλ' υπό τήν διείθυνσιν καί συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Μονάδες αὐτοδιοικήσεως πρώτου βαθμοῦ εἶναι οἱ Δήμοι καί αἱ κοινότητες. 'Εκαστος Δήμος ἢ Κοινότης ἔχει καθωρισμένην ἔδαφικῶς περιφέρειαν. Πάν τμήμα τής χώρας ἀνήκει εἰς δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιφέρειαν.

Δήμοι εἶναι α) αἱ πρωτεύουσαι νομῶν, καί

β) αἱ πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν δέκα χιλιάδων.

Κοινότητες εἶναι οἱ λοιποὶ αὐτετελεῖς συνοικισμοί.

'Ο ἀριθμὸς τῶν δήμων τής 'Ελλάδος εἶναι 225.

'Ο ἀριθμὸς τῶν κοινοτήτων εἶναι 5759.

'Ο δήμος διοικεῖται υπό τοῦ δημάρχου, τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καί τής δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς.

'Η κοινότης διοικεῖται υπό τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, υπό τήν προεδρίαν τοῦ Προέδρου τής Κοινότητος.

Αἱ δημοτικαὶ καί κοινοτικαὶ ἀρχαὶ ἀναδεικνύονται κατὰ τετραετίαν δι' ἐκλογῆς υπό τῶν δημοτῶν τοῦ δήμου ἢ τής κοινότητος.

ΟΙ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Παραλλήλως πρὸς τοὺς Δήμους καί τὰς Κοινότητας, αἱ όποια εἶναι ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, λειτουργοῦν εἰς τήν χώραν μας ποικίλοι κατ' ἔκτασιν καί ἀρμοδιότητα Ὀργανισμοὶ πλήρους ἢ συνήθως μικτῆς αὐτοδιοικήσεως.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

'Η ἀπονομή τής δικαιοσύνης γίνεται διὰ τῶν Δικαστηρίων.

Α' ΤΑΚΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ (πολιτικά καί ποινικά)

I. ΤΑ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΑ. 'Εν 'Ελλάδι λειτουργοῦν 355 εἰρηνοδικεῖα. 'Εκαστον συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς δικαστοῦ (τοῦ εἰρηνοδίκου) καί τοῦ γραμματέως.

'Εκαστον εἰρηνοδικεῖον εἶναι συγχρόνως καί ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται εἰδικὸν πταισματοδικεῖον έν τή περιφερεία. Ὑπάρχουν 48 τοιαῦτα ΕΙΔΙΚΑ ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙΑ.

II. 1) ΤΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΑ. 'Εν 'Ελλάδι λειτουργοῦν 58 πρωτοδικεῖα. 'Εκαστον πρωτοδικεῖον εἶναι συγχρόνως καί ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ. Τὸ πρωτοδικεῖον δικάζει πολιτικάς ὑποθέσεις ὡς μονομελὲς ἢ ὡς πολυμελὲς δικαστήριον (πρόεδρος καί δύο πρωτοδίκαι, ὁ εἰσαγγελεὺς καί ὁ γραμματεὺς).

Τὰ πλημμελειοδικεῖα διακρίνονται εἰς ΤΡΙΜΕΛΗ πλημμελειοδικεῖα καὶ ΜΟΝΟΜΕΛΗ πλημμελειοδικεῖα.

2) ΤΑ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΑ. Τὸ κακούργιοδικεῖον σύγκειται ἐκ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων (τακτικοὶ δικασταὶ) καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων. Δικάζουν τὰ κακούργηματα.

3) ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ. Διακρίνονται εἰς ΜΟΝΟΜΕΛΗ καὶ ΤΡΙΜΕΛΗ. Δικάζουν τὰ ἐγκλήματα τὰ πραττόμενα παρ' ἀνηλίκων.

III. ΤΑ ΕΦΕΤΕΙΑ. Ἐν Ἑλλάδι λειτουργοῦν 11 Ἐφετεῖα. (Ἀθηνῶν, Αἰγαίου, Θεσσαλονίκης, Θράκης, Ἰωαννίνων, Κρήτης, Κερκύρας, Λαρίσης, Ναυπλίου, Πατρῶν καὶ Ρόδου).

1) Τὸ Ἐφετεῖον δικάζει πολιτικὰς ὑποθέσεις ὡς ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ, ὡς ΤΡΙΜΕΛΕΣ (πρόεδρος καὶ δύο ἐφέται, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς) ἀρμόδιον δι' ἐφέσεις δι' ὠρισμένης φύσεως ὑποθέσεις (ἰεξώσεις κλπ.), καὶ ὡς ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ (πρόεδρος, 4 ἐφέται, ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ ὁ γραμματεὺς).

2) Δικάζοντα ποινικὰς ὑποθέσεις τὰ ἐφετεῖα διακρίνονται εἰς ΤΡΙΜΕΛΗ καὶ ΠΕΝΤΑΜΕΛΗ ἐφετεῖα.

3) ΤΑ ΠΑΡ' ΕΦΕΤΑΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ.

IV. 1) ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ Α'.

2) ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ Β'.

V. Ο ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ. Εἶναι τὸ ἀνώτατον, τὸ ἀκυρωτικὸν Δικαστήριον. Ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις.

Β' ΕΙΔΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

I. ΕΙΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ συνιστώμενα δι' ὠρισμένας κατηγορίας ἰδιωτικῶν διαφορῶν.

II. ΕΙΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΑ, ΝΑΥΤΟΔΙΚΕΙΑ, ΑΓΡΟΔΙΚΕΙΑ, κ.λ.π.

Γ' ΕΙΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ. Τὸ ἐκλογοδικεῖον, τὰ φορολογικὰ, δικαστήρια ὀρίων δήμων, κλπ. τὰ τῶν στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν ἐπιτάξεων, τὰ δικαστήρια λειῶν πολέμου, ἢ ναυτικῆ ἐπιτροπῆ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, ἢ στρατολογικῆ ἐπιτροπῆ, τὰ δικαστήρια κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὸ δικαστήριον μεταλλείων, τὰ δικαστήρια ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων, κλπ.

Δ'. ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ.

Ε' ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ, ἀνώτατον διοικητικὸν δικαστήριον.

ΣΤ'. ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ.

«... Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ. καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων, καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν».

(Κατὰ Ἰωάν., Κεφ. 10 : 14—17)

«Μικρότερος τοῦ πρέποντος διεθνισμὸς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν Πατρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπανοδηγεῖ ὁ πρέπων διεθνισμὸς. Ὀλιγότερος τοῦ πρέποντος πατριωτισμὸς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν διεθνισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπαναφέρει ὁ πρέπων πατριωτισμὸς».

J. Jaurés

ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΥΛΟΥ

εἰς τὴν 8ην Γεν. Συνέλευσιν

τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν

3 Νοεμβρίου 1953

Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος καὶ ἐκφράζω τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν τὴν ὁποῖαν μοῦ ἐπεφυλάξατε καὶ τοὺς συγκινητικούς λόγους οἱ ὅποιοι ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν σύζυγόν μου καὶ ἐμέ. Εὐγνωμόνως τοὺς ἀποδέχομαι ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἔθνους τὸ ὅποιον ἐκπροσωπῶ καὶ τὸ ὅποιον, ἂν δὲν περιλαμβάνεται μεταξὺ τῶν μεγαλυτέρων, ἀναμφισβητήτως εἶναι ἓν τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ οὐδενὸς ὑστερεῖ ὡς πρὸς τὴν ὁμόθυμον ἀφοσίωσίν του πρὸς ὃ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ εἰς τὴν μεγαλυτέραν ὕλικὴν εὐημερίαν ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐνθυμοῦμαι ἐπίσης τοὺς λόγους συμπαθείας καὶ ἐμψυχώσεως οἱ ὅποιοι ἠκούσθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῶν τρομερῶν σεισμῶν οἱ ὅποιοι κατέστρεψαν τρία ἀπὸ τὰ ὠραιότερα νησιά μας. Οἱ λόγοι αὗτοι εἶχον βαθεῖαν ἀπήχησιν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Οἱ φίλοι οἱ ὅποιοι μᾶς ἐνεθάρρυναν καὶ μᾶς ἐβοήθησαν κατὰ τὰς ὥρας τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς ἀνάγκης ἔχουν κερδίσει ἕσασαί τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Θὰ ἦτο, νομίζω, δίκαιον νὰ ἐξαρθῇ ἡ σημασία τῆς συλλογικῆς αὐτῆς προσπαθείας τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης ὡς ἐνὸς ὑπερόχου ἐπιτεύγματος, ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ μὲ τὸ γνήσιον πνεῦμα τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Πρὸ δύο καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν, οἱ μεγάλοι Ἕλληνες φιλόσοφοι διεκήρυξαν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἶναι ἐλεύθερον καὶ ὅτι οὐδεμία ὕλικὴ δύναμις δύναται νὰ τὸ καθυποτάξῃ. Ἀνέπτυξαν ἐπίσης τὴν ἐξ ἴσου βασικὴν ἀλήθειαν ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου θὰ παραμείνῃ ἄγονος, καὶ ἴσως καταστῇ μία πραγματικῶς καταστρεπτικὴ δύναμις, ἐὰν δὲν τεθῇ οἰκαιοθελῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μιᾶς ὁλονῆς εὐρυνομένης κοινότητος: τῆς οἰκογενείας, τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους, καί, εἰς τὴν ἐποχὴν μας, τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα πιστεύομεν ὅτι ὁ ὑπέρτατος σκοπὸς τῶν

Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἶναι νὰ ἐνώσουν ἐποικοδομητικῶς ὅλα τὰ ἔθνη εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἐνιαίαν οἰκογένειαν.

Πιστεύομεν ἐπίσης ὅτι ἡ διευθέτησις τῶν ἀμοιβαίων διαφορῶν μας καὶ ἡ ἐξεύρεσις τῶν σχετικῶν λύσεων, ὅσονδήποτε ἀναγκαῖα καὶ ἂν εἶναι σήμερον, εἶναι πάντως δευτερευούσης σημασίας. Ὅταν θὰ ἔχη ἐκπληρωθῆ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, αὐτομάτως θὰ ἐκλείψουν καὶ αἱ διαφοραὶ αὗται.

Δὲν θεωρῶ καλὴν πολιτικὴν τὴν πλήρη ἀπορρόφησιν τῆς προσοχῆς μας ἀπὸ τὴν φαινομενικὴν σπουδαιότητα τῶν προβλημάτων τῆς στιγμῆς, διότι οὕτω τείνομεν νὰ λησμονήσωμεν τὴν δημιουργικὴν ἀποστολὴν τῆς συνενώσεως, ἣτις ἀποτελεῖ τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἰδρύθησαν τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη.

Ἄς μὴ εἴμεθα ὁμως ἀνυπόμονοι. Μία μεγάλη καὶ εὐγενὴς προσπάθεια δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα μέσα εἰς ὀλίγας ἡμέρας, εἰς ὀλίγους μῆνας ἢ καὶ εἰς ὀλίγα ἔτη.

Προσωπικῶς εὐρίσκω, πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησίν μου, ὅτι τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη ἐκπληροῦν λίαν ἐπιτυχῶς τὴν ἀποστολὴν των καὶ ὅτι αἱ προσπάθειαι καὶ ἡ ἐπίπνοος ἐργασία τῶν διακεκριμένων ἀντιπροσώπων καὶ ἐπιτελῶν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἔχουν ἤδη ἀποδώσει πλουσίους καρπούς.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι ἐκπροσωπῶ σήμερον τὸ ἔθνος μου εἰς αὐτὴν τὴν ἐξέχουσαν Διεθνή Συνέλευσιν. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην εἶμαι ὑπερήφανος ποῦ εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας μέσα εἰς τὸν Ναὸν αὐτὸν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Εἰρήνης. Ὁ Λαὸς μου ἀπέδειξεν εἰς τὸ ἔπακρον πόσον κατανοεῖ τοὺς σκοποὺς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ πόσον εἶναι προσηλωμένος εἰς τὰ ἰδεώδη αὐτῶν.

Ἡ Ἑλλάς, διαθέτουσα ἐσωτερικὴν πολιτικὴν σταθερότητα καὶ ἐνόπλους δυνάμεις τῶν ὁποίων ἡ ὀργάνωσις, τὸ μαχητικὸν πνεῦμα καὶ τὸ ἀξιόμαχον ἀναγνωρίζονται παγκοσμίως, τελεῖ ἐν ἐπιφυλακῇ. Ἐὰν αἱ δυνάμεις τῆς καταστροφῆς ἀποτολήσουν εἰς οἰανδήποτε στιγμήν νὰ ἐξουδετερώσουν τὸ σωτήριο ἔργον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡ Ἑλλάς εἶναι ἐτοίμη νὰ ριφθῆ ἀμέσως εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Παγκοσμίου Ὀργανισμοῦ.

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτά. Συμβάλλομεν ἐπίσης σήμερον εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κατὰ ἓνα ἀκόμη πολυτιμότερον τρόπον.

Τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἐδώσαμεν ἀποκαταστήσαντες ἀδελφικούς δεσμούς μετὰ τὴν Τουρκίαν, πραγματικὴν φιλίαν μετὰ τὴν Γιουγκοσλαΐαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, καθὼς καὶ ἡ εἰλικρινὴς ἐπιθυμία μας ὅπως συνάψωμεν σχέσεις καλῆς γειτονίας μετὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν εἶναι ἐνδείξεις τῶν καλῶν μας προθέσεων ἐναντι ὅλων τῶν ἄλλων ἔθνῶν καὶ τῆς ζωηρᾶς μας ἐπιθυμίας ὅπως ἐξυπηρετῶμεν τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη καὶ ὅχι ἀπλῶς νὰ ἐξυπηρετώμεθα μόνον ἀπὸ αὐτά. Διαδηλοῦμεν οὕτω τὴν πίστιν μας καὶ τὰς ἀληθῶς εἰρηνικὰς μας διαθέσεις.

Ἄλλὰ δὲν αἰσθάνομαι μόνον ὑπερηφάνειαν διότι εὐρίσκομαι ἐνώπιόν σας. Αἰσθάνομαι καὶ βαθύτατον σεβασμόν. Προσωπικῶς δὲν θεωρῶ ὅτι ἡ Συνέλευσις αὕτη περικλείεται μέσα εἰς ἕν κτίριον. Ἐνώπιόν μου δὲν εὐρίσκονται ἄτομα τὰ ὅποια τὰ χωρίζουν γλωσσικά, φυλετικά ἢ θρησκευτικά διαφοραί.

Εἰς τὴν σκέψιν μου, καθὼς προσβλέπω πρὸς ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς μου σκοπιᾶς, ἀντικρύζω τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀνθρώπου νὰ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ἐνὸς ἐκάστου ἀπὸ σας. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ κλίνω τὴν κεφαλὴν.

Πράττων δὲ οὕτω ἀναπολῶ τοὺς φόβους καὶ τὰ δεινὰ ἀπὸ τὰ ὅποια ἐγεννήθησαν ἡ ἐλπίς καὶ ἡ δόξα ποὺ συμβολίζει ὁ Ὄργανισμὸς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐδοκιμάσαμεν τόσας συμφοράς, τόσας καταστροφάς. Εἶδομεν τόσῃν, ἐξ ὑπαιτιότητός μας προελθοῦσαν καὶ ἄσκοπον, δυστυχίαν. Ὅλα αὐτά, καὶ ἄλλα ἀκόμη, μᾶς ἐπιβάλλουν ὡς καθήκον νὰ δημιουργήσωμεν ἕνα νέον καὶ καλύτερον κόσμον διὰ τὰς ἐπερχομένας γενεάς.

Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐλάχιστον τὸ ὅποιον δυνάμεθα νὰ κάμωμεν διὰ νὰ δικαιώσωμεν ἑαυτοὺς ἀπέναντι τῶν τέκνων μας ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ. Ἡ ἐλπίς τῶν αὐτῶν εἶναι πίστις μας καὶ ἅς μᾶς βοηθήσῃ νὰ ἐξαγνίσωμεν τὸ παρελθὸν μὲ ἕν καλύτερον μέλλον.

Παρὰ τὴν ἀπειλὴν ὀλοκληρωτικῆς καταστροφῆς ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν καὶ ὑδρογονικὴν δόμβαν, πιστεύω ὅτι ὁ κόσμος βαδίζει πρὸς τὴν τελικὴν Ἐνότητα. Τὰ ἴδια συναισθήματα — ὁ πόνος, ὁ οἶκτος καὶ ἡ ἐλπίς — μᾶς συνδέουν εἰς μίαν κοινὴν μοῖραν καὶ ἀποδεικνύουν τὴν ἐνότητα τοῦ ψυχικοῦ μας κόσμου. Ὁ λαὸς εἰς τὴν Ρωσίαν ὑποφέρει ὅσον καὶ ὁ λαὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀμερικὴν ἢ τὴν Γερμανίαν, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας χώρας.

Ὁ νέος ὁ ὅποιος μὲ θάρρος πηγαίνει εἰς τὸν πόλεμον, διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα του, κάμνει τὴν ἰδίαν θυσίαν, ἐγκαταλείπων τὴν οἰκογένειάν του, μὲ ἐκεῖνον ὅστις ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ἢ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀφρικὴν ἢ τὴν Αὐστραλίαν.

Εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον αἱ ἐλπίδες καὶ αἱ ἀπογοητεύσεις μας εἶναι πάρα πολὺ ὅμοιαι καὶ μᾶς συνδέουν ἀρρήκτως εἰς μίαν ἐνότητα ἢ ὅποια δὲν εἶναι ἀντιληπτὴ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ὀλότητα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραμείνωμεν διηρημένοι διὰ λόγους φυλῆς, θρησκείματος ἢ ἐθνικότητος. Ἡ ἐσωτερικὴ αὕτη Ἐνότης, τὸ πνεῦμα αὐτὸ τοῦ Ἐνιαίου Συνόλου, αὐτὸ τὸ θεῖον ὄντως στοιχεῖον ποὺ ὑπάρχει εἰς τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἀνθρώπων, αὐτὸ εἶναι τὸ ἀθέατον Λάβαρον τῆς Ἀνθρωπότητος εἰς τὸ ὅποιον εἴμεθα ἀφωσιωμένοι ὅλοι ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἰργάστημεν ἀπὸ κοινῆς διὰ νὰ καταστήσωμεν τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη τὴν συγκεκριμένην ἔκφρασιν τῆς σιωπηλῆς μας προσευχῆς.

Εἶθε ὁ ὀφθαλμὸς τῆς διανοίας μας νὰ μὲν ἀδιστακτικῶς προσηλωμένος εἰς τὸ πνευματικὸν αὐτὸ ἰδεῶδες. Εἶθε νὰ μὴ ποραισυρώμεθα ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν μας, ἀλλὰ νὰ ἐνθυμώμεθα ὅτι τὰ δάκρυα μιᾶς μητέρας εἶναι δάκρυα ὄλων τῶν μητέρων, αἱ ἐλπίδες ἐνὸς παιδιοῦ εἶναι ἐλπίδες ὄλων τῶν παιδιῶν καὶ ὅτι τὸ μεγαλεῖον μιᾶς ἀνθρωπίνης καρδίας περικλείει τὸ μεγαλεῖον ὁλοκλήρου τῆς Ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς Ἐνότητος ἔχουν ἀφιερωθῆ τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη. Εἰς τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀκραδάντως πιστεύω. Εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸν καθένα ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ σᾶς καί, ἂν ὅλοι μας τὸ διαφυλάξωμεν μὲ πίστιν καὶ εὐλικρίνειαν, θὰ φέρῃ ἀσφαλῶς εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς καὶ εὐλογίαν εἰς ὅλους μας.

Εἰς τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ Ἀνθρώπου ἀποτίω φόρον τιμῆς καὶ διακηρύσσω τὴν πίστιν τοῦ Λαοῦ μου πρὸς αὐτό, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ἰδικήν μου.

Εἶθε τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη νὰ ἀποβοῦν σὺν τῷ χρόνῳ ὁ Ναὸς ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου νὰ λατρύωμεν ὅτι καλύτερον ὑπάρχει εἰς τὸν καθένα.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Ἡμεῖς οἱ λαοὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀποφασισμένοι

Ὅπως σώσωμεν τὰς ἐπερχομένας γενεὰς ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ πολέμου, ἣτις δις εἰς τὸ διάστημα μιᾶς γενεᾶς ἐπεσώρευσεν ἄφατον θλίψιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα,

Ὅπως διακηρύξωμεν ἐκ νέου πίστιν εἰς τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὴν ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν μεγάλων καὶ μικρῶν,

Ὅπως καθιερώσωμεν ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αἰτίνας πηγάζουσιν ἐκ τῶν συνθηκῶν καὶ ἄλλων πηγῶν τοῦ Διεθνούς Δικαίου δύνανται νὰ τηρηθῶσι καί,

Ὅπως εὐνοήσωμεν τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ καλύτερα ἐπίπεδα ζωῆς ἐντὸς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας,

Καὶ πρὸς τοῦτο

Νὰ εἴμεθα ἀνεκτικοὶ καὶ νὰ ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων ὡς καλοὶ γείτονες,

Νὰ ἐνώνωμεν τὰς δυνάμεις μας πρὸς διατήρησιν τῆς Διεθνούς Εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας,

Νὰ ἐξασφαλίζωμεν διὰ τῆς παραδοχῆς ἀρχῶν καὶ τῆς καθιερώσεως μεθόδων, ὅπως ἡ ἔνοπλος βία μὴ χρησιμοποιῆται εἰμὴ ἐν τῷ κοινῷ συμφέροντι καὶ

Νὰ χρησιμοποιῶμεν τὸν διεθνή μηχανισμόν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς προόδου ἀπάντων τῶν λαῶν,

Ἀ π ε φ α σ ῖ σ α μ ε ν

Νὰ ἐνώσωμεν τὰς προσπάθειάς ἡμῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τούτων.

Ἐπομένως αἱ οἰκείαι Κυβερνήσεις ἡμῶν δι' ἀντιπροσώπων συνελθόντων ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, ἐπιδειξάντων τὰ πληρεξούσια αὐτῶν εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεφώνησαν ἐπὶ τοῦ κάτωθι κάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἰδρύουσι Διεθνή Ὀργανισμόν ὅστις θέλει ἐπονομασθῆ «Ἠνωμένα Ἐθνη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

Σκοποί και άρχαι

"Άρθρον 1

Σκοποί τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἶναι οἱ ἑξῆς:

1. Νά διατηρῶσι τὴν διεθνή εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν καὶ πρὸς τοῦτο νὰ λαμβάνωσι τελεσφόρα συλλογικὰ μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν καὶ ἀποτροπὴν τῶν ἀπειλῶν κατὰ τῆς εἰρήνης καὶ διὰ τὴν καταστολὴν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν ἢ ἄλλων διαταράξεων τῆς εἰρήνης, καὶ νὰ ἐπιτυγχάνωσι, δι' εἰρηνικῶν μέσων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου τὴν διευθέτησιν ἢ διακανονισμόν διεθνῶν διαφορῶν ἢ καταστάσεων αἵτινες θὰ ἠδύκωντο νὰ ὀδηγήσωσιν εἰς τὴν διατάραξιν τῆς εἰρήνης.

2. Νὰ ἀναπτύσσωσι φιλικὰς σχέσεις μεταξύ τῶν Ἐθνῶν, βασιζομένης εἰς τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς οὐτοδισθεσεως τῶν λαῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι ἄλλα κατόλληλα μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

3. Νὰ ἐπιτυγχάνωσι διεθνή συνεργασίαν ἐπιλύοντες τὰ διεθνή προβλήματα οικονομικῆς, κοινωνικῆς, ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς φύσεως καὶ προάγοντες καὶ ἐνθαρρύνοντες τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας διὰ πάντας ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας, καὶ

4. Νὰ ᾧσι κέντρον διὰ τὴν ἐναρμόνισιν τῆς δράσεως τῶν ἔθνῶν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κοινῶν τούτων σκοπῶν.

"Άρθρον 2

Ἐὸ Ὁργανισμὸς καὶ τὰ Μέλη του, ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐκτιθεμένων, θὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ἀκολουθoυς ἀρχὰς.

1. Ὁ Ὁργανισμὸς βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κυριάρχου ἰσότητος ὄλων τῶν Μελῶν του.

2. Πάντα τὰ Μέλη, ἐπὶ σκοπῶ ὅπως ἐξασφαλισθῶσι εἰς ἅπαντα ἐξ αὐτῶν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ὡς Μελῶν, ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι καλῇ τῇ πίστει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναλαμβάνομενας ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν ὑπάρχοντα Χάρτην.

3. Πάντα τὰ Μέλη ὀφείλουσι νὰ διακανονίζωσι τὰς διεθνεῖς των διαφορὰς δι' εἰρηνικῶν μέσων, κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ διεθνὴς εἰρήνη, ἀσφάλεια καὶ δικαιοσύνη νὰ μὴ τίθεται ἐν κινδύνῳ.

4. Πάντα τὰ μέλη θὰ ὀπέχωσι εἰς τὰς διεθνεῖς αὐτῶν σχέσεις τῆς ἀπειλῆς ἢ χρῆσεως βίας κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἢ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας οἰουδήποτε Κράτους ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀσυμβίβαστον πρὸς τοὺς σκοποὺς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

5. Πάντα τὰ Μέλη θὰ δίδωσιν εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πᾶσαν συνδρομὴν εἰς οἰονδήποτε ἐνέργειαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἤθελεν οὗτος προβῆ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα Χάρτην, καὶ θὰ ἀποφεύγῃ τὴν παροχὴν συνδρομῆς εἰς οἰονδήποτε Κράτος, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη λαμβάνουσι προληπτικὰ ἢ ἐξαναγκαστικὰ μέτρα.

6. Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ ἐξασφαλίσῃ ὥστε τὰ Κράτη ἅτινα δὲν εἶναι Μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν νὰ ἐνεργῶσι συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν τήρησιν τῆς Διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

7. Οὐδεμία διάταξις ἐκ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην θὰ παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς ζητήματα ἀνήκοντα οὐσιαστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν δικαιοδοσίαν οἰουδήποτε Κράτους ἢ θὰ ὑποχρεοῖ τὰ Μέλη νὰ ὑποβάλλωσιν παρόμοια ζητήματα πρὸς διακανονισμὸν κατὰ τὸν παρόντα Χάρτην. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐν τούτοις δὲν θὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἐξαναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τὸ Κεφάλαιον VII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις

Σύνοψις

Ἄρθρον 9

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἀποτελεῖται ἐκ πάντων τῶν Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

2. Ἐκαστὸν Μέλος δὲν θὰ ἔχῃ πλείονας τῶν πέντε ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Καθηκόντα καὶ Ἐξουσία

Ἄρθρον 10

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ συζητήσῃ οἰονδήποτε ζητήματα ἢ θέματα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ παρόντος Χάρτου ἢ σχετιζόμενα μὲ τὰς ἐξουσίας καὶ καθήκοντα οἰουδήποτε ἐκ τῶν ὀργάνων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα Χάρτην καὶ, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 12, δύναται νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὰ Μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἢ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ εἰς ἀμφότερα ἐπὶ οἰουδήποτε παρομοίου ζητήματος ἢ θέματος.

Ἄρθρον 11

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὰς γενικὰς ἀρχὰς συνεργασίας πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν διεπυσῶν τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ δύναται νὰ κάμῃ προτάσεις, ὅσον

ἀφορᾷ τὰς ἀρχὰς ταύτας, πρὸς τὰ Μέλη ἢ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

Συμβούλιον Ἀσφαλείας

Σύνοθεσις

Ἄρθρον 23

1. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ συγκροτῆται ἐξ ἑνδεκα Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ Δημοκρατία τῆς Κίνας, ἡ Γαλλία, ἡ Ἐνωσις τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας καὶ αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς θὰ εἶναι μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ ἐκλέγῃ ἐξ ἕτερα Μέλη ἐκ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ὡς μὴ μόνιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, λαμβανομένης δεόντως ὑπ' ὄψει ἐν πρώτοις τῆς συμβολῆς τῶν διαφόρων Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους σκοποὺς τοῦ Ὄργανισμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τῆς δικαίας κατανομῆς ἀπὸ ἀπόψεως γεωγραφικῆς θέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

Εἰρηνικὴ διευθέτησις τῶν διαφορῶν

Ἄρθρον 33

1. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη εἰς πᾶσαν διαφορὰν ἣτις διὰ τῆς παρατάσεώς της δύναται νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας, θὰ ἐπιζητοῦν τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς διὰ διαπραγματεύσεων, ἐρέυνης, μεσολαβήσεως, συνδιαλλαγῆς, διαιτησίας, δικαστικοῦ διακανονισμοῦ, προσφυγῆς εἰς τοπικὰς ὀργανώσεις ἢ διευθετήσεις ἢ ἄλλων εἰρηνικῶν μέσων τῆς ἐκλογῆς των.

2. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ καλῇ τὰ διαφωνοῦντα μέρη, ὅποτεν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ λύσῃ τὰς διαφορὰς των διὰ τούτων μέσων.

Ἄρθρον 34

Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ δύναται νὰ ἐξετάζῃ πᾶσαν διαφορὰν, ἢ πᾶσαν κατάστασιν, ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ εἰς διεθνή προστριβὴν ἢ νὰ ἐγείρῃ διενέξεις πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποφανθῇ ἐάν ἡ ἐξακολούθησις τῆς διαφορᾶς ἢ καταστάσεως θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπειλήσῃ τὴν διατήρησιν τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ

Διεθνής Οικονομική καὶ Κοινωνική Συνεργασία

"Άρθρον 55

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ δημιουργηθῶσι συνθήκαι σταθερότητος καὶ εὐημερίας αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὰς εἰρηνικὰς καὶ φιλικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν, βασιζόμεναι ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν Λαῶν, τὰ Ἠνωμένα Ἐθνη θὰ εὐνοήσωσι:

α') ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, ἐργασίαν δι' ὅλους καὶ συνθήκας οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως.

β') λύσεις τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν, ὑγιεινῆς καὶ συναφῶν προβλημάτων καὶ διεθνή πνευματικὴν καὶ ἐκπαιδευτικὴν συνεργασίαν.

γ') καθολικὸν σεβασμὸν καὶ διασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν διὰ πάντας, ἀδιακρίτως φυλῆς, φύλου ἢ γλώσσης ἢ θρησκείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Χ

Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον

Σύ ν θ ε σ ι ς

"Άρθρον 61

1. Τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελεῖται ἐκ δέκα ὀκτῶ Μελῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 ἔξ Μέλῃ τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐκλέγωνται κατ' ἔτος διὰ περίοδον τριῶν ἐτῶν. Ἐξερχόμενον Μέλος θὰ εἶναι ἐπανεκλέξιμον διὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙΥ

Διεθνὲς Δικαστήριον

"Άρθρον 92

Τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον θὰ ἀποτελῇ τὸ κύριον δικαστικὸν ὄργανον τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, θὰ λειτουργῇ τοῦτο συμφῶνως πρὸς τὸ προσηρητημένον Καταστατικόν, ὅπερ βασίζεται ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου τῆς Διεθνούς Δικαιοσύνης καὶ ἀποτελεῖ ὀλοκληρωτικὸν μέρος τοῦ παρόντος Χάρτου.

"Άρθρον 93

1. Πάντα τὰ μέλη τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀποτελοῦσιν αὐτοδικαί-

ως συμβαλλόμενα μέρη εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου.

2. Κράτος ὅπερ δὲν ἀποτελεῖ μέλος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν δύναται νὰ γίνῃ συμβαλλόμενον μέλος εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου ὑπὸ ὄρους καθοριζομένους ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῆ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 94

Ἐκαστον Μέλος τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφῶται πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διεθνούς Δικαστηρίου ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως ἐν ᾗ εἶναι διάδικος.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

(Ὅπως ἔγινε δεκτὸν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1948)

Π ρ ο ο ί μ ι ο ν

Ἐ π ε ι δ ἡ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐμφύτου ἀξιοπρεπείας εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς ἀνθρωπίνης οἰκογενείας καθὼς καὶ τῶν ἴσων καὶ ἀναπαλλοτριῶτων δικαιωμάτων αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου,

Ἐ π ε ι δ ἡ ἡ παραγνώρισις καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὠδήγησεν εἰς πράξεις βαρβάρους αἱ ὅποια ἐπαυεστάτησαν τὴν συνείδησιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐρχομὸς ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ὅποιον τὰ ἀνθρώπινα ὄντα θὰ ἀπολαμβάνουν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καὶ τῆς πίστεως καθὼς καὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ φόβου καὶ ἀνάγκης ἔχει διακηρυχθῆ ὡς ἡ ἀνωτάτη ἐπίδιωξις τοῦ ἀσπράντου ἀνθρώπου,

Ἐ π ε ι δ ἡ εἶναι οὐσιῶδες ὅπως τὸ Κράτος Δικαίου προστατεύῃ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὥστε νὰ μὴν ἐξαναγκάζεται ὁ ἄνθρωπος νὰ καταφεύγῃ εἰς τὸ ἔσχατον μέσον τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς καταπίεσεως,

Ἐ π ε ι δ ἡ εἶναι οὐσιῶδες νὰ προαχθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῶν φιλικῶν σχέσεων μετὰξὺ τῶν Ἐθνῶν,

Ἐ π ε ι δ ἡ οἱ Λαοὶ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν μὲ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἐπεβεβαίωσαν τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς τὰ θεμελιώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα, εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀξίαν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος, καὶ εἰς τὴν ἰσότητα τῶν δικαιωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐνισχύσουν τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ καλύτερα ἐπίπεδα ζωῆς ἐντὸς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας.

Ἐ π ε ι δ ἡ τὰ Μέλη - Κράτη ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξασφαλίσουν, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Ὄργανισμὸν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, τὴν προαγωγὴν τοῦ καθολικοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν,

Ἐ π ε ι δ ἡ μία κοινὴ ἀντίληψις διὰ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα

καὶ ἐλευθερίας ἔχει ὑψίστην σημασίαν διὰ τὴν πλήρη πραγματοποίησιν τῆς ὑποχρέωσώς αὐτῆς

Δ ι ἄ τ α ὕ τ α

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις προκηρύσσει τὴν παροῦσαν Οἰκουμενικὴν Διακήρυξιν τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ὡς ἐπιδιωκτέον ἰδανικὸν ὄλων τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἔθνῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κάθε ἄτομον καὶ κάθε ὄργανον τῆς κοινωρίας, ἔχοντα ταύτην διαρκῶς ὑπ' ὄψιν, ἐπιδιώκουν μετὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἀγωγὴν νὰ ἀναπτύξουν τὸν σεβασμὸν διὰ τὰ ἐν λόγῳ δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν οἰκουμενικὴν καὶ πραγματικὴν ἀναγνώρισιν καὶ τήρησιν αὐτῶν μετὰ ἐσωτερικὰ καὶ διεθνή προοδευτικὰ μέσα, μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν τῶν ἰδίων Μελῶν - Κρατῶν, καθὼς καὶ μεταξὺ τῶν πληθυσμῶν τῶν χωρῶν αἵτινες εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 1

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γεννῶνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι εἰς ἀξιοπρέπειαν καὶ δικαιώματα. Εἶναι προικισμένοι μετὰ λογικὸν καὶ συνείδησιν καὶ ὀφείλουν νὰ συμπεριφέρονται πρὸς ἀλλήλους μετὰ πνεῦμα ἀδελφοσύνης.

Ἄρθρον 2

Ἐκαστος, ἄνευ οἰασθήποτε διακρίσεως προερχομένης ἀπὸ φύλιν, χρῶμα, φύλον, γλῶσσαν, θρησκείαν, πολιτικὰς ἢ ἄλλας πεποιθήσεις, ἔθνικὴν ἢ κοινωνικὴν προέλευσιν, περιουσιακὴν κατάστασιν, καταγωγὴν ἢ ἄλλην ἰδιότητα, δικαιούται ὄλων τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν αἵτινες τίθενται μετὰ τὴν παροῦσαν διακήρυξιν.

Ἐπιπροσθέτως δὲν θὰ γίνεταί οὐδεμία διάκρισις στηριζομένη εἰς τὴν πολιτικὴν, νομικὴν ἢ διεθνήν κατάστασιν τῆς χώρας ἢ τῆς περιοχῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει κανεὶς, εἴτε πρόκειται περὶ ἀνεξαρτητοῦ, ὑπὸ κηδεμονίαν ἢ μὴ αὐτονόμου περιοχῆς, εἴτε πρόκειται περὶ περιοχῆς ἣτις διατελεῖ ὑπὸ οἰονδήποτε ἄλλον περιορισμὸν κυριαρχίας.

Ἄρθρον 3

Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ προσώπου του.

Ἄρθρον 4

Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατῆται ἐν δουλείᾳ ἢ εἰς ἀκούσιον περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας του· ἡ δουλεία καὶ ἡ δουλεμπορία ἀπαγορεύονται ὑπὸ ὅλας τὰς μορφάς.

Ἄρθρον 5

Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς βασανιστήρια, εἰς σκληρὰν, ἀπάνθρωπον ἢ ταπεινωτικὴν μεταχείρισιν ἢ ποιήν.

"Άρθρον 6

"Εκαστος ἔχει δικαίωμα ἀπανταχοῦ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς νομικῆς του προσωπικότητος.

"Άρθρον 7

Πάντες εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ νόμου καὶ δικαιούνται ἄνευ διακρίσεως ἴσης προστασίας ἀπὸ τὸν νόμον. Πάντες δικαιούνται ἴσης προστασίας ἐναντίον οἰασδήποτε διακρίσεως, κατὰ παράβασιν τῆς παρούσης διακηρύξεως, καὶ ἐναντίον οἰασδήποτε προκλήσεως διὰ μίαν τοιαύτην διάκρισιν.

"Άρθρον 8

"Εκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα ἐπὶ μιᾷ ἀποτελεσματικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἐθνικῶν δικαστηρίων κατὰ πράξεων αἱ ὁποῖαι παραβιάζουν τὰ θεμελιώδη δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀναγνωρισθῆ εἰς αὐτὸν μὲ τὸ σύνταγμα ἢ μὲ τὸν νόμον.

"Άρθρον 9

Οὐδεὶς δύναται νὰ συλληφθῆ, νὰ φυλακισθῆ ἢ νὰ ἐκτοπισθῆ ἀυθαιρέτως.

"Άρθρον 10

"Εκαστος δικαιούται, μὲ πλήρη ἰσότητα, ὅπως τύχη τιμίας καὶ δημοσίας δίκης ἐνώπιον ἀνεξαρτήτου καὶ ἀμερολήπτου δικαστηρίου τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ τόσον διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ὑποχρεώσεών του, ὅσον καὶ διὰ τὸ βάσιμον κάθε ποινικῆς ἀγωγῆς ἣ ἡ ὁποῖα ἔχει ἐγερθῆ κατ' αὐτοῦ.

"Άρθρον 11

1. Πᾶς κατηγορούμενος δι' ἔγκλημα δικαιούται νὰ θεωρῆται ἄθωος μέχρις ὅτου σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ἀποδειχθῆ ἡ ἐνοχὴ του εἰς δημοσίαν δίκην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχουν ἐξασφαλισθῆ εἰς αὐτὸν ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὴν υπεράσπισίν του ἐγγυήσεις.

2. Οὐδεὶς τιμωρεῖται διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεώς των δὲν συνίστων ἐγκλήματα σύμφωνα μὲ τὸν ἐσωτερικὸν ἢ τὸν διεθνή νόμον. Ἐπίσης δὲν καταγιγνώσκεται βαρυτέρα ποινὴ ἀπὸ ἐκείνην ἢ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῆ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος.

"Άρθρον 12

Οὐδεὶς ὑπόκειται εἰς αυθαιρέτους ἐπεμβάσεις εἰς τὴν ἰδιωτικὴν του ζωὴν, τὴν οἰκογένειάν του, τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν ἀλληλογραφίαν του ἢ εἰς προσβολὰς κατὰ τῆς τιμῆς καὶ τῆς φήμης του. "Εκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὸν νόμον ἐναντίον τοιούτων ἐπεμβάσεων ἢ προσβολῶν.

"Άρθρον 13

1. "Εκαστος ἔχει δικαίωμα ἐλευθερίας κινήσεως καὶ κατοικίας ἐντὸς τῶν συνόρων κάθε Κράτους.

2. "Εκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκαταλείψῃ οἰανδήποτε χώραν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἰδικῆς του, καθὼς καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν χώραν του.

"Άρθρον 14

1. Πᾶς διωκόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ ἀπολαύσῃ ἄσυλον εἰς ἄλλας χώρας.

2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ εἰς περίπτωσιν διώξεως δι' ἐγκλήματα πράγματι κοινῆς ποινικοῦ δικαίου ἢ διὰ πράξεις ἀντικειμένως εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν.

"Άρθρον 15

1. "Εκαστος δικαιούται νὰ ἔχῃ ἰθαγένειαν.

2. Οὐδεὶς στερεῖται ἀθαιρέτως τῆς ἰθαγενείας του, οὔτε τοῦ δικαιώματος τῆς μεταβολῆς αὐτῆς.

"Άρθρον 16

1. Ἐνήλικοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται εἰς γάμου κοινωνίαν ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ προερχομένου ἀπὸ τὴν φυλὴν, τὴν ἰθαγένειαν ἢ τὴν θρησκείαν. Ἐχουν ἴσα δικαιώματα σχετικῶς μετὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου, κατὰ τὴν διάρκειάν του καὶ τὴν διάλυσίν του.

2. Γάμος δὲν δύναται νὰ συναφθῇ παρὰ μόνον μετὰ ἐλευθέρων καὶ πλήρῃ συναίνεσιν τῶν μελλονύμφων.

3. Ἡ οἰκογένεια ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸν καὶ βασικὸν στοιχεῖον τῆς κοινωνίας καὶ δικαιούται τῆς προστασίας τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

"Άρθρον 17

1. "Εκαστος μόνος ἢ καὶ μετὰ ἄλλους μαζί ἔχει τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας.

2. Οὐδεὶς στερεῖται ἀθαιρέτως τῆς ἰδιοκτησίας του.

"Άρθρον 18

"Εκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας. Εἰς αὐτὸ περιλαμβάνεται ἡ ἐλευθερία μεταβολῆς τῆς θρησκείας ἢ τῆς πίστεως καθὼς καὶ ἡ ἐλευθερία, ὅπως μόνος ἢ μαζί μετὰ ἄλλους, δημοσίᾳ ἢ ἰδιωτικῶς, ἐκδηλῶνῃ τὴν θρησκείαν ἢ τὴν πίστιν του μετὰ διδασκαλίαν, ἀσκήσιν, λατρείαν καὶ τέλεσιν θρησκευτικῶν τελετουργιῶν.

"Άρθρον 19

"Εκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης καὶ τῆς

ἐκφράσεως τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν νὰ μὴ ἐνοχλῆται διὰ τὰς γνώμας του καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀναζητῆ, νὰ δέχεται καὶ νὰ διαδίδῃ πληροφορίας καὶ ιδέας μὲ ὅλα τὰ μέσα ἐκφράσεως καὶ ἀνεξαρτήτως συνόρων.

Ἄρθρον 20

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεται καὶ τοῦ συνεταιρίζεσθαι δι' εἰρηνικοὺς σκοποὺς.
2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ νὰ συμμετέχῃ εἰς σωματεία.

Ἄρθρον 21

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συμμετέχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας του, ἀμέσως ἢ μὲ ἐλευθέρως ἐκλεγομένους ἀντιπροσώπους.
2. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γίνεταί δεκτὸς μὲ ἴσους ὅρους εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας τῆς χώρας του.
3. Ἡ λαϊκὴ θέλησις ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ βάση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ὀφείλει νὰ ἐκφράζεται δὲ μὲ γνησίας ἐκλογὰς διεξαγομένης περιοδικῶς μὲ καθολικὴν, ἴσην καὶ μυστικὴν ψηφοφορίαν ἢ μὲ ἄλλους τρόπους ἐξασφαλίζοντας τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐκλογῆς.

Ἄρθρον 22

Ἐκαστος ὡς μέλος τῆς κοινωρίας ἔχει τὸ δικαίωμα κοινωνικῆς προστασίας καὶ δικαιούται εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐκείνων δικαιωμάτων τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἀξιοπρέπειάν του καὶ τὴν ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν τῆς προσωπικότητός του, διὰ μέσου τῆς ἐθνικῆς προσπάθειας καὶ τῆς διεθνούς συνεργασίας καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τοὺς πόρους ἐκάστου Κράτους.

Ἄρθρον 23

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐργάζεται, νὰ ἐκλέγῃ ἐλευθέρως τὸ ἐπάγγελμά του, καθὼς καὶ νὰ ἀπαιτῆ δικαίους καὶ εὐνοϊκοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ προστασίας ἀπὸ τὴν ἀνεργίαν.
2. Ἐκαστος ἄνευ διακρίσεως, ἔχει τὸ δικαίωμα ἴσου μισθοῦ δι' ἴσην ἐργασίαν.
3. Πᾶς ἐργαζόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα δικαίας καὶ εὐνοϊκῆς ἀμοιβῆς ἢ ὅποια νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν οἰκογένειάν του ζωὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ νὰ συμπληροῦται, ἐν ἀνάγκῃ, μὲ ἄλλα μέσα κοινωνικῆς προστασίας.
4. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρῆ καὶ νὰ συμμετέχῃ εἰς συνδικάτα διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων του.

Ἄρθρον 24

Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα ἀναπαύσεως καὶ ἐλευθέρου χρόνου καὶ κυρίως λογικοῦ περιορισμοῦ τῶν ὥρων ἐργασίας καὶ περιοδικῆς ἀδείας μὲ πλήρεις ἀποδοχάς.

Ἄρθρον 25

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς ἓν ἐπίπεδον ζωῆς ἱκανὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ ὑγίαν καὶ εὐημερίαν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του, συμπεριλαμβανομένων τῆς τροφῆς, τῆς ἐνδυμασίας, τῆς κατοικίας, τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ πᾶν ἀναγκαίων κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἐχει ἐπίσης δικαίωμα ἀσφαλίσεως ἐν περιπτώσει ἀνεργίας, ἀσθενείας, ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, χηρείας, γήρατος ἢ ἄλλης ἐλλείψεως δυνατοτήτων ζωῆς, ὀφειλομένης εἰς περιστάσεις ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του.

2. Ἡ μητρότης καὶ ἡ παιδικὴ ἡλικία δικαιούνται εἰδικῆς μερίμνης καὶ περιθάλψεως. Ὅλα τὰ παιδιά, νόμιμα ἢ ἐξώγαμα, πρέπει νὰ ἀπολαμβάνουν τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς προστασίας.

Ἄρθρον 26

1. Ἐκαστος ἔχει τὸ δικαίωμα ἐκπαιδεύσεως. Ἡ ἐκπαίδευσις παρέχεται δωρεάν, τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὰς στοιχειώδεις καὶ βασικὰς τῆς βαθμίδας. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτική. Ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ καταστούν προσιτὰ γενικῶς. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰς ἀνωτέρας σπουδὰς πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἀνοικτὴ εἰς ὅλους ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος αὐτῶν.

2. Ἡ ἐκπαίδευσις ἀποβλέπει εἰς τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος καὶ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὰς θεμελιώδεις ἐλευθερίας. Πρέπει νὰ προάγῃ τὴν κατανόησιν, τὴν ἀνοχὴν καὶ τὴν φιλίαν μεταξὺ ὄλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὄλων τῶν φυλετικῶν καὶ θρησκευτικῶν ὁμάδων, καθὼς καὶ νὰ ἐνισχύῃ τὰς ἐνεργείας τῶν ἠνωμένων ἔθνῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

3. Εἰς τοὺς γονεῖς ἀνήκει κατὰ προτίμησιν τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν τὸ εἶδος τῆς ἀγωγῆς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰ τέκνα των.

Ἄρθρον 27

1. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα νὰ συμμετέχῃ ἐλευθέρως εἰς τὴν πολιτιστικὴν ζωὴν τῆς κοινότητος, νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰς καλὰς τέχνας καὶ νὰ κοινωνῇ τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου καὶ τῶν εὐεργετημάτων τῆς.

Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα νὰ προστατεύωνται τὰ ἠθικὰ καὶ ὕλικά συμφέροντα, ἅτινα προέρχονται ἀπὸ πάσης φύσεως ἐπιστημονικῆς, λογοτεχνικῆς ἢ καλλιτεχνικῆς παραγωγῆς, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ δημιουργός.

Ἄρθρον 28

Ἐκαστος δικαιούται εἰς μίαν κοινωνικὴν καὶ διεθνή τάξιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἐλευθερίαι αἵτινες τίθενται μετὰ τὴν παρούσαν Διακήρυξιν νὰ δύνανται πλήρως νὰ πραγματοποιηθοῦν.

Ἄρθρον 29

1. Ἐκαστος ἔχει καθήκοντα ἀπέναντι τῆς κοινότητος, ἐντὸς τῆς ὁποίας μόνον εἶναι δυνατὴ ἡ ἐλευθέρᾳ καὶ πλήρῃ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικότητός του.

2. Κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν δικαιωμάτων του καὶ τῶν ἐλευθεριῶν του, ἕκαστος ὑπόκειται μόνον εἰς ἐκείνους τοὺς περιορισμοὺς οἱ ὅποιοι ὀρίζονται ἀπὸ τοὺς νόμους, πρὸς ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὀφειλομένη ἀναγνώρισις καὶ σεβασμὸς τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων καὶ νὰ ἱκανοποιηθῶν αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις τῆς ἠθικῆς, τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τοῦ γενικοῦ καλοῦ εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν.

3. Τὰ παρόντα δικαιώματα καὶ ἐλευθερίαι δὲν δύναται εἰς καμμίαν περίπτωσιν νὰ ἀσκηθῶν ἐναντίον τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 30

Οὐδεμία διάταξις τὴν παρούσης Διακηρύξεως δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς παρέχουσα εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὴν ομάδα ἢ εἰς τὸ ἄτομον οἰομένηποτε δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς ἐνεργείας ἢ νὰ ἐπιτελέσῃ πράξεις, αἱ ὁποῖαι νὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν καταστροφὴν οἰουδήποτε ἐκ τῶν δικαιωμάτων ἢ τῶν ἐλευθεριῶν τὰ ὅποια διακηρύσσονται ἐνταῦθα.

ΕΘΝΙΣΜΟΣ — ΕΥΡΩΠΑΪΣΜΟΣ — ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

[Απόσπασμα ομιλίας του Διευθυντού της
Σχολής κ. Στρ. Κ. ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ
με θέμα : Σκέψεις ταξιδεύοντας στη Γαλλία].

«Ξαναγυρίζουμε στον πολυαγαπημένο και μαρτυρικό μας τόπο, τον τόπο αυτό που έχει τόσους άσπονδους ισχυρούς έχθρους και τόσους καικούς και περίεργους φίλους...»

Θέλω τώρα να σας πω δύο λόγια, πριν κλείσω την ομιλία μου αυτή. Φοβάμαι μήπως κανένας νομίση πως είμαι γαλλόφιλος, όπως ήτανε και είναι άλλοι αγγλόφιλοι, αμερικανόφιλοι, ρωσόφιλοι ή γερμανόφιλοι, και ακόμη — τί ντροπή — βουλγαρόφιλοι. Ήμουν και μένω αθεράπευτα ελληνόφιλος. Και πιστεύω πως το μεγάλο έγκλημα της ιστορίας είναι πως, από τα ποιατά τα χρόνια, οί Έλληνες μηδίζαν ή μακεδονίζαν ή ήσαν φίλοι των Ρωμαίων ή ήσαν τουρκόφρονες ή λατινόφρονες. Και αυτός ο διχασμός κάθε τόσο συνέτριβε τις ζωτικές, μεγαλόπνοες και δημιουργικές δυνάμεις της Φυλής μας.

Τούτο δέν μ' έμποδίζει νάχω αγάπη και κατανόηση για κάθε ώραίο και κάθε καλό που βλέπω ταξιδεύοντας στην Εύρώπη, που είναι και πρέπει να μείνη ένας κοινός χώρος για όλους τους Ευρωπαίους Λαούς. Με την ίδια αγάπη και την ίδια κατανόηση θα μιλούσα και για κάθε άλλο, μεγάλο σε έκταση και πληθυσμό, σαν τους Άγγλους, μικρό, σαν τους Φλαμανδούς, Λαό της Εύρώπης. Γιατί ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ήρθε ή ώρα να οικοδομήσουμε την Εύρώπη και να εργασθούμε μέσα στην Ειρήνη και στη Δημοκρατία να αναπληρώσουμε ό,τι κατάστρεψε ή βία και το μίσος. Σήμερα κάθε ήμπεριαλισμός εύρωπαϊκού κράτους έναντιον άλλου δέν είναι μόνο αδύνατος, είναι κάτι παραπάνω, είναι ανόητος· είναι, ακόμα, άκατανόητος.

Νιώθω πως είμαι Εύρωπαίος, γιατί προπάντος είμαι Έλληνας και ξέρω πως όταν λέμε Εύρώπη, έννοούμε πρό παντός ένα σύνολο

* Ίδε το περιοδικόν της Σχολής «Σπουδαί», Τόμος Δ', Τεύχος 5ον.

άξιων, που δημιουργήθηκαν με πηγή τους την Ελλάδα. Ο ούμανισμός, που είναι η ανώτερη εκδήλωση της ευρωπαϊκής ψυχής και του ευρωπαϊκού πνεύματος, πηγάζει μέσα από την Ελλάδα. Σάν Έλληνας είμαι λοιπόν Ευρωπαίος, και γιατί είμαι Έλληνας και σάν Έλληνας ένιωσα τις όμορφιές της Γαλλίας, τη συμβολή της στην οικοδόμηση της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου, το μεγαλείο της, την ψυχή του Λαού της. Σε μια στιγμή που η Ευρωπαϊκή ένότητα είναι ανάγκη της Ανθρωπότητας είναι φυσικό, και ίσως επιβεβλημένο, να παρατρέξω τις άσχημες της εικόνας, που αναντίρρητα υπάρχουν. Σε τί θα ώφελοῦσε τὸ αντίθετο;

Ο άρχαίος Κάτων, Κυρίες και Κύριοι, συνήθιζε να τελειώνει κάθε όμιλία του με τὸ ντελέντα Χάρταγκο: Πρέπει να καταστραφή ή Καρχηδόνα. Έτσι κι εγὼ συνηθίζω από τὸ 1944 να λέω σ' όσους μου κάνουν την τιμή να με άκουνε: Υπάρχει μιὰ Ανθρωπότητα και χρέος μας είναι να την άγαπάμε. Υπάρχει επίσης μιὰ Ευρώπη και χρέος μας είναι να έργασθοῦμε για την ένότητά της, για την άνασυγκρότησή της, για τὴ διάσωσή της. Υπάρχουν και άλλοι Λαοὶ και πρέπει με άγάπη και κατανόηση να στρέφουμε τὸ βλέμμα σ' αὐτούς. Υπέφεραν κι αὐτοί, ὅπως κι εμεῖς στη διαδρομὴ τῶν αἰώνων και πρόσφεραν και αὐτοὶ τὴ συμβολή τους στην οίκοδόμηση τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ.

Μὰ πέρα ἀπ' την Ανθρωπότητα και την Ευρώπη, υπάρχει μιὰ μόνο Πατρίδα, ή Ελλάδα, πολυβασανισμένη και μαρτυρική, ήρωική και προδομένη, δοξασμένη και χιλιοματωμένη και έξω ἀπ' αὐτήν δὲν υπάρχει άλλη πατρίδα, οὔτε έντεῦθεν οὔτε ἐκεῖθεν τοῦ παραπατάσματος.

Και ακόμα συνηθίζω τόσα χρόνια να λέω στους άκροατές μου πὼς πρέπει να μὴ λησμονοῦμε ποτὲ ὅτι πρωτεύουσα αὐτῆς τῆς Έλληνικῆς Πατρίδας είναι μόνο ή Αθήνα,

ή ζαφειρόπετρα στῆς γῆς τὸ δαχτυλίδι

ὅπως λέει σωστά ὁ Μεγάλος μας Ποιητής, και δὲν είναι — και δὲν μπορεί και δὲν πρέπει να είναι — καμιὰ άλλη πρωτεύουσα, οὔτε έντεῦθεν οὔτε ἐκεῖθεν τοῦ παραπετάσματος.

*
* *

Ο πόλεμος και ή κατοχή, ή αντίσταση τῶν λαῶν και ὁ άγώνας

καὶ οἱ θυσίαι γιὰ τὴν Ἐλευθερίαν ἀπέδειξαν ἀκόμα μιὰ φορά, περισσότερο πάντως ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, πόσο στεῖρος εἶναι ὁ κοσμοπολιτισμὸς καὶ πόση ἀνάταση ψυχῆς καὶ πνεύματος προσφέρει ὁ ἔθνισμός, στήριγμα καὶ προϋπόθεση τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἐλευθερίας. Ὁ πόλεμος ἀπέδειξε πόσο ἐγκληματικὸς καὶ καταστροφικὸς εἶναι ὁ σωβινισμὸς καὶ ἡ προσπάθεια κυριαρχίας ἐνὸς εὐρωπαϊκοῦ ἔθνους πάνω σὲ ἄλλο καὶ πόσο ἀναγκαία εἶναι ἡ ἀποκατάσταση τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐνότητος. Καὶ ὁ πόλεμος, ἀκόμα, ἀπέδειξε πόσο ἡ διεθνῆς συνεργασία σ' ἕνα κόσμῳ τόσο μικρὸ, χάρις στὶς προόδους τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τεχνικῆς, εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Εὐδαιμονίαν τῶν Λαῶν.

«Ὀλίγος πατριωτισμὸς μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν Ἀνθρωπότητα — ἔλεγε ὁ Ζὰν Ζωρὲ — ἐνῶ πολὺς πατριωτισμὸς μᾶς συνδέει περισσότερο μὲ τὴν Ἀνθρωπότητα». Αὐτὰ τὰ λόγια ἐνὸς ἀληθινοῦ πατριώτη καὶ συγχρόνως ἐνὸς πραγματικοῦ Εὐρωπαίου καὶ διεθνιστῆ — καὶ γι' αὐτὸ ἐνὸς μεγάλου ἀνθρωπιστῆ — ἄς γίνουιν χρυσὴ ὑπόθεσις γιὰ ὅλους, πρὸ παντὸς γιὰ τοὺς Νέους, γιατί μόνο μέσα σ' αὐτὸ τὸ τρίπτυχο ἐνὸς δημιουργικοῦ πατριωτισμοῦ, ἐνὸς πλατιοῦ εὐρωπαϊσμοῦ καὶ ἐνὸς ἀληθινοῦ διεθνισμοῦ, δηλ. ἐνὸς ἀνώτερου ἀνθρωπισμοῦ μπορεῖς καλύτερα νὰ κλείσης μέσα στὴν ψυχὴ σου καὶ στὸ πνεῦμα σου, μέσα σ' ὄλο σου τὸ εἶναι, τὴν Ἑλλάδα...

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

δέν πρέπει νά ληαμονοῦν ποτέ ὅτι

ἡ ΚΥΠΡΟΣ καί ἡ ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

κατά παράβασιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας
καί τῆς Δικαιοσύνης καί τῶν Διακηρύξεων τοῦ
Χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ καί τοῦ Ὄργανισμοῦ τῶν
Ἑνωμένων Ἐθνῶν παραμένουν ὑπό ξενικόν ζυγόν.
Ὁ Ο.Η.Ε. ἔχει ὑποχρέωσιν νά ἐφαρμόσῃ τὰς ἀρχάς
τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰ δύο
αὐτά ὑπόδουλα τμήματα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

«**Η** Εὐρωπαϊκὴ Ἠπειρος ἴσταται τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὸ κρίσιμον σταυροδρόμι τῆς ἱστορίας της· ἢ θὰ σώσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὸν Δυτικὸν πολιτισμὸν μας ἢ θὰ χαθῶμεν, ὅπως μᾶς ἀξίζει, ἀπὸ ἀδυναμίαν ἐπαρκοῦς κατανοήσεως τῶν πραγμάτων καὶ ἀπὸ ἔλλειψιν πίστεως πρὸς τὰ μεγάλα ἐκεῖνα Ἰδανικὰ τὰ κοινὰ δι' ὅλους τοὺς Ἀνθρώπους».

Βασιλεὺς ΠΑΥΛΟΣ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΣ

Την 5ην Μαρτίου 1949, οι έν Λονδίνω συνελθόντες αντιπρόσωποι δέκα ευρωπαϊκών εθνών ίδρυσαν τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, θέσαντες τὰς ὑπογραφὰς των κάτω ἀπὸ τὸ Καταστατικὸν του. Τὸ μοναδικὸν ἀντίτυπον αὐτοῦ εὐρίσκεται κατατεθειμένον εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου.

Τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 3ης Αὐγούστου 1949, εὐθὺς μετὰ τὴν κατάθεσιν ἐπτὰ πράξεων ἐπικυρώσεως. Βάσει αὐτοῦ ἐγένετο, ἐν συνεχείᾳ, ἡ καθίδρυσις τῶν δύο πολιτικῶν ὀργάνων τοῦ Συμβουλίου, ἤτοι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ὡς ἐπίσης καὶ τοῦ διοικητικοῦ ὀργάνου τοῦ Συμβουλίου, τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Τὴν 8ην Αὐγούστου 1949, οἱ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοὶ τῶν δέκα κρατῶν, ποὺ ὑπέγραψαν τὸ Καταστατικὸν, συνῆλθον εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Δημαρχείου τοῦ Στρασβούργου εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν. Ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Τουρκία ἀπεδέχθησαν ἀμέσως πρόσκλησιν των ὅπως μετάσχουν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Οὕτω, οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν δύο τούτων χωρῶν ἔλαβον ἐπίσης, ἀπὸ τῆς ἐπομένης, μέρος, εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὴν 10ην Αὐγούστου 1949, ὁ κ. Ἐδουάρδος Ἑρριώ, προσωρινὸς Πρόεδρος, ἐκήρυξε πανηγυρικῶς τὴν ἔναρξιν τῆς ἰδρυτικῆς συνεδριάσεως τῆς πρώτης συνόδου τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως. Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν οἱ ἀντιπρόσωποι δέκα ευρωπαϊκῶν εθνῶν εὐρίσκοντο συγκεντρωμένοι εἰς μίαν δημοκρατικὴν καὶ κοινοβουλευτικὴν συνέλευσιν.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τὸ Καταστατικὸν ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη νόμον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὅρίζει τοὺς σκοποὺς τοῦ Συμβουλίου καὶ ρυθμίζει τὰς προϋποθέσεις τῆς εἰσδοχῆς νέων μελῶν. Ὑποδεικνύει τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ Συμβουλίου καὶ καθορίζει τὰς ἀρμοδιότητάς των.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Εἰς τὸ 1ον Ἄρθρον τὸ Καταστατικὸν διακηρύσσει ὅτι «σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις μιᾶς στενωτέρας ἐνώσεως μεταξύ τῶν μελῶν του, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς διαφυλάξεως καὶ προαγωγῆς τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρχῶν, ποὺ ἀποτελοῦν κοινὴν κληρονομίαν των, ὡς καὶ ἡ ὑποδοήθησις τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου των».

Ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ ἐπιδιώκεται διὰ τῆς ἐξετάσεως, μέσῳ τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ Συμβουλίου, ζητημάτων κοινού ἐνδιαφέροντος, διὰ τῆς συνομολογήσεως συμφώνων, διὰ τῆς ἀποδοχῆς καὶ ἀναπτύξεως κοινῆς δράσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ, κοινωνικοῦ, πολιτιστικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, νομικοῦ καὶ διοικητικοῦ πεδίου, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τῆς προστασίας καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν.

Ἡ ὑπαρξις, ἐν τούτοις, αὐτῆς τῆς Ἐνώσεως δὲν πρέπει ν' ἀποβαίῃ εἰς βάρος τῆς συμβολῆς τῶν Κρατῶν — Μελῶν τῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ τῶν ἄλλων διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ ἐνώσεων, τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν ἐπίσης μέλη.

Ἡ παράγραφος δ' τοῦ Ἄρθρου 1 ὀρίζει, ἐξ ἄλλου, ὅτι «τὰ ζητήματα ἐθνικῆς ἀμύνης δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης».

ΤΑ ΚΡΑΤΗ — ΜΕΛΗ

Τὰ πρῶτα κράτη ποὺ ὑπέγραψαν τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμὸν: Τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰρλανδία, ἡ Ἰταλία, τὸ Λουξεμβούργον, ἡ Ὄλλανδία, ἡ Νορβηγία, ἡ Σουηδία καὶ τὸ Ἠνωμένον Βασίλειον. Κατὰ τὴν πρῶτην σύνοδόν τῆς, τὸν Αὐγούστον τοῦ 1949, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν προσεκάλεσε τὴν Τουρκίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰσλανδίαν ὅπως μετάσχουν καὶ αὐταὶ τοῦ Συμβουλίου. Πράγματι, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἔλαβον μέρος εἰς τὴν πρώτην σύνοδον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως. Ἡ Ἰσλανδία, ὁμῶς, ἐγένετο μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης μόλις τὴν 7ην Μαρτίου 1950, διότι δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ δοθῇ ἐνωρίτερον ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἰσλανδικῆς Βουλῆς. Τὴν 30ὴν Μαρτίου 1950, ἡ Ὄμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καὶ τὸ Σάαρ προσεκλήθησαν ὅπως μετάσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τῶν Μελῶν — Ἐταίρων.

Κατόπιν ὁμῶς παρακλήσεως τῆς Ὄμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, ὅπως γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸ Συμβούλιον ὡς τακτικὸν μέλος μὲ πλήρη δικαιώματα, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν, ἀφοῦ ἐζήτησε προηγουμένως τὴν γνώμην τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἀπεδέχθη, κατὰ τὴν ὁγδὸν σύνοδον, τὸν Μάϊον τοῦ 1951, τὴν σχετικὴν αἴτησιν.

Τὸ Σάαρ — μοναδικὸν Μέλος - Ἐταῖρος — μετέχει μὲν τῶν συσκέψεων τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὑπουργῶν. Εἶναι, ἐν τούτοις, δυνατὸν νὰ προσκαλῆται ὅπως ἀποστέλλῃ παρατηρητὴν εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς.

Ἡ εἰσοχὴ νέων Μελῶν ρυθμίζεται εἰς τὸ II Κεφάλαιον τοῦ Καταστατικοῦ: «Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἀναγνωρίζει τὴν ἀρχὴν τῆς πρωταρχικότητος τοῦ Δικαίου, ὡς καὶ τὴν ἀρχὴν, δυνάμει τῆς ὁποίας πᾶν πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐ-

του όφείλει ν' άπολαύη τών Δικαιωμάτων του Άνθρώπου και τών θε-
μελιωδών έλευθεριών. Αναλαμβάνει την ύποχρέωσιν νά συνεργάζεται
είλικρινώς και ένεργώς πρός πραγμάτωσιν του έν άρθρ. 1 καθωρι-
σμένου σκοπού... Πάν Εύρωπαϊκόν Κράτος, συμμορφούμενον πρός
τάς διατάξεις αύτάς, δύναται νά προσκληθῆ, άν τό έπιθυμῆ, ύπό του
Συμβουλίου τών Υπουργών, όπως καταστή μέλος του Συμβουλίου
της Εύρώπης».

Κατά την όγδόην σύνοδόν της (Μάιος 1951) ή 'Επιτροπή τών
Υπουργών έτροποποίησε την διάταξιν αύτήν, προελθούσα εις την ά-
πόφασιν όπως του λοιπού, προκειμένου περι προσκλήσεως νέων Με-
λών, συμβουλευεται προηγουμένως την Διορκή 'Επιτροπήν της Συμ-
βουλευτικής Συνελεύσεως.

Η ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τό άρθρον 11 του Καταστατικού όρίζει ότι «ή έδρα του Συμ-
βουλίου της Εύρώπης εύρίσκεται εις Στρασβούργον».

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Συμφώνως πρός τό άρθρ. 13 του Καταστατικού, ή 'Επιτροπή
των Υπουργών είναι τό αρμόδιον όργανον, όπως ένεργῆ έν όνόματι
του Συμβουλίου της Εύρώπης. Αύτή μόνη δύναται νά συνομολογῆ
Συμβάσεις ή Συμφωνίας. Άπευθύνει συστάσεις πρός τάς Κυβερνή-
σεις και δύναται νά τάς καλῆ, έν συνεχεία, όπως της γνωρίσουν ποι-
αν συνέχειαν έδωκαν εις τάς συστάσεις αύτάς.

Η 'Επιτροπή τών Υπουργών «ρυθμίζει δι' άποφάσεών της, έ-
χουσών ύποχρεωτικήν ισχύν, πάντα τά θέματα τά σχετικά με την όρ-
γάνωσιν και την τακτοποίησιν τών έσωτερικών ζητημάτων του Συμ-
βουλίου της Εύρώπης».

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Άνά εις άντιπρόσωπος τών Κυβερνήσεων εκάστου Κράτους —
Μέλους μετέχει της 'Επιτροπῆς τών Υπουργών. Κατά κανόνα ό άντι-
πρόσωπος ούτος είναι ό επί τών 'Εξωτερικών Υπουργός. Συμβαίνει,
έν τούτοις, αρκετά συχνά, ό Υπουργός νά ύποδεικνύη ως αναπληρω-
τήν του είτε άλλον συνάδελφόν του Υπουργόν (ιδίως τόν Υπουργόν
επί τών Εύρωπαϊκών Υποθέσεων, εις άς χώρας έδημιουργήθη τοιαύ-
τη θέσις), είτε, κατά τάς περιστάσεις, ένα Πρεσβευτήν ή Άνώτατον
Κρατικόν Λειτουργόν.

Η 'Επιτροπή περιλαμβάνει σήμερα δεκατέσσαρα μέλη έχοντα
δικαίωμα ψήφου. Ο άντιπρόσωπος του Σάαρ μετέχει, ένδεχομένως,
ύπό την ιδιότητα του παρατηρητού.

Η ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

Η Συνέλευσις είναι τό βουλευόμενον όργανον του Συμβουλίου
της Εύρώπης. Διαθέτει περιωρισμένας έξουσίας και δέν δύναται,
εισέτι, νά συγκριθῆ πρός έν κοινοβούλιον, έν τῆ πραγματικῆ έννοία

του ὄρου τούτου. Αὐτή, ἐν τούτοις, εἶναι πού προσδίδει εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης τὸν μοναδικὸν χαρακτήρα του. Διότι ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς πρώτης προσπάθειάς ἢ ὅποια κατεβλήθη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν διεθνούς συνεργασίας ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἄλλου ἢ τοῦ κυβερνητικοῦ. Ἐπὶ πλέον, τὸ κύρος τῶν μελῶν τῆς καὶ ἡ εὐρεία δημοσιότητος πού περιβάλλει τὰς συζητήσεις τῆς, ὀπλίζουν τὴν Συμβουλευτικὴν Συνέλευσιν μὲ ἐπιρροὴν πολὺ μεγαλυτέραν ἀπὸ ἐκείνην πού ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ἀρυσμένη ἀπὸ τὰς καταστατικὰς ἐξουσίας τῆς.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΑΥΤΗΣ

Τῆς Συνελεύσεως μετέχουν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε ἀντιπρόσωποι, ἀνήκοντες εἰς δεκαπέντε κράτη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσώπων ἐκάστης χώρας καθορίζεται ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Κρατῶν — Μελῶν. Τὰ μεγαλύτερα Κράτη ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ 18 ἐδρῶν (Γαλλία, Ἡνωμένον Βασίλειον, Ἰταλία, Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας), ἐνῶ τὰ μικρότερα ἐπὶ 3 ἐδρῶν (Σάαρ, Λουξεμβούργον, Ἰσλανδία). Οἱ ἀντιπρόσωποι ὀρίζονται ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ κοινοβούλια ἢ (δυνάμει τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ, ἢ ὅποια ἐγένετο δεκτὴ τὸν Μάϊον τοῦ 1951) συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ καθορισθεῖσαν διαδικασίαν.

Παρὰ τὸ γεγὸνος ὅτι εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συνέλευσιν οἱ ἀντιπρόσωποι ὁμιλοῦν καὶ ψηφίζουν ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, συμφώνως πρὸς τὴν συνείδησιν καὶ τὰς πεποιθήσεις των, λαμβάνεται ἐν τούτοις ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν διορισμὸν των ἢ κομματικῆ των προέλευσις, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀντιπροσωπεῖα ἐκάστης χώρας ν' ἀντανακλᾷ τὴν σύνθεσιν τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τοῦ ἰδίου αὐτῆς κοινοβουλίου. Οὐδεμίᾳ διάταξις τοῦ Καταστατικοῦ ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ ἀντιπρόσωποι ἔχουν τὴν ἰδιότητα τοῦ βουλευτοῦ. Ἐν τούτοις, σχεδὸν πάντοτε, αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἐκαστος ἀντιπρόσωπος ὀρίζεται μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον καὶ νὰ ψηφίξῃ ἀντὶ τοῦ πρώτου.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικόν, ἡ Συνέλευσις συνέρχεται ἄπαξ τοῦ ἔτους εἰς τακτικὴν σύνοδον, ἢ διάρκειᾳ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἓνα μῆνα.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

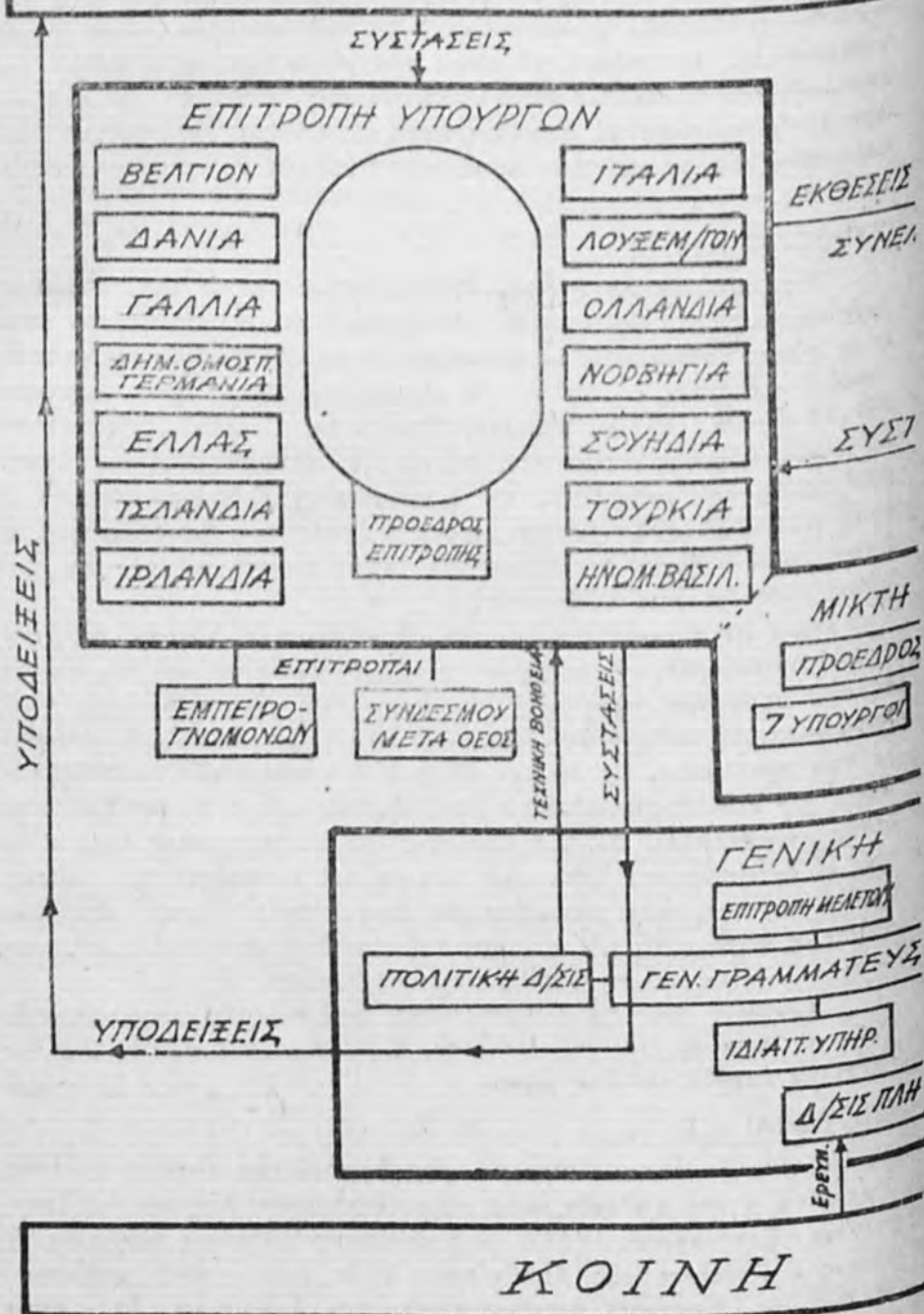
Ἡ σπουδαιότερα Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως εἶναι ἡ Μόνιμος Ἐπιτροπὴ, ἢ ὅποια ἰδρύθη εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην Σύνοδον τῆς Συνελεύσεως (Σεπτέμβριος 1949). Αὐτὴ συνέρχεται τετράκις τοῦ ἔτους, ἢ ὁσάκις ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἤθελε κρίνει τοῦτο χρήσιμον. Ἡ Μόνιμος Ἐπιτροπὴ ἀντιπροσωπεύει τὴν Συνέλευσιν, ὅταν αὕτη δὲν εὐρίσκεται ἐν συνόδῳ.

Τὰ κύρια καθήκοντα τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Συντονίζει τὰς ἀποφάσεις, τὰς εἰσηγήσεις καὶ τὰς συστάσεις τὰς ὁποίας ἐκπονοῦν αἱ Ἐπιτροπαί.

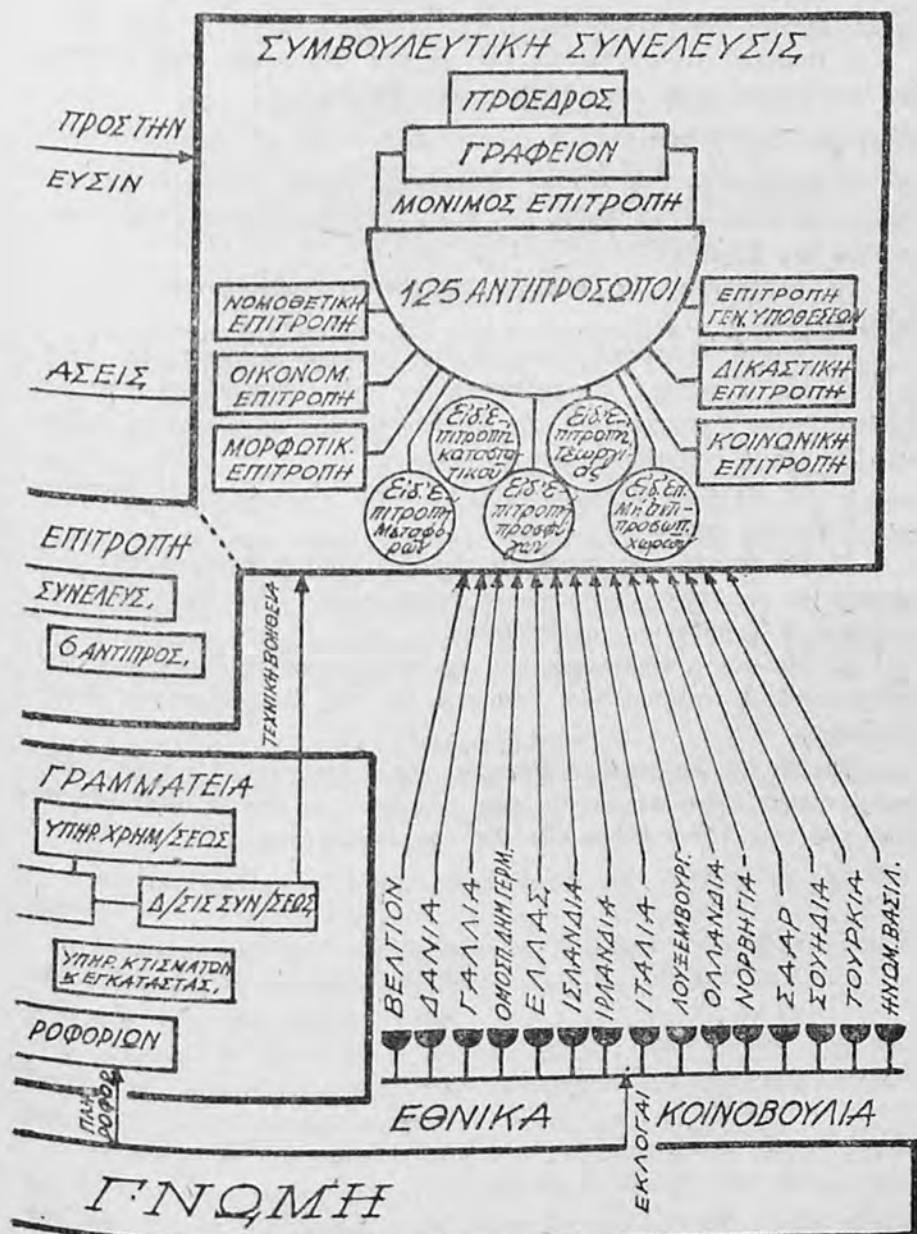
ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΟΥ

ΚΥΒΕΡ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΝΗΣΕΙΣ

2) Προπαρασκευάζει τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν προσηχῆ Σύνοδον αὐτῆς.

3) Ἐγκρίνει ὠρισμένα μέτρα τὰ ὁποῖα προορίζονται διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Συνελεύσεως.

4) Δύνεται, κατ' ἐξουσιοδότησιν τῆς Συνελεύσεως, ν' ἀποφαίνεται ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ζητημάτων.

5) Παρέχει τὰς συμβουλὰς τῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπιφυλακτῶν προκειμένου περὶ προσκλήσεως νέων Μελῶν.

Η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ δημιουργία τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκρίθη ἀπαραίτητος χάριν τοῦ συντονισμοῦ τοῦ ἔργου τῶν δύο κυριωτέρων ὀργάνων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Τὰ καθήκοντα τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι τὸ συντονιστικὸν ὄργανον τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἐπιφυλασσομένων τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπιφυλακτῶν καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει εἰδικώτερον τὸ καθήκον:

α) Νὰ ἐξετάζη τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα εἶναι κοινὰ δι' ἀμφοτέρωτα τὰ ὄργανα ταῦτα.

β) Νὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν δύο τούτων ὀργάνων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης.

γ) Νὰ κάμνη προτάσεις ἐπὶ σχεδίων ἡμερησίας διατάξεως τῶν συνόδων τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπιφυλακτῶν καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως.

δ) Νὰ ἐξετάζη καὶ νὰ προκαλῆ τὴν λήψιν μέτρων ἰκανῶν ὅπως καταστήσουν ἀποτελεσματικὰς τὰς συστάσεις αἱ ὁποῖαι υἱοθετήθησαν ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν δύο τούτων ὀργάνων.

Ἡ προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 2329 τῆς 18)21 Μαρτ. 1953

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου 1950 Διεθνούς Συμβάσεως τῆς Ρώμης περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου 1952 προσθέτου εἰς αὐτὴν Πρωτοκόλλου τῶν Παρισίων.

Ἄρθρον Μόνον

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου 1950 Διεθνῆς Σύμβασις Ρώμης περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν ἡτις ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 28ῆν Νοεμβρίου 1950, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 20ῆς Μαρτίου 1952 πρόσθετον εἰς αὐτὴν Πρωτόκολλον ὅπερ ὑπεγράφη αὐθιμερὸν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος μετὰ σχετικῆς πρὸς τὸ ἄρθρον αὐτοῦ 2 ἐπιφύλαξεως, ὡς αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὰ κείμενα αὐτῶν ἅτινα ἔπονται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει εἰς τὴν ἐλληνικὴν.

Ὁ παρὼν Νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

διὰ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν

Αἱ Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης:

Ἐχουσαι ὑπ' ὄψιν τὴν Παγκόσμιον Δήλωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ἣν διεκήρυξεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν τὴν 10ην Δεκεμβρίου 1948.

Ἐχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Δήλωσις αὕτη τείνει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τὴν παγκόσμιον καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐφαρμογὴν τῶν δικαιωμάτων ἅτινα ἀναφέρονται εἰς αὐτήν.

Ἐχουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποιήσις στενωτέρας ἐνότητος μετὰ τῶν Μελῶν αὐτῆς, καὶ ὅτι ἐν τῶν μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ἡ προάσπισις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν.

Ἐπιβεβαιούσαι τὴν βαθεῖαν αὐτῶν προσήλωσιν εἰς τὰς θεμελιώδεις ταύτας ἐλευθερίας αἵτινες ἀποτελοῦσι αὐτὸ τοῦτο τὸ βάθρον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις στηρίζεται οὐσιαστικῶς ἐπὶ πολιτικοῦ καθεστώτος ἀληθῶς δημοκρατικοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ κοινῆς ἀντιλήψεως καὶ κοινού σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τὰ ὁποῖα διεκδικοῦν.

Ἐχόμεναι τῆς ἀποφάσεως ὅπως, ὡς Κυβερνήσεις Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ἐμπνεόμεναι ὑπὸ κοινῶν ἰδεωδῶν καὶ ἔχουσαι κοινὴν κληρονομίαν πολιτικῶν παραδόσεων καὶ ἰδεωδῶν σεβασμοῦ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐπικρατεστέρου τοῦ δικαίου, λάβωσι τὰ πρῶτα κατάλληλα μέτρα ὅπως διασφαλίσωσι τὴν συλλογικὴν ἐγγύησιν ὠρισμένων, ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ Παγκοσμίῳ Δηλώσει, δικαιωμάτων.

Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουν εἰς ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των πρόσωπα, τὰ καθαριζόμενα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς παρούσης Συμβάσεως δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας.

ΜΕΡΟΣ I

Ἄρθρον 2

1. Τὸ δικαίωμα ἐκάστου προσώπου εἰς τὴν ζωὴν προστατεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου. Εἰς οὐδένα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ προθέσεως θάνατος, εἰμὴ εἰς ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς ἐκδιδομένης ὑπὸ δικαστηρίου ἐν περιπτώσει ἀδικήματος τιμωρουμένου ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τῆς ποινῆς ταύτης.

2. Ὁ θάνατος δὲν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαλλόμενος κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου τούτου, εἰς ἅς περιπτώσεις θὰ ἐπῆρχετο συνεπείᾳ χρήσεως βίας καταστάσεως ἀπολύτως ἀναγκαίας:

α) διὰ τὴν ὑπεράσπισιν οἰουδήποτε προσώπου κατὰ παρανόμου βίας.

β) διὰ τὴν πραγματοποιήσιν νομίμου συλλήψεως ἢ πρὸς παρεμπόδισιν ἀποδράσεως προσώπου νομίμως κρατουμένου.

γ) διὰ τὴν καταστολὴν, συμφώνως τῷ νόμῳ, στάσεως ἢ ἀνταρσίας.

Ἄρθρον 3

Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῇ εἰς βασάνους οὔτε εἰς ποινὰς ἢ μεταχειρίσιν ἀπανθρώπους ἢ ἐξευτελιστικὰς.

Ἄρθρον 4

Οὐδεὶς δύναται νὰ κρατηθῇ εἰς δουλείαν ἢ εἰλωτείαν.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν.

3. Δὲν θεωρεῖται ὡς «ἀναγκαστικὴ ἢ ὑποχρεωτικὴ ἐργασία» ὑπὸ

τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄρθρου:

α) πᾶσα ἐργασία ζητούμενη παρὰ προσώπου κρατουμένου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπὸ ὄρους ἀπολύσεώς του.

β) πᾶσα ὑπηρεσία στρατιωτικῆς φύσεως ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐχόντων ἀντιρρήσεις συνειδήσεως εἰς τὰς χώρας ὅπου τούτο ἀναγνωρίζεται ὡς νόμιμον, πᾶσα ἄλλη ὑπηρεσία εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ὑποχρεωτικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

γ) πᾶσα ὑπηρεσία ζητούμενη εἰς περίπτωσιν κρίσεων ἢ θεομηνιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν ἢ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ συνόλου.

δ) Πᾶσα ἐργασία ἢ ὑπηρεσία ἀπαρτίζουσα μέρος τῶν τακτικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πολίτου.

Ἄρθρον 5

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ στερηθῇ τῆς ἐλευθερίας του εἰμὴ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νόμιμον διαδικασίαν:

α) ἐὰν κρατῆται κανονικῶς κατόπιν καταδίκης ὑπὸ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

β) ἐὰν ὑπεβλήθῃ εἰς κανονικὴν σύλληψιν ἢ κράτησιν λόγῳ ἀνυποταγῆς εἰς νόμιμον διαταγὴν δικαστηρίου, ἢ εἰς ἐγγύτησιν ἐκτελέσεως ὑποχρεώσεως ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου.

γ) ἐὰν συνελήφθῃ καὶ κρατῆται ὅπως ὀδηγηθῇ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν εὐλόγου ὑπονοίας ὅτι διέπραξεν ἀδίκημα, ἢ ὑπάρχουν λογικὰ δεδομένα πρὸς παραδοχὴν τῆς ἀνάγκης ὅπως οὗτος ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράξῃ ἀδίκημα ἢ δραπετεύσῃ μετὰ τὴν διάπραξιν τούτου.

δ) ἐὰν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀνηλίκου, ἀποφασισθείσης διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἀνατροφῆς του, ἢ τὴν νόμιμον κράτησίν του ἵνα παραπεμφθῇ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

ε) ἐὰν πρόκειται περὶ νομίμου κρατήσεως ἀτόμων δυναμένων νὰ μεταδώσωσι μεταδοτικὴν ἀσθένειαν, φρενοβλαβοῦς, ἀλκοολικοῦ, τοξικομανοῦς ἢ ἀλήτου.

στ) ἐὰν πρόκειται περὶ νομίμου συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἀτόμου ἐπὶ σκοπῶ ὅπως ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσέλθῃ παρανόμως ἐν τῇ χώρᾳ, ἢ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐκκρεμεῖ διαδικασία ἀπελάσεως ἢ ἐκδόσεως.

2. Πᾶν συλληφθὲν πρόσωπον δεόν νὰ πληροφορηθῇ, κατὰ τὸ δυνατόν συντομώτερον καὶ εἰς γλώσσαν τὴν ὁποίαν ἔννοεῖ, τοὺς λόγους τῆς συλλήψεώς του ὡς καὶ πᾶσαν διατυπωμένην ἐναντίον του κατηγορίαν.

3. Πᾶν πρόσωπον συλληφθὲν ἢ κρατηθὲν, ὑπὸ τὰς προβλεπομένας ἐν παραγράφῳ 1 γ) τοῦ παρόντος ἄρθρου συνθήκας, ὀφείλει νὰ παραπεμφθῇ συντόμως ἐνώπιον δικαστοῦ ἢ ἐτέρου δικαστικοῦ λει-

τουργου, νομίμως έντεταλμένου ὅπως έκτελῃ δικαστικά καθήκοντα, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ δικασθῇ έντός λογικῆς προθεσμίας ἢ ἀπολυθῇ κατά τὴν διαδικασίαν. Ἡ ἀπόλυσις δύναται νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ ἐγγύησιν ἐξασφαλίζουσιν τὴν παράστασιν τοῦ ένδιαφερομένου εἰς τὴν δικάσιμον.

4. Πάν πρόσωπον στερούμενον τῆς ἐλευθερίας του συνεπεία συλλήψεως ἢ κρατήσεως ἔχει τὸ δικαίωμα προσφυγῆς ένώπιον δικαστηρίου, ἵνα τοῦτο ἀποφασίσῃ έντός βραχείας προθεσμίας ἐπὶ τοῦ νομίμου τῆς κρατήσεώς του καὶ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσίν του έν περιπτώσει παρανόμου κρατήσεως.

5. Πάν πρόσωπον θύμα συλλήψεως ἢ κρατήσεως ὑπὸ συνθήκας ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἔχει δικαίωμα ἐπανορθώσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Πάν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα ὅπως ἢ ὑπόθεσις του δικασθῇ δικαίως, δημοσίᾳ καὶ έντός λογικῆς προθεσμίας, ὑπὸ ἀνεξαρτήτου καὶ ἀμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, τὸ ὅποιον θὰ ἀποφασίσῃ εἴτε ἐπὶ τῶν ἀμφισθητήσεων ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων του ἀστικῆς φύσεως, εἴτε ἐπὶ τοῦ βασιμουπάσης ἐναντίον του κατηγορίας ποινικῆς φύσεως. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ ἐκδοθῇ δημοσίᾳ, ἢ εἴσοδος ὁμοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τὸν τύπον καὶ τὸ κοινόν, καθ' ὅλην ἢ μέρος τῆς διαρκείας τῆς δίκης πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἠθικῆς, τῆς δημοσίας τάξεως ἢ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας έν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, ὅταν τοῦτο ένδεικνυται ὑπὸ τῶν συμφερόντων τῶν ἀνηλίκων ἢ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς τῶν διαδίκων, ἢ έν τῷ κρινομένῳ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς ἀπολύτως ἀναγκαίου μέτρῳ, ὅταν ὑπὸ εἰδικᾶς συνθήκας ἢ δημοσιότης θὰ ἠδύνατο νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα τῆς δικαιοσύνης.

2. Πάν πρόσωπον κατηγορούμενον ἐπὶ ἀδικήματι τεκμαίρεται ὅτι εἶναι ἀθῶον μέχρι τῆς νομίμου ἀποδείξεως τῆς ἐνοχῆς του.

3. Εἰδικώτερον, πᾶς κατηγορούμενος ἔχει δικαίωμα:

α) ὅπως πληροφορηθῇ, έν τῇ βραχυτέρᾳ προθεσμίᾳ εἰς γλώσσαν τὴν ὅποιαν έννοεὶ καὶ έν λεπτομερείᾳ τὴν φύσιν καὶ τὸν λόγον τῆς ἐναντίον του κατηγορίας.

β) ὅπως διαθέτῃ τὸν χρόνον καὶ τὰς ἀναγκαίας εὐκολίας πρὸς προετοιμασίαν τῆς ὑπερασπίσεώς του.

γ) ὅπως ὑπερασπίσῃ ὁ ἴδιος ἑαυτὸν ἢ ἀναθέσῃ τὴν ὑπεράσπισίν του εἰς συνήγορον τῆς ἐκλογῆς του, έν ἢ δὲ περιπτώσει δὲν διαθέτῃ τὰ μέσα νὰ πληρῶσῃ συνήγορον, νὰ τῷ παρασχεθῇ τοιοῦτος δωρεάν, ὅταν τοῦτο ένδεικνυται ὑπὸ τοῦ συμφερόντος τῆς δικαιοσύνης.

δ) νὰ ἐξετάσῃ ἢ ζητήσῃ ὅπως ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες κατη-

γορίας καὶ ἐπιτύχη τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ὑπερασπίσεως ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους ὡς τῶν μαρτύρων κατηγορίας.

ε) νὰ τύχη δωρεὰν παραστάσεως διερμηνέως ἐὰν δὲν ἐννοῇ ἢ δὲν ὀμιλῇ τὴν χρησιμοποιουμένην εἰς τὸ δικαστήριον γλώσσαν.

Ἄρθρον 7.

Οὐδεὶς δύναται νὰ καταδικασθῇ διὰ πράξιν ἢ παράλειψιν ἢ ὁποία, καθ' ἣν στιγμὴν διεπράχθη, δὲν ἀπετέλει ἀδίκημα, συμφώνως πρὸς τὸ ἐθνικὸν ἢ διεθνὲς δίκαιον. Οὕτε καὶ ἐπιβάλλεται βαρυτέρα ποινὴ ἀπὸ ἐκείνην ἢ ὁποία ἐπεβάλλετο κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαπράξεως τοῦ ἀδικήματος.

2. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν σκοπεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν δίκην καὶ τιμωρίαν ἀτόμων ἐνόχων διὰ πράξεις ἢ παραλείψεις αἱ ὁποῖαι, καθ' ἣν στιγμὴν διεπράχθησαν, ἦσαν ἐγκληματικαὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀναγνωριζομένας ὑπὸ τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν γενικὰς ἀρχὰς δικαίου.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ζωῆς του, τῆς κατοικίας του καὶ τῆς ἀλληλογραφίας του.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρξῃ ἐπέμβασις δημοσίας ἀρχῆς ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος τούτου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπέμβασις αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελεῖ μέτρον τὸ ὁποῖον, εἰς μίαν δημοκρατικὴν κοινωνίαν, εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν ρίκονομικὴν εὐημερίαν τῆς χώρας, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ τὴν πρόληψιν ποινικῶν παραβάσεων, τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν ἄλλων.

Ἄρθρον 9.

1. Πᾶν πρόσωπον δικαιούται εἰς τὴν ἐλευθερίαν σκέψεως, συνειδήσεως καὶ θρησκείας· τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπάγεται τὴν ἐλευθερίαν ἀλλαγῆς θρησκείας ἢ πεποιθήσεων, ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων μεμονωμένως ἢ συλλογικῶς, δημοσίᾳ ἢ κατ' ἰδίαν, διὰ τῆς λατρείας, τῆς παιδείας, καὶ τῆς ἀσκήσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ τελετουργιῶν.

2. Ἡ ἐλευθερία ἐκδηλώσεως τῆς θρησκείας ἢ τῶν πεποιθήσεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐτέρων περιορισμῶν πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελούντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς δημοσίας τάξεως, ὑγείας καὶ ἠθικῆς, ἢ τὴν προάσπισιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐκφράσεως. Τὸ δικαίωμα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν γνώ-

μης ὡς καὶ τὴν ἐλευθερίαν λήψεως ἢ μεταδόσεως πληροφοριῶν ἢ ἰδεῶν, ἄνευ ἐπεμβάσεως δημοσίων ἀρχῶν καὶ ἀσχέτως συνόρων. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν κωλύει τὰ κράτη ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποβάλωσι τὰς ἐπιχειρήσεις ραδιοφωνίας, κινηματογράφου ἢ τηλεοράσεως εἰς κανονισμοὺς ἐκδόσεως ἀδειῶν λειτουργίας.

2. Ἡ ἄσκησις τῶν ἐλευθεριῶν τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα καὶ εὐθύνas, δύναται νὰ ὑπαχθῆ εἰς ὠρισμένας διατυπώσεις, ὁρους, περιορισμοὺς ἢ κυρώσεις, προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀποτελοῦντας ἀναγκαῖα μέτρα ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα ἢ δημοσίαν ἀσφάλειαν, τὴν προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν προστασίαν τῆς υγείας ἢ τῆς ἠθικῆς, τὴν προστασίαν τῆς ὑπολήψεως ἢ τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, τὴν παρεμπόδισιν τῆς κοινολογήσεως ἐμπιστευτικῶν πληροφοριῶν ἢ τὴν διασφάλισιν τοῦ κύρους καὶ ἀμεροληψίας τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 11.

1. Πᾶν πρόσωπον ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συνέρχεσθαι εἰρηρικῶς καὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν συνεταιρισμοῦ, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δικαιώματος ἰδρύσεως μετ' ἄλλων συνδικάτων καὶ προσχωρήσεως εἰς συνδικάτα ἐπὶ σκοπῷ προασπίσεως τῶν συμφερόντων του.

2. Ἡ ἄσκησις τῶν δικαιωμάτων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπαχθῆ εἰς ἑτέρους περιορισμοὺς, πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων καὶ ἀποτελοῦντων ἀναγκαῖα μέτρα, ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, τῆς προάσπισιν τῆς τάξεως καὶ πρόληψιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν προστασίαν τῆς υγείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ἢ τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τῶν τρίτων. Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἀπαγορεύει τὴν ἐπιβολὴν νομίμων περιορισμῶν εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων τούτων, ὑπὸ μελῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, τῆς ἀστυνομίας, ἢ τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 12.

Ἄμα τῇ συμπληρώσει ἡλικίας γάμου, ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνέρχωνται εἰς γάμον καὶ ἰδρῶσιν οἰκογένειαν συμφώνως πρὸς τοὺς διέποντας τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐθνικοὺς νόμους.

Ἄρθρον 13.

Πᾶν πρόσωπον τοῦ ὁποίου τὰ ἀγνωριζόμενα ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει δικαιώματα καὶ ἐλευθερίαι παρεβιάσθησαν, ἔχει τὸ δικαίωμα πραγματικῆς προσφυγῆς ἐνώπιον ἐθνικῆς ἀρχῆς, ἔστω καὶ ἂν ἡ παράβασις διεπράχθη ὑπὸ προσώπων ἐνεργούντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δημοσίων καθηκόντων των.

Ἄρθρον 14.

Ἡ χρῆσις τῶν ἀγνωριζομένων ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμ-

βάσει δικαιωμάτων και ἐλευθεριῶν δέον νὰ ἐξασφαλισθῆ ἀσχέτως διακρίσεως φύλου, φυλῆς, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικῶν ἢ ἄλλων πεποιθήσεων, ἐθνικῆς ἢ κοινωνικῆς προελεύσεως, συμμετοχῆς εἰς ἐθνικὴν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ἢ ἄλλης καταστάσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐτέρου δημοσίου κινδύνου ἀπειλοῦντος τὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους, ἕκαστον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ λάβῃ μέτρα κατὰ παράβασιν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένων ὑποχρεώσεων, ἐν τῷ ἀπαιτουμένῳ ὑπὸ τῆς καταστάσεως ἀπολύτως ἀναγκαιῷ ὀρίῳ καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ μέτρα ταῦτα μὴ ἀντιτίθενται εἰς τὰς ἄλλας ὑποχρεώσεις τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

2. Ἡ προηγουμένη διάταξις οὐδεμίαν ἐπιτρέπει παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2, εἰμὴ διὰ τὴν περίπτωσιν θανάτου συνεπέα κανονικῶν πολεμικῶν πράξεων, ἢ τῶν ἄρθρων 3, 4 (παράγραφος 1) καὶ 7.

3. Τὰ ἀσκοῦντα τὸ δικαίωμα τοῦτο παραβάσεως ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη τηροῦν τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης πλήρως ἐνήμερον τῶν ληφθέντων μέτρων ὡς καὶ τῶν αἰτίων τὰ ὁποῖα τὰ προεκάλεσαν. Ὅφείλουν ὡσαύτως νὰ πληροφορήσωσι τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς ἡμερομηνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ μέτρα ταῦτα ἔπαυσαν ἰσχύοντα καὶ αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐτέθησαν ἐκ νέου ἐν πλήρει ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 16

Οὐδεμία διάταξις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 14 δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀπαγορεύουσα εἰς τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη νὰ ἐπιβάλωσι περιορισμοὺς εἰς τὴν πολιτικὴν δραστηριότητα τῶν ξένων.

Ἄρθρον 17

Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης Συμβάσεως δύναται νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ἐπαγομένη δι' ἓν Κράτος, μίαν ὁμάδα ἢ ἓν ἄτομον οἰονδηποτε δικαίωμα ὅπως ἐπιδοθῆ εἰς δραστηριότητα ἢ ἐκτέλεση πράξεις σκοπούσας εἰς τὴν καταστροφήν τῶν δικαιωμάτων ἢ ἐλευθεριῶν, τῶν ἀγνωρισθέντων ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει, ἢ εἰς περιορισμοὺς τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τούτων τῶν προβλεπομένων ἐν τῇ ρηθείῳ Συμβάσει.

Ἄρθρον 18

Οἱ ἐπιτρεπόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως περιορισμοὶ τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰμὴ πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον καθιερώθησαν.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Άρθρον 20

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀναληφθεισῶν ὑπὸ τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑποχρέωσεων, θὰ ἰδρυθῶσι:

- α) μία Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἀναφερομένη ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς παρούσης ὡς ἡ «Ἐπιτροπὴ».
β) ἓν Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς παρούσης ἀναφερόμενον ὡς τὸ «Δικαστήριον».

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Άρθρον 20

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ὑπὸ ἀριθμοῦ μελῶν ἴσου πρὸς τὸν τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ πλέον τοῦ ἑνὸς ὑπηκόου τοῦ ἰδίου Κράτους.

Άρθρον 21

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ὑπουργῶν, κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἐκ καταλόγου ὀνομάτων συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως.

Άρθρον 23

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν των ιδιότητα.

Άρθρον 24

Ἐκαστον συμβαλλόμενον μέρος δύναται νὰ φέρῃ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης οἷανδήποτε παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε θεωρήσει ὑπεύθυνον ἕτερον ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος.

Άρθρον 26

Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως εἰ μὴ κατὰ πιν ἐξαντλήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἐνδίκων μέσων, συμφώνως πρὸς τοὺς γενικῶς παραδεδεγμένους κανόνας διεθνoῦς δικαίου καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐσωτερικὴ τελεσίδικος ἀπόφασις.

Άρθρον 27

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἐπιληφθῇ οὐδεμιᾶς αἰτήσεως ὑποβληθείσης συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 25, ἐάν:

α) εἶναι ἀνώυμος.

β) εἶναι οὐσιαστικῶς ὁμοία πρὸς αἰτήσιν προηγουμένως ἐξετασθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἤδη ὑποβληθεῖσαν εἰς ἑτέραν διαδικασίαν διεθνoῦς ἐρεύνης ἢ τακτοποιήσεως καὶ ἐὰν δὲν περιέχει τὰ γεγονότα.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ θεωρήσῃ ὡς ἀπαράδεκτον πᾶσαν αἰτήσιν ὑποβληθεῖσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 25, ἐὰν θεωρήσῃ ὅτι ἡ αἰτήσις εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐκδήλως ἀβάσιμος ἢ παράνομος.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπορρίψῃ πᾶσαν αἴτησιν τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀπαράδεκτον κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 26.

Ἄρθρον 33.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Ἄρθρον 34

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων καὶ ψηφίζοντων μελῶν, αἱ ἀποφάσεις τῆς ὑποεπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν μελῶν τῆς.

ΜΕΡΟΣ IV

Ἄρθρον 38

Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἀπαρτίζεται ὑπὸ ἀριθμοῦ δικαστῶν ἴσου πρὸς ἐκείνον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συμπεριλαμβάνῃ πλέον τοῦ ἐνὸς ὑπηκόου τοῦ αὐτοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 39

1. Τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Συμβουλευτικῆς Συνελεύσεως, κατὰ πλειοψηφίαν τῶν ψηφίζοντων, ἐκ πίνακος ὑποψηφίων ὑποβαλλομένου ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ ὑποδείξῃ τρεῖς ὑποψηφίους, ἐξ ὧν τουλάχιστον οἱ δύο θὰ εἶναι τῆς ἐθνικότητός του.

Ἄρθρον 43

Διὰ τὴν ἐξέτασιν ἐκάστης ὑποθέσεως ἢ ὁποία φέρεται ἐνώπιόν του, τὸ Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ Τμήματος ἀπαρτιζομένου ἐξ ἐπτὰ δικαστῶν. Θὰ συμμετέχωσιν αὐτοδικαίως ὁ δικαστὴς τῆς ἐθνικότητος ἐκάστου ἐνδιαφερομένου Κράτους, ἢ ἐλλείψει τοιοῦτου, πρόσωπον τῆς ἐκλογῆς του, ὅπως παρακαθήσῃ ὡς δικαστῆς· τὰ ὀνόματα τῶν ὑπολοίπων δικαστῶν κληρώνονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 44

Μόνον τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα παρουσίας πρὸ τοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 45

Ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Δικαστηρίου ἐπεκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν ὑποθέσεων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐρμηνεῖαν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τὰς ὁποίας τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ τῷ παραπέμπωσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 48.

Ἄρθρον 51

1. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἠτιολογημένη.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις δὲν ἐκφράζει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν ὁμόφωνον γνώμην τῶν δικαστῶν, ἕκαστος δικαστὴς θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφέρει ἐν αὐτῇ τὴν ἀτομικὴν του γνώμην.

"Άρθρον 52

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου εἶναι τελεσίδικος.

"Άρθρον 53

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐν ταῖς ὁποίαις εἶναι διάδικοι.

"Άρθρον 54

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου διαβιβάζεται πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑπουργῶν, ἡ ὁποία ἐπιθλέπει τὴν ἐκτέλεσίν της.

ΜΕΡΟΣ V

"Άρθρον 61.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐπηρεάζει τὴν χορηγηθεῖσαν τῇ Ἐπιτροπῇ Ὑπουργῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἐξουσίαν.

"Άρθρον 62

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀμοιβαίως παραιτοῦνται τοῦ δικαιώματος, ἐξαιρέσει προκειμένου περὶ εἰδικῆς συμφωνίας, ὅπως ἐπικαλεσθῶσι συνθήκας, συμβάσεις, δηλώσεις μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχούσας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὑποβολῆς δυνάμει αἰτήσεως διαφορᾶς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς ἔρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἰς τρόπον διακανονισμοῦ διάφορον τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει προβλεπομένου.

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Εἰς τὴν Σύμβασιν περὶ προασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν.

Αἱ Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις Μέλη τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης ἔχόμεναι τῆς ἀποφάσεως ὅπως λάβωσι τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς διασφάλισιν τῆς συλλογικῆς ἐγγυήσεως δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν πέραν τῶν ἤδη ἀναφερομένων εἰς τὸ Κεφάλαιον I τῆς Συμβάσεως περὶ προασπίσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, ἡτις ὑπεγράφη ἐν Ρώμῃ τὴν 4ην Νοεμβρίου 1950 (κατωτέρω κατονομαζομένης «ἡ Σύμβασις»).

Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

"Άρθρον 1

Πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον δικαιούται σεβασμοῦ τῆς περαιοσύας του. Οὐδεὶς δύναται νὰ στερηθῇ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ εἰμὴ διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας καὶ ὑπὸ τοὺς προβλεπομένους, ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ὅρους.

Αἱ προαναφερόμεναι διατάξεις δὲν θίγουσι τὸ δικαίωμα παντὸς Κράτους ὅπως θέσῃ ἐν ἰσχύϊ Νόμους οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς ρύθμισιν τῆς χρήσεως ἀγαθῶν συμφώνως πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον ἢ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καταβολῆς φόρων ἢ ἄλλων εἰσφορῶν ἢ προστίμων.

Ἄρθρον 2

Οὐδείς δύναται νὰ στερηθῆ τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐκπαιδευθῆ. Πᾶν Κράτος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀναλαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ καθηκόντων ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ σέβεται τὸ δικαίωμα τῶν γονέων ὅπως ἐξασφαλίζωσι τὴν μόρφωσιν καὶ ἐκπαιδευσιν ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικὰς καὶ φιλοσοφικὰς πεποιθήσεις.

Ἄρθρον 3

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διενεργῶσι, κατὰ λογικὰ διαστήματα, ἐλευθέρως μυστικὰς ἐκλογάς, ὑπὸ συνθήκας ἐπιτρεπούσας τὴν ἐλευθέραν ἔκφρασιν τῆς λαϊκῆς θελήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νομοθετικοῦ σώματος.

Ἄρθρον 4

Πᾶν ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος δύναται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς ἢ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἢ καθ' οἷανδήποτε στιγμὴν ἀκολούθως νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης δήλωσιν ἐμφαίνουσαν ἐν τίνι μέτρῳ ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐπὶ ὠρισμένων ἐδαφῶν καθοριζομένων εἰς τὴν ρηθεῖσαν δήλωσιν καὶ τῶν ὁποίων ἔχει τοῦτο τὴν διεθνή ἐκπροσώπησιν.

Ἐκαστὸν ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Κράτος ὅπερ ἤθελε κοινοποιήσει δήλωσιν, δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου, δύναται, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, νὰ κοινοποιῇ νέας δηλώσεις τροποποιούσας τὸ περιεχόμενον πάσης ἄλλης προηγουμένης δηλώσεως αὐτοῦ ἢ θετούσης τέρμα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ἐπὶ ἐδάφους τινός.

Πᾶσα δήλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον θὰ θεωρῆται ὡς γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 63 τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 5

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη θέλουσι θεωρῆ τὰ ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου ὡς ἄρθρα πρόσθετα εἰς τὴν Σύμβασιν καὶ ἅπασαι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως.

Ἡ κίνησις ὑπὲρ τῆς Εὐρώπης ἐν Ἑλλάδι ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γεωργίου Πεσμαζόγλου Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς ἐν Παρισίοις ἐδρευούσης «Κινήσεως ὑπὲρ τῆς Ἠνωμένης Εὐρώπης».

Παραλλήλως πρὸς τὴν κίνησιν αὐτὴν ὑπάρχει ἡ *Campagne de la Jeunesse* ἐδρευούσα ἐπίσης ἐν Παρισίοις, τμῆμα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐν Ἀθήναις Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων τῶν Νέων ὑπὸ τὴν Γραμματέα Δίδα Αἰκ. Δούκα.

Εἰς τὴν Σχολὴν μας λειτουργεῖ μὲ ἡ πρόεδρον τὸν πτυχιούχον κ. Ἐμμ. Νικολάου «Ὁμιλος τῶν Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ τοῦ Κ.Σ.Ε.» συνεργαζόμενος μετὰ τῶν λοιπῶν Ὄργανώσεων τῶν Νέων.

«**ΕΣΟ** μορφωμένος και ικανός **έπαγωγ**
ελεματίας, υπερήφανος διότι συμμετέ-
χεις εις την παραγωγήν, καλός και άξιος
«**Ελλην**, με πλήρη συνείδησιν τών υποχρε-
ώσεών σου, πρὸς τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν και
τὸ μέλλον τοῦ «**Εθνους**, φωτισμένος ὁδηγὸς
τοῦ Λαοῦ και πιστὸς του συγχρόνως ὑπηρε-
της, χρήσιμος και αξιοπρεπὴς «**Ανθρω-**
πος, φίλος τῆς Ἐλευθερίας και τῆς Δικαιο-
σύνης, ἔμπλεως ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν».
Ἴδου τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς.

Η ΣΧΟΛΗ ζητεῖ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπου-
δαστάς της δημιουργικὰ στελέχη, με υπερη-
φάνειαν διὰ τὴν ἀποστολὴν των και με φιλο-
δοξίας, με πνευματικὰς ἀνησυχίας, με ἀληθῆ
ἀνάτασιν ψυχῆς και ὄχι εὐτελεῖς και ἀνα-
ξιοπρεπεῖς θεσιθῆρας.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ποὺ θέλω νὰ μάθω εις τοὺς
μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι
ἡ ζωὴ. Ὁρθῶς. ἀλλ' ἡ ζωὴ πρέπει νὰ ἔχη ὡς
σκοπὸν ν' ἀνυψώσῃ τὸ ἄτομον μέσα εις ἓν
εὐήμεροῦν σύνολον.

Η ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. 'Αποτελεί αυτότελές κοινής ωφελείας "Ίδρυμα, ανήκον εις την ανωτάτην βαθμίδα της επαγγελματικής οικονομικο - διοικητικής εκπαιδεύσεως υπό ιδίαν διοικήσιν και διαχειρίσιν.
2. Τελεί υπό την έποπτείαν του 'Υπουργείου Βιομηχανίας ('Υπηρεσία 'Επαγγελματικής 'Εκπαιδεύσεως).
3. Παρασκευάζει διοικητικά και διαχειριστικά στελέχη διά την ένθνηκην οικονομίαν, και ιδίως την βιομηχανίαν, τας κρατικάς υπηρεσίας και τούς δημοσίους οργανισμούς. Διαπαιδαγωγεί νέους με έπιστημονικην θεμελίωσιν, με πρακτικην γνώσιν και με ίκανότητος. Παρέχει άρτίαν οικονομικο-διοικητικην μόρφωσιν και την προσήκουσαν νομικην και τεχνικην ένημέρωσιν.
4. Δέν είναι σχολή τεχνική, ούδέ προπαρασκευαστική δι' άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Είναι ανεξάρτητον ανώτατον εκπαιδευτικόν "Ίδρυμα, φιλοδοξούν να έφοδιάζη τόν παραγωγικόν μηχανισμόν της Χώρας με έπιστημονικώς κατηρτισμένους επαγγελματίαις, καλούς "Ελληνας, χρησίμους ανθρώπους με ήθος και ιδανικά.
5. Δέχεται ώρισμένον κατ' έτος αριθμών σπουδαστών, βάσει εισιτηρίων έξετάσεων, διεξαγομένων μεταξύ κατόχων άπολυτηρίου Μέσης 'Εκπαιδεύσεως.
6. Θεμελιώδης άρχή της Σχολής είναι ή άμείλικτος καταδίκη της θεσιθηρίας και του παρασιτισμού. Διά τούτο, καλεί μόνον όσους πράγματι έπιθυμούν να μορφωθούν—με πολύν μόχθον και πολλάς θυσίας—και όχι όσους τυχόν άποβλέπουν εις την πρόσκτησιν ενός τυπικού προσόντος πρòς κατάληψιν μιαις δημοσίας θέσεως. Διά τούτο, άκριβώς, πιστεύει ότι τò συμφέρον του Κράτους είναι ή χρησιμοποίησις τών πτυχιούχων της.
7. 'Η κατεύθυνσις της είναι επαγγελματική και ώφελιμιστική. Είναι έπιστημονικόν "Ίδρυμα τò όποϊον, βασιζον την έργασίαν του εις τὰ ήλεγμένα δεδομένα της έπιστήμης και της τεχνικής, επιδιώκει να άσκήση την οικονομικην σκέψιν τών σπουδαστών, να άναπτύξη και να κατευθύνη την παρατηρητικότητά των επί τών οικονομικών φαινομένων και τών διοικητικών ζητημάτων, να τούς καθοδηγήση εις την όρθην έξέτασιν τούτων και την αναζήτησιν πρακτικών και σκοπίμων λύσεων διά τὰ προβλήματα της οικονομίας και της διοικήσεως έν γένει και ιδία της βιομηχανίας

- καὶ τῆς βιομηχανικῆς ἐργασίας καὶ νὰ παρασκευάσῃ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὴν τεχνικὴν, διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν συναφῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανισμῶν.
8. Ἡ φοίτησις ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι τριετῆς. Διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπὸ κύκλου εἰς κύκλον σπουδῶν παρεμβάλλονται τμηματικαὶ ἐξετάσεις. Κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος οἱ σπουδασταὶ ὑφίστανται εἰδικὴν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξέτασιν, ἐνώπιον Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν πτυχιακὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὑποβάλλει ὁ σπουδαστὴς μίαν μελέτην τοῦ ἐπὶ θέματος σχετικοῦ μὲ τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα, ὡς καὶ μίαν ἐργασίαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν) τῆς Σχολῆς. Οἱ ἐπιτυχάνοντες λαμβάνουν τὸ Πτυχίον, ἀφοῦ προσκομίσουν πιστοποιητικὸν ἐξαμήνου τοῦλάχιστον εὐδοκίμου ὑπηρεσίας εἰς τὸ δημόσιον ἢ ὀργανισμοὺς δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ εἰς σοβαρὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.
9. Οἱ πτυχιούχοι τῆς Σχολῆς, βάσει ρητῶν κειμένων διατάξεων, δύνανται νὰ διορίζωνται καὶ νὰ προάγωνται ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ γραμματέως β' καὶ ἄνω εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου, Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας, εἰς τὰς Ἐφορίας, Τελωνεῖα, Ἐφορίας καπνοῦ καὶ Ταμεία, εἰς τὴν Στατιστικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰς θέσεις στατιστικολόγων Β' καὶ Α' κατηγορίας, εἰς τὸ στράτευμα, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν ὡς οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοί, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ὁμοίως, εἰς θέσεις διαφόρων Ὄργανισμῶν (ΙΚΑ, ΟΛΠ, Ἐπιμελητήρια κλπ.), εἰς θέσεις λογιστῶν Γεωργικῶν Ὄργανισμῶν κλπ. Εἰς τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν εἶναι περιζήτητοι, λόγῳ τῆς εἰδικῆς μορφώσεώς των.
10. Παρὰ τὴν Σχολὴν—καὶ ὡς ἰδρύματα αὐτῆς—λειτουργοῦν Γραφεῖα Ἐρεῦνης καὶ Κέντρα Ἐπιμορφώσεως μὲ ἰδιαιτέρον ἕκαστον σκοπὸν εἰδικῆς καταρτίσεως νέων ἢ ὑπαλλήλων ἀντιλαμβανόμενων τὴν ἀνάγκην ἐξειδικεύσεως εἰς τὰ θέματα τοῦ κύκλου ἐργασίας ἢ δραστηριότητός των. Τὰ ἰδρύματα ταῦτα οὐδαμῶς ἀποτελοῦν Σχολὰς ἐκπαιδευτικοῦ συγκροτήματος πολυσχολικῆς μορφῆς πανεπιστημιακοῦ τύπου. Ἡ Σχολὴ εἶναι μία καὶ ἐνιαία, δὲν εἶναι πολυσχολικὸν ἴδρυμα, οὐδὲ διανοεῖται ν' ἀποβῇ τοιοῦτον, ἀκριβῶς διὰ νὰ διατηρῇ κδιάσπαστον τὴν δραστηριότητά της καὶ εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν τὴν ἀπόδοσίν της ἐν τῷ αὐστηρῶ περιγράμματι τοῦ προορισμοῦ της. Διὰ τοῦτο δὲν παρέχει πτυχία ἢ διπλώματα εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὰ ὡς εἴρηται ἰδρύματα, ἀλλ' ἀπλᾶ πιστοποιητικὰ εὐδοκίμου φοιτήσεως, μὴ συνιστῶντα τυπικὸν προσόν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως εἰδικοί νόμοι τοῦ Κράτους ὀρίζουν.

Γενικαὶ γραμμαὶ τοῦ προγράμματος διδασκαλίας

Ἡ διάρκεια σπουδῶν πρὸς ἀπόκτησιν «Πτυχίου Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» εἶναι τριετής, κατανεμομένη εἰς ἕξ ἀκαδημαϊκὰ ἐξάμηνα: τρία χειμερινὰ καὶ τρία ἐαρινά. Ἐκαστον ἐξάμηνον περιλαμβάνει 14 ἐβδομάδας πλήρους διδασκαλίας. Τὰ μαθήματα τῶν χειμερινῶν ἐξαμήνων ἄρχονται τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, τὰ δὲ μαθήματα τῶν ἐαρινῶν ἐξαμήνων ἄρχονται τὴν 11ην Φεβρουαρίου καὶ λήγουν τὴν 10ην Ἰουνίου. Τὸ ἀκαδημαϊκόν, διοικητικόν καὶ διαχειριστικόν ἔτος τῆς Σχολῆς ἄρχεται τὴν 1ην Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου πολιτικοῦ ἔτους.

Ἡ διδασκαλία διεξάγεται, ἰδίως διὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἐξάμηνα, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται ἐπίσης πρὸς νέους οἵτινες ἔχουν ἀναλάβει οἱ ἴδιοι τὴν εὐθύνην τῆς ζωῆς των, ἐργαζόμενοι διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς εἰς αὐτοὺς ἀναλογούσας δαπάνας, καὶ ἐκεῖθεν ἀντελήφθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀρτιωτέρας μορφώσεως καὶ τὴν ἀνωτέραν σκοπιμότητα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐπαγγελματικῆς κατάρτισεως, πρὸς παραγωγικωτέραν καὶ ἀποδοτικωτέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου των ὡς κοινωνικῶν παραγόντων καὶ στοιχείων ὀργανικῶν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἡ λειτουργία, ἐν τούτοις, τῶν πρωϊνῶν μαθημάτων δὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ προγράμματος τῆς Σχολῆς.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ διδασκόμενα μαθήματα κατετάγησαν εἰς πέντε κύκλους:

α) Οἰκονομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 21 ὥραι, ἤτοι τὰ 22,23% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

β) Ἐμπορικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 25 ὥραι, ἤτοι τὰ 27,77% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

γ) Νομικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 14 ὥραι, ἤτοι τὰ 15,56% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

δ) Ἀνθρωπίνου παράγοντος μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 16 ὥραι, ἤτοι τὰ 17,77% τοῦ ἀριθμοῦ ὥρῶν διδασκαλίας.

ε) Τεχνικὰ μαθήματα, διὰ τὰ ὅποια διατίθενται 15 ὥραι, ἤτοι τὰ 16,67% τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας.

Ειδικώτερον, οί σκοποί έκάστου τών άνωτέρω πέντε όργανικών κύκλων μαθημάτων είναι οί κάτωθι:

Α' Οικονομικά μαθήματα. Η οικονομική μόρφωσις τών σπουδαστών άποτελεϊ τó κύριον μέλημα τής Σχολής. Η διδασκαλία άποβλέπει εις τήν πλήρη κατανόησιν τής θεωρίας τής Οικονομικής Έπιστήμης, ήτις κατά βάθος και πλάτος διερευνάται, με άντικειμενικόν σκοπόν τήν ένημέρωσιν τών σπουδαστών εις τά ποικίλα προβλήματα τής οικονομικής ζωής. Η έρτία θεωρητική οικονομική κατάρτισις άποτελεϊ τήν βάση επί τής όποιας στηρίζεται ή πρακτική έξέτασις τών οικονομικών ζητημάτων τής χώρας, και ιδιαιτέρως τών προβλημάτων τών σχετιζομένων με τήν βιομηχανίαν και τās συναφείς πρòς αύτήν επιχειρήσεις. Τοιουτοτρόπως επιζητείται ώστε ό έξερχόμενος τής Σχολής, είτε ως βιομήχανος και βιοτέχνης, είτε ως άνώτερος υπάλληλος, νά είναι έφωδιασμένος με όλας τās άπαραιτήτους θεωρητικās και πρακτικās γνώσεις ίνα άντιλαμβάνεται τήν όργάνωσιν και λειτουργίαν του συγχρόνου οικονομικού βίου.

Β' Έμπορικά. Παραλλήλως πρòς τήν θεωρητικήν μόρφωσιν τήν όποιαν παρέχουν τά Οικονομικά Μαθήματα, επιδιώκεται υπό τής Σχολής ή κατάρτισις και ή ένημέρωσις τών σπουδαστών εις τήν έφαρμογήν τής επίλυσεως τών προβλημάτων του οικονομικού βίου. Τοιουτοτρόπως, ή Τεχνική — ή άκριθέστερον ή Πρακτική — του Οικονομικού βίου, ή Λογιστική και τά Οικονομικά Μαθηματικά συμπληρώνουν και σταθεροποιούν τήν μόρφωσιν τών σπουδαστών, δια τών ποικίλων έφαρμογών τών θεωρητικών γνώσεων. Μελετάται, δηλονότι, ένταύθα τó «τί» και «πώς γίνεται» και έξοικειούται ό σπουδαστής με τήν πραγματικότητα, ώστε ή μεθαρμογή του, έκ του σχολείου εις τήν οικονομικήν ζωήν, νά γίνεται ταχύτερα και εύχερεστέρα.

Γ' Νομικά. Τά έν τή Σχολή διδασκόμενα μαθήματα δέν άποβλέπουν νά καταρτίσουν νομικούς ούδè νά προπαρασκευάσουν τούς άποφοίτους νά εισέλθουν εις τήν Νομικήν Σχολήν. Σαφώς ή διδασκαλία άποβλέπει νά δώση, εις γενικās γραμμάς, τήν εικόνα τής συγκροτήσεως τής Έλληνικής Πολιτείας, νά παράσχη τās βασικās γνώσεις περι του ισχύοντος έν Ελλάδα δικαίου εις τās συναλλαγάς, και νά καταστήση τούς άποφοίτους ικανούς νά γνωρίζουν τά νομικά πλαίσια, έντòς τών όποιών επιτρέπεται νά κινήται ή οικονομική δραστηριότης. Ίδιαιτέρα, ως εύνόητον, προσοχή δίδεται εις τó Έμπορικόν, Βιομηχανικόν, Άγορανομικόν και Μεταλλευτικόν Δίκαιον. Έπιζητείται, δηλονότι, οί άπόφοιτοι, ως πολίται και ως στελέχη τής οικονομικής ζωής, νά άντιλαμβάνωνται πότε πρέπει νά άπευθύνωνται εις τούς άρμοδίους νομικούς πρòς κατοχύρωσιν τών ένεργειών των και πρòς έξασφάλισιν τών δικαιωμάτων των, ως επίσης νά είναι εις θέσιν νά άποφεύγουν τās συνεπίαις και τās άντιστοίχους εύθύναις έκ τής άγνοίας τών κανόνων οίτινες διέπουν τήν οικονομικήν συναλλαγήν.

Δ' Μαθήματα τοῦ Ἀνθρώπινου παράγοντος. Τὰ μαθήματα ταῦτα, ἰδιάζοντα εἰς τὴν Σχολὴν μας, ἀποβλέπουν νὰ ἐξετάσουν τὸν ἄνθρωπον ὡς βασικὸν συντελεστὴν τῆς παραγωγῆς καὶ νὰ δώσουν τὴν ὀρθὴν λύσιν τοῦ θεμελιώδους προβλήματος τὸ ὁποῖον προκύπτει ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζωῇ, τῆς βελτιώσεως τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ἐργαζομένων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὐξησιν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας. Ζητεῖται, δηλονότι, νὰ ἀνευρεθοῦν οἱ νόμοι τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας καὶ ἀποδόσεως καὶ νὰ ἐξετασθοῦν τὰ σχετικὰ προβλήματα, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Τεχνικῆς καὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Ψυχολογίας (ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς), τῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Παιδαγωγικῆς καὶ τῆς Διοικητικῆς. Ἐπιδιώκεται πῶς θὰ ἀποφευχθῇ ὁ περιττὸς κόπος καὶ ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ, ὑπὸ τοὺς καλυτέρους ὄρους τῆς τεχνικῆς, ὑγιεινῆς, ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως, ἢ μείζων ἀπόδοσις τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ἐπ' ὠφελεία του καὶ ἐπ' ὠφελεία τοῦ συνόλου, δεόν νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν τὰς σωματικὰς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἱκανότητας, Ἐπιζητεῖται νὰ ἐπανέλθῃ ἡ χαρὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ ἔνστικτον τῆς δημιουργικότητος, νὰ ἀποδεδεσμευθοῦν αἱ δυνάμεις τῆς πρωτοβουλίας ἐκάστου, νὰ εὐρυνθοῦν αἱ προοπτικαὶ καὶ νὰ ἐναρμονισθοῦν αἱ προσπάθειαι. Ἐρευνᾶται ὁ ἄνθρωπος ὄχι ὡς μέσον, ἀλλ' ὡς σκοπός. Ἡ σημασία τῶν μαθημάτων τούτων, μὲ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐπιχειρήσεων, τὸν καταμερισμὸν τῆς ἐργασίας καὶ τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸν, καθίσταται ὅση μέραι μεγαλύτερα, ἰδίᾳ διὰ τὴν καθυστερημένην, καὶ τεχνικῶς καὶ ὀργανικῶς, Χώραν μας.

Ε' Τεχνικὰ μαθήματα. Ἡ διδασκαλία τῶν Τεχνικῶν μαθημάτων δὲν ἀποβλέπει νὰ καταρτίσῃ Τεχνικούς. Τοῦτο εἶναι ἔργον ἀφ' ἐνὸς τῶν Πολυτεχνείων καὶ τῶν οἰκείων Σχολῶν τῶν Πανεπιστημίων, εἰς ἐλάσσονα δὲ κύκλον, τῶν μέσων καὶ κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολείων. Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Σχολῇ εἶναι ὄχι ἡ εἰδίκευσις ἀλλ' ἡ ἐνημέρωσις καὶ ὁ προσανατολισμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ εὐχερὴς ἡ ἀμοιβαία κατανόησις τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν στελεχῶν. Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα τὴν σημασίαν τῆς ὁλοκρῆς ἐξελισσομένης Τεχνικῆς εἰς τὸν καθόλου κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν βίον, φιλοδοξεῖ ὅπως οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτῆς εἶναι ἀρτίως ἐξοπλισμένοι, ὥστε νὰ ἀποδοῦν ἱκανοὶ συνεργάται εἰς τὸ ἔργον τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ τόπου καὶ συνάμα νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰς τεχνικὰς προόδους καὶ τὴν ἐπίπτωσιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς καθόλου λειτουργίας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Στ' Ἐπικουρικὰ μαθήματα. Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται, ἐπίσης, ὡς ἐπικουρικὰ μαθήματα, αἱ ξέναι γλώσσαι καὶ ἡ στενογραφία. Ἐντὸς τοῦ ὀργανικοῦ προγράμματος δὲν περιέχονται ταῦτα. Ἐν

τούτοις ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, στενογραφίας, ἐμπορικῆς ἀλληλογραφίας εἰς ξένην γλώσσαν κλπ., ὑποχρεοῖ τοὺς σπουδαστὰς νὰ ἐξετασθῶν, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Β' ἔτους σπουδῶν, εἰς μίαν τῶν δύο διδασκομένων γλωσσῶν, συνάμα δὲ βελτιώνει, κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις, τὴν βαθμολογίαν τοῦ σπουδαστοῦ τοῦ ἐπιτυχάνοντος καὶ εἰς τὴν ἑτέραν ξένην γλώσσαν. Ὡσαύτως βελτιοῦται ἡ βαθμολογία τοῦ δίδοντος «ἐξετάσεις ἐπὶ πτυχίῳ» ἐὰν οὗτος ἐπιτύχη εἰς μίαν ξένην γλώσσαν ἢ περισσοτέρας.

Ἡ διδασκαλία τῶν ξένων γλωσσῶν γίνεται ὄχι μόνον κατὰ τὸν γνωστὸν ἀπὸ ἔδρας τρόπον, ἀλλὰ καὶ καθ' ὁμάδας, διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ «λινγκουαφῶν», ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν, φυσικά, τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ.

Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκεται προαιρετικῶς ἡ Στενογραφία, δεδομένης τῆς ἐξαιρετικῆς τῆς χρησιμότητος, καὶ ἡ ἐπιτυχία εἰς αὐτὴν βελτιώνει τὸν βαθμὸν τοῦ δίδοντος τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς ἐξετάσεις.

Ἡ Σχολή, κατανοοῦσα ἐπίσης τὴν πρακτικὴν ἀξίαν τῆς ἐκμάθησεως τῆς γραφομηχανῆς, διευκολύνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ καταρτισθῶν σπουδαστὰς τῆς, συνιστῶσα αὐτοὺς εἰς καταστήματα πωλήσεως γραφομηχανῶν. Ἐπίσης βελτιοῦται ὁ βαθμὸς τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων, ἐὰν ὁ ὑποψήφιος ἀποδείξῃ ὅτι γνωρίζει ἐπαρκῶς δακτυλογραφίαν.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

Ἡ ἀκολουθουμένη μέθοδος διδασκαλίας εἶναι ὁ συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξεως. Ἡ διδασκαλία δὲν εἶναι ἐμπειρική, ἀλλ' ἐπίσης δὲν ἀναφέρεται εἰς ἀφηρημένας ἐννοίας, δυναμένας νὰ ἀποτελέσουν τὸ θέμα ἐρευνῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐργαστηρίου. Ἡ Σχολή πιστεύει ὅτι ὁ καθαρὸς πρακτικὸς δὲν δύναται νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τῆς θέσεώς του, οὐδὲ νὰ ἔχη τὴν γενικὴν τῶν πραγμάτων ἐπισκόπησιν, ἀλλὰ φρονεῖ, ἐπίσης, ὅτι ἡ θεωρία τότε μόνον ἀποκτᾷ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἐπαγγελματίαν, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τοῦ οἰκονομικοῦ βίου καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν ἐξέυρεσιν τῶν καλυτέρων λύσεων.

Ἡ διδασκαλία, κυρίως, γίνεται ἀπὸ ἔδρας, εἶναι, δηλονότι, ἀκαδημαϊκὴ, ἀναπτύσσουσα ἐπιστημονικῶς τὴν ὕλην, κατὰ θέματα μεθοδικῶς καὶ συστηματικῶς ταξινομημένα. Ἡ ἐμπέδωσις τῶν γνώσεων συντελεῖται διὰ τῶν φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐξετάζεται ἡ διδαχθεῖσα ὕλη ἢ γίνεται ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν περίληψις αὐτῆς ἢ τέλος τίθενται πρὸς λύσιν πρακτικὰ θέματα, σχετικὰ μὲ τὰ διδαχθέντα.

Ἡ ἐκμάθησις τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κανόνων διὰ τῆς ἀπὸ ἔδρας

ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας δὲν ἀναπτύσσει πάντοτε τὰς δεξιότητας τοῦ σπουδαστοῦ. Ἐνίοτε ἐμποδίζεται ἢ αὐτενέργειά του, ὥστε νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται ὁ σπουδαστὴς πότε καὶ πῶς θὰ ἐφαρμόσῃ τὰ διδαχθέντα εἰς τὰς συγκεκριμένας περιπτώσεις τῆς ζωῆς. Διὸ ἡ Σχολή, ὅπου εἶναι τοῦτο δυνατόν, παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημαϊκὴν παράδοσιν, προσπαθεῖ, καινοτομοῦσα, νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν λεγομένην περιπτωσιακὴν μέθοδον (Case system). Τὰ διδόμενα περιστατικὰ εἰς τοὺς σπουδαστὰς προέρχονται ἐξ αὐτῆς τῆς πράξεως καὶ παρουσιάζονται πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν τυχόν προκυπτόντων οἰκονομικῶν, ἐμπορικῶν, νομικῶν, ἀνθρωπίνου παράγοντος καὶ τεχνικῶν προβλημάτων. Οὕτω ἀσκεῖται ὁ σπουδαστὴς νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὴν ταύτην τὴν πρᾶξιν, νὰ παρακολουθῇ τὰς διαφόρους φάσεις, νὰ ἀναζητῇ νέους συνδυασμοὺς γεγονότων καὶ νὰ εὕρισκεται πρὸ συγκεκριμένων ἀποριῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ γεννῶνται κατὰ τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων.

Αἱ γνώσεις, αἱ εἰς τὴν Σχολὴν κτηθεῖσαι, ἐμπεδοῦνται ἔτι περισσότερο διὰ σειρᾶς μαθημάτων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας (ἐργοστάσια, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα καὶ καταστήματα). Τὰ μαθήματα ταῦτα δὲν εἶναι ἀπλάϊ ἐπισκέψεις θεαματικῆς χαρακτῆρος. Πρὸ αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ μελετοῦν εἰς τὴν Σχολὴν τὸν πρὸς ἐπίσκεψιν τόπον ἐργασίας, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν, ἢ δὲ ἐπακολουθοῦσα ἐπίσκεψις γίνεται βάσει προκαθωρισμένου σχεδίου. Μετ' αὐτὴν ἐπακολουθεῖ γραπτὴ ἔκθεσις καὶ συστηματικὴ κριτικὴ, ἐξάγονται δὲ τὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς, οἰκονομικῆς, λογιστικῆς, ὀργανωτικῆς, ψυχοτεχνικῆς καὶ ὄρων ἐργασίας συμπεράσματα.

Οὕτω πως ἡ ἐπίσκεψις εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας δὲν ἀποβαίνει διαβατικὴ ἐπιθεώρησις, ἄνευ, κατὰ κανόνα, σοβαροῦ διδακτικοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ πραγματικὴ εὐκαιρία νὰ συστηματοποιηθῶν καὶ νὰ ὀλοκληρωθῶν ὅλαι αἱ σχετικαὶ γνώσεις ἐπὶ ἐνὸς θέματος, νὰ κινηθῇ ἡ παρατηρητικότης καὶ νὰ τονωθῇ ἡ κρίσις τῶν σπουδαστῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἐκ μέρους των κατανόησιν, ὅτι τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα εἶναι πράγματι χρήσιμα διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν των σταδιοδρομίαν.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ Προγράμματος ἐπρυτάνευσαν αἱ κάτωθι ἀρχαί:

α) Κατεβλήθη πάσα δυνατὴ προσπάθεια νὰ κατοχυρωθῆ ὁ ἐπαγγελματικὸς χαρακτήρ τῆς Σχολῆς καὶ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ μόρφωσις εἰδικευμένων στελεχῶν, κατὰ πρῶτον διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ κατὰ δεύτερον λόγον διὰ τὰς συναφεῖς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, καθόσον, εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα τῆς γοργῆς ἀναπτύξεως τοῦ τεχνικοῦ καὶ οικονομικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας, ἡ ἀνάγκη τῆς εἰδικευμένης μορφώσεως εἶναι ἐπιτακτικὴ. Ἀντίθετος ἄποψις θὰ ἀπετέλει ἐκπαιδευτικὴν ὀπισθοδρόμησιν.

β) Παραλλήλως, κατεβλήθη φροντὶς νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ κίνδυνοι τῆς εἰδικεύσεως, ἡ στενότης, δηλονότι, τῶν ὀριζόντων καὶ ἡ μονομέρεια τῶν ἀντιλήψεων. Τοῦτο προσπαθεῖ νὰ ἀποφύγη ἡ Σχολή, διὰ παραλλήλου διδασκαλίας, συνθετοῦσης τὰ ἐπὶ μέρους εἰς ἓν ἀρμονικὸν σύνολον μὲ εὐρείας προοπτικὰς, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ δημιουργία ὀλοκληρωμένων, ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως, ἐπαγγελματιῶν.

γ) Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐλληνικὴ πραγματικότητα, αἱ γνώσεις τῶν ἀποφοίτων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ συνθήκαι τῆς ἐλληνικῆς οικονομίας, καθὼς καὶ τὰ προγράμματα τῶν ἀντιστοιχῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ Πρόγραμμα, ἀναντιρρήτως, εἶναι ἐντοπισμένον καὶ συγχρονισμένον.

δ) Βασικὴ σκέψις ὑπῆρξεν ὁ συντονισμὸς τῶν μαθημάτων, ὥστε ὅλα νὰ κατατείνουσι εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Πολλὰ προβλήματα ἀπαντῶνται διαπραγματευόμενα εἰς διάφορα μαθήματα, ἕκαστον ὅμως αὐτῶν τὰ ἐξετάζει ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του σκοπιᾶς (τεχνικῆς, οικονομικῆς, ἐμπορικῆς, ὑγιεινῆς κ.λ.π.). Οὕτω, τὸ ζήτημα ἐρευνᾶται ἀπὸ τῶν ποικίλων αὐτοῦ ἀπόψεων καὶ ἔπειτα ἐπιζητεῖται ἡ συνολικὴ ἐπισκόπησις του, ὑπὸ τὴν σύνθετον μορφήν ὑφ' ἣν παρουσιάζεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡ ἀναλυτικὴ ἐξέτασις ἐπιβάλλεται ὑπὸ παιδαγωγικῶν λόγων, ἐνῶ ἡ συνθετικὴ ἐξ αὐτῆς τῆς ζωῆς.

ε) Τέλος, κατεβλήθη πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὸν ἀρμονικὸν καὶ ἀποτελεσματικὸν συνδυασμὸν θεωρίας καὶ πράξεως, δὲν παργνωρίζεται, ὅμως, ὅτι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματικὴ κατάρτισις ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν ἡ μαθήτευσις εἰς τὴν οἰκονομικὴν πράξιν συμπληρῶσθαι τὸ ἔργον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας· δι' ὃ καὶ ὁ Ὁργανισμὸς τῆς Σχολῆς ὀρίζει ὅτι πρὸς ἀπονομὴν τοῦ Πτυχίου ἀπαιτεῖται, τοὔλαχιστον, ἐξάμηνος πρακτικὴ ἀσκήσις.

στ) Τὰ διδασκόμενα κύρια μαθήματα ἐν συνόλῳ εἶναι δεκαεπτὰ. Ἐξ ἀνήκουν εἰς τὸν οἰκονομικὸν κύκλον, τρία εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων, δύο ἀποτελοῦν τὸν κύκλον τῶν νομικῶν μαθημάτων, τέσσαρα ἀπαρτίζουν τὸν ἀφορῶντα τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα κύκλον καὶ δύο τὸν κύκλον τῶν τεχνικῶν μαθημάτων. Ἐκρίθη, ἐν τούτοις, σκόπιμον, διὰ τὴν ἀοτιότητα τῆς καταρτίσεως τῶν σπουδαστῶν, νὰ ὑποδιαιρεθῇ ἕκαστον μάθημα εἰς πλείονα τμήματα, ἢ διδασκαλία τῶν ὁποίων ἀνετέθη εἰς εἰδικούς καθηγητάς.

Οὕτω ἡ Σχολὴ ἠκολούθησε τὸ νέον σύστημα διδασκαλίας, τὸ κυρίως ἐν Ἀμερικῇ καὶ κατὰ δεῦτερον λόγον ἐν Γαλλίᾳ ἐφαρμοζόμενον, καθ' ὃ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ γεγονός ὅτι μόνον εἰδικοί καθηγηταί, σήμερον, εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζουν κατὰ βάθος τὰ ποικίλα προβλήματα τὰ ἐν τῇ πολυσυνθέτῳ οἰκονομικῇ καὶ κοινωνικῇ ζωῇ ἐμφανιζόμενα. Ἐπὶ παραδείγματι, ἡ «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» ἀποτελεῖ ἐν μάθημα μὲ ἐνιαῖον σκοπὸν καὶ κατεύθυνσιν, ἀλλ' ἡ διδασκαλία τῆς ἔχει κατανεμηθῆ εἰς κλάδους προκύψαντας ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Χωρὶς, ὅθεν, νὰ διασπᾶται ἡ ἐνότης τοῦ μαθήματος, χάρις εἰς τὸ ἀπὸ κοινοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν καταρτισθὲν πρόγραμμα, διασφαλίζεται ἡ ἀκριβὴς καὶ θετικὴ γνῶσις τῶν ἐπὶ μέρους θεμάτων ἀντὶ τῶν κενολόγων γενικεύσεων.

Συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς ταύτας γραμμὰς συνετάγη τὸ Ἀναλελυμένον Ὁρολόγιον Πρόγραμμα, τὸ ἐγκεκριμένον ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας (ιδεὲ «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» τῆς Σχολῆς).

Υποθήκαι πρὸς τοὺς Σπουδαστὰς*

Ἀκαδημαϊκὸς πολίτης εἶναι ὁ νέος ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐτελείωσε τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς, ἐνεγράφη εἰς μίαν ἀνωτέραν Σχολὴν διὰ νὰ κατάρτισθῃ ἐπιστημονικῶς, εἴτε διὰ νὰ γίνῃ ἐρευνητὴς τῶν προβλημάτων τῆς φύσεως ἢ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, εἴτε διὰ νὰ ἀσκήσῃ ἕνα ἐπάγγελμα μὲ ἐδραιωτέραν θεμελίωσιν καὶ μὲ εὐρύτεραν ἀντίληψιν τῶν ζητημάτων τοῦ βίου.

Ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς ἀνήκει εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν. Φιλοδοξεῖ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν ἀρτίαν μὀρφωσιν καὶ μίαν εὐρείαν ἀντίληψιν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἐπιβεβλημένον ἥθος, διὰ νὰ καταστῇ μέλος τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας, ἰκανὸς ἐπαγγελματίας, ἀνώτερον διοικητικὸν στέλεχος τῆς οικονομικῆς ζωῆς, καλὸς Ἕλλην, χρήσιμος ἄνθρωπος, μὲ εὐρύτερα ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά.

Ὁ ἀκαδημαϊκὸς πολίτης, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς, πρέπει διὰ τοῦ ἥθους καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του νὰ ἀποδεικνύῃ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν, ὅτι εἶναι ἄξιος τοῦ τιμητικοῦ τούτου τίτλου καὶ ὅτι ἔχει πλήρη κατανόησιν ὅτι εἶναι, πλέον, ὁ νέος ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ οἰκογένειά του, ἡ κοινωνία καὶ ἡ Πολιτεία ἀναμένουν νὰ δικαιώσῃ πλήρως τὰς προσδοκίας των.

Ὁ σπουδαστὴς τῆς Σχολῆς γνωρίζει καλῶς ὅτι τοῦτο εἶναι καὶ τὸ ποσωπικόν του συμφέρον, διότι πρέπει ἀπὸ τῆς περιόδου τῶν σπουδῶν του νὰ δημιουργήσῃ καλὴν φήμην, ἢ ὁποῖα, ἄλλωστε, μεγάλως θὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν του σταδιοδρομίαν.

Ἡ Σχολὴ εἶναι μορφωτικὸν Ἰδρυμα. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ μετὰδῶσῃ γνώσεις, νὰ πλάσῃ καλοὺς χαρακτήρας, νὰ ἐμπνεύσῃ χρησίμους φιλοδοξίας, νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς νέους εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Τὸ πτυχίον τῆς αὐτῆν τὴν ἔννοιαν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξίαν ἔχει Ἡ Σχολὴ παρασκευάζει παράγοντας τῆς ἀληθοῦς ἡγέτιδος τάξεως τοῦ Ἔθνους.

Ἡ μὀρφωσις ἀποκτᾶται διὰ τῆς τακτικῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀπὸ ἔδρας μαθημάτων, τῶν φροντιστηριακῶν ἀσκήσεων, τῶν ἐπιτοπίων εἰς τόπους ἐργασίας μαθημάτων καὶ διὰ συστηματικῆς μελέτης. Ἡ Σχολὴ, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ μέγα ποσοστὸν τῶν παρακολουθουμένων τὰς ἐργασίας τῆς σπουδαστῶν καί, ἀκόμη, χαίρει διότι διαρκῶς αὐξάνει τὸ ποσοστὸν τῶν μελετῶντων εἰς τὸ Ἀναγνωστήριόν τῆς.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Παιδείαν, ὁ σπουδαστὴς δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰς παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν. Συμπληρώνει τὴν μὀρφωσίν του διὰ τῆς μελέτης ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ μονογραφῶν. Αἱ παραδό-

* Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὁμιλίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

σεις χρησιμεύουν γὰρ νὰ τοῦ δώσουν γενικὴν εἰκόνα τῶν γνώσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ μάθημα καὶ διὰ νὰ τὸν ὑποβοηθήσουν εἰς τὴν ἐξέτασίν του. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Ἡ ἐπιστημονικὴ κατάρτισις σημαίνει διαρκὴ καὶ συστηματικὴν παρακολούθησιν τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων καὶ τῶν διαφόρων ἀπόψεων. Ὁ Καθηγητὴς τῆς Σχολῆς ἰδιαίτερος θὰ χαρῆ διαπιστώνων μίαν εὐρύτεραν κατάρτισιν, ἐπιτευχθεῖσαν διὰ τῆς μελέτης συγγραμμάτων ἄλλων ἐπιστημόνων. Οὐδεὶς ἰσχυρίζεται ὅτι κατέχει τὴν Ἀλήθειαν. Ὁ πραγματικὸς ἐπιστήμων ἐρευνᾷ διαρκῶς καὶ διαρκῶς ἀναζητεῖ τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ φιλοδοξεῖ ὅτι εἶναι, πράγματι, κέντρον ἐπιστημονικῆς μορφώσεως νέων, προωρισμένων νὰ κατὰστούν χρήσιμοι, ἱκανοί, ἀρτίως κατηρτισμένοι, μὲ εὐρείας ἀντιλήψεις καὶ ἐλεύθερον πνεῦμα ἐπαγγελματίαι, δυνάμενοι νὰ συλλάβουν τὰς ὀρθὰς γενικὰς γραμμὰς καὶ νὰ μὴ ὑποδουλοῦνται εἰς τὰς ἀσημάντους λεπτομερείας τῶν ἀποσημειώσεων».

Ὁ σπουδαστὴς ἔχει χρέος νὰ διαφωτίζη τοὺς πάντας διὰ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς του, διὰ τὰς κατευθύνσεις τῆς, διὰ τὰ ἰδανικά τῆς. Εἶναι μία νέα Σχολή, μὲ νέας ἀντιλήψεις, μὲ νέα μαθήματα. Εἶναι φυσικὸν ὅτι ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ ὅποιοι τὴν ἀγνοοῦν. Πληροφορήσατέ τους διὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς. Ἀποδείξατε τὴν ἀξίαν τῆς, τὴν ἰδιορρυθμίαν τῆς, τὴν συμβολὴν τῆς εἰς τὴν παιδαγωγικὴν προσπάθειαν καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου.

Ὁ καλὸς σπουδαστὴς ἀκούει μετὰ προσοχῆς πᾶσαν καλόπιστον κριτικὴν. Μόνον μωροὶ δύνανται νὰ πιστεύουν ὅτι εἶναι ἀλάθητοι. Ἡ καλόπιστος κριτικὴ εἶναι γόνιμος καὶ δημιουργικὴ. Μὴ παρασύρεσθε, ὅμως, καὶ μὴ παραπλανᾶσθε ἀπὸ τὴν κακοπιστίαν καὶ τὴν ψευδολογίαν, ἀπὸ τὴν συκοφαντίαν καὶ τὴν δημαγωγίαν. Ἀληθὴς μορφωμένος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑποβάλλει εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ψυχρᾶς κριτικῆς τὰς ἀπόψεις ἐνὸς τρίτου καὶ δέχεται νὰ ὀδηγηθῆ εἰς τὰς σκέψεις του καὶ τὴν δρᾶσιν του ἀπὸ τὴν Ἀλήθειαν καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν δημαγωγίαν. Ἡ δημαγωγία εἶναι εὐκολος διὰ τὸν δημαγωγόν, ὁ ὁποῖος στερεῖται ἥθους, καὶ τὸν ἀκούοντα ὁ ὁποῖος στερεῖται πνευματικοῦ καὶ ψυχικοῦ ἔρματος. Ὁ σπουδαστὴς μιᾶς ἀνωτέρας σχολῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι οὔτε δημαγωγός, οὔτε δημαγωγούμενος.

Οἱ Καθηγηταὶ σας ὄχι μόνον σᾶς μεταδίδουν γνώσεις, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὀδηγοὶ σας, σύμβουλοί σας, φίλοι σας. Εἶναι μὲ μίαν λέξιν: Διδάσκαλοί σας. Καὶ ἡ λέξις αὕτη συμβολίζει ὄχι μόνον τὸ ἐνδιαφέρον των νὰ μορφωθῆτε, ἀλλὰ καὶ τὴν στοργὴν των διὰ νὰ προκόψετε εἰς τὴν ζωὴν σας. Ἐμπιστευθῆτε εἰς αὐτούς. Ὅπως σᾶς ἀγαποῦν ὀφείλετε νὰ τοὺς ἀγοσπάτε καὶ ὅπως φροντίζουν διὰ σᾶς, ὀφείλετε νὰ τοὺς τὸ ἀνταποδίδετε, σεβόμενοι αὐτούς. Ὁ τιμῶν τὸν Διδάσκαλόν του τιμᾷ τὸν ἑαυτὸν του. Ἡ ἐντολὴ λέγει: «Τίμα τοὺς γονεῖς σου». Οἱ Διδάσκαλοι εἶναι οἱ πνευματικοὶ γονεῖς σας, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται μὲ μυρίας δυσκολίας διὰ νὰ σᾶς δώσουν τὸ «εὖ ζῆν».

Ἐμπνευσθῆτε ἀπὸ τὸ καλὸν παράδειγμα ποῦ σᾶς δίδουν: Ὑπε-

ράνω τῶν διαφορῶν των —ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν— θέτουν τὸ μορφωτικὸν ἰδανικόν των : τὴν Σχολὴν καὶ ἐργάζονται μὲ ἀφιλοκέρδειαν, καὶ ἐνίοτε μὲ θυσίας, διὰ νὰ σὰς μορφώσουν, νὰ σὰς διαπλάσουν, νὰ σὰς διαπαιδαγωγήσουν. Ὁ καθεὶς δικαιούται, καὶ ὑποχρεούται, νὰ ἔχη τὰς ἀπόψεις του, ἀλλὰ πάντες πρέπει νὰ ἐνώσωμεν τὰς προσπάθειάς μας διὰ τὸ κοινὸν καλόν. Ἐν τῷ τῆς Σχολῆς, ὑπεράνω ὄλων, εἶναι ἡ προστασία καὶ ἡ προαγωγή τοῦ ἔργου της, καὶ ἔξω τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ Ἔθνος. Οἱ Καθηγηταὶ σὰς δίδουν τὸ παράδειγμα τῆς συνεργασίας, τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ. Ὡς πολῖται δικαιούσθε νὰ ἔχετε οἰανδήποτε πολιτικὴν δοξασίαν, ὡς σπουδασταὶ ὅμως ὑποχρεούσθε νὰ ἔχετε ἓν κοινὸν ἰδανικόν, τὴν πνευματικὴν σας μόρφωσιν καὶ τὴν ἠθικὴν σας διάπλασιν, διὰ τῆς Σχολῆς.

Ἄσκειτε συνεχῶς καὶ συστηματικῶς τὴν παρατηρητικότητά σας καὶ ἀναπτύσσετε πάντοτε τὴν πρωτοβουλίαν σας. Χωρὶς αὐτὰς θὰ μείνετε εἰς τὸ περιθώριον τῆς δράσεως καὶ θὰ περιορισθῆτε εἰς κατωτέρας βαθμίδας. Φιλοδοξήσατε νὰ γίνετε παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ πρωτοβουλίαν, ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάτασιν, ἐλευθέραν ἐνατένισιν τῶν προβλημάτων, μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἠθικῆς καὶ τῶν νόμων. Ἡ τήρησις τῶν ἠθικῶν κανόνων εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν θέλετε νὰ μορφωθῆτε καὶ νὰ ἐπιτύχετε εἰς τὴν ζωὴν, σκέπτεσθε συνεχῶς τὸ θέμα σας· ἀλλὰ σκέπτεσθε μὲ ἐλεύθερον πνεῦμα. Αἱ χειρότεροι τοξίνοι τοῦ πνεύματος εἶναι ἡ προκατάληψις καὶ ἀποστήθισις τῶν κανόνων, ἄνευ ἐφαρμογῆς των εἰς τὰ διδόμενα προβλήματα. Πρέπει νὰ ἐμποτισθῆτε ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας. Ἀποτοξινωθῆτε ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν πάσης προπαγάνδας καὶ παντὸς συνθήματος. Ἐπὶ παντὸς ζητήματος ἀναζητεῖτε πεισιμόνως τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον. Μὴ παραδώσετε τὴν ὁρσιν τῆς νεανικῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νεανικοῦ σας πνεύματος εἰς τὸν λίβαν τῆς προπαγάνδας. Μὴ παραδώσετε ὅ,τι ἐκλεκτότερον εἶναι ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν σας εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι θὰ μολύνουν τὴν ψυχὴν σας καὶ τὸ πνεῦμα σας. Εἶναι μεγάλο νὰ ἀρθῆ κανεὶς εἰς τὴν ἔνονοιαν τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου, μεγάλη ἡ τιμὴ ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἡ εὐθύνη.

Ἡ ἀρχὴ σας πρέπει νὰ εἶναι : ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν νὰ γίνω καλύτερος. Ὁ χρόνος εἶναι κεφάλαιον, τὸ ὅποιον δὲν πρέπει νὰ διασπαθίζωμεν. Πᾶσα στιγμή παρέρχεται ἀνεπιστρεπτί. Στηρίξασθε πάντοτε εἰς τὴν προσωπικὴν σας ἰκανότητα καὶ οὐδέποτε εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Καθηγητοῦ. Τὸ Σχολεῖον οὔτε φιλανθρωπίαν ἀσκεῖ οὔτε ἐγκληματίας δικάζει. Ὁ Διδάσκαλος οὔτε ἱερεὺς εἶναι, οὔτε ἀστυνομικός. Πᾶσα ἄλλη ἀποψις εἶναι δημοκοπικὴ καὶ ἀντικοινωνικὴ. Ὁ Διδάσκαλος, βαθμολογῶν, πρέπει νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἔχει ταχθῆ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ κοινωνικὸν καὶ κρατικὸν συμφέρον· ἄλλωστε ἡ ἐπιείκεια ὑπὲρ τοῦ ἀνικάνου σπουδαστοῦ εἶναι ἐμφανὴς ἀδικία κα-

τά του Ικανού. Ἡ βαθμολογία εἶναι δικαίωμα ἱερὸν καὶ ἱερὸν σὺν-
μα χρέος τοῦ ἐξεταστοῦ. Κατὰ τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ Εὐαγγελίου,
δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ρίπτωμεν τὰ ἅγια εἰς τοὺς κύνας, οὐδὲ νὰ βάλω-
μεν τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων.

Μὴ λησμονῆτε ὅτι πᾶσα εἶδσις εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπηρεάξῃ τὴν
οἰκονομικὴν ζωὴν. Φροντίσατε, μὲ αὐστηρῶς ἐπιστημονικὴν σκέψιν, νὰ
εὐρίσκετε τὸν σύνδεσμον τῆς εἰδησεως μὲ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν. Οὕ-
τω θὰ ἐπιτύχετε, οὕτω θὰ γίνετε ἐπιστήμονες δυνάμενοι νὰ ἀντιλη-
φθῆτε τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα. Ἄλλως ἀναμηνυκάζετε τὰς γνώ-
σεις, αἱ ὁποῖαι οὕτω παύουν νὰ εἶναι γόνιμοι καὶ ἴσως νὰ καθίσταν-
ται ἐπικίνδυνος φόρτος.

Νὰ εἴσθε ὑπερήφανοι διότι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχο-
λῆν. Δειχθῆτε ἀντάξιοι τῶν κόπων καὶ τῶν φιλοδοξιῶν τῆς. Ἡ Σχο-
λὴ σας πρέπει νὰ εἶναι ἀκένωτος πηγὴ διδαγμάτων ἠθικῶν καὶ ἐπι-
στημονικῶν γνώσεων.

Ὁ νέος ἐρωτᾷ πολλάκις: Ποία εἶναι, λοιπόν, ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἐρ-
γασίας μου; Πρῶτον, ἡ αὐτοϊκανοποίησις. Τίποτε δὲν εἶναι ὠραιότε-
ρον ἀπὸ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξεπλήρωσες τὸ καθῆκον σου. Δεύτερον,
ὅτι μὲ τὴν μόρφωσιν ἀποκτᾷ ὁ νέος αὐτοπεποιθῆσιν διὰ τὸν σκλη-
ρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ὅτι ἐξασφαλίζει τὴν ἀξιοπρέπειάν του. Τρίτον,
ὅτι δίδει χαρὰν εἰς τοὺς γονεῖς του, εἰς τὴν Μητέρα του, ποὺ εἶναι
τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων, εἰς τὸν πατέρα του, ποὺ μοχθεῖ δι' αὐτόν, καὶ
τέταρτον, ὅτι ἐξασφαλίζει μεγαλυτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας, διό-
τι ἡ τύχη καὶ τὰ «μέσα» εἶναι κατ' ἐξαίρεσιν παράγοντες ἐπιτυχίας.
Αὐτὸ μαρτυρεῖ ἡ πρόοδος τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία δὲν ἐστηρίχθη καὶ δὲν
δύναται νὰ στηριχθῆ οὔτε εἰς τοὺς ἀνικάνους, οὔτε εἰς τοὺς τυηρούς.

Τὸ μεγαλύτερον στήριγμα τοῦ νέου εἶναι ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἰκα-
νότης του, ὁ ἑαυτός του. Εἰς τὸν ἑαυτόν του πρέπει νὰ στηριχθῆ, κα-
τὰ πρῶτον, διὰ νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλων, οἱ ὁποῖοι,
πράγματι, εἶναι χρήσιμοι. Δι' αὐτὸ καλλιιεργεῖτε τὰς σχέσεις σας:
συνάπτετε καλὰς γνωριμίας· δημιουργεῖτε γύρω σας συμπαθητικὸν
περιβάλλον. Διαφημίζετε τὸν ἑαυτόν σας εἰς τοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἠθι-
κὴν σας συμπεριφορὰν, μὲ τοὺς καλοὺς σας τρόπους. Ὁ ἀνάγωγος
εἶναι ἀνυπόφορος, κοινωνικῶς.

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ κολακεύετε, διότι ἡ κολακεία
εἶναι ἀνάξιον ἐλευθέρου ἀνθρώπου. Εἶναι ὑπόλειμμα τῆς δουλείας καὶ
ἀπόδειξις κατωτερότητος. Τὸ θάρρος τῆς γνώμης δὲν πρέπει νὰ εἶναι
θράσος καὶ ἀπρέπεια, ὅπως ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ καλὴ συμπεριφορὰ δὲν
σημαίνει εὐτέλειαν. Ἀξιοπρεπὴς εὐγένεια καὶ εὐπρεπὴς εἰλικρίνεια
πρέπει νὰ εἶναι ὁ κανὼν τῆς συμπεριφορᾶς ἐνὸς νέου.

«Δουλειὰ καὶ πάλιν δουλειὰ» πρέπει νὰ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ
Ἀκαδημαϊκοῦ πολίτου, διότι «τὰ καλά, πάντοτε, κόποις κτῶνται».

«Στολίδια τῆς Πατρίδας» πρέπει νὰ φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν ὅλοι
οἱ νέοι, ὅπως λέγει ὁ Ἑθνικός μας Ποιητής.

Παραινέσεις *

«Πρέπει ν' αναπτύξωμεν τὴν κρίσιν, νὰ κατευθύνωμεν παρατηρητικότητα, ἀλλὰ καὶ νὰ χειραγωγήσωμεν τὰ συναισθήματα. Πολύπλευρος δρᾶσις, καθιστῶσα δικαίως τὸ Σχολεῖον βασικὸν θεσμὸν τῆς συγχρόνου κοινωνίας».

Ἦλθατε οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν — ἦλθατε, οἱ μὲν μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Σχολήν, οἱ δὲ μὲ δυσπιστίαν, μικρὰν ἢ μεγάλην, καὶ τρίτοι, διατὶ νὰ τὸ ἀρνήσθε, κατ' ἀνάγκην.

Τοῦτο μόνον θέλω νὰ σᾶς τονίσω ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς: Ὅτι καλὰ ἐκάματε. Εἴτε μ' ἐμπιστοσύνην ἦρθατε, εἴτε μὲ δυσπιστίαν, εἴτε μὲ περιέργειαν, εἴτε κατ' ἀνάγκην, νὰ εἴσθε βέβαιοι — ἀπολύτως βέβαιοι — ὅτι εἰσέρχεσθε εἰς ἕν ἀνώτατον ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον, εἰς τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖται ἡ Ἐπιστήμη, λατρεύεται ἡ Ἐλευθερία, εἰς τὸ ὁποῖον μεταδίδεται μὲ πάθος τὸ Φῶς τῆς Γνώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον βαθύτερος σκοπὸς εἶναι ἡ δημιουργία ἡθους, ἡθους ἐπιστημονικοῦ, πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ εἰς τοὺς νέους.

Σκοπὸς μας ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ ἀρτία ἐπαγγελματικὴ σας κατάρτισις, ἡ παροχὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἐφοδίων διὰ νὰ σταδιοδρομήσετε, διὰ νὰ προαχθῆτε, διὰ νὰ εὐμερηῆσετε. Ἀλλὰ, ἐπαναλαμβάνω, βαθύτερος σκοπὸς μας εἶναι χάρις εἰς τὴν Γνώσιν καὶ τὴν Μόρφωσιν νὰ καταστήτε ἄνθρωποι χρήσιμοι εἰς τὴν Κοινωνίαν, χρήσιμοι εἰς τὸ Κράτος, χρήσιμοι εἰς τὸ Ἔθνος.

Ἡ ζωὴ σας ὡς σπουδαστῶν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδαστῶν», τὸν ὁποῖον μὲ ἰδιαιτέραν ὑπερηφάνειαν ἐδημοσίευσεν ἡ Σχολὴ. Μέσα εἰς αὐτὸν θὰ ἀνεύρετε τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς, τὰ ἰδανικά της, τὰς ἀκολουθουμένας μεθόδους διδασκαλίας, τὰ διδασκόμενα μαθήματα, τὸ ὅλον πρόγραμμα ἐργασιῶν της, συμβουλὰς καὶ παραινέσεις, ὑποδείξεις καὶ καθοδηγήσεις.

Ἡ Σχολή, πράγματι, εἶναι ὑπερήφανη διὰ τὸ ἔργον της, ἔργον συστηματικῆς προσπαθείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Διδακτικοῦ της προσωπικοῦ. Μελετήσατε τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν», μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον, μὲ στοργὴν καὶ ἀγάπην. Εἰς πᾶσαν σχετικὴν σας περίπτωσιν θὰ εὔρετε τὴν κατάλληλον ἀπάντησιν.

Μὴ λησμονήτε ὅτι τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἀντικατοπτρίζεται μέσσω

* Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἐναρκτήριον ὁμιλίαν τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1954/55.

εις τὸν «Ὁδηγόν». Πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι δι' αὐτόν. Ἐπήγασε, πραγματικά, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τοὺς σπουδαστάς.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, ἀλλ' ἔχετε συμφέρον νὰ παρακολουθητε τακτικῶς τὰ μαθήματά σας. Ἡ ἀκρόασίς των ὑποβοηθεῖ τὴν μελέτην σας καὶ λύει πολλὰς ἀπορίας.

Ἡ διδασκαλία ἀναφέρεται ὄχι μόνον εἰς τὰς γενικὰς ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐξηκριβωμένας περιπτώσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιέχουν τὰ βιβλία σας.

Πολλάκις, πρὸ τοῦ μαθήματος ἢ εἰς τὸ τέλος, ζητοῦνται παρουσίαι ὑπὸ τῶν κ. κ. Καθηγητῶν. Ἐχετε πάντοτε πρόχειρα τὰ «Δελτία Παρουσίας», εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῶν ὁποίων δεόν νὰ σημειώνετε τὴν χρονολογίαν τοῦ μαθήματος καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμόν σας, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν Μητρώου.

Ἡ παρακολούθησις τῶν «Φροντιστηριακῶν Ἀσκήσεων» καὶ τῶν ἐπιτοπιῶν μαθημάτων εἰς τὰ Ἐργαστᾶσια καὶ τὰ Γραφεῖα καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἐρωτᾶτε ἐλευθέρως τοὺς κ. κ. Καθηγητάς σας. Εὐχαρίστως θὰ σᾶς παράσχουν πᾶσαν διαφώτισιν καὶ θὰ σᾶς ὑποβοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον σας. Τοῦτο εἶναι καθήκον καὶ εὐχαρίστησίς των.

Νὰ ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ὁ χρόνος εἶναι κάτι ποῦ δὲν ἐπανευρίσκεται.

Νὰ φέρεσθε πάντοτε σύμφωνα μὲ τὸ πραγματικόν σας συμφέρον. Ἡ πραγματικὴ μόρφωσις εἶναι πολύτιμον κεφάλαιον διὰ τὴν ζωὴν σας. Δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ σπαταλάτε τὸ κεφάλαιον αὐτό, διότι ὁ σπαταλῶν τὸν χρόνον του μετανοεῖ μίαν ἡμέραν πικρά, πάρα πολὺ πικρά. Εἶναι ὁμως τότε πλέον ἀργά. Δυστυχῶς ἡ παροιμία «ποτέ δὲν εἶναι ἀργά» δὲν ἐφαρμόζεται πάντοτε.

Εἶναι εὐκόλον ν' ἀποφύγετε μίαν ζημίαν, ἀλλ' εἶναι δύσκολον ἢ καὶ ἐνίοτε ἀδύνατον νὰ τὴν ἐπανορθώσετε.

Ἡ διαρκὴς μας σκέψις καὶ ἀπασχόλησις εἶναι νὰ προκόψετε. Βοηθήσατέ μας εἰς αὐτό. Μίαν ἡμέραν θὰ εἰσθε εὐτυχεῖς καὶ ὑπερήφανοι διὰ τὰς προσπάθειάς σας μέσα εἰς τὴν Σχολὴν. Αὐτὸ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα μας ἱκανοποίησις.

Προστατεύετε τὴν καθαριότητα τοῦ κτιρίου. Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ ὑγεία καὶ ἡ καλαισθησία. Εἰς τὸ κτίριον αὐτὸ σπουδάζετε καὶ θὰ σπουδάσουν καὶ ἄλλοι νέοι. Μὴ τὸ λησμονήτε.

Φέρεσθε μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἢ ὁποία ἐμπρέπει εἰς τοὺς σπουδαστάς μιᾶς ἀνωτάτης Σχολῆς. Διασκεδάσετε εἰς τὰς ὥρας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀφιερωμένα διὰ τὴν ψυχαγωγίαν. Μὴ μεταβάλλετε τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας εἰς διασκέδασιν καὶ τὴν ὥραν τῆς διασκέδασεως εἰς πλῆξιν καὶ ἀνίαν. Αὐτὴ ἡ ἀνάμιξις ἀποδεικνύει ψυχικὴν ἀνωμαλίαν καὶ θὰ σᾶς καταστήσῃ δυστυχεῖς εἰς ὅλον τὸν βίον σας. Κάθε πράγμα ἔχει τὴν ὥραν του καὶ κάθε ὥρα εἶναι δι' ὀρισμένην ἀπασχόλησιν.

Μὴ θορυβῆτε, μὴ ἀτακτῆτε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας. Εἶναι ἀσχημία καὶ ἀπρέπεια πρὸς τοὺς συναδέλφους σας, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς τὴν Σχολὴν διὰ νὰ μορφωθοῦν καὶ ὄχι διὰ νὰ τοὺς ἐνοχλήτε. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀταξία ἀποδεικνύει ἀνωμαλίαν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν, ἔλλειψιν καλῆς ἀνατροφῆς. Μὲ ποῖον δικαίωμα ἐκθέτετε τοὺς γονεῖς σας καὶ ὀλόκληρον τὴν οἰκογένειάν σας;

Ἀντιθέτως, πράξατε ὅ,τι εἶναι δυνατόν διὰ νὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς καλῆς ἀνατροφῆς νέου. Θὰ προσελκύσετε τὴν συμπάθειαν τῶν Καθηγητῶν σας, τῶν γνωστῶν καὶ φίλων σας, τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ὁποίων αὖριον θὰ συνεργασθῆτε ἢ ἐκείνων ἀπὸ τοὺς ὁποίους θὰ ζητήσετε ἐργασίαν. Ἡ καλὴ σας φήμη θὰ εἶναι πολῦτιμον ἐφόδιον διὰ τὴν σταδιοδρομίαν σας.

Συμμορφώνεσθε πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Σχολῆς. Αἱ τυχὸν ὑποδείξεις ἢ ἀπαγορεύσεις δὲν ἀποτελοῦν ἀπλὴν ἰδιοτροπίαν τῆς. Ἀποβλέπουν εἰς τὴν καλὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὡς πνευματικοῦ Ἰδρύματος, ἐπομένως σκοπὸν ἔχουν νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν.

Δὲν πρέπει, ὅπως ὀρθῶς ἀντιλαμβάνεσθε, νὰ καπνίζετε εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τοὺς διαδρόμους τῆς Σχολῆς· εἶναι ζήτημα καθαριότητος, ὑγείας καὶ εὐπρεπείας. Ὅπως ἐπίσης εἶναι ζήτημα εὐπρεπείας ἢ ἀποφυγῆ φωνασκιῶν εἰς τοὺς χώρους τῆς Σχολῆς.

Οἱ σπουδασταὶ δεόν νὰ παραμένουν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Σχολῆς, ἀπαγορεύεται νὰ ἴστανται παρὰ τὴν ἐξώθυραν ἢ ἔξω αὐτῆς. Δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν ἀφορμὴν σχολίων εἰς τρίτους.

Ὅλη ἡ σκέψις μας, ὅλη ἡ προσπάθειά μας, ὅλη ἡ φιλοδοξία μας εἶναι νὰ σᾶς μορφώσωμεν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, νὰ σᾶς καταστήσωμεν χρησίμους ἀνθρώπους, νὰ ἀναδείξωμεν τὴν Σχολὴν διὰ τὸ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν τόπον μας.

Τοῦτο τὸ ἐκτιμοῦν καὶ τὸ σέβονται πολλοί, οἱ περισσότεροι. Ἄλλους τὸ γεγονός αὐτὸ ἀφήνει ἀδιαφόρους. Ἄλλοι τὸ ἀγνοοῦν. Καὶ τέλος ὀλίγοι δὲν ἀνέχονται τὴν δράσιν τῆς Σχολῆς, ἐνῶ αὐτοὶ ἀδρανοῦν ἢ καὶ τὸ κακὸν ἀπεργάζονται.

Διαφωτίσατε τοὺς καλῆς πίστεως διὰ τὸ συντελούμενον μὲ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν, μὲ τὴν ἀνιδιοτέλειαν καὶ μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν ἔργον ἐν τῇ Σχολῇ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τοὺς Διδάσκοντας, τοὺς Ὑπαλλήλους. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι ἐπιτελοῦν ἐν ὑψηλὸν καθῆκον διαπαιδαγωγούντες τοὺς νέους, μορφώνοντες αὐτούς, διαπλάσσαντες αὐτούς. Δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμα ἀλλὰ φρονοῦν ὅτι ἐκτελοῦν κοινωνικὸν λειτουργημα.

Συγκρίνετε διαρκῶς τὴν συντελουμένην ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίαν, τὰ μαθήματά τῆς, τὰς μεθόδους διδασκαλίας τῆς, τὴν διδασκομένην ὕλην, τὰς ἀσκήσεις τῆς, τὰς διαλέξεις τῆς, τὰς ἐκδόσεις τῆς, τὴν ἐν γένει δράσιν τῆς, μὲ τὰ τυχὸν γινόμενα εἰς ἄλλας Σχολάς, ὄχι διὰ νὰ κατακρίνετε τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ διὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι σπουδάζετε εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Σχολὴν, ὄχι

διὰ νὰ κακολογήσετε τοὺς ἄλλους ἀλλὰ διὰ νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ὑποδείξετε τί ἀκόμη δύναται, μὲ τὰ ἀσήμαντα μέσα τὰ ὅποια διαθέτει ἡ Σχολή, νὰ πραγματοποιήσῃ.

Οἱ γονεῖς σας δαπανοῦν διὰ τὴν μόρφωσίν σας, ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ζωὴν σας, διὰ τὴν προκοπὴν σας. Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι εἰσθε ἀντάξιοι τῶν θυσιῶν των, ὅτι συναισθάνεσθε τὴν ἀγωνίαν των.

Γράφετέ τοὺς τακτικὰ διὰ τὴν ζωὴν σας, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν πρόδοόν σας. Δίδετε τοὺς αὐτὴν τὴν μεγάλην χαρὰν νὰ γνωρίσουν τὰ τῆς ζωῆς σας, ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι τοὺς σκέπτεσθε, ὅτι τοὺς σέβεσθε, ὅτι τοὺς ἀγαπᾶτε. Σκεφθῆτε ὅτι καὶ ἑσεῖς θὰ γίνετε γονεῖς καὶ πράττετε ὡς τέκνα ὅ,τι αὐριον θὰ ἐπιθυμῆτε νὰ πράττουν τὰ ἰδικὰ σας τέκνα.

Χαρίσατε εἰς τὴν Μητέρα σας, πού εἶναι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ εἰς τὸν πατέρα σας τὸ χαμόγελο τῆς χαρᾶς διὰ τὴν καλὴν σας διαγωγὴν, διὰ τὴν μόρφωσίν σας, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας καὶ τὴν πρόδοόν σας. Αὐτὸ τὸ χαμόγελο θὰ σᾶς φέρῃ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτῆς τῆς εὐλογίας ἔχετε περισσότερο παντὸς ἄλλου ἀνάγκην.

Ὀργανώσατε τὴν σχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν σας ζωὴν. Αὐτὸ θὰ διευκολύνῃ καὶ θὰ ἀπλοποιήσῃ τὴν ἐργασίαν σας. Μὴ σταταλάτε τὰς δυνάμεις σας, πού εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμένοι.

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως τὰ διδακτικὰ βιβλία σας. Εἶναι ὄργανα καὶ μέσα σπουδῆς σας. Ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ τὰ ἀγοράσετε, ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὰ πολλαπλὰ ἀντίτυπα πού ὑπάρχουν εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῆς Σχολῆς (ὁδὸς Κύπρου 43), τῆς Βουλῆς (Παλαιὰ Ἀνάκτορα) καὶ τῶν Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἐφοδιασθῆτε ἐγκαίρως μὲ τὴν γραφικὴν σας ὕλην. Εὐτυχῶς τώρα καὶ οἱ στυλογράφοι καὶ τὰ μολύβια μελάνης εἶναι προσιτὰ εἰς ὅλους. Τὰ μελανοδοχεῖα εἶναι ἀναχρονισμός, συνάμα δὲ εἶναι καὶ ἐπικίνδυνα καὶ δι' ὑμᾶς καὶ ἰδιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ εἰσθε ἔτοιμοι νὰ ἀπαντήσετε γραπτῶς εἰς διάφορα ἀπροόπτως τιθέμενα ἐρωτήματα ἢ νὰ κρατήσετε χρησίμους σημειώσεις κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κ. Καθηγητοῦ.

Πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα σᾶς πλησιάζει πρὸς τὰς ἐξετάσεις. Μὴ τὸ λησμονῆτε αὐτό. Ἐτοιμάζεσθε διαρκῶς διὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐξετάσεων. Αὐτὸ δὲν θὰ συντελέσῃ μόνον εἰς τὴν ἄκοπον καὶ σταθερὰν κατάρτισίν σας ἀλλὰ καὶ θὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῶν ἡμερῶν τῶν ἐξετάσεων καὶ ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν νὰ παρακαλῆτε νὰ σᾶς προαγάγουν, ἐνῶ δὲν τὸ ἀξίζετε. Ἡ ἐξέτασις εἶναι τραγωδία καὶ ἐξευτελισμὸς διὰ τοὺς ἀμελεῖς, εὐκαιρία καὶ χαρὰ διὰ τοὺς ἐπιμελεῖς.

Ἡ σπουδὴ γίνεται διὰ δύο σκοποῦς: α) ν' ἀποκτήσετε θετικὴν μόρφωσιν, ἢ ὅποια θὰ σᾶς χρησιμεύσῃ νὰ σταδιοδρομήσετε, νὰ προαχθῆτε, νὰ ἐπιτύχητε καὶ β) ν' ἀποκτήσετε ἓν πτυχίον τὸ ὅποιον νὰ βεβαιώη τὴν μόρφωσίν σας. Ἀλλὰ τὸ πτυχίον δὲν εἶναι τύπος. Πρέ-

πει νὰ εἶναι ἡ ἐπιβράβευσις κόπων καὶ θυσιῶν, ἐπιβεβαίωσις τῶν οὐσιαστικῶν ἐφοδίων. Νὰ εἴσθε ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι οὐδένα θὰ ἀπατούσατε — πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ σας — ἐὰν ἦτο δυνατόν ν' ἀποκτήσετε τὸ πτυχίον παρ' ἀξίαν.

Ἄκούσατέ μας. Τὸ ἐπαναλαμβάνω: Ἄκούσατέ μας. Εἴμεθα πραγματικοὶ φίλοι σας, πνευματικοὶ γονεῖς σας. Αἱ ὑποδείξεις καὶ αἱ συμβουλαὶ μας προέρχονται ἀπὸ ἀληθὲς ἐνδιαφέρον, ἀπὸ πόνον καὶ στοργὴν δι' ὑμᾶς. Εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς μας πείρας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν νὰ κάμετε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα λάθη, διότι γνωρίζομεν πόσον σκληρὰ — πολὺ σκληρὰ — πληρώνομεν τὰ λάθη μας εἰς τὴν ζωὴν μας. Πρέπει νὰ σᾶς βοηθήσωμεν διὰ νὰ ἐπιτύχετε, διότι ἡ ἐπιτυχία σας ἢ ἐπαγγελματικὴ θὰ εἶναι ἡ χαρὰ μας καὶ ἡ ὑπερηφάνειά μας ὡς Διδασκάλων καὶ ὡς ἀνθρώπων.

Ἄκούσατέ μας, δὲν ἔχετε τίποτε νὰ χάσετε καὶ ἔχετε πολλὰ — πάρα πολλὰ — νὰ κερδίσετε ἀπὸ τὰς συμβουλάς μας, ἀπὸ τὴν ἀγάπην μας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας.

Τοῦτο θὰ γίνῃ, ἐὰν παύσετε νὰ θεωρῆτε τοὺς Διδασκάλους σας ξένους, ἴσως ἐχθροὺς σας, ἐὰν μᾶς θεωρήσετε φίλους καὶ συνεργάτας σας, ὀδηγητὰς καὶ προστάτας εἰς τὴν ζωὴν σας. Εἶναι τοῦτο χρέος μας καὶ χαρὰ μας. Ἄς γίνῃ τοῦτο καὶ ἰδική σας πεποίθησις καὶ ὀδηγὸς εἰς τὴν σπουδαστικὴν περίοδον τῆς ζωῆς σας.

Καλῶς ἤλθατε εἰς τὴν Σχολὴν μας.

1902

10

10

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἰκανὸς ἐπαγγελματίας, ὑπερήφανος διότι συμμετέχεις εἰς τὴν παραγωγὴν, καλὸς καὶ ἄξιος Ἕλλην μὲ πλήρη συνειδήσιν τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος, φωτισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπέρτης τοῦ λαοῦ, χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος, φίλος τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἔμπλεως Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδαστὰς τῆς δημιουργικὰ στελέχη, μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀποστολὴν των καὶ μὲ φέρειαν καὶ ἰσχύος, μὲ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάγκαισιν ψυχῆς καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς μεσιδήρας.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητάς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ ζωὴ. Σωστά, ἀλλὰ ζωὴ, προσθέτει ἡ Σχολὴ, πού πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ἄτομον μέσα εἰς ἓν εὐήμερον σύνολον.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΡΓ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

Όλοι αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν
Ζητήσατε τιμοκατάλογον — Ἑμμ. Μπενάκη 26

“ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ,”

Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1948/49 καὶ 49/50

“ΣΠΟΥΔΑΙ,”

«Οἰκονομικαὶ — Κοινωνικαὶ — Τεχνικαὶ»

Ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις

Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1950/51 — 1955/56

“Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.”

Περιοδικὴ ἔκδοσις διαφωτισμοῦ καὶ καθοδηγήσεως
Τόμοι Α'—Γ' Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1953/54 — 1956/57

“ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ,”

Διοικητικὸς καὶ Ἐκπαιδευτικὸς

“ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ,”

I. Γενικὴ Εἰσαγωγή.—Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον
II. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις

Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

14 Διαλέξεις

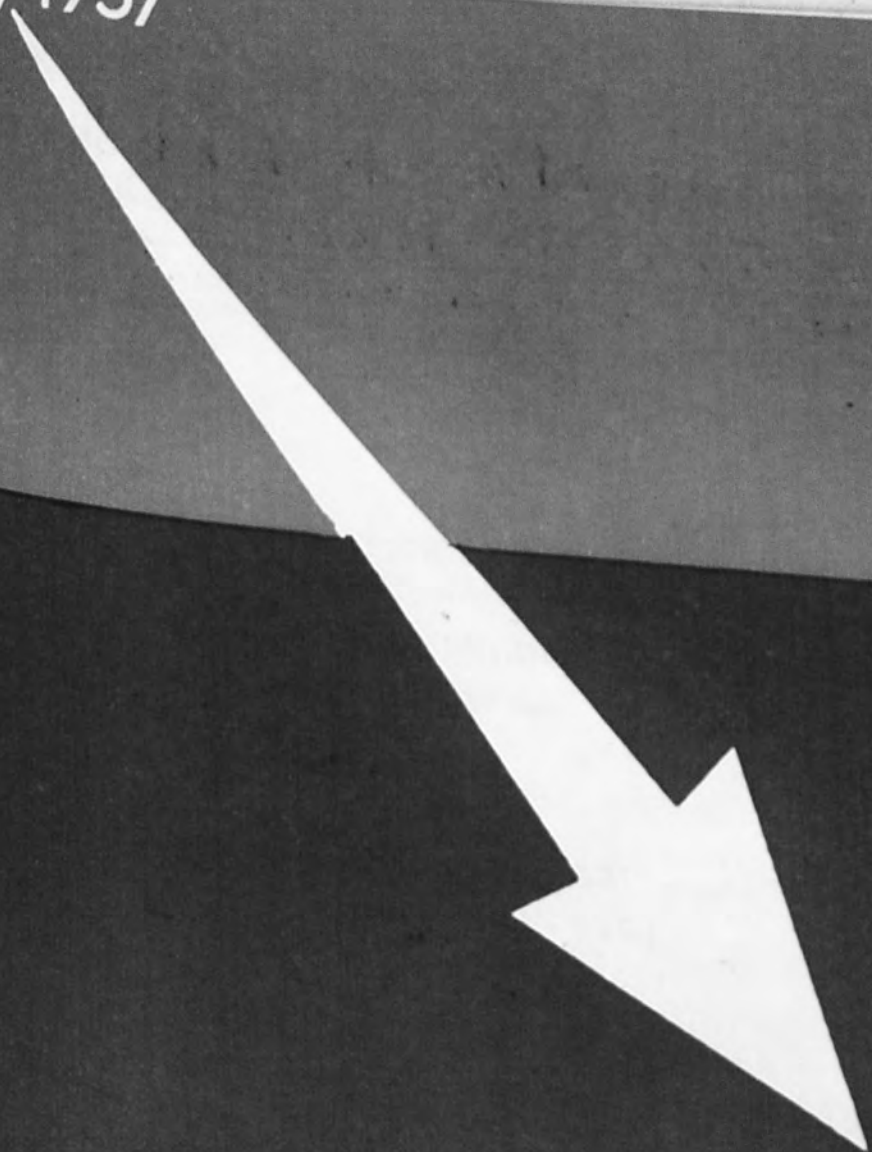
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι Ἐκδόσεις
τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν Α.Σ.Β.Σ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι Ἐκδόσεις
τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

1956/1957

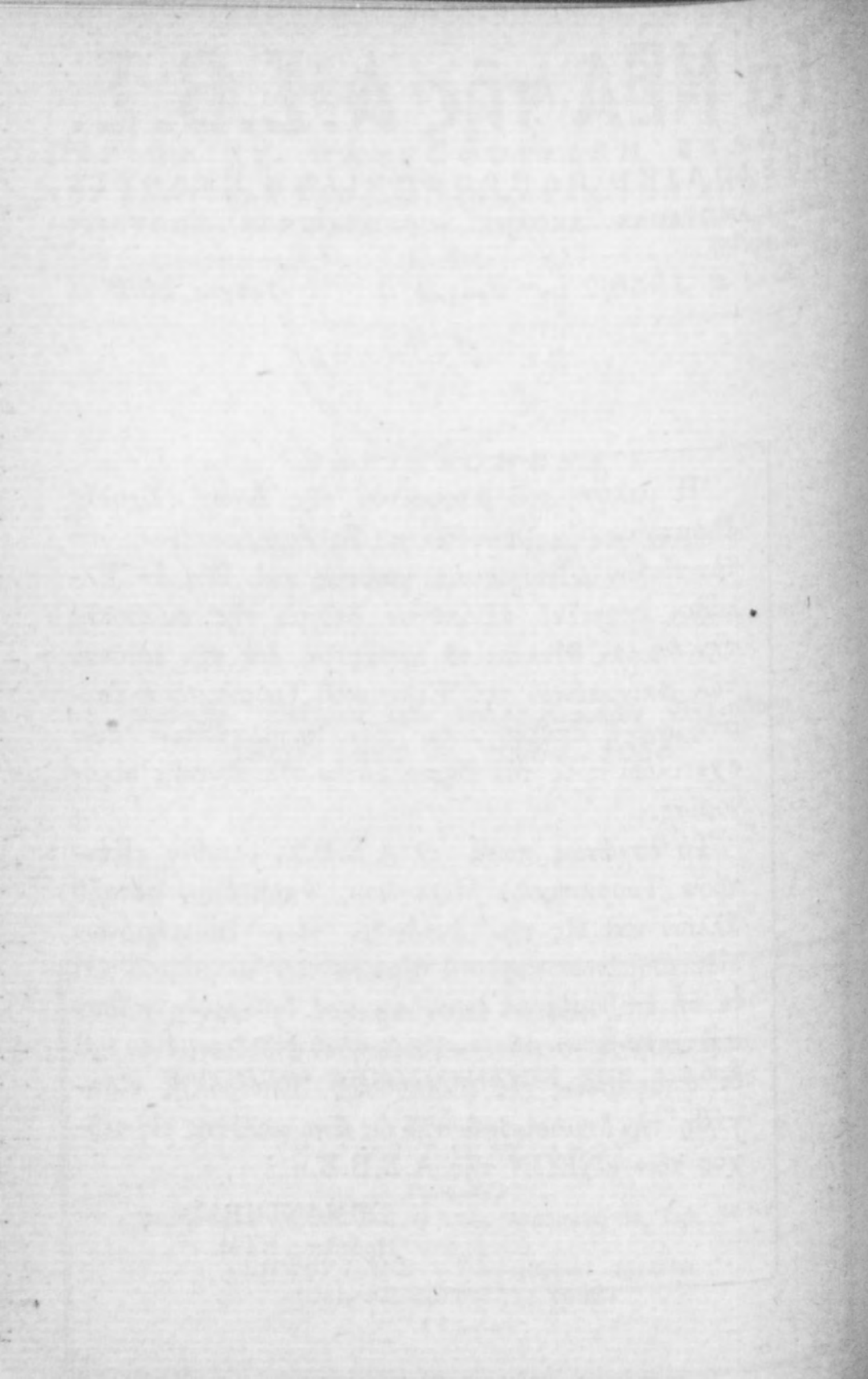

ΕΤΟΣ Δ

Ν Ε Α Α Σ Β Υ

20^{ON}

ΕΛ

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

Εισαγωγή — Όρισμός και διακρίσεις τοῦ τουρισμοῦ
βάσει διαφόρων κριτηρίων

Ἡ ἀξία τὴν ὁποίαν ἔχει, ἢ ἐπίδρασις τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ εἰς ἐκάστην χώραν τὸ φαινόμενον τοῦ τουρισμοῦ, τὰ εὐμενῆ καὶ ποικίλα ἀποτελέσματα τὰ ὅποια ἐπιφέρει, ἰδίᾳ δὲ ἡ οἰκονομικὴ αὐτοῦ σημασία διὰ τὰς ὑπαναπτύκτους χώρας τὰς παρουσιαζούσας παθητικὸν ἰσοζύγιον πληρωμῶν—ὅπως ἡ Ἑλλάς—ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ αὐξοῦσα φροντίς ἐκ μέρους ὄλων τῶν Κρατῶν ὅπως ἀναπτύξουν καὶ ἐπωφελέστερον ἐκμεταλλεῦθοῦν τὴν πηγὴν αὐτὴν πλούτου, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν καταβαλλομένη παρ' ἡμῖν προσπάθεια συστηματικῆς, προσηκούσης παρακολουθήσεως καὶ μελέτης τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων προβλημάτων τοῦ τουρισμοῦ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἀφ' ἑτέρου, εἶναι ἡ αἰτία ἣτις μᾶς ὤθησε νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἔρευναν τοῦ ἐν λόγῳ φαινομένου.

Σκοπὸς τῆς παρούσης μελέτης εἶναι νὰ συμβάλωμεν δι' αὐτῆς, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν, τῆς ἀναπτύξεως τουτέστι τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας, δίδοντες μίαν συνθετικὴν εἰκόνα τοῦ φαινομένου, τονίζοντες τὴν βαρύνουσαν οἰκονομικὴν του σημασίαν καὶ ὑποδεικνύοντες μέσα, τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καθίστατο πλέον ἀποδοτικὸς ὁ τουρισμὸς ἐν Ἑλλάδι.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῶμεν καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὸν εἰς ὕλας τὰς χώρας ἐπικρατήσαντα ξενικὸν ὄρον «τουρισμὸς», ὅστις προέρχεται ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ «touring», σημαίνει δὲ τὸ περιέρχεσθαι, περιηγεῖσθαι. Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὸ περιέρχεσθαι τοῦτο βασίζεται καὶ πᾶν πρόβλημα τοῦ τουρισμοῦ.

Τουρισμὸς εἶναι ἡ κίνησις ταξιδιωτῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, χάριν ἀναψυχῆς, ἐπισκέψεως ἀξιοθεάτων ἔργων ἢ φυσικῶν καλλονῶν ἢ καὶ ὑποθέσεων. Εἶναι ἡ ὀργάνωσις τῆς προσελκύσεως περιηγητῶν καὶ ἐκδρομῶν. Εἶναι, ἐπίσης, ἡ συστηματοποιημένη προσπάθεια πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἀτόμων ὅπως ἀπουσιάσουν παροδικῶς ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς μονίμου κατοικίας των πρὸς ἐπίσκεψιν ξένων τόπων.

Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ τουρισμοῦ εἶναι ἡ προσέλκυσις ξένων εἰς μίαν χώραν, καθὼς καὶ ἡ ἀνά τὴν χώραν κίνησις τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν λαμβάνει χώραν εἰσροὴ ξένων εἰς ἓνα Κράτος, ἔχομεν τὸν ἀλλοδαπὸν ἢ ἐξωτερικὸν

καλούμενον τουρισμόν, με τὸν ὅποιον καὶ θὰ ἀσχοληθῶμεν περισσότερο ἐκτενῶς λόγῳ τῆς ἀποκτῆσεως συναλλάγματος, τὴν ὁποίαν συνεπάγεται.

Εἰς δὲ τὴν δευτέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν παρατηρεῖται μετακίνησις τῶν κατοίκων ἐντὸς τῆς ἰδίας τῶν πατρίδος, ἔχομεν τὸν ἐγχώριον ἢ ἐσωτερικὸν τουρισμόν, ὁ ὁποῖος εἶναι σοβαρωτάτης ἐπίσης σημασίας.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ μιᾶς χώρας δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῆ εἰς τὴν πλήρη ἔκτασιν τῆς χωρὶς προηγουμένην, ἢ τουλάχιστον παράλληλον ἐργασίαν εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ αὐτῆς. Ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς τοποθετεῖ τὰ θεμέλια τῆς προαγωγῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ, τὰ ὁποῖα εἶναι ψυχολογικά, τεχνικά καὶ οἰκονομικά.

Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ ἀποκαλύπτεται καὶ καθίσταται εὐρύτερον γνωστὸν τὸ Τουριστικὸν ἐνδιαφέρον ἑνὸς τόπου, εἴτε τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὰ φυσικὰ προσόντα του, εἴτε εἰς τὰ ἱστορικὰ ἢ ἀρχαιολογικὰ μνημεῖα του, ἢ ἀκόμη ἀναφέρεται εἰς τεχνικὰς τελειοποιήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Δι' αὐτοῦ δίδεται ἡ ὄθησις διὰ τὴν προετοιμασίαν ἑνὸς τόπου εἰς τὴν διακίνησιν καὶ ὑποδοχὴν τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος. Δημιουργοῦνται καὶ βελτιώνονται αἱ συγκοινωνίαι δι' ὅλων τῶν μεταφορικῶν μέσων, συμπληρώνεται τὸ ὁδικὸν δίκτυον, κατασκευάζονται ξενοδοχεῖα καὶ γενικῶς γίνεται ἀντικείμενον οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως κάθε πηγὴ τουριστικῆς ἐνεργείας. Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ καλλιεργεῖται ἡ τουριστικὴ συνείδησις τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας καὶ δημιουργεῖται τὸ ἀπαραίτητον κλίμα τῆς τουριστικῆς παραδόσεως.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς παρουσιάζει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος. Κατ' αὐτὸν τὸ χρήμα κυκλοφορεῖ καὶ εἰς τὰ πλεόν ἀπομεμακρυσμένα σημεῖα τῆς χώρας, ἐνισχυομένης οὕτω τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῶν ἐπαρχιῶν. Συντελεῖ ἐπίσης σπουδαίως εἰς τὴν κατανομήν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος μεταξύ ὅλων τῶν παραγόντων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἐθνικῆς οἰκονομίας καθὲς χώρας.

Ὁ Τουρισμὸς ἐπιχειρεῖται διὰ διαφόρων μέσων καὶ, ἀναλόγως τοῦ τρόπου μεταφορᾶς, διακρίνεται εἰς ὁδοιπορικόν, ποδηλατικόν, σιδηροδρομικόν, αὐτοκινητικόν, ναυτικόν καὶ ἀεροπορικόν.

Ἀναλόγως δὲ τοῦ σκοποῦ τὸν ὅποιον ἐπιδιώκει ὁ ταξιδεῦων διακρίνεται εἰς ἱστορικόν, ἐκπαιδευτικόν, θρησκευτικόν, ἀθλητικόν, ὄρειβατικόν, καλλιτεχνικόν, ἐμπορικόν καὶ ὑγιεινῆς.

Τέλος, ἀναλόγως τῶν καταβαλλομένων προσπαθειῶν, διακρίνομεν τὸν παθητικὸν τουρισμόν ἢ ὑποδοχῆς καὶ τὸν ἐνεργητικόν.

Τὸν πρῶτον ἀποτελοῦν ὅλαι αἱ ἐνεργεῖαι, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς χώρας ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνιακῶν μέσων ἐν γένει, ἴδρυσιν ἀνέτων ξενοδοχείων, εἰς τὴν δημιουργίαν εὐκολιῶν διὰ τοὺς ἐπισκέπτας πρὸς εὐχάριστον παραμονὴν καὶ παράτασιν αὐτῆς.

Τὸ σύνολον τῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν προσέλκυσιν ξένων εἰς τινὰ χώραν (τουριστικὴ προπαγάνδα), ἀποτελεῖ τὸν

ἕτερον κλάδον τοῦ τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς προανεφέρθη καλεῖται ἐνεργητικός τουρισμός.

Τὸ ἔργον τοῦτο τῆς προσελκύσεως ξένων ἐπιτυγχάνει ἡ τουριστικὴ διαφήμισις, ἡ καλουμένη καὶ τουριστικὴ προπαγάνδα, χρησιμοποιοῦσα διαφημιστικὰ ἔντυπα, καλλιτεχνικώτατα εἰς ἐμφάνισιν, ὑμνητικὰ τῶν φυσικῶν καλλονῶν καὶ τῶν ἀξιοθεάτων τοπίων τῆς χώρας.

Ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται «οἱ ὁδηγοί», εἰς τοὺς ὁποίους ἀναγράφονται διάφοροι πληροφοροὶ χρήσιμοι εἰς τὸν ξένον περὶ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ τῆς προόδου ἐν γένει τῶν ἔργων τοῦ παθητικοῦ τουρισμοῦ.

Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διαφημίσεως τῆς χώρας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ ἀνάπτυξις τῆς «Τουριστικῆς τέχνης», τὴν ὅποιαν ἀποτελοῦν ἡ ζωγραφικὴ, ἡ λογοτεχνία καὶ ἡ τέχνη τῆς φωτογραφίας (φωτογραφικὴ).

Ἡ κινηματογραφικὴ διαφήμισις, ἡ διαφήμισις διὰ γραμματοσήμων καὶ τραπεζογραμματίων, ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις πάσης φύσεως (ἐμποροπανηγύρεις) ἀποτελοῦν σημαντικώτατα μέσα διαφημίσεως τῆς χώρας εἰς τοὺς ξένους.

Κύριος σκοπὸς τοῦ ἔργου τοῦ παθητικοῦ τουρισμοῦ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις καλῆς διαμονῆς τοῦ ξένου διὰ τῆς προαγωγῆς κυρίως τῆς ξενοδοχίας.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐνεργητικοῦ τουρισμοῦ εἶναι συνυφασμένον πρὸς τὸ τοῦ παθητικοῦ. Τὸ πρῶτον καταστρέφεται ἂν τὸ δεύτερον δὲν ἐπιτύχη πλήρως. Εἶναι ἀνάγκη, ἐκτὸς τῆς προσελκύσεως ξένων, νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ εὐχάριστος αὐτῶν διαμονή. Αὐτὸ ἀποτελεῖ, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν, τὸ κύριον τοῦ παθητικοῦ τουρισμοῦ ἔργον καὶ ἐπιτυγχάνεται δι' ἐπαρκῶν καὶ συγχρονισμένων ξενοδοχείων, τουριστικῶν ξενοδοχείων.

Ταῦτα διακρίνονται εἰς τάξεις ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν ὑπ' αὐτῶν παρεχομένων ἀνέσεων καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν εἰς μηχανήματα διάφορα καὶ εἰς κατάλληλον ἐκπαιδευμένον προσωπικόν. Οὕτω ἔχομεν ξενοδοχεῖα πολυτελείας, ξενοδοχεῖα πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης τάξεως.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς παρατάσεως τῆς διαμονῆς, καταβάλλονται εἰς δύο διαφόρους χρονικὰς περιόδους περισσοτέρων εἰδῶν ἐνέργειαι. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, ἥτις δύνανται νὰ ὀνομασθῇ περίοδος τῆς προετοιμασίας, ὁ Παθητικὸς Τουρισμὸς διευθετεῖ καὶ προετοιμάζει πᾶν ὅτι ὁ ξένος θέλει ἢ ἔχει ἀνάγκην. Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον ὁ Παθητικὸς Τουρισμὸς καταβάλλει κάθε προσπάθειαν ὅπως οἱ ξένοι παρατείνουν τὴν διαμονὴν των, μὲ σκοπὸν τὸν πορισμὸν περισσοτέρου κέρδους, συναλλάγματος.

Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον λαμβάνονται μέτρα ἀμέμεπτου λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων τοῦ τουρισμοῦ. Μέτρα ἀποβλέποντα εἰς τὴν δημιουργίαν τουριστικῆς συνειδήσεως διὰ τῆς συνειδητοποιήσεως ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς οικονομικῆς ἀξίας τῆς τουριστι-

κῆς κινήσεως καὶ διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως. Τέλος μέτρα ἐκτελέσεως ἐξω-
ραϊστικῶν τῆς χώρας ἔργων.

Ὁ ἐξωραϊσμός τῶν πόλεων καὶ τῆς ὑπαίθρου διὰ τῆς δημιουργίας
καταλλήλων ὁδῶν καὶ πλατειῶν, ἀλσῶν, δενδροστοιχιῶν, κήπων, ἢ
μέριμνα διὰ τὴν διατήρησιν τῶν δασῶν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἐθνικῶν
πάρκων ἀποτελοῦν μερικὰ ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ καθήκοντα τῆς του-
ριστικῆς προσπάθειας πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ.

Ἐπίσης ἡ λειτουργία κέντρων διασκεδάσεως, αἱ τεχνικαὶ ἐγκατα-
στάσεις διὰ ἀθλητικὰς παιδιάς, ἡ ὀργάνωσις ἑορτῶν, ἡ ἴδρυσις δια-
φόρων μουσείων, ἡ λειτουργία ἐκθέσεων καὶ ὁ συγχρονισμός τῶν λου-
τροπόλεων καὶ τῶν ἱαματικῶν πηγῶν, πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν σπου-
δαῖα κεφάλαια ἀναπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ.

Ἡ δευτέρα περίοδος περιλαμβάνει ἐνεργείας διὰ τῶν ὁποίων κατορ-
θοῦται ὅπως ὁ ξένος αἰσθανόμενος ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον του πα-
ρατείνῃ τὴν διαμονήν του. Διοργανοῦνται τοιοῦτοτρόπως διαφόρων εἰδῶν
ἐκθέσεις καὶ ἑορταί, κατὰ διαφόρους τοῦ ἔτους ἐποχάς, καὶ εἰς δια-
φόρους τῆς χώρας τόπους. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ διάρκεια τῆς
παραμονῆς τοῦ ξένου εἰς μίαν χώραν εἶναι τὸ ἀκριβὲς μέτρον τῆς ἐπι-
τυχίας τοῦ ἔργου τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ τουρισμοῦ. Καὶ
τὰ δύο αὐτὰ εἶδη εἶναι ἰσοδύναμοι συντελεσταὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ του-
ρισμοῦ εἰς κάθε χώραν.

Παράγοντες ἀναπτύξεως τοῦ Τουρισμοῦ μιᾶς χώρας

Τὸ μεγαλύτερον κεφάλαιον τοῦ τουρισμοῦ ἐκάστης χώρας ἀποτελοῦν
τὸ σύνολον τῶν ἱστορικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν αὐτῆς κειμηλίων, αἱ φυ-
σικαὶ καλλοναί, τὸ κλίμα, αἱ λουτροπόλεις, ἡ βιομηχανία, τὸ ἐμπόριον.
Διὰ τὰ ἀναπτυχθῆ δηλαδὴ ὁ τουρισμός, προαπαιτεῖται ἡ μερικὴ ἢ ὀλι-
κὴ ὑπαρξὶς τουριστικῶν πηγῶν καὶ ἡ ὀλικὴ συγχρόνως συνδρομὴ εὐμε-
νῶν τουριστικῶν παραγόντων. Διακρίνονται δὲ αἱ τουριστικαὶ πηγαὶ
εἰς σταθεράς, τὰς ὁποίας προανεφέραμεν, καὶ εἰς πλασματικάς, ὡς
εἶναι αἱ ἐκθέσεις, αἱ ἑορταὶ (κοσμικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ) καὶ ὁ ἀθλη-
τισμός.

Ἡ ὑπαρξὶς ὅμως τῶν ἀνωτέρω προσόντων εἰς μίαν χώραν (τῶν στα-
θερῶν κυρίως πηγῶν) δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ τὴν δέουσαν ἀνάπτυξιν
τοῦ τουρισμοῦ τῆς. Δὲν ἀρκοῦν διὰ τὰ προσελκύσασθαι τοὺς ξένους. Χρειά-
ζεται τουριστικὴ ὀργάνωσις, διότι αὕτη θὰ βοηθήσῃ διὰ τεχνικῶν ἔρ-
γων εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν φυσικῶν καλλονῶν, θὰ συγχρονίσῃ τὰς
λουτροπόλεις, θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς πληρεστέραν μελέτην τῆς
ἱστορίας διὰ τῶν βιβλιοθηκῶν καὶ λοιπῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων καὶ
γενικῶς ἡ τουριστικὴ ὀργάνωσις εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία θὰ παράσχη εἰς
τὸν ξένον τὰ μέσα καὶ εὐκολίας διὰ μίαν εὐχάριστον παραμονὴν του.
Τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα τὰ ὁποία χρησιμεύουν εἰς τὴν μεταφορὰν
τῶν τουριστῶν, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ἐστιατόρια, τὰ τουριστικὰ περίπτε-
ρα, τὰ ὁποία ἀποτελοῦν τὸν τουριστικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς χώρας, ὁμοίως

δὲ καὶ κάθε ἄνεσις εἶναι ὕλικά μέσα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκη ὀργανώσεως. Διότι καὶ ἡ τουριστικὴ ὀργάνωσις, ὅπως κάθε ὀργάνωσις, ἀντιμετωπίζει ὀργάνωσιν ὕλικῶν μέσων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀνθρωπίνης ἐργασίας ἀφ' ἑτέρου.

Αἱ ἀνθρώπιναί ἐνέργειαι ἔχουν ἀνάγκη ὀργανώσεως καὶ συντονισμοῦ, διότι οἱ ἀνθρώποι ἀποτελοῦν τὴν ζωντανὴν προθήκη ἑνός τόπου. Ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν, ἐκ τοῦ αἰσθήματος τῆς ξενίας καὶ τῆς γνώσεως τῆς ψυχολογίας τῶν ξένων θὰ μορφώσῃ γνώμην ὁ ἐπισκέπτης, θὰ κρίνῃ εἰς ποῖον σημεῖον τουριστικῆς ἀναπτύξεως, καὶ γενικώτερον εἰς ποῖον σημεῖον πολιτισμοῦ εὐρίσκεται ἡ χώρα τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη.

Ἡ ἐκάστοτε ἐπιτυγχανομένη τουριστικὴ διαφώτισις (διαφήμισις μεταξὺ τῶν ξένων καὶ μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς χώρας) καὶ τὸ ὕψος τῆς τουριστικῆς συνειδήσεως τῶν ἀτόμων ἀποτελοῦν σημαντικούς παράγοντας ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Χῶραι μὲ ἀνεπτυγμένον τουρισμὸν εἶναι πρωτίστως ἡ ὡς τουριστικὴ δεξαμενὴ χαρακτηριζομένη Ἰταλία. Πρὸ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου ὁ τουρισμὸς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐκάλυψε τὸ ἔλλειμμα τοῦ Ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καθ' ὅλα τὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἔτη. Ἀκολουθεῖ ἡ Γαλλία, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ κονδύλιον τῶν ἐκ τοῦ τουρισμοῦ ἐσόδων κατὰ τὴν ἑπταετίαν 1932-1938 ἐκάλυψε τὸ ἐκ 16.749 ἑκατομμυρίων φράγκων ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου. Μὲ πολὺ ἀνεπτυγμένην τουριστικὴν κίνησιν εἶναι ἐπίσης ἡ Ἑλβετία, περίφημος διὰ τὰς τοποθεσίας της, ἄλλαι τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν ἰδανικούς σταθμούς κλιματοθεραπείας καὶ ἄλλαι ἔχουν καταστῆ περίφημα ἀνά τὸν κόσμον τουριστικὰ κέντρα, ἰδίᾳ διὰ χειμερινὰ σπόρ.

Τέλος καὶ ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἀγγλία θεωροῦνται ὡς χῶραι ἔχουσαι ἀνώτερον ἐπίπεδον τουριστικῆς κινήσεως.

Ἀποτελέσματα τοῦ τουρισμοῦ

Αἱ μετακινήσεις προσώπων ἢ ὁμάδων ἀπὸ χώρας εἰς χώραν (ἐξωτερικὸς τουρισμὸς) διὰ λόγους ἀναψυχῆς κυρίως, γνωστὰ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἐκτὸς τῆς οἰκονομικῆς τῶν σημασίας (εἰσροὴ συναλλαγμάτων), ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου ἐκπολιτισμοῦ τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς χώρας, ὡς ἐπίσης ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων καὶ τῶν πνευματικῶν ρευμάτων.

Αἱ ἐν λόγῳ μετακινήσεις φέρουν χαρακτῆρα οἰκονομικοκοινωνικόν. Πρωτίστως ὅμως ἀποτελοῦν οἰκονομικὸν φαινόμενον συνεπαγόμενον σοβαρωτάτας οἰκονομικᾶς συνεπειᾶς.

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ τουρισμοῦ ἐπὶ ἐκάστης χώρας ἔχει ἀναμφισβητήτως χαρακτῆρα φαινομένου οἰκονομικοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὀνομάζεται χαρακτηριστικῶς «βιομηχανία τῶν ξένων», «Τουριστικὴ βιομηχανία».

Ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ ἢ οἰκονομικὴ εἶναι μεγίστη, ἰδίως προκειμένου περὶ χωρῶν πτωχῶν εἰς πρώτας ὕλας καὶ μὲ καθυστερημένην

βιομηχανίαν. Αἱ συνέπειαι τῆς τουριστικῆς κινήσεως εἶναι ἄμεσο ἄφ' ἑνός, ἐκδηλούμεναι ἐπὶ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν συγκοινωνιακῶν τοιοῦτων, καὶ ἔμμεσοι ἄφ' ἑτέρου, ἐκδηλούμεναι ἐπὶ τῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων.

Χῶραι μὲ ἀνεπτυγμένον τὸν τουρισμόν, ὡς ἡ Ἰταλία, Γαλλία καὶ Ἑλβετία, ὠφελήθησαν καὶ ὠφελοῦνται τὰ μέγιστα ἐξ αὐτοῦ. Διότι ὁ τουρισμὸς εἶναι ἀξιόλογος πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ διὰ κάθε χώραν καὶ σκοπὸς τῶν χωρῶν εἶναι ἡ πληρεστέρα ἐκμετάλλευσις τῆς πηγῆς αὐτῆς.

Ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμὸς προκαλεῖ εἰσροὴν συναλλάγματος. Ἡ ἐκ τῆς συρροῆς ξένων κατανάλωσις ἐγχωρίων προϊόντων χαρακτηρίζεται ὡς ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων καταναλισκομένων ἢ χρησιμοποιομένων εἰς τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἠγοράσθησαν. Ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐξαγωγήν προϊόντων πρὸς τὴν ἄλλοδαπὴν.

Εἶναι φανερόν ὅτι τὸ κονδύλιον ἐκ τοῦ τουρισμοῦ ἐπηρεάζει εὐμενῶς τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον μιᾶς χώρας, προκαλοῦν τὴν ἰσοσκέλισιν αὐτοῦ. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ τουρισμοῦ δύνανται νὰ ἐξαλείψουν ἢ νὰ μετριάσουν τὴν ἐλλειμματικότητα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ἐπιδρῶντα οὕτω εὐμενῶς ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν (ἰσοζύγιον πληρωμῶν).

Ὁ τουρισμὸς δίδει συγχρόνως ἐργασίαν εἰς πλῆθος ἀτόμων, ὡς ξενοδόχων, ὑπηρετῶν, τελωνειακῶν κλπ. καὶ προκαλεῖ ἀνάπτυξιν τῆς οἰκοτεχνίας καὶ βιοτεχνίας (κομψοτεχνήματα λαϊκῆς τέχνης).

Ἡ οἰκονομικὴ σημασία τοῦ τουρισμοῦ διὰ τὰς χώρας καταφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν.

Ὁ κατωτέρω πίναξ ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐξ Ἑνωμένων Πολιτειῶν εἰς Εὐρώπην καὶ τὴν Μεσόγειον ἀφίχθέντας περιηγητάς, καὶ εἰς τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς πρὸ τοῦ πολέμου.

ΠΙΝΑΞ Α'

Ἔτη	Ταξιδιωτ.	Δαπ. εἰς δ.	Ἔτη	Ταξιδιωτ.	Δαπ. εἰς δ.
1932	265.000	144 ἑκατ.	1936	210.000	134 ἑκατ.
1933	191.000	105 »	1937	249.000	160 »
1934	178.000	102 »	1938	196.000	131 »
1935	185.000	114 »			

Ὁ Β' Παγκόσμιος πόλεμος, ὡς ἦτο φυσικόν, διέκοψε πᾶσαν τουριστικὴν κίνησιν. Αἱ πρῶται μεταπολεμικαὶ στατιστικαί, ἀρκετὰ ἀτελεῖς, ἐπιτρέπουν ὅπως σχηματίσῃ τις κάποιαν ἰδέαν περὶ τοῦ τουρισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ.

Τὸ ἔτος 1946 ἀφίχθησαν εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς μεσογειακὰς χώρας 100.000 Ἀμερικανοὶ περιηγηταί, δαπανήσαντες 90 ἑκατομμύρια δολλάρια. Τὸ 1947 ὁ ἀριθμὸς ἀνῆλθε εἰς 161 χιλιάδας περιηγητῶν καὶ 151 ἑκατομμύρια δολλαρίων.

Κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἡ τουριστικὴ κίνησις ηὔξθη κατὰ πολὺ, πολλὰ δὲ χῶραι πλὴν τῆς βελτιώσεως τῶν μέσων μεταφορᾶς καὶ διαμονῆς καὶ τῆς δημιουργίας νέων, κατήργησαν ὠρισμένας διατυπώσεις (κατάρτησις διαβατηρίων) πρὸς διευκόλυνσιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Ἐν ἓκ τῶν πλέον ἐνθαρρυντικῶν σημείων διὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν Τουρισμὸν εἶναι ἡ μεγάλη αὔξησις τῶν ἐξ Ἀμερικῆς περιηγητῶν. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ 1953 ἀφίχθησαν εἰς Εὐρώπην περὶ τὰς 400.000 Ἀμερικανῶν, ἀριθμὸς ὅστις ὑπερέβη πάντα προηγούμενον. Κατὰ τὸ 1954 ἡ τουριστικὴ κίνησις εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπῆρξε πλέον ἐντονος. Ἡ Γαλλία ἔλαβεν 72.000.000 δολλάρ. ἀπὸ Ἀμερικανοὺς τουρίστας. Ἀκολουθοῦν ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Ἰταλία, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξώδευσαν 64.000.000 δολλάρια. Οἱ Ἀμερικανοὶ τουρίσται ἐξώδευσαν συνολικῶς κατὰ τὸ 1954, 352.000.000 δολ. εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς Μεσογειακὰς χῶρας, ἔναντι 306.000.000 τοῦ 1953. Ἀκολουθοῦν εἰς κίνησιν Ἀμερικανῶν τουριστῶν ἡ Γερμανία, Αὐστρία, αἱ χῶραι τῆς Μπενελούξ καὶ αἱ Σκανδιναυικαὶ χῶραι.

Ἡδη, ὁ τουρισμὸς διὰ πλείστας εὐρωπαϊκὰς χῶρας ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν πηγὴν δολλαρίων.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἰδιαίτεροι εὐμενεῖς προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του παρ' ἡμῖν

Ἡ Ἑλλάς παρουσιάζει δυνατότητας μεγίστης τουριστικῆς ἀναπτύξεως, διότι ἔχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀπαραίτητα τουριστικὰ στοιχεῖα.

Ἡ γεωγραφικὴ τῆς θέσις, κειμένη εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐσχατιὰν τῆς Εὐρώπης, ἡ μακρῶν ἱστορία τῆς, ὁ ἀρχαιολογικὸς της πλοῦτος, ἡ πολυτιμωτέρα πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κληρονομία τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἀνθρωπότης, αἱ ἐκ τοῦ ἡφαιστειογενοῦς ἐδάφους της προερχόμεναι ἰαματικαὶ πηγαί, ἀπὸ τὰς καλυτέρας τοῦ κόσμου, τὸ κλίμα, αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ τῆς, τὰ πολλὰ καὶ ὠραῖα νησιά της καὶ τὸ φιλόξενον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων διέπει τοὺς κατοικοὺς της, δίδουν εἰς αὐτὴν μίαν ξεχωριστὴν θέσιν ὡς τουριστικὸν τόπον δυνάμενα νὰ τὴν καταστήσουν τουριστικῶς ἀσυναγώνιστον.

Ὁ ξένος ἐπισκέπτης εὕρισκει ἐξαιρετικὰ τοπία καὶ εἰς τὴν ἡπειρωτικὴν καὶ εἰς τὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα. Τοπία τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πραγματικοὺς μαγνήτας διὰ τοὺς περιηγητὰς καὶ τὰ ὁποῖα τοὺς καταμαγεύουν. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν τοπίον, μὲ τὰ σκωρπισμένα λείψανα τῶν περασμένων πολιτισμῶν, τὰς φυσικὰς καλ-

λονάς του, ένθουσιάζει και γοητεύει τόν επισκέπτην προσφέρον εις αὐτὸν συγχρόνως ὕλικήν και πνευματικὴν ἱκανοποίησιν.

Ἡ Ἀθήνα μετὴν Ἀκρόπολιν και τὸν Παρθενῶνα της, οἱ Δελφοί, ὁ «ὄμφαλὸς τῆς γῆς» κατὰ τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας, τὸ έντυπωσιακώτερον μέρος τῆς Ἑλλάδος και ἴσως τὸ ὠραιότερον, ἡ Ἐπίδαυρος, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὴν ἀγρίαν ὁμορφίαν τοῦ τοπίου τῶν Δελφῶν ἀλλὰ ἔχει μίαν ἰδικήν της γοητεία, κάτι τὸ ἀσύλληπτον ἀλλὰ και ξεχωριστόν, τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ επισκέπτου, εἶναι τόποι ποὺ ἡ πραγματοποίησις τῆς επισκέψεως τῶν ἀποτελεῖ σκοπὸν, και έν πολλοῖς καθῆκον παντὸς προηγμένου πνευματικῶς ἀτόμου. Αἱ Μυκῆναι, Κυκλώπειος πολιτεία και πολιτεία τῆς πύλης τῶν λεόντων καλούμεναι, ἕνας ἀπὸ τοὺς θαυμασιωτέρους ἀρχαιολογικούς μας χώρους, τὸν ὁποῖον τόσον ὕμνησαν έντόπιοι και ξένοι. Τὸ Σούνιον μετὴν ὠραῖον ναὸν του, ἡ ἀπὸ τοῦ ὁποῖου θεὰ εἶναι ἐξαιρετική. Τὸ Ναύπλιον μετὴν ἱστορικὸν του ένδιαφέρον, ὁ Μυστράς και ἡ Μονεμβασιά μετὰ Βυζαντινὰ ένδιαφέροντα μνημεῖα εἶναι τόποι οἱ ὁποῖοι κινοῦν τὸ ένδιαφέρον και τέρπουν.

Παντοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει κάτι τὸ ὁποῖον προσελκύει τὴν προσοχήν και διατηρεῖ ἀδιάπτωτον τὸ ένδιαφέρον. Οἱ ξένοι ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πατρίδα μας δὲν περιορίζονται εἰς τὴν επίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων, κυρίως τῆς Ἀργολίδος και τῶν Δελφῶν μόνον, ἀλλὰ θέλγονται και ἀπὸ τὰ νησιά μας.

Ἡ Ρόδος παρουσιάζει, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ φυσικὸν της περιβάλλον, και ξεχωριστὸν ένδιαφέρον ἀπὸ πλευρᾶς Μεσαιωνικῶν χρόνων καθὼς και μνημεῖων Ἑλληνιστικῆς περιόδου, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν ἄλλου ἐκτὸς τῆς Κῶ και τὰ ὁποῖα ἔχουν ἰδιαιτέραν σημασίαν, δεδομένου ὅτι συνέβησαν καταστροφαί εἰς τὴν ἀπέναντι Μικρασιατικὴν ἀκτὴν και εἰς τοὺς χώρους ὅπου ἤρθισαν αἱ πόλεις τῆς Ἑλληνιστικῆς περιόδου (Πέργαμος).

Ἡ Μύκονος προσελκύει και κάνει τοὺς ξένους νὰ θέλουν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν ἐκ νέου, χάρις εἰς τὴν πολεοδομικὴν πρωτοτυπίαν της και τὰ ἄλλα τουριστικῶν ένδιαφέροντος στοιχεῖα (ὕφαντά, μικρὰ ἔργα λαϊκῆς τέχνης, περιδέραια ἀπὸ κοχύλια κ.ἄ.).

Κρήτη, Χῖος, Ψαρά, Μυτιλήνη, Ἀῆμος και ἀρχαία Δῆλος. Κάθε ὄνομα και μιά ένδοξη σελίδα τῆς ἱστορίας μας. Ἡ βλάστησις ὀργιάζει και οἱ ξένοι πάντοτε μετὰ θαυμασμὸν ὁμιλοῦν δι' αὐτὰ και τὰ προϊόντα των. Ἐλαιον, φρούτα και μαστίχα εἶναι ὄνομαστα.

Ἰκαρία, Σάμος. Εἰδυλλιακά τοπία και φυσικαὶ καλλοναὶ ἀπερίγραπτοι. Θαυμάσιο τὸ κρασί τῆς Σάμου, τὸ «μοσχάτο», και αἱ ραδιοῦχοι πηγαὶ τῆς Ἰκαρίας εἶναι πλέον γνωσταὶ και ὄνομαστα εἰς τὸν ἔξω κόσμον.

Τέλος, ἡ Σῦρος, Τῆνος, Σαντορίνη, Ἀνδρος και Σκύρος, ἑλληνικὰ νησιά διεθνῶς γνωστά, μετὰ τὰ γραφικὰ των ἄσπρα σπιτάκια, τὴν ψαράδικη ἀτμόσφαιρα και τὰ διακοσμητικὰ ἐπιπλα.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει σημαντικώτατον κεφάλαιον, πρώτην ὕλην διὰ τὴν ἀνάπτυξιν εἰς αὐτὴν τουριστικῆς κινήσεως.

Αί άνωτέρω έκτεθεισαι σταθεραί καλούμεναι τουριστικάί πηγαί δύνανται νά αξιοποιηθοῦν έτι περισσότερο με κατάλληλον ανάπτυξιν και όργάνωσιν άλλων συντελεστών τής έπιτυχίας του τουρισμού, συντελεστών έξυπηρετούντων τους ξένους (όπως είναι τά ξενοδοχεία, τά συγκοινωνιακά μέσα) και άπαραιτήτων διά μίαν ώφέλιμον και εύχάριστον διαμονήν των.

Θέσις του κράτους έναντι του τουρισμού

Τό κατά τά τελευταία 10 έτη υπό τής πολιτείας έπιδειχθέν και συνεχώς έπιδεικνύμενον ένδιαφέρον διά τήν ανάπτυξιν τής τουριστικής κινήσεως εις τήν χώραν μας είναι άποτέλεσμα συνειδητοποιήσεως τής μεγίστης αξίας του τουρισμού, τής πηγής αύτης του πλούτου, δυναμένης και αυτό τουτο τό έλλειμμα του ίσοζυγίου των έξωτερικών πληρωμών τής χώρας νά καλύψη.

Άποτέλεσμα του ένδιαφέροντος τό όποιον τό Κράτος κατά τήν τελευταίαν 10ετίαν έπιδεικνύει διά τήν ανάπτυξιν του τουρισμού είναι ή συνεχής αύξησις του αριθμού των έπισκεπτομένων κατ' έτος τήν χώραν μας ξένων περιηγητών.

Πρίν ή όμιλήσωμεν περί των μέτρων τά όποια έλήφθησαν και των έργων τά όποια έπραγματοποιήθησαν υπό του Κράτους μεταπολεμικώς, σκόπιμον είναι νά ειπωμεν όλίγα τινά περί «Τουριστικής Πολιτικής», εις τήν όποίαν και όφείλεται ή παρκτηρουμένη παρ' ήμιν τελευταίως αύξησις των τουριστών.

Η Τουριστική Πολιτική άποσκοπεϊ γενικώτερον εις τήν διά παντός μέσου αύξησιν του αριθμού των έρχομένων εις τήν χώραν εκ τής άλλοδαπής περιηγητών, και έπομένως εις τήν αύξησιν του εκ του Τουρισμού συναλλαγματικού έσόδου, κατανέμεται δέ εις τέσσαρας κυρίως κλάδους. 1) Εις τήν θέσπισιν μέτρων διευκολύνσεως τής άφιξεως, τής διαβιώσεως και κινήσεως έν Ελλάδα τών ξένων περιηγητών. 2) Εις τήν έκτέλεσιν έργων, και γενικώτερον εις τόν συντονισμόν των έν τή χώρα προγραμματιζομένων και έκτελουμένων έργων, διά των όποίων διευκολύνεται ή κινήσις και καθίσταται πλέον εύχάριστος ή διαμονή των ξένων περιηγητών. 3) Εις τήν ξενοδοχειακήν πολιτικήν, τμήμα σοβαρόν τής όποιας είναι ή ξενοδοχειακή πιστωτική πολιτική. 4) Εις τήν πολιτικήν των μεταφορών και 5) εις τήν τουριστικήν διαφήμισιν και προπαγάνδαν.

Εις τόν πρώτον κλάδον περιλαμβάνονται κατά πρώτον λόγον όλα τά μέτρα τά άφορώντα τά άπασχολούντα τους περιηγητάς θέματα, προξενικών, συναλλαγματικών, τελωνειακών κλπ. διατυπώσεων.

Εις τόν τομέα τουτον σοβαράί έγέγοντο κατά τά τελευταία έτη προσπάθειαι προς άρσιν ή άπάμβλυσιν των πολλαπλών διατυπώσεων, αίτινες έν πολλοίς άπετέλουν φραγμούς εις τήν μαζικήν κίνησιν περιηγητών εις τήν χώραν μας. Ούτω, μετά των περισσότερων ένδιαφερουσών τόν τουρισμόν τής Ελλάδος χωρών συνήφθησαν, έπ' άμοιβαιότητι,

συμφωνία καταργήσεως τῆς ἐνοχλητικῆς διατυπώσεως τῆς θεωρήσεως τῶν διαβατηρίων, ὁμοίως αἱ συναλλαγματικαὶ διατυπώσεις περιωρίσθησαν καὶ περισσότερα ἔχει πλέον ἀφεθῆ εἰς τοὺς περιηγητὰς συναλλαγματικὴ ἐλευθερία, κατόπιν ἰδίως τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς δραχμῆς, διὰ τῆς ὁποίας ἐξηλείφθησαν σχεδὸν αἱ ἐπικίνδυνοι διὰ τὸν τουρισμὸν συνέπειαι τοῦ σοβαροῦ διαφορισμοῦ μεταξύ ἐπιστήμου καὶ ἀνεπιστήμου τιμῆς συναλλαγμάτων.

Τέλος, καὶ αἱ τελωνειακαὶ διατυπώσεις, ἐκτάκτως ἐνοχλητικαὶ διὰ τὸν τουρισμὸν μέχρι ἀκόμη πρὸ 4 ἐτῶν, ὑπαγορευόμεναι ὅμως ἐξ ἄλλων σοβαρῶν οικονομικῶν λόγων, ἤτοι προλήψεως λαθρεμπορίου ἐμπορευμάτων καὶ συναλλάγματος, ἡμβλύθησαν κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τριετίας. Τοῦτο συνέβη ἐν μέρει καὶ φυσιολογικῶς, δοθέντος ὅτι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς δραχμῆς καὶ ὠρισμένοι μεταβολαὶ θεσπισθεῖσαι εἰς τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους κατέστησαν ὀλιγώτερον ἐπικερδὲς τὸ λαθρεμπόριον.

Ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται ὅπως ἡ διαβίωσις τῶν περιηγητῶν εἰς τὴν χώραν καθίσταται εὐχερεστέρα καὶ ἀνετωτέρα. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης πρωτεύουσαν ἔχει διὰ τὸν Τουρισμὸν σημασίαν τὸ ἐπίπεδον τιμῶν ἢ τὸ ἄλλως λεγόμενον κόστος τῆς ζωῆς.

Χρῆζει ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ σημεῖον τοῦτο προκειμένου περὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν ὅλαι αἱ χώραι αἵτινες ἐνδιαφέρονται διὰ τὸν τουρισμὸν τῶν ἔχουν συμφέρον νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς περιηγητὰς κατὰ τὸ δυνατόν εὐθηνότερον βίον, τοῦτο ἰσχύει κατὰ μείζονα λόγον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἢ ὁποία εἶναι ὑποχρεωμένη διὰ τοῦ χαμηλοῦ κόστους διαβίωσης νὰ ἀντισταθμίσῃ, κατὰ ποσοστὸν τουλάχιστον, τὰς σοβαρὰς δαπάνας ταξιδίου τῶν περιηγητῶν.

Ἀπὸ ἄλλης ὅμως ἀπόψεως, ἐξαιρετικὰ χαμηλὸν κόστος βίου κινδυνεύει νὰ προσελκύσῃ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς νενεστέρας τάξεις τῶν διαφόρων χωρῶν περιηγητὰς, δημιουργοῦν δυσχερείας εἰς τὴν ἐξασφάλισιν στέγης διὰ τοὺς πλουσιωτέρους, τοὺς καὶ περισσότερον ἐνδιαφέροντας οικονομικῶς.

Καὶ τέλος, εἶναι ἐν πολλοῖς μοιραῖον, ὅτι εἰς μίαν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσεται ταχέως ἡ τουριστικὴ κίνησις καὶ δὴ ἐν δυσαναλογία πρὸς τὰ διατιθέμενα στεγαστικά, μεταφορικὰ κλπ. μέσα, δημιουργεῖται ὑψωτικὴ κίνησις τῶν τιμῶν ὡς ἐκ τῆς μεγαλυτέρας πίεσεως τῆς ζήτησεως. Τῶν τριῶν τούτων παραγόντων καὶ τῶν μεταξύ αὐτῶν ἀλληλεπιδράσεων πρέπει ἐκάστοτε νὰ γίνεται ἀκριβὴς στάθμισις καὶ ἐκ τῆς μελέτης αὐτῶν νὰ ἀπορρέῃ καὶ νὰ ἀσκῆται ἡ ὀρθὴ ἐπὶ τῶν τουριστικῶν τιμῶν πολιτικὴ.

Ἐν Ἑλλάδι πάντως εἶναι γεγονός ὅτι μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1953, ἐὰν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπίσημος τιμὴ τῶν συναλλαγμάτων — ἢ ὁποία πόρρω, ὡς γνωστὸν, ἀπεῖχε τῆς πραγματικῆς — ἡ ζωὴ διὰ τοὺς περιηγητὰς ἦτο ἀκριβὴ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπετέλει σοβαρὸν φραγμὸν ραγδαίας τουριστικῆς ἀναπτύξεως. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ μέτρον τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς δραχμῆς, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ Ἑλληνικὸν

νόμισμα προσηρμόσθη, και ἐν μέρει προωθήθη ἐπὶ ἔλαττον τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ πρὸς τὰ ξένα νομίσματα ἀναλογίας, ὑπῆρξε μέτρον διὰ τὸν τουρισμὸν σοφόν, τοῦ ὁποίου αἱ ἀγαθαὶ συνέπειαι δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐμφανισθοῦν.

Εἰς τὸν δεῦτερον κλάδον τῆς τουριστικῆς πολιτικῆς ἀνήκει τὸ προγραμματισμένον σχέδιον ἐκτελέσεως ἔργων, διὰ τῶν ὁποίων εὐχεραίνεται ἡ κίνησις καὶ καθίσταται θελκτικωτέρα ἢ διαμονὴ τῶν ξένων.

Τοιαῦτα ἔργα, κατ' ἀρχήν, εἶναι τὰ ἔργα ὁδοποιίας. Ἡ πολιτικὴ ὁδοποιίας ἐπιχεράζεται κατὰ πρῶτον λόγον ἀπὸ τὰς ἀνάγκας διακινήσεως προσώπων καὶ ἀγαθῶν ἐντὸς τῆς χώρας. Ἐν τούτοις εἰς μίαν χώραν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς τῆς οἰκονομίας ἐπιβάλλεται ὅπως κατὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν προγραμμάτων ὁδοποιίας λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ τουριστικαὶ καθ' αὐτὸ ἀνάγκαι.

Καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τούτων ἐπιβάλλεται πολλάκις ἡ κατασκευὴ ἢ ἡ βελτιώσις ὁδῶν, αἵτινες ἀπὸ καθαρᾶς ἐμπορευματικῆς ἀπόψεως παρουσιάζουν μικροτέραν σημασίαν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ λιμένων, γεφυρῶν, ἀεροδρομίων, καθὼς καὶ πάσης φύσεως ἔργων, ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ καὶ γενικώτερον ἐξωραϊστικῶν τοιούτων, τῶν ὁποίων ἢ ἐκτελέσις εἰς ὀρισμένους τόπους συγκαζομένους παρὰ περιηγητῶν ἐπιβάλλεται, ἵνα καταστήσῃ τὴν ἐπίσκεψιν μᾶλλον ἄνετον.

Εἰς τὸν τρίτον κλάδον τῆς τουριστικῆς πολιτικῆς ἀνήκει ἡ ξενοδοχειακὴ πολιτικὴ, ἡ ὁποία ἐν πολλοῖς ἀποτελεῖ καὶ τὸν πυρῆνα τῆς τουριστικῆς πολιτικῆς.

Ἡ προσπάθεια ὅπως προσφέρωνται εἰς τοὺς περιηγητὰς κατάλληλα κατὰ κλάσεις τιμῶν καὶ ἐπομένως ἀνάλογα τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν δυνατοτήτων ξενοδοχεῖα, ὅπως τὰ ξενοδοχεῖα ταῦτα διευθύνωνται καλῶς καὶ ἐπανδρῶνται διὰ τοῦ καταλλήλου καὶ ἱκανοῦ προσωπικοῦ, ὅπως ὑφίσταται ἐπάρκεια ξενοδοχειακῶν κλινῶν κατὰ κλάσεις καὶ κατὰ τόπους, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν ζήτησιν, ὅπως λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν καὶ εὐεξίαν τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, πρέπει νὰ ἀποτελῇ τὸ ἐπίκεντρον μιᾶς ὠλοκληρωμένης τουριστικῆς πολιτικῆς.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς διαθέτομεν εἰς τὴν χώραν μας μίαν πλουσίαν μὲν, πλην ὅμως συγκεχυμένην καὶ ἐν πολλοῖς ἀπρηχαιωμένην νομοθεσίαν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς προσεῖλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Κράτους, ὄχι βεβαίως εἰς ὅσῃν ἔκτασιν καὶ ταχύτητι ἐπρεπεν, εἶναι ἡ ἀντιμετώπισις τῆς ἀπὸ τριετίας ἀλματωδῶς ἀνιούσης ζητήσεως διὰ τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τῶν ὑφισταμένων ξενοδοχειακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ διὰ τῆς ποσοτικῆς αὐξήσεως τῶν προσφερομένων κλινῶν.

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἀσχέτως καὶ παραλλήλως πρὸς τὰ μέτρα ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῶν ξενοδοχείων, ἐξεδηλώθη τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους, διὰ τῆς ἀμέσου ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγέρσεως ξενοδοχείων καὶ διὰ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

Βεβαίως, κατ' ἀρχήν ἡ ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ ἐξέλιξις τῆς Ξενοδοχίας εἶναι ἔργον τοῦ ἰδιώτου ἐπιχειρηματίου. Ἐν τούτοις καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐξέλιξις τοῦ τουρισμοῦ εἶναι ταχεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' εἰδικούς λόγους σπάνιος κεφαλαίου καὶ δισταγμοῦ τοποθετήσεως τῶν ὑφισταμένων εἰς μακρὰς πνοῆς ἐπιχειρήσεις, ὡς αἱ ξενοδοχειακαί, τυγχάνει ἀπαραίτητος ἡ ὑποβοηθητικὴ παρέμβασις τοῦ Κράτους διὰ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς χώρας κατὰ πολὺ μᾶλλον προηγμένας τῆς Ἑλλάδος εἰς τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καθιερώθη μεταπολεμικῶς καθεστὼς δανεισμοῦ τῶν ξενοδοχείων ὑπὸ ὅλων εὐνοϊκῶς ὄρους χαμηλοτάτου ἐπιτοκίου καὶ μακροτάτης περιόδου τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως.

Παρ' ἡμῖν, τὸ πρόβλημα τοῦτο τῆς ξενοδοχειακῆς ἀνεπαρκειᾶς ἀντεμετωπίσθη ἤδη ἀπὸ τοῦ 1951 διὰ μέτρων διστακτικῶν κατ' ἀρχάς, δραστηριωτέρων ὅμως ὁσήμεραι, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς μεθόδων.

Α'. Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ 1951 ὁ Ἑλληνικὸς Ὁργανισμὸς Τουρισμοῦ, προσπαθῶν νὰ συμπληρώσῃ τὴν διστακτικὴν ἢ καὶ πλήρως ἀπουσιάζουσαν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, κατέστρωσε μακροπρόθεσμον πρόγραμμα ἀνεγέρσεως, δαπάναις κεφαλαίων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ξενοδοχείων καὶ περιπτέρων εἰς περιφερείας συχναζομένας κατὰ κύριον λόγον ὑπὸ ξένων περιηγητῶν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, χρηματοδοτηθὲν μετὰ μείζονος ἀποφασιστικότητος ἀπὸ τοῦ 1953, εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἐξελίξει. Οὕτω, ἀνοικοδομήθησαν καὶ ἀνασυνεκροτήθησαν προϋφιστάμενα περίπτερα εἰς Εὐλόκαστρον, Σούνιον, Δαφνί, Παλαιὰν Κόρινθον, Μυκῆνας, Ἐπίδαυρον, Αἰδηψόν, Φαιστόν, Δῆλον, Λίνδον Ρόδου, Εὐζώνους κλπ. Ὁμοίως, ἀνοικοδομήθησαν καὶ λειτουργοῦν ξενοδοχεῖα εἰς Ὀλυμπίαν, Ναύπλιον, Δελφοῦς, Μύκονον, Καστοριάν, Ὑδραν, Παλαιοκαστρίτσαν, Κέρκυραν, Σκῦρον, Πάρον, Σαμοθράκην, Ζαγοράν καὶ Πορταριὰν Πηλίου, Ἀργοστόλιον, Ζάκυνθον κ.ἄ.

Β'. Διὰ τοῦ Ὁργανισμοῦ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως ἐπιδιώκεται ἡ διὰ μεσοπροσθέμων δανείων βελτίωσις τῶν κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων καὶ ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὀπλισμοῦ τῶν ὑφισταμένων ἐν τῇ χώρᾳ ξενοδοχείων.

Ἡδὴ κατὰ τὸ ἔτος 1954 διωχετεύθησαν εἰς δάνεια διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου 14 περίπου δισεκατομμύρια παλαιῶν δραχμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 11.1)2 δισεκατομμύρια ἐκ προκαταβολῶν τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ἐπιτελούμενον διὰ τῶν δανείων τούτων ἔργον δὲν εἶναι ἴσως ἐντυπωσιακόν, ἀποτελεῖ ὅμως σοβαρωτάτην συμβολὴν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ξενοδοχειακοῦ μας ἐξοπλισμοῦ.

Γ'. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ἄλλοτε λειτουργήσασα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Δανείων ἐχορήγησε σοβαρὰ δάνεια μακροπρόθεσμα καὶ ὑπὸ ἐκτάκτως εὐνοϊκῶς ὄρους διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων Ξενοδοχείων. Διὰ παρομοίων δανείων ἀνηγέρθησαν τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀθηναῖον Μέλαθρον» εἰς Ἀθήνας, «Κορφοῦ Παλλάς» εἰς Κέρκυραν καὶ «Κάϊρον Παλάς» εἰς Ρόδον. Ὁμοίως, διὰ νεωτέρων δα-

νείων χορηγηθέντων τὸ 1954 ἀπεπερατώθησαν καὶ λειτουργοῦν σήμερον τὸ ἐν Ἀθήναις ξενοδοχεῖον «Μέγα Ἐθνικόν» καὶ τὸ ξενοδοχεῖον «Λούση Παλάς» εἰς Χαλκίδα.

Εἰς τὸν διάδοχον τῆς Κ.Ε.Δ. πιστωτικὸν ὄργανισμόν, ἀποκαλούμενον Ο.Χ.Ο.Α., ἡ Κυβέρνησις ἔταξε μεταξύ ἄλλων ὡς προορισμὸν τὴν παντὶ σθένει δανειακὴν ἐνίσχυσιν τῶν ιδιωτῶν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀνεγείρωσι ξενοδοχεῖα.

Δ'. Ἐκ κεφαλαίων τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ Ἐπενδύσεων ἐχορηγήθησαν δάνεια εἰς δύο μεγάλας ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Κηφισσιᾶς πρὸς συμπλήρωσιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν, ἐπιτευχθεῖσας τοιοῦτοτρόπως τῆς προσθήκης 100 κλινῶν.

Ε'. Πρὸς τὸν τομέα τῶν ξενοδοχειακῶν τοποθετήσεων κατηρθύνθη ἐπίσης ἡ πρὸς ἀκίνητοποίησιν τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων τῶν παρατηρούμενη τάσις τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν. Καὶ ἡ πρωτοβουλία αὕτη ἀνεπτύχθη ὄχι μόνον ἐν τῇ προσπάθειᾳ δραστηριοποιήσεως εἰς τὸ πεδίον τῶν τουριστικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀκραδάντῳ πεποιθήσει ὅτι διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ξενοδοχειακῶν κτιρίων, ἰδίως ἐν Ἀθήναις, οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ ἐξασφαλίζουν κατὰ τὸν προσφορῶτερον δυνατὸν τρόπον τὰ κεφάλαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἡσφαλισμένων μελῶν τῶν.

Δι' ὅλων τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐπετεύχθη, ὥστε εἰς τὰς Ἀθήνας μόνον καὶ τὰ ἄμεσα περίχωρά τῶν νὰ προστεθοῦν κατὰ τὸ ἔτος 1954, περίπου 350 κλίνας, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1955 περίπου ἕτεραι 500 κλίνας καὶ ὅπωςδήποτε πολὺ περισσότεραι κατὰ τὸ 1956.

Εἰς τὸν τέταρτον κλάδον, ἐμπίπτει ἡ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν τουριστικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους. Βεβαίως καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ μεταφορικὴ πολιτικὴ ἔχει ὡς κυρίαν ἀφετηρίαν τὰς ἀνάγκας διακινήσεως ἐμπορευμάτων καὶ προσώπων ἐντὸς τῆς χώρας. Ἐφ' ὅσον μία χώρα, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀλλοδαποῦ Τουρισμοῦ, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ λαμβάνη σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὴν κυρίως τουριστικὰς ἀνάγκας κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς μεταφορικῆς τῆς πολιτικῆς.

Ἐπάρκεια καὶ καταλληλότης τῶν μεταφορικῶν μέσων, χερσαίων, θαλασσιῶν καὶ ἀναερίων, συνδυασμοὶ μεταξύ τῶν γραμμῶν, ἐξυπηρέτησις ἀγόνων κατὰ τὰ ἄλλα πλὴν ἐνδιαφερουσῶν τὴν περιηγητικὴν κίνησιν γραμμῶν, πιστωτικὴ πολιτικὴ ἐναντι τῶν ἐφοπλιστῶν πρὸς ἀπόκτησιν καὶ δρομολόγησιν σκαφῶν καταλλήλων καὶ, τέλος, ἐνδεχομένως ἐπιχορήγησις πρὸς ἐκτέλεσιν ὠρισμένων γραμμῶν ἀποτελοῦν τὰς κυρίας γραμμάς τῆς τουριστικῆς μεταφορικῆς πολιτικῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τελευταῖον κλάδον, ἦτοι τὴν πολιτικὴν τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαφημίσεως τοῦ τουρισμοῦ, ὑποσημειοῦμεν μόνον ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ ὠρισμένης βασικῆς ἀρχῆς καὶ κατευθύνσεις, ἦτοι πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς δυνατότητας τῆς χώρας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπορρόφησιν περιηγητῶν, πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν περιηγητῶν, καὶ νὰ στρέφεται πρὸς τὰ σημεῖα ἰδίως ἐκεῖνα

καὶ τὰς χώρας ἐκεῖνας ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ κύριον λόγον ἐπιδιώκεται ἡ προσέλκυσις περιηγητῶν.

Διότι ἂν εἶναι γεγονός ὅτι κάθε περιηγητῆς ἐνδιαφέρει τὴν Ἑλλάδα, ἀξιολόγησις ὁμως τῶν περιηγητῶν τούτων κατὰ κλάσεις οἰκονομικὰς καὶ κατὰ χώρας προελεύσεως εἶναι ἐπιβεβλημένη, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν διὰ τῶν ὀρθῶν οἰκονομικῶν μέτρων τὴν αὐξήσιν τοῦ συναλλαγματικῆς εἰσοδήματος.

Καὶ πράγματι ἐπετεύχθησαν πολλὰ ἰδίως ἀπὸ τοῦ 1950 καὶ ἐντεῦθεν. Ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ (E.O.T.) τυπῶνει καὶ κυκλοφορεῖ δεκάδας διαφόρων εἰκονογραφημένων ἐκδόσεων δι' ὅλους σχεδὸν τοὺς τουριστικοὺς τόπους τῆς χώρας, εἰς ποσότητας αἱ ὁποῖαι ἐφθάσαν τελευταίως τὰς 300.000 ἀντιτύπων διὰ κάθε διαφημιστικὸν φυλλάδιον, ἐνῶ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐτύπωνε 4-5 μόνον φυλλάδια κατ' ἔτος ἐκ 50.000 ἀντιτύπων ἕκαστον καὶ κατὰ τὸν πρῶτον χρόνον τῆς ἰδρύσεώς του (1929-30) ἐν μόνον φυλλάδιον εἰς 20.000 ἀντίτυπα.

Ὁ Ἑλληνικὸς τουρισμὸς ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἀκόμη, πικράλληλα μὲ τὰ ἄλλα τεχνικὰ ἔργα, καὶ ἓνα ὀγκῶδες διαφημιστικὸν ἔργον διὰ τὸ ὅποιον ἡ Κυβέρνησις διαθέτει πιστώσεις κατὰ πολὺ μεγαλυτέρας τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἄς ἔχωμεν ὁμως ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἡμετέραν — τῶν ἐπὶ πληρωμῇ διαφημίσεων — αἱ περισσώτεραι χῶραι ἐφαρμόζουν καὶ τὴν ἄλλην, τὴν ἔμμεσον διαφήμισιν — τὴν promotion καὶ Public Relations — ἣτις ἀποδίδει ἴσως περισσώτερα ἀπὸ τὴν πρῶτην.

Ἡ ἔμμεσος διαφήμισις γίνεται κυρίως μὲ τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν σχέσεων τῶν κατοίκων μιᾶς χώρας μὲ τοὺς ξένους οἱ ὅποιοι τὴν ἐπισκέπτονται. Ἡ παροχὴ χρησίμων τουριστικῶν πληροφοριῶν, ἡ προθυμία ἐξυπηρετήσεώς των, τὸ φιλικὸν χαμόγελον τῶν τελωνειακῶν, τῶν ἀστυνομικῶν, τῶν ξεναγῶν, τῶν ξενοδόχων καὶ ὄλων ὅσοι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς φιλοξενουμένους, εἶναι βασικοὶ καὶ λίαν ἀποδοτικοὶ τρόποι διαφημίσεως τῆς χώρας καὶ τῶν κατοίκων τῆς.

Ἀξίζει ἐνταῦθα νὰ σημειωθῇ καὶ νὰ τονισθῇ ἐν ὀλίγοις ἡ μεγίστη συμβολὴ τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας. Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἀνερχόμενοι εἰς 2.000.000 περίπου, διεσκορπισμένοι εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἐνισχύουν κατὰ δύο τρόπους τὸν τουρισμὸν μας. Πρῶτον, οἱ ἴδιοι ἐπισκέπτονται τὴν πατρίδα των ὡς τουρίσται καὶ δεύτερον, ἀποτελοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοὺς καλλιτέρους καὶ πλέον θερμούς διαφημιστὰς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς.

Τέλος, ἡ προβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ εἰς τὰς ἐκθέσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι μεγίστης σημασίας· τοῦτο καταφαίνεται ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ περίπτερα εἰς τὰς διεθνεῖς ἐκθέσεις τὰ ἐπισκέπτονται κάθε ἔτος 10 ἑκατομμύρια ἀνεπτυγμένων καὶ φιλοπεριεργῶν ἀνθρώπων. Ἐκαστον περίπτερόν μας εἶναι ἓνα κομμάτι τῆς Ἑλλάδος τὸ ὅποιον ταξιδεύει πρὸς τοὺς τουρίστας του (διότι τουρισμὸν κάνουν οἱ ἐπισκέπται του) καὶ ὅλα ὁμοῦ τὰ Ἑλληνικὰ περίπτερα δέ-

χονται κατ' ἔτος περισσότερους επισκέπτας ἀπὸ ὅλους ὅσους ταξιδεύουν διὰ τουρισμὸν εἰς ὀλόκληρον τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ὑπαρξίς δὲ καὶ ἡ λειτουργία εἰς τὰ περίπτερα μας Γραφείου Τουριστικῶν Πληροφοριῶν εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα μέσα διὰ τὴν τουριστικὴν μας διαφήμισιν.

Εἰς τὰ γραφεῖα ταῦτα παρέχονται εἰς τοὺς ξένους παντὸς εἴδους πληροφορίαι διὰ τὴν κίνησιν καὶ διαμονὴν των εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διανέμονται τουριστικὰ ἔντυπα τοῦ Ὄργανισμοῦ, καθὼς καὶ εἰδικὸν ἔντυπον ποῦ ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου.

Οὕτω γίνεται ἀντιληπτὸν πόσῃ μεγάλῃ σημασίαν ἔχει ἡ προβολὴ τοῦ τουρισμοῦ μας εἰς τὰ περίπτερα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα καθίστανται δυναμικὰ προγεφυρώματα προπυλάκων καὶ διαφημίσεως. Τὸ Κράτος συνεχῶς ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον διὰ τὴν καλλιτέραν ἐμφάνισιν τῶν περιπτέρων μας, ἀναγνωρίζον τοιοῦτοτρόπως τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν των.

Μνεῖα τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων νομοθετημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ τουρισμοῦ παρ' ἡμῖν

Πρώτην νομοθετικὴν πράξιν ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως τοῦ Κράτους εἰς τὸν τομέα τοῦ τουρισμοῦ, διὰ τῆς συγκροτήσεως ἰδίου διοικητικοῦ φορέως, ἀπετέλεσεν ὁ νόμος 241 τῆς 17)26 Ἀπριλίου 1914.

Διὰ τοῦ νόμου αὐτοῦ ἰδρύθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αὐτοτελὲς γραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνετέθησαν αἱ ἀρμοδιότητες ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις ἀφ' ἑτέρου.

Μεταγενέστερος νόμος, ὑπ' ἀριθ. 1698 τοῦ 1919, ἀνέπτυξε τὸ ὡς ἄνω συσταθὲν γραφεῖον διὰ τῆς μετατροπῆς του εἰς αὐτοτελὴ Ὑπηρεσίαν Ἐένων καὶ Ἐκθέσεων. Ἀπὸ ὀργανικῆς ἀπόψεως ἡ ὑπηρεσία αὕτη ὑπήγετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίτευξιν συντονισμοῦ τῶν διαφόρων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν ἔχουσῶν σχέσιν μὲ τὸν τουρισμὸν, προεκρίθη ἰδιάζον καθεστὼς δι' αὐτὴν ἐπιτρέπον σχέσεις αὐτῆς καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν, Συγκοινωνιῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας.

Διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς εἶχον προβλεφθῆ εἰδικοὶ φόροι ἐπιβληθέντες εἰς λουτροπόλεις καὶ τόπους θερινῶν διαμονῶν.

Σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας τοῦ τουρισμοῦ ἀπετέλεσε τὸ Ν.Δ. τῆς 23ης Μαρτίου 1929 «περὶ Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ» κυρωθὲν διὰ τοῦ Ν. 4377.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἰδρύθη Ἀυτόνομος Ὄργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑλληνικὸς Ὄργανισμὸς Τουρισμοῦ (Ε.Ο.Τ.), εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη τὸ σύνολον τῶν ἀρμοδιοτήτων ἐπὶ τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ τοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀπαιτουμένου συντονισμοῦ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Ὁ Ε.Ο.Τ. διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἐκ 35 μελῶν, εἰς ὃ ἀντιπροσωπεύονται αἱ κρατικάι ὑπηρεσίαι καὶ αἱ ἰδιωτικάι ὀργανώσεις καὶ ἐπιχειρήσεις αἱ σχέσιν ἔχουσαι μὲ τὴν τουριστικὴν κίνησιν. Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν μελῶν εἶναι τιμητικάι παρεχόμεναι ἄνευ μισθοῦ ἢ ἐπιδόματος. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ 23 μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ Ε.Ο.Τ. ἀποτελεῖται 1) Ἀπὸ Γραφεῖον Γραμματείας, 2) Τμῆμα συγκοινωνιῶν, 3) Τμῆμα ξενοδοχείων, 4) Τμῆμα ἀρχαιολογικόν, 5) Γραφεῖον ἐορτῶν, συνεδρίων, ἐκθέσεων, 6) Τμῆμα τύπου ἐξωτερικοῦ, ἐσωτερικοῦ, προπαγάνδας κλπ., 7) Τμῆμα μελετῶν καὶ Νομο-παρασκευαστικόν, 8) Τμῆμα ἐξωραϊσμοῦ τουριστικῶν κέντρων καὶ περιοχῶν καὶ 9) Γραφεῖον Ἀρχείου καὶ Διεκπεραιώσεως.

Νέα βασικὴ μεταβολὴ ἐπῆλθε κατὰ τὸ 1936 εἰς τὴν μορφήν τῶν τουριστικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ τῆς ὑπαγωγῆς ἀπασῶν τῶν περὶ τουρισμοῦ ἀρμοδιοτήτων — τῶν τῆς Δ)σεως Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῶν τοῦ Ε.Ο.Τ. καὶ τῶν τῆς διευθύνσεως τουριστικῆς Ἀστυνομίας — εἰς τὸ συσταθέν, διὰ τοῦ Α.Ν. τῆς 29)31-8-36 παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐξωτερικῶν, Ὑπουργεῖον Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου αἱ ὑπηρεσίαι τουρισμοῦ, μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ὑπουργεῖου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ, ὑπήχθησαν κατ' ἀρχάς μὲν εἰς τὴν παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἰδρυθεῖσαν «Διεύθυνσιν Τύπου καὶ Ραδιοφωνίας», βραδύτερον δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Εἶναι ὅμως αὐτονόητον ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς ἡ περιήγησις ἐνεκρώθη πλήρως καὶ αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι οὐδεμίαν δρᾶσιν ἠδύναντο νὰ ἀναπτύξουν.

Κατὰ τὸ πρῶτον μεταπολεμικὸν ἔτος ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐπιδιώκουσα νέαν ἐξόρμησιν εἰς τὸ πεδίον τῆς Τουριστικῆς οἰκονομίας, προέβη εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς «Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ» διὰ τοῦ Α.Ν. 588)11-9-45 «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν Ὑπηρεσιῶν τουρισμοῦ, Λουτροπόλεων καὶ Ἐκθέσεων ὑπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως». Προϊστάμενος τῆς Γ.Γ.Τ. ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἰδρύσεώς της διετέλεσαν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν οἱ Α. Λόντος, Χ. Εὐελπίδης, Ν. Φωκᾶς.

Τὸ 1950 κατηργήθη ἡ Γ.Γ.Τ., αἱ δὲ ὑπηρεσίαι αὐτῆς ὀργανώθησαν καὶ πάλιν ὑπὸ μορφήν Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, συσταθέντος ἐκ νέου διὰ τοῦ Α.Ν. 1565 τῆς 29)10)50 τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ» (Ε.Ο.Τ.) ὑπαχθέντος ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου.

Εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦτον, ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιῶν ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς τουριστικῆς κινήσεως, ὑπάγονται καὶ ἡ ἐποπτεῖα τῶν ξενοδοχείων, ἡ διοίκησις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ εἰς τὰς τουριστικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ.

Ἡ τουριστικὴ κίνησις καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Παράθεσις ἀριθμητικῶν πινάκων

Εἰς χώρας μὲ παθητικὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, ὡς ἡ Ἑλλάς, ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμὸς δύναται νὰ γίνῃ ὁ μοχλὸς ἀνατροπῆς αὐτῆς τῆς παθητικότητος.

Ἡ «βιομηχανία τῶν ξένων» εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὰς λοιπὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας ἡ μόνη σχεδὸν μελλοντικὴ πηγὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ ἐπιφέρει ἀνάπτυξιν καὶ δημιουργίαν ξενοδοχειακῶν καὶ μεταφορικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀνάπτυξιν ὀρισμένων κλάδων τῆς οἰκοτεχνίας καὶ βιοτεχνίας διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς ζήτησεως ὑπὸ τῶν ξένων κομψοτεχνημάτων λαϊκῆς τέχνης.

Ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμὸς παραλλήλως μὲ τὸν ἐσωτερικὸν συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνασχετικὴν προσπάθειαν κατὰ τῆς ἀστυφιλίας. Ἡ διὰ τῶν ἐκθέσεων, ἐορτῶν καὶ ἀθλητικῶν ἀγώνων ἀνύψωσις τῆς στάθμης τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ θὰ εἶναι πρὸς ὄφελος οἰκονομικῶν τῶν ἐπαρχιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συγκράτησιν τῶν κατοικίων εἰς τὴν ἰδιαιτέραν των πατρίδα.

Ἡ κίνησις τῶν ἀλλοδαπῶν περιηγητῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ πρὸ τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου ἔτη εὐρίσκετο εἰς πολὺ χαμηλὰ ἐπίπεδα, χωρὶς νὰ παρουσιάζῃ, κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ 1940 ἑστίαν ἐνδείξεις σοβαρᾶς ἐξελίξεως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1937, τὸ ὅποιον παρουσιάζει τοὺς μεγαλύτερους ἀριθμοὺς τῆς πενταετίας, ἐπεσκέφθησαν τὴν χώραν ἀτομικῶς μὲν ταξιδεύοντες 77.931 περιηγηταί, ὁμαδικῶς δὲ ταξιδεύοντες 31.242.

Τὰ χαμηλὰ αὐτὰ ἐπίπεδα τῆς προπολεμικῆς τουριστικῆς κινήσεως τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὴν ὑπαρξίν σοβαρῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν σημαντικωτέραν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν, ὠφείλοντο εἰς τὴν τότε μετρίαν κατάστασιν τῶν εἰς τὰ τουριστικῶς ἐνδιαφέροντα κέντρα ὑφισταμένων ξενοδοχείων, πλὴν ἴσως τῆς πρωτεύουσας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, τὴν μετρίαν κατάστασιν τῶν ἐσωτερικῶν συγκοινωνιῶν, τὴν ἔλλειψιν σταθερῶς ἐφαρμοζομένου μακρᾶς πνοῆς προγράμματος τουριστικῆς ἀναπτύξεως καὶ εἰς ἄλλους λόγους.

Τὴν κίνησιν τῶν ξένων περιηγητῶν ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἦτο ἐπόμενο, ἀνέκοψαν ὁ Β' Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ ἡ κατοχὴ καὶ αἱ ἐκ τούτων προκύψασαι ζημίαι εἰς τὸν τουριστικὸν ἐξοπλισμὸν τῆς χώρας.

Τὴν ἀδυναμίαν τῆς χώρας ὅπως προβληθῇ εἰς τὸν διεθνή τουρισμὸν παρέτεινεν ὁ ἐπακόλουθος συμμοριτοπόλεμος. Συνέβη δὲ τοῦτο εἰς μίαν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλαι αἱ χώραι τῆς Εὐρώπης, καὶ ὄχι μόνον αἱ προπολεμικῶς κατὰ κύριον λόγον ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὸν τουρισμὸν, ἀνέπτυσσον κολοσσιαίας προσπάθειας διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς σοβαρᾶς ταύτης πλουτοπαραγωγικῆς πηγῆς καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐκ ταύτης ἀπορρέοντος συναλλαγματικοῦ ἐσόδου.

Αἱ δυνατότητες ἀναπτύξεως τῆς τουριστικῆς προσπάθειας εἰς τὴν

χώραν μας ἐδημιουργήθησαν ἐκ νέου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950, ὅποτε, ἀποκαταθείσης τῆς ἡρεμίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἡ ἐπίσκεψις αὐτῆς παρὰ τῶν ξένων περιηγητῶν ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἀπροσκόπτως.

Τὰ μειονεκτήματα τῆς ἀποστάσεως τῆς Ἑλλάδος, εὐρισκομένης εἰς τὴν νοτιανατολικὴν ἐσχατιὰν τῆς Εὐρώπης, ἤμβλυεν ἡ ἀνάπτυξις τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων καὶ εἰδικώτερον ἡ ἀλματώδης ἐξέλιξις εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν, ἡ ὁποία ἐξεμηδένισε τὰς ἀποστάσεις.

Ἡ κατάστασις τῶν συγκοινωνιῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1950 παρουσιάζετο βελτιωμένη ἔναντι τοῦ 1940, ἔκτοτε δὲ ἐξακολουθεῖ συνεχῶς βελτιουμένη μέχρι σήμερον. Τὸ δίκτυον τῶν κεντρικῶν ὁδικῶν ἀρτηριῶν ἀποκατεστάθη.

Ἡ ἀκτοπλοία συνεπλήρωσε τὰ κενὰ τῆς καὶ ἐβελτίωσε σημαντικῶς τὰ μέσα τῆς. Πυκνὸν δίκτυον λεωφορειακῶν γραμμῶν ἐκάλυψε τὸ σύνολον τῆς χώρας. Αἱ σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαι ἀποκατεστάθησαν καὶ συνεπληρώθησαν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κενὰ διὰ τροχαίου ὕλικου καλυτέρας ποιότητος καὶ μεγαλυτέρας ἀνέσεως. Καὶ τέλος ἡ καθιέρωσις πλείστων ἐσωτερικῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν ἐβελτίωσε σημαντικῶς τὴν συγκοινωνιακὴν κατάστασιν τῆς χώρας.

Ἐξ ἄλλου, ὁ Ἑλληνικὸς Ὄργανισμὸς Τουρισμοῦ (ΕΟΤ) ἐφρόντισε διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὑφισταμένων ξενοδοχειακῶν ἐγκαταστάσεων, διὰ τὴν επέκτασιν ἄλλων καὶ διὰ τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἀνέργειαν νέων ξενοδοχειακῶν συγκροτημάτων, εἰς ἄλλας δὲ περιπτώσεις, ὡς αἰκίαι ἢ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία παρέμεινεν ἀδρανῆς, ἀπεφάσισε τὴν ἀπ' εὐθείας ἀνέγειν τουριστικῶν περιπτέρων ἢ ξενοδοχείων εἰς ἐξόχως ἐνδιαφέροντας τουριστικοὺς τόπους.

Διὰ τῶν βελτιώσεων αὐτῶν ἡ κίνησις περιηγητῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνεφάνισεν ἀπὸ τοῦ 1950 σημαντικὴν ἐξέλιξιν. Οὕτω ἀφίχθησαν ἀτομικῶς ταξιδεύοντες ξένοι περιηγηταὶ κατὰ τὸ 1950 33.333, κατὰ τὸ 1951 40.113, τὸ 1952 68.189, τὸ 1953 94.408, τὸ 1954 157.618, τὸ 1955 190.000 καὶ τὸ 1956 250.000 περίπου. Τοιοῦτοτρόπως ὁ ἀριθμὸς τῶν περιηγητῶν τοῦ 1953 ὑπερέβη τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν περιηγητῶν τῆς προπολεμικῆς περιόδου, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὸ 1937 διὰ τῆς ἀφίξεως 78.000 περιηγητῶν.

Ἀνιοῦσαν ἐξέλιξιν παρουσιάζει ἐξ ἄλλου καὶ ὁ δείκτης τοῦ εἰσαχθέντος τουριστικοῦ συναλλάγματος κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη κατὰ τὰ ὁποῖα τὸ εἰσαχθὲν ἐλεύθερον κρατικὸν ταξιδιωτικὸν συνάλλαγμα εἰς δολλάρια ἦτο 1949 2.969.327, 1950 4.734.311, 1951 5.933.311, 1952 9.585.244, 1953 22.725.169, 1954 25.324.338 καὶ 1955 29.125.000.

Παραθέτομεν κατωτέρω πίνακα τουριστικοῦ ἀπολογισμοῦ κατὰ τὴν βετίαν 1950 - 1955.

ΠΙΝΑΞ Β'

*Ετη	*Αριθμός άφι- χθέντων	Δαπάνη συν- αλλάγματος	Τόποι οὓς έ- πεσκέφθησαν	Μέσος όρος διαμονής
1950	33.333	4.734.311 δολ.	*Αθήναι	5 ήμέραι
1951	40.118	5.933.311 »	Ναύπλιον	
1952	68.109	9.585.244 »	Μύκονος	
1953	94.408	22.725.169 »	Δελφοί	
1954	157.618	25.324.338 »	Ρόδος· Ηράκλειον	
1955	191.000	29.125.000 »	Κέρκυρα	

*Η σημασία του παράγοντος «Τουρισμός» εις τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν μας καταφαίνεται ἀπὸ τοὺς κατωτέρω παρατιθεμένους ἀριθμοὺς καὶ τὸν ἀκολουθοῦντα Γ' πίνακα.

Κατὰ τὸ 1950 - 51 ὁ καπνὸς ἀπέδωσε 37,2 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἡ σταφίς 24,2 ἑκ. δολ., τὰ ἐμβάσματα τῶν μεταναστῶν 19 ἑκ. δολ., ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία 18,4 ἑκ. δολ., τὰ ὑφαντουργικὰ προϊόντα 9,3 ἑκ. δολ., τὸ δὲ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ συναλλαγματικὸν εἰσόδημα τῆς χώρας ἦτο περίπου 12 ἑκ. δολ.

*Ενῶ προπολεμικῶς τὸ τουριστικὸν συνάλλαγμα ἀπετέλει μικρὸν ποσοστὸν, περίπου 5 ο)ο τοῦ ἐκ τῶν ἐξαγωγῶν εἰσπραττομένου τοιούτου, κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἀνῆλθεν εἰς 9 ο)ο καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1953 - 54 ἀνῆλθεν εἰς τὸ 15 ο)ο μέχρι 16 ο)ο καὶ συνεχῶς βαίνει ἀξανάμενον.

Προπολεμικῶς εἰσέρρεε συνάλλαγμα 5.000.000 δολλαρίων ἑτησίως, κατὰ μέσον ὄρον, ἰσοδυναμοῦν με 8 - 9 ἑκ. δολ. σημερινῆς ἀξίας δολλαρίου, μεταπολεμικῶς εἰσῆχθη τὸ 1950 συνάλλαγμα 4.700.000 δολ. ἀυξήθη τὸ 1951 εἰς 5.900.000, τὸ 1952 εἰς 9.500.000, τὸ 1953 εἰς 22.700.000 καὶ τὸ 1954 εἰς 25.300.000 δολ.

ΠΙΝΑΞ Γ'

*Αδελιο πόροι, πληρωμαὶ καὶ κίνησις κεφαλαίων

Εἰς χιλιάδας δολλαρίων.

*Ετη	Ναυτιλ. ἐμβάσμ.	Μεταν. ἐμβάσμ.	Ταξιδ. συνάλ.	*Ασφά- λιστικά	*Υπη- ρεσίαι Δημοσ.	Τόκος καὶ μερίσ.	Λοιπά	Μεταφ. Κεφαλ.
1951	23.406	16.983	6.496	848	4.681	1.108	9.415	6.094
1952	28.553	17.955	9.585	732	4.860	1.642	11.088	9.739
1953	22.119	45.588	22.725	601	4.218	1.262	11.281	11.534
1954	27.615	47.019	25.325	382	4.251	2.083	17.519	19.220
1955	34.243	50.654	29.125	801	5.158	2.516	31.366	26.069

*Η τουριστικὴ κίνησις εἰς τὴν χώραν μας συνεχῶς ἀυξάνει καὶ ἡ ἐκ ταύτης εἰσροὴ δολλαρίων καθίσταται ὀλοὲν ἐντονωτέρα. *Επι πλέον πλεῖστοι περιηγηταὶ ἔρχονται δι' *Ελληνικῶν πλοίων καὶ οὕτω εἰσρέει

συνάλλαγμα και από τῆς πλευρᾶς ταύτης. Ἐπίσης ηὐξήθη ἡ διάρκεια διαμονῆς ἐκάστου περιηγητοῦ κατὰ μέσον ὄρον.

Πρῶτος παράγων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τελευταίως τοῦ τουρισμοῦ παρ' ἡμῖν ὑπῆρξεν ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς συναλλαγματικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς. Ἐπίσης ἀπετέλεσαν μεγίστην τουριστικὴν πρῶτον ἢ μεταβολὴ τοῦ συστήματος τελωνειακοῦ ἐλέγχου, ἢ ἐκτελέσεις μεγάλων ἔργων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ἰδίως διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὁδικοῦ τουριστικοῦ δικτύου, ἢ ρυθμίσεις τῶν συγκοινωνιῶν διὰ θαλάσσης, ἢ κατασκευὴ ξενοδοχείων ὑπὸ τοῦ ΕΟΤ, ἢ χρηματοδότησις τοῦ Ὄργανισμοῦ Ξενοδοχειακῆς Πίστεως διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἰδιωτικῶν ξενοδοχείων.

Ἡ ληφθεῖσα μέριμνα διὰ τὰς λουτροπόλεις, ἢ παροχὴ φορολογικῶν καὶ ἄλλων διευκολύνσεων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ξενοδοχεῖα, ἢ χορήγησις ἀδείας εἰς τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα ὅπως τοποθετήσουν τὰ κεφάλαιά των εἰς ἀνέγερσιν ξενοδοχείων, ἢ ὀργάνωσις Φεστιβάλ καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων, ὡς ἡ ὑπὸ τῆς Περιηγητικῆς Λέσχης ὀργανουμένη κατ' ἔτος ἑορτὴ τοῦ «κρασιοῦ», πάντα τὰ ἀνωτέρω συνετέλεσαν εἰς τὴν ραγδαίαν αὐξησιν τοῦ τουριστικοῦ ἐσόδου.

Ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία ἔχει ἀνάγκην πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων (300 περίπου) διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Πληρωμῶν.

Τὸ κυριώτερον προϊόν τῆς, ὁ καπνός, δίδει εἰς αὐτὴν συνάλλαγμα 50.000.000 δολλαρίων, ἀλλὰ μὲ ποίους κόπους καὶ ποίαν ἀγωνίαν διὰ τὴν καλὴν παραγωγὴν καὶ ποίας θυσίας διὰ νὰ ἐπιτύχη εἰς τὸν συναγωνισμόν τῶν ξένων Καπνῶν εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅλοι οἱ ἀνωτέρω κόποι καὶ μόχθοι ἐπιδιώκουν τὴν τοποθέτησιν ἑνὸς ἀγαθοῦ τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη ὑλικὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν.

Ἀμέσως μετὰ τὸ καπνικὸν συνάλλαγμα ἔρχεται ποσοτικῶς εἰς τὸν πίνακα εἰσαγομένου συναλλάγματος ἐξ ἀντιπαροχῆς τὸ τουριστικόν.

Ὡς ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. Β' πίνακος ἐμφαίνεται, εἰς διάστημα 5 ἐτῶν αἱ ἀφίξεις ἤρχισαν ἀπὸ 33.333 διὰ νὰ φθάσουν εἰς 157.618, τὸ δὲ συνάλλαγμα ἀπὸ 4.734.311 ἀνῆλθεν εἰς 25.324.338, δηλαδὴ πενταπλασιασμός εἰς ἀμφότερα τὰ κονδύλια. Ὅλα αὐτὰ χωρὶς τὰς ἀγωνίας τοῦ καπνικοῦ καὶ μὲ ἐνδείξεις θετικὰς ὅτι οἱ σημερινοὶ ἀριθμοὶ δύνανται κάλλιστα νὰ πολλαπλασιασθοῦν.

Ὅμως ὁ τουριστικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ δεχθῇ ἀριθμὸν περιηγητῶν μεγαλύτερον τοῦ σημερινοῦ. Στερούμεθα ξενοδοχείων κατὰ πρῶτον λόγον, μεταφορικῶν μέσων κατὰ δεύτερον.

Ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν Ἑλλάδα 1.450 ξενοδοχεῖα δυνάμει 36.500 κλινῶν μόνον τὰ 10 ο)ο προσφέρονται δι' ἐξωτερικὸν τουρισμόν. Ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα ἔφθασαν ἤδη πληρότητα 90 - 100 ο)ο, δὲν χωροῦν ἄλλους πελάτας, ἢ δὲ ἐπὶ πλέον συρροὴ μόνον ζημίαν φέρει εἰς τὸν Τουρισμόν, λόγῳ τῆς κακῆς περιποιήσεως τῆς ὁποίας θὰ τύχουν οἱ ξένοι.

Ἐχομεν λοιπὸν ἀνάγκην 1.000 κλινῶν α' κατηγορίας εἰς τὰς Ἀθή-

νας, 300 εις την Θεσσαλονίκην, 200 εις Ναύπλιον και άλλων 500 (α' και β' κατηγορίας) εις διάφορα άλλα σημεία τῆς χώρας. Αὐτός ὁ ἀριθμὸς κλινῶν, ἐν συνδυασμῷ με ὀργανωμένην διαφήμισιν και συν-ἐργασίαν γειτονικῶν χωρῶν, ὅπως λ.χ. ἡ Αἴγυπτος, δύναται νὰ ἐπαρ-κῆσθῃ διὰ διπλάσιον ἀριθμὸν τουριστῶν - ἐπαγόμενον ἴσως τριπλα-σιασμὸν εἰσοδήματος εις δολλάρια.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν χειμερινῶν μηνῶν ἀποδεικνύουν ὅτι οἱ τουρίσται τοῦ χειμῶνος ἐξοδεύουν περισσότερα, διότι ἀνήκουν εις εὐπορωτέρας τάξεις. Αὐτοὺς τοὺς πελάτας πρέπει συστηματικῶς νὰ προσελκύωμεν.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὅτι διὰ μίαν πενταετίαν ὁ Τουρισμὸς θὰ ἀποτελῇ τομέα ἀπολύτου προτεραιότητος μετὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν.

Νὰ γίνῃ διάρθρωσις τοῦ ὄργανου ὅπερ θὰ ἀναλάβῃ τὴν τουριστικὴν πολιτικὴν κατὰ τὸ σχῆμα πυραμίδος, με συγκέντρωσιν ἐξουσιῶν εις τὴν κορυφὴν, ὑπαγωγὴν εις τὸ ὄργανον ὅλων τῶν συναφῶν με τὸν τουρισμὸν κλάδων (ξενοδοχειακὴ πίστις, ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις κλπ.) και ἀναγνώρισιν εις αὐτὸ ἀρμοδιοτήτων, τὰς ὁποίας ἀσκοῦν τώρα ἄλλαι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι.

Νὰ ληφθοῦν μέτρα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Τουριστικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας α) ἀνέργεσιν ξενοδοχείων καταλλήλων νὰ στεγάσουν τοὺς ξένους, β) ὀργανώσιν «οἰκῶν ὑποδοχῆς» εις τὰς πόλεις τῆς χώρας (σύνορα, ἀεροδρόμια), «τελωνεῖα» κλπ.) και Ἀθήνας, δημιουργία γραφείων τουρισμοῦ εις δύο τουλάχιστον Εὐρωπαϊκὰς πόλεις και Νέαν Ὑόρκην, γ) ἐκπαίδευσις ξενοδοχειακοῦ και ἐν γένει τουριστικοῦ προ-σωπικοῦ, δ) κατασκευὴν ὀλίγων ἀκόμη, ἀλλὰ ἀπαραιτήτων τουριστι-κῶν ὁδῶν και συντήρησιν τοῦ ὑπάρχοντος δικτύου, ε) δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν ἐπιθυμητῶν ξένων, στ) ὀργά-νωσιν εὐθηνῆς και ἀνέτου προσπελάσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εις τὴν Ἑλλάδα και βελτίωσιν τῶν μέσων διακινήσεως εις τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, ζ) φωτισμένην διαφήμισιν -μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ ἀνταγωνι-σμὸς πλείστων γειτονικῶν χωρῶν εἶναι μέγας και τὰ διατιθέμενα ποσὰ τεράστια.

Ἀναμφιβόλως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω θὰ δημιουργήσῃ δαπάνας. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ δαπάναι αὗται θὰ εἶναι δαπάναι παραγωγικαὶ δαπάναι αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποδώσουν κέρδη πολλαπλάσια. Ἴδου ἓνα παρά-δειγμα. Διὰ τὸ Δουλιστήριον Πετρελαίων ὑπολογίζεται ἡ δαπάνη κατασκευῆς εις 16.000.000 δολλάρια ἔναντι ἐπιτιμωμένης οἰκονομίας εις συνάλλαγμα (ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν ραφιναρισμένου πετρελαίου) 5.500.000 δολλάρια ἑτησίως. Διὰ τὸν τουρισμὸν, ὁ ὁποῖος εἰσφέρει ἤδη 25 ἕως 30.000.000 δολλάρια κατ' ἔτος, δὲν ἀξι-ζοῦν ἄραγε πριμοδοτήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναβιάσουν τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς εις 80 ἢ και εις 100.000.000 δολλάρια;

Και ἓνα ἄλλο παράδειγμα. Ἡ Ἑλλάς, γεωγραφικῶς, ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς Εὐρώπης, δεξαμενῆς τουριστῶν. Καὶ ὅλοι οἱ Εὐρω-παῖοι θὰ ἤθελαν νὰ κατέβουν εις τὴν Ἑλλάδα, με μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ προσπέλασις μετ' ἐπιστροφῆς -δι' εὐπροσώπων και ἀναπαυτικῶν

μέσων συγκοινωνίας- στοιχίζει 8-10.000 δρχ. Αυτό όμως το ποσόν αποτελεί τὸν προϋπολογισμὸν διακοπῶν τοῦ μέσου Εὐρωπαίου, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἐπιθυμητότερος πελάτης τῆς Ἑλλάδος. Μὲ τὸ ἴδιον χρηματικὸν ποσὸν 4 Εὐρωπαῖοι ἐπιβαίνοντες ἰδιοκτῆτου αὐτοκινήτου διέρχονται τὰ σύνορά των καὶ περιηγοῦνται τὰς γειτονικὰς χώρας ἄνευ οὐσιώδους ἐπιβαρύνσεως.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιθυμοῦν νὰ ἔλθουν πάμπολλοι δι' αὐτοκινήτου (τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη εἶναι μικρά). Ἄλλ' ἐφ' ὅσον ὁ ἀπὸ Βελιγραδίου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα (Εὐζώνους) δρόμος, 720 χιλμ. εὐρίσκεται εἰς τὴν σημερινὴν κακὴν κατάστασιν—οὐδεμία δὲ θετικὴ πρόβλεψις ὑπάρχει περὶ συντόμου διορθώσεώς του—μόνον ἡρωϊκαὶ φύσεις τὸ ἀποφασίζουσι. Μεταφορὰ τοῦ αὐτοκινήτου διὰ τοῦ πλοίου, μέσῳ Πρίντζι ἢ Βενετίας, στοιχίζει εἰς χρῆμα καὶ χρόνον. Ἀποκλείονται οὕτω πλείστοι ἐπιθυμοῦντες νὰ μᾶς ἔλθουν δι' αὐτοκινήτου καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ πλέον ἐπιθυμητοί.

Ἐλαττοῦται, λοιπόν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχοτέρων, οἱ ὁποῖοι ταξιδεύουν εἰς γ' θέσιν, ἀνεχόμενοι κατ' ἀνάγκην τὰς ταλαιπωρίας. Ἄλλὰ οἱ πτωχότεροι αὐτοὶ ἀποδίδουν καὶ ὀλιγώτερα.

Τὸ 1953 μὲ 94.508 ἀφίξεις (ἀνώτατον ὄριον ἀνέτου τουριστικῆς περιεκτικότητος τῆς Ἑλλάδος μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα ἐποχικοῦ τουρισμοῦ) εἰσεπράξαμεν δολλάρια 22.725.169. Τὸ 1954 μὲ 157.618 ἀφίξεις εἰσεπράξαμεν δολλάρια 25.324.338. Δηλαδή, ἐνῶ αἱ ἀφίξεις ἠϋξήθησαν κατὰ 60 ο)ο, αἱ εἰσπράξεις ἠϋξήθησαν κατὰ 10 ο)ο καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ πεπερασμένον τῶν ἀνέσεων ἀπεμάκρυνε τοὺς εὐπορωτέρους καὶ ἠϋξῆσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπορωτέρων.

Πρὸς ἐξουδετέρωσιν αὐτοῦ τοῦ αἰτίου, ἀπαραίτητος καθίσταται ἡ ἢ σύνδεσις τοῦ κέντρου τῆς τουριστικῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Ἰταλίαν (τὴν μεγαλυτέραν δεξαμενὴν τουριστῶν τῆς Εὐρώπης) διὰ μιᾶς πλωτῆς γέφυρας ὑπὸ μορφὴν ἐνὸς «φέρρυ - μπώτ», τὸ ὁποῖον, εἰδικῶς κατασκευαζόμενον διὰ τὴν μεταφορὰν 50 ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων καὶ 5 - 6 λεωφορείων, θὰ ἐξετέλει κατὰ τὸ θέρος τὸν πλοῦν μεταξὺ Πρίντζι - Πατρῶν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας καὶ τανάπαυιν.

Τὸ ταξίδι αὐτὸ θὰ ἀσκήσῃ γοητεῖαν ἐπὶ παντὸς αὐτοκινήτιστοῦ εὐρισκομένου εἰς τὴν Ἰταλίαν, τόσον διὰ τὸ τερπνὸν μιᾶς ἡμερησίας μεσογειακῆς θαλασσοπλοίας, ὅσον καὶ διὰ τὸ σύντομον τοῦ χρόνου καὶ τὸ ἄμεσον ἀντίκρυσμα, τὴν ἐπομένην ἡμέραν, τῶν θρυλικῶν τοπίων τὰ ὁποῖα ἠλεκτρίζουν κάθε ξένον: Ὀλυμπία-Ἐπίδαυρος-Δελφοὶ κλπ.

Ἡ σύνδεσις αὕτῃ θὰ μᾶς ἐξησφάλιζε τὴν ἐπιθυμητὴν θερινὴν πελατεῖαν, ἡ ὁποία καὶ θὰ διεκινεῖτο ἐντὸς τῆς χώρας δι' ἰδίων μέσων. Τὸ φέρρυ - μπώτ ὅμως θὰ ἐστοιχίζε περὶ τὸ 1.300.000 δολλάρια καὶ εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ ἦτο ἐπωφελὴς ἐπιχείρησις δι' ἰδιώτην. Διὰ τὸ Κράτος ὅμως θὰ εἶχε τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἔχει μία γέφυρα ἢ ἓνας δρόμος τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ στοιχίζει χωρὶς νὰ ἀποδίδῃ τόκους ἢ μερίσματα, ἀλλὰ ἐξυπηρετεῖ γενικώτερα συμφέρον τα τῆς οἰκονομίας.

Τὸν τουρισμὸν τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέρει ἡ Ἀμερικὴ, διότι οἱ Ἀμερικανοὶ ἐμφανίζονται ὡς οἱ πολυπληθέστεροι τουρίσται τῆς χώρας μας, μολονότι πρόκειται κατὰ πλειοψηφίαν περὶ Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν ἀπέραντον χώραν τῶν Η.Π.Α., ὅπου διασταυρῶνεται τὰ μεγαλύτερα διαφημιστικὰ συγκροτήματα τοῦ κόσμου καὶ ὅπου ὁ κοινὸς πολίτης καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν διαφήμισιν, ὁ Ἑλληνικὸς τουρισμὸς δὲν ἔχει ἀκόμη οὔτε «Γραφεῖον Παροχῆς Πληροφοριῶν».

Εἶναι ἀνάγκη νὰ πειθοῦν οἱ Ἀμερικανοὶ περὶ τῶν τουριστικῶν δυνατοτήτων τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπένδυσις ἀμερικανικῶν κεφαλαίων εἰς αὐτὴν διὰ τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἓν ἐκ τῶν μελημάτων τοῦ Ε.Ο.Τ. κατὰ τὸ προσεχὲς μέλλον.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Εὐρισκόμενοι εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης μελέτης ἐπιθυμοῦμεν νὰ τονίσωμεν τὰς βασικὰς προϋποθέσεις διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τοῦ τουρισμοῦ εἰς τὴν χώραν καὶ ἰδίᾳ νὰ τονίσωμεν τὴν μεγίστην συμβολὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν αὐτὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας τουρισμοῦ.

Ἀνακεφαλαιοῦντες τονίζομεν ὅτι: 1) Πρέπει νὰ ἀυξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εὐθηνῶν καὶ ἀνέτων ξενῶνων. 2) Πρέπει νὰ δημιουργηθῇ τουριστικὴ συνείδησις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, 3) Ὑπάρξει προγράμματος ἐορταστικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων μὲ γενικώτερον ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ μὲ τοπικὸν χρῶμα, προγράμματος τὸ ὁποῖον νὰ ἱκανοποιῇ τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν ξένων καὶ νὰ εἶναι συγχρόνως προσηρμοσμένον πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν περιβάλλον.

Εἶναι γεγονός ὅτι τελευταίως καταβάλλεται προσπάθεια καὶ ὀργανώθη μία σειρά καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων (Φεστιβάλ τῶν Ἀθηνῶν ἐορτῆ κρασιοῦ) καὶ ἐδόθησαν παραστάσεις ἀρχαίου Ἑλλην. δράματος.

Αἱ ἐκδηλώσεις αὗται ἀπέσπασαν τὰ διθυραμβικώτερα σχόλια καὶ ἐπιτρέπουν τὴν πρόβλεψιν μεγαλυτέρων ἀκόμη ἐπιτυχιῶν.

Ὅπως γίνεται εἰς ὅλας τὰς τουριστικῶς ἐξειλιγμένας χώρας, πρέπει νὰ ἀξιοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ διάφορα λαϊκὰ πανηγύρια, τὰ μὲ ἐκδηλον καὶ ἔντονον τὸν τοπικὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ χρῶμα τῆς Πατρίδος. «Πανηγύρι τῆς Πρωτοχρονιάς», τοῦ «Τρύγου», τοῦ «Πάσχα» κλπ., λαϊκὰ πανηγύρια τὰ ὁποῖα νὰ προβάλλουν εἰς τὸν ἐπισκέπτην τῆς χώρας μας τὴν εἰκόνα μιᾶς σύγχρονης, ζωντανῆς καὶ χαρούμενης Ἑλλάδος, ἣτις συνεχίζει τὴν παράδοσιν τῆς αἰσιοδοξίας.

Εἰς τὰ πλαίσια τῆς παραδόσεως αὐτῆς ὑπάρχουν καὶ τὰ σχετικὰ θεατρικὰ ἔργα, τὰ λεγόμενα «κωμειδύλλια» μὲ τὸ ἔντονον ρουμελιώτικον, ὑδραϊκόν, νησιώτικον καὶ βουνίσιον χρῶμα. Ἐπίσης ὑπάρχουν τὰ ἀριστουργήματα τῆς μεταβυζαντινῆς τέχνης, ὅπως ἡ «Θυσία τοῦ Ἀβραάμ», ὁ «Ἐρωτόκριτος» κλπ. Ταῦτα πάντα εἶναι προϊόντα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ προσφέρῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς ἓνα ξένον, νὰ τὸν γοητεύσῃ

και να τον προσελκύση δια τῆς διαφημίσεως. Διότι τὰ προϊόντα αὐτὰ ὁ ξένος ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἄλλοῦ.

Αὗται εἶναι αἱ προϋποθέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ βασισθῇ ἓνα οἰκοδόμημα πραγματικὸν Ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ. Πέραν τούτων, βεβαίως, ἀπαιτοῦνται πολλὰ εὐρήματα καὶ πολλὰ τουριστικὰ ἐμπνεύσεις καὶ λεπτομέρειαι. Τὰ ἀνωτέρω ὁμως εἶναι ἡ βᾶσις, ὁ πυρῆν.

Καὶ ἤδη θὰ ἀσχοληθῶμεν μετὰ τὸν ἐσωτερικὸν μας τουρισμὸν, τὴν σημασίαν του καὶ τὰ προβλήματα του.

Εἶναι γεγονός, ὅτι εἰς τὴν σχέσιν μεταξὺ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐγχωρίου (ἐσωτερικοῦ) τουρισμοῦ τοποθετεῖται τὸ κέντρον τοῦ τουριστικοῦ μας προβλήματος. Εἶναι ἀνάγκη, διὰ νὰ στηρίζωμεν ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων τὴν τουριστικὴν μας προσπάθειαν, νὰ κατανοήσωμεν πλήρως τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν μορφῶν τοῦ τουρισμοῦ σχέσιν, νὰ ἐπισημάνωμεν τὰ σημεῖα ἐπαφῆς των καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ προβῶμεν εἰς τὸν προγραμματισμὸν τῆς τουριστικῆς μας πολιτικῆς.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν πορείαν τῆς ἡ τουριστικῆς ἀνάγκης ἠκολούθησε μίαν διαδοχικὴν ἐξέλιξιν καὶ ἡ μορφή τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ ἔλαβε τὴν χρονικὴν προτεραιότητα ἐν σχέσει μετὰ τὸν ἐξωτερικόν, ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσθη πολὺ ἀργότερον.

Ἡ χρονικὴ σχέσις μεταξὺ τῶν δύο τούτων κλάδων δὲν εἶναι τυχαία. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς φυσικῆς σειρᾶς τῶν πραγμάτων, διότι ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ γνωρίσῃ πρῶτον τοὺς γειτονικοὺς του τόπους καὶ τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τῶν ὁποίων κατοικοῦνται, καὶ ἀφοῦ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν προεκτείνει τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ μακρύτερον.

Ἦρχισεν ὡς κίνησις τοπικὴ, ἐπροχώρησεν εἰς διατοπικὴν, ἐπέξετάθη εἰς ἐνδοεθνικὴν διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν σημερινὴν διεθνῆ μορφήν τῆς.

Ἡ πορεία ὁμως αὕτη διέγραψε, κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς, τὴν ὀργάνωσιν τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων διακινήσεως. Καὶ διὰ νὰ ἀναχθῶμεν ἀμέσως εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμὸν, ἐπεσημάνθησαν τὰ τουριστικὰ ἐνδιαφέροντα τὰ ὁποῖα παρουσιάζει ἡ χώρα καὶ ὀργανώθη τὸ σύνολον τῶν τουριστικῶν μέσων καὶ ἐγκαταστάσεων, τὰ ὁποῖα σήμερα περιλαμβάνομεν εἰς τὴν περιληπτικὴν ἔκφρασιν «τουριστικὸς ἐξοπλισμός».

Ἐδημιουργήθησαν οὕτω ὀρισμέναι προϋποθέσεις τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεώς τῆς καὶ ἐσυστηματοποιήθη ἡ ἀνάδειξις καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν τουριστικῶν κεφαλαίων τῆς. Παράλληλως, ἐδημιουργήθη μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἡ τουριστικὴ παράδοσις καὶ ὡς καταστάλαγμα αὐτῆς ἡ τουριστικὴ συνείδησις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πράγματι σημαίνοντα παράγοντα διὰ μίαν τουριστικῶς προηγουμένην χώραν.

Εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν οικονομικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ, ἡ συμβολὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ παρουσιάζεται περισσύτερον ἀπλῆ καὶ σημαίνουσα. Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουριστικὴ κίνησις εἰς τὴν χώραν μας, παρὰ τὰς σημειωθείσας κατὰ τὴν τελευταίαν δετίαν προόδους, εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς χαμηλόν, ἐν

συγκρίσει μάλιστα με την ανάλογον κίνησιν τῶν γειτονικῶν μας χωρῶν, ἐπίπεδον.

Τὸ μειωμένον τοῦτο ἐπίπεδον τοῦ ἐξωτερικοῦ μας τουρισμοῦ ὀφείλεται, πρὸ παντὸς ἄλλου, εἰς τὸ ὅτι ἡ χώρα μας, λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως, εὐρίσκεται μακρὰν ἀπὸ τὰ διαμορφωθέντα ἤδη τουριστικὰ ρεύματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐξαιρετικῶς δύσκολον, ἄνευ πολυχρονίων προσπαθειῶν καὶ προετοιμασιῶν, νὰ τραποῦν πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ τουριστικοῦ μας ἐξοπλισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων μέσων διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν ξένων, εἶναι καθυστερημένη διότι ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουριστικὴ κίνησις δὲν παρέχει τὴν δυνατὴν ἀποδοτικῆς ἐκμεταλλεύσεώς του ἀπὸ οικονομικῆς πλευρᾶς.

Ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης τὸ ἰδιωτικὸν κεφάλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ κύριον λόγον, εἰς μίαν χώραν μὲ ὀργανικῶς ὑγιᾶ τουριστικὴν οἰκονομίαν ἐπιπίπτει τὸ βάρος καὶ ἀνήκει ἡ λειτουργία δημιουργίας καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ τουριστικοῦ ἐξοπλισμοῦ, δὲν ἐνθαρρύνεται εἰς τουριστικὰς ἐπενδύσεις τῶν διαθεσίμων οικονομικῶν μέσων του.

Πράγματι, ἡ τουριστικὴ μας κίνησις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὄχι μόνον εἶναι ἀκόμη ποσοτικῶς μικρὰ ἀλλὰ καὶ χρονικῶς ἐμφανίζεται περιορισμένη, διαρκούσα ὀλίγους μόνον μῆνας κατ' ἔτος καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς θερινούς, ὅποτε καὶ παρουσιάζεται στενότης τῶν μέσων ὑποδοχῆς τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ μας εἶναι ποσοτικῶς πολὺ περισσότερον μειωμένης οικονομικῆς ἀξίας.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, αἱ τουριστικαὶ ἐπιχειρήσεις μας καὶ πρὸ πάντων αἱ ξενοδοχειακαὶ καὶ συγκοινωνιακαὶ δὲν κατορθώνουν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα διετέθησαν δι' αὐτάς. Μόνιμον ἔλλειμμα βαρύνει συνεχῶς τὴν οικονομικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν, τὰς καθιστᾷ κατ' ἀνάγκην ἀναιμικὰς καὶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν προσπάθειαν βελτιώσεως καὶ αὐξήσεως αὐτῶν. Αὐτὴν τὴν οὐχὶ ὑγιᾶ κατάστασιν τῶν τουριστικῶν μας ἐπιχειρήσεων δύναται νὰ διορθώσῃ καὶ τελικῶς νὰ ἐξαλείψῃ, πρὸς ὄφελος τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐσωτερικοῦ μας τουρισμοῦ.

Ἡ συμβολὴ τοῦ ἐγγχωρίου τουριστικοῦ ρεύματος ἐξακολουθεῖ νὰ προηγῆται εἰς μεγάλον ἀκόμη βαθμὸν ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν τουρισμὸν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ τουριστικοῦ εἰσοδήματος καὶ νὰ στηρίξῃ τὰς περισσότερας τῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς μας εἶναι ὁ ἀπαραίτητος καὶ ἀδιαφιλονίκητος παράγων τῆς οικονομικῆς ἐπιβιώσεως τῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ τόπου μας καὶ ἀποτελεῖ, θὰ συνεχίσῃ δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀναποφεύκτως ἀποτελῶν τὸ θεμέλιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ βασιίξεται ἡ οικονομικῶς ἀποδοτικὴ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν, ἰδίως ἐὰν ἐπιτευχθῇ ἡ χρονικὴ κλιμάκωσις τοῦ ἐγγχωρίου τουριστικοῦ ρεύματος. Διὰ τῆς συμβολῆς του αὐτῆς ὁ ἐγγχώριος τουρισμὸς καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἴδρυσιν, λειτουργίαν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι, ἀσφαλεῖς χάρις εἰς αὐτὸν οικονομικῶς, θὰ εἶναι ἔτοιμοι καὶ

άρτιως εξωπλισμένοι δια νά ὑπηρετήσουν τήν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουριστικήν κίνησιν.

Ἐργαζόμενοι δια τήν προαγωγήν τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ θεμελιώνομεν ταυτοχρόνως τήν ἐπιτυχίαν μας καί εἰς τήν προσπάθειαν ἣ ὁποία καταβάλλεται δια τήν πρόοδον εἰς τόν τομέα τοῦ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ.

Δέν ἐντοπίζεται ὁμως μόνον εἰς τήν ἀνωτέρω σχέσιν καί συμβολήν ἣ σημασία καί ἣ σπουδαιότης τῆς ἐγγχωρίας τουριστικῆς κινήσεως. Ἐπιδρά ἐπί τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς χώρας καί συντείνει εἰς τήν ὀρθολογισμένην κατανομήν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκάστης χώρας.

Διά τῆς προωθήσεως τοῦ ἐγγχωρίου τουρισμοῦ μας δυνάμεθα ἀκόμη νά καταπολεμήσωμεν μερικὰς περιπλοκάς τοῦ δημογραφικοῦ μας προβλήματος καί ἰδίως τήν στροφήν τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου πρὸς τὰς πόλεις, τήν ἀστυφιλίαν, ἣ ὁποία τόσον ἐντονος παρουσιάζεται μεταπολεμικῶς. Μὲ τήν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐγγχωρίου τουρισμοῦ δυνάμεθα νά βοηθήσωμεν τὸν πληθυσμὸν τῆς ὑπαίθρου νά αὐξήσῃ τὸ εἰσόδημά του καί νά ἀναβιβάσῃ τήν στάθμην τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ἐπιπέδου, ἐλαττώνοντες οὕτω τὸ χάσμα τὸ ὁποῖον ὑφίσταται μεταξύ τοῦ τρόπου ζωῆς τῶν ἀστικῶν καί τῶν ἀγροτικῶν μας πληθυσμῶν.

Ὑπολογίζεται ὅτι ἄνω τῶν ἐβδομήκοντα μεγάλων ἢ μικροτέρων τουριστικῶν καί ἐκδρομικῶν ὀργανώσεων λειτουργοῦν ἤδη εὐδοκίμως εἰς ὅλοκληρον τήν Ἑλλάδα καί δια τῆς ἀνιδιοτελοῦς προσηλώσεώς των εἰς τήν καλλιέργειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ κυρίως τουρισμοῦ ἀπεργάζονται συστηματικῶς τήν τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ τόπου μας.

Αἱ τουριστικαὶ μας ὀργανώσεις ὑπῆρξαν οἱ πρωτοπόροι τῆς τουριστικῆς μας προόδου καί εἰς τήν δρᾶσιν των ὀφείλεται ἡ ὄθησις ἣ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸν τουρισμὸν τῆς χώρας μας, ἐνῶ ἡ περὶ τοῦ τουρισμοῦ κρατικὴ μέριμνα, λόγῳ τῆς δεξυτέρας τοῦ συναλλαγματικοῦ μας προβλήματος, ἀπερροφήθη κυρίως εἰς τήν προσπάθειαν τῆς προσελκύσεως τῶν ξένων καί πολὺ ὀλιγώτερον ἀπησχολήθη μὲ τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμὸν.

Τοῦτο καταφαίνεται καί εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἰδρυτικοῦ νόμου τοῦ Ε.Ο.Τ., ἐνθα ἐλάχισται μόνον διατάξεις ἔχουν περιληφθῆ, καί αὐταὶ παρέργως, ἀναφερόμεναι εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμὸν.

Ἀνάγκη λοιπὸν νά γίνῃ νομοθετικὴ διεύρυνσις τῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Ο.Τ. εἰς τρόπον ὥστε νά περιληφθῆ μεταξύ τῶν κυρίων σκοπῶν αὐτοῦ καί ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐγγχωρίου Τουρισμοῦ. Δέν νοεῖται ὀλοκληρωμένος καί ἄρτιος προγραμματισμὸς τῆς τουριστικῆς μας πολιτικῆς χωρὶς ἀναφορὰν πρὸς ὅλους τοὺς παράγοντας τῆς τουριστικῆς μας προσπάθειας.

Πρέπει νά ἀναπτύξωμεν ἀπαραιτήτως τὸν λαϊκὸν τουρισμὸν, διὰ τοῦ ὁποίου δύνανται νά ἐπιτευχθῆ καί ἡ κλιμάκωσις τῆς τουριστικῆς κινήσεως κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἔτους, ἀνακουφίζοντες οὕτω τὰς τουριστικὰς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ τουριστικοῦ φορτίου εἰς ὀρισμένην μόνον ἐποχὴν τοῦ ἔτους καί δίδοντες ἀφ' ἑτέρου

σημαντικήν κίνησιν εἰς αὐτάς κατὰ τὴν ἕως τώρα ἄγονον περίοδον τῆς λειτουργίας των.

Ἡ κλιμάκωσις τῆς τουριστικῆς μας κινήσεως συνδέεται μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ὀρεινοῦ τουρισμοῦ μας. Δὲν ἔχει ἡ Ἑλλάς, λογῶ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, καὶ πολλὰς δυνατότητας νὰ καταστῇ κέντρον ὀρεινοῦ τουρισμοῦ. Ἡ γνησία μορφή αὐτοῦ παρ' ἡμῖν εἶναι ἡ καθαρὰ ὀρειβάσια καὶ αὐτὴν κυρίως πρέπει νὰ καλλιεργήσωμεν διὰ νὰ τονώσωμεν τὸν ὀρεινὸν τουρισμὸν μας καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν τὴν ἰσχυρὴν οἰκονομίαν τῶν ὀρεινῶν μας πληθυσμῶν.

Διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ μας τουρισμοῦ προϋπόθεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἑνταξίς καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὀργανώσεων τοῦ ἐγχωρίου τουρισμοῦ ἐν τῷ πλαίσίῳ μιᾶς προγραμματισμένης καὶ εὐρυτέρας προσπάθειας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Πρέπει νὰ συντονισθῇ καὶ νὰ ἐναρμονισθῇ ἡ δράσις ὄλων τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν, νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν κύκλον τῆς τουριστικῆς προσπάθειας τοῦ Κράτους καὶ νὰ παραχωρηθοῦν τέλος εἰς αὐτάς ἐκεῖνα τὰ μέσα καὶ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἐκάστοτε δικαιολογοῦνται ἐκ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς βαρύτητος τῆς συμβολῆς των εἰς τὴν τουριστικὴν προκοπὴν τοῦ τόπου μας.

Ἐπιβάλλεται ὅθεν ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν τουριστικῶν μας ὀργανώσεων καὶ ἡ ἐξ ὑπαρχῆς ρύθμισις τοῦ ὅλου θεμάτων ἐπὶ ὑγιεινῶν ἀρχῶν καὶ στερεωτέρων θεμελιῶν.

Δύο εἰδικώτεροι μορφαὶ τῆς ὅλης ἐσωτερικῆς κινήσεως, ὁ θαλάσσιος καὶ ὁ νησιωτικὸς τουρισμὸς μας, οἱ ὁποῖοι ἐπιδέχονται εὐρυτάτην ἐξελίξιν, χάρις ἰδίως εἰς ὠρισμένας εὐνοϊκὰς συνθήκας, πρέπει νὰ τύχουν ἰδιαίτερας ἐνθαρρύνσεως καὶ προσοχῆς. Μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χερσαίων συγκοινωνιακῶν μέσων (θεσμὸς «πούλμαν»), ἡ ἀκτοπλοικὴ μας κίνησις, ἡ ὁποία ἄλλοτε εὐρίσκετο εἰς ὑψηλὸν ἐπίπεδον οἰκονομικῆς ἀκμῆς, ἔχει ἤδη περιπέσει εἰς μαρασμὸν καὶ ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ τονώσωμεν ἐκ νέου τὸν κλάδον αὐτὸν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας εἶναι ἡ προώθησις τοῦ νησιωτικοῦ τουρισμοῦ, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει μεγάλας δυνατότητας.

Ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμὸς ἐξακολουθεῖ καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑπηρετῆται εἰς μεγάλην ἔκτασιν ὑπὸ τῶν τουριστικῶν ἐπιχειρήσεων, αἱ ὁποῖαι παραλλήλως ἀσχολοῦνται καὶ μὲ τὸν ἐξωτερικὸν τουρισμὸν. Ὅσον ὅμως ὁ τελευταῖος θὰ ἀναπτύσσεται περισσότερο, τόσον θὰ καθίσταται ἀναγκαιότερα ἡ ὀργάνωσις ἑνὸς συστήματος τουριστικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τὸ ὁποῖον νὰ ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὸν ἐγχώριον τουρισμὸν μας καὶ νὰ ὑπηρετῇ ἐκεῖνους τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τουριστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἀπόψεως εἰσοδήματος εὐρίσκονται εἰς ἀνάλογον θέσιν μὲ τὴν ἰδικὴν μας μέσῃν τάξιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τὸν κύριον ὄγκον τῆς ἐγχωρίας τουριστικῆς κινήσεως.

Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν ξένων περιηγητῶν περιλαμβάνονται κυρίως οἱ σπουδασταί, οἱ ὁποῖοι ὅσον καὶ ἂν φαίνονται ἀμελητέα οἰκονομικῶς κατηγορία τουριστῶν, ὅμως ἀποτελοῦν πολύτιμον παράγοντα διαφημίσεως καὶ προπαγάνδας διὰ τὸν τουρισμὸν καὶ τὴν χώραν μας.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς οἰκιακῆς ξενοδοχίας, ἰδίως εἰς τὰς νήσους καὶ τὰ

ὄρεινὰ χωρία μας προσαρμόζεται ἰδιαίτερος εἰς τὴν μορφήν τοῦ τουριστικοῦ πρὸς αὐτὰ ἐσωτερικοῦ ρεύματος. Ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία μικρῶν λαϊκῶν ξενοδοχείων πληρούντων τὰς βασικὰς ἀνάγκας καθαριότητος καὶ ἀνέσεως ἐνδείκνυται δι' ὄρισμένους τουριστικούς τόπους, οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται μακρὰν τῶν ἀστικῶν κέντρων.

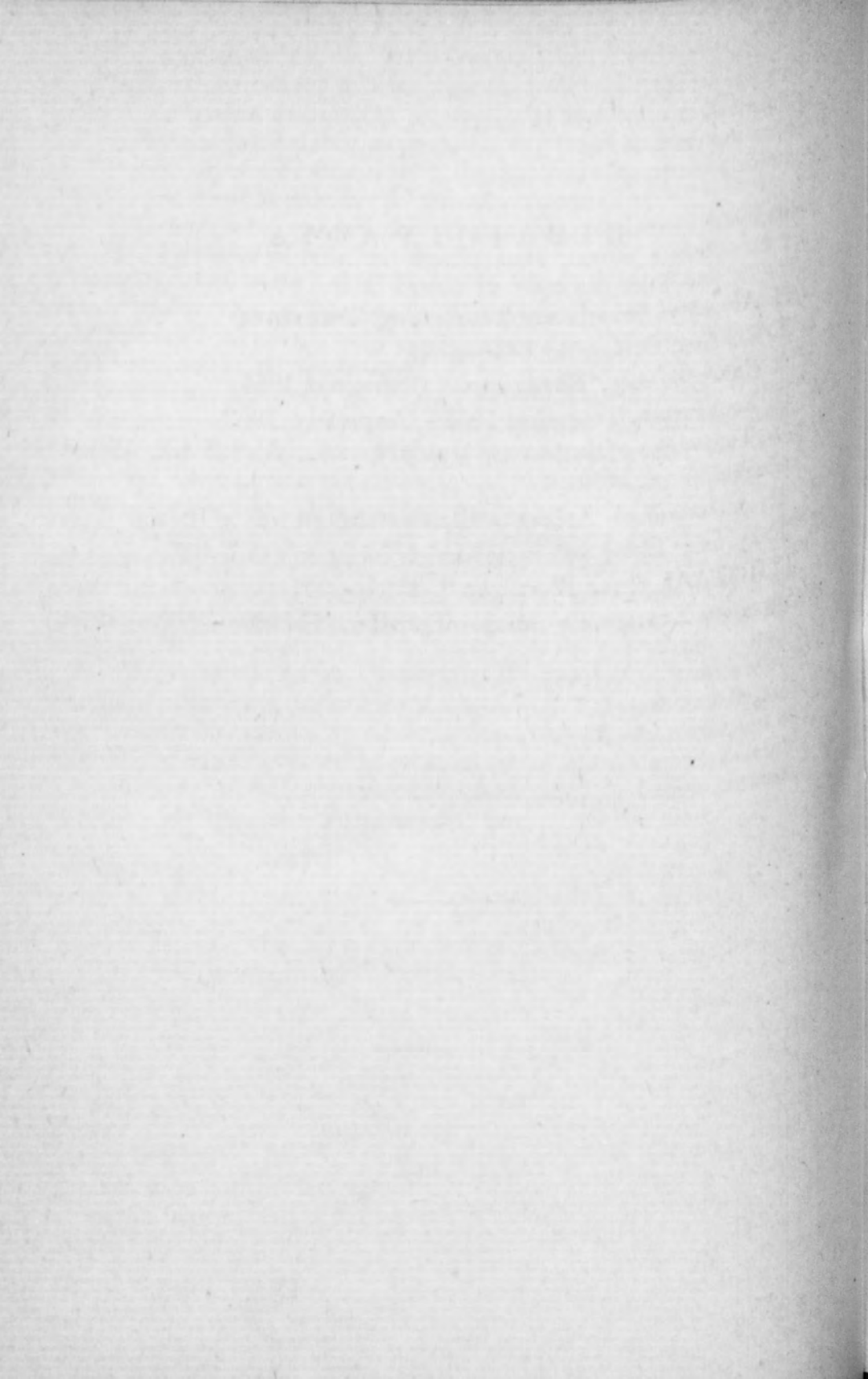
Ἡ χρησιμοποίησις, κατόπιν καταλλήλου διαρρυθμίσεως, τῶν ξενώων τῶν διαφόρων Μονῶν, αἱ ὅποιοι κατὰ κανόνα εὐρίσκονται εἰς θελκτικὰ φυσικὰ τοπία καὶ αἱ ὅποιοι ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς φθορᾶς κινδυνεύουν νὰ ἀφανισθοῦν, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνὸς δικτύου ξενώων εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν χώραν μετὰ τὴν διάθεσιν μικρῶν κεφαλαίων. Ἡ εἰσαγωγή δὲ καὶ ἡ λειτουργία εἰς τὴν χώραν μας τοῦ θεσμοῦ τῶν «ξενῶνων νεότητος» (Auberges de jeunesse, Jugend Herbergen), οἱ ὅποιοι ἔχουν εὐρύτατα διαδοθῆ εἰς πλεῖστας εὐρωπαϊκὰς καὶ ἄλλας χώρας, θὰ βοηθήσῃ πολὺ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ λαϊκοῦ τουρισμοῦ, ἰδίως μεταξὺ τῆς νεότητος καὶ θὰ προσελκύσῃ ταυτοχρόνως καὶ τὴν νεολαίαν τῶν ἄλλων χωρῶν.

Προσεπαθήσαμεν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι κατεδείξαμεν διὰ τῆς παρούσης μελέτης τὴν ἀξίαν τοῦ τουρισμοῦ δι' ἐκάστην χώραν καὶ τὴν σημασίαν αὐτοῦ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, δώσαντες μίαν συνθετικὴν εἰκόνα τοῦ φαινομένου καὶ τονίσαντες τὰ πολυποίκιλα καὶ λεπτὰ αὐτοῦ προβλήματα.

Ὁ Τουρισμὸς πρέπει εἰς τὸ μέλλον νὰ προσελκύσῃ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κυβερνητῶν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διότι δύναται κατὰ ἓν σοβαρὸν ποσοστὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος, δυνάμενος νὰ καλύψῃ ἐνίστε καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν μας, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ πρᾶγματι τὸν «βραχνᾶ» τῆς οἰκονομίας μας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Ν. Αιγινήτη. Θεωρία τῆς Τουριστικῆς Ἐπιστήμης
 2. Ξ. Ζολώτα. Θεωρητικὴ Οἰκονομικὴ
 3. Δ. Καλιτσουνάκη. Ἐφηρμοσμένη Οἰκονομικὴ 1954
 4. Π. Σουλάντικα. Τουρισμὸς 1951 - Ἀστυφιλία 1952
 5. Ι. Τουρνάκη. «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» τόμ. Α' 1.2 σελ. 45 καὶ ἐφεξῆς.
 6. Ἐγκυκλοπαιδικὰ Λεξικά «Ἐλευθερουδάκη» καὶ «Ἡλίου»
 7. Ἑλληνικὸς Τύπος καὶ περιοδικαὶ ἐκδόσεις τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ΣΠΟΥΔΑΙ τόμος Ε' τεύχος 6, 1954 - 55)
 8. Μηνιαῖον Στατιστικὸν Δελτίον Τραπεζῆς Ἑλλάδος - Μάϊος 1956
-

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Κατωτέρω παραθέτομεν τὴν ἔκθεσιν ἐλέγχου τῶν διαχειριστικῶν περιόδων τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν 1949-1950 ἕως 1954-1955 τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, συνταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας συσταθείσης Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου.

Κατὰ τὰ διαχειριστικά ταῦτα ἔτη, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶχεν ὀρίσει Ἐλεγκτὰς δύο διευθυντὰς τῶν Ἐντελλομένων ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἀνήκοντας εἰς τὴν δύναμιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ διὰ τούτων παρηκολούθει συνεχῶς τὴν διεξαγομένην διαχείρισιν.

Ἡ Σχολὴ χαίρει ἰδιαίτερος διὰ τὰ πορίσματα τοῦ γενομένου ἐλέγχου τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν κατακλεῖδα τῆς ἐκθέσεως. Συνιστοῦν, πράγματι, μίαν ἠθικὴν ἐπιβράβευσιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἐπιπόνου καὶ τόσον ἐνθούς ἔργου τῆς Σχολῆς.

Πνεῦμα τάξεως, ἐνημερότητος καὶ λελογισμένης οἰκονομίας ἐπροντάνευσε, λέγει ἡ ἔκθεσις, εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς καὶ τὸ ὄλον ἔργον ἐπραγματοποιήθη μὲ ἀσήμαντα μέσα καὶ μὲ θυσίας τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ πόρισμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν κριτικὴν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡ Σχολῆς. Ἀποτελεῖ, ὅμως, καὶ καταπελτικὴν ἀπάντησιν κατὰ παντός ἰσχυρισμοῦ, ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς εἶναι πολυτελής ἢ δαπανηρά. Διότι καὶ αὕτη ἡ ἀνακριβεία διευπλώθη κάποτε παρ' ἀνευθύνων συγκοφαντῶν καὶ —δυστυχῶς— ἐπανελήφθη παρ' ὑπευθύνων χειλέων! Ὅταν εἶναι εἰς ὄλους ἀντιληπτόν, ὅταν τὰ διαχειριστικὰ στοιχεῖα κραυγάζουν καὶ οἱ ἀριθμοὶ εἶναι ἀμείλικτοι, ὅτι ἐπετεύχθη τὸ μέγιστον τῆς ἐκπαιδευτικῆς προσπάθειας μὲ τὰ ελάχιστα τῶν μέσων, πᾶσα κακόβουλος αἰτίασις πολυτελείας συντοίβεται εἰς τὸν γρανίτην τῆς ἀληθείας ἦν, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της, ἡ Σχολὴ διεκήρυξε, ὅτι δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς οἰκονομικὸν ὄργανισμὸν κοινῆς ὠφελείας, ἀλλ' ἀνωτέρας προῆν πνευματικὴν ἰδεολογικὴν προσπάθειαν, Δ. Συμβούλων καὶ Καθηγητῶν φιλοδοξούντων νὰ κοσμήσουν τὸν τόπον μὲ ἕν νέον, ὕγιές, ὑποδειγματικὸν καὶ πρωτοπόρον μορφωτικὸν ἴδρυμα, τελῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κοινωνίας, τῶν νέων καὶ τοῦ κράτους.

Ἡ Σχολὴ συνήρτησε πολλὰ ἐμπόδια, πλείστας ἀντιδράσεις, πολλὰς κακότητας καὶ ἀνοησίας, ἀλλ' εὔρον ἐπίσης κατὰ τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ καθήκοντός της καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ἀγάπην

καὶ τὴν στοργὴν πολλῶν, καὶ εὐτυχῶς τὸ πλῆθος τῶν τελευταίων καθημερινῶς αὐξάνει. Θλίβεται εὐλιχρινῶς διὰ τὰς ἐναντίον της ἀδικαιολογήτους κακίας καὶ μικρότητας—αἱ ὁποῖαι βλάπτουν τὸ ἔθνος—καὶ στηρίζεται εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν τιμῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι μὲ τόσῃν χαρὰν καὶ τόσον ἐνθουσιασμόν παρακολουθοῦν τὸ ἔργον της.

Ἡ Σχολὴ θεωρεῖ τὴν γενομένην ἔκθεσιν * πολύτιμον ἠθικὴν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου της.

Ἡ ἔκθεσις ὀρθῶς τονίζει ὅτι ἡ Σχολὴ ἠδυνήθη νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ χάρις εἰς τὸ Διδακτικὸν Προσωπικόν, τὸ ὅποιον ἐπὶ ἔτη δέχεται νὰ λαμβάνῃ μειωμένας τὰς νομίμους ἀμοιβὰς του καὶ διαθέτει μέρος τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξετάστρων διὰ γενικωτέρας τῆς Σχολῆς ἀνάγκας.

Ἡ ἔκθεσις ἐξαίρει τὴν λαμπρὰν προσπάθειαν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, ἄνευ δαπάνης τινὸς διὰ τὴν Σχολὴν, τὴν ἄνευ ἐπιβαρύνσεως λειτουργίαν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

Ἀκόμη ἡ ἔκθεσις σημειώνει τὴν γενικωτέραν ἐπιστημονικὴν καὶ μορφωτικὴν ἐργασίαν τῆς Σχολῆς, μὲ τὰ περιοδικὰ της καὶ τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις της. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν καλύτεραν ὑπηρεσιακὴν δικαίωσιν τοῦ προγράμματος ἐπαφῆς τῆς Σχολῆς μὲ τὸ εὐρύτερον κοινὸν καὶ κατατοπισμοῦ τῶν σπουδαστῶν της ἐπὶ γενικωτέρων θεμάτων, διὰ δημοσιευμάτων καὶ διαλέξεων, ὧν ἡ ἀπήχησις εἰς τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου ὑπῆρξε τόσον ἐνθουσιώδης.

Τελικῶς, ἐκ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐκθέσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Σχολὴ αὕτη, μὲ τὴν εὐρυστάτην ἐκπαιδευτικὴν δοῶσιν καὶ τὴν τόσον ζωντανὴν προβολήν, ἐπιβαρύνει οἰκονομικῶς τοὺς σπουδαστάς της ὀλιγώτερον ἀπὸ πᾶν ἄλλον ἴδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν χώραν μας χάρις εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς ἐννοίας «καθῆκον» τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ της καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου φωτεινὴν καθοδήγησιν τῆς λειτουργίας της.

* Σημειοῦται παρεμπιπτόντως, ὅτι οἱ ὀρισθέντες ἐλεγκταὶ ἦσαν πρόσωπα τελείως ἀγνωστα, τόσον εἰς τοὺς κατὰ νόμον ὑπευθύνους τῆς διαχειρίσεως Πρόεδρον τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ Ταμίαν, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἐκπαιδευτικὴν Διεύθυνσιν καὶ τὸ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΚΑΜΠΙΤΣΗ καὶ ΣΠΥΡΙΔ. ΚΟΝΤΟΜΑΡΗ

Τμηματορχῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Βιομηχανίας

«Περὶ τοῦ διεξαχθέντος ὑπ' αὐτῶν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν οικονομικῶν χρήσεων 1949 - 50 ἕως 1954 - 55 τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (Α.Σ.Β.Σ.) δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 49676)20-7-56 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργ. Βιομηχανίας».

Κατόπιν τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, δι' ἧς συνεστήθη Ἐπιτροπὴ ἐξ ἡμῶν διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τῶν οικονομικῶν χρήσεων τῶν ἐτῶν 1949 - 50 μέχρι καὶ τῆς τοῦ οἰκον. ἔτους 1954 - 55 τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, προέβημεν εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰρημένου διαχειριστικοῦ ἐλέγχου, ἐξ οὗ προέκυψαν τὰ ὡς κάτωθι ἀναφερόμενα.

Ὡς γνωστόν, ἡ λειτουργία τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν χρονολογεῖται ἀπὸ μακροῦ (προπολεμικῶς) καὶ συνεπῶς ἔχουσι προηγηθῆ τοῦ παρόντος ἐλέγχου ἕτεροι παρόμοιοι ἀφορῶντες ἀντίστοιχα προγενέστερα οικονομικά ἔτη, εἰς τοὺς ὁποίους θ' ἀναφέρονται σχετικὰ μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς Σχολῆς καὶ λεπτομέρειαι τῆς κατὰ καιροὺς λειτουργίας αὐτῆς ἀπὸ οικονομικῆς ἀπόψεως κ.λ.π., συμφῶνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς οἰκείοις Νόμοις περὶ Ἰδρύσεως καὶ ὀργανώσεως αὐτῆς διαλαμβανόμενα.

Κατόπιν αἰτήσεώς μας εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς, αὕτη ἔδωκεν ἐντολήν εἰς τοὺς ἀρμοδίους τῆς Γραμματείας καὶ παρεσχέθησαν ἡμῖν προθύμως πάντα τὰ τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία καὶ λοιπὰ σχετικὰ στοιχεῖα τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαταχθέντος ἐλέγχου.

Τὸ οικονομικὸν ἔτος τῆς Σχολῆς εἶναι ταυτόσημον πρὸς τὸ ἀκαδημαϊκόν, ἀρχόμενον τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγον τὴν 31ην Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ Σχολὴ κατὰ τὰ οικονομικά ἔτη 1949 - 50 ἕως 1952 - 53 μετεχειρίζετο ἐν λογιστικὸν βιβλίον ὡς Ταμεῖον - Ἡμερολόγιον, ἕτερον ὡς Καθολικὸν καὶ διάφορα ἄλλα βοηθητικὰ ἐν προκειμένῳ στοιχεῖα καὶ δικαιολογητικὰ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ἰδρύματος, ἀπὸ δὲ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1953 - 54 καὶ ἐφεξῆς τηρεῖται ἰδιαίτερον βιβλίον Ἡμερολογίου κατὰ τὸν σύνθηθι λογιστικὸν τύπον τοῦ διπλογραφικοῦ συστήματος.

Ἐπειδὴ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν διαχειριστικῶν πράξεων τῆς Σχολῆς (περιοριζομένων κυρίως εἰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς) ἔχουσι καθαρῶς ταμειακὸν χαρακτῆρα, προεκρίθη ἐν προκειμένῳ ὁ ἔλεγχος τῶν λ)σμῶν τῶν βιβλίων ἡμερολογίου καὶ Ταμείου καὶ ἡ ἀντιπαραβολὴ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν, ἐπηκολού-

θησεν ὁ ἔλεγχος τῶν προσκομισθέντων δικαιολογητικῶν στοιχείων τῶν οἰκείων πράξεων (ἐσόδων καὶ ἐξόδων) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς γενομένας ἐν τοῖς εἰρημένοις βιβλίοις καὶ τῷ Καθολικῷ ἔγγραφῳ, τελικῶς δὲ ἐγένετο ὁ ἔλεγχος τῶν λοιπῶν στοιχείων καὶ πράξεων, σχετικῶν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα (ἀπολογισμὸν καὶ ἰσολογισμὸν) ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω ὁ ἔλεγχος διεξήχθη λεπτομερέστατος, ἐξ αὐτοῦ δὲ προέκυψαν τὰ κατωτέρω ἐκτιθέμενα.

Α'. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα

Ταῦτα κυρίως προέρχονται ἐκ τῶν ἑξῆς πηγῶν :

1) Ἐκ τῶν δικαιωμάτων ἔγγραφῆς, 2) ἐκ τῶν διδασκτρων σπουδαστῶν καὶ τῶν προσαυξήσεων ἐπ' αὐτῶν λόγῳ καθυστερήσεως, 3) ἐκ δικαιωμάτων ἐπὶ ἐκδιδόμενων σχολ. τίτλων, 4) ἐξ ἐπιχορηγήσεων (Κράτους καὶ Ἐμποροβιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, ἐν προκειμένῳ τῶν μόνων ἐπιχορηγητῶν διὰ τὰς ἐλεγχόμενας οἰκονομικὰς χρήσεις, 5) ἐκ δωρεῶν, 6) ἐκ δικαιωμάτων τῆς Σχολῆς ἐπὶ ἐξετάστρων, 7) ἐξ εἰσπραττομένων δι' ὑγειονομικὴν παρακολούθησιν σπουδαστῶν, 8) ἐκ τόκων ἐπὶ καταθέσεων καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων μικροεσόδων, ὡς μετεκπαιδευτικὰ ὑπαλλήλων κ.λ.π. καὶ 9) ἐκ πωλήσεως διαφόρων ἐντύπων μέχρι τῆς ἡμερομηνίας τοῦ διαχωρισμοῦ τοῦ τμήματος ἐκδόσεων καὶ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Β'. Ἔξοδα τῆς Σχολῆς :

Τὰ κυριώτερα ἔξοδα τῆς Σχολῆς εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Αἱ ἀμοιβαὶ καὶ ἔξοδα κινήσεως τῶν Καθηγητῶν, 2) τὰ ἔξοδα διοικήσεως (μισθοί, ἔξοδα παραστάσεως καὶ κινήσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὀργανώσεως τμημάτων κ.λ.π. τῆς Σχολῆς), 3) ἔξοδα ἐνισχύσεως Ἰδρυμάτων τῆς Σχολῆς (διαφόρων ἐκδόσεων, ὡς Ἐπιτερίσ «Σπουδαί» καὶ Κέντρον Στατιστ. Ἐκπαιδεύσεως), 4) ἀγοραὶ ἐπίπλων καὶ σκευῶν, θρανίων καὶ καθισμάτων, ὀργάνων καὶ λοιπῶν εἰδῶν διδασκαλίας, 5) ἀγοραὶ βιβλίων καὶ περιοδικῶν, 6) ἔξοδα γραφικῆς ὕλης δημοσιεύσεων, ἀλληλογραφίας κ.λ.π. 7) ἐνοίκια διδασκτηρίου καὶ Παραρτήματος τῆς Σχολῆς, 8) ἔξοδα φωτισμοῦ, ὕδρευσεως, καθαριότητος, συντηρήσεως κ.λ.π., 9) πρόνοια ἰατρικῆς περιθάλψεως σπουδαστῶν κ.λ.π., ὡς εἰς τοὺς ἀναλυτικούς λογισμοὺς ἐκάστης χρήσεως ἐμφαίνονται.

Διὰ τὰς πραγματοποιούμενας πράξεις ἐκδίδονται (βάσει αἰτιολογικῶν στοιχείων) Γραμμάτια εἰσπράξεως ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, ἠριθμημένα δὲ κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν τάξιν.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἐκδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὑπογραφόμενων ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Σχολῆς, ἠριθμημένων καὶ τούτων κατ' ἀπόλυτον ἀριθμητικὴν σειράν καὶ συνοδευομένων ὑπὸ ἐγκεκριμένων δικαιολογητικῶν.

Ἡ ἰστορία τῶν πεπραγμένων τῆς Σχολῆς κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη, βάσει τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐλεγχθέντων στοιχείων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους ἀπολογισμοὺς, ἔχει ὡς ἀκόλουθως:

Α') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1949—50
(Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1949 ἕως 31 Αὐγούστου 1950)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν λόγῳ οἰκονομικῆς χρήσεως τῆς Σχολῆς ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τοῦ ἐλέγχου, ἔχουσιν ὡς ἑπεται:

Ἔσοδα καὶ ἔξοδα

α) Ἔσοδα (περιληπτικῶς)

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ - ὑπόλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως δρχ.	160.186
Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίαις » » » » »	45.805.947
σύνολον »	45.966.133
Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ τὴν ὑπ' ὄψιν χρῆσιν	310.457.898
ἤτοι σύνολον ἐσόδων »	<u>356.424.031</u>

β) Ἐξοδα (περιληπτικῶς)

Τὰ δημιουργηθέντα ἔξοδα ἐν γένει κατὰ τὴν ἐν προκειμένῳ χρῆσιν ἀνῆλθον εἰς δραχ.	353.737.442
Ἐπίλοιπον εἰς νέον τὴν 31)8)1950 ἐν τῷ Ταμείῳ δρχ.	2.038.677
» » » » 31)8)1950 παρὰ Τραπεζαίαις »	647.912
Ἐν ὄλῳ δραχμαὶ	2.686.589
Γεν. Σύνολον δραχ.	<u>356.424.031</u>

Ἀνάλυσις κατὰ εἰδικούς λογ(σμοὺς τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ὑπὸ κρίσιν οἴκον. χρήσεως (1949 - 50).

Ἔσοδα

Ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς σπουδαστῶν δρχ.	37.760.000
» διδάκτρων »	116.020.000
» » κ.λ.π. καθυστερησάντων σπουδαστῶν . . . »	14.972.500
» » προαιρετικῶν μαθημάτων. »	1.520.000
» παραδόσεων Καθηγητῶν »	1.444.500
ἔξ ἐκδιδομένων τίτλων σπουδῶν »	3.241.000
ἐκ πωλήσεως διαφόρων ἐντύπων »	14.160.000
» » » » (ἐπετηρίδος 1947 - 48) . . . »	1.060.000
ἔξ ἐπιχορηγήσεων Ἐπιμελητηρίων »	70.000.000
ἐκ Τόκων καταθέσεων »	673.641
» διαφόρων ἐσόδων »	2.575.000
ἔξ ἐξετάστρων Καθηγητῶν »	39.903.500
» » συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων »	1.092.000
» τελῶν ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τίτλων . . . »	780.000
» κρατήσεων διὰ Φ.Κ.Π. »	3.472.000
» » ἡσφαλισμένων ὑπὲρ Ι.Κ.Α. »	1.783.757
Σύνολον ἐσόδων »	<u>310.457.898</u>

Εἰς τὸν λογισμὸν «Διάφορα ἔσοδα», ὅστις εἰς τὸ ἀναλυτικὸν Καθολικὸν παρουσιάζεται μὲ ὑπόλοιπον δραχ. 2.000.000, προσετέθησαν καὶ δραχμαὶ 575.000 ἐν ὄλῳ, προερχόμεναι ἐξ ἐπιστροφῆς δανείου κλητῆρος ἐκ δραχμῶν 300.000 σὺν 275.000 ἐξ ἐπιστροφῆς εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Σχολῆς ἀχρεωστικῶς καταβληθέντων. Τὰ ποσὰ ταῦτα ὑπελογίσθησαν εἰς τὸν λογισμὸν Ὑπολοίπων 1948 - 49 δραχ. 46.541.133, τοῦ οικείου ἀπολογισμοῦ, καθ' ὅσον, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἐλέγχου τοῦ προηγουμένου τούτου ἔτους, τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο ἀνέρχεται εἰς δραχμάς 45.966.133 (Ταμεῖον 160.186 σὺν Τράπεζαι δραχ. 45.805.947).-

*Ἐξοδα

*Ἐξοδα παραστάσεως Δ/ντοῦ καὶ Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς . . .	δραχ.	20.625.000
*Ἀποζημιώσεις Τακτ. Καθηγητῶν καὶ Καθηγ. προαιρετ. μαθημάτων	»	96.148.000
*Ἀμοιβαὶ Διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐπιμελητῶν	»	40.310.325
Φωτισμὸς - Θέρμανσις	»	2.236.200
*Ἀγορὰ γραφικῆς ὕλης καὶ διαφόρων ἐντύπων	»	5.581.650
*Ἐξοδα τηλεφώνου καὶ ἀλληλογραφίας	»	1.250.000
*Ἀγγελίαι - Δημοσιεύσεις	»	875.000
*Ἐκτακτὰ ὁδοιπορικὰ, ἀμοιβὴ ἐλεγκτῶν καὶ λοιπὰ ἐκτ. Δαπάναι	»	3.390.800
*Ἀμοιβὴ Γυμναστοῦ καὶ Μουσικοῦ, διαφόρων ὀμιλητῶν	»	4.290.000
*Ἀθλητικὰ εἶδη καὶ διακοσμήσεις	»	1.651.980
*Ἀγορὰ βιβλίων καὶ περιοδικῶν	»	5.677.500
*Ἐξοδα ἐπετηρίδος 1949 - 50	»	2.400.000
*Ἐνοίκιον Παραρτήματος	»	91.804.000
Μίσθωσις διδαστηρίου	»	22.637.300
*Ἐπισκευαὶ διδαστηρίου	»	2.620.000
*Ἐπιπλά καὶ εἶδη γραφείου, καθίσματα σπουδαστῶν	»	2.175.000
Συντήρησις γραφείου, αἰθουσῶν διδασκαλίας, ἐπίπλων καὶ σκευῶν.	»	39.903.500
*Ἐξέταστρα εἰς Καθηγητάς	»	3.472.000
*Ἀπόδοσις Φ.Κ.Π.	»	6.689.187
» ὀφειλομένων εἰς Ι.Κ.Α.	»	353.737.442
Σύνολον ἐξόδων	»	

*Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, τὰ ἔσοδα τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1949 - 50 ὑπερέβησαν τὰ ἐπιτευχθέντα ἔσοδα κατὰ 43.279.544 δραχ. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἐκαλύφθη ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς προηγουμένης χρήσεως 1948 - 49, ἀπομείναντος καὶ ὑπολοίπου διὰ τὴν νεωτέραν χρῆσιν 1950 - 51 ἐκ δραχμῶν 2.686.589, ὅπερ ἀναλύεται ὡς ἑξῆς:

Μετρητά ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Σχολῆς δραχμαὶ 2.038.677
 *Υπόλοιπον καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις » 647.912
 ἐν ὅλῳ » 2.686.589

Ἐν συμπεράσματι ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς :

α) Τὰ χρησιμοποιοθέντα κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα Γραμμάτια εἰσπράξεων ἀρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμοῦ 79 μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 168. Ἐπίσης Ἐνταλμάτων πληρωμῶν ἐγένετο χρῆσις ἀπὸ τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ 195 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 367. Βάσει τούτων ἐνηργήθησαν ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις αἱ οἰκείαι ἔγγραφαί.

β) Τὰ γενόμενα κατὰ τὸ διάστημα τῆς χρήσεως ἔσοδα ἀνήλθον κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς δραχμὰς 353.737.442, λαμβανομένου ὁμῶς ὑπ' ὄψει ὅτι κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς προϋπολογισμοῦ ἔξόδων τοῦ ἔτους ταῦτα ὑπελογίσθησαν εἰς δραχμὰς 474.394.525, ἔπεται ὅτι κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν ἐπεκράτησε πνεῦμα οἰκονομίας. Παρὰ ταῦτα, λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ ἐπιτευχθέντα κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἔσοδα ὑπελείφθησαν τῶν ἔξόδων κατὰ δραχ. 43.279.544 (ἔξοδα δραχ. 353.737.442., ἔσοδα δραχ. 310.457.898) αἱ οἰκονομίαι δὲν ἐμφανίζονται τελικῶς.

Ἡ διαφορὰ μεταξύ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ τῶν ἐσόδων δραχμῶν 484.800.000 ἔναντι τοῦ ποσοῦ τῶν πραγματοποιηθέντων τοιούτων ἐκ δραχμῶν 310.457.898 προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἐνιοὶ λ)σμοί, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ τῆς ἐπετηρίδος 1949 - 50 καὶ ὁ τῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δὲν ἀπέδωκαν τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα, καίτοι οἱ λοιποὶ λογ)σμοὶ ἐσόδων παρουσιάζουν αὐξήσιν τῶν πραγματοποιηθέντων ἔναντι τῶν προϋπολογισθέντων.

γ) Ἡ Σχολὴ ὡς κοινωφελὲς ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα λειτουργοῦσα ὑπὸ τὸν τύπον νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου δὲν κέκτηται ἴδιον μετοχικὸν κεφάλαιον. Τὸ κυμαινόμενον κεφάλαιον τῆς Σχολῆς, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου, ἀνήρχετο εἰς δραχ. 53.698.619.

δ) Κρατήσεις διὰ δημιουργίαν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου δὲν διενεργήθησαν κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην.

Ὡσαύτως κρατήσεις δι' ἀπόσβεσιν ἐπίπλων καὶ σκευῶν, ὀργάνων καὶ λοιπῶν χρησιμοποιουμένων εἰδῶν διδασκαλίας δὲν ἐγένοντο κατὰ τὴν εἰρημένην χρῆσιν. Ἴσως τοῦτο δὲν κατωρθώθη λόγῳ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μὴ ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεως τῶν ἐσόδων.

Τέλος, ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων τῆς οἰκονομικῆς ταύτης χρήσεως (1949 - 50) διεπιστώθη τάξις καὶ ἐνημερότης εἰς τὰς ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις ἔγγραφάς, μὴ παρατηρηθειῶν ἀνωμαλιῶν κατὰ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν ταύτης.

Β') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1950—51
(Χρήσις 1 Σεπτεμβρίου 1950 έως 31 Αυγούστου 1951)

Τά ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς ταύτης χρήσεως τῆς Σχολῆς, ὡς διεπιστώθη καί ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου, ἔχουσιν ὡς κάτωθι:

***Ἔσοδα καί *Ἐξόδα (Περίληψις)**

α) *Ἔσοδα

Μετρητά ἐν τῷ Ταμείῳ-ὑπόλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως δρχ.	2.038.677
Καταθέσεις παρά Τραπεζίαις » » » » » »	647.912
Σύνολον »	<u>2.686.589</u>
Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατά τήν ὑπ' ὄψει χρήσιν »	649.061.704
ἤτοι σύνολον ἐσόδων »	<u><u>651.748.293</u></u>

β) *Ἐξόδα

Τά δημιουργηθέντα ἐξόδα κατά τήν ἐν προκειμένῳ χρήσιν ἀνῆλθον εἰς δρχ.	593.896.985
*Υπόλοιπον εἰς νέον τήν 31.8.1951 ἐν τῷ Ταμείῳ δρχ.	57.203.396
» » » » » παρά Τραπεζίαις »	647.912
Ἐν ὄλῳ δραχμαί	57.851.308
Γεν. Σύνολον δραχμαί	<u><u>651.748.293</u></u>

***Ἀνάλυσις** κατά εἰδικούς λ)σμούς τῶν κατά τ' ἀνωτέρω ἐσόδων καί ἐξόδων τῆς εἰρημένης οἰκονομικῆς χρήσεως (1950 - 51)

***Ἔσοδα**

Δικαίωμα ἐγγραφῆς σπουδαστῶν δρχ.	101.675.000
Δίδακτρα » »	240.860.000
*Ἀξία παρεχομένων ἐντύπων »	47.015.000
*Ἐξέταστρα συμπληρωματικῶν ἐξετάσεων »	5.227.500
Καθυστερήσεις καί προσαυζητήσεις »	13.068.750
Τέλη καί δικαιώματα ἐκ πιστοποιητικῶν »	5.728.000
*Ἐπιχορηγήσεις Κράτους καί *Ἐπιμελητηρίων »	90.000.000
Δάντιον »	20.000.000
Φόροι Δημοσίου (Φ.Κ.Π.) καί χαρτόσημα »	10.596.800
Κρατήσεις ὑπὲρ ἱ.Κ.Α. »	1.883.000
Ταμείον Ἐπαγγελ. Ἐκπαιδεύσεως (ἐπί τίτλων) »	770.000
*Ἐξέταστρα Καθηγητῶν »	102.682.500
*Ἔσοδα περιοδικοῦ «Σπουδαί» »	8.595.154
*Ἐκτακτά ἔσοδα »	960.000
Σύνολον ἐσόδων »	<u><u>649.061.704</u></u>

Ἔξοδα

Ἔξοδα παραστάσεως Δ)σεως καὶ ἀμοιβῆ Σχολ. Ἐπιτροπῆς	δρ.	35.600.000
Διοικητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν	»	44.940.000
Ἐνοίκια διδαστηρίου καὶ παραρτήματος	»	32.830.600
Ὀδοιπορικὰ καὶ ἔξοδα κινήσεως	»	23.480.000
Ἐξέταστρα Καθηγητῶν	»	102.682.500
Φωτισμὸς	»	4.756.431
Τηλέφωνον	»	919.050
Γραφικὴ ὕλη	»	3.906.000
Ἔξοδα ἀλληλογραφίας, ἀγγελίαι καὶ δημοσιεύσεις	»	7.921.100
Διάφορα μικροῦ ἔξοδα	»	4.873.500
Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ Διδαστηρίου καὶ Παραρτήματος καὶ ὑδραυλικαὶ μεταρρυθμίσεις αὐτῶν	»	2.532.000
Συντήρησις ἐπίπλων καὶ σκευῶν	»	194.000
Παλαιαὶ ὑποχρεώσεις καὶ ἔκτακτα ἔξοδα	»	28.004.800
Ἀμοιβαὶ διδασκαλίας	»	193.745.000
Ἀμοιβαὶ ὀμιλητῶν καὶ ἔξοδα φιλοξενίας ξένων ὀμιλητῶν. » Μουσικοῦ καὶ Γυμναστοῦ	»	3.808.000
»	»	7.000.000
Ἔξοδα σχολικῶν ἐορτῶν καὶ ἀσκήσεων	»	831.200
Ὀργάνωσις - Δελτίον τοῦ Γ.Β.Ε.Ε.	»	475.000
Ἀγορὰ βιβλίων καὶ Περιοδικῶν-Βιβλιοφύλαξ	»	6.795.100
Ἐπετηρὶς Β' ἔτους 1949 - 50	»	32.490.000
Μήσις εἰς Βιομηχ. Ὀργάνωσιν-Λογιστικὴ Νομοθεσία	»	14.525.000
Δελτίον Παιδαγωγικῶν πληροφοριῶν - διάφορα ἔντυπα	»	4.006.700
Πρόγραμμα ἐργασιῶν 1950 - 51	»	475.000
Δελτίον γεν. πληροφοριῶν	»	2.778.000
Ἐπιπλα γραφείου, αἰθουσῶν διδασκαλίας, καθίσματα σπου- δαστῶν	»	7.216.800
»	»	900.000
Ὀργανα Μηχανογνωσίας καὶ Ἠλεκτρολογίας	»	711.000
Τόκοι Δανείων	»	9.828.300
Φόροι Δημοσίου - Χαρτόσημα	»	7.076.750
Ἀπόδοσις Ι.Κ.Α.	»	8.595.154
Ἔξοδα περιοδικοῦ «Σπουδαί»	»	8.595.154
Σύνολον Ἐξόδων	δρ.	<u>593.896.985</u>

Χρησιμοποιηθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν Γραμμάτια εἰσπράξεων ἀπὸ τοῦ ἀριθ.
169 - 248.

Χρησιμοποιηθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν Ἐντάλματα πληρωμῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθ.
368 - 665.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰ τοῦ οἰκείου
προϋπολογισμοῦ, συνάγεται ὅτι τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα κατὰ τὴν διάρ-
κειαν τῆς χρήσεως ἦσαν ὀλιγώτερα τῶν προϋπολογισθέντων κατὰ δραχμὰς
146.654.015 (παλ. ἐκδόσεως).

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων δὲ τῆς χρήσεως προκύπτει ὅτι τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα ὑπῆρξαν περισσότερα τῶν ἐξόδων κατὰ 55.164.719 δραχμ. Ἐὰν προστεθῇ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς προηγουμένης χρήσεως ἐκ δραχμῶν 2.686.589 ἔχομεν σύνολον μεταφερόμενον εἰς νέαν χρήσιν ἐκ δραχμῶν 57.851.308 ὅπερ ἀναλύεται ὡς ἑξῆς:

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τῆς Σχολῆς	δρχ.	57.203.396
* Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς	»	647.912
* Σύνολον (εἰς νέον)	δρχ.	57.851.308

Συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προκύπτοντα στοιχεῖα τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἔτους ἡ περιουσία τῆς Σχολῆς (κυμαινόμενον κεφάλαιον) ἀνῆλθεν εἰς 144.903.838 δρ. π. ἐκδ.

Ἐν τέλει ἀναφέρομεν ὅτι κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου τῆς χρήσεως ταύτης δὲν παρατηρήθησαν ἀνωμαλίας εἰς τὴν ἐν γένει διαχείρισιν αὐτῆς καὶ πλήρης ἐνημερότης ἐπεκράτησεν ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις. Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις ἐπίπλων κλπ. καὶ δι' ἀποθεματικῶν κεφάλαιον δὲν ἐγένοντο.

Τὰ κατὰ τὴν χρήσιν ταύτην (ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν προηγουμένην) σημειούμενα ποσὰ τῶν διαφόρων λογαριασμῶν ἐν γένει ἐκφράζονται εἰς δραχμὰς παλαιᾶς ἐκδόσεως τοῦ ἰσχύοντος τότε νομισματικοῦ συστήματος.

Β') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1951—52

(Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1951 ἕως 31 Αὐγούστου 1952)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1951 - 52 τῆς εἰρημένης Σχολῆς, ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου, ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς:

*Ἔσοδα καὶ *Ἐξοδα (Περίληψις)

α) *Ἔσοδα

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ-ὑπόλοιπον ἐκ προηγουμ. χρήσεως	(1950 - 51) δρχ.	57.203.396
Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς ἐκ προηγουμ. χρήσεως	(1950 - 51) »	607.912
	Σύνολον δρχ.	57.811.308
Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ τὴν ὑπ' ὄψει χρήσιν	» »	931.901.388
*Ἦτοι σύνολον ἐσόδων	δρχ.	989.712.696

* Σημ. Κατόπιν ἐλέγχου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ποσοῦ τῶν παρὰ Τραπεζαῖς καταθέσεων τῆς χρήσεως 1950 - 51 ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς 607.912 π. ἐκδ. καὶ οὐχί, ὡς ἐκ παραδρομῆς ἀνεγράφη, ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 647.912. Βάσει τούτου καὶ τὸ σύνολον τοῦ ὑπολοίπου εἰς νεωτέραν χρήσιν (1951 - 52) ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 57.811.308 καὶ οὐχί εἰς δραχμὰς 57.851.308 κ.ο.κ. διὰ τὰς μεθεπομένους χρήσεις.

Τὰ δημιουργηθέντα κατά τὴν ἐν λόγω χρῆσιν ἔσοδα ἀνῆλ-	θον εἰς	δρχ.	921.340.496
*Υπόλοιπον εἰς νέαν χρῆσιν τὴν 31.8.1952 ἐν	τῷ Ταμείῳ	δρχ.	156.200
» » » » τὴν 31.8.1952	παρὰ Τραπεζ.	»	68.216.000
	Ἐν ὄλῳ	δρχ.	68.372.200
	Γεν. Σύνολον	»	<u>989.712.696</u>

***Ανάλυσις** κατὰ εἰδικούς λογαριασμούς τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐσόδων καὶ ἐξό-
δων τῆς ἐν προκειμένῳ οικονομικῆς χρήσεως (1951 - 52).

*Ἔσοδα

Δικαιώματα ἐγγραφῆς σπουδαστῶν	δρχ.	112.650.000
Δίδακτρα	»	285.855.000
*Ἀξία παρεχομένων ἐντύπων	»	75.100.000
Τέλη καὶ δικαιώματα ἐκ τίτλων	»	8.335.000
Καθυστερήσεις καὶ προσαυξήσεις	»	24.824.500
*Ἐξέταστρα ὑπὲρ Σχολῆς	»	5.660.000
Τόκοι καταθέσεων	»	108.088
*Ἐκτακτὰ ἔσοδα	»	400.000
*Ἐπιχορηγήσεις Κράτους	»	125.000.000
» *Ἐπιμελητηρίων	»	125.000.000
Κρατήσεις φόρων ὑπὲρ Δημοσίου	»	13.452.000
» ὑπὲρ Ι.Κ.Α.	»	2.941.800
Τέλη ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως	»	7.360.000
*Ἐξέταστρα Καθηγητῶν	»	145.050.000
*Ἐκτακτοὶ εἰσπράξεις ὑπὲρ σπουδῶν	»	165.000
	Σύνολον ἐσόδων	δρχ. <u>931.901.388</u>

*Ἐξοδα

*Ἐξοδα Διοικήσεως, παραστάσεως Δ)σεως καὶ Σχολ. Ἐπι- τροπῆς	δρχ.	35.900.000
» Διοικητικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ (μισθοὶ κλπ.)	»	45.776.500
*Ἀμοιβαὶ διδασκαλίας Α', Β', καὶ Γ' ἔτους	»	264.955.000
*Ἀξία παρεχομένων ἐντύπων «Σπουδαί»	»	75.100.000
*Ἐνοίκια	»	54.844.000
*Ἐνοίκια	»	5.553.650
Φωτισμός - Θέρμανσις	»	5.388.500
Γραφικὴ ὕλη	»	2.015.646
Τηλέφωνον	»	1.954.200
*Ἐξοδα ἀλληλογραφίας	»	2.216.000
*Ἀγγελίαι - Δημοσιεύσεις	»	36.656.000
*Ὀδοιπορικὰ καὶ ἔξοδα κινήσεως	»	5.876.300
Διάφορα ἔξοδα	»	

Κατασκευή βιβλιοθήκης, βιβλία, περιοδικά, άμοιβή βιβλιοφ.	»	10.940.000
Άπόδοσις δανείου	»	20.000.000
Τόκοι	»	1.842.700
Όφειλόμενα εις Ι.Κ.Α.	»	2.905.500
» » Φόρους Δημοσίου	»	768.500
Διάφορα έκτακτα έξοδα και έξ. Παραρτήματος	»	66.200.000
Έπιπλα και σκευή αιθουσών διδασκαλίας και Γραφείου	»	32.841.200
Έξοδα Λιγκουαφόν	»	3.750.000
Έξοδα έντύπων και άσκήσεων	»	110.000
Άμοιβή έπιμελητοϋ	»	1.000.000
Έξοδα νέων εκδόσεων	»	7.005.000
» διαλέξεων	»	6.998.000
Άμοιβή Μουσικού και Γυμναστοϋ	»	8.200.000
Έξοδα σχολικών έορτών και εκδρομών	»	4.204.500
Ίατρική περίθαλψις σπουδαστών	»	6.400.000
Έπισκευαί και συντηρήσεις	»	23.520.000
Φόροι Δημοσίου (χρήσεως) και τέλη επαγγ. εκπαιδεύσεως	»	20.812.000
Άπόδοσις ασφαλίστρων (χρήσεως) εις Ι.Κ.Α.	»	11.177.300
Έξέταστρα Καθηγητών	»	145.050.000
Άπρόβλεπτα έξοδα (Γραφομηχαναί)	»	11.380.000
Σύνολον έξόδων	δρχ.	<u>921.340.496</u>

Χρησιμοποιηθέντα Γραμμάτια εισπράξεων από άρ. 249 - 347

» Έντάλματα πληρωμών » 666 - 976

Έκ τών άνωτέρω στοιχείων προκύπτει ότι τά έπιτευχθέντα κατά τό οικονομικόν έτος 1951 - 52 έσοδα υπερέβησαν τά πραγματοποιηθέντα έξοδα κατά δραχμάς 10.560.892 (έσοδα 931.901.388 - έξοδα 921.340.496).

Η ταμειακή κατάσταση της έλεγχθείσης χρήσεως παρουσιάζεται ως εξής:

Υπόλοιπον χρήσεως 1950 - 51	δρχ.	57.811.308
Έσοδα χρήσεως 1951 - 52	»	<u>931.901.388</u>
Σύνολον έσόδων	»	989.712.696
Έξοδα χρήσεως 1951 - 52 έν συνόλω	δρχ.	<u>921.340.496</u>
Υπόλοιπον διά τήν χρήσιν 1952 - 53	»	<u>68.372.200</u>
Άναλυόμενον ως ακόλουθος: Μετρητά έν τῷ Ταμείῳ	δρχ.	156.200
Καταθέσεις παρά Τραπεζίαις	»	<u>68.216.000</u>
Σύνολον	»	<u>68.372.200</u>

Η διαφορά τών άνωτέρω στοιχείων τοϋ άπολογισμοϋ έναντι τών τοϋ συνταχθέντος προϋπολογισμοϋ της χρήσεως έχει ως κάτωθι:

Έσοδα

Πραγματοποιηθέντα ως άνωτέρω έσοδα χρήσεως 1951 - 52	δρχ.	931.901.388
Προϋπολογισθέντα έσοδα χρήσεως 1951 - 52	»	<u>732.148.692</u>
Εισεπράχθησαν επί πλέον κατά τήν χρήσιν ταύτην	»	<u>199.752.696</u>

***Εξοδα**

Πραγματοποιηθέντα έξοδα κατά την χρήση 1951 - 52	δρχ.	921.340.496
Προϋπολογισθέντα έξοδα	»	857.441.000
*Εδαπανήθησαν επί πλέον των προϋπολογισθέντων	»	<u>63.899.496</u>

Κρατήσεις δι' αποθεματικών κεφάλαιον και δι' άποσβέσεις επίπλων και σκευών, οργάνων διδασκαλίας κλπ. δέν έπραγματοποιήθησαν κατά την ειρηνήν οίκον. χρήσιν.

*Η περιουσία τής Σχολής κατά την ειρηνήν χρήσιν παρουσιάζεται, συμφώνως και προς τά στοιχεία του Γενικού Ίσολογισμού, με τό ποσόν των 199.625.400 δραχμών.

Γενικώς τά αναγραφόμενα ποσά έκφράζουσι δραχμάς παλαιάς έκδόσεως συμφώνως προς τό έν Ισχύϊ νομισματικόν σύστημα τής έποχής έκείνης.

Διαχειριστικά άνωμαλία δέν παρουσιάσθησαν κατά τόν έλεγχον τής χρήσεως.

Δ') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1952—53

(Χρήσις 1 Σεπτεμβρίου 1952 έως 31 Αυγούστου 1953)

Τά άποτελέσματα τής ως άνω οίκονομικής χρήσεως τής Σχολής, ως διεπιστώθησαν και έκ του γενομένου έλέγχου, έχουσιν ως σημειούται κατωτέρω :

Εσοδα και *Εξοδα (Περίληψις)*α) *Εσοδα**

Μετρητά έν τῷ Ταμείῳ-ύπόλοιπον έκ προηγούμενης χρήσ.	δρχ.	156.200
Καταθέσεις παρά Τραπεζαίς	»	68.216.000
Σύνολον	»	68.372.200
Πραγματοποιηθέντα έσοδα κατά την ύπ' ὄψει χρήσιν	»	1.093.436.880
*Ητοι σύνολον έσόδων	»	<u>1.161.809.080</u>

β) *Εξοδα

Τά έν γένει κατά την χρήση ταύτην έξοδα άνήλθον εις	δρχ.	1.118.877.880
*Υπόλοιπον μετρητών και καταθέσεων παρά Τραπεζαίς μεταφερόμενον εις νέον	»	42.931.200
(Μετρητά 3.282.450+καταθέσεις 39.648.750). Τό ὅλον	δρχ.	<u>1.161.809.080</u>

*Ανάλυσις κατά ειδικούς λογ)σμούς των ως άνωτέρω έσόδων και έξόδων τής ειρηνής οίκονομικής χρήσεως 1952 - 53.

***Εσοδα**

Δικαιώματα έγγραφής	δρχ.	130.050.000
Δίδακτρα	»	435.837.500
*Επιχορηγήσεις Κράτους	»	80.000.000
*Επιχορηγήσεις *Επιμελητηρίων	»	57.500.000
Δικαιώματα έκ τίτλων	»	16.78500.0

Καθυστερήσεις και προσαυξήσεις »	37.218.250
Έξέταστρα υπέρ τής Σχολής »	9.960.000
Τόκοι καταθέσεων »	4.432.630
Είσπραχθέντα διά λογ)σμόν τρίτων	
Φόροι Δημοσίου και χαρτόσημα »	19.980.500
Κρατήσεις ΙΚΑ υπαλλήλων »	2.994.000
Τέλη έγγραφης υπέρ Δημοσίου »	8.500.000
Έξέταστρα Καθηγητών »	203.479.000
Έξ έντύπων «Σπουδαί» »	86.700.000
Σύνολον εσόδων χρήσεως »	1.093.436.880
Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως (1951 - 52) »	68.372.200
Γενικόν σύνολον εσόδων »	<u>1.161.809.080</u>

Έξοδα

Έξοδα Διοικήσεως Δ)σεως και Σχολικής Έπιτροπής »	42.034.000
» Γραμματέως, Διαχειριστοῦ, γραφέως, κλητήρος, καθαριστριάς »	53.770.000
Ένοίκια διδακτηρίου και Παραρτήματος »	97.359.000
Φωτισμός, θέρμανσις, ὕδρευσις, τηλέφωνον »	10.150.880
Γραφική ὕλη »	7.079.100
Έξοδα ἀλληλογραφίας, ἀγγελίαι, δημοσιεύσεις »	8.370.900
Ασφάλιστρα »	8.982.000
Διάφορα έξοδα »	7.794.200
Σχολικαί ἑορταί, ἐκδρομαί, έξοδα διαλέξεων »	13.829.000
Γυμναστής, Μουσικός, Ιατρική περίθαλψις »	16.200.000
Έπισκευαί κτιρίων, συντήρησις ἐπίπλων και ὀργάνων »	3.728.000
Έκτακτα και ἀπρόβλεπτα έξοδα »	49.775.600
Αμοιβαί Καθηγητών Α', Β', και Γ' ἔτους »	341.775.000
Αμοιβή Έπιμελητοῦ Ὀργανώσεως »	3.500.000
Αμοιβαί Καθηγητών πρωϊνοῦ τμήματος »	32.725.000
Έπιχορήγησις Κέντρου Στατιστικῆς Έκπ)σεως »	5.000.000
Έπιχορήγησις περιοδικοῦ «Σπουδαί» »	45.500.000
Έπιπλα και Σκεύη Γραφείων, θρανία και καθίσματα »	17.851.700
Αγορά βιβλίων και περιοδικῶν »	4.000.000
Φόροι και τέλη έγγραφης υπέρ Δημοσίου »	28.480.500
Κρατήσεις ΙΚΑ υπαλλήλων »	2.994.000
Έξέταστρα Καθηγητῶν »	203.479.000
Έντυπα »	86.700.000
Έκτακτα έξοδα εἰς βάρος ἀποθεματικοῦ »	27.800.000
Σύνολον έξόδων 1952 - 53 »	1.118.877.880
Υπόλοιπον εἰς νέον »	42.931.200
Γενικόν σύνολον »	<u>1.161.809.080</u>

δρχ.

Χρησιμοποιηθέντα Γραμμάτια εισπράξεων κατά την χρῆσιν (1952 - 53) ἀπὸ ἀριθ. 348 - 445.

Χρησιμοποιηθέντα Ἐντάλματα πληρωμῶν κατά την χρῆσιν (1952 - 53) ἀπὸ ἀριθ. 977 - 1269.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἐμφαίνεται τὰ κατὰ την διάρκειαν τῆς χρήσεως γενόμενα ἔξοδα ὑπερέβησαν τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ 25.441.000 δραχμὰς (ἔξοδα δρχ. 1.118.877.880 - ἔσοδα 1.093.436.880). Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἐκαλύφθη δι' ἴσου ποσοῦ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς προηγουμένης χρήσεως (1951 - 52) ἀνερχομένου εἰς δραχμὰς 68.372.200, ἀπομένοντες οὕτω ὑπολοίπου διὰ την νεωτέραν χρῆσιν 1953 - 54 δραχμῶν 42.931.200.-

* Ἄλλωστε, τὸ ὑπόλοιπον ἐκάστης χρήσεως εἶναι καὶ τὸ μόνον ἀποθεματικὸν ὅπερ ἀπομένει διὰ την νεωτέραν χρῆσιν, δεδομένου ὅτι ἰδιαίτεροι κρατήσεις διὰ την δημιουργίαν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ δι' ἀποσβέσεις ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων διδασκαλίας κλπ. δὲν πραγματοποιοῦνται λόγῳ μειωμένης ἀποδόσεως τῶν ἐσόδων καὶ παρὰ τὰς προσπάθειάς τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ τὸ γεγονός ὅτι ὁ μὲν Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς οὐδεμίαν ἀμοιβὴν λόγῳ μισθοῦ λαμβάνει, καίτοι ἀπασχολεῖται ἐπ' ἀρκετὸν καθ' ἐκάστην, αἱ δὲ ἀμοιβαὶ τῶν κ.κ. Καθηγητῶν ἦσαν κατώτεροι τῶν ὑπὸ τοῦ Δ)τος τῆς 15)4)48 καθοριζομένων.

Τὸ κυμαινόμενον κεφάλαιον τῆς Σχολῆς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐλεγχθέντων στοιχείων τοῦ Γεν. Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ἀνῆλθεν εἰς 259.986.100 δραχμὰς παλαιᾶς ἐκδόσεως.

Κατὰ την ἐν γένει διαχείρισιν τῆς χρήσεως, οὐδεμία ἀνωμαλία παρουσιάσθη. Τὰ κατὰ τὸν ἔλεγχον διαπιστωθέντα μικρὰ λάθη καὶ παραλείψεις, ἐκ παραδρομῆς προερχόμενα, ἦσαν τὰ συνήθως παρατηρούμενα καὶ ἄνευ σημασίας, ὑποδείχθεισας τῆς διορθώσεως καὶ συμπληρώσεώς των.

Κατὰ την περίοδον ταύτην τὸ βᾶρος τῆς διαχειρίσεως εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Σχολῆς, ὅστις παρὰ τὰ πολλαπλᾶ του καθήκοντα μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου ἔφερεν εἰς πέρας καὶ τὸ ἐπὶ πλέον ἀνατεθὲν αὐτῷ ἔργον.

Ε') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1953—54

(Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1953 ἕως 31 Αὐγούστου 1954)

Ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου διεπιστώθη, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὡς ἀνωτέρω οἰκονομικῆς χρήσεως (1953 - 54) τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἔχουσιν ὡς ἐκτίθενται κατωτέρω:

*Ἔσοδα καὶ *Ἐξοδα κατὰ την χρῆσιν

1ον) Περιληπτικῶς

α) *Ἔσοδα

Ἐπίλοιπον μετρητῶν καὶ καταθέσεων προηγουμένης χρή-

σεως (1952 - 53)

δρχ. 42.931.20

Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα κατὰ την ὑπ' ὄψει χρῆσιν

» 1.220.434.75

Σύνολον ἐσόδων

δρχ. 1.263.365,95

β) *Εξοδα

*Απαντα τὰ γενόμενα έξοδα κατά τήν χρήσιν ταύτην ἀνηλ- θον εις δρχ.	1.263.266,15
*Υπόλοιπον τῆ 31)8)1954 μεταφερόμενον εις νέον (Μετρητά Ταμείου δρχ. 41,80 καταθέσεις Τραπε. δρχ. 58) *Εν ὄλῳ δραχμαί	99,80
	<u>1.263.365,95</u>

2ον) *Αναλυτικῶς κατά λογ)μούς τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔσοδα καὶ έξοδα τῆς ἐν λόγῳ
οικονομικῆς χρήσεως 1953 - 54 ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

*Εσοδα

Δικαιώματα ἔγγραφῆς σπουδαστῶν »	127.050
Δίδακτρα »	562.870
*Επιχορηγήσεις *Επιμελητηρίων »	60.000
Δικαιώματα ἐκ τίτλων »	33.660
» ἐξ ὑγειονομικῆς παρακολουθήσεως σπουδαστῶν »	21.150
Καθυστερήσεις καὶ προσαυξήσεις διδάκτρων »	47.435
*Εξέταστρα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς »	23.860
Τόκοι καταθέσεων καὶ ἔκτακτα ἔσοδα »	8.058
Εἰσπραχθέντα διὰ λογ)σμόν τρίτων	293.200
*Εξέταστρα Καθηγητῶν »	30.536,55
Φόροι, χαρτόσημα καὶ τέλη ἔγγραφῆς ὑπὲρ Δημοσίου . . . »	12.615,20
Κρατήσεις προσωπικοῦ ὑπὲρ ΙΚΑ »	1.220.434,75
Σύνολον ἐσόδων χρήσεως δρχ.	42.931,95
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως (1952 - 53)	»
Γενικὸν Σύνολον ἐσόδων δρχ.	<u>1.263.365,95</u>

*Εξοδα

*Εξοδα Διοικήσεως, Διευθύνσεως καὶ Σχολ. *Επιτροπῆς δρχ.	55.999,80
» Γραμματέως, Διαχειριστοῦ, γραφέως, καθαρίστριας »	84.147
*Ενοίκια διδαστηρίου καὶ Παραρτήματος »	101.880
Φωτισμός, Θέρμανσις, *Υδρευσις, Καθαριότης, Τηλέφωνον . . . »	23.318,55
Γραφικὴ ὕλη »	14.504,05
*Εξοδα ἀλληλογραφίας, ἀναγγελία, δημοσιεύσεις. »	13.241,80
*Ασφάλιστρα Σχολῆς ὑπὲρ ΙΚΑ »	10.584,50
Διάφορα έξοδα, ἀμοιβαὶ ἐλέγχου. »	11.314,90
Σχολικαὶ ἑορταὶ καὶ ἐκδρομαὶ - έξοδα διαλέξεων »	19.693,40
Γυμναστικὴ - ἱατρικὴ περίθαλψις σπουδαστῶν »	30.800
Συντήρησις ἐπίπλων, ὀργάνων, Γυμναστηρίου, ἐπισκευαὶ κτιρίου »	18.920
Διάφορα ἔκτακτα καὶ ἀπρόβλεπτα έξοδα »	59.070
*Αμοιβαὶ καθηγητῶν Α', Β' καὶ Γ' ἔτους »	336.402,50
*Αμοιβὴ ἐπιμελητοῦ ὀργανώσεως καὶ λογιστικῆς »	5.520
*Αμοιβαὶ Καθηγητῶν πρωϊνοῦ τμήματος »	33.080

σεως και αντικατάστασις θραυσθέντων ύελοπινάκων, αύξησις τιμολογιών φωτισμοῦ κλπ., έγκατάστασις άπαραιτήτου τηλεφωνικῆς συσκευῆς εἰς τὸ Παράρτημα και αύξησις τῶν σχετικῶν έξόδων συνδιαλέξεων κλπ.

Τὸ κεφάλαιον τῆς Σχολῆς, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ένεργητικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ανήλθεν εἰς δραχμάς 275.874,60 νέας εκδόσεως, εἰς ὃν τύπον εκφράζονται και τὰ ποσὰ τῶν λογ(σ)μῶν ἐν γένει τῆς εἰρημένης χρήσεως.

Διαχειριστικαὶ άνωμαλῖαι δὲν παρατηρήθησαν κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην.

ΣΤ') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1954—55
(Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1954 ἕως 31 Αὐγούστου 1955)

Τὰ άποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως 1954 - 55 τῆς εἰρημένης Σχολῆς (Α.Σ.Β.Σ.), ὡς διεπιστώθη και ἐκ τοῦ διεξαχθέντος έλέγχου, έχουσιν ὡς διατυπῶνται ἐν τοῖς κάτωθι:

***Εσοδα και έξοδα χρήσεως**

1ον) Περιληπτικῶς

α) *Εσοδα

Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ και καταθέσεις Τραπεζῶν-ύπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως. »	99,80
*Επιτευχθέντα έσοδα κατὰ τὴν ὑπ' ὄψει χρῆσιν (1954 - 55) »	1.669.608,95
Σύνολον έσόδων »	1.669.708,75

β) *Εξοδα

Τὰ δημιουργηθέντα έξοδα κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ανήλθον εἰς δρχ.	1.365.382,30
*Υπόλοιπον εἰς νέον τὴν 31.8.55, ἐν τῷ Ταμείῳ (Μετρητὰ) »	4.326,45
» » » » » παρά Τραπεζαῖς (καταθέσεις) »	300.000
Ἐν ὄλῳ δραχμαὶ »	304.326,45
Γεν. Σύνολον δρχ. »	1.669.708,75

2ον) *Αναλυτικῶς

Τὰ ὡς άνωτέρω έσοδα και έξοδα τῆς οἰκονομικῆς ταύτης χρήσεως αναλύονται κατὰ λογ(σ)μοὺς ὡς άκολουθῶς:

α) *Εσοδα

Δικαιώματα έγγραφῆς σπουδαστῶν δρχ.	160.050
Δίδακτρα »	750.850
*Επιχορηγήσεις έπιμελητηρίων »	70.000
Δωρεαὶ ἰδιωτῶν ὑπὲρ Σχολῆς και διὰ βράβεισιν σπουδ. »	8.747,20
Δικαιώματα ἐκ σχολικῶν τίτλων. »	71.810
Καθυστερούμενα δίδακτρα και προσαυξήσεις »	47.735

Ἐξέταστρα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς »	33.235
Τόκοι καταθέσεων »	2.546
Δικαιώματα δι' ὑγειν. παρακολούθησιν σπουδαστῶν. . . »	24.000
Διάφορα ἔσοδα »	25.765
*Ἔσοδα διὰ λογ)σμόν τρίτων	
Ἐξέταστρα Καθηγητῶν »	403.915
Χαρτόσημα καὶ Φόροι Δημοσίου »	47.107
Τέλη ἐγγραφῆς ὑπὲρ Δημοσίου »	9.290
Κρατήσεις ὑπὲρ ΙΚΑ »	14.558,75
Σύνολον ἐσόδων	δρχ. 1.669.608,95
Ἐπίλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως (1953 - 54)	» 99,80
Γενικόν Σύνολον ἐσόδων	δρχ. 1.669.708,75
β) *Ἐξοδα	
Διοικητικά ἔξοδα Δ)νσεως καὶ Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς . . . δρχ.	63.480
Μισθοὶ καὶ ἔξοδα κινήσεως Διοικ. Προσωπικοῦ (Γραμ)τεύς, Διαχειριστής, Γραφεύς, Κλητῆρ, Καθαρίστρια) »	114.405
Ἐνοίκια διδασκηρίων »	107.947,50
Φωτισμός, θέρμανσις, ὕδρευσις, καθαριότης, τηλεφώνων . . »	23.254,50
Γραφικὴ ὕλη καὶ πολυγραφήματα »	13.361,50
*Ἔξοδα ἀλληλογραφίας, ἀγγελια-δημοσιεύσεις »	18.068,45
*Ἀσφάλιστρα Σχολῆς ὑπὲρ ΙΚΑ »	14.252,85
Διάφορα ἔξοδα (μικροδαπάναι), ἀμοιβαὶ καὶ ἔξοδα κινήσεως ἐλέγχου »	23.417,80
Σχολικαὶ ἑορταὶ καὶ ἐκδρομαὶ-ἔξοδα διαλέξεων »	29.220,35
Σωματικὴ ἀγωγή (ἀμοιβὴ Γυμναστοῦ) »	10.000
*Ἐνίσχυσις Ἰδρυμάτων τῆς Σχολῆς »	70.850
*Ἐντυπα καὶ ἀσκήσεις »	1.775
*Ἰατρικὴ περίθαλψις σπουδαστῶν »	20.000
Βραβεῖα Σχολῆς ἐξ ἐπιχορηγήσεων ἰδιωτῶν »	1.750
*Ἀγορὰ ἐπίπλων, σκευῶν, ἐποπτικῶν μέσων, ὀργάνων δι- δασκαλίας κλπ. »	25.490,90
Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ κτιρίων, ἐπίπλων, σκευῶν, θρα- νίων, κήπου καὶ λοιπῶν χώρων »	8.901,70
*Ἀμοιβαὶ Καθηγητῶν Α', Β' καὶ Γ' ἐτῶν »	217.700
» » Πρωϊνοῦ τμήματος »	22.300
» Ἐπιμελητῶν Ὁργανώσεως, Λογιστικῆς »	15.220
Δαπάναι Γραφείου Ἐρευνῶν »	1.126
Διάφορα ἑκτακτὰ ἔξοδα, ἐγκρίσει Διοικ. Συμβουλίου. . . . »	88.190
*Ἀπόδοσις εἰσπράξεων ὑπὲρ τρίτων	
Ἐξέταστρα Καθηγητῶν (μέρος αὐτῶν ὑπὲρ Σχολῆς κλπ.) . δρχ.	403.715
Χαρτόσημα καὶ Φόροι Δημοσίου »	47.107
Τέλη ἐγγραφῆς ὑπὲρ Δημοσίου (ἐπάγγελματ. ἐκπαιδεύσεως) »	9.290
Κρατήσεις ὑπὲρ ΙΚΑ (προσωπικοῦ) »	14.558,75
Σύνολον ἐξόδων 1954 - 55	» 1.365.382,30
Ἐπίλοιπον τῆ 31.8.1955 μεταφερόμενον εἰς νέαν χρῆσιν (1955 - 56)	» 304.326,4ς
Γενικόν σύνολον	δρχ. 1.669.708,75

Τὰ χρησιμοποιηθέντα κατά τὴν χρῆσιν Γραμμάτια εἰσπράξεων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 578 μέχρι καὶ τοῦ ἀριθμ. 691, τὰ δὲ ἐντάλματα πληρωμῶν ἀπὸ τοῦ ἀριθμ. 1640 μέχρι τοῦ ἀριθμ. 1993 συμπεριλαμβανομένου.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω στο·χεῖα ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1954-55, συγκρινόμενα πρὸς τὰ τοῦ καταρτισθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς ἰδίας χρήσεως, παρουσιάζουσιν αὐξησιν μὲν τῶν ἐσόδων, ἐλάττωσιν δὲ τῶν δαπανῶν ὡς κάτωθι :

1) α'. Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα οἰκον. χρήσεως 1954 - 55	δρχ.	1.669.608,95
β'. Προϋπολογισθέντα ἔσοδα	» » » »	1.463.450
Αὐξησις τῶν ἐσόδων κατά	»	<u>206.158,95</u>

καίτοι κατά τὸ ἔτος τοῦτο οὐδεμία ἐπιχορήγησις ἐκ μέρους τοῦ Κράτους διετέθη πρὸς τὴν Σχολήν.

2) α'. Προϋπολογισθέντα ἔσοδα οἰκον. χρήσεως 1954 - 55	δρχ.	1.463.450
β'. Πραγματοποιηθέντα	» » » »	1.365.382,30
Ἐλάττωσις τῶν ἐσόδων κατά	»	<u>98.067,70</u>

3) Ἡ προκύπτουσα διαφορά ἐπὶ πλέον εἰς τὰ πραγματοποιηθέντα κατά τὴν χρῆσιν ταύτην ἔσοδα ἐναντι τῶν γενομένων ἐξόδων ἔχει ὡς ἑξῆς:

α'. Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα (περιλαμβανομένου καὶ ὑπολοίπου ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως ἐκ δρχ. 99,80)		
ἀνῆλθον εἰς	δρχ.	1.669.708,75
β'. Τὸ σύνολον τῶν κατά τὴν χρῆσιν ταύτην γενομένων δαπανῶν ἔφθασε τὸ ποσὸν τῶν	»	1.365.382,30
Ἡ ἀπομένουσα διαφορά ἐπὶ πλέον εἰς τὰ ἔσοδα ἀναλύεται ὡς ἀκολουθῶς:		
Μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τὴν 31.8.1955	δρχ.	4.326,45
Καταθέσεις παρὰ Τραπεζίταις	»	300.000
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	<u>304.326,45</u>

Τὸ ἐνεργητικὸν (κυμαιν. κεφάλαιον) τῆς Σχολῆς, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ στο·χεῖα τοῦ Γεν. Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως (1954-55) ἀνῆλθεν εἰς δραχμᾶς 598.051,65.-

Διαχειριστικαὶ ἀνωμαλίας οὐδόλως παρουσιάσθησαν κατά τὴν χρῆσιν ταύτην. Ἡ ἐμφανιζομένη αὐξησις τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων, ἐναντι τῶν προϋπολογισθέντων, προέρχεται ἐκ τῶν κάτωθι περιπτώσεων:

1) Εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη (δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ διδασκτρα), λόγω τῆς ἐγγραφῆς μεγάλου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν.

2) Εἰς τὰ λοιπὰ ἔσοδα λόγω χορηγήσεως τίτλων εἰς πολλοὺς ἀποφοίτους καὶ ἐκδόσεως πολλῶν πιστοποιητικῶν στρατεύσεως.

3) Ἐπίσης κατά τὴν περίοδον ταύτην εἰσπράχθησαν ἐπὶ πλέον καὶ τὰ μὴ προβλεφθέντα (δραχ. 25.740) δι' ἐπιμόρφωσιν ὑπαλλήλων Ὑπουργ. Ἐμπορίου.

4) Κατ' ἀναλογίαν, λόγω τῆς ἐγγραφῆς μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν, ηὐξήθησαν καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν τρίτων ἔσοδα τῆς Σχολῆς, δηλονότι ἐξέταστρα, φόροι, χαρτόσημα καὶ τέλη ἐγγραφῆς ὑπὲρ Δημοσίου, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ γενόμεναι κρατήσεις (κατὰ ποσοστὸν 2.558,75 δραχμῶν).

Ἀντιθέτως πρὸς τ' ἀνωτέρω αἱ ἐπιχορηγήσεις ἐσημείωσαν μείωσιν, καθ' ὅσον οὐδὲν ποσὸν ἐπιχορηγήσεως διετέθη ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὴν χρονικὴν ταύτην περίοδον.

* Ὡς πρὸς τὰς γενομένας δαπάνας κατὰ τὴν ἐν προκειμένῳ οἶκον. χρήσιν, κατεβλήθη προσπάθεια κάθε δυνατοῦ περιορισμοῦ αὐτῶν εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας καὶ ἀπαραιτήτους διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς.

Αἱ εἰς τινὰ κονδύλια ἔναντι τῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ παρουσιαζόμενα ὑπερβάσεις δαπανῶν ἦσαν ἀπολύτως δικαιολογημένα καὶ ἀπρόβλεπτοι, ὡς π.χ. ἡ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ κατὰ 10 ο)ο, ἡ ἀνάγκη δημοσιεύσεως ἀνακοινώσεων τῆς Σχολῆς σχετικῶς μὲ τὰς ἐγγραφὰς σπουδαστῶν κλπ. καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν αὐτῆς, ἡ ἀνάγκη πραγματοποιήσεως ἀπροβλέπτων ἐπισκευῶν χάριν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς, κλπ.

* Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ εἰσέπραξαν μέρος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Β.Δ)τος τῆς 15.4.1948 καθοριζομένης ἀμοιβῆς μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν βεβαίως παντὸς δικαιώματός των. Εἰς τοῦτο δὲ κυρίως ὀφείλεται καὶ ἡ ἐμφανιζομένη αὔξησις τοῦ ἐναπομείναντος ὑπολοίπου (ἀποθεματικοῦ) διὰ τὴν ἐπομένην χρήσιν ἐκ 304.326,45 δραχμῶν.

Γενικῶς ὁμως ἐπρυτάνευσε πνεῦμα λελογισμένης οἰκονομίας, ἐκ τῶν λόγων δὲ τούτων τὰ ἔξοδα ἐν τῷ συνόλῳ των ἐμφανίζονται μειωμένα ἔναντι τῶν γενομένων προβλέψεων.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΝΕΡΓΗΘΕΝΤΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ

* Ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἀναφέρομεν, ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως πασῶν τῶν χρήσεων ἀπὸ τῆς τοῦ οἴκου. ἔτους 1949 - 50 μέχρι καὶ τῆς τοῦ ἔτους 1954 - 55 (δι' ὧς ἡ ὑπ' ἀριθ. 49676)20.7.56 Ὑπουργ. ἀπόφασις ἐνδιαφέρεται), διεξήχθη λεπτομερῆς καὶ ἐξαντλητικώτατος, διὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει καὶ ἐξηλέγχθησαν ἅπαντα τὰ προσκομισθέντα ἡμῖν στοιχεῖα, ἦτοι: α) Τὰ γραμματῖα εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν στοιχείων σχετικῶν πρὸς τὰς ἐπιτευχθείσας εἰσπράξεις καὶ τὰς γενομένας δαπάνας, κεχωρισμένως δι' ἐκάστην οἰκονομικὴν χρήσιν. β) Αἱ εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία τῆς Σχολῆς γενόμενα σχετικὰ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐγγραφαί. γ) Οἱ κατὰ καιροῦ καταρτισθέντες ἀντίστοιχοι προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ὡς καὶ οἱ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως συνταχθέντες Γεν. Ἴσολογισμοὶ καὶ δ) Τὰ τηρούμενα ἐπίσημα ἐκάστης τῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐν οἷς ἐμφαίνονται ἠτιολογημένα αἱ παρεχόμενα ἐγκρίσεις τῶν διαφόρων πράξεων, τόσον ἐπὶ τῶν γενομένων δαπανῶν ὅσον καὶ τῶν ἐπιτευχθεισῶν εἰσπράξεων. Ἀναλυτικὴ δὲ εἰκὼν τῶν καθ' ἕκαστα πεπραγμένων τῆς διαχειρίσεως ἐμφανίζεται ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν ἐκτίθεται.

Γενικαὶ παρατηρήσεις προκύψασαι ἐκ τοῦ διεξαχθέντος κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐλέγχου ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Ἡ Σχολή, καίτοι, ὡς ἀποτελοῦσα Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διαχειρίσεως διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐν τούτοις καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων παρουσιάζει εἰς τὰς

διαχειριστικές πράξεις αυτής πρυτανεύουν τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Δημοπρασίαι διεξήχθησαν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν καλύτερων καὶ συμφερωτέρων μειοδοτῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε παρουσιαζόμενας ἀνάγκας προμηθειῶν, ἐπισκευῶν κλπ. τῆς Σχολῆς καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις αὐτῆς διαπνέονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Δημοσίων οικονομικῶν.

Αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις πασῶν τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων εἶναι ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν τηρουμένων ἐπιστήμων πρακτικῶν αὐτοῦ, ἔχουσι δὲ καταχωρηθῆ κανονικῶς καὶ μετὰ τάξεως εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία, τηρούμενα ἐπίσης μετὰ πλήρους ἐνημερότητος.

Τὰ χρησιμοποιηθέντα καθ' ὅλας τὰς ἐλεγχθείσας οικονομικὰς χρήσεις ἐντάλματα πληρωμῶν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 195 καὶ φθάνουσι μέχρι τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 1993 ἀνευ διαγραφῆς τινος ἢ ἀκυρώσεως. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια εἰσπράξεων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 79 καταλήγοντα εἰς τὸν αὐξ. ἀριθμ. 691, ἐπίσης ἀνευ διακοπῆς τινος λόγῳ ἀκυρώσεως ἢ διαγραφῆς κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογ(ο)σμὸν «Ἐξέταστρα Καθηγητῶν», τὸ ἀντίστοιχον ποσόν, τὸ σημειούμενον εἰς τὰ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα ἐκάστου διαχειριστικοῦ ἔτους, δὲν περιέρχεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τοὺς ἐξεταστὰς Καθηγητὰς ἀλλὰ κατανέμεται ὡς ἑξῆς περίπτου, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζόμενων περιπτώσεων:

- 1ον) Ποσοστὸν μέχρι 70% περίπου καταβάλλεται εἰς τοὺς ἐξεταστὰς Καθηγητὰς.
- 2ον) Τὸ ὑπόλοιπον διατίθεται: α) Δι' ἀμοιβὴν τοῦ Διοικ. Προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐποπτῶν λόγῳ προσφορᾶς ὑπ' αὐτῶν ἰδιαιτέρας ἐργασίας κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐξετάσεων. β) Διὰ διάφορα ἐξοδα ἐξετάσεων, ἤτοι διὰ δημοσιεύσεις, γραφικὴν ὕλην καὶ λοιπὰς δαπάνας καὶ γ) Μῆρος αὐτῶν διατίθεται ὑπὲρ τῆς Σχολῆς διὰ διαφόρους ἀνάγκας αὐτῆς.

Ἐπίσης κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὰ ἐξέταστρα κατανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξύ, ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν ἐξεταστῶν Καθηγητῶν, οὓς βαρύνουσι καὶ τὰ ἐξοδα τῶν ἐξετάσεων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Σχολῆς ὡς δικαιώματα αὐτῆς.

Ἡ ἀμοιβὴ τῶν Καθηγητῶν ἐκ τῶν ἐξετάσεων θεωρεῖται δεδικοιολογημένη, καθ' ὅσον οὗτοι, μὴ μισθοδοτούμενοι ἀλλ' ἀμειβόμενοι κατὰ προσφερομένην πραγματικὴν ὥραν διδασκαλίας, ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετον ἐργασίαν κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῶν ἐξετάσεων.

Ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τοῦ ἐλέγχου, εἰδικὸν ἀποθεμ. κεφάλαιον δι' ἀπρόβλεπτους ἀνάγκας καὶ περιπτώσεις δὲν κατωρθώθη νὰ δημιουργηθῆ κατὰ τὴν ἐλεγχθείσαν χρονικὴν περίοδον (1949 - 50 μέχρι 1954 - 55). Τὸ μόνον ἀποθεμ. κεφάλαιον τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ μεθ' ἐκάστην χρῆσιν ἀπομένον μικρὸν ἐνίοτε πιστωτ. ὑπόλοιπον, ἐκμηδενιζόμενον σχεδόν, ὡς ἀκίς ἀπρόβλεπτοι καὶ ἀναγκαῖαι δαπάναι ἀναγκάζουσι τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς νὰ καταφεύγῃ εἰς τοῦτο, παρὰ τὰς καταβαλλόμενας μεγάλας προσπάθειας πρὸς ἐπίτευξιν οικονομικῶν ἐξικνουμένων πολλακίς μέχρις ἐπηρεασμοῦ τῶν κυρίων εἰσέτι σκοπῶν τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ ἐν προκειμένῳ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς παρούσης ἀναφέρομεν, ὅτι οἱ κ.κ. Καθηγηταί, κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οικονομικὰς περιόδους, ἔλαβον ὀλιγώτερον τῶν ὅσων ἐδικαιούοντο,

εις δὲ τὸν Γραμματέα τῆς Σχολῆς εἶχον ἀνατεθῆ ἐπ' ἄρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ χρεῖα διαχειριστοῦ ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς, παρὰ τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντα μεθ' ὧν οὗτος εἶναι ἐπιφορτισμένος, μέχρι οὐ ἡ Σχολὴ ἠδυνήθη νὰ ἀναθέσῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῆς κλπ. εἰς ἴδιον Διαχειριστὴν, ὡς καὶ ὁ ἔσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτῆς προβλέπει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς, (ἴσως διὰ λόγους ἐπίσης οἰκονομίας) δὲν προβλέπεται μισθοδοσία τῆς θέσεώς του, περιοριζομένου μόνον εἰς τὰς ὡς καθηγητοῦ ἀμοιβᾶς του καὶ τ' ἀπαραίτητα ἔξοδα κινήσεως καὶ παραστάσεως. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε οἰκονομικῶν δυσχερειῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ δι' αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῆς Σχολῆς. Ἐν τῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων αὐτῆς (ἐπιτραπήτω νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην) θὰ ἦτο καὶ ἡ αὐξησις τῶν ἐπιχορηγήσεων, ὡς ἐπίσης ὁ περιορισμὸς τῶν πολλαπλῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ διδασκτρων κλπ. αἰτινες ἔχουσιν ἐπιβληθῆ κυρίως διὰ τοῦ ἄρθρ. 27., τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς. Διὰ τῆς δημιουργίας ἰδιαιτέρου ἀποθεματ. ἡ Σχολὴ θὰ ἠδύνατο νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου οἰκήματος, διδακτηρίου καταλληλοτέρου καὶ συγχρονισμένου, δεδομένου ὅτι τὸ δαπανηθὲν ποσὸν δι' ἐνοίκια μόνον κατὰ τὴν χρήσιν 1954 - 55 ὑπερβαίνει τὰς 107.000 δραχμάς, τὰ δὲ οἰκήματα εἰς ἃ στεγάζεται δὲν πληροῦσι γενικῶς τοὺς ὅρους τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς ἰδρύματος ἀνωτέρων σπουδῶν. Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων καὶ λοιπῶν εἰδῶν διδασκαλίας δὲν ἐγένοντο κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἰκον. χρήσεις. Ἡ ἀξία αὐτῶν σημειοῦται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς ἐκάστοτε συντασσομένους Ἰσολογισμοὺς μὲ τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως των. Καὶ ναὶ μὲν μία ἀποτίμησις αὐτῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκον. συνθήκας δυνατὸν ν' ἀποδείξῃ καὶ μεγαλυτέραν ἔτι ἀξίαν τῆς ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ τῶν Ἰσολογισμῶν σημειουμένης (καὶ τοῦτο λόγῳ μεταβολῶν εἰς τοὺς ἐκάστοτε οἰκονομικοὺς παράγοντας), ἡ ἀντιμετώπισις ὁμῶς τῆς περιπτώσεως διὰ μιᾶς γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων διδασκαλίας, βιβλιοθήκης κλπ. δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπαραίτητος ἐν προκειμένῳ, ἴσως δὲ καὶ ἐπιβεβλημένη πρὸς καθορισμὸν τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ πραγματικοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Σχολῆς.-

Ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέραμεν, διαχειριστικαὶ ἀνωμαλίας δὲν παρετηρήθησαν κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα ἔλεγχον τῶν ἐν λόγῳ οἰκονομικῶν χρήσεων (1949) 50 - 1954)55). Αἱ ἐκ παραδρομῆς σημειωθεῖσαι παραλείψεις καὶ μικρολάθη, ἐκ τῶν συνήθων καὶ ἀσημάντου ἀξίας, ὑποδειχθεῖσαι διωρθώθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

Ἡ σύνθεσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1949 - 50 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1954 - 55 (χρονικὸν διάστημα τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνταλθέντος καὶ διεξαχθέντος ἐλέγχου) ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α'. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1949)50 μέχρι καὶ τοῦ 1952)53 εἰς τὴν Σχολὴν ἐδίδαξαν:

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	22
2) Ἐπίκουροι-Ὁμότιμοι καθ.	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἐτέρους	5

Ἐν ὅλῳ

34

Β'. Από του ακαδημαϊκού έτους 1953)54 και έντεϋθεν εις την Σχολήν διδάσκουσι:

1) Τακτικοί Καθηγηταί	21
2) Έπίκουροι-Όμότιμοι καθ.	7
3) Έδόθη έντολή διδασκαλίας εις έτέρους	4
Έν όλω	32

Ό αριθμός των τώ πρώτων έγγραφέντων εις την Σχολήν σπουδαστών κατά τώ ακαδημαϊκόν έτος 1949-50 άνήλθεν έν όλω εις 200 (ήτοι: εις τώ α' έτος σπουδών 195 και 5 άπ' εύθείας εις τώ β' έτος σπουδών).

Κατά τώ ακαδημαϊκόν έτος 1954-55 οι τώ πρώτον έγγραφέντες εις την Σχολήν σπουδασταί άνήλθον εις 400 (ήτοι: εις τώ α' έτος σπουδών 395 και άπ' εύθείας εις τώ β' έτος σπουδών έτεροι 5).

Έκ των άνωτέρω στοιχείων έμφαίνεται ότι καίτοι ό αριθμός των τώ πρώτον έγγραφέντων εις την Σχολήν σπουδαστών (έκτός των λοιπών κανονικώς παρακολουθούντων τάς σπουδάς των έπομένων έτών) έδιπλασιάσθη κατά τώ έτος 1954 - 55 έναντι των τώ έτους 1949 - 50, άντιθέτως ό αριθμός του διδακτικού προσωπικού έμειώθη κατά δύο διδάσκοντας.

Τώ τακτικόν Διοικητικόν προσωπικόν τής Σχολής, ώς έχει και σήμερα έτι, βάσει των διατάξεων του Όργανισμου, άπαρτίζεται έκ των εξής:

Έξ ενός Γραμματέως, ενός Διαχειριστου, ενός γραφέως, ενός κλητήρος και μιάς καθαριστριάς (άρθρ. 55 Όργανισμου).

Τώ έν λόγω προσωπικόν, ίδια μετά την αύξησιν του όγκου των έργασιών τής Σχολής, συνετεία τής και ώς άνωτέρω παρουσιαζομένης προόδου εις τόν προορισμόν αύτής είναι άνεπαρκέστατον.

Ίνα άντιμετωπίση ή Σχολή τάς ούτω παρουσιαζομένας ανάγκας και πρός άνακούφισιν του άνεπαρκούς τακτικού προσωπικού ήναγκάσθη, έκ των πραγμάτων, νά προσλάβη και έκτακτον ή επί άποζημιώσει τοιοϋτον, τοποθετηθέντος ενός έκτάκτου ύπαλλήλου εις τώ Λογιστήριον, έτέρων δέ δύο έκτάκτων ύπαλλήλων και ενός κλητήρος, άπασχολουμένων ώσαύτως και εις τώ Τμήμα Έκδόσεων, εις την Βιβλιοθήκην, τώ Γραφείον Βιομηχανικών και Έμπορικών Έρευνών και τά λοιπά Ίδρύματα τής Σχολής, περί ών κατωτέρω λεπτομερώς άσχολούμεθα. Η άπαιτουμένη πρός τοϋτο δαπάνη έχει άχθη εις βάρος του λογ)σμου «Ένίσχυσις ή έπιχορήγησις Τμήματος Έκδόσεων», πρός λογιστικήν και διαχειριστικήν τακτοποίησιν αύτής.

Ούδεμία άμφιβολία ύφίσταται ότι τώ έν λόγω έκτακτον προσωπικόν είναι άπαραίτητον και άπολύτως αναγκαίον διά την κανονικήν και εύρυθμον λειτουργίαν των ύπηρεσιών τής Σχολής και ότι άπολύτως δεδικοιολογημένη είναι ή σχετική δαπάνη.

Έργον όμως δικαιοσύνης και συμφέρον τής Σχολής (πρός έπαύξησιν και του ζήλου των ούτω εργαζομένων) άς έπιτραπη νά φρονούμεν ότι θά ήτο ή μέριμνα, όπως διά συμπληρώσεως των οικείων διατάξεων του Ισχύοντος Όργανισμου έπέλθη μόνιμος τακτοποίησις του περιωρισμένου άλλωστε αριθμού έκτάκτου προσωπικού (κατά γενικήν όμολογίαν, άόκνως και μετά προθυμίας μέχρι σήμερα έκτελούντος τά καθήκοντά του), συνέπεια τής όποίας θά ήτο επίσης και ή τυπική διαχειριστική τακτοποίησις του τρόπου τής άμοιβής του.

Καθώς και άνωτέρω άνεγράφη εις τὰ άναλυτικά στοιχεία τών έξόδων διαφόρων οικονομικών χρήσεων περιλαμβάνεται και κονδύλιον υπό τον τίτλον «ένιςχυσις ίδρυμάτων τής Σχολής κλπ.». Λεπτομέρειαι περί του άξιολόγου τών προσφερομένων ύπηρεσιών, τής συμβολής εις τήν λειτουργίαν και πρόοδον τής Σχολής και του έν γένει έργου τών έν λόγω ίδρυμάτων, προκύπτουσαι και έκ του ένεργηθέντος έλέγχου επί τών καθ' έκαστα οικονομικών χρήσεων αυτών (άπό τής ίδρύσεώς των), παρατίθενται κατωτέρω.

Ο ειρημένος έλεγχος διεξήχθη ώς συνέχεια του προηγουμένου, δεδομένου ότι τὰ έν λόγω ίδρύματα είναι άπόλυτα έξαρτήματα τής Σχολής, λειτουργούσι υπό την άμεσον έποπτείαν της και προσφέρουσι τας ύπηρεσίας των διά λογαριασμόν αυτής, άπλώς δε διά λόγους εύρυθμίας και τάξεως έγένητο ο χωρισμός τών διαχειρίσεων τών δύο κυριωτέρων έξ αυτών, δι' ας προβλέπονται και πραγματοποιούνται έσοδα και δαπάναι.

Έκ του έλέγχου τούτου προέκυψαν τὰ ακόλουθα :

Παρά τή Σχολή λειτουργούσιν άπό έτών αι ώς κατωτέρω βοηθητικαι ύπηρεσίαι, ίδρυθείσαι παρ' αυτής ώς άπαραίτητοι, συμπληρουσαι τό όλον έργον αυτής και συμβάλλουσαι τὰ μέγιστα εις τήν έν γένει εύρυθμον λειτουργίαν της, τήν διαφώτισιν τής σπουδαζούσης νεολαίας και τήν διαφήμισιν τής έν τή Σχολή συντελούμένης εργασίας και τών προόδων αυτής εις τό μορφωτικών έν γένει πεδίου του κύκλου τών σπουδών αυτής. Τά ίδρύματα ταύτα λειτουργούντα υπό την άμεσον έποπτείαν τής Σχολής είναι τὰ έξης:

Α'. Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως.

Β'. Τμήμα Έκδόσεων.

Γ'. Γραφείον Βιομηχανικών και Έμπορικών Έρευνών.

Διά τήν εύκολωτέραν παρακολούθησιν τής οικονομικής καταστάσεως τών ίδρυμάτων τούτων έκρίθη σκόπιμον, όπως έκαστον αυτών έχη ίδιαν χρηματικήν διαχείρισιν κεχωρισμένην άπό τήν γενικήν τοιαύτην τής Σχολής, εξαίρέσει του Γραφείου Βιομηχανικών και Έμπορικών Έρευνών, του όποιου ή όλη εργασία διεξάγεται σχεδόν άνευ δαπάνης.

Ο διενεργηθείς έλεγχος επί τών οικονομικών διαχειρίσεων τών ειρημένων ίδρυμάτων, άπό του έτους του οικονομικού διαχωρισμού αυτών άπό τής Σχολής μέχρι τής χρήσεως του οικονομικού έτους 1954 - 55, άπέδειξε τὰ κατωτέρω άποτελέσματα:

Α') ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

(Θεωρηθέν άπαραίτητον συμπλήρωμα του κύκλου τών σπουδών τής Σχολής).

Τούτο ήρχισε λειτουργούν παρά τή Σχολή έλευθέρως άπό του άκαδημαϊκού έτους 1952 - 53, άναγνωρισθέν έν τέλει και νομικώς διά του άπό 3.9.1955 Β.Δ)τος (Φ.Ε.Κ. άρ. 251 - Τ.Α' τής 12.9.1955).

Έχει ίδιαν χρηματικήν διαχείρισιν, και μέχρι του οικονομικού έτους 1954 - 55 παρουσιάζει αυτάρκειαν, λόγω συρροής προς μετεκπαιδευσιν άρκετου αριθμού Δημοσίων ύπαλλήλων και τοιούτων τών διαφόρων Όργανισμών.

Τά έσοδα του υπό τήν άμεσον έποπτείαν τής Α.Σ.Β.Σ. ίδρύματος τούτου προέρχονται έκ τών έγγραφών και διδάκτρων τών μετεκπαιδευομένων σπουδαστών

(ύπαλλήλων κλπ.) και έκ δικαιωμάτων επί των έκδομένων οικείων τίτλων σπουδών.

Έκ του γενομένου έλέγχου των στοιχείων τής διαχειρίσεως κατά οικονομικά έτη προέκυψαν τά κάτωθι:

Α') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1952 - 53

(Χρήσις 1 Φεβρουαρίου 1952 μέχρι 31 Αύγουστου 1953)

Η όλη κίνηση των λογαριασμών τής επταμήνου ταύτης περιόδου (άρχή λειτουργίας του Κ.Σ.Ε.), κατόπιν του έλέγχου των σχετικών στοιχείων και των εις τά οικεία λογιστικά βιβλία γενομένων έγγραφών, παρουσιάζεται ως ακολούθως:

1ον) Έσοδα (πραγματοποιηθέντα)

Έξ έγγραφών και διδάκτρων σπουδαστών	δρχ.	33.725.000	π.έκδ.
Έκ προσωρινού δανείου παρά έκδοτ. τμήμ. Σχολής	»	4.000.000	»
Προσωρινή ένίσχυσις Α.Σ.Β.Σ.	»	5.000.000	»

Κρατήσεις υπέρ τρίτων

Χαρτόσημα και φόροι Δημοσίου	»	382.800	»
Σύνολον έσόδων	δρχ.	<u>43.107.800</u>	π.έκδ.

2ον) Έξοδα (πραγματοποιηθέντα)

Άγγελιαί, δημοσιεύσεις, γραφική ύλη, έξοδα άλληλ.	δρχ.	6.122.700	π.έκδ.
Άμοιβαί καθηγητών	»	22.640.000	»
Άμοιβαί προσωπικού του Γραφείου (έκτάκτου κλπ.)	»	3.600.000	»
Έντυπα (έκτυπώσεις κλπ.)	»	3.660.000	»
Διάφοροι Δαπάναι	»	1.074.000	»
Άποσβέσεις προσωρινού δανείου (ώς άνω)	»	4.000.000	»
Χαρτόσημα και φόροι Δημοσίου	»	382.000	»
Σύνολον έξόδων	δρχ.	<u>41.479.500</u>	»

Άνακεφαλαίωσις

Έσοδα χρήσεως 1952 - 53 (έπτά μηνών)	δρχ.	43.107.800	π.έκδ.
Έξοδα « « « « «	»	41.479.500	»
Άπομένον ύπόλοιπον τήν 31.8.1953	δρχ.	<u>1.628.300</u>	»

μεταφερόμενον εις τήν νέαν χρήσιν (1953 - 54).

Τά έλεγχθέντα δικαιολογητικά τής χρήσεως εύρέθησαν έν απόλυτῳ τάξει, οι δέ σχετικοί λογισμοί κατεχωρίσθησαν μετ' έπιμελείας και άκρίβειας εις τά οικεία λογιστικά βιβλία.

Β) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1953 - 54

(Χρήσις 1 Σεπτεμβρίου 1953 μέχρι 31 Αύγουστου 1954)

Ός προέκυψε και έκ του ένεργηθέντος έλέγχου, τά άποτελέσματα τής άνωτέρω οικονομικής χρήσεως του Κ.Σ.Ε. ένομιμ. ως κάτωθι:

1ον) * Εσοδα (πραγματοποιηθέντα κατά την χρήση)			
*Εξ έγγραφων σπουδαστών	δρχ.	21.400	ν. έκδ.
*Εκ διδασκτρων »	»	48.823,50	»
*Εξ εκδόσεως πιστοποιητικών	»	120	»
Χαρτόσημα και φόροι Δημοσίου	»	658,30	»
	Έν όλω δρχ.	71.001,80	ν. έκδ.
*Υπόλοιπον εκ προηγούμενης χρήσεως (1952 - 53)	»	1.628,30	»
Γεν. Σύνολον εσόδων	δρχ.	<u>72.630,10</u>	ν. έκδ.
2ον) * Εξοδα (γεγόμενα κατά την διάρκειαν τής χρήσεως)			
*Αμοιβαί Καθηγητών	δρχ.	30.640	ν. έκδ.
» Προσωπικοῦ	»	27.389	»
Γραφική ὕλη	»	667,50	»
*Εξοδα ἀλληλογραφίας (ταχ)κὰ κλπ.)	»	119,70	»
*Ὀδοιπορικὰ ἐξοδα	»	4.800	»
*Ἀγορά ἐντύπων	»	553	»
Διάφοροι δαπάναι	»	1.002,40	»
*Ἀπόδοσις εἰς Σχολὴν προσωρινῆς ἐνισχύσεως (1952 - 53).	»	5.000	»
*Ἀπόδοσις ἀχρεωσθέντων καταβληθέντων	»	400	»
Χαρτόσημα καὶ φόροι Δημοσίου	»	658,30	»
Σύνολον γενομένων ἐξόδων κατὰ τὴν χρῆσιν	δρχ.	71.229,90	ν. έκδ.
*Ἀπομείναν ὑπόλοιπον διὰ τὴν νέαν χρῆσιν(1954-55) »	»	1.400,20	»
	Έν όλω δρχ.	<u>72.630,10</u>	»

*Εκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει ὅτι, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἰδρύσεώς του, τὸ Κέντρον Στατ. Ἐκπαιδεύσεως κατῶρθωσεν οὐχὶ μόνον νὰ ἀνταποκριθῆ διὰ τῶν ἰδίων του ἐσόδων εἰς τ' ἀπαιτηθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν ἐξοδα, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποδώσῃ εἰς τὴν Σχολὴν τὴν παρ' αὐτῆς χορηγηθεῖσαν προσωρινὴν ἐνίσχυσιν, κατὰ τὸ προηγούμενον ἑπτάμηνον χρονικὸν διάστημα τῆς ἰδρύσεως, ἐκ 5.000 δρχ. καὶ ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 1.400,20 νὰ καταλίπη διὰ τὴν νέαν χρῆσιν.

Καὶ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν τοῦτο ἔτος ἡ διαχείρισις τοῦ Κ.Σ.Ε. διεξήχθη μετὰ πλήρους ἀκριβείας καὶ τάξεως, οὐδεμιᾶς ἀνωμαλίας σημειωθείσης κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης.

Γ) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1954 - 55 (Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1954 μέχρι 31 Αὐγούστου 1955)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰρημένης χρήσεως, ὡς προέκυψαν καὶ ἐκ τοῦ διεξαχθέντος ἐλέγχου τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν στοιχείων τῶν γενομένων ἐν αὐτοῖς ἐγγραφῶν, ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

1ον) * Εσοδα (πραγματοποιηθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν)			
*Εκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς σπουδαστῶν	δρχ.	14.000	ν. έκδ.
*Εκ διδασκτρων » »	»	39.684	»
*Εκ τίτλων (ἐκδοσις πιστοποιητικῶν)	»	690	»

Προσωρινή ένισχυσις παρά του Τμήματος εκδόσεων	»	9.500	»
Χαρτόσημα και φόροι υπέρ Δημοσίου	»	1.650,40	»
	Έν ὄλῳ δρχ.	65.524,40	v. έκδ.
Υπόλοιπον ἐκ προηγούμενης χρήσεως (1953 - 54)	»	1.400,20	»
	Σύνολον ἐσόδων	66.924,60	»
2ον) Έξοδα (γενόμενα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως)			
Άμοιβαί Καθηγητῶν	δρχ.	31.720	v. έκδ.
» Προσωπικοῦ (ἐκτάκτου καὶ ἐκτάκτως ἔργα- ζομένου καὶ ἐπὶ ἀποζημιώσεσι)	»	15.000	»
Γραφικὴ ὕλη	»	2.001	»
Δημοσιεύσεις καὶ ἔξοδα ἀλληλογραφίας	»	1.129,50	»
Όδοιπορικὰ ἔξοδα	»	11.080	»
Διάφοροι δαπάναι	»	2.546,50	»
Χαρτόσημα καὶ φόροι Δημοσίου	»	1.650,40	»
	Σύνολον ἐξόδων δρχ.	65.127,40	v. έκδ.
Άπομείναν ὑπόλοιπον διὰ τὴν νεωτέραν χρῆσιν (1955 - 56)	»	1.797,20	»
	Έν ὄλῳ δρχ.	66.924,60	v. έκδ.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἐμφαίνεται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ Κέντρον Στατιστ. Ἐκπαιδεύσεως κατάρθωσε ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ δι' ἀντιμετώπισεως τῶν ἀπαιτηθέντων ἐξόδων τῆς λειτουργίας τοῦ ἐκ τῶν ἰδίων του σχεδὸν ἐσόδων ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς. Ἡ μόνη προσωρινὴ ἐνίσχυσις ἢ χορηγηθεῖσα αὐτῷ παρά του Τμήματος ἐκδόσεων ἐκ δραχ. 9.500, ἀποδοθησομένη βραδύτερον, ἐχρησιμοποιήθη κυρίως πρὸς κάλυψιν τῶν ἀπαραι-
τήτων ἐξόδων δι' ἀμοιβὰς κλπ. τοῦ ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ.

Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰδρύματος τούτου (Κ.Σ.Ε.) καταδεικνύεται ὅτι ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν ἰδιαίτερας ἐπιβαρύνσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Σχολῆς λειτουργεῖ κανονικώτατα, προσφέρον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὅλον ἔργον αὐτῆς καὶ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Β') ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1947 - 48 ἐπετεύχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ ἐκδοσις ἐπιστημονικῆς ἐπετηρίδος. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη ἐκδοσις οὐχὶ μόνον ἐκάλυψε πλήρως τὰ γενόμενα πρὸς τοῦτο ἔξοδα, ἀλλ' ἠύξησε τὸ κύρος τῆς Σχολῆς, συ-
χνῶς δὲ ἐγένετο καὶ μέγιστος διαφημιστικὸς παράγων αὐτῆς ὡς ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ταύτης ἐκδόσεως ἐπηύξησε τὸν ζῆλον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνεργατῶν καὶ τῶν διοικούντων τὴν Σχολὴν καὶ ὤθησε πρὸς συνέχισιν τῶν ἐκδόσεων καὶ ἑτέρων τευχῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, μέχρις οὗ κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1950 - 51 ἐδημιουργήθη παρά τῆ Σχολῆς τὸ Ἐκδοτικὸν Τμήμα, μὲ ἰδίαν ἐπίσης χρηματικὴν διαχείρισιν. Τὸ Τμήμα τοῦτο ἀντὶ τῆς ἐπετηρίδος ἐκδίδει σήμερον τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» ἀποτελοῦν καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον καὶ ὄργανον τῆς Σχολῆς, εἰς ὃ δημοσιεύονται αἱ διαλέξεις

καὶ αἱ (πέριξ τοῦ κύκλου τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ μαθημάτων) διάφοροι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι κλπ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1953 ἐξεδόθη τὸ τεῦχος «Ὁδηγὸς τοῦ Σπουδαστοῦ» περιλαμβάνον τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς, τὴν διδασκτέαν ὕλην καὶ διαφόρους ὁδηγίας παιδαγωγικῆς μορφῆς.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 - 54 ἤρχισεν ἡ ἐκδοσις δελτίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.», ὅπερ εἶναι ὄργανον κυρίως πληροφοριακὸν καὶ διαφωτιστικὸν τῶν ἐν γένει προγραμματικῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς, ἐκδιδόμενον ἰδίως πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν, περιέχον καὶ λεπτομερείας τῆς ἀκαδημαϊκῆς ζωῆς τοῦ σπουδαστοῦ. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δελτίου τούτου ἐπῆλθε διαχωρισμὸς τῆς ὕλης τῶν ἐκδόσεων τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», ἀπομεινάντος ἐν αὐτῷ μόνον τοῦ καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ μέρους τῆς ὕλης του.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω, τὸ Τμήμα τοῦτο προβαίνει καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐκδόσεις, ἥτοι μελετῶν, διαλέξεων κλπ., σχετιζομένων πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς. Ἀξιολόγου μείας εἶναι τὰ ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» ἀνάπτυκα διαφόρων διαλέξεων κλπ. ὡς τὸ «12ήμερον Τουριστικῆς Βιομηχανίας», «10ήμερον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», «Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον», «Αὐστριακὸν Λογιστικὸν Πλάνον» κλπ.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς, συμφώνως καὶ πρὸς τὰ προκύπτοντα ἐκ τοῦ διεξαχθέντος ἐλέγχου, τόσον ἐπὶ τῶν διαφόρων παραστατικῶν στοιχείων τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν γενομένων δαπανῶν, ὅσον καὶ τῶν βάσει αὐτῶν γενομένων ἐγγραφῶν εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία, κατὰ τὰς διαφόρους οἰκονομικὰς χρήσεις, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του (1950 - 51) μέχρι καὶ τοῦ οἴκον. ἔτους 1954 - 55, παρουσιάζεται ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται.

Α') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1950 - 51

(Χρήσις 1)6)1951 μέχρι 31)1)1952, ὡς ἡ οἰκεία ἐγκριτ. πράξις τοῦ Δ.Σ.)

Ἡ χρήσις τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου ἔτους, ἀρξαμένη τὴν 1ην Ἰουνίου 1951 (χρονολογίαν ἰδρύσεως τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων), παρετάθη κατόπιν ἐγκριτικῆς πράξεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1952. Τοῦτο ἐκρίθη σκόπιμον διὰ τὸν λογιστικὸν συντονισμὸν τῶν γενομένων ἐξόδων πρὸς ἐκτίπωσιν τῶν 4 τευχῶν (τοῦ Α' τόμου) τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», ἀνήκοντος ἀπὸ ἀπόψεως ὕλης εἰς τὴν σειρὰν ἐκδόσεων τοῦ οἴκον. ἔτους 1950 - 51, πλὴν καθυστερησάσης τῆς ἐκδόσεώς του μέχρις Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1952.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης αὐτῆς (ὀκταμήνου) οἰκονομικῆς χρήσεως τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων, ὡς διεπιστώθη καὶ ἐκ τοῦ διεξαχθέντος ἐλέγχου, ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Ι. Ἔσοδα καὶ Ἐξοδα (περιληπτικῶς)

α) Ἔσοδα Κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ἐπραγματοποιήθησαν ἔσοδα	δρχ.	49.501.854 π.ἐκδ.
β) Ἐξοδα: Τὰ δημιουργηθέντα κατὰ τὴν χρῆσιν ἐξοδα γενικῶς ἀνήλθον εἰς »		43.729.000 »

*Απέμεινεν υπόλοιπον τῆ 31.1.52 διὰ τὴν νεωτέραν
χρῆσιν (1951 - 52) » 5.772.854 *

II. Ἔσοδα καὶ Ἐξοδα (ἀναλυτικῶς)

Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὴν χρῆσιν 1950 - 51 ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Ἔσοδα

Γενικαὶ συνδρομαὶ	δρχ.	4.640.000	π.έκδ.
Συνδρομαὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων	»	350.000	»
Ἔσοδα ἐκ δημοσιεύσεων	»	8.800.000	»
Ἐπίσχυσις Καθηγητῶν Σχολῆς	»	13.075.050	»
Συνδρομαὶ Σπουδαστῶν	»	22.556.804	»
Ἔσοδα ἐκ λιανικῆς πωλήσεως	»	80.000	»
Σύνολον ἐσόδων	δρχ.	<u>49.501.854</u>	π.έκδ.

β) Ἐξοδα

1. Δι' ἐκτύπωσιν Α' τεύχους περιοδικοῦ «Σπουδαί»	δρχ.	10.300.000	π.έκδ.
» » Β' καὶ Γ' τεύχους »	»	17.940.000	»
» » Δ' τεύχους »	»	8.550.000	»
2. Γενικὰ ἐξοδα διαχειρίσεως.			
Ἐξοδα διαφημίσεων	δρχ.	1.688.000	
» ἀλληλογραφίας	»	684.400	
» ἀνατύπων	»	280.000	
Διάφορα μικροῦ ἐξοδα	»	1.686.600	δρχ.
3. Χάρτης δημοσιογραφικός	»	2.600.000	π.έκδ.
Σύνολον ἐξόδων	δρχ.	<u>43.729.000</u>	π.έκδ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει ὅτι τὰ κατὰ τὴν χρῆσιν πραγματοποιηθέντα ἔσοδα (δραχ. 49.501.854) ὑπερέβησαν τὰ γενόμενα ἐξοδα (δραχ. 43.729.000) κατὰ δραχμάς 5.772.854 π.έκδ. αἰτίνας καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἑπομένην χρῆσιν (1951 - 52).

Τὰ ἐλεγχθέντα στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεως τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ὡς ἄνω πρώτην χρῆσιν (1950 - 51), παρουσιάζουσιν ἀπόλυτον τάξιν καὶ ἀκρίβειαν, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία γενόμενα βάσει αὐτῶν ἐγγραφαί.

Ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ παρετηρήσαμεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ἐπιτευχθεῖσα ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», συγκειμένου ἐκ 4 τευχῶν, ἐγένετο διὰ κανονικῆς δημοπρασίας. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ὡς καὶ ἀλλοχοῦ ἀναφέρομεν, ἀποδεικνύει τὴν δραστηριότητα τῆς Σχολῆς, συγχρόνως δὲ ἐγένετο καὶ σπουδαῖον μέσον διαφημίσεως αὐτῆς.

Β') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1951 - 52

(Χρῆσις 1 Φεβρουαρίου 1952 μέχρι 31 Αὐγούστου 1953).

Ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἐκδοτικοῦ Τμήματος τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρῆσιν 1951 - 52, διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὁποῖου διεξήλθομεν ἅπαντα τὰ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τεθέντα στοιχεῖα, δηλονότι τὰς εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία γενο-

μένας επί του προκειμένου έγγραφως και τὰ αντίστοιχα δικαιολογητικά αὐτῶν στοιχείων, ἀπέδειξε τὰ ὡς κατωτέρω σημειούμενα ἀποτελέσματα.

I. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα (περιληπτικῶς)

α) Ἔσοδα

Ἐπίλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως (1950 - 51)	δρχ.	5.772.854	π.έκδ.
Πραγματοποιηθέντα συνολικῶς ἔσοδα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	»	52.736.500	»
Σύνολον ἐσόδων	δρχ.	<u>58.509.354</u>	π.έκδ.

β) Ἔξοδα

Τὰ δημιουργηθέντα ἔξοδα ἐν γένει κατὰ τὴν διάρ- κειαν τῆς χρήσεως ἀνήλθον εἰς	δρχ.	36.059.354	π.έκδ.
Ἐπίλοιπον τῆ 31.8.52 ἀπομείναν διὰ τὴν νεωτέραν χρῆσιν 1952 - 1953	»	22.450.000	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	<u>58.509.354</u>	π.έκδ.

II. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα (ἀναλυτικῶς)

Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐλεγχθείσης οἰκονομικῆς χρήσεως 1951 - 52 ἔχουσιν ἀναλυτικώτερον ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἔσοδα

1) Συνδρομαὶ διάφοροι	δρχ.	4.160.000	π.έκδ.
2) Ἔσοδα ἐκ δημοσιεύσεων	»	8.000.000	»
3) Ἐνίσχυσις Καθηγητῶν	»	3.576.500	»
4) Συνδρομαὶ Σπουδαστῶν	»	<u>37.000.000</u>	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	<u>52.736.500</u>	π.έκδ.

β) Ἔξοδα

1. Ἔξοδα ἐκδόσ. Α' τεύχους περιοδ. «Σπουδαί»	δρχ.	5.255.000	π.έκδ.
Ἔξοδα ἐκδόσ. Β' τεύχους περιοδ. «Σπουδαί»	»	5.600.000	»
Ἔξοδα ἐκδόσ. Γ' τεύχους περιοδ. «Σπουδαί»	»	4.360.000	»
Ἔξοδα ἐκδόσ. Δ' τεύχους	»	5.900.000	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	21.115.000	π.έκδ.
2. Ἀγορὰ χάρτου	δρχ.	2.120.000	π.έκδ.
3. Διορθωτικά	»	4.000.000	»
4. Ἔξοδα ἀλληλογραφίας	»	1.129.000	»
5. Ἔξοδα ἀνατύπων	»	1.650.000	»
6. Ἀμοιβαὶ Συντάξεως-Διαχειρίσεως	»	6.000.000	»
7. Διάφορα ἔξοδα	»	45.354	»
Σύνολον ἐξόδων	δρχ.	<u>36.059.354</u>	π.έκδ.

Ἀπέμεινε ὑπόλοιπον τῆ 31.1.52 διὰ τὴν νεωτέραν
χρῆσιν (1951 - 52) » 5.772.854 »

II. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα (ἀναλυτικῶς)

Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἰσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὴν χρῆσιν 1950 - 51 ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Ἔσοδα

Γενικαὶ συνδρομαὶ	δρχ.	4.640.000	π.έκδ.
Συνδρομαὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων	»	350.000	»
Ἔσοδα ἐκ δημοσιεύσεων	»	8.800.000	»
Ἐνίσχυσις Καθηγητῶν Σχολῆς	»	13.075.050	»
Συνδρομαὶ Σπουδαστῶν	»	22.556.804	»
Ἔσοδα ἐκ λιανικῆς πωλήσεως	»	80.000	»
Σύνολον ἰσόδων	δρχ.	<u>49.501.854</u>	π.έκδ.

β) Ἔξοδα

1. Δι' ἐκτύπωσιν Α' τεύχους περιοδικοῦ «Σπουδαί»	δρχ.	10.300.000	π.έκδ.
» » Β' καὶ Γ' τεύχους »	»	17.940.000	»
» » Δ' τεύχους »	»	8.550.000	»
2. Γενικά ἔξοδα διαχειρίσεως.			
Ἔξοδα διαφημίσεων	δρχ.	1.688.000	
» ἀλληλογραφίας	»	684.400	
» ἀνατύπων	»	280.000	
Διάφορα μικροῦ ἔξοδα	»	1.686.600	δρχ.
3. Χάρτης δημοσιογραφικός	»	4.339.000	π.έκδ.
		<u>2.600.000</u>	»
Σύνολον ἐξόδων	δρχ.	<u>43.729.000</u>	π.έκδ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων προκύπτει ὅτι τὰ κατὰ τὴν χρῆσιν πραγματοποιηθέντα ἔσοδα (δραχ. 49.501.854) ὑπερέβησαν τὰ γενόμενα ἔξοδα (δραχ. 43.729.000) κατὰ δραχμάς 5.772.854 π.έκδ. αἰτίνας καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἐπομένην χρῆσιν (1951 - 52).

Τὰ ἐλεγχθέντα στοιχεία τῆς διαχειρίσεως τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ὡς ἄνω πρώτην χρῆσιν (1950 - 51), παρουσιάζουσιν ἀπόλυτον τάξιν καὶ ἀκρίβειαν, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ εἰς τὰ οἰκεία λογιστικά βιβλία γενόμενα βάσει αὐτῶν ἐγγραφαί.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρετηρήσαμεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ἐπιτευχθεῖσα ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», συγκειμένου ἐκ 4 τευχῶν, ἐγένετο διὰ κανονικῆς δημοπρασίας. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλοι χροῦ ἀναφέρομεν, ἀποδεικνύει τὴν δραστηριότητα τῆς Σχολῆς, συγχρόνως δὲ ἐγένετο καὶ σπουδαῖον μέσον διαφημίσεως αὐτῆς.

Β') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1951 - 52

(Χρῆσις 1 Φεβρουαρίου 1952 μέχρι 31 Αὐγούστου 1953).

Ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἐκδοτικοῦ Τμήματος τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν οἰκον. χρῆσιν 1951 - 52, διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὁποῖου διεξήλθομεν ἅπαντα τὰ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τεθέντα στοιχεία, δηλονότι τὰς εἰς τὰ λογιστικά βιβλία γενο-

μένας επί του προκειμένου έγγραφως και τὰ αντίστοιχα δικαιολογητικά αὐτῶν στοιχεῖα, ἀπέδειξε τὰ ὡς κατωτέρω σημειούμενα ἀποτελέσματα.

I. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα (περιληπτικῶς)

α) Ἔσοδα

Ἐπίλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως (1950 - 51)	δρχ.	5.772.854	π.έκδ.
Πραγματοποιηθέντα συνολικῶς ἔσοδα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	»	52.736.500	»
Σύνολον ἐσόδων	δρχ.	<u>58.509.354</u>	π.έκδ.

β) Ἔξοδα

Τὰ δημιουργηθέντα ἔξοδα ἐν γένει κατὰ τὴν διάρ- κειαν τῆς χρήσεως ἀνήλθον εἰς	δρχ.	36.059.354	π.έκδ.
Ἐπίλοιπον τῆ 31.8.52 ἀπομείναν διὰ τὴν νεωτέραν χρήσιν 1952 - 1953	»	22.450.000	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	<u>58.509.354</u>	π.έκδ.

II. Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα (ἀναλυτικῶς)

Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐλεγχθείσης οἰκονομικῆς χρήσεως 1951 - 52 ἔχουσιν ἀναλυτικώτερον ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἔσοδα

1) Συνδρομαὶ διάφοροι	δρχ.	4.160.000	π.έκδ.
2) Ἔσοδα ἐκ δημοσιεύσεων	»	8.000.000	»
3) Ἐνίσχυσις Καθηγητῶν	»	3.576.500	»
4) Συνδρομαὶ Σπουδαστῶν	»	<u>37.000.000</u>	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	<u>52.736.500</u>	π.έκδ.

β) Ἔξοδα

1. Ἔξοδα ἐκδόσ. Α' τεύχους περιοδ. «Σπουδαί»	δρχ.	5.255.000	π.έκδ.
Ἔξοδα ἐκδόσ. Β' τεύχους περιοδ. «Σπουδαί»	»	5.600.000	»
Ἔξοδα ἐκδόσ. Γ' τεύχους περιοδ. «Σπουδαί»	»	4.360.000	»
Ἔξοδα ἐκδόσ. Δ' τεύχους	»	5.900.000	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	21.115.000	π.έκδ.
2. Ἀγορὰ χάρτου	δρχ.	2.120.000	π.έκδ.
3. Διορθωτικά	»	4.000.000	»
4. Ἔξοδα ἀλληλογραφίας	»	1.129.000	»
5. Ἔξοδα ἀνατύπων	»	1.650.000	»
6. Ἀμοιβαὶ Συντάξεως-Διαχειρίσεως	»	6.000.000	»
7. Διάφορα ἔξοδα	»	45.354	»
Σύνολον ἐξόδων	δρχ.	<u>36.059.354</u>	π.έκδ.

Ἀνακεφαλαίωσις

Πραγματοποιηθέντα κατά τὴν χρῆσιν ἔσοδα	δρχ.	52.736.500	π.έκδ.
Δημιουργηθέντα κατά τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἔξοδα	»	36.059.354	»
Διαφορὰ ἐπὶ πλεόν εἰς τὰ ἔσοδα (περίσσευμα)	δρχ.	16.677.146	»
Εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω περίσσευμα προστιθέμενον καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῆς προηγουμ. χρήσεως (1950 - 51) ἐκ	»	5.772.854	»
Δίδει συνολικὸν ὑπόλοιπον ἀφιέμενον διὰ τὴν ἐπομένην χρῆσιν (1952 - 53)	δρχ.	<u>22.450.000</u>	π.έκδ.

Κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν πεπραγμένων τῆς χρήσεως ταύτης (1951 - 52) οὐδεμίαν διαχειριστικὴν ἀνωμαλίαν παρατηρήθη, πλήρης δὲ ἐνημερότης καὶ τάξις παρουσιάσθη εἰς τὰς ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις ἔγγραφάς καὶ εἰς τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεῖα τῆς διαχειρίσεώς.

Γ) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1952 - 53

(Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1952 μέχρι 31 Αὐγούστου 1953)

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκον. χρήσεως 1952 - 53, ὡς προέκυψαν καὶ ἐκ τοῦ διεξαχθέντος ἔλεγχου ἐπὶ τῶν οἰκείων λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν λοιπῶν παραστατικῶν στοιχείων, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

I. Ἔσοδα καὶ Ἐξοδα (περιληπτικῶς)**α) Ἔσοδα**

Ἐπίλοιπον ἐκ τῆς προηγουμένης χρήσεως (1951-52)	δρχ.	22.450.000	π.έκδ.
Πραγματοποιηθέντα συνολικῶς ἔσοδα κατά τὴν χρῆσιν	»	128.707.300	»
Σύνολον ἐσόδων	δρχ.	<u>151.157.300</u>	π.έκδ.

β) Ἐξοδα

Αἱ γενόμεναι δαπάναι ἐν γένει κατά τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἀνηλθόν εἰς	δρχ.	112.529.300	π.έκδ.
Ἐπίλοιπον τῆς 31.8.53 εἰς μετρητὰ καὶ καταθέσεις παρά Τραπεζίαις, δι' ἐπομένην χρῆσιν	»	38.628.000	»
Ἐν ὅλῳ	δρχ.	<u>151.157.300</u>	π.έκδ.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῆς εἰρημένης οικονομικῆς χρήσεως (1952 - 53) ἀναλυτικώτερον ἐμφανιζόμενα ἔχουσιν ὡς κατωτέρω :

II. Ἔσοδα καὶ Ἐξοδα (ἀναλυτικῶς)**α) Ἔσοδα**

Ἀπὸ Συνδρομῶν Σπουδαστῶν	δρχ.	73.060.330	π.έκδ.
» ἐνίσχυσιν καθηγητῶν	»	2.105.000	»
» Γενικὸς συνδρομῆς	»	750.000	»
» Ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς (δι' ἀμοιβὰς ἀπασχολ. ἐκτάκτου προσωπικοῦ)	»	45.500.000	»

Δ') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1953 - 54
(Χρήσις 1 Σεπτεμβρίου 1953 μέχρι 31 Αύγουστου 1954)

Τά ἀποτελέσματα τῆς ἐν προκειμένῳ οἴκον. χρήσεως 1953 - 54 (τοῦ Τμήματος Ἐκδόσεων), ὡς καί ἐκ τοῦ ἐνεργηθέντος ἐλέγχου ἀποδεικνύεται, ἔχουσιν ὡς κάτωθι:

I. Ἔσοδα καί Ἐξοδα (περιληπτικῶς)

α) Ἔσοδα

Ἐπίλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως (1952 - 53)	δρχ.	38.628	v. ἐκδ.
Πραγματοποιηθέντα συνολικῶς ἔσοδα, κατά τὴν			
χρήσιν	»	<u>206.379,30</u>	»
Σύνολον ἐσόδων	δρχ.	<u>245.007,30</u>	v. ἐκδ.

β) Ἐξοδα

Τά γενόμενα ἐξοδα συνολικῶς κατά τὴν διάρκειαν			
τῆς χρήσεως ἀνήλθον εἰς	δρχ.	243.722	v. ἐκδ.
Ἐπίλοιπον τῆ 31.8.1954 εἰς μετρητά καί καταθέσεις			
παρά Τραπεζαῖς δι' ἐπομένην χρήσιν	»	<u>1.285,30</u>	»
Ἐν ὄλῳ	δρχ.	<u>245.007,30</u>	v. ἐκδ.

II. Ἔσοδα καί Ἐξοδα (ἀναλυτικῶς)

Τά κατά τ' ἀνωτέρω ἔσοδα καί ἐξοδα τῆς οἰκονομικῆς ταύτης χρήσεως (1953 - 54) ἀναλυτικώτερον διατυπούμενα ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ἔσοδα

1. Συνδρομαὶ Σπουδαστῶν	δρχ.	128.250	v. ἐκδ.
2. Ἐνίσχυσις Καθηγητῶν	»	11.180	»
3. Πωλήσεις καί Διαφημίσεις	»	4.310	»
4. Ἐνίσχυσις Σχολῆς διὰ μισθοδοσ.			
4 ὑπαλλήλων	δρχ.	48.000	
5. Ἐνίσχυσις Σχολῆς (Κεντρ. Στατ.			
Ἐκσεως) διὰ μισθοδοσίαν 1 ὑ-			
παλλήλου	»	<u>10.889</u>	»
Τό ὄλον	δρχ.	<u>202.629</u>	v. ἐκδ.
6. Ἐκ κρατήσεων διὰ φόρους κλπ.			
Δημοσίου	δρχ.	2.271,85	
» » ὑπὲρ ΙΚΑ	»	<u>1.478,45</u>	
Ἐν ὄλῳ	δρχ.	<u>3.750,30</u>	v. ἐκδ.
Ἐπίλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως 1952 - 53	»	<u>206.379,30</u>	v. ἐκδ.
Γενικόν Σύνολον ἐσόδων	»	<u>245.007,30</u>	»

β) Ἐξοδα

1. Ἐξοδα ἐκτυπώσεως Ε' καί ΣΤ' τευχ. 3ου			
τόμ. περ. «Σπουδαί»	δρχ.	19.989	
» » 6 τευχῶν τοῦ 4ου			
τόμου	»	37.180	

“Εξοδα έκτυπώσεως 7 τευχῶν «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.»	»	37.788		
» » καὶ χάρτου τευχῶν «Ὁδηγὸς Σπουδῶν»	»	37.978		
» » διαφόρων ἐντύπων	»	<u>1.681,50</u>		
			δρχ.	134.616,50 ν. ἐκδ.
2. Ἀμοιβαί : Συντάξεως καὶ Διαχειριστοῦ	δρχ.	21.600		
» 5 ἐκτάκτ. ὑπαλλήλων διὰ λογ)σμον Σχολῆς	»	59.989		
» 1 ἐκτάκτ. ὑπαλλήλου διὰ λογ)σμον Σχολῆς (ΚΣΕ)	»	<u>10.889</u>		92.478 ν. ἐκδ.
3. Εἰσφορὰ ΙΚΑ (ὑπὸ Σχολῆς)	δρχ.		6.815,95	ν. ἐκδ.
4. Ἐξοδα ἀλληλογραφίας καὶ ἀγγελιῶν	»		4.764,25	»
5. Διάφορα ἐξοδα	»		<u>1.297</u>	»
	Τὸ ὅλον	δρχ.		239.971,70 ν. ἐκδ.

: τήσεις ὑπὲρ τρίτων

6. Ἀπόδοσις κρατήσεων προσωπι- κοῦ ὑπὲρ ΙΚΑ	δρχ.	2.271,85		
» » διὰ φόρους κλπ. Δημοσίου	»	<u>1.478,45</u>		3.750,30 ν. ἐκδ.
	Σύνολον ἐξόδων	δρχ.	243.722	ν. ἐκδ.
Ἐπίλοιπον εἰς μετρητὰ καὶ καταθέσεις παρὰ Τραπε- ζαῖς δι' ἐπομένην χρήσιν	δρχ.		<u>1.285,30</u>	ν. ἐκδ.
	Γενικὸν Σύνολον	δρχ.	<u>245.007,30</u>	ν. ἐκδ.

Σημ. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐλεγχθέντων στοιχείων κατὰ τὴν χρήσιν ταύτην ἐξωφλήθησαν οἱ λογαριασμοὶ ἐκτυπώσεως τῶν δύο τελευταίων τευχῶν τοῦ 3ου τόμου τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» (περιεχόμενον αὐτῶν «Τουρισμὸς» - «Ἐπιστημονικὴ Ὀργάνωσις Ἐργασίας»), ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων ἀνήλθεν εἰς δραχμὰς 19.989 ἐν συνόλῳ. Οἱ λογ)σμοὶ ὁμως οὔτοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν οἶκον. χρήσιν 1952 - 53, εἰς ἣν περίοδον ἀνήκει καὶ ὁ 3ος τόμος, συνέχειαν τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦσι τὰ οὕτω ἐκτυπωθέντα τεύχη. Κατὰ συνέπειαν τούτου δεόν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ἀπομείναν ὑπόλοιπον τῆς χρήσεως 1952 - 1953, ὅπερ εἰς τοὺς πρόσθεν λογ)σμοὺς σημειοῦται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 38.628, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς μειωθὲν κατὰ δραχμὰς 19.989 (ὅση εἶναι ἡ ἀξία ἐκτυπώσεως τῶν ἐν λόγω δύο τευχῶν Ε' καὶ ΣΤ' τοῦ 3ου τόμου), περιοριζόμενον οὕτω εἰς τὸ πραγματικὸν ὑπόλοιπον ἐκ δραχμῶν 18.639, ἀναλόγως δὲ νὰ θεωρηθῇ μειωθὲν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1953 - 54 (Τμήματος Ἐκδόσεων) κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν τῶν 19.989 δραχμῶν, ὅπερ διετέθη πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν.

Ἐκτὸς τούτου, ἐὰν ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐμφανιζόμενων ἀναλυτικῶν στοιχείων τῆς χρήσεως 1953 - 54 πάραμερισθῶσι καὶ τὰ εἰς ἐκάτερον τῶν σκελῶν (Ἐσόδων-Ἐξόδων) μνημονεύμενα ποσὰ ἀμοιβῶν τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῆς

Σχολής κλπ., ὁ καθαρὸς λογισμὸς τῶν «Ἐκδόσεων» κατὰ τὴν χρῆσιν ταύτην ἔχει ὡς ἑξῆς:

*Ἔσοδα

Συνδρομαὶ σπουδαστῶν	δρχ.	128.250	
Ἐνίσχυσις παρὰ Καθηγητῶν	»	11.180	
Διαφορσεῖς - Πωλήσεις	»	4.310	
		<u>143.740</u>	
Τὸ ὅλον	»		
Καθαρὸν ὑπόλοιπον τῆ 31.8.53 (κατὰ τ' ἀνωτέρω)	δρχ.	18.639	
	Ἐν ὄλω ἔσοδα	δρχ.	162.379

*Ἐξοδα

Ἐξοδα ἐκδόσεων χρήσεως	δρχ.	114.627,50	
Ἐξοδα Συντάξεως κλπ.	»	21.600	
Λοιπὰ Γενικὰ ἔξοδα	»	6.061,25	
		<u>142.288,75</u>	ν. ἐκδ.
	Ἐν ὄλω ἔξοδα	δρχ.	20.090,25

Ἐπίλοιπον τῆ 31.8.1954

Ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὑπολοίπου ἐκ δραχ. 20.090,25

τὸ Τμήμα Ἐκδόσεων διέθεσε πρὸς συμπλήρωσιν ἀποζημιώσεως τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς,

πέραν τῆς ὑπ' αὐτῆς χορηγηθείσης ἐπὶ τούτῳ ἐνίσχυσεως δρχ.

18.804,95 ν. ἐκδ.

Ἀπέμεινεν δὲ ὡς ὑπόλοιπον διὰ τὴν ἐπομένην χρῆσιν (1954 - 55) ὡς καὶ ἀνωτέρω ποσόν. »

1.285,30

Καὶ κατὰ τὴν οἰκονομικὴν ταύτην χρῆσιν ἐπεκράτησε πλήρης τάξις, ἐνημερότης καὶ ἀκρίβεια εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως ἐν γένει τοῦ Ἐκδοτικοῦ Τμήματος, οὐδεμία δὲ ἀνωμαλία ἀνεφάνη κατὰ τὸν διεξαχθέντα ἔλεγχον.

Ε') ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1954 - 55

(Χρῆσις 1 Σεπτεμβρίου 1954 μέχρι 31 Αὐγούστου 1955)

Ἐκ τοῦ διεξαχθέντος λεπτομεροῦς ἐλέγχου ἐπὶ πάντων τῶν στοιχείων καὶ πεπραγμένων τῆς διαχειρίσεως κατὰ τὴν οἰκον. χρῆσιν 1954 - 55 διεπιστώθησαν τὰ ὡς κατωτέρω ἀναφερόμενα ἀποτελέσματα:

1. Ἔσοδα καὶ Ἐξοδα (περιληπτικῶς)

α) Ἔσοδα

Ἐπίλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως 1953 - 54	δρχ.	1.285,30	ν. ἐκδ.
Πραγματοποιηθέντα ἔσοδα συνολικῶς κατὰ τὴν			
χρῆσιν	δρχ.	249.529,50	ν. ἐκδ.
Σύνολον	»	<u>250.814,80</u>	»

β) *Εξοδα

Τὰ δημιουργηθέντα έξοδα εν γένει κατά την διάρ- κειαν τής χρήσεως ανήλθον εις	δρχ.	236.009,30	ν. έκδ.
*Υπόλοιπον τῆ 31.8.55 δια τήν επομένην χρήσιν (1955 - 56)	δρχ.	14.805,50	ν. έκδ.
*Εν όλω	»	<u>250.814,80</u>	»

I. *Εσοδα και *Εξοδα (αναλυτικώς)

Τὰ ως ανωτέρω πραγματοποιηθέντα έσοδα και τὰ γενόμενα κατά την χρήσιν ταύτην έξοδα αναλυτικώτερον εμφανιζόμενα έχουσιν ως κατωτέρω:

α) *Εσοδα

1. *Εκ συνδρομών Σπουδαστών	δρχ.	194.200	ν. έκδ.	
2. » διαφόρων άλλων συνδρομών και εκ λιανικής πωλήσεως εντύπων	»	23.929,50	»	
3. » δημοσιεύσεων	»	7.470	»	
4. *Εξ ενισχύσεως Καθηγητών	»	18.711,25	»	
	Τò όλον	»	244.310,75	»
5. *Εκ κρατήσεων υπέρ τρίτων και φόρου Δημοσίου	»	5.218,75	»	
	*Εν όλω δρχ.	249.529,50	ν. έκδ.	
*Εξ υπολοίπων προηγούμενης χρήσεως (1953 - 54)	»	1.285,30	»	
Σύνολον	δρχ.	<u>250.814,80</u>	ν. έκδ.	

β) *Εξοδα

1. *Εξοδα έκδόσεως 6 τευχών του περιοδ. «Σπουδαί»	δρχ.	81.290,20	
» » 4 τευχών δελ- τίου «Νέα τής Α.Σ.Β.Σ»	»	30.243,90	
	*Εν όλω δρχ.	111.534,10	ν. έκδ.
2. *Εξοδα έκδόσεως ανατύπων			
α) Γαλλικ. Λογ. πλάνου	δρχ.	12.808,70	
β) Δεκαήμερου Κοιν. Σπουδών	δρχ.	7.712	
γ) » Τευριστ. Οικον.	δρχ.	5.071	
δ) Λογικών Άσκήσεων	δρχ.	5.078	
	*Εν όλω δρχ.	30.669,70	ν. έκδ.
3. Γενικά έξοδα α) Δημοσιεύσεις	δρχ.	9.242,30	
» » β) Γραφ. ύλη, είσφο- ρά υπέρ ΙΚΑ κλπ.	δρχ.	6.270,70	
	*Εν όλω δρχ.	15.513	ν. έκδ.
4. *Αμοιβαι Συντάξεως και Διαχειρίσεως.	»	35.980	»
5. *Ενίσχυσις προς Σχολήν και Κέντρ. Στατ. *Εκ)σεως	»	37.093,75	»
	*Εν όλω δρχ.	230.790,55	ν. έκδ.

6. 'Απόδοσις τῶν ὑπὲρ τρίτων κρατήσεων καὶ φόρων Δημοσίου »		5.218,75	»
	Σύνολον	δρχ.	236.009,30
'Υπόλοιπον τῆ 31.8.1955 διὰ τὴν ἐπομένην χρῆσιν (1955 - 56) »		14.805,50	»
	Γενικόν σύνολον	δρχ.	250.814,80

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ οἰκονομικὸν ἔτος ἡ διαχειρίσις τοῦ Τμήματος 'Εκδόσεων διεχώρισεν ἀπὸ τοὺς τακτικούς ὡς ἄνω λογ)σμούς τὰ δι' ἀμοιβὰς τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ (ἐργαζομένου κυρίως ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Σχολὴν) χρησιμοποιοιθῆντα ἐπὶ τούτῳ κονδυλία ὡς καὶ τὴν δαπάνην φιλοξενίας ξένων ὁμιλητῶν, ἣν κατέβαλον ἐξ ἰδίων ο' κ.κ. Καθηγηταί.

Τοῦτο ἐγένετο ἵνα παρουσιάζωνται κεχωρισμένως τὰ στοιχεῖα τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν 'Εκδόσεων, ἐξ ὧν (ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἀνωτέρω) ἐνισχύεται πνευματικῶς καὶ ὑλικῶς ἐτι τὸ ὅλον ἔργον τῆς Σχολῆς.

'Ἡ διαχειρίσις τῶν εἰρημένων κονδυλίων, ὧν ἐγένετο διαχωρισμὸς ἀπὸ τῶν τακτικῶν τοιοῦτων τοῦ 'Εκδοτικοῦ Τμήματος, ἐλεγχθεῖσα ἰδιαίτερος, παρουσίασε τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα:

α) Σχετικὰ ἔσοδα διατεθέντα δι' ἀμοιβὰς τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ κλπ. προερχόμενα ἐκ τῶν ἐξῆς πηγῶν:

1. 'Εξ ἐνισχύσεως παρὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς Σχολῆς δρχ.	70.850	»	
2. Χορηγηθέντα παρὰ τῶν Καθηγητῶν »	11.033,25	»	
3. 'Ενίσχυσις δοθεῖσα ὑπὸ τοῦ Τμήματος 'Εκδόσεων (κατὰ τ' ἀνωτέρω) »	37.093,75	»	
	Ἐν ὄλῳ	δρχ.	118.977

β) Τὰ σημειούμενα ὡς ἀνωτέρω ποσὰ (ἔσοδων) διετέθησαν διὰ τὰς ἀκολουθοῦσας πληρωμὰς.

1. Καταβολὴ ἀμοιβῶν εἰς 4 ἐκτάκτους ὑπαλλήλους δρχ.	68.600		
2. Καταβολὴ ἀμοιβῶν εἰς ἐκτακτον κλητῆρα καὶ καθαρίστριαν »	22.250		
3. 'Ασφάλιστρα ὑπὲρ αὐτῶν εἰς ΙΚΑ »	7.593,75		
	Ἐν ὄλῳ	δρχ.	98.443,75
4. Προσωρινὴ ἐνίσχυσις τοῦ Κεντρ. Στατ. 'Εκπ)σεως »	9.500	»	
5. 'Εξοδα φιλοξενίας ξένων ὁμιλητῶν »	11.033,25	»	
	Τὸ ὅλον	δρχ.	118.977

Δὲν παραλείπομεν νὰ σημειώσωμεν, ὅτι καὶ κατὰ τὴν οἰκονομικὴν ταύτην χρῆσιν ἡ διαχειρίσις τοῦ 'Εκδοτικοῦ Τμήματος διεξήχθη μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ τάξεως, οὐδεμιᾶς ἀνωμαλίας παρουσιασθείσης κατὰ τὸν διενεργηθέντα ἔλεγχον.

'Ἐν τέλει, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ἡ Σχολὴ διὰ τῶν ἐκδόσεών της καὶ κυρίως διὰ τῶν δύο περιοδικῶν ὀργάνων αὐτῆς «Σπουδαί» καὶ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» συμβάλλει σημαντικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου (ἰδίως ἀπὸ οἰκονομικο-κοινωνικῆς πλευρᾶς).

Ὁλόκληρος ἡ σοβαρωτάτη αὐτὴ προσπάθεια τῶν ἐκδόσεων ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἄνευ οὐδεμιᾶς οικονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τοῦτο συνέτειναν μέγας αἱ ἄνευ ἀμοιβῆς τινος προσφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι τῶν συνεργατῶν (Καθηγητῶν καὶ λοιπῶν Ἐπιστημόνων) καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἀναλαμβάνοντος ὅλον σχεδὸν τὸ βᾶρος τῆς διευθύνσεως καὶ τοῦ συντονισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου τῶν ἐκδόσεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπίσης ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚῶΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚῶΝ ΕΡΕΥΝῶΝ

(Ἰδρυθὲν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, Β.Δ.)μα 15.4.1948
Φ.Ε.Κ. 105 Τ.Α' τῆς 26.4.48).

Διὰ τὸ γραφεῖον Β. καὶ Ε. Ἐρευνῶν δὲν ὑφίσταται ἰδιαιτέρα οικονομικὴ διαχείρισις. Τοῦτο καθ' ὅσον ἡ ὅλη ἐργασία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐκτελεῖται σχεδὸν ἄνευ δαπάνης. Τόσον ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται Καθηγηταὶ καὶ τρίτοι προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας των δωρεάν.

Σημειώτεον ὅτι παρὰ τῷ Γραφείῳ τούτῳ λειτουργοῦσι δύο σημαντικαὶ Ἐπιτροπαί, τούτέστιν ἡ τῆς Τουριστικῆς Βιομηχανίας καὶ ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λογικοῦ Σχεδίου. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον Β)κῶν καὶ Ἐμπ)κῶν Ἐρευνῶν ἐπεξεργάζεται ὅλας τὰς μελέτας τῶν σπουδαστῶν, ἐπιμελεῖται τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν ὀργανωτικῶν καὶ λογιστικῶν μονογραφιῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ προβλεπομένην. Πάντα δὲ ταῦτα ἄνευ ἀμοιβῆς τινος, ἐξαιρέσει ἐνὸς ἐπιμελητοῦ Ὁργανώσεως, ἀμειβομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐπὶ μηνιαία ἀποζημιώσει 1.000 δραχμῶν.

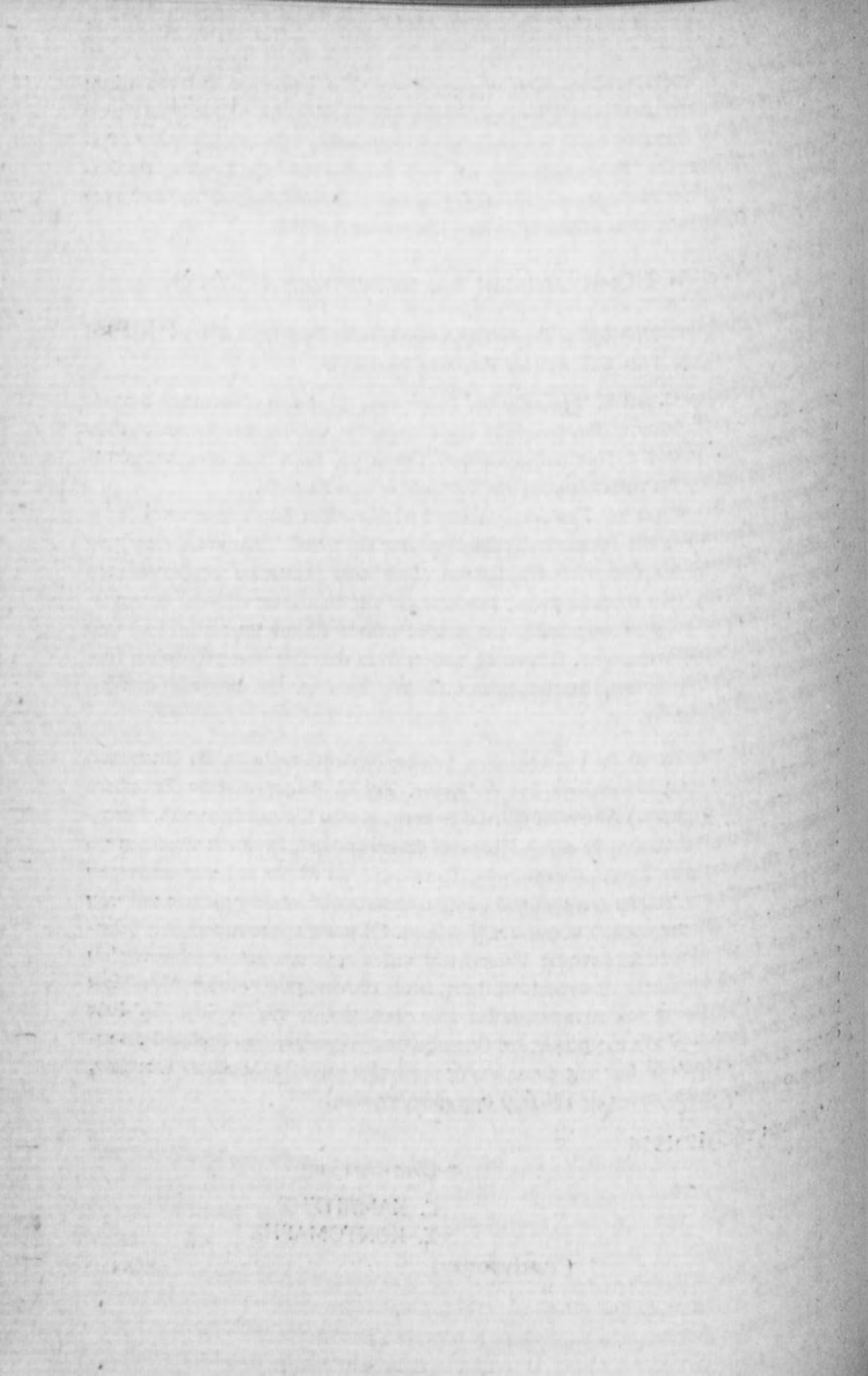
Περαίνοντες πάντα τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσει διαλαμβανόμενα, ὡς ἐπιτραπῆν ἄ ἐκφράσωμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ Ἄνωτ. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν (ὡς λειτουργεῖ σήμερον) ἀποτελεῖ ἄρτιον ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα ἐπαγγελ. ἐκπαιδύσεως. Ἡ συντελουμένη ἐν αὐτῇ ἐξαιρετος ἐπιστημονικὴ ἐργασία περιάγει τὸ ἴδρυμα εἰς ἀνωτέραν Σχολὴν περιωπῆς, ἐμπεδομένην ὁλοῦν καὶ περισσώτερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἐπισύρουσαν συγχρόνως καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἡ μόνη παρατηρουμένη ἔλλειψις εἶναι ἡ μὴ εἰσέτι ἀπόκτησις ἰδιοκτητοῦ καὶ συγχρονισμένου διδαστηρίου οἰκῆματος, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις, ἐκτὸς ἄλλων, ἤθελεν ἴσως συντελέσει καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐτάρκειαν ἔτι τῶν οικονομικῶν τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἐκπαιδύσεως μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν καταβαλλομένων ἐνοικίων, ἃτινα σήμερον ἀνέρχονται εἰς 120.000 δραχμὰς ἑτησίως.

Ἀθῆναι τῆ 5)12)1956

Εὐπειθέστατοι

Γ. ΚΑΜΠΙΤΣΗΣ
Σ. ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ

(Ἀντίγραφον)

**Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ**

**Ὄργανωθὲν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν
τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν**

Σειρὰ διαλέξεων τῶν κ. κ.

1. Γ. Ράλλη	11. Α. Καραδόντη
2. Ν. Φωκᾶ	12. Β. Λιάντζουρα
3. Ν. Νέρη	13. Ν. Αἰγινήτη
4. Ι. Φράγκου	14. Α. Σολομοῦ
5. Π. Παπαχελαῖ	15. Α. Τζάρτζανου
6. Κ. Δημητριάδη	16. Α. Νικολαΐδη
7. Α. Μωρέττη	17. Γ. Μήλα
8. Χ. Κανελλοπούλου	18. Ι. Κουτσογιάννη
9. Ν. Σταμπολῆ	19. Χ. Σφαέλλου
10. Π. Πολίτη	20. Δ. Παπαευστρατίου
21. Σ. Κωστοπούλου	

Εἰς τόμος ἐκ σελίδων 216 σχήματος 70×100
Δραχμαὶ 50

**Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα
καὶ τὰ Γραφεῖα τοῦ Κ.Τ.Μ., ὁδὸς Ἀκαδημίας 84**

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΡΓΥΡΗ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

Ὅλαι αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν
τῆς ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Ζητήσατε τιμοκατάλογον — Ἐμμ. Μπενάκη 27

*

«ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ»

Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1948/49 καὶ 49/50

*

«ΣΠΟΥΔΑΙ»

«Οικονομικαὶ — Κοινωνικαὶ — Τεχνικαὶ»

Ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις

Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1950/56

*

«Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.»

Περιοδικὴ ἔκδοσις διαφωτισμοῦ καὶ καθοδηγήσεως
Τόμοι Α'—Γ' Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1953/54 — 1956/57

*

«ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ»

Διοικητικὸς καὶ Ἐκπαιδευτικὸς

*

«ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ»

I. Γενικὴ Εἰσαγωγή.—Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

II. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

*

Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις

*

Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

14 Διαλέξεις

*

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι ἔκδόσεις

τοῦ Γραφείου Βιομηχαν. καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν Α.Σ.Β.Σ.

*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι ἔκδόσεις

Τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

1750/1751

ΕΤΟΣ Α

Ν Ε Α Α Σ Β Σ

21^{ΟΝ} ΤΕΥΧΟΣ Δ'

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ'

*

Τιμὴ Δοχ. 1

*

Τεῦχος 21/Δ'

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ δημοσιεύονται Ὑγεινολογικαὶ Μελέται τῶν κ. κ.

Ἀκαδ. ΗΛ. ΒΕΝΕΖΗ, Γ. Η. ΠΑΓΚΑΛΟΥ, ΧΡ. Ἀ. ΦΛΩΡΑ,

ΠΕΡ. Γ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ, Ν. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,

Ι. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ,

τῆς Κας ΕΥ. ΠΟΥΛΗ-ΠΑΤΕΡΑΚΗ

τῆς Κας ΕΥΡ. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ καὶ

τοῦ κ. ΠΑΝ. ΒΥΣΣΟΥΛΗ.

Τὸ παρὸν τεῦχος ἐκδίδεται

ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν, ἐποπτείαν καὶ εὐθύνην τῆς
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Σύνταξις :

ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ

Γραφεῖα :

Παράρτημα τῆς Α.Σ.Β.Σ. — Ὁδὸς Ἀκαδημίας 84, Τηλ. 34.166

« ΠΙΓΚΟΥ Γ. ΝΟΣ » — Τυπογραφικαὶ ἐργασίαι

Ὁδὸς Φαλήρου 6 — Τηλ. 90.064

Ἀθ ἤ ν α ι

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ' 1956/7

Δραχμὴ 1

Τεύχος 21/Δ'

Τὸ παρὸν τεύχος διετέθη παρὰ τῆς Σχολῆς εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Σύνδεσμον Ὑγιεινολογικῆς Διαπαιδαγωγῆσεως» ὡς μικρὰ συμβολὴ εἰς τὴν ἔθνικὴν προσπάθειάν του ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Αἱ δημοσιευόμεναι μελέται ὀφείλονται εἰς στελέχη τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου, προθύμως συνεργασθέντα εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος τεύχους, μὲ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Προέδρου κ. Γ. Παγκάλου, Καθηγητοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἶναι εὐτυχῆς συμβάλλουσα διὰ τοῦ παρόντος τεύχους εἰς τὴν ὑγιεινολογικὴν διαπαιδαγώγησιν, ἰδίᾳ τῶν νέων, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐκτελεῖ χρέος ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας.

Ἡ διαφώτισις ἐπὶ ζεόντων προβλημάτων, μὲ τὰ σύγχρονα μέσα, κατέστη ἰσχυρότατον ὄπλον διαδόσεως ὑγιῶν, πράγματι, ἀρχῶν καὶ ἀνυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἐπιπέδου, ὅπως ἀντιθέτως ἢ προπαγάνδα εἶναι εἰς τῶν πλέον ἐπικινδύνων καὶ ἐπιβλαβῶν παραγόντων δημιουργίας ψευδῶν ἐντυπώσεων, πεπλανημένων ἀπόψεων πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς τῶν ἀνθρώπων στρεβλώσεως, ὁμαδικῶν ψυχώσεων καὶ νευρώσεων.

Ἡ διαφώτισις εἶναι ἀληθῆς δύναμις εἰς χεῖρας ἀγαθοποιῶν δυνάμεων διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐημερίαν τοῦ Λαοῦ, ἐνῶ ἡ προπαγάνδα εἶναι μέσον συσκοτισμοῦ καὶ ἐπικίνδυνον ὄπλον εἰς χεῖρας τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων πάσης μορφῆς καὶ ἀποχρώσεως.

Ἡ διαφώτισις εἶναι παράπλευρος τῆς σχολικῆς μορφώσεως, ἀδελφὴ προσπάθεια τῆς εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα συντελουμένης ἐργασίας. Μὲ τὴν βάσιν αὐτὴν ἡ Α.Σ.Β.Σ. εὐρίσκειται παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ὑγιεινολογικῆς Διαπαιδαγωγίσεως», διότι κατανοεῖ ὅχι μόνον τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν σημασίαν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μας, ἀλλὰ ἐπίσης τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀξίαν.

Τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος ἐν τῇ ἐργασίᾳ συνιστοῦν τὸ κύριον μέλημά της καὶ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἰδιομορφίαν της. Ἐπομένως ἡ «Ὑγιεινὴ τῆς Ἐργασίας», ἰδίᾳ τὰ ὑγιεινονομικὰ ἐν γένει προβλήματα τῶν εἰς τὰ Ἐργοστάσια καὶ τὰ μεγάλα παραγωγικὰ ἐν γένει κέντρα (ἀποθήκαι, γραφεῖα) ὁμαδικῶς ἐργαζομένων, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Σχολὴν μας μάθημα κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρον. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπὸ τοῦ 1947 λειτουργεῖ ἐν τῇ Σχολῇ μας τακτικὴ ἔδρα «Βιομηχανικῆς Ὑγιεινῆς», τὴν ὁποίαν τόσο ἐπαξίως κατέχει ὁ παμνηφεὶς παρὰ τῶν Συναδέλφων του ἐκλεγείς Καθηγητῆς κ. Γ. Παπακόστας.

Σχετικὰ προβλήματα διδάσκονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς Καθηγητὰς τῶν λοιπῶν μαθημάτων τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸν κύκλον τοῦ «Ἀνθρωπίνου παράγοντος». Οὕτω τὰ προβλήματα τῆς προστασίας τοῦ ἐργαζομένου, τῆς ἀσφαλίσεώς του, τῆς καλῆς διαβιώσεώς του,

τῆς ἀποδόσεως καὶ παραγωγικότητός του διὰ τοῦ ἥσσονος κόπου, τῆς ψυχαγωγίας του κλπ., διδάσκονται καὶ ἐξετάζονται εἰς τὰ μαθήματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς τοῦ κ. Χ. Ἀγαλλοπούλου, τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων τοῦ κ. Ι. Χρυσοχοῦ, τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐργοστασίων τοῦ κ. Φ. Λέτσα καὶ τῆς Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας τῆς Ἐργασίας τῆς κ. Σ. Γεδεών.

Παραλλήλως ἡ Σχολὴ φροντίζει διὰ τὴν ὑγειονομολογικὴν παρακολούθησιν τῶν σπουδαστῶν της, ἔχουσα ὡς Ὑγειονολόγον Ἰατρὸν τὸν κ. Ἀντ. Χ. Παπαϊωάννου, Ὑφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ὁποίου εἶμαι εὐτυχῆς διότι μοῦ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξάρω τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν.

Γενικὸν αἴτημα ὄλων εἶναι ἡ ἀνασυγκρότησις τοῦ τόπου. Ὅλοι πλέον ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι αὕτη εἶναι βασικὴ ἀνάγκη, ὅρος τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ Λαοῦ μας. Ἡ ἀνασυγκρότησις εἶναι ἔργον καὶ χρέος τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους καὶ δυστυχῶς τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατέστη τὸ κέντρον τῆς διεθνοῦς διαμάχης δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὰς δυνάμεις αὐτὰς νὰ πραγματοποιήσουν τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

Τὸ ἔργον ὅμως αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχη ὡς ἐν τῶν κυρίων θεμελίων τὴν ὑγιεινὴν βελτίωσιν τοῦ τόπου μας. Ἄνευ αὐτῆς πᾶσα ἀνασυγκρότησις, πᾶσα προσπάθεια ἀναδημιουργίας καὶ ἐξορμήσεως πρὸς μίαν καλύτεραν Αἰρίον θὰ εἶναι ἀτελής. Τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ κοινὴ πίστις.

Ὁ τόπος αὐτὸς ὅταν ἀνέπτυξε τὸν πολιτισμὸν του καὶ ἐδημιούργησε τὸ μέγα «Ἑλληνικὸν Θαῦμα» ἐθεοποίησε τὴν Ὑγίαν καὶ τοὺς Μεγάλους Θεράποντάς της καὶ ἀνεκήρυξεν ἥρωας καὶ ἡμιθέους ὄσους συνέβαλον εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ τόπου. Ἡ πτώσις τῶν Ἀθηναίων ὀφείλεται εἰς τὸν λοιμὸν, ὅπως εἰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς πτώσεως τῆς Ἑλλάδος ἦτο καὶ εἶναι ἡ ἔλνοσις.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. συμμετέχει μὲ ὑπερηφάνειαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ὑγειονομικῆς Διαπαιδαγωγίσεως» πιστεύουσα ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ χρέος καὶ χαρὰν της.

Ὁ Διευθυντής
ΣΤΡ. Κ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΥΓΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ ΤΟΥ Ε.Σ.Υ.Δ.

Ὑπό τοῦ κ. Γ. Η. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Καθηγητοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς καὶ Προέδρου τοῦ Ε.Σ.Υ.Δ.

Ὁ Ε.Σ.Υ.Δ. (Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ὑγεινολογικῆς Διαπαιδαγωγίσεως) εἶναι τὸ ἐθνικὸν τμήμα τῆς Ἑλλάδος μέσα στὴν Union Internationale d'Education Sanitaire de la Population.

Ἡ διεθνὴς αὐτὴ ὀργάνωσις ποὺ προσπαθεῖ διὰ τῆς ἰδρύσεως παραρτημάτων εἰς ὅλας τὰς χώρας νὰ διαπαιδαγωγῆσιν τὸν λαὸν εἰς τὰ θέματα τῆς Ὑγιεινῆς ἐκπροσωπεῖται εἰς τὸν τόπον μας καὶ ἀκολουθεῖ τὴν δρᾶσιν τῆς δι' ἑνὸς ἐξυπηρετικοῦ σωματείου ποὺ ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν «Σύνδεσμος», διότι ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ συνδέσῃ ὅλας τὰς ἀναλόγους προσπαθείας τὰς ἀποβλεπούσας εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου.

Ἡ ὀργάνωσις μας δὲν εἶναι σωματεῖον ἰατρικὸν ἀλλὰ μᾶλλον ἐκπαιδευτικόν. Δὲν θὰ δώσῃ μόνον συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας ἀτομικῆς Ὑγιεινῆς. Ὁ σκοπὸς του εἶναι νὰ ἐξοικειώσῃ τὸν λαὸν μας ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἤδη ἡλικίας εἰς τὸ νὰ θεωρῇ ὄχι μόνον τὴν ὑγείαν του ἀλλὰ καὶ τὴν ὑγείαν τῶν συνανθρώπων του ὡς τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸν ποὺ πρέπει νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ κάθε κακὴν ἐπίδρασιν.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ προσπάθεια αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνεργασία ὅλων τῶν κλάδων ποὺ ἀποβλέπουν εἰς τὸ καλὸν τῆς κοινωνίας.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον εὐθύς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ε.Σ.Υ.Δ. ἀπετάθημεν εἰς τὰ διάφορα ἐκπαιδευτήρια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν προσφέροντες τὴν συνεργασίαν μας εἰς αὐτά, ὥστε μέχρι οὗτο το κράτος ἀντιληφθῇ τὴν σημασίαν τῆς προγραμματισμένης Ὑγεινολογικῆς Διαπαιδαγωγίσεως, δοκιμασθῇ ἡ ἐθελοντικὴ προσφορά εἰς τὸ θέμα τοῦτο. Δυστυχῶς, ἐξ ὅλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων ἀξιέπαινον ἐξαιρέσειν ἀπετέλεσε μόνον ἡ Α.Σ.Β.Σ., τῆς ὁποίας ὁ διευθυντής, παριστάμενος ὡς ἐπίλεκτον μέλος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν ἐφετεινὴν γενικὴν συνέλευσιν, εἶχε τὴν ἰκανότητα ν' ἀντιληφθῇ τὴν σημασίαν τῆς προσπάθειάς μας καὶ τὴν γενναιοδωρίαν νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ ἔργον μας διὰ τῆς προσφορᾶς ἐνὸς τεύχους ἐκ τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς, ἀφιερωμένου εἰς τὴν Ὑγιεινὴν.

Τὴν εὐγενῆ ταύτην χειρονομίαν ἀποδεχόμεθα μετ' εὐγνωμοσύνης, ὄχι τόσον διὰ τὸ ἀποτέλεσμά της, ὅσον διὰ τὸ ὅτι μᾶς ἀποδεικνύει πῶς ἡ φωνὴ μας δὲν ἔμεινε «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ».

Τὸ τεῦχος τοῦτο θὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας του ὀλίγα μόνον ψυχία γνώσεων ἐπὶ μερικῶν θεμάτων, ἀλλὰ θὰ ὑποδείξῃ κυρίως τὸ

πόσον είναι χρήσιμον οἱ μαθηταὶ τῶν διαφόρων Σχολῶν, κατωτέρων ἢ ἀνωτέρων, νὰ εἶναι ἐνήμεροι τῶν μέσων τῆς προστασίας καὶ τῆς ἀτομικῆς τῶν ὑγείας καὶ τῆς ὑγείας τῶν προσώπων τοῦ περιβάλλοντός των.

"Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἰδιαιτέρως οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων Σχολῶν, πρέπει νὰ εἶναι κάτοχοι, πλὴν τῶν εἰδικῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων φοιτοῦν εἰς τὰς Σχολάς, καὶ ἄλλων γενικωτέρων πού θὰ τοὺς καθιστοῦν ἄξια στελέχη τῆς κοινωνίας.

Ἡ εὐρυτέρα ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωσις εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὸν σημερινὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ζῆ εἰς ἓν πολύπλοκον περιβάλλον καὶ ἀντιμετωπίζει ἄπειρα προβλήματα εἰς τὴν καθημερινήν του ζωὴν.

Δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχουν γνώσεις χρησιμότεραι ἀπὸ ἐκείνας πού ἀφοροῦν τὴν Ὑγείαν, ὅταν δὲ λέγομεν ὑγείαν δὲν ἐννοοῦμεν μόνον τὴν ἀποφυγὴν μεταδοτικῶν νοσημάτων ἢ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων ὀργάνων τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν τοιαύτην.

Εἶναι γνωστὸν πόσον ὁ σημερινὸς πολυκύμαντος βίος εὐνοεῖ τὰ ψυχικὰ νοσήματα καὶ πόσον ἐνδιαφέρον ἀποδίδεται εἰς αὐτὰ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου.

Δὲν εἶναι ὁμῶς γνωστὴ ἡ εὐνοϊκὴ ἐπίδρασις μιᾶς συστηματικῆς καὶ προγραμματισμένης διαπαιδαγωγήσεως, ἡ ὁποία ἔμπορεῖ ἂν ὄχι νὰ καταργήσῃ τὰς ψυχώσεις, τουλάχιστον νὰ τὰς μετριάσῃ.

Τὴν ἀνάγκην τῆς διαπαιδαγωγήσεως αὐτῆς ζητοῦμεν νὰ ἐξάρωμεν καὶ νὰ κηρύξωμεν, εἰς τὸν ἀγῶνα μας δὲ τοῦτον ζητοῦμεν τὴν συμπαράστασιν ὅλων τῶν φωτισμένων πολιτῶν καὶ εἰς αὐτοὺς θέλομεν νὰ συγκαταλέξωμεν τοὺς σπουδαστὰς τῶν διαφόρων ἀνωτέρων Σχολῶν.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. ἩΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ
ὁμιλεῖ διὰ τὸν «Ἐθνικὸν Σύνδεσμον Ὑγιεινολογικῆς
Διαπαιδαγωγῆσεως» *

Σᾶς μίλησα, ἀγαπητοί μου ἀκροαταί, ἐδῶ καὶ λίγον καιρό, σὲ μιὰν ἀπ' αὐτὲς τὶς συνομιλίες μας, γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια. Σήμερα, θέλω νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ μιὰν ἄλλη περιοχὴ, συγγενικὴ, ποὺ ἀφορᾷ τὸν συνάνθρωπό μας καὶ τὸ σύνολο τῆς πατρίδας. Ἐνωῶ τὴν ὑγεία, τὴν ὑγιεινολογικὴ διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ μας. Ἔχουμε χρέος, ὅλοι μας, νομίζω, εἰδικοί καὶ μὴ εἰδικοί — ὅπως ὁ ὁμιλῶν — νὰ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τέτοια ζωτικὰ θέματα, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἔθνους.

Ἀφορμὴ αὐτῶν ἐδῶ τῶ σχολίων, σήμερα, μοῦ δίδει μιὰ εἴδησι ἀπὸ τὶς στερεότυπες, ποὺ διαβάζουμε συχνὰ στὶς ἐφημερίδες καὶ μάλιστα στὰ ψιλὰ τῶν ἐφημερίδων, ἀκριβῶς γιὰ τὸν ἐπίκαιρο εἶδος εἰδήσεις δὲν εἶναι κάτι τὸ νέο, ἀλλὰ εἶναι στερεότυπες. Ἀναφέρωμαι σ' ἓναν φορικτὸ θάνατο ἑνὸς δυστυχημένου χωρικοῦ μας ἀπὸ λύσσα. Κάθε χρόνο, ἓνα σωρὸ ζωὲς ἀνθρώπινες χάνονται στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἀρρώστεια. Ἐνῶ σ' ὅλα τὰ πολιτισμένα μέρη τοῦ κόσμου ἡ λύσσα ἔχει ἐκλείψει ἀπὸ τὶς ἀρχὰς κυρίως τοῦ αἰῶνα μας. Σὲ χῶρες πᾶν τὴν Ἀγγλία, ποὺ ἔχουν πολλὰ σκυλιά, δὲν ὑπάρχει λύσσα ἀπὸ τὸ 1903. Στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, στὴν Ἰαπωνία, στὴν Πορτογαλία, ἀκόμα καὶ στὸ Ἀλγέρι καὶ στὸ κράτος τοῦ Ἰσραήλ, ἡ λύσσα ἔχει περιοριστεῖ στὸ ἐλάχιστο. Στὶς Σκανδιναυικὰς χῶρες, στὴν Ἑλβετία καὶ στὴν Ὀλλανδία, ἐπίσης ἡ λύσσα ἔχει ἐξαφανιστεῖ. Ἐπιτρέπεται ἡ Ἑλλάδα, χάρις στὴν ἔλλειψιν διαπαιδαγωγῆσεως καὶ φροντίδος, νὰ ἔχη τὸ θλιβερὸ ρεκόρ, ἀπ' ὅλες τὶς χῶρες, σ' αὐτὴ τὴ δυστυχία;

Καὶ εἶναι, μήπως, ἡ μόνη περιοχὴ αὐτὴ ποὺ πάσχει ὁ τόπος μας, ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινολογικῆς προπαιδείας; Εἶναι φανερὸ ὅτι ὁ λαός μας, προπάντων στὴν ὑπαίθρου, εἶναι ἐντελῶς ἀδιαπαιδαγώγητος γενικὰ ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν. Γι' αὐτὸ εἶναι χρήσιμη καὶ πολύτιμη κάθε κίνησις ποὺ γίνεται ἀπὸ ἀρμόδια πρόσωπα, ποὺ ἔχουν τὸ πάθος τοῦ ἀνθρώπου, νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ προπαγαδίσουν τὴν προστασίαν τοῦ ἀπὸ τοὺς κινδύνους τοῦ σώματος. Μὲ ἐνημέρωσαν ὡς πρὸς τὸν «Ἐθνικὸν Σύνδεσμον Ὑγιεινολογικῆς Διαπαιδαγωγῆσεως», ποὺ ἰδρύθηκε στὸν τόπο μας καὶ ποὺ εἶναι παράρτημα τῆς «Union Internationale d' Education Sanitaire». Ἡ διεθνὴς αὕτη Ὀργάνωσις συνεργάζεται μὲ τὸν Παγκόσμιον Ὀργανισμὸν Ὑγείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἐδρα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος εἶναι ἡ Ὑγιονομικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν, μέλη του, ἀπ' ὅ,τι βλέπω στὸν πί-

* Ἐκπομπὴ τῆς 10-2-57 ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἀθηνῶν.

νακα, είναι όχι μόνον γιατροί, αλλά και πολλά άλλα πρόσωπα, από τὰ σημαίνοντα τοῦ τόπου, ποὺ ἔχουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ λαοῦ. Σκοπὸς τῆς Ὀργανώσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ὑγεινολογικὴ διαφώτισις, ὄχι μὲ χαρτιά, μὲ φυλλάδια καὶ μὲ πανώ, ἀλλὰ μὲ συστηματικὴ ἐκπαίδευση ποὺ θὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν πρώτη παιδικὴ ἡλικία καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ ὡς τὸ Πανεπιστήμιο. Πῶς θὰ γίνῃ αὐτό; Θὰ γίνῃ ἂν στὰ σχολικὰ βιβλία καὶ στὴν διδασκτέα ὕλη μὴ ἀπαραιτήτως ὡς τακτικὸ μάθημα ἡ Ὑγιεινὴ, καὶ ἂν οἱ δάσκαλοι καὶ οἱ καθηγητὲς μετεκπαιδευθοῦν στὰ θέματα τῆς Ὑγιεινῆς γιὰ νὰ μποροῦν νὰ τὰ διδάξουν. Ἄν δὲν ξεκινήσουμε ἀπὸ τῆ ρίζα, τ' ἄλλα ὅλα εἶναι μάταια. Ἄς ποῦμε ὅτι τυπώθηκε ἓνα διαφωτιστικὸ βιβλίον, ἢ ἓνα ἄρθρον, ἢ μιὰ μελέτη, σὲ δύο, τρεῖς χιλιάδες ἀντίτυπα. Πόσοι θὰ τὸ διαβάσουν προσεχτικῶς; Ἄς ποῦμε, μὲ αἰσιοδοξία, πὼς θὰ τὸ διαβάσουν χίλιοι, χίλιοι πεντακόσιοι ἄνθρωποι. Τί σημασία ἔχει ἂν μέσα στὰ ἑπτὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἑλλήνων διαφωτισθοῦν σ' ἓνα θέμα ὑγιεινῆς χίλιοι Ἑλληνες; Μοῦ εἶπαν τοῦτο τὸ χαρακτηριστικόν: ὅτι ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ὑγεινολογικῆς Διαπαιδαγωγώσεως» ἔστειλε πρόσκληση γιὰ συνεργασία σὲ ἑκατὸν δέκα ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια. Δὲν ἀπάντησε κανένα! Συμπέρασμα: μόνον ἄνωθεν, μόνον ἡ Πολιτεία πρέπει νὰ ἐπιβάλλει καὶ αὐτὸ τὸ χρέος.

Θὰ τὸ ξαναποῦμε. Βρισκόμαστε ὡς ἔθνος στὴν κατώτατη βαθμίδα, ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας τῆς ὑγείας τοῦ πολίτου. Ὁ λαὸς μας εἶναι πολὺ πίσω. Οἱ γνώσεις του, τῆς γενικῆς φυσιογνωσίας, περιορισμένες, ἢ φτώχεια εἶναι ὁ κανόνας, ὄχι ἡ ἐξαιρεση. Καὶ ὁ φτωχὸς πρέπει νὰ φυλάγεται περισσύτερον ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, γιατί δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ νοσηλευθεῖ. «Δὲν εἶμαι τόσο πλούσιος γιὰ νὰ ἐπιτρέψω στὸν ἑαυτὸ μου τὴν πολυτέλεια τῆς ἀρρώστειας».

Τὸ θέμα τῆς ὑγείας ἦταν πάντα καὶ εἶναι καὶ σήμερον ἓνα ἀπ' τὰ πιὸ ἱερὰ θέματα τοῦ τόπου μας. Ὅ,τι ἐκάμαμε ὡς ἔθνος, μὲς στὶς χιλιάδες τὰ χρόνια τῶν κατατρεγμῶν τῆς ἱστορίας μας, τὸ κάμαμε διατηρώντας γερὸ τὸ κύτταρον τοῦ ὀργανισμοῦ μας. Μὲ τὸ νὰ ζοῦμε μιὰ φυσικὴ ζωὴ, κυρίως στὸ ὑπαιθρον, στὰ βουνὰ καὶ στὰ νησιά μας, κρατήσαμε γερὸ αὐτὸ τὸ κύτταρον, ἱκανὸ νὰ ἀντέχει, νὰ ἀφομοιώνει παρὰ νὰ ἀφομοιώνεται, ἱκανὸ νὰ πολεμᾷ καὶ νὰ ὑπερникᾷ τίς δύσκολες καταστάσεις. Σήμερα, μὲ τίς πολυάριθμες μετακινήσεις ἀπὸ τὴν ὑπαιθρον στὶς πόλεις, οἱ συνθήκες τῆς ὑγείας ποὺ ἐδημιουργήθηκαν ἄλλαξαν τὴν κατάστασιν. Θὰ χρειασθεῖ, ἴσως σύντομα, ἡ Πολιτεία νὰ θεσπίσει ἓναν καταστατικὸν χάρτην τῆς Παιδείας. Παιδεία καὶ Ὑγεία προβάλλουν, ἄς τὸ ξαναποῦμε ὡς τὰ πιὸ φλέγοντα θέματα ποὺ ὀφείλει νὰ ἀντιμετωπίσει σταθερὰ ἡ Πολιτεία.

«Μετὰ σοῖο, μάκαρ Ὑγίεια, τέθαλε πάντα καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ, σεῦθεν δὲ χωρὶς, οὐ τις εὐδαίμων», ἔλεγε παμπάλαιος πρόδρομος, ὁ Ἀρίφρων ὁ Σικυώνιος.

Η ΛΥΣΣΑ

(Μιά άρρώστεια πού δέν θάπρεπε νά υπάρχη
σέ πολιτισμένο κράτος).

Κάθε χρόνο δαγκώνονται από λυσσασμένα σκυλιά εκατοντάδες
ατόμων.

Πολλοί, παρά τήν αντιλυσσικήν θεραπείαν, πεθαίνουν μέ τόν φρι-
κτότερο θάνατο.

Αυτό γιατί τό κράτος δέν έκαμεν άκόμη ό,τι πρέπει για νά περιορι-
στούν τά άχρηστα σκυλιά και νά προφυλαχτούν τά χρήσιμα.

Γι' αυτό είναι άνάγκη νά ξέρουμε τό πώς θά καταλάβουμε άν ένα
σκυλι είναι λυσσασμένο και τί θά πρέπει νά κάνουμε.

Ό πολός κόσμος νομίζει πώς ή λύσσα προέρχεται από υπερβολική
ζέστη και πώς άν σ' ένα ύποπτο σκυλι ρίξουμε έναν κουβά νερό και
ψοφήση, αυτό θά πῆ πώς ἦταν λυσσασμένο.

Θά προσπαθήσουμε νά εξαλείψουμε αυτές τις πλάνες.

**Πώς θά καταλάβουμε ότι ένα σκυλι είναι λυσσασμένο
και τί πρέπει νά κάνουμε;**

Τό νερό.

Είπαμε πώς ή δοκιμασία τοῦ νεροῦ είναι χονδροειδής πλάνη. Τό
άρρωστο ζῶο όχι μόνο δέν φοβᾶται τό νερό, αλλά και τό επιθυμεί γιατί
έχει δίψα. Έπειδή δέν μπορεί νά πιῆ, παρ' ὅλη τήν επιθυμία του, απο-
στρέφει μέ απογοήτευσι τό πρόσωπο από τό δοχείο τό γεμάτο νερό
πού τοῦ προσφέρουμε. Και άν τοῦ τό χύσαμε πάνω του μέ τόν κουβά,
θά εξαγριωθῆ ὡς είναι φυσικό, και πολύ περισσότερο γιατί είναι σέ
νευρική υπερδιέγερσι. Δέν θά ψοφήση παρά άν ἦταν ὅπωςδήποτε έτοι-
μοθάνατο.

**Τό σκυλι θά πάθῃ λύσσα μόνον άν τό δαγκώσῃ άλλο λυσ-
σασμένο.**

Αυτόματη λύσσα δέν υπάρχει. Πολλές φορές νομίζουμε πώς τό σκυ-
λι ἐλύσσαξε χωρίς δάγκωμα, γιατί ἴσως αυτό έγινε πρό 2, 3 ἢ περισ-
σοτέρων μηνῶν. Τό στάδιο τῆς «έπώασεως» τῆς άρρώστειας, δηλαδή
ό χρόνος πού μεσολαβεῖ ὥσπου νά φτάσῃ τό μικρόβιο από τό μέρος
τῆς δαγκωματιᾶς στόν ἐγκέφαλο, ἐξαρτᾶται από πολλές αίτίες και
είναι πολύ μακρύ. Από 15 ἡμέρες ὡς τρεῖς μήνες, καμμιά φορά και
περισσότερο.

Ἡ εἰκόνα τῆς άρρώστειας.

α) Μανιώδης μορφή.

Όταν αρχίση ή ἐκδήλωσι, τό σκυλι δέν έχει τίποτε άλλο παρά λίγο

πυρετό. Αυτό είναι το πρόδρομο στάδιο. Το ζώο είναι δύσθυμο, άνορεχτο και ευερέθιστο. Πότε-πότε είναι άδικαιολόγητα φαιδρό και πολύ περιποιητικό. Και τούτο είναι σημάδι νευρικότητας. Σε λίγο άποφύγει τή συντροφιά τών ανθρώπων και άποτραβιέται σε μιá γωνιά νά κοιμηθῆ. Δέν τό καταφέρνει και ξυπνά όλοένα σαν νά εχῆ εφιάλτες. Δέν είναι άκόμη επιθετικό και δέν δαγκώνει, τουλάχιστον τούς δικούς του ανθρώπους. Είναι άκόμη καιρός νά τό πάρουμε με τρόπο και νά τό κλείσωμε σ' ένα δωμάτιο (μιá άποθήκη, στο πλυσταριό, όπουδήποτε). Έκει θά τό δίνωμε με προφύλαξι νερό και φαγητό. Η κατάσταση αυτή κρατά δυό-τρεις μέρες. Το ζώο αρχίζει νά γίνεται επιθετικό, δέν πλησιάζει ούτε όταν τό καλοῦν τ' άφεντικά του, σκάβει τή γῆ ἢ μαζεύει ὅ,τι άχυρα ἢ κουρέλια βρίσκει και θέλει νά κρυφτῆ. Το γαύγισμά του αλλάζει. Η φωνή του γίνεται πιό βαρεία άπό πρίν, σαν νά βγαίνει κατ' εὐθείαν άπό τόν φάρυγγα και ύστερα γίνεται όλοένα και πιό βραχνή. Αυτό γιατί αρχίζουν νά παραλύουν οί μύς του στόματος και του λαιμοῦ. Το στόμα του μένει μισανοικτό και τρέχουν τά σάλια του. Δέν μπορεί νά πάρη πιá καμμιά τροφή και ἡ νευρικότῃτά του φτάνει στο κατακόρυφο. Δαγκώνει ὅ,τι βρεθῆ μπροστά του, ξύλο, σίδηρο. Είναι τώρα πολύ επικίνδυνο νά τό πλησιάσωμε. Σε λίγο τό ζώο ξαπλώνει κατá γῆς, δέν μπορεί νά περπατήσῃ, εχει δύσπνοια και τελικά πεθαίνει. Η ὅλη πορεία τῆς άρρώστειας κρατάει από 3—11 μέρες από τότε πού θά εκδηλωθῆ και τούτο ανάλογα με τή μορφή και τή βαρύτητα, γιατί ἡ λύσσα, ὅπως και κάθε ἄλλη άρρώστεια, εχει διάφορες μορφές.

Δυστυχῶς τά πιό πολλά ζώα καθώς και ὁ άνθρωπος παρουσιάζουν τήν «μανιώδη μορφή».

β) Παραλυτική μορφή.

Η συνηθέστερη μορφή είναι ἡ παραπάνω πού τήν ονομάζουμε «μανιώδη μορφή». Υπάρχει ὅμως και μορφή λεγομένη «παραλυτική». Σ' αυτήν τό σκυλί πολύ νωρίς εχει παράλυσι τῆς κάτω σιαγόνας του, ἡ γλώσσα του κρέμεται έξω και δέν επιχειρεῖ ούτε μπορεί νά δαγκώσῃ. Η μορφή αυτή είναι άκίνδυνη. Τέτοιου εἶδους λύσσα παρουσιάζουν πάντοτε μερικά ζώα, ὅπως π.χ. τά κουνέλια.

Γενικά αν τό ζώο μας πού εἶχαμε άπομονώσει συνέρχεται σιγά-σιγά από τήν άρρώστεια και εχουν περάσει 15 μέρες από τότε πού τό άπομονώσαμε, θά πῆ πώς δέν εἶχε λύσσα. Μποροῦμε νά τό αφήσωμε ελεύθερο, ἔστω και αν είναι άρρωστο άκόμη, γιατί θάχη ἄλλη άρρώστεια.

Αν εἶχε λύσσα, θάπρεπε νάχη πεθάνει. Η λύσσα είναι θανατηφόρα 100%. Αν μέσα σε 15 μέρες τό ζώο πέθανε, ἔστω κι' αν δέν εἶχε τυπικά τά συμπτώματα πού εἶπαμε παραπάνω, εἴτε αν—πολύ κακά—τό σκοτώσαμε στο μεταξύ για ὅποιοδήποτε λόγο, πρέπει τό πτώμα του νά σταλῆ στο κατάλληλο ἐπιστημονικό ἐργαστήριο, ὅπου θ' άνοίξουν τό κεφάλι του, θά πάρουν ένα μέρος του μυαλοῦ και με τό μικροσκόπιο ἢ με πείραμα σ' ένα κουνέλι θά ἐξακριβώσουν αν ἡ άρρώστεια ἦταν λύσσα.

"Αν δὲν ἀπομονώσουμε τὸ ζῶο.

Ἄς δοῦμε τί θὰ γινότανε ἂν δὲν ἀπομονώναμε τὸ σκυλί. Μόλις ἡ ἄρρωσטיα φθάσῃ στὸ στάδιο τῆς νευρικότητος, τὸ σκυλί φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τρέχει ἄσκοπα. Κάθε σκυλί πού φεύγει χωρὶς λόγος ἀπὸ τὸ σπίτι εἶναι ὑποπτό. Τὰ σκυλιὰ φεύγουν μόνο γιὰ νὰ βροῦν τροφή (ἂν δὲν τὰ ταΐζουν ἀρκετὰ) ἢ γιὰ ν' ἀναζητήσουν σύντροφο.

Καθὼς φεύγει τὸ λυσσασμένο σκυλί, συναντᾷ στὸ δρόμο ἄλλα σκυλιά, πού σὰν ξένο τὸ γαυγίζου καὶ τότε τὸ ἄρρωστο ζῶο τοὺς ἐπιτίθεται, τὰ δαγκώνει καὶ τὰ μολύνει. Στὴ διαδρομὴ του θὰ δαγκώσῃ ὅ,τι βρῆ μπροστά του, ζῶα ἢ ἀνθρώπους, θὰ σπείρῃ τὸ τρομερὸ μόλυσμα σὲ συνοικίους ἢ χωριά. Μετὰ κάμποσες ὥρες ἢ 1—2 μέρες δὲν μπορεῖ πιά νὰ τρέχῃ, σέρνει τὰ πισινὰ του πόδια καὶ κάθεται στὸ δρόμο. Ἐκεῖ τὸ πλησιάζουν τὰ γερά ζῶα, ἀλληλοδαγκώνονται ἀκόμη, ὥσπου τὸ ἄρρωστο ἢ θὰ ψοφήσῃ μόνο του ἢ θὰ τὸ σκοτώσῃ ὁ χωροφύλακας ἢ ὁ γείτονας πού ἔχει δίκαννο καὶ ἀφοῦ φυσικά... γίνῃ ἡ δοκιμὴ τοῦ νεροῦ.

Στὸ μεταξὺ πολλὰ σκυλιὰ εἶναι δαγκωμένα καὶ καθένα μὲ τὴ σειρὰ του θὰ εἶναι μιὰ πηγὴ τῆς ἄρρωστειας. Ἔτσι θὰ ἔχωμε μιὰ ἐπιδημία λύσσας στὰ σκυλιὰ, πού θὰ βασιτάξῃ μῆνες.

Συμπέρασμα :

Κάθε σκυλί πού φαίνεται ἀδιάθετο γιὰ ὅποιαδήποτε αἰτία πρέπει νὰ ἀπομονώνεται σ' ἓναν ἰδιαιτέρο χῶρο ὥσπου νὰ δείξῃ σὰν τί ἄρρωσטיα νάχῃ. Ἄν ἀποδειχτῇ πὼς δὲν ἔχει λύσσα, πάλι ἡ ἀπομόνωσις εἶναι χρήσιμη. Κάθε σκυλί πού ἀλλάζει συμπεριφορὰ καὶ γίνετα νευρικὸ ἢ ἀπείθαρχο ἢ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι συνήθως περιποιητικὸ καὶ φασαριόζικο, πρέπει νὰ τὸ προσέξωμε. Σὲ 1—2 μέρες θὰ φανερώσῃ σημάδια πιὸ σίγουρα.

Ἡ γάτα.

Ἄν πρόκειται γιὰ γάτα, τὰ φαινόμενα εἶναι κάπως διαφορετικά. Ἡ ἄρρωστη γάτα ἀποτραβιέται σὲ μιὰ γωνιά τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ κήπου καὶ περνᾷ τὴν ἄρρωστικὴν σὲ μιὰ ἀξιώπαινη αὐτοαπομόνωσις, ἐκτὸς ἂν ἐμεῖς δοκιμάσωμε νὰ τὴν ἐνοχλήσωμε. Τότε κι' αὐτὴ θὰ δαγκώσῃ, θὰ γρατσουνίσῃ καὶ θὰ μᾶς μολύνῃ σίγουρα.

Κάθε ἄρρωστη γάτα θέλει προσεκτικὴ παρακολούθησι, ἰδίαιτερα στὴ συνοικία ἢ στὸ χωριὸ πού ξέρομε πὼς ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ κάμποσες μέρες ἢ λίγους μῆνες λυσσασμένο σκυλί.

Ὅταν μᾶς δαγκώσῃ ἄρρωστο ζῶο.

Ἄς ποῦμε ὅτι τὸ σκυλί πού δὲν ἀπομονώσαμε ἐγκαιρα ἢ ἓνα ξένο πού ἔφυγε καὶ τὸ χάσανε μᾶς δάγκωσε ἢ μᾶς γραντζούνισε.

Τί θὰ κάνωμε ;

Πρῶτα ἀπ' ὅλα θ' ἀφήσωμε νὰ τρέξῃ αἷμα ἂν ἡ πληγὴ ματώνῃ καὶ μάλιστα νὰ εὐνοήσωμε αὐτὴ τὴν αἱμορραγία.

Θά πλύνουμε πολύ καλά τὸ τραῦμα μὲ μπόλικο ζεστό νερό καὶ σάπουνι καὶ κατόπιν θά τὸ σκουπίσωμε καλά καὶ θά τοῦ βάλωμε ἄφθονο ἰώδιο. Ἐὰν δὲν μᾶς πειράξη πὼς θά γίνη οὐλή, τὸ καυτηριάζουμε μὲ νιτρικὸν ὀξύ. Ἐτσι ἔχουμε πολλές ἐλπίδες νὰ ἐξουδετερώσωμε ἐπὶ τόπου τὸ μόλυσμα.

Ἐὰν τὸ δάγκωμα εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι, δηλαδὴ στὰ πόδια —καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ συνηθέστερο— ἔχουμε καιρὸ νὰ περιμένωμε γιὰ νὰ βεβαιωθοῦμε ἂν πραγματικὰ τὸ σκυλί ἔχη λύσσα καὶ τότε νὰ πᾶμε γιὰ θεραπεία. Ἀκόμη περισσότερο ἂν τὸ δάγκωμα ἔγινε ἀπάνω ἀπὸ ροῦχα. Τὸ ὕφασμα ἀπορροφᾷ τὸ σάλιο καὶ ἔτσι οἱ πιθανότητες νὰ μπῆ στὸ τραῦμα τὸ μίασμα εἶναι λίγες, σχεδὸν ἀνύπαρχτες.

Πρὸ παντός ἄς μὴν πάθωμε «λυσσοφοβία». Τὰ 9)10 τῶν ἀνθρώπων ποὺ κάνουν ἀντιλυσσικὸ ἐμβόλιο, τὸ κάνουν ἄσκοπα.

Γιὰ νὰ μπῆ τὸ μικρόβιο στὸν ὄργανισμό πρέπει νὰ γίνη τραῦμα. Ἀπὸ τὸ ἀνέπαφο δέρμα εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνη μόλυνσι. Κανένα φόβο δὲν ἔχουμε ἂν ἐχαϊδέψαμε τὸ ἄρρωστο ζῶο, ἂν τὸ ἐπιάσαμε ἢ ἂν πιάσαμε πράγματα ποὺ ἦσαν στὸ δωμάτιο ποὺ βρισκότανε τὸ σκυλί.

Κανένα φόβο δὲν ἔχουμε ἂν μᾶς δάγκωσε τὸ λυσσασμένο ζῶο πολλές μέρες (πάνω ἀπὸ ἑπτὰ) πρὶν φανερωθῇ ἡ ἀρρώστεια.

Ἐὰν ἔχουμε ἀποδείξεις πὼς τὸ ζῶο ποὺ μᾶς δάγκωσε εἶχε λύσσα, πρέπει ν' ἀρχίσωμε θεραπεία τὸ ἀργότερο 7 μέρες μετὰ τὸ δάγκωμα.

Θά κάνωμε πάντοτε ἀντιλυσσικὴν θεραπεία ἂν τὸ σκυλί μας ἔπαθε ἢ ἂν εἶχαμε ἐπαφή μ' ἓνα ὑποπιό ζῶο;

Βέβαια ὄχι. Τὸ ἀντιλυσσικὸ ἐμβόλιο δὲν εἶναι ὀλότελα ἀκίνδυνον. Μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἀτυχήματα, καμμιά φορὰ ἀρκετὰ σοβαρά. Τὸ συνηθέστερο εἶναι κάποια παράλυσι στὸ χέρι, στὸ πόδι, στὸ πρόσωπο. Αὐτὸ συμβαίνει συνήθως ὅταν αὐτὸς ποὺ κάνει τὴν θεραπεία κουραστῇ ὑπερβολικὰ ἢ κρυώσῃ ἢ καὶ ἀπὸ ἀγνωστους ἀκόμη λόγους. Ἄλλο δυσάρεστο τῆς ἀντιλυσσικῆς θεραπείας εἶναι ἡ «ἀναφυλαξία», ποὺ θά προκαλέσῃ τὸ ἐμβόλιο, γιατί αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ μυαλὸ ἐνὸς ζώου (κουνελιοῦ, πρόβατου) καὶ πολλοὶ ὄργανισμοὶ δὲν τὸ δέχονται ἀδιαμαρτύρητα. Γι' αὐτὸ ἡ ἀντιλυσσικὴν θεραπεία πρέπει νὰ γίνεταί μόνον ἅμα εἶναι πραγματικὰ ἀνάγκη, νὰ γίνεταί σωστὰ καὶ μὲ κάθε προφύλαξι.

Πολλὲς φορές οἱ περιστάσεις κάτω ἀπὸ τίς ὁποῖες ἓνα ἄτομο δαγκώθηκε ἢ ἤρθε σ' ἐπαφή μ' ἓνα ὑποπιό σκυλί εἶναι τέτοιες ποὺ ὄχι μόνον τὸ ἴδιον ἄτομον εἶναι σὲ ἀμηχανία γιὰ τὸ τί πρέπει νὰ κάνῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ γιατρός βρίσκεται σὲ δίλημμα τί νὰ συστήσῃ. Γι' αὐτὸ δίνωμε παρακάτω μερικὰς ὁδηγίας γιὰ τὸ πότε ἐπιβάλλεταί ἡ ἀντιλυσσικὴν θεραπεία καὶ πότε ὄχι.

Ἡ ἀρρώστεια στὸν ἄνθρωπον.

Ἐὰς ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ τὴν μορφήν τῆς ἀρρώστειας στὸν ἄνθρωπον, ἂν καὶ αὐτὸ εἶναι λιγώτερον χρήσιμο, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ἀνώφελο, μιά

πού ἅμα ἡ ἀρρώστεια φανῆ, τὸ μόνο πού μπορούμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἐξασφαλίσουμε στὸ θῦμα κάποιαν εὐθανασία.

Ἄν τὸ δάγκωμα ἦταν μολυσματικὸ καὶ ἀναλόγως τοῦ μέρους, θὰ περάσουν ἀπὸ 20 μέρες ἕως 90 καὶ τὸ θῦμα θὰ ἀίσθανθῆ στὸ σημεῖο τοῦ δαγκώματος φαγούρα καὶ ὕστερα νευραλγίες τοῦ μέλους. Ἀκολουθεῖ κακοδιαθεσία, πονοκέφαλος, τὰ μάτια δακρύζουν καὶ ἀρχίζει πυρετός. Αὐτὸ κρατᾷ 5—6 μέρες, ἀρχίζει ἡ νευρικότητα, ἀνωμαλίες στὶς κινήσεις, σπασμὸς τοῦ φάρυγγος, παραλύσεις, μεγάλη ὑπερδιέγερσι καὶ τέλος θάνατος. Ἡ καθαυτὴ ἀρρώστεια δὲν κρατᾷ παρὰ 3—4 μέρες.

Τί πρέπει νὰ γίνη;

Ποιά εἶναι τὰ γενικὰ μέτρα πού πρέπει νὰ ἐφαρμοστοῦν τὸ γρηγορώτερο;

Μέτρο πρῶτο: Νὰ περιορίσουμε τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων πού μεταδίδουν τὸ μικρόβιο. Ὁ σκύλος εἶναι ἓνα ἀξιαγάπητο ζῶο μὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ φροντίδες ὅσες περίπου καὶ ἓνα παιδί. Παθαίνει πολλὰς ἀρρώστειες πού δυστυχῶς εἶναι μεταδοτικὲς στὸν ἄνθρωπο. Ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ περιποιηθῆ ἓνα σκυλι ἄς μὴν τὸ ἔχει. Αὐτὸ εἶναι καλύτερο καὶ γιὰ τὸ σκυλι καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Τρεῖς φοβερὲς ἀρρώστειες τοῦ τόπου μας χρωστάμε στὸ σκυλι: Λύσσα, ἐγνιόκοκκο, καλὰ - ἀζάρ. Μὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτές. Ὑπάρχουν κι' ἄλλες δευτερώτερης σημασίας, μερικὲς γνωστές, ἴσως κάμποσες ἄγνωστες ἀκόμη. Μιὰ καὶ ἔχομε ἓνα ζῶο καὶ τὸ ἀγαπᾶμε, χρέος μας εἶναι καὶ ὠφέλεια νὰ τὸ προφυλάξουμε ἀπὸ τὴ λύσσα.

Πῶς; Νὰ τὸ ἔχομε δεμένο; Μέσο βάρβαρο καὶ ἀνεφάρμοστο. Νὰ προσέχωμε τίς συναναστροφές του; Ἐπίσης ἀδύνατο. Ἐτσι ἐρχόμαστε στὸ δεύτερο μέτρο. Νὰ μπολιάζουμε προκαταβολικὰ τὰ σκυλιά. Μιὰ μόνο ἔνεσι τὸ χρόνο εἶναι ἀρκετὴ. Τὸ ἐμβόλιο πού χρησιμεύει γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ εἶναι κάπως διαφοροτικὸ καὶ στὴν κατασκευὴ καὶ στὴ δόσι ἀπὸ ἐκεῖνο πού χρησιμοποιοῦμε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γίνεται πάντα πάνω στὴν ἴδια βᾶσι. Εἶναι μυαλὸ κουνελιοῦ ἢ προβάτου πού δέχτηκε μέσα στὸ κρανίον του τὸν ἰδιαίτερον ἰὸν τῆς λύσσας.

Ἐνα σκυλι μπολιασμένο προφυλάσσεται ἀπὸ τὴ λύσσα ἐπὶ ἓνα χρόνο. Ὡστε κάθε χρόνο ἡ ἀπλή καὶ ὀλιγοδάπανη ἡ ὅλως διόλου ἀδάπανη (ἂν γίνεται ἀπὸ τὸ Κράτος) ἔνεσι ἀρκεῖ νὰ σώσῃ τὰ ἀγαπημένα ζῶα κ' ἐμᾶς τοὺς ἴδιους ἀπὸ τὸν φοβερὸτερο θάνατο.

Μὰ ὑπάρχουν καὶ ἀντιρρήσεις. Ἡ πρώτη εἶναι πῶς μπορεῖ τὸ σκυλι νὰ μὴν προφυλάσσεται σίγουρα καὶ μπορεῖ νὰ παθαίνη ἐλαφρὰ νὰ μὴν προφυλάσσεται σίγουρα καὶ μπορεῖ νὰ παθαίνη ἐλαφρὰ μορφή (κρυφὴ λύσσα), κ' ἔτσι νὰ μὴν δείχνῃ τὴν εἰκόνα τῆς ἀρρώστειας, δηλαδὴ νὰ μεταδίδῃ τὴν ἀρρώστεια χωρὶς νὰ τὸ παίρνομε εἰδήσι. Ὑστερα ἀπὸ πάμπολλα πειράματα καὶ παρατηρήσεις ἀποδείχτηκε: α) Πῶς τὸ μπολιασμένο (ὅπως πρέπει) σκυλι δὲν παθαίνει λύσσα. β) Ἄν πάθῃ, δὲν παρουσιάζει τὴ μανιακὴ κατάστασι καὶ δὲν

δαγκώνει. γ) Ἡ ἀρρώστεια τοῦ ἔχει παραλυτική μορφή καὶ εἶναι ἀκίνδυνο. δ) Τὸ σάλιο τοῦ ζώου ποῦ ἔχει λύσσα παραλυτικῆς μορφῆς εἶναι λιγώτερο ἢ καθόλου μολυσματικό.

Ἰδιαίτερες ὁδηγίες γιὰ τὸ πότε πρέπει νὰ γίνη ἀντιλυσσική θεραπεία.

ΕἶΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΝΑ ΓΙΝΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ:

- α) Ἄν τὸ ζῶο ἐδειχνε σίγουρα συμπτώματα λύσσας.
- β) Ἄν στὸ μυαλὸ τοῦ ζώου εὐρήκην τὸ μικρόβιο, ἔστω καὶ ἂν ἡ εἰκόνα τῆς ἀρρώστειας δὲν φαινότανε νὰ εἶναι τυπικὴ λύσσα.
- γ) Ἄν τὸ ζῶο ἐχάθη ἀφοῦ ἐδάγκωσε καὶ δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ παρακολουθήσωμε.
- δ) Ἄν τὸ ζῶο ἐδάγκωσε χωρὶς νὰ τὸ ἐνοχλήσῃ κανένας καὶ τὸ σκότωσαν ἀμέσως.

ΕΠΙΣΗΣ:

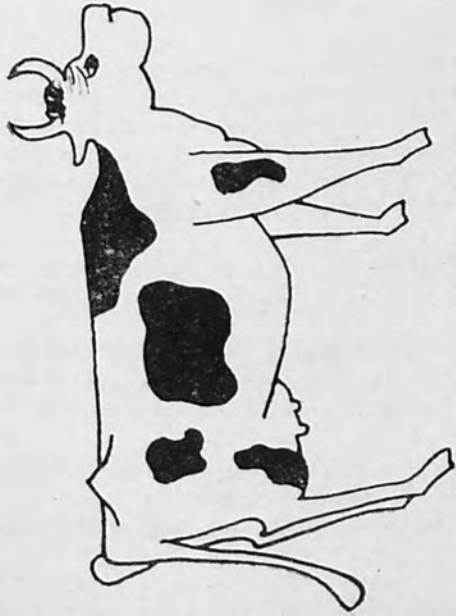
Ὅταν ἀπὸ τὴν παρατήρησι καὶ παρακολούθησι τοῦ ζώου ἀποδείχτηκε πὼς ἦταν λυσσασμένο ἢ τουλάχιστον δὲν μποροῦμε ν' ἀποκλείσωμε πὼς ἦταν λυσσασμένο, τότε θὰ γίνη θεραπεία στὶς ἐξῆς περιπτώσεις:

- α) Ἄν ὑπάρχουν φανερὲς πληγές στὸ γυμνὸ δέρμα ποῦ νὰ εἶναι σίγουρο πὼς ἐγίναν μὲ τὰ δόντια ἢ μὲ τὰ νύχια τοῦ ὑποπτοῦ ζώου.
- β) Ἄν τὰ τραύματα ἐγίναν ἀπάνω ἀπὸ ροῦχα, ἀλλὰ τὸ ροῦχο σκίστηκε.
- γ) Ἄν ὑπάρχη λόγος νὰ πιστεύωμε ὅτι κάποιον φρέσκο τραῦμα ποῦ ὑπῆρχε προηγουμένως ἤρθε σ' ἐπαφή μὲ τὸ σάλιο τοῦ ζώου.
- δ) Ἄν τὸ ἄτομο ποῦ ἤρθε σ' ἐπαφή μὲ τὸ ὑποπτο ζῶο εἶναι μικρὸ παιδί, ποῦ δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ δώσῃ πληροφορίες γιὰ τὸ τί συνέβη.

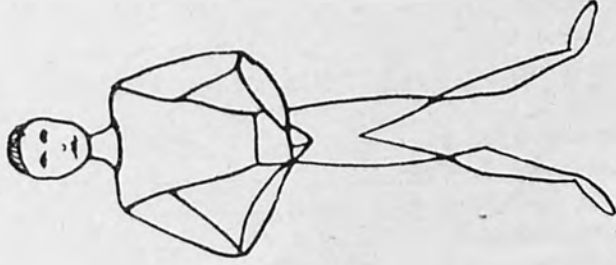
ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΟΓΟΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ:

- α) Ἄν τὸ ἄτομο ἤρθε σ' ἐπαφή μὲ τὸ ἄρρωστο ζῶο, ἀλλὰ οὔτε δαγκώθηκε, οὔτε εἶχε φρέσκιες πληγές, ποῦ νὰ μποροῦσαν νὰ μολυνθοῦν μὲ τὸ σάλιο τοῦ ζώου.
- β) Ἄν τὸ ἄτομο ἔχη πληγές, ἀλλὰ παλιές, ποῦ δὲν μποροῦν νὰ μολυνθοῦν μὲ τὸ σάλιο τοῦ ζώου.
- γ) Ἄν τὸ δάγκωμα ἐγίνε πάνω ἀπὸ χοντρὸ ροῦχο, χωρὶς αὐτὸ νὰ σκιστῇ καὶ χωρὶς τὰ δόντια νὰ φθάσουν τὸ δέρμα.
- δ) Ἄν τὸ ἄτομο ἐπίασε ἀπλῶς τὸ ἄρρωστο ζῶο ἢ ἀντικείμενά ποῦ ἤρθαν σ' ἐπαφή μὲ τὸ ζῶο.
- ε) Ἄν τὸ ἄτομο ἤπιε γάλα ἄρρωστοῦ ζώου ἢ ἔφαγε τὸ κρέας του.
- στ) Ἄν τὸ δάγκωμα ἐγίνε 7 μέρες πρὶν νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἀρρώστεια.
- ζ) Ἄν τὸ ζῶο ποῦ ἐδάγκωσε ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι καλὰ 7 μέρες μετὰ τὸ δάγκωμα.

ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΠΟΥ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΖΩΑ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Φυματίωση - Μελιταίος πυρετός.

Τριχίνωσης.

Τουλαραμία.

Πανώλης - Παράπυφος.

Λύσσα - Καλντ-όζαρ - Εχινόκοκκος.

Ο ΕΧΙΝΟΚΟΚΚΟΣ

Μιά άρρώστεια τῶν ζῶων καὶ τῶν ἀνθρώπων 1

Τὰ ζῶα ἀποτελοῦν γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἓνα πολύτιμο στοιχεῖο στὴ ζωὴ του: τὰ ἄλογα γιὰ τὴν ἐργασία, τὰ βόδια, τὰ πρόβατα καὶ οἱ κατσίκες γιὰ τὸ κρέας, τὸ γάλα, τὸ δέρμα, τὸ μαλλί τους, τὴν λίπανσι τῶν χωραφῶν του κλπ., ὁ σκύλος τέλος ποῦ εἶναι τὸ πιὸ ἀφωσιωμένο ζῶο, ὡς φύλακας καὶ πιστότερος φίλος τοῦ ἀνθρώπου.

Τὰ ζῶα ὅμως, δίπλα στὴν ὠφελιμότητα αὐτή, πολλές φορές ἀποτελοῦν ἓνα μεγάλο κίνδυνο γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου, γιατί εἶναι δυνατόν νὰ τοῦ μεταδώσουν φοβερὲς καὶ ἀνίατες ἀρρώστειες.

Μιά ἀπ' αὐτὲς εἶναι καὶ ὁ ἐχινόκοκκος, κοινὴ ἀρρώστεια τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζῶων, ποῦ συνήθως μεταδίδεται ἀπὸ τὸ σκύλο.

Σύμφωνα μὲ τίς τελευταῖες στατιστικὲς ἀρρωσταίνουν κάθε χρόνο στὴν Ἑλλάδα πάνω ἀπὸ 500 ἄτομα καὶ πεθαίνουν 25 περίπου.

Ἐπίσης καταστρέφονται στὰ Στραγεῖα 30 - 40.000 ὀκάδες σπλάγχμων ζῶων μολυσμένων ἀπὸ τὸν ἐχινόκοκκο ποῦ ἡ ἀξία των ἀνέρχεται εἰς 12 περίπου ἑκατομμύρια δραχμὲς τὸ χρόνο, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμε καὶ τὴ χαμένη ἐργασία καὶ τὴν ἀπώλεια σὲ κρέας καὶ γάλα τῶν ἀρρώστων ζῶων.

Κάθε ἓνας καταλαβαίνει τώρα πόσο στοιχίζει στὴν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου ἀλλὰ καὶ στὴν Ἑθνικὴ μας Οἰκονομία μιὰ τέτοια κατάσταση. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν νὰ φωτισθῇ ὁ κόσμος γιὰ τὴν ἀρρώστεια αὐτὴ ὥστε νὰ μπορέσωμε σιγά - σιγά καὶ προοδευτικὰ νὰ τὴν ἐλαττώσωμε, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ μικρὰ παιδάκια νὰ διδάχτουνε πῶς νὰ προφυλαχθοῦνε ἀπ' τὴν ἀρρώστεια. Νὰ μερικὲς πολὺ χρήσιμες γνώσεις.

1. Πολλὲς φορές τὸ σηκίτι καὶ τὸ πνευμόνι τῶν προβάτων, τῶν βωδῶν καὶ τῶν χοιρινῶν, ποῦ σφάζομε, ἔχουν μικρὲς ἢ μεγάλες φουσκές, γεμάτες νερό. Μέσα στὶς φουσκές αὐτὲς κολυμποῦν πολλὰ σκουληκάκια.

2. Ὁ χασάπης ἢ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι, ὅταν σφάζομε στὸ σπῆτι μας, πετᾶμε στὰ σκυλιά τὰ ἄχρηστα ἐντόσθια ποῦ ἔχουν φουσκές. Ποτέ μας δὲν φανταζόμαστε, πόσο κακὸ κάνομε μ' αὐτὸ στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὰ ζῶα τοῦ χωριοῦ μας.

3. Τὰ σκυλιά τρῶνε ἐπίσης τὰ ἐντόσθια τῶν ζῶων ποῦ ψοφοῦν καὶ ποῦ οἱ τσοπάνηδες πετοῦν καὶ δὲν τὰ θάβουν. Τὰ ζῶα αὐτὰ μπορεῖ νὰ ἔχουν φουσκές στὰ ἐντόσθιά τους.

4. Οἱ φουσκές εἶναι γεμάτες ἀπὸ σκουληκάκια, ἀόρατα μὲ τὸ μάτι. Ὅταν φαγωθοῦν οἱ φουσκές τὰ σκουληκάκια αὐτὰ, μέσα στὸ ἔντερο τοῦ σκύλου, θὰ μεγαλώσουν καὶ θὰ μεταβληθοῦν σὲ ταινίες ποῦ τίς λέγομεν «ἐχινόκοκκο».

5. Οἱ ταινίες αὐτὲς μέσα στὸ ἔντερο τοῦ σκύλου γεννοῦν χιλιάδες μικροσκοπικὰ αὐγά, τὰ ὁποῖα βγαίνουν μὲ τὰ κόπρανα.

6. Ὁ σκύλος αἰσθάνεται φαγοῦρα στὴν οὐράν του καὶ γλείφεται.

1. Ἀπὸ ἓνα ἐκλαϊκτικὸ φυλλάδιο τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωργίας.

"Ετσι τὰ αὐγά κολλᾶνε στὴ γλῶσσα του καὶ στὸ μουςούδι του καὶ ὕστερα σ' ὀλόκληρο τὸ σῶμα του.

7. Γιὰ νὰ κολλήσῃ τὴν ἀρρώστεια ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ καταπιῇ αὐτὰ τῆς ταινίας. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνη: 1) "Όταν ὁ σκύλος μᾶς γειληφῇ τὰ χέρια ἢ τὸ πρόσωπο. 2) "Όταν χαϊδεύωμε τοὺς σκύλους καὶ δὲν πλένωμε ἔπειτα τὰ χέρια μας. 3) "Όταν τὰ σκυλιὰ τρῶνε ἀπὸ τὸ πιάτο μας ἢ πίνουν ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ θὰ πιοῦμε καὶ μεῖς. 4) "Όταν τρῶμε ὠμὰ λαχανικά ποὺ μολύνθηκαν ἀπὸ κόπρανα σκύλων, δηλ. λάχανο, μαρούλι, ραπανάνια κ.λ.π.

8. Ὁ σκύλος μὲ τὰ κόπρανά του μολύνει καὶ τὰ λαχανικά μας.

9. Τὸ σκυλί τοῦ τσοπάνη σκορπάει μὲ τὰ κόπρανά του τὰ αὐγά τῆς ταινίας στὴ χλόη καὶ μολύνει τὰ λειβάδια ποὺ θὰ βοσκῆσουν τὰ ζῶα.

10. Τὰ ζῶα, ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι, μολύνονται πίνοντας μολυσμένο νερό.

11. Ἀπὸ τὰ αὐγά ποὺ ἄνθρωποι καὶ ζῶα καταπίνουν βγαίνουν μικροσκοπικὰ σκουλήκια ποὺ περνοῦν ἀπὸ τὸ ἔντερο στὸ σηκίτι καὶ τὸ πνευμόνι. Ἐκεῖ μεγαλώνουν καὶ κάνουν τὶς φουσκές οἱ ὁποῖες καταστρέφουν τὰ σωθικά του.

12. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει φουσκές στὸ σηκίτι, στὴν ἀρχὴ δὲν αἰσθάνεται τίποτα. Ἀργότερα, ὅμως, ὅταν οἱ φουσκές μεγαλώσουν, τότε πορνάει, φτύνει αἶμα, ὅταν ὁ ἐχινόκοκκος εἶναι στὸ πνευμόνι, ἢ παθαίνει περιτονίτιδα καὶ φουσκώνει πολὺ ἢ κοιλιὰ του.

13. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει ν' ἀποφεύγῃ κάθε ἐπαφὴ μὲ τὸ σκύλο. Νὰ μὴ παίξῃ, νὰ μὴ τὸν χαϊδεύῃ καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφίνη νὰ τὸν γλείφει στὰ χέρια ἢ στὸ πρόσωπο.

14. Τί πρέπει νὰ κάνωμε γιὰ νὰ μὴ κολλήσωμε τὸν ἐχινόκοκκο;

15. Νὰ μὴ τρῶτε ποτὲ ἄπλυτα λαχανικά, γιὰτὶ οἱ σκύλοι τὰ μολύνουν. Καὶ ὅταν πᾶτε νὰ φᾶτε νὰ πλένετε καθαρά τὰ χέρια σας.

16. Τὰ σκυλιὰ νὰ μὴ πλησιάζουν σὲ μέρη ποὺ σφάζονται ζῶα καὶ τὰ ἄχρηστα καὶ γεμᾶτα φουσκές σπλάχνα νὰ καίωνται ἢ νὰ βράζονται.

17. Οἱ βοσκοὶ πρέπει νὰ θάβουν τὰ ψόφια ζῶα τους, γιὰτὶ ἀπὸ αὐτὰ μολύνεται ὁ σκύλος καὶ τὰ ἄλλα ἀγρίμια, τὰ ὁποῖα μολύνουν τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ ζῶα.

18. Δυὸ φορές τὸ χρόνο νὰ δίνωμε στὸ σκύλο μας εἰδικὰ φάρμακα, ποὺ σκοτώνουν τὴν ταινία στὸ ἔντερό του. Γι' αὐτὸ θὰ συμβουλευθοῦμε ἓνα κτηνίατρο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Γιὰ νὰ προλάβωμε τὸν ἐχινόκοκκο, ποὺ ἀποκλειστικὰ ὁ σκύλος μᾶς μεταδίδει, πρέπει νὰ ἀκόλουθήσωμε πιστὰ τὶς κάτωθι ὁδηγίες:

1) Νὰ μὴ παίζωμε, χαϊδεύωμε, ἢ φιλοῦμε τὸ σκύλο, ἀλλὰ νὰ τὸν κρατοῦμε δεμένο σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς αὐλῆς μας.

2) Νὰ μὴ ρίχνωμε τὰ ἄχρηστα σπλάχνα στοὺς σκύλους, ἀλλὰ νὰ τὰ καίμε.

3) Νὰ δίνωμε ἐλμινθοκτόνο στὸ σκύλο μας τουλάχιστο 2-3 φορές τὸ χρόνο.

4) Νὰ θάβωμε τὰ ψόφια ζῶα μας.

5) Νὰ μὴ πίνωμε ἀκάθαρτα νερά καὶ νὰ μὴ τρῶμε ἄπλυτα σαλατικά.

6) Νὰ πλένωμε καθαρά τὰ χέρια μας προτοῦ νὰ καθίσωμε στὸ τραπέζι γιὰ νὰ φᾶμε.

ΑΜΟΙΒΑΔΩΣΙΣ (*)

Ἡ ἀμοιβάδωσις εἶναι μία ἐντερικὴ ἀρρώστεια, πολὺ κοινὴ στὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸ ὀφείλεται στὶς ὄχι ἱκανοποιητικὰς ὑγειονομικὰς συνθῆκες ποὺ ὑπάρχουν στὴ χώρα μας· π. χ. ἡ ὕδρευσις σὲ πολλὰ μέρη στὴν ὑπαιθρο εἶναι ἀκόμη πρωτόγονη καὶ τὰ περισσότερα χωριά χρησιμοποιοῦν πόσιμο νερὸ ἀπὸ ἀπροστάτευτες βρύσες, πηγὰδια, στέρνες καὶ ποτάμια, ποὺ περιέχουν πολλὰ μικρόβια. Ἐπίσης ἡ ἔλλειψις ἀποχωρητηρίων καὶ ἀποχετευτικοῦ συστήματος καὶ ἡ ἀφθονία τῶν ἐντόμων (μυῖγες καὶ κατσαρίδες) συμπληρώνουν τοὺς εὐνοϊκοὺς ὁρους ποὺ χρειάζονται τὰ ἐντερικὰ μικρόβια διὰ τὴν ἀναπτυχθοῦν.

Στὴν Ἑλλάδα ἡ ἀμοιβάδωσις παρουσιάζεται μὲ μορφή ἥπια καὶ σπάνια παίρνει τὴ μορφή ἐπιδημίας. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ προσβληθῇ ἀπὸ ἀμοιβάδωσι θὰ αἰσθανθῇ ζάλες, μιὰ γενικὴ κατάρπωση, χαμηλὴ πίεσις, ἐνοχλήσεις καὶ πόνους στὴν κοιλιά μὲ εὐκολιότητα ἢ δυσκολιότητα.

Δυστυχῶς ἡ θεραπεία τῆς ἀρρώστειας εἶναι δύσκολη καὶ παρουσιάζεται ἀκόμη δυσκολώτερη ὅταν γίνῃ χρονία. Θὰ πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ τονισθῇ ὅτι καὶ ὅλες οἱ θεραπείες ποὺ ἐφαρμόζονται εἶναι ἐπίσης ἀδύνατον νὰ θεραπεύσουν τὴν ἀμοιβάδωσι, ἂν ὁ ἀρρώστος θὰ τίς ἐφαρμόσῃ μιὰ μόνο φορά. Γιὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐλπίς θεραπείας θὰ πρέπει ὁ ἀρρώστος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν θεραπεία κάθε 6 μῆνες καὶ γιὰ μιὰ περίοδο τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ πιστὰ τὶς ὁδηγίες τοῦ γιαιτροῦ.

Ὅπως ἀναφέραμε ἡ ἀμοιβάδωσις προκαλεῖται ἀπὸ μικρόβια, ὅπως καὶ ὁ τύφος. Τὰ μικρόβια, ποὺ βρίσκονται καὶ ἀναπτύσσονται στὶς ἀκαθαρσίες, μεταδίδονται μὲ τὸ νερὸ, τὰ λαχανικά, τὶς ντομάτες καὶ τὰ φρούτα.

Στὴν Ἑλλάδα εἶχαμε τρεῖς μεγάλες ἐπιδημίες ἀμοιβάδωσις κατὰ τὰ ἔτη 1925—1930, στὸ Μενίδι τῆς Ἀττικῆς, σὲ μερικὰ χωριά ἐπίσης τῆς Ἀττικῆς μὲ κεντρικὴ ἐστία τὰ Κιοῦρκα καὶ τὴν τρίτη, τὴν πιὸ σοβαρὴν στὰς Πάτρας τὸ 1929. Καὶ στὶς τρεῖς ἐπιδημίες αἰτία τοῦ κακοῦ ἦταν τὸ νερὸ ποὺ πίνουμε. Διεπιστώθη, δηλαδὴ, ὅτι καὶ στὶς τρεῖς περιπτώσεις τὸ νερὸ ποὺ χρησιμοποιοῦσαν ὡς πόσιμο οἱ κάτοικοι εἶχε μολυνθῇ ἀπὸ κάποιον ἀποχωρητήριον ἢ ἀπὸ τοὺς ὑπονόμους, μὲ τοὺς ὁποίους τὸ δίκτυον ὕδρευσεως ἐπι-κοινωνοῦσε.

Τὰ τελευταῖα χρόνια ἤλθε νὰ προστεθῇ στοὺς ἄλλους παράγοντας μεταδόσεως τῆς ἀρρώστειας καὶ ἡ μεγάλη ἐκδρομικὴ κίνησις πρὸς τὸ ὑπαιθρο. Πράγματι ἔχει συστηματοποιηθῇ τελευταίως ἡ ἐκδρομικὴ κίνησις καὶ οἱ θερινὰ κατασκηνώσεις. Συνήθως ὁμως στὶς

(*) Ἀπὸ τὶς ἐκλαϊκευτικὰς ραδιοφωνικὰς ὁμιλίαις τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας

περιοχές που δημιουργούνται οι κατασκηνώσεις οι υγειονομικές συνθήκες δέν είναι άριστες, δηλαδή παρατηρείται συνήθως έλαττωματική ύδρευσις, έλλειψις άποχωρητηρίων, άφθονες μυϊγες, που όλα μαζί εύνοούν την μετάδοσι τής άρρώστιας.

Θά δώσουμε τώρα μερικές άπλές συμβουλές που πρέπει να τηρούμε διά να προστατευτούμε από την βασιανιστική αυτή άρρώστια:

Νά μη ποτίζουμε τούς λαχανόκηπους με βρώμικα νερά.

Οί μυϊγες, κατσαρίδες και τά άλλα έντομα μεταδίδουν τó μικρόβιο τής άμοιβαδώσεως. Γι' αυτό θά πρέπει να προστατεύουμε τά τρόφιμα από τά έντομα αυτά.

Νά πλένουμε καλά τά φρούτα και τά λαχανικά πριν καταναλωθούν.

Τό νερό που πίνουμε να μην είναι μολυσμένο. Νά προσέχουμε να μη μολύνωνται από άκάθαρτα νερά τά πηγάδια και οί βρύσες και να μη ξεχνάμε ότι και οί τρεϊς μεγάλες έπιδημίες άμοιβαδώσεως που παρουσιάστηκαν στην Έλλάδα προήλθαν από μόλυνσι του πόσιμου νερού.

Νά πλένουμε καλά τά χέρια μας πριν φάμε και μετά όταν θά βγοΰμε από τó άποχωρητήριο. Τό τελευταίο αυτό δέν είναι μόνο προφυλακτικό μέτρο κατά τής άμοιβαδώσεως αλλά μάς προστατεύει και από πολλές άλλες άρρώστειες.

Η ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

Ὑπὸ ΧΡ. Λ. ΦΛΩΡΑ, Π.Μ., Μ.Μ.

Καθηγητοῦ τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν

Α') Ποῖα τὰ κύρια στοιχεῖα τοῦ περιβάλλοντος.

Ὁ ὀρισμὸς τὸν ὁποῖον ἔδωκεν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνομῶνων τῆς Παγκοσμίου Ὀργάνωσεως Ὑγείας διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ περιβάλλοντος εἶναι: «ὁ ἔλεγχος ὄλων ἐκείνων τῶν παραγόντων τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἀνθρώπου, οἱ ὁποῖοι ἐξασκοῦν ἢ ἡμπορεῖ νὰ ἐπιφέρουν βλαβερὰς συνεπειὰς εἰς τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν, ὑγείαν καὶ ἐπιβίωσίν του». Ὁ ὀρισμὸς αὗτος εἶναι πολὺ εὐρὺς μέσα σὲ πολὺ εὐρέα ὄρια.

«Φυσικὸν περιβάλλον» τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ φυσικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται γύρω μας καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ζῶμεν. Εἶναι ἡ περιοχὴ ὅπου βιοῦμεν, δηλ. τὸ ἔδαφος, ἡ τοπογραφία του καὶ αἱ κλιματολογικαὶ συνθήκαι ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν ὁποίων εὐρισκόμεθα, τὸ εἶδος καὶ οἱ τύποι τῶν οἰκιῶν ὅπου διαμένομεν, οἱ δρόμοι, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκδήλωσις τῆς σημερινῆς δράσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν μέσων καὶ εὐκολιῶν τὰς ὁποίας τοῦ παρέχει αὕτη. Ἐάν δὲ εἰς τὸ περιβάλλον μας συμπεριλάβωμεν καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐργασίαν, δηλ. τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας, τὰ ἀτυχήματα ἐξ αὐτῆς καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ὑγείας μας, βλέπομεν πόσον πολὺπλοκον εἶναι τὸ περιβάλλον μας καὶ πόσον, ἀναλόγως τῶν ἀπαντωμένων συνθηκῶν, ἔχομεν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον τὴν ἐπίδρασίν του ἐπὶ τοῦ ἀτόμου μας καὶ τῆς ὑγείας μας.

Τέσσαρα, ἐν τούτοις, εἶναι τὰ θεμελιώδη ζητήματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀποβλέπει συνήθως καὶ κυρίως κάθε προσπάθεια βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντός μας: ἡ ὑδρευσις, ἡ ἀποχέτευσις, ἡ διατροφή καὶ ἡ οἰκησις. Ταῦτα εἶναι, τὸ συνηθέστερον, ἡ αἰτία τῆς καλῆς ἢ τῆς κακῆς μας ὑγείας καὶ μάλιστα τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν νόσων, τῆς ταχύτητος μεταδόσεως ἐξαρτωμένης ἀπὸ τὰς παρουσιαζομένας εὐκαιρίας ἐπαφῶν μὲ πάσχοντας ἐκ μεταδοτικῶν νόσων ἢ μὲ μικροβιοφόρους αὐτῶν. Ἰδιαιτέρως δὲ ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου ἢ ὁποῖα παρουσιάζει τὴν μεγαλυτέραν εὐαισθησίαν εἰς τὰς ἐπιδράσεις τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος εἶναι ἡ βρεφικὴ καὶ νηπιακὴ ἡλικία. Ἡμποροῦμεν δὲ γενικῶς νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ θάνατοι κατὰ τὴν βρεφικὴν καὶ παιδικὴν ἡλικίαν ὀφείλονται εἰς κακὰς συνθήκας διαβιώσεως καὶ μόλυνσεως τοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ ἀμάθειαν τοῦ κοινοῦ καὶ εἰς ἀτυχήματα. Διότι τὸ βρέφος καὶ τὸ νήπιον εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀβοήθητα, ἐπηρεαζόμενα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰς μεταβολὰς μερικῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ θνησιμότης τῶν βρεφῶν θεωρεῖ-

ται γενικῶς ὡς ὁ πλέον λεπτός δείκτης τῆς καταστάσεως τοῦ περιβάλλοντος.

Γνωρίζομεν ὅτι ἀσθενεῖαι ὡς ὁ τυφοειδῆς πυρετός καὶ πᾶσα ἄλλη μολυσματικὴ νόσος τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, ὡς αἱ διάφοροι δυσεντερῖαι, ἡ ἐντερίτις, κλπ. ὀφείλονται εἰς τὴν μετάδοσιν τῶν μικροβίων ἀπὸ τὰ κόπρανα τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι πάσχουσι ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν ταύτην ἢ εἶναι μικροβιοφόροι αὐτῆς, εἴτε μέσῳ τοῦ ὕδατος ἢ μετὰς τροφάς μας, αἱ ὁποῖαι μολύνονται εἴτε ἀπ' εὐθείας ἢ μέσῳ ἐντόμων καὶ κυρίως τῆς οἰκιακῆς κοινῆς μυίας, ἡ ὁποία συνηθίζει νὰ ἐπισκέπτεται ἐναλλάξ τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰς τροφάς μας. Εἶναι γνωστὸν ἐπίσης ὅτι ἐκεῖ ὅπου παρατηρήθη καταφανὴς περιορισμὸς τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ τῶν ἄλλων μολυσματικῶν τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ἀσθενειῶν, ὀφείλετο κυρίως εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα προστασίας τῆς ὑδρεύσεώς των ἀπὸ πάσης μολύνσεως ἢ εἰς τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν ἐξυγίανσιν τῶν ὑδάτων των καὶ εἰς τὴν λήψιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καταλλήλων μέτρων ἀκινδύνου ἀπομακρύνσεως τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων καὶ περιττωματικῶν οὐσιῶν, χωρὶς βεβαίως ν' ἀποκλείωμεν καὶ ἄλλους λόγους, οἱ ὅποιοι γίνονται πλέον καταφανεῖς ὅταν αἱ περιπτώσεις τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ καὶ τῶν ἄλλων μολυσματικῶν ἀσθενειῶν ποὺ ὀφείλονται εἰς τὰς ὑδρεύσεις λάβουν δευτερεύουσαν θέσιν.

Ἐπάρχει ὅμως μία σαφὴς καὶ οὐσιωδεστάτη διαφορὰ καὶ ἀντιθέσις μεταξὺ ἀστικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ περιβάλλοντος, ἡ ὁποία γίνεται ἀμέσως ἀντιληπτή. Οὕτω, εἰς τὸ ἀστικὸν περιβάλλον ἔχομεν συγκεντρωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀντὶ τῆς ἀπομονώσεως, ἢ ὁποῖα τὸ συνηθέστερον παρατηρεῖται εἰς τὸ ἀγροτικὸν περιβάλλον. Εἰς τὸ ἀστικὸν περιβάλλον θὰ ὑπάρχη πάντοτε μία ὑπηρεσία δημοσία, δημοτικὴ ἢ ὑπὸ οἰανδήποτε ἄλλην μορφήν, τῆς ὁποίας ἔργον εἶναι ἡ ὑπεύθυνος παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς ὑγειονομικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς υγείας τοῦ κοινού. Ἀνάλογος, βεβαίως, ὑπηρεσία εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχη καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας, οὐχὶ ὅμως πάντοτε καὶ παντοῦ. Ἡ ἐξυγίανσις ἐν τούτοις τῆς ὑπαίθρου ἀφορᾷ, ἐπίσης, πολὺν πληθυσμὸν, ἢ πρόοδος τοῦ ὁποίου θὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν ἀγροτικὴν ζωὴν πλέον ἐλκυστικὴν διὰ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀνθρώπων, καὶ θὰ συντελέσῃ, ἐπίσης, κατ' ἐπέκτασιν εἰς τὴν καλλιτέρευσιν τῶν συνθηκῶν διαβιώσεως τῶν ἀστικῶν περιοχῶν.

Ἐνῶ, ὅμως, εἰς τὰς πόλεις ὁ πολίτης δὲν ἔχει νὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ τὴν παροχέτευσιν καθαροῦ καὶ ἄνευ ἐπικινδύνων μικροβίων ὕδατος, ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν δικτύου ὑπονόμων καὶ διὰ τὴν περισυλλογὴν καὶ διάθεσιν τῶν οἰκιακῶν ἀπορριμμάτων, διότι ἐκεῖ θὰ ὑπάρχη εἰδικὴ ὑπηρεσία ἀπασχολοῦσα ὠρισμένον ἀριθμὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰδικευμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνθρώπων, εἰς τὰς ἀγροτικὰς περιφερείας συνήθως, καὶ κυρίως εἰς τὰς ἀραιῶς κατοικημένας περιοχὰς τῆς ὑπαίθρου, πρέπει ὁ ἴδιος ὁ ἀγρότης νὰ φροντίξῃ χωριστὰ διὰ τὴν κατοικίαν του καὶ τὸ περιβάλλον του, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι ἀναγκαῖον προηγουμένως νὰ πεισθῇ καὶ ν' ἀποφασίσῃ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐφαρμογὴ ὠρισμένων μέτρων πρὸς

ἐξασφάλισιν τῆς ὑγείας αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Οὕτω, ὁ ἀγρότης πρέπει νὰ φροντίζη ὁ ἴδιος νὰ ἀνοίξη τὸ φρέαρ του ἢ νὰ κτίσῃ στέρναν συλλογῆς ὀμβρίου ὕδατος, ἢ ἀκόμη νὰ φροντίσῃ νὰ μεταφέρῃ τὸ νερὸ του ἀπὸ γειτονικὴν πηγὴν, ποταμὸν ἢ λίμνην. Εἰς ὅλας αὐτάς τὰς περιπτώσεις ἡ προστασία καὶ προφύλαξις τοῦ ὕδατος του ἀπὸ πάσης μολύνσεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰς γνώσεις του καὶ ἀπὸ τὴν λογικὴν του, τὴν ὁποῖαν ἐφαρμόζει εἰς ἐκάστην περίπτωσιν.

Ἐξ ἄλλου, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀνθρωπίνων περιττωματικῶν οὐσιῶν ὁ ἀγρότης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δεικνύει μικρὸν ἢ καθόλου ἐνδιαφέρον, ἀναλόγως μὲ τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἕκαστος ἔχει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τὴν ὁποῖαν τρέφει ἐπὶ τῆς καθαριότητος ἐν τῇ οἰκίᾳ του. Ἀξίζει, ἐν τούτοις, νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος ὅτι ὁ ἀγρότης μαθαίνει καὶ ἐκτελεῖ μετὰ περισσῆς νοημοσύνης καὶ ἐνεργητικότητος πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν προφύλαξιν τῶν ζώων του, τῶν καλλιεργειῶν του, κλπ. καὶ κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως ἀσθενειῶν εἰς αὐτά, ἀποτυγχάνει ὅμως εἰς πλείστας τῶν περιπτώσεων νὰ ἐφαρμόσῃ ἀπλᾶ καὶ σχετικῶς μικρᾶς δαπάνης μέτρα προφυλάξεως τῆς οἰκογενείας του ἀπὸ δεινῶν καὶ ἐπικινδύνων μολυσματικῶν νόσων.

Τοῦτο δὲ συμβαίνει, ὅχι διότι ὁ ἀγρότης ἐνδιαφέρεται περισσότερον διὰ τὰ ζωντανά του καὶ τὰ ἄψυχα κτήματά του ἀπὸ τὴν ὑγείαν τῆς οἰκογενείας του, ἀλλὰ διότι ἔχει συνηθίσει ἐκ παραδόσεως νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν προφύλαξιν καὶ προστασίαν τῶν κτημάτων του καὶ τῆς παραγωγῆς των, ἀφήνοντας κατὰ περιεργὸν τρόπον τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζωῆς τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του εἰς τὴν τύχην.

Ἐπομένως, ὁ ἀγρότης ἀποτελεῖ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν ὑγειονομικὸν ὑπάλληλον διὰ τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸ περιβάλλον του, ὑποδύμενος εἰς πλείστας περιπτώσεις τὸν ἐργάτην ἀποκομιδῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἀπορριμμάτων. Πρέπει, λοιπόν, νὰ ὑποδεικνύωνται εἰς αὐτὸν μέτρα πρακτικὰ καὶ οικονομικὰ διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν τυχόν ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν τοῦ περιβάλλοντός του, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐγένοντο καταληπτοὶ ὑπὸ τοῦ ἴδιου καὶ ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν του οἱ σοβαροὶ κίνδυνοι οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουσι διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ αὐτοῦ τοῦ ἴδιου.

Ὁ ὑγεινολόγος, ἡ ἐπισκέπτρια ἀδελφὴ καὶ ὁ ἐπόπτης ἐξυγιάνσεως εἶναι οἱ ἀρμοδιώτεροι διὰ νὰ ἐκπαιδεύσωσι καὶ νὰ ὑποδείξωσι εἰς αὐτούς, τουλάχιστον τὰ ἀπλᾶ ἐκεῖνα μέτρα προφυλάξεως τοῦ ὕδατος τῶν ἀπὸ πάσης μολύνσεως, εἴτε τοῦτο εἶναι ὕδωρ φυσικῆς πηγῆς ἢ φρέατος, στέρνας ἢ ἄλλης προελεύσεως. Πρέπει νὰ ὑποδείξωσι, ἐπίσης, εἰς αὐτούς τὸν ἐνδεικνυόμενον τρόπον ἐξαφανίσεως τῶν ἀνθρωπίνων περιττωματικῶν οὐσιῶν, τὴν προστασίαν τῶν τροφῶν των ἀπὸ τῶν μυιῶν καὶ πάσης ἄλλης μολύνσεως, τὴν προφύλαξιν των ἀπὸ τῶν κωνώπων, κ.τ.λ..

κατεστραμμένων ἢ ἐλαττωματικῶν ὑπονόμων καὶ ἄλλων πηγῶν μολύνσεως. Πρέπει, ἐπομένως, νὰ ἐπιστηθῆ εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρως ἡ προσοχή τοῦ ἀγρότου, νὰ μὴ ἀνορύσῃ τὸ φρέαρ τοῦ ἐγγὺς τοιούτων ἐπικινδύνων πηγῶν μολύνσεως, ἢ, ἐπὶ προϋπάρχοντος φρέατος νὰ μὴ ἐγκαθιστᾷ τοιαύτας πηγὰς μολύνσεως ἐγγὺς αὐτοῦ.

Ὡς ἐλέχθη ἀνωτέρω, πρέπει ὡπωσδήποτε ἡ ἀντλήσις τοῦ ὕδατος νὰ γίνεταί δι' ἀντλίας, τὸ δὲ φρέαρ νὰ εἶναι κεκαλυμμένον στεγανῶς καὶ σύμφωνα πρὸς τὸν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ἐνδεικνυόμενον κατάλληλον τρόπον. Πάντως ξύλινα καλύμματα ἀποκλείονται.

Παρουσία θαλότητος εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ φρέατος ἢ πηγῆς κατὰ τὴν διάρκειαν βροχῆς ἢ μετ' αὐτὴν εἶναι ἐνδείξεις μολύνσεως. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐπιφανειακὰ ὕδατα εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ φρέατος ἢ τῆς πηγῆς, ἢ φθάνουν μέχρι τοῦ ὑδροφόρου αὐτῶν στρώματος χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐπαρκῆς διύλισις καὶ ἐξυγίανσις των.

Ἄλλαι πηγαὶ ὕδατων χρησιμοποιούμεναι εἰς τὴν ὑπαιθρον εἶναι αἱ φυσικαὶ πηγαὶ καὶ αἱ στέρναι. Χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης εἰς περιωρισμένας περιπτώσεις ὕδατα λιμνῶν, ποταμῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ρυακίων. Δὲν δύνανται, ὅμως, τὰ ἐπιφανειακὰ ταῦτα ὕδατα νὰ θεωρηθῶσι ἀκίνδυνα καὶ ὡς ἐκ τούτου πρέπει ἢ ν' ἀποφεύγονται ἢ νὰ ὑφίστανται προηγουμένως ἐξυγίανσιν, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ὁδηγίας τῶν ὑπευθύνων ὑγειονομικῶν ἀρχῶν.

Ὅταν ἡ παροχὴ μιᾶς φυσικῆς πηγῆς ἀξάνη αἰσθητῶς κατὰ τὰς βροχὰς καὶ μειοῦται μετὰ τὴν πάροδον τῶν βροχῶν, εἶναι ἐνδεικτικόν ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς προέρχεται, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐκ τῆς γειτονικῆς τῆς πηγῆς περιοχῆς καὶ ἐνδεχομένως δὲν ὑφίσταται ἐπαρκῆ καθαρισμόν. Ἐξ ἄλλου πηγή τῆς ὁποίας ἡ παροχὴ εἶναι σχεδὸν σταθερὰ εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους καὶ οὐδέποτε στερεῖται καὶ τῆς ὁποίας τὸ ὕδωρ εἶναι πάντοτε διαυγές, παρέχει ὕδωρ τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ μακρινὰς ἀποστάσεις καὶ ὡς ἐκ τούτου καλῶς διυλίζεται.

ὑπάρχουν πλεῖσταί περιπτώσεις ἐπιδημιῶν ἐκ τῆς μολύνσεως τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς ἀπὸ ἐπιφανειακὰ ὕδατα τὰ ὁποῖα διεισέδυσαν ἐντὸς τῆς πηγῆς ἐκ τῆς περιοχῆς ὑπερθεν αὐτῆς. Τὰς περισσοτέρας ὅμως φορές ἐπέρχεται μόλυνσις τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς ἀπὸ τὰ κατερχόμενα πρὸς αὐτὴν ἐπιφανειακὰ ὕδατα λόγῳ ἐλλείψεως προστασίας τῆς. Ἡ μελέτη τῶν συνθηκῶν τῆς περιοχῆς περὶ τῆς πηγῆς θὰ δώσῃ τὰς καλυτέρας μεθόδους προστασίας τῆς. Ἡ κυριωτέρα ὅμως αὐτῆς προστασία γίνεται ὅταν ἀπομακρυνθῶσι τὰ ἀποχωρητήρια, βόθροι, σταῦλοι, κλπ. οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸν ὑπερκείμενον αὐτῆς χωρὸν καὶ κατασκευασθῆ χάνδαξ περὶ αὐτῆς διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν πρὸς αὐτὴν κατερχομένων ἐπιφανειακῶν ὕδατων. Ἐγκλιβωτισμὸς τῆς πηγῆς καὶ πρόβλεψις διατάξεως ὑπερχειλίσεως, λήψεως ὕδατος, κλπ. συμπληρώνουν τὴν προστασίαν αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἐπιφανειακῶν μολύνσεων καὶ παρέχουν τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ ἐξ αὐτῆς λαμβανόμενον ὕδωρ δὲν μολύνεται ὑπογείως καὶ δὲν ἀναμιγνύεται μετ' ἐπιφανειακὰ ὕδατα καὶ ἀκαθαρσίας.

Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει τὴν προστασίαν εἴτε τοῦ φρέατος εἴτε

τῆς πηγῆς πρέπει πάντοτε νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ πιστοποιῇ ἀρμόδιον ὑγειονομικὸν ὄργανον. Διότι συνέβη εἰς πολλὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐνομιζέτο ὑπὸ τῶν χρησιμοποιούντων τὸ φρέαρ ἢ τὴν πηγὴν ὅτι εἶναι ἐπαρκῶς προστατευμένα, νὰ χαρακτηρισθῶσι ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων ὡς ἔχοντα ἀνάγκην περαιτέρω βελτιώσεως τῆς προστασίας των ἀπὸ τῶν μολύνσεων.

Πλὴν τῆς διὰ τοῦ ὕδατος μεταδόσεως μολυσματικῶν ἀσθeneiῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἄλλος ἐπίσης σοβαρὸς κίνδυνος μεταδόσεως αὐτῶν εἶναι τὰ ἔντομα, τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται τὰς ἀκαθαρσίας καὶ ἀναπτύσσονται εἰς αὐτάς.

Ἡ κοινὴ μυῖα, ὡς ἐκ τῆς προελεύσεώς της καὶ τῶν συνηθειῶν της νὰ ἐπισκέπτεται τὰς ἀκαθαρσίας ἐκ τῶν ὁποίων προήλθε, μεταφέρει διὰ τοῦ σώματός της καὶ τοῦ πεπτικοῦ της συστήματος τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰς μολύνσεις εἰς τὰς τροφὰς μας καὶ οὕτω γίνεται πρόξενος ἀσθeneiῶν. Εἶναι ἐπομένως φανερόν ὅτι ἀπὸ κακῶς κατασκευασμένα ἀποχωρητήρια εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ ἀπὸ ἄλλας παρεμφερεῖς ἀκαθαρσίας καὶ ἀπορρίμματα εἶναι δυνατὴ ἡ μεταφορὰ διὰ τῶν μυιῶν μολύνσεως εἰς τὰς τροφὰς. Καὶ ἐπομένως ἡ καλὴ διάθεσις τῶν ἀποχωρημάτων, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν κατασκευὴν καταλλήλων ἀγροτικῶν ἀποχωρητηρίων εἰς τὰς καταλλήλους θέσεις, ὡς ἀνεπτυχθῆ προηγουμένως, προφυλάσσει ἀπὸ τὸν τυφοειδῆ πυρετόν, τὴν δυσεντερίαν, ἐντερίτιδα, διάρροϊαν, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ τὴν φυματίωσιν, καὶ οὕτω οἱ ἀγρόται ἡμποροῦν νὰ ἐργασθοῦν μὲ τὸ μέγιστον τῆς ἀποδοτικότητός των.

Ἐκτὸς τῆς μυίας, οἱ ποντικοὶ ὡς καὶ ἄλλα οἰκόσιτα ζῶα συχνάζουν εἰς ἐκτεθειμένα ἀκαθαρσίας καὶ οὐχὶ σπανίως μεταφέρουν μηχανικῶς διὰ τοῦ σώματός των ἀκαθαρσίας καὶ μολύνσεις εἰς τροφίμα, γινόμενα οὕτω φορεῖς μεταδόσεως μολυσματικῶν ἀσθeneiῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐξ ἄλλου, διασπορὰ ἀνθρωπίνων περιττωματικῶν οὐσιῶν δημιουργεῖ ἐπικινδύνους ἐστίας μεταδόσεως παρασίτων, σκωλήκων, κλπ. εἰς τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν.

Προϋπόθεσις τῶν ἤδη ἐκτεθέντων εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀγρότου αἱ εὐκολίαι τῆς ἐσωτερικῆς ὑδραυλικῆς ἐγκαταστάσεως ἀποχετεύσεως, λόγῳ τῆς μὴ δυνατότητος παροχетеύσεως ἐντὸς τῆς οἰκίας ρέοντος ὕδατος ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ διὰ ἐκπλύσεως δι' ὕδατος μεταφορὰ καὶ ἀπομάκρυνσις τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων καὶ ἀποχωρημάτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατόν τοῦτο, προκύπτει ἐν τελείως διάφορον πρόβλημα ἀπομακρύνσεως καὶ διαθέσεως τῶν λυμάτων, ἧπερ παρουσιάζει ἐξ ἴσου σοβαροὺς κινδύνους μολύνσεως τῶν ὑπογείων ὑδάτων καὶ πολλὰκις δυσκολίας σοβαρωτάτας διὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν λυμάτων ἐντὸς ἡ ἐγγὺς τοῦ κτήματος τοῦ ἀγρότου. Τὸ θέμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνατόν νὰ χρήζῃ ἰδιαιτέρας μελέτης ἀπὸ τὰ ἐνδεδειγμένα ὑγειονομικὰ ὄργανα καὶ κυρίως ἀπὸ ὑγεινολόγον μηχανικόν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἶναι ὀρθὸν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι εἶναι μέγα σφάλμα νὰ λέγεται ὅτι ἡ παρεμβολὴ οἰουδήποτε σηπτικοῦ ἢ

ὅπωςδὴποτε ἄλλως καλουμένου βόθρου προετοιμασίας τῶν λυμάτων μιᾶς οἰκίας εἶναι ἱκανὴ νὰ μεταβάλλῃ τὴν ποιότητα καὶ τὰς ιδιότητας τῶν λυμάτων ὥστε νὰ καταστήσῃ αὐτὰ ἀκίνδυνα. Οὐδὲν τοῦτο σφαιρωτέρων. Ἐπιτυγχάνεται ἀπλῶς μία προεπεξεργασία τῶν λυμάτων καὶ τοῦτο τότε μόνον, ὅταν τηρῶνται ὠρισμένοι προϋποθέσεις καλῆς λειτουργίας του, χωρητικότητος καὶ διατάξεως συμφώνως πρὸς τὰ ἐπιδικώμενα ἐκ τῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ ἀποτελέσματα.

Ἄνεφέραμεν ἀνωτέρω μερικὰς μόνον περιπτώσεις καὶ τὰ δι' αὐτὰς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς ἐπιτυχίαν ἐξυγιάνσεως τοῦ περιβάλλοντος τοῦ ἀγρότου. Τὸ θέμα ὅμως τοῦτο εἶναι τόσον μεγάλο καὶ εἶναι τοιαύτη ἡ ποικιλία περιπτώσεων καὶ λύσεων, ὥστε ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς ἀπάσας τὰς δυνατὰς περιπτώσεις ἀνθυγιεινῶν συνθηκῶν ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως κλπ. τοῦ ἀγροτικοῦ περιβάλλοντος θὰ ἀπηρτεῖτο νὰ γραφῶσιν ὀλόκληροι τόμοι βιβλίων. Τὰ ὑγειονομικὰ ὄργανα, ἐκπαιδευόμενα εἰς τὴν Ἑγχειρονομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν, εἶναι τὰ ἀρμοδιώτερα νὰ ἐκφέρουν ἐκάστοτε τὴν γνώμην των καὶ νὰ ὑποδεικνύουν τὰς καταλλήλους λύσεις. Ἡμεῖς ἐνταῦθα ἀπλῶς προσεπαθήσαμεν νὰ δώσωμεν μίαν εἰκόνα μερικῶν ἐκ τῶν μολύνσεων, αἱ ὅποια εἶναι συνήθεις εἰς τὴν ἀγροτικὴν περιφέρειαν καὶ γενικώτερον εἰς τὸ περιβάλλον κάθε ἀτόμου καὶ αἱ ὅποια εἶναι δυνατόν ν' ἀποτελέσουν κίνδυνον μεταδόσεως μολυσματικῶν νόσων, ἐνῶ εἶναι δυνατὴ ἡ πρόληψις αὐτῶν δι' ἀπλῶν καὶ οὐχὶ δαπανηρῶν μέτρων.

βη θεωρείται ὡς μηχανικῆς προελεύσεως καὶ μᾶλλον ἄσχετος μετὰ εἰσπνεόμενα διὰ τοῦ καπνοῦ δηλητήρια.

Νεώτερες παρατηρήσεις τείνουν νὰ ἀποδείξουν τὴν μεγίστην συμβολὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ εἰσπνεομένου καπνοῦ εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ καρκίνου τοῦ λάρυγγος, τῶν βρόγχων καὶ τῶν πνευμόνων. Ἀρχίζει δὲ νὰ γίνεταί ἀποδεκτὸν ὅτι τουλάχιστον γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καρκινωμάτων τῶν βρόγχων δὲν ἐνέχεται τόσον ἡ νικοτίνη, ὅσον οἱ ἄλλες οὐσίαι ποῦ περιλαμβάνονται εἰς τὸν εἰσπνεόμενον καπνὸν καὶ πρὸ παντὸς ἡ πίσσα.

Μὲ τις ἀνωτέρω περιληπτικὰς διαπιστώσεις κλειόμεν τὸν κύκλον τῶν γνωστοτέρων παθολογικῶν καταστάσεων, ποῦ φέρουν κατὰ ἓνα μεγάλο ποσοστὸν τὴν αἰτιολογικὴν σφραγίδα τῆς μακροχρονίου χρήσεως τοῦ καπνοῦ. Ἡ βραχεῖα ὁμῶς καὶ περιορισμένη αὐτὴ ἀναγραφὴ δὲν σημαίνει καὶ ἐξάντλησιν τοῦ μακροτάτου καὶ τόσον ζωτικῆς αὐτοῦ θέματος.

Βέβαια, ἡ καταπολέμησις τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς ἀταξίας, ὡς καὶ τὰ προληπτικὰ ἐναντίον τοῦ καπνίσματος μέτρα συνδέονται μετὰ ὀλόκληρον ἄλυσιν γενικῶν καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων, ποῦ μόνον ἀμετρος ἀφέλεια καὶ πλήρης ἄγνοια τῆς ἐπικρατούσης ὠμῆς πραγματικότητος εἶναι δυνατόν νὰ καταλέγη μεταξύ τῶν ἀπλῶν καὶ εὐχερούς λύσεως κοινωνικῶν προβλημάτων. Ἡ ὀρθὴ τοποθέτησις τοῦ ζητήματος τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ ἀποτελεῖ πολὺπλοκον παγκόσμιον πρόβλημα, ποῦ εἶναι στενωῶς συνυφασμένον μετὰ τεράστια κρατικὰ καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα, πρὸ τῶν ὁποίων τὸ πραγματικὸν συμφέρον τῆς λαϊκῆς ὑγείας στραγγαλιζέται καὶ καταπατεῖται. Μέσα σὲ τέτοιαις συνθήκαις εἶναι φυσικὸν νὰ καταπνίγεται καὶ νὰ σβύνη κάθε κατήγορος φωνή, ποῦ στρέφεται ἐναντίον τῆς ὀλεθρίας μὲν, ἀλλὰ τόσον κερδοφόρου συνηθείας τοῦ καπνίσματος. Γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους, ἐνῶ ὁ προπαγανδισμὸς ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ σὲ μεγάλους καὶ σὲ μικροὺς, σὲ ἄνδρες καὶ σὲ γυναῖκες κατήντησε συνηθῆς κοινωνικὴ ἐκδήλωσις, οὐδέποτε μέχρι τῶρα ἔγινε ὀποιαδήποτε ἐπίσημος ἀπόπειρα, ἔστω καὶ ὑπὸ τύπον ἀκαδημαϊκὸν, πρὸς ἐξεύρεσιν κάποιου τρόπου ἀντικαταστάσεως τῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ οικονομικῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὡς κοινωνικῆς πληγῆς ταχύτατα ἀποβλητέας. Μόνον εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἀπετολήθησαν ἐν ὄψει τῶν φρικτῶν ἐκ τοῦ καπνίσματος συνεπειῶν μερικὲς κρούσεις ὑπὲρ τῆς ἐπισήμου καταδίκης τοῦ ξανθοῦ σατανᾶ, ἀλλ' αὐτὲς ἐσβυσαν μέσα εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν περιβάλλον ποῦ ἐγεννήθησαν. Κάποτε ὁμῶς θὰ ἀναληφθῆ, πῶς γενικὰ καὶ πῶς ἐν συνείδητῃ ἢ προσπάθειᾳ ἐκείνῃ ποῦ θὰ σαρώσῃ, μαζὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας ἀνόητες καὶ κακὰς ἐξεις, καὶ τὴν ἄσκοπον καὶ ὀλεθρίαν ἐξιν τοῦ καπνίσματος.

Τὸ κάπνισμα πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἡ περισσότερον φθοροποιὸς καὶ μᾶλλον καταδικαστέα ἐξίς τοῦ πολιτισμένου ἀνθρώπου, ἢ δὲ βλα-

πτική του επίδρασις κατά πολύ υπερτέρα εκείνης τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Ἐπίσης ὁ καπνιστὴς εἶναι κοινωνικῶς κατά πολύ πῶς ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὸν ἀλκοολικὸν ἢ καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἀκόμη τὸν ὀπιομανῆ. Διότι οἱ δύο αὐτοὶ τελευταῖοι τύποι, γινόμενοι ἕρμαιον τοῦ πάθους των, παραβλάπτουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν υἰεῖαν, ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχήν τῆς οἰκογενείας των. Ὁ καπνιστὴς ὅμως, ἐφ' ὅσον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καπνίζῃ μόνος του ἢ μὲ τοὺς ὁμοίους του εἰς ἐντελῶς καὶ ἀπολύτως καθωρισμένους χώρους, ἀλλ' οὐσιαστικῶς εἶναι ἀσύδοτος καὶ κατ' ἀρέσκειαν γεμίζει, ὅπουδῆποτε βρεθῆ, τὸ περιβάλλον του μὲ τὰ δηλητηριώδη καὶ γιὰ πολλοὺς ἀηδῆ προϊόντα τῆς ἐκπνοῆς του, ἀναγκάζει δὲ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἄλλους συνανθρώπους του νὰ δηλητηριάζωνται μαζί του, ἀποτελεῖ ἄλλοτε ἀκουσίως καὶ ἄλλοτε ἐκουσίως πρώτης τάξεως δημόσιον κίνδυνον, πὺς κάθε κοινωνία ἀμνησμένη πρέπει νὰ τὸν ἀντιμετωπίῃ μὲ τὰ πῶς δραστικά καὶ τὰ πῶς ἀποτελεσματικά μέσχα.

NOMΙΖΕΙΣ ΟΤΙ ΞΕΡΕΙΣ...

Νομίζεις ίσως, αναγνώστα, ότι ξέρεις να προφυλάξεις την υγεία σου προφυλάσσοντας τον έαυτό σου και τους κοντινούς σου από ό,τι βλαβερό.

Και όμως αν δεν φροντίσεις για την υγεία των συνανθρώπων σου είτε κοντά σου βρίσκονται είτε μακριά, ή δική σου υγεία δεν είναι πάντα εξασφαλισμένη. Υπάρχουν πολλές ασθένειες από τις οποίες δεν μπορεί να προφυλαχθῆ κανείς ατομικά. Μά εκτός απ' αυτό υπάρχει πιά θεάρεστη πράξις από τὸ να φροντίσεις και για την υγεία όχι μόνον των δικῶν σου ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων; Ἡ δυστυχία τοῦ περιβάλλοντος ποτὲ δὲν μπορεί νὰ εὐνοήσῃ τὴν ατομικὴν σου εὐημερία.

Ἡ προσπάθεια τοῦ καθενὸς πρέπει νὰ ἔχει γιὰ σκοπὸ τὴν προστασία τῆς υγείας τοῦ συνόλου.

Νομίζεις πὼς ξέρεις νὰ προφυλαχτεῖς ἀπὸ τὴν φυματίωση ὅταν ἐχώρισες τὰ πιάτα σου, τὰ ποτήρια σου καὶ γενικὰ τὰ οικιακά σου ἀντικείμενα ἀπὸ τὸν ἄρρωστο πὸ φιλοξενεῖς στὸ σπίτι σου.

Μάθε ὅμως ὅτι ὁ κίνδυνος ἀπὸ ποτήρια εἶναι σχεδὸν ἀσήμαντος. Ὁ μεγάλος κίνδυνος εἶναι ἀπὸ τὸ βῆχα τοῦ ἀρρώστου πὸ σκορπίζει τὰ μικρόβιά του σ' ὅλο τὸ σπίτι καὶ πὸ ραντίζει μὲ τὰ σταγονίδια τοῦ σάλιου του τὰ πρόσωπα πὸ εἶναι ἕως μισὸ μέτρο κοντά του. Ἀκόμη πιά μεγάλος εἶναι ὁ κίνδυνος ὅταν ἔχει τὴν ἐλευθέρην συνήθεια νὰ φιλά τὰ παιδιά σας πὸ εἶναι ἀδύνατο ν' ἀποφύγουν τότε τὴν μόλυνση.

Τὸ σπουδαιότερο εἶναι πὼς μπορείς νὰ φιλοξενεῖς τὸν φυσικὸ χωρὶς νὰ τὸ ξέρεις, χωρὶς κανὸ ἴδιος νὰ τὸ ξέρει.

Ὁ παπoῦς πὸ βῆχει γιὰτὶ δῆθεν καπνίζει πολὺ, ἢ γιὰτὶ πὸ ἔχει χρόνια βρογχίτιδα μπορεί νὰ εἶναι παλαιοὶ φυματικοί.

Ἄν ἔχεις παιδιά στὸ σπίτι σου, βάλῃ νὰ ἐξετάσῃ ὁ γιὰτρός όλα τὰ πρόσωπα πὸ συγκατοικοῦν μαζί σου (συγγενεῖς, φίλους, ὑπηρέτες) καὶ θὰ σώσεις τὰ παιδιά ἀπὸ φαβερό κίνδυνο.

Νομίζεις ὅτι ξέρεις πὼς δὲν πρέπει νὰ φιλάς μικρὰ παιδιά γιὰ νὰ μὴν τοὺς μεταδώσεις φυματίωση καὶ πὼς ἂν δὲν εἶσαι φυματικὸς αὐτὸ δὲν βλάπτει.

Καὶ ὅμως δὲν εἶναι μόνον ἡ φυματίωση πὸ μεταδίδεται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο στὰ παιδιά. Εἶσαι υγιέστατος ἐσὺ ὁ μεγάλος ἀλλ' ὅμως φιλοξενεῖς τὸ μικρόβιο τῆς ὀστρακιάς στὸ στόμα σου καὶ τὸ μεταδίδεις στὰ μικρὰ παιδιά.

Εἶσαι υγιέστατος καὶ ὅμως φιλοξενεῖς τὸ μικρόβιο τῆς διφθερίτιδος καὶ τὸ μεταδίδεις στὰ μικρὰ παιδιά.

Ἔχεις τὸ μικρόβιο τοῦ ἔρπητος στὸ στόμα σου καὶ τὸ μεταδίδεις

στά μικρά παιδιά πού μπορεί νά μή πάθουν έναν άπλοϋν έρπητα άλλα θανατηφόρον άρρώστεια.

Άκόμη και τήν πολιομυελίτιδα και άλλες άρρώστειες σοβαρές έχεις σέ μορφή κρυφή και είσαι κίνδυνος για τό περιβάλλον σου.

Άφησε τά παιδιά ήσυχα. Τά φιλήματα δέν είναι τό καλύτερο δείγμα στοργής.

Νομίζεις ότι ξέρεις νά προφυλαχθεῖς από τόν Μελιταῖο πυρετό μή πίνοντας άβραστο γάλα.

Και όμως αυτό δέν άρκεί γιατί τό μικρόβιο μεταδίδεται και από τό δέρμα, και ίσως και με άλλους τρόπους.

Άν είσαι κτηνοτρόφος πρόσεξε τά ζῶα πού γεννοϋν ψόφια παιδιά. Είναι πιθανώτατα άρρωστα και φρόντισε ν' άπαλλαχτεῖς από αυτά.

Φώναξε τόν κτηνίατρο νά εξακριβώσει τήν άρρώστεια τους. Τό άρρωστο ζῶο είναι ζημιά και συχνά μεγάλος κίνδυνος για τόν άνθρωπο.

Γ. Η. Π.

Σημ. Εδώσαμε ένα μικρό δείγμα τῶν πλανῶν πού μπορεί νά υπάρχουν στον πολύν κόσμο. Είμαστε στην διάθεση τοῦ καθενός πού θά ήθελε νά διαφωτισθεῖ σέ οποιοδήποτε ζήτημα υγιεινής και προφυλάξεως. Γράψτε μας. Θα σῶς άπαντήσωμε προθυμότατα.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

Ἕνδ Ν. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθυντοῦ Ἱατροῦ εἰς τὸ Ἀντικαρκινικὸν Ἰνστιτούτον «Ἄγ. Σάββας».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀνθρωπότης σήμερον προσβάλλεται ἀπὸ κακοῦ ἤθεις ὄγκους—καρκίνους—περισσότερον ἀπὸ ἄλλοτε καὶ δι' αὐτὸ ὁ πολὺς κόσμος πιστεύει ὅτι ἡ νόσος εἶναι μεταδοτικὴ.

Δὲν ἔχομεν κανένα ἐπιστημονικὸν δεδομένον ὅτι ὁ καρκίνος εἶναι νόσος μεταδοτικὴ. Ἡ αὔξησις τῆς νοσηρότητος ὀφείλεται εἰς πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ ὅτι ἠλαττώθη ἡ νοσηρότης ἐκ τῶν ἄλλων νοσημάτων καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἐπειδὴ ὁ ἀνθρώπος ζῆ σήμερον περισσότερο ἀπὸ ἄλλοτε, προσβάλλεται συχνότερον ἀπὸ τὰ νοσήματα πού ἀπέμειναν, ἓνα ἐκ τῶν ὁποίων, τὸ καὶ κυριώτερον, εἶναι ὁ καρκίνος.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει νὰ ξεύρωμεν πῶς ἡ ἐπιστήμη καταπολεμᾷ τὴν νόσον. Ὁ πολὺς κόσμος πιστεύει ὅτι ὁ καρκίνος εἶναι ἀνίατος καὶ δι' αὐτὸ ἔταν φοβᾶται μήπως ἔχει προσβληθῆ προσπαθεῖ μᾶλλον νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ἀρρώστειαν τοῦ παρὰ νὰ σπεύσῃ νὰ τὴν θεραπεύσῃ. Πολλοὶ θάνατοι ὀφείλονται εἰς αὐτὴν τὴν σκέψιν.

Καίτοι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη δὲν ἔχει ἀκόμη εἰς τὴν διάθεσίν της ἓνα μέσον αἰτιολογικῆς καταπολεμήσεως τῆς νόσου—ἀφοῦ ἄλλως τε δὲν γνωρίζει καὶ τὴν αἰτίαν της—ἐν τούτοις διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν της εὑρισκομένων σήμερον μέσων δύναται νὰ θεραπεύῃ ριζικῶς ἓνα ποσοστὸν 30% ἐκ τῶν προσβαλλομένων, φθάνει οὗτοι νὰ σπεύδουν ἐγκαίρως πρὸς θεραπείαν, καὶ ἐνὸς ἄλλου μεγάλου ποσοστοῦ παρατείνει τὴν ζωὴν ἐπὶ ἄλλοτε ἄλλον μακρότερον χρόνον κατὰ τρόπον ἀνεκτὸν ὥστε ὁ ἀσθενὴς νὰ δύναται νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ ζῆ ἐλευθέρως, καίτοι πάσχων.

Τὰ μέσα πού διαθέτει ἡ ἐπιστήμη διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου εἶναι ἡ ἐγχείρησις καὶ ἡ ἀκτινοθεραπεία ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτῆς μορφάς—δι' ἀκτίνων Röntgen, ραδίου, ραδιοϊσοτόπων κ.λ.π.—ὅπως ἐπίσης ἐπιβοηθητικῶς καὶ μερικὰ φάρμακα. Ἀλλὰ ὅπως εἶπομεν καὶ ἀνωτέρω, τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας τῆς θεραπείας εἶναι ἡ ὄσον τὸ δυνατόν ταχύτερα μετάβασις τοῦ ἀσθενοῦς πρὸς τὸν εἰδικὸν ἱατρὸν πρὸς διάγνωσιν καὶ θεραπείαν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους πρέπει νὰ γνωρίζομεν ὅτι ὁ καρκίνος ἀναπτύσσεται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματος, δηλαδὴ εἰς ὅλους τοὺς ἰστούς καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄργανα αὐτοῦ.

Οὕτω ἀναπτύσσεται πρῶτα εἰς τὸ δέρμα. Στὴν ἀρχὴ ἐμφανίζεται μία μικρὴ πληγὴ—ἐξέλκωσις—ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐπουλοῦται μὲ τὰ συνήθη μέσα ἢ ἐμφανίζεται ὑπὸ μορφήν μικροῦ ὄγκιδιου μὴ ἐξαφανιζομένου ἐπίσης. Κατόπιν προχωρεῖ, γίνεται μία μεγάλη ἐξέλκωσις ἀνίατος, καταλαμβάνει καὶ τοὺς γειτονικοὺς ἀδένας.

Ὁ καρκίνος τοῦ δέρματος πού κυρίως ἐμφανίζεται εἰς τὸ πρόσωπον

καί εἰς τὰς χεῖρας εἶναι πολὺ συχνός· 40% ἐξ ὄλων τῶν καρκίνων. Ὁ καρκίνος τοῦ δέρματος εἶναι ἀσθένεια ποῦ γιαντρεύεται ριζικῶς 95%, φθάνει ὁ ἀσθενής νὰ μὴ βραδύνη νὰ μεταβῆ διὰ θεραπείαν εἰς εἰδικὸν ἱατρὸν. Συχνὰ ὅμως βλέπομεν ὅτι ὁ ἄρρωστος δὲν δίδει σημάσιαν καίτοι βλέπει τὴν ἐξέλκωσιν, ἢ πηγαίνει εἰς τοὺς πρακτικοὺς μὲ ἀποτέλεσμα ὅτι ὅταν πλέον ἀπελπισθῆ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ φάρμακα καὶ μεταβῆ εἰς τὸν κατάλληλον ἱατρὸν νὰ εἶναι πλέον ἀργὰ καὶ ἡ ἀρρώστεια του νὰ μὴν γιαντρεύεται.

Συμπέρασμα: Ὁ καρκίνος τοῦ δέρματος ποῦ ἀρχίζει μὲ μίαν ἐξέλκωσιν ἢ ἓνα ὀγκίδιον εἶναι ἀρρώστεια ποῦ γιαντρεύεται στὴν ἀρχὴν σχεδὸν πάντοτε, κατόπιν ὅμως ὅταν προχωρήσῃ στους ἀδένας δὲν γιαντρεύεται ἢ γιαντρεύεται πολὺ πῶς δύσκολα.

Τὸ ἴδιο μὲ τὸν ἀρκετὰ συχνὸν καρκίνον τοῦ χεῖλους ποῦ ἐμφανίζεται μὲ μίαν πληγὴ μικρὰ συνήθως εἰς τὸ κάτω χεῖλος καὶ σπανιώτερα εἰς τὸ ἄνω· εἶναι πολὺ συνηθέστερος εἰς τοὺς καπνίζοντας καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας χαλασμένα καὶ κοφτερὰ δόντια. Καὶ αὐτὸς γιαντρεύεται σχεδὸν πάντοτε στὴν ἀρχή. Ἀλλὰ γρηγορώτερα ἀπὸ τὸν καρκίνον τοῦ δέρματος πηγαίνει εἰς τοὺς ἀδένας καὶ γίνεται ἀνίατος. Πρέπει λοιπὸν ὅταν ἐμφανίζονται ἐξελκώσεις ἢ ὑπερκερατώσεις—σκληρίαι—εἰς τὰ χεῖλη, ἰδίᾳ εἰς τοὺς καπνιστὰς καὶ τοὺς ἔχοντας χαλασμένα δόντια νὰ σπεύδου εἰς τὸν κατάλληλον ἱατρὸν.

Καὶ εἰς τὸ στόμα ὁ καρκίνος ἐμφανίζεται σὰν μίαν πληγὴ καὶ εἶναι κατὰ ἓνα σημαντικὸν ποσοστὸν στὴν ἀρχὴ ἱατὸς.

Στὴν πατρίδα μας ὁ καρκίνος τοῦ στόματος εἶναι συχνότερος ἀπὸ ἄλλα μέρη. Αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν δίδομεν προσοχὴν εἰς τὴν ὑγιεινὴν τοῦ στόματος, ἀφήνομεν τὰ χαλασμένα καὶ κομμένα δόντια τὰ ὅποια τραυματίζουν συνεχῶς τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ οὖλα κι' ἔτσι δίδου ἀφορμὴν νὰ ἀναπτύσσεται καρκίνος εἰς τὰ μέρη τοῦ τραυματισμοῦ.

Συμπέρασμα: Προσοχὴ εἰς τὴν ὑγιεινὴν τοῦ στόματος, τὰ χαλασμένα δόντια πρέπει νὰ ἐπιδιορθώνωνται καὶ νὰ ἀφαιροῦνται διὰ νὰ μὴν τραυματίζουν τὰ οὖλα, τὴν γλῶσσαν, τὰ χεῖλη κ.λ.π. Ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τοῦτο πρέπει νὰ δίδου οἱ παλαιοὶ σφυλιδικοί.

Καὶ ὁ καρκίνος τοῦ λάρυγγος εἶναι ἱατὸς σὲ σημαντικὴν ἀναλογίαν εἰς τὴν ἀρχὴν του. Συνήθως ἀρχίζει μὲ μίαν ἐπίμονη βραχνάδα ποῦ δὲν πρέπει νὰ παραβλέπομε καὶ νὰ τὴν νομίζομεν πάντοτε ὡς κρουολόγημα, ἀλλὰ νὰ πηγαίνομεν γρήγορα πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸν λαρυγγολόγον ἱατρὸν.

Μία ἄλλη ἐντόπισις, εἰς τὰς γυναῖκας κυρίως, εἶναι ὁ καρκίνος τοῦ μαστοῦ. Ἀπὸ τίς γυναῖκες ποῦ θὰ πάθου καρκίνο, ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἢ μία θὰ πάθῃ στὸν μαστό. Συνήθως ἀναπτύσσεται μετὰ τὰ 40 χρόνια καὶ ἀρχίζει σὰν ἓνα μικρὸ ὀγκίδιο στὸ μαστό, ποῦ δὲν πονάει ἢ σὰν μίαν πληγὴ ἢ τράβηγμα—εἰσολκὴ—τῆς θηλῆς. Ὁ καρκίνος τοῦ μαστοῦ στὴν ἀρχὴ του γιαντρεύεται 80%, ἀλλὰ γρηγορα προχωρεῖ πρὸς τοὺς ἀδένας καὶ γιαντρεύεται πλέον ὀλιγώτερον καὶ δυσκολώτερον.

Αί γυναῖκες ἔρχονται συνήθως ἀργὰ διὰ θεραπείαν μετὰ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἔβλεπαν τὸ ὄγκιδιον ἀπὸ ἔτους ἀλλὰ δὲν τὰς ἐνοχλοῦσεν.

Συμπέρασμα: Κάθε γυναῖκα, καὶ περισσότερο ὅταν εἶναι 40 ἐτῶν καὶ ἄνω, ὅταν ἀντιληφθῇ εἰς τὸν μαστόν της ὄγκιδιον ἢ τράβηγμα τῆς θηλῆς ἢ ἐξέλκωσιν ἢ διόγκωσιν εἰς τὴν μασχάλην, νὰ σπεύδῃ εἰς τὸν κατάλληλον ἰατρὸν πρὸς ἐξέτασιν. Ὅταν ἡ διόγκωσις δὲν πονάει εἶναι περισσότερο ὑποπτος νὰ εἶναι καρκίνος παρὰ ὅταν πονάει.

Καὶ εἰς τὴν μήτραν ὁ καρκίνος εἶναι πολὺ συχνὸς καὶ γιαντρεύεται στὴν ἀρχὴ εἰς τὸ ἀ' στάδιον 80%, εἰς τὸ β' 35%, εἰς τὸ γ' 15% καὶ εἰς τὸ τελευταῖον σχεδὸν καθόλου. Ἀρχίζει μετὰ ἀκανόνιστες αἱμορραγίας καὶ ὑγρὰ δύσοσμα. Ὅταν μιὰ γυναῖκα ἀντιληφθῇ ὑγρὰ δύσοσμα ἢ μικρὰς ἢ μεγάλας αἱμορραγίας εἰς ἐποχὴν ποῦ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ αἷμα πρέπει χωρὶς ἀναβολὴν νὰ πηγαίῃ εἰς τὸν γυναικολόγον ἰατρὸν πρὸς ἐξέτασιν. Ἐὰν ἔχῃ καρκίνον θὰ γίνῃ αὐτὸς ἐγκαίρως ἀντιληπτός καὶ θὰ γιαντρευθῇ ριζικῶς, ἐνῶ ἐὰν βραδύνη καὶ ἡ ἀρρώστεια προχωρήσῃ εἰς τὰ παραμήτρια ἢ ριζικὴ ἰασις εἶναι δυσκολωτέρα.

Ἐφερα μερικὰ παραδείγματα ἀπὸ τὰ συνηθέστερα διὰ νὰ δείξω ὅτι ὁ καρκίνος δὲν εἶναι πάντοτε ἀνίατος, πολὺ συχνὰ γιαντρεύεται, ὅταν ὁ ἀρρώστος μεταβῇ ἐγκαίρως εἰς τὸν κατάλληλον ἰατρὸν πρὸς θεραπείαν. Ὁ φόβος ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια μᾶς κάνει συχνὰ νὰ τὴν ἀποκρύπτωμεν καὶ νὰ μὴν δίδωμεν προσοχὴν εἰς τὰ ἐνοχλήματά μας καὶ ἔτσι χάνεται ὁ πολὺτιμος χρόνος κατὰ τὸν ὅποιον ἡ ἀρρώστεια γιαντρεύεται καὶ ὅταν πᾶμε διὰ θεραπείαν νὰ εἶναι πλέον ἀργά.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Υπό Ι. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

*Έντομολόγου - Διευθυνιού του έντομολογικού εργαστηρίου
της Υγειονομικής Σχολής*

Ο ρόλος που παίζουν τὰ έντομα εις τήν οικονομίαν και τήν υγείαν του ανθρώπου, πρέπει να είναι πολύ γνωστός και μάλιστα εκ πείρας σε όλους μας. Γιατί ποιός είναι εκείνος που δεν έρχεται σχεδόν κάθε μέρα σε έπαφή και συνήθως σε κάποια αντίθεσι με διάφορα έντομα στο χωριό ή στην πόλι, στο χωράφι, στον κήπο, στον σταύλο, στην αποθήκη και στο εργοστάσιο ή στο σπίτι, στο ύπνοδωμάτιο, στην κουζίνα, στο αποχωρητήριο και γενικά στο κάθε του βήμα; Δεν νομίζω να υπάρχει κανένας. Γιατί τὰ έντομα που τὰ γνωστά τους είδη ανέρχονται σε εκατοντάδες χιλιάδων και που έχουν μια αφάνταστα μεγάλη ικανότητα προσαρμογής εις το περιβάλλον και ταχύτητα αναπαραγωγής, βρίσκονται παντού όπου και ο άνθρωπος και κατά τον ένα ή άλλο τρόπο έχουν κάποια σχέσι με αυτόν. Αναλόγως του χαρακτήρος της σχέσεως αυτής τὰ έντομα διακρίνονται από τον ίδιο τον άνθρωπο σε άμέσως ή έμμέσως ωφέλιμα και σε άμέσως ή έμμέσως επιβλαβή.

Δεν μπορώ να επεκταθώ πολύ στον περιορισμένο χώρο που έχω στη διάθεσί μου και γι' αυτό θα αναφέρω απλώς μερικά παραδείγματα από τὰ έντομα των κατηγοριών αυτών και θα επιμείνω μόνον λίγο περισσύτερον σε μερικά ελληνικά είδη που είναι άμέσως επιβλαβή στον άνθρωπο, πρό πάντων από της απόψεως της επιδράσεως αυτών στην υγεία και την άνεσί του.

Από τὰ ωφέλιμα έντομα δεν έχουν τόσην μεγάλην σημασίαν εκείνα που παράγουν χρήσιμα προϊόντα στον άνθρωπο, όπως π.χ. η μέλισσα και ο μεταξοσκώληξ, όσην έχουν άλλα έντομα που παίζουν ένα άφανη ίσως στους πολλούς, αλλά πολύ σημαντικό ρόλο στην οικονομία του ανθρώπου.

Η γονιμοποίησις π.χ. των άνθέων των περισσοτέρων καρποφόρων δένδρων, λαχανικών, βιομηχανικών φυτών και άλλων, δεν θα μπορούσε να γίνη κατά τρόπον αποτελεσματικόν χωρίς την παρουσίαν διαφόρων έντόμων Διπτέρων, Κολοεπτέρων, Λεπιδοπτέρων, Ύμενοπτέρων και άλλων, τὰ όποια με την επίσκεψίν των στα άνθη μεταφέρουν την γυριν και εξασφαλίζουν την γονιμοποίησιν και την παραγωγήν καρπών και σπόρων. Είναι αλήθεια δύσκολον να εκτιμήση κανείς την οικονομικήν σημασίαν των έντόμων της κατηγορίας αυτής. Αλλά είναι φανερό ότι είναι πολύ μεγάλη. Ένα κλασσικό παράδειγμα, όχι βέβαια το σημαντικώτερο από οικονομικής απόψεως, πολύ γνωστό όμως και χαρακτηριστικό, είναι το παράδειγμα πολλών οικολιων σύκων που δεν θα μπορούσαν να γονιμοποιηθουν και να συγ-

κρατηθούν στο δένδρο αν δεν υπήρχε ένα πολύ μικρό Ύμενόπτερο έντομο που από τα άγρια σύκα, τους όρνους, περνώ στα ήμερα και με την γύρι που μεταφέρει μαζί του συντελεί στη γονιμοποίησίν των.

Μιά άλλη κατηγορία εντόμων διαφόρων τάξεων, αλλά κυρίως των Διπτέρων και Ύμενοπτέρων, που παίζουν ένα άνεκτίμητον έπωφελή ρόλον, είναι ή κατηγορία των έντομοφάγων και παρασίτων έντόμων. Είναι δέ τα έντομα αυτά εκείνα που σε κάποιο στάδιο της ανάπτυξώς των, τό προνυμφικόν ή τό ενήλικον, κατατρώγουν άλλα έντομα που είναι έπιβλαβή εις τον άνθρωπον. Και εκείνα που στο ενήλικον στάδιον γεννούν τα αυγά τους μέσα ή πάνω στο σώμα άλλων έντόμων, όποτε ή εκκολαπτομένη προνύμφη τρέφεται εις βάρος των και, στο τέλος, προκαλεί τον θάνατόν των. Δεν υπάρχει κανένα έντομον στον κόσμο που να μπορή να αναπτύσσεται και να εξαπλώνεται άνεμπόδιστο. Τό κάθε ένα έχει τους έχθρούς ή τα παράσιτά του. Οι έχθροί και τα παράσιτα αυτά των έντόμων μπορεί να προέρχωνται από διάφορες όμοταξίες και τάξεις του ζωϊκού ή ακόμη και του φυτικού βασιλείου. Άλλά οι χειρότεροι έχθροί και παράσιτα των έντόμων προέρχονται από τα ίδια τα έντομα. Με την επίδρασι λοιπόν των παρασίτων και έντομοφάγων έντόμων πάνω στα έπιβλαβή έντομα έπιτυγχάνεται ή καταπολέμησις των τελευταίων και ό μεγάλος περιορισμός, αν μη ή τελεία εξουδετέρωσις των ζημιών. Η καταπολέμησις αυτή είναι ή λεγομένη βιολογική καταπολέμησις, που γίνεται συνήθως έντελώς άνέξοδα και χωρίς την επέμβασι του ανθρώπου.

Μιά τέτοια μάλιστα επέμβασις μπορεί να διαταράξη την ίσορροπίαν που υπάρχει στο φυσικό περιβάλλον μεταξύ των διαφόρων πληθυσμών των έντόμων και να βγή στο τέλος σε κακό. Κάτι τέτοιο π.χ. μπορεί να συμβή όταν χρησιμοποιηθή από τον άνθρωπο πρόχειρα και ασυλλόγιστα ένα έντομοκτόνο με τό όποϊον, ενώ δεν τα καταφέρνει να καταστρέψη τό έπιβλαβές έντομον όπως επιδιώκει, καταστρέφει εν τούτοις τα παράσιτά του και έτσι τό πρώτο αναπτύσσεται ακόμα περισσότερον και κάμνει περισσότερες ζημιές. Και ακόμα χειρότερα, καμμιά φορά μπορεί να καταστρέψη και τα παράσιτα άλλων προϋπαρχόντων έπιβλαβών έντόμων, να καταστρέψη την ύφισταμένην ίσορροπίαν μεταξύ παρασίτων και παρασιτουμένων και να προκαλέση γενικώτερες ζημιές. Μερικές όμως φορές ή επέμβασις του ανθρώπου επιβάλλεται. Συμβαίνει π.χ. να γίνη σε μια χώρα εισαγωγή από τό έξωτερικό ενός νέου είδους φυτού και μαζί με αυτό να εισαχθή, χωρίς όμως τα παράσιτά του, και ένα νέο έπιβλαβές έντομο. Μπορεί τότε τό νέο αυτό έντομο να αναπτυχθή άνενόχλητο και μάλιστα να επεκταθή ή προσβολή του και σε άλλες καλλιέργειες και να προκαλέση τεράστιες καταστροφές. Σε μια τέτοια περίπτωσι επεμβαίνει ό άνθρωπος και μεταφέρει από τον τόπο της καταγωγής του έπιβλαβοϋς έντόμου τα παράσιτά του, τα όποια πολλαπλασιάζει σε ειδικά έντομοτροφεϊα και τέλος τα ελευθερώνει για να δράσουν πλέον μόνα τους στη φύσι. "Όσον και αν φαίνεται άπίθανον, εν τούτοις ή βιολογική καταπολέμησις αποτελεί ίσχυρότερον όπλον από την τεχνικήν ή χημικήν αντιμετώπισίν. συνίστα-

ται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου διαφόρων μέσων καταπολεμήσεως: μηχανικῶν, χημικῶν ἢ καὶ νομοθετικῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὰ ἐμμέσως ἐπιβλαβῆ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔντομα, ἐκεῖνα δηλαδὴ ποὺ κάνουν ζημιὰς στὴ γεωργία, τὴν κτηνοτροφία καὶ τὴν οἰκιακὴ οἰκονομία, θὰ ἔπρεπε νὰ πῆ κανεὶς πολλὰ γιὰ νὰ δώσῃ τὴν ἀμυδρότερη εἰκόνα τοῦ καταστρεπτικοῦ ρόλου των. Ξεύρουμε ὅμως καλὰ ὅτι ὅλες οἱ καλλιέργειές μας ἀπὸ τὴν ἀσήμαντες ὡς τὴν πιὸ σημαντικὴν προσβάλλονται ἀπὸ πολλὰ καὶ διάφορα ἔντομα ποὺ κάνουν τόσες ζημιὰς ὥστε πολλὲς φορὲς ἐκμηδενίζουν τὴν ἀπόδοσιν. Καὶ οἱ γεωργοὶ μας ποὺ βλέπουν συχνὰ τοὺς κόπους καὶ τὰ ἐξοδά των νὰ πηγαίνουν χαμένα κάτι ξεύρουν ἀπὸ αὐτό. Τὰ διάφορα αὐτὰ ἔντομα βλάπτουν τὴν καλλιέργειαν εἴτε διότι κατατρώγουν καὶ ἀνοίγουν στοῖς ρίζες, στοὺς κορμούς, στοὺς βλαστοὺς, στὰ ἄνθη καὶ στοὺς καρποὺς τῶν διαφόρων φυτῶν, εἴτε διότι ἀπομυζοῦν τοὺς χυμοὺς των καὶ τελικὰ τὰ καταστρέφουν τελείως ἢ ἐλαττώνουν τὴν ἀπόδοσιν καὶ χειροτερεύουν τὴν ποιότητα τῶν προϊόντων των. Ὅλες σχεδὸν οἱ τάξεις περιλαμβάνουν τέτοια εἶδη ἔντομων. Θὰ ἀναφέρω μόνον ἕνα ἢ δύο παραδείγματα ἀπὸ τὴν κυριώτερον τάξιν.

Ἀπὸ τὰ Ὀρθόπτερα ἔχουμε τὴν ἀκρίδαν ποὺ μποροῦν νὰ ἐξαφανίσουν ὁλόκληρες καλλιέργειες σὲ ἐλάχιστον χρονικὸ διάστημα. Ἀπὸ τὰ Κολοκόπτερα (σκαθάρια) ἔχουμε διάφορα εἶδη ποὺ ὡς προνύμφες ἢ τέλει ἔντομα κάνουν ἀφάνταστες ζημιὰς σὲ ἕνα σωρὸ ἀπὸ τὰ καλλιεργούμενα φυτά. Ἀπὸ τὰ Λεπιδόπτερα (πεταλοῦδες) ἔχουμε διάφορα εἶδη ποὺ οἱ προνύμφες των κατατρώγουν φύλλα, ἄνθη καὶ καρποὺς εἶδη ποὺ οἱ προνύμφες των κατατρώγουν φρούτων. Ἀπὸ τὰ Ἡμίπτερα καὶ προκαλοῦν τὸ σκουλήκισμα τῶν φρούτων. Ἀπὸ τὰ Ἡμίπτερα ἔχουμε τὴν μελίγκραν καὶ τὴν ψώραν ποὺ ἀπομυζοῦν τοὺς χυμοὺς τῶν φυτῶν. Ἐχουμε ἀκόμα ἀπὸ τὰ Δίπτερα πολλὰ εἶδη ποὺ προκαλοῦν τὸ σκουλήκισμα τῶν καρπῶν καὶ τῶν φρούτων, ὅπως π.χ. ὁ δάκος τῆς ἐλῆας, ἡ μύγα τῆς Μεσογείου, ἡ μύγα τῶν κερασιῶν κλπ. Ἐπίσης ἀπὸ τὰ Κολοκόπτερα καὶ Λεπιδόπτερα ἔχουμε πολλὰ εἶδη ποὺ προκαλοῦν μεγάλες ζημιὰς καὶ στὰ προϊόντα στὴν ἀποθήκη, ὅπως τὰ σιπάρια, τὸ σιτάρι, τὸ ρύζι, τὸ ἀλεύρι κλπ. Ἀπὸ τὰ Κολοκόπτερα, Λεπιδόπτερα καὶ ἄλλες μικρότερες τάξεις ἔχουμε ἀκόμα διάφορα εἶδη, ποὺ ὁ κόσμος τὰ ὀνομάζει ὅλα μαζί μὲ τὸ ὄνομα σκῶρος, ποὺ κάνουν μεγάλες ζημιὰς σὲ εἶδη ἀτομικῆς καὶ οἰκιακῆς χρήσεως, ἀκόμα καὶ στὰ ἐπιπλα καὶ στὰ βιβλία.

Ἀπὸ τὰ ἐπιβλαβῆ τέλος ἔντομα ἔχουμε ἐκεῖνα ποὺ κάνουν ζημιὰς εἰς τὴν κτηνοτροφίαν. Πολλὰ εἶδη διαφόρων τάξεων, κυρίως ὅμως τῶν Διπτερόων (ψεῖρες), Μαλλοφάγων (κοτόψειρες) καὶ τῶν Διπτερόων ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ Ἀραχνοειδῶν μερικὰ ἀκάρεια καὶ τσιμπούρια προσβάλλουν τὰ ζῶα ὡς αἰμομυζητικά ἢ παράσιτα ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ, μεταδίδουν ἀσθενείας καὶ προκαλοῦν ἐνίοτε τὸν θάνατον ἢ τὰ ἐξασθενίζουν, τὰ ἐνοχλοῦν καὶ τὰ ἐκνευρίζουν καὶ γίνονται αἰτία μείωσεως τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς γάλα, αὐγά, κρέας καὶ ἐργασίαν.

Ἀπὸ τὰ ἐπιβλαβῆ τέλος Ἀρθρόποδα ἔχουν ἐντελῶς ἰδιαιτέρη σημασία γιὰ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνα ποὺ μεταδίδουν διάφορες ἀσθενείας

είτε με τὴν μηχανικὴ μεταφορὰ καὶ διασπορὰ διαφόρων παθογόνων μικροοργανισμῶν εἴτε με τὸ τσίμπημα καὶ τὴν ἀπομύζησιν τοῦ αἵματος καὶ τὴν ταυτόχρονον μετάδοσιν ὀρισμένων παθογόνων μικροβίων, παρασίτων καὶ διηθητῶν ἰῶν. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, μεγάλην σημασίαν ἔχουν καὶ ἄλλα πού, ἐνῶ δὲν μεταδίδουν καμμιὰ σοβαρὴ ἀρρώστεια, ἐν τούτοις με τὸ τσίμπημά τους εἶναι τόσο ἐνοχλητικά, ὥστε καθιστοῦν τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου ἀβίωτον. Τώρα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ Ἀρθρόποδα καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα πού εἶναι ἀπ' εὐθείας ὑπεύθυνα διὰ τὴν μετάδοσιν ἀσθενειῶν καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα πού εἶναι ἀπλῶς ἐνοχλητικά εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἔχουμε στὴν Ἑλλάδα πολλὰ καὶ σπουδαῖα εἶδη. Μπορεῖ βέβαια νὰ μὴ ἔχουμε τὸν μεγάλο ἀριθμὸ εἰδῶν πού παρουσιάζεται εἰς ἄλλες χώρες καὶ μάλιστα τὶς τροπικέσ, ἀλλὰ ἔχουμε καὶ ἐμεῖς τὸ μερίδιόν μας.

Ἀπὸ τὴν ὁμοταξία τῶν Ἀραχνοειδῶν ἔχουμε διάφορα τσιμπούρια καὶ ἀκάρεια πού εἶναι ἐνοχλητικά καὶ φορεῖς διαφόρων ἀσθενειῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα. Ἀπὸ τὰ τσιμπούρια εἰδικώτερον ἔχουμε μερικά εἶδη πού μεταδίδουν στὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα διαφόρους πυρετούς καὶ ἀπὸ τὰ ἀκάρεια μερικά πού προκαλοῦν ψώρα καὶ διάφορες δερματίτιδες. Ἀπὸ τὰ τελευταῖα μεγάλη ἐξάπλωσις εἶχε στὸν τόπον μας μετὰ τὸν πόλεμον καὶ κατὰ τὴν κατοχὴ τὸ ψωρικὸν ἀκαρι, πού προσέβαλε πολὺν κόσμον πού δὲν εἶχε τὰ μέσα νὰ θεραπευθῇ καὶ δὲν ἤξευρε ἢ δὲν μποροῦσε νὰ πλυθῇ καὶ νὰ καθαρισθῇ. Ἐπειτα ἀρκετὰ συχνὰ εἶναι διάφορα μικροσκοπικὰ ἀκάρεια πού βρίσκονται στὰ ξηρὰ χόρτα καὶ μέσα στὶς ἀποθήκες πού προκαλοῦν στὸν ἄνθρωπον κνησμὸν καί, ὅπως εἶπαμε, διάφορες δερματίτιδες.

Τὰ ἔντομα ὅμως ἔχουν τὴν μεγαλύτερη σημασίαν ἀπὸ ἰατρικῆς ἀπόψεως. Ἀπὸ τὰ Ὀρθόπτερα ἔχουμε τὶς κατσαρίδες πού μεταδίδουν μηχανικὰ στὰ τρόφιμά μας διαφόρους παθογόνους μικροοργανισμούς. Στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε συνήθως δύο εἶδη πολὺ διαδεδομένα, τὴν μεγάλη καστανὴ κατσαρίδα καὶ τὴν μικρὴ ξανθὴ, ἢ ὅποια ἐγέμισε καὶ τὰ νεόκτιστα ἀκόμη σπίτια καὶ τὶς πολυκατοικίες.

Ἀπὸ τὰ Ἡμίπτερα ἔχουμε τοὺς κοριοῦς, οἱ ὅποιοι ναὶ μὲν δὲν μεταδίδουν καμμιὰ ἀρρώστεια ἀλλὰ εἶναι ὅπως ξεύρουμε ὅλοι μιὰ πραγματικὴ πληγὴ γιὰ τὴν ἡσυχία τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀπὸ τὰ Σιφανόπτερα διάφορα εἶδη ψύλλων προσβάλλουν τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ ζῶα. Ὁ ψύλλος τῆς γάτας καὶ τοῦ σκύλου, ὁ ψύλλος τοῦ Χέσπος πού πάει στοὺς ποντικούς καὶ στοὺς ἀθρώπους καὶ μεταδίδει τὴν πανώλη καὶ ἄλλας νόσους, καθὼς καὶ ἄλλα εἶδη πού ἀπαντῶνται πολὺ συχνὰ στὴν Ἑλλάδα, εἶναι πολὺ σημαντικά.

Ἀπὸ τὰ Ἀνόπλουρα ἔχουμε τὴν ψεῖρα τοῦ ἀνθρώπου, πού ἔχει δύο ποικιλίες τοῦ σώματος (ἢ ἐνδυμάτων) καὶ τῆς κεφαλῆς, εἶναι ἐκτοπαράσιτον τοῦ ἀνθρώπου καὶ μεταδίδει τὸν ἐξανθηματικὸ τύφον καὶ ἄλλους πυρετούς. Ἐπίσης τὴν ψεῖρα τοῦ ἐφηβαίου πού προσκολλάται εἰς τὰ τριχωτὰ μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ προκαλεῖ ἐντονὸν κνησμὸν καὶ ἐρεθισμὸν τοῦ δέρματος.

Ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν Διπτέρων, τέλος, πού εἶναι ἡ σπουδαιότερα ἀπὸ ἰατρικῆς ἀλλὰ ὅπως ἀπὸ τὰς ἄλλων ἔχουμε

διάφορες οικογένειες με πολλά είδη που μεταδίδουν μερικές από τις σοβαρότερες αρρώστειες στον άνθρωπο. Και πρώτα έχουμε την οικογένεια των Κωνωπιδών. Έδω ανήκουν οι Άνωφελείς κώνωπες που μεταδίδουν την έλονοσίαν αλλά και πάρα πολλά άλλα είδη που μεταδίδουν άλλες αρρώστειες ή ένοχλούν φοβερὰ τὸν ἄνθρωπο με τὰ τσιμπήματά τους. Από τους Άνωφελείς κώνωπας έχουμε 8 είδη στην Ελλάδα από τὰ ὅποια τὰ 3 εἶναι οἱ φορεῖς τῆς έλονοσίας. Εἰς τὴν οικογένεια τῶν Κωνωπιδῶν ἀνήκει ἐπίσης ἡ κοινὴ στεγόμυιγα, πού μεταδίδει τὸν δάγκειο. Πολλοὶ θὰ ἐνθουμῶνται τὴν πανδημία τοῦ 1928 πού ἐπέφερε τόσες ζημιές στον τόπο μας. Πολλὰ ἄλλα είδη κουνουπιῶν εἶναι ἀφάνταστα ἐνοχλητικὰ με τὰ τσιμπήματά τους ὅταν κατὰ σμῆνη ἐπιπίπτουν στὰ χωριά καὶ στὶς πόλεις ἀκόμα. Τὰ ἔχω ἰδῆ νὰ εἰσβάλλουν κατὰ ἑκατομμύρια μέσα στὴ κεντρικὴ πλατεῖα τῶν Καλαμῶν καὶ νὰ ἀναγκάζουν τὸν κόσμον νὰ φεύγῃ, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ ἄλλες πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωριά. Τὸ κακὸ με αὐτὰ τὰ κουνούπια εἶναι ὅτι δὲν μποροῦν νὰ καταπολεμηθοῦν εὐκόλα γιατί δὲν ἔχουμε ἀποτελεσματικὸ ἐντομοκτόνο καὶ διότι ἀναπτύσσονται κατὰ δισεκατομμύρια μέσα στους βάλτους, ἀκόμη καὶ μέσα στὸ νερὸ πού μαζεύεται στὶς κοιλότητες πού ἀφήνουν τὰ πατήματα τῶν ζῶων μέσα στὴ λάσπη. Καὶ δὲν θὰ ἦταν εὐκόλο νὰ τὰ ἀνακαλύψουμε καὶ νὰ τὰ καταστρέψουμε, ἀκόμα καὶ ἂν εἶχαμε τὸ κατάλληλο ἐντομοκτόνο. Ἔτσι στὰ χωριά δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτε παρὰ νὰ καίνε στους δρόμους ἄχυρα καὶ κοπριές γιὰ νὰ τὰ διώχουν με τὸν καπνὸ. Ἐνα τέτοιο θέαμα εἶναι πολὺ συνηθισμένο τοὺς καλοκαιρινούς μῆνες, στον κάμπο τῆς Μεσσηνίας καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους κάμπους τῆς Ἑλλάδος. Μερικὰ είδη ἀπὸ αὐτὰ ἀναπτύσσονται ἀκόμα καὶ μέσα στὸ θαλάσσιο νερὸ πού μαζεύεται μέσα στὶς κοιλότητες τῶν βράχων σὲ διάφορες παραλίες τῆς χώρας. Ἐχουμε μαζέψει τέτοια στὴν Κεφαλληνία, στὴν Κρήτη, στὴν Μακεδονία καὶ σὲ ἄλλες παραλίες τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πολὺς κόσμος κάμνει σύγχυσι τῶν ἐνοχλητικῶν κουνουπιῶν με ἐκεῖνα πού μεταδίδουν τὴν έλονοσία καὶ δὲν εἶναι σπάνια τὰ παράπονα πού διαβιβάζονται, στὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες, διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀπὸ ἐπίσημες ἀκόμα πηγές, ὅτι τάχα σμῆνη κωνώπων ἐνεφανίσθησαν στὴν τάδε περιοχὴν, ὅτι κινδυνεύουν ὅλοι νὰ πάθουν έλονοσία κλπ.

Μιὰ ἄλλη σπουδαία οικογένεια τῶν Διπτέρων εἶναι ἡ οικογένεια τῶν Ψυχωιδιδῶν πού περιλαμβάνει τοὺς φλεβοτόμους, τὶς κοινῶς λεγόμενες σκνίπες. Ἐχουμε 9 είδη ἀπὸ αὐτὲς στὴν Ἑλλάδα, ἐκ τῶν ὁποίων ἓνα εἶναι κυρίως ὑπεύθυνο διὰ τὴν μετάδοσιν τοῦ τριήμερου πυρετοῦ καὶ ἄλλα δύο ἢ τρία διὰ τὴν μετάδοσιν τῆς σπλαγγνικῆς καὶ τῆς δερματικῆς Λεῖσμανιάσεως. Οἱ φλεβοτόμοι εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἰκοδίαιτα ἔντομα. Αὐτὲς οἱ μικρὲς μαῦρες σκνίπες πού τσιμποῦν εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ πολλοὶ τὶς συγχίζουν με τοὺς φλεβοτόμους ἀνήκουν εἰς τὴν οικογένειαν τῶν Κερατοπωγωνιδῶν, πού ὅπως φαίνεται δὲν εἶναι ὑπεύθυνα γιὰ τὴν μετάδοσι καμμιάς ἀπολύτως ἀρρώστειας. Ὅσοι μένουν σὲ ὄρεινὰ χωριά, κυρίως τῆς Βορείου Ἑλλάδος, θὰ ξεύρουν κάτι μικρὲς χονδρὲς μαῦρες μυιγίτσες πού τσιμποῦν φοβε-

ρά και τους ανθρώπους και τα ζώα και που κυριολεκτικῶς τους διώχνουν ἀπὸ τὸ ὑπαιθρο. Αὐτὲς οἱ μυίγες ἀνήκουν στὴν οἰκογένεια τῶν Σιμουλιδῶν. Ἡ ὠραία ὄρεινὴ περιοχὴ Λαϊλά τῶν Σερρῶν παρὰ τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα, πού εἶναι τὸ καλύτερο θέρετρον τῶν Σερραίων, μαστίζεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰ ἔντομα αὐτά.

Εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ταβανιδῶν ἀνήκουν τὰ διάφορα ταβάνια (πολλοὶ τὰ λέγουν ἀλογόμυιγες ἀλλὰ καὶ μετὰ διάφορα ἄλλα ὀνόματα), πού εἶναι ἀφάνταστα ἐνοχλητικὰ στὰ ζῶα. Μερικὰ εἶδη ἀπὸ αὐτὰ τσιμποῦν πολὺ καὶ τὸν ἄνθρωπο καὶ πολλοὶ καὶ ἐδῶ στὴν Ἀττικὴ ἀκόμα θὰ τὰ ἔχουν συναντήσει σὲ ὑγρά καὶ βαλτώδη μέρη ὅπως κοντὰ στὴ Νέα Μάκρη, στὸ Κάτω Σούλι Μαραθῶνος κλπ.

Τέλος ἡ οἰκογένεια τῶν Μυιδῶν περιλαμβάνει πολλὰ εἶδη μεγάλης ἱατρικῆς σημασίας. Ἡ οἰκιακὴ μυίγα, ἡ φοβερὴ αὐτὴ πληγὴ τῶν σπιτιῶν πού μεταφέρει τοῦ κόσμου τοὺς παθογόνους μικροοργανισμούς καὶ τίς βρωμιῆς κατ' εὐθειαν στὸ τραπέζι μας, εἶναι ἐκνευρστικά ἐνοχλητικὴ σὲ ὅλους. Οἱ διάφορες ἄλλες μυίγες, πράσινες, μπλέ, γκριζες, καὶ ἄλλες πού συχναζοῦν στὰ σκουπίδια, στὰ ψοφῆμια, στὰ κρέατα κλπ. εἶναι εἶδη πολὺ γνωστὰ σὲ ὅλους μας. Ὅλες αὐτὲς οἱ μυίγες, ὅπως καὶ ἡ μυίγα τοῦ σπιτιοῦ δὲν εἶναι αἰμομυζητικὲς καὶ συνεπῶς δὲν τσιμποῦν ἀλλὰ ἐπειδὴ, ὅπως εἶπαμε, μεταφέρουν πολλοὺς παθογόνους μικροοργανισμούς εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνες στὴ Δημοσίᾳ Ὑγείᾳ. Εἰς τὴν οἰκογένεια τῶν Μυιδῶν ἀνήκουν ἐπίσης καὶ μερικὰ αἰμομυζητικὰ εἶδη ἀπὸ τὰ ὁποῖα γνωστότερο στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἓνα εἶδος πού ἐνίοτε εἶναι πολὺ ἐνοχλητικὸ στὸν ἄνθρωπο. Πρόκειται γιὰ τὴν μυίγα στόμοξυς, πού μοιάζει πολὺ μετὰ τὴν οἰκιακὴ καὶ πού τσιμπᾷ συνήθως στὰ πόδια σὲ ἀνοιχτοὺς χώρους. Ὑπάρχει ριζωμένη ἡ ἰδέα σὲ πολλοὺς ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἴδια ἡ μυίγα τοῦ σπιτιοῦ πού τσιμπᾷ ὅταν πρόκειται νὰ βρέξῃ.

Τὰ παραδείγματα πού ἀναφέραμε ἐκ τῶν Ἀρθροπόδων πού ἔχουν πράγματι μεγάλη οἰκονομικὴν σημασίαν γιὰ τὸν ἄνθρωπο εἶναι ὀλίγα. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰ ὠφέλιμα ἔντομα, ὁ ἄνθρωπος ἐπωφελεῖται βεβαίως ὅσον μπορεῖ τῆς παρουσίας των. Μετὰ τὴν ἐπιβλαβῆ, ὅμως, εὐρέθη σὲ ἀντίθεσι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, μόλις ἀντελήφθη καὶ κατενόησε τοὺς κινδύνους πού διέτρεχε ἀπὸ τὴν παρουσία τους. Ἔτσι καθὼς εὐρίσκετο ἀντιμέτωπος μετὰ τὰ διάφορα ἐπιβλαβῆ ἀρθρόποδα προσπαθοῦσε πάντα, μετὰ ὅλα τὰ μέσα πού εἶχε στὴ διάθεσί του, νὰ βρῆ κάποιον τρόπο γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτά. Εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴ μπορεῖ σὲ μερικές περιπτώσεις κάτι νὰ ἐπέτυχε, ἀλλὰ σὲ πολλὰς δὲν ἐπέτυχε τίποτε τὸ ἀξιόλογον. Δὲν ὑπάρχει βέβαια ἀμφιβολία ὅτι τὴν σημερινὴν ἐποχὴν ἔγινε πράγματι μιὰ πολὺ μεγάλη πρόοδος στὴν ἐφηρμοσμένη ἐντομολογία, ἰδίως μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν χλωριωμένων ἐντομοκτόνων, τύπου DDT, πού συνέπεσε μετὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου.

Εἰδικώτερα ἔγινε αἰσθητὴ ἡ πρόοδος αὐτὴ στὸν τομέα τῆς ἱατρικῆς ἐντομολογίας, ὅπου μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ κυριολεκτικῶς ὡς ἐπαναστατικὴ. Σὲ μᾶς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπιτυχία πού ἔκανε τὴν

θραῦσι, ἔχει χαλιναγωγηθῆ, ἐνῶ ἄλλες ἀρρώστειες ὅπως ὁ δάγκειος, ὁ τριήμερος πυρετός, αἱ λεισημανιάσεις, ὁ ἐξανθηματικός τύφος κλπ. ἔχουν σχεδὸν ἐξαφανισθῆ. Τὸ μαρτύριον τῶν φύλλων καὶ τῶν κοριῶν ἀποτελεῖ τώρα μιὰ παληὰ κακὴ ἀνάμνησι. Καὶ ὅμως ὅλα δὲν εἶναι ρόδινα. Παρ' ὅλη τὴν ἀναμφισβήτητη ἀξία τῶν νεωτέρων ἐντομοκτόνων, παρουσιάσθησαν σὲ διάφορες περιπτώσεις ἀστοχίες. Τὰ ἀνωφελῆ κουνούπια ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλαχοῦ παρουσιάζουν τώρα ἕνα μεγάλο βαθμὸ ἀνοχῆς. Ἡ μύγια τοῦ σπιτιοῦ ἕνα χρόνον μετὰ τὴν φαινομενικὴν ἀντίστασι. Ἡ μύγια τοῦ σπιτιοῦ ἕνα χρόνον μετὰ τὴν φαινομενικὴν ἀντίστασι. Ἡ μύγια τοῦ σπιτιοῦ ἕνα χρόνον μετὰ τὴν φαινομενικὴν τοῦλάχιστον ἐξαφάνισίν της παρουσίασε ἀπόλυτον ἐθισμόν σὲ ὅλα τὰ χλωριωμένα ἐντομοκτόνα. Ἐκτός ἀπὸ διάφορες περιοχὰς μᾶς ἔρχονται πληροφορίες ὅτι πότε οἱ φύλλοι, πότε οἱ κοριοί, πότε ἄλλα οἰκοδίαιτα ἔντομα ἀρχίζουν δειλὰ δειλὰ νὰ ξαναφαίνωνται καὶ ἐκεῖ ἀκόμα πού ἐξ ἀποδεδειγμένως ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ νεώτερα ἐντομοκτόνα. Ἐξ ἄλλου ἢ ἐκτεταμένῃ ἐφαρμογῇ τῶν ἐντομοκτόνων αὐτῶν ἔφερε κατὰ κάποιον τρόπο ἀναστάτῳσι στὴν ζωὴ τῶν ἐντόμων. Πολλὰ ἄλλαξαν συνηθείας καὶ ἔτσι μποροῦν καὶ ἀποφεύγουν τὰ ἐντομοκτόνα. Ἄλλων εἰδῶν οἱ πληθυσμοί, πού ἀποτελοῦσι σύμπλεγμα διαφόρων ποικιλιῶν, ἤλλαξαν σύνθεσιν μὲ ἐπιπράττησιν τῶν ἀνθεκτικωτέρων.

Ἔτσι ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ἐντόμων δὲν ἐτελείωσε καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι, τὸν Μάϊον τοῦ 1948 εἰς τὸ 4ον Διεθνὲς Συνέδριον Ἑλνοσσίας καὶ Τροπικῆς Ἰατρικῆς εἰς τὸ Washington, ὁ διακεκριμένος ἐλνοσιολόγος Lewis W. Hackett, προσφωνῶν τοὺς συνέδρους κατὰ τὸ ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον, μίλησε μὲ τὸ γνῶριμον χιουμοριστικὸ ὕφος του, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, καὶ περὶ ἐκρίζώσεως τῆς ἐλνοσσίας ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλνοσιολόγων. Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ τοῦ DDT, ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων ἐνθουσιολόγων. Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ τοῦ DDT, ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων ἐνθουσιολόγων. Ἦτο τότε ἡ ἐποχὴ τοῦ DDT, ἡ ἐποχὴ τῶν μεγάλων ἐνθουσιολόγων. Δυστυχῶς δὲν ἐπέρασαν ἀπὸ τότε καὶ τόσα χρόνια καὶ εἰς σήμερον σήμερον ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅτι τὰ ἔντομα μποροῦν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ νὰ ὑπεχώρησαν καὶ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἐσημείωσεν ἐπιτυχίες, ἀλλὰ ὅμως δὲν ἔχασαν τὸν ἀγῶνα.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΥΜΑΤΙΩΣΙΝ

Υπό Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Υφηγητοῦ τῆς Φυματιολογίας

Υπάρχει μία κατηγορία ασθενειῶν αἱ ὁποῖαι προσβάλλουν τὸν ἄνθρωπον χωρὶς νὰ προκαλοῦν εἰς τὸ ἀρχικόν τους τοῦλάχιστον στάδιον, ἐνοχλήματα ἢ συμπτώματα τὰ ὁποῖα ν' ἀναγκάζουν τὸν ἀσθενῆ νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν ἰατρὸν. Προχωρεῖ οὕτω ἡ νόσος ἄνευ ἀντιστάσεως καὶ ὅταν γίνεται ἀντιληπτὴ, ἔχει αὕτη ἐπεκταθῆ ἄρκετά, ὥστε καὶ ἡ θεραπεία τῆς νὰ δυσχεραίνεται καὶ ὁ χρόνος νοσηλείας νὰ παρατείνεται.

Μία ἀπὸ τὰς ἀσθενείας αὐτὰς τὰς ἐν ἀρχῇ ἀσυμπτωματικὰς εἶναι καὶ ἡ φυματίωσις, ἡ ὁποῖα, λόγῳ τῆς μεγάλης ἐξαπλώσεώς της, ἀποτελεῖ πρὸ ἐτῶν καὶ ἀποτελεῖ εἰς ὠρισμένας περιοχὰς ἀκόμη μίαν σοβαρὰν ἀπειλὴν τῆς δημοσίας ὑγείας. Εἶναι νόσος παλαιά, παλιότητα ἡ φυματίωσις καὶ ἡ φθορὰ τὴν ὁποίαν ἐπέφερε εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶχε προκαλέσει τὸ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τῶν ἰατρῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων. Δὲν εἶναι ὅμως παρὰ 70 περίπου χρόνια ποῦ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Κῶχ τὸ μικρόβιον τὸ ὁποῖον προκαλεῖ τὴν φυματίωσιν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐτέθησαν αἱ βάσεις καταπολέμησης καὶ θεραπείας αὐτῆς. Ἀπεδείχθη δὴλ. ὅτι ἡ φυματίωσις εἶναι νόσος μεταδοτικὴ, ὅτι ἡ μετάδοσις της γίνεται διὰ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ὑπὸ τοῦ Κῶχ μικροβίου καὶ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ προφύλαξις ἐκ τῆς νόσου ταύτης ἐφ' ὅσον οἱ πάσχοντες ἄνθρωποι ἀπομονοῦνται καὶ δὲν ἔρχονται εἰς εὐρείαν ἐπικοινωνίαν με τοὺς ὑγιεῖς. Ἀπεδείχθη ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἡ φυματίωσις θεραπεύεται ἀφ' ἑαυτῆς διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ἀμύνης τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ διὰ τῆς ἀναπαυσιοθεραπείας, καθὼς καὶ ὅτι ὁ μολυνόμενος ὑπὸ τοῦ μικροβίου ἄνθρωπος παρουσιάζει ἡξυμένην ἀντίστασιν εἰς ἀναμολύνσεις. Οὕτω ἐδημιουργήθησαν δύο κλάδοι εἰς τὴν φυματιολογίαν, ὁ εἰς ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται με τὴν θεραπείαν τῆς νόσου καὶ ὁ ἕτερος, ὁ καὶ σπουδαιότερος, ὁ ὁποῖος ἀσχολεῖται με τὴν πρόληψιν ταύτης. Φιλοδοξία τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι ὄχι τόσο ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν, ὅσον ἡ πρόληψις τούτων.

Καὶ ὅλαι αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ πρόοδοι τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐκεῖ ἀποβλέπουν. Ὡθῆσιν οὐσιαστικὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἔδωσεν ἡ φυματίωσις, ἡ ὁποῖα ἐθεωρήθη ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα κοινωνικὰ νοσήματα καὶ τὰ δαπανηρότερα εἰς θεραπείαν. Λόγῳ δὲ τοῦ ὅτι προσέβαλλε κατὰ προτίμησιν τὰς ἀπορωτέρας κοινωνικὰς τάξεις, ὑπῆρξεν ἀνάγκη ν' ἀναλάβῃ ὁ δημόσιος προϋπολογισμὸς τὰς δαπάνας νοσηλείας τοῦ πλήθους τῶν φυματικῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο ἠνάγκασε τὰ διάφορα πολιτισμένα κράτη νὰ ἀναλάβουν ἰδίαν προσπάθειαν καταπολέμησης τῆς φυματώσεως διὰ δημιουργίας κρατικῆς ὑπηρεσίας ἀντιφυματικοῦ ἀγῶνος, ἡ ὁποῖα ὠλοκληρώθη διὰ τῆς Διεθνοῦς ὀργα-

νώσεως καταπολεμήσεως τῆς φυματιώσεως με ἔδραν τὴν Γενεύην, καὶ ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ εἰς τὸν συντονισμόν καὶ τὴν καθοδήγησιν τῶν κατὰ τόπους ἀντιφυματικῶν ὀργανώσεων.

Τὰ μέσα τὰ ὁποία διαθέτομεν σήμερον διὰ τὸν ὁμαδικὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τῆς φυματιώσεως εἶναι κυρίως δύο: ἡ φυματινοαντίδρασις καὶ ἡ μικροακτινογραφία.

Ἡ φυματινοαντίδρασις εἶναι εἰδικὴ ἀντίδρασις τοῦ δέρματος ὅταν ἐνεθῆ ἐντὸς αὐτοῦ ἐλαχίστη ποσότης φυματίνης. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη εἶναι θετικὴ εἰς ἄτομα τὰ ὁποία ἔχουν μολυνθῆ διὰ τοῦ μικροβίου τῆς φυματιώσεως, ἔστω καὶ ἂν αὐτὰ εἶναι ὑγιῆ καὶ δὲν πάσχουν ἐκ φυματιώσεως, ἐνῶ εἰς τὰ μὴ μολυνθέντα εἶναι ἀρνητικὴ.

Δυνάμεθα δὲ διὰ τῆς εὐκόλου καὶ εὐθηνῆς αὐτῆς μεθόδου νὰ διαχωρίσωμεν τὰ μολυνθέντα καὶ μὴ μολυνθέντα ἄτομα.

Εἰς τὰ μὴ μολυνθέντα, ἰδίως κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἄτομα ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀντιφυματικοῦ ἐμβολίου τοῦ γνωστοῦ B. C. G., τὸ ὁποῖον κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἐκ τῆς εὐρείας καὶ μακροχρονίου ἐφαρμογῆς του ἔχει μίαν προστατευτικὴν ἐπίδρασιν ἐναντι τῆς μολύνσεως ἐκ τῆς φυματιώσεως.

Εἰς τὰ ἄτομα μικρᾶς ἡλικίας καὶ μάλιστα τῆς πρώτης παιδικῆς ἡ θετικὴ φυματινοαντίδρασις δηλοῖ ὅτι ὑπάρχει πρόσφατος μόλυνσις, ἡ ὁποία λόγῳ τῆς ἡλικίας εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσῃ νόσησιν.

Δι' αὐτὸ τὰ μικρὰ παιδιά με θετικὴν φυματινοαντίδρασιν τίθενται ὑπὸ συστηματικὴν παρακολούθησιν καὶ ἐνίοτε καὶ θεραπείαν, ἔστω καὶ ἂν ἡ ἀκτινογραφία εἶναι καθαρὴ, ἐλέγχεται δὲ συγχρόνως καὶ τὸ περιβάλλον των, ἰδίως τὸ οἰκογενειακόν, ἵνα ἀνακαλυφθῆ ἡ πηγὴ μολύνσεως. Διότι ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐτόνισα, εἶναι δυνατόν νὰ πάσχῃ ἄτομόν τι ἀπὸ φυματίωσιν καὶ μάλιστα προχωρημένην, με μικρόβια εἰς τὰ πτύελα χωρὶς τοῦτο νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀσθένειάν του.

Πέραν ὅμως τῆς μικρᾶς ἡλικίας τῆς λεγομένης προσχολικῆς, ἡ θετικὴ φυματινοαντίδρασις δὲν σημαίνει ἀπαραιτήτως καὶ κίνδυνον διὰ τὸ ἄτομον. Διότι ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι οἱ μολυνόμενοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον θετικὴν φυματινοαντίδρασιν, ἔστω καὶ ἂν οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς μολύνσεως παρῆλθον ἀπὸ πολλοῦ.

Ὁ προληπτικὸς συνεπῶς ἔλεγχος ἐνταῦθα διὰ τῆς φυματινοαντιδράσεως δὲν ἔχει πρακτικὸν σκοπὸν καὶ πρέπει νὰ συνεχισθῆ οὕτως διὰ τῆς μικροακτινογραφίας.

Ὁ ἔλεγχος διὰ τῆς μικροακτινογραφίσεως, ὅπως γίνεται σήμερον, εἶναι καὶ ἀπλοῦς καὶ εὐθηνός, προσφέρει δὲ μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν προληπτικὴν ἱατρικὴν, διότι καὶ κατὰ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐφαρμογὴν του ἀπεκάλυψε πολλὰς περιπτώσεις φυματιώσεως ἐν ἐνεργείᾳ χωρὶς τ' ἄτομα ταῦτα νὰ ἔχουν τὴν παραμικρὰν ἰδέαν περὶ τούτου.

Ἡ ἔρευνα τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου διὰ τὴν φυματίωσιν ἔχει μεγάλην σημασίαν, διότι ἡ θεραπεία της ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἔκτασιν ποῦ ἔχει. Με τὰ νέα ἀντιφυματικὰ φάρμακα ποῦ διαθέτομε σήμερον δυνάμεθα νὰ θεραπεύσωμεν τὴν φυματίωσιν ἀσφαλῶς καὶ σὲ διάστημα βραχὺ ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι περιορισμένης ἐκτάσεως. "Ὅταν ὅμως

αὕτη ἔχει προχωρήσει καὶ ἔχει δημιουργήσει σπῆλαια τότε ἡ θεραπεία της εἶναι δυσκολωτέρα καὶ πολλάκις καὶ ἀδύνατος, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀντιβιοτικῶν ὁ ἀνιάτος φυματικός μπορεῖ νὰ ζήσει ἐπὶ μακρὸν ὡς ἀνάπηρος πλέον καὶ ὡς διαρκὴς ἐστία μολύνσεως τῶν ἄλλων.

Καὶ ἔχουν πράγματι πληθυνθῆ οἱ ἀνιάτοι φυματικοὶ εἰς τὴν χώραν μας, ἀκριβῶς διότι ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος δὲν ἔχει λάβει ἀκόμη τὰς ἐπιβεβλημένας διαστάσεις. Ἡ ζημία δὲ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀναπήρων καθὼς καὶ ὁ ἐπηυξημένος κίνδυνος μεταδόσεως τῆς νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς ἐκ τῶν ἐλευθέρως κυκλοφορούντων μικροβιοφορέων εἶναι καταφανής.

ΝΑ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΜΑΤΙΩΣΗ

Υπό ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΟΥΛΗ - ΠΑΤΕΡΑΚΗ—'Ιατροῦ

Προϊσταμένης τοῦ Ἐργαστηρίου Β.С.С τοῦ Ἑλλ. Ἰνστιτούτου Παισῶν

Ἡ φυματίωση εἶναι μιὰ ἀπὸ τίς μεγαλύτερες πληγές τῆς χώρας μας. Ἄν ρίξη κανεῖς μιὰ ματιὰ στίς στατιστικῆς θὰ ἐκπλαγῆ ἀπὸ τὸ μεγάλο ἀριθμὸ τῶν ἀνθρώπων ποὺ χάνονται κάθε χρόνο φυματικοί. Ἡ τρομερὴ αὐτὴ ἀρρώστια λέγεται φθίσις, γιὰτὶ πραγματικὰ μαραζι-νεται καὶ λειώνει τὸ ἀνθρώπινο κορμί.

Παλαιότερα πίστευαν ὅτι ἡ φυματίωση εἶναι κληρονομικὴ, ὅτι δὲν μεταδίδεται καὶ ὅτι προσβάλλει τὴ νεαρὰ ἡλικία. Σήμερα παραδεχό-μαστε ἀκριβῶς τ' ἀντίθετα.

Ἡ φυματίωση δὲν εἶναι κληρονομικὴ, δηλαδὴ τὰ παιδιά τῶν φυμα-τικῶν δὲν εἶναι ἀπὸ γεννησιμοῦ τους ἀρρωστα, ἔχουν ὅμως μικρό-τερη ἀντοχὴ αὐτὰ ἀπὸ τ' ἄλλα παιδιά, ἂν μολυνθοῦν μὲ τὸ μικρόβιο τῆς φυματίωσης.

Εἶναι ἀρρώστια πολὺ μεταδοτικὴ. Πρῶτος ὁ Villemin τὸ 1865 ἀπέδειξε τὴ μεταδοτικότητά της. Οἱ ἐπιστήμονες ὅμως τὸ πίστεψαν ἀργότερα, ὅταν ὁ Koch ἀνεκάλυψε τὸ μικρόβιο καὶ πειραματικὰ ἐμόλυνε ζῶα. Ἀπὸ τότε τὸ μικρόβιο φέρνει τὸ ὄνομά του «Βάκιλλος τοῦ Koch». Σήμερα ὅλος ὁ κόσμος ξέρεи πόσο κολλητικὴ ἀρρώστια εἶναι, γι' αὐτὸ ἀπομονώνει τοὺς ἀρρώστους στὰ σανατόρια.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἡλικία δὲν σέβεται καμμιά, οὔτε τὸ παιδί στὴν κούνια του οὔτε τὸ γέρο στὸ στρῶμα του. Ἀλλὰ ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη ἡλι-κία εἶναι ἡ παιδικὴ καὶ ἡ ἐφηβικὴ, μὰ καὶ τὸ γεροντοχτικιό, ὅπως τὸ λέει ὁ κόσμος, δὲν εἶναι καθόλου σπάνιο στὸν τόπο μας.

Ἀπὸ πολὺ παλιὰ μέχρι σήμερα, οἱ ἄνθρωποι ἀγωνίζονται νὰ βροῦν τὸ φάρμακο καὶ νὰ λευτερωθοῦν ἀπὸ τὸ φοβερὸ βραχνᾶ ποὺ ἀπειλεῖ τοὺς ἴδιους καὶ τὰ παιδιά τους. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἔκαμαν προόδους. Ἡ στρεπτομυκίνη, τὸ Π.Α.Σ., τὸ Ριμιφόν, μαζὶ μὲ τὸ χειρουργικὸ μαχαίρι ἔδωσαν καλὰ ἀποτελέσματα. Παρ' ὅλα ὅμως αὐτὰ, ἡ φυματίω-ση δὲν ἔπαψε ν' ἀπειλῆ τὴν ἀνθρωπότητα. Δυστυχῶς εἶναι μιὰ ἀρρώ-στια ποὺ διαρκεῖ πολὺ καιρὸ καὶ εἶναι πολυέξοδη, παρ' ὅλη δὲ τὴν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης ἡ θνησιμότητα εἶναι ἀκόμα ἀρκετὰ μεγάλη. Δυσ-τὶ αὐτὸ θὰ πρέπη νὰ προσέχωμε νὰ μὴν γινώμαστε φυματικοί. Δυσ-τυχῶς τίς μέρες μας ἀντὶ τὸ χτικιὸ νὰ περιορίζεται ἀπλῶναι τὰ πλο-κάμια του ὅλο καὶ πιὸ πολὺ μέσα στίς λαϊκῆς μάζες.

Γι' αὐτὸ φταίει ὁ ὑποσιτισμός, ἡ ἔλλειψη ὑγιεινῆς κατοικίας, καὶ ἡ ἀμορφωσιά τοῦ κόσμου. Θὰ πρέπη νὰ μάθη ὅλος ὁ κόσμος ποὺ βρί-σκεται τὸ κακὸ καὶ πῶς νὰ τ' ἀποφεύγη.

Οἱ κυριώτερες πηγές μολύνσεως εἶναι οἱ ἀρρωστοὶ ποῦ ἔχουν πνευ-μονικὴ φυματίωση καὶ οἱ ἀρρωστες ἀγελάδες. Οἱ πρῶτοι μὲ τὸν βή-χα, τὰ φτερνίσματα καὶ τὰ πτύελα μολύνουν τὸν ἀέρα, τὸ χῶμα καὶ

τά πράγματα με εκατομμύρια μικρόβια. Οι δεύτερες με το γάλα και τα τυροκομικά προϊόντα εξαπλώνουν την αρρώστια. Για να περιοριστεί λοιπόν το κακό θα πρέπει πρώτα οι αγελαδοτρόφοι να πάψουν να πουλούν το γάλα και τα προϊόντα των αρρώστων αγελάδων. Άλλά επειδή δυστυχώς ο τόπος μας δεν φημίζεται και για την μεγάλη του ευσυνειδησία, οι γονείς πρέπει να δίδουν στα παιδιά τους μόνο γάλα βρασμένο, γιαούρτια και βούτυρα που γίνονται από παστεριωμένο ή αποστειρωμένο γάλα.

Θα πρέπει οι άρρωστοι να καταλάβουν καλά, ότι είναι εγκληματικό να βήχουν και να φταρνίζονται εκεί όπου υπάρχουν κι' άλλοι άνθρωποι, χωρίς να βάζουν μπροστά το μαντήλι τους, γιατί υπάρχει ο φόβος να κολλήσουν οι γύρω τους έως 2 μέτρα απόσταση απ' αυτούς. Είναι δε ασυγχώρητο να φτύνουν όπου βρούν, γιατί ο άνυποπτος διαβήτη πατά και μεταφέρει τη συμφορά με τα παπούτσια του στο σπίτι του, όπου το μικρό παιδί που μπουσουλάει χαρούμενο βάζει με τα χεράκια του τα μικρόβια μέσα στον οργανισμό του. Ποιά θα είναι τ' αποτελέσματα της επαφής των μικροβίων με τον παρθένο παιδικό οργανισμό, ένας Θεός το ξέρει.

Μπορεί να είναι μια άπλη άδενοπάθεια, μπορεί όμως να είναι και γενική (κεχροειδής) φυματίωση ή φυματιώδης μηνιγγίτις. Αυτό θα εξαρτηθή από την γενική κατάσταση του παιδιού, από τον αριθμό και την τοξικότητα των μικροβίων και από το εάν το παιδί είναι ή όχι μολυσμένο με το αντιφυματικό έμβολιο.

Πρέπει λοιπόν όλοι να ξέρουν ότι οι γεροί οργανισμοί, ακόμη και αν μολυνθούν με φυματίωση ή δεν αρρωσταίνουν ή την περνούν ελαφρότερα.

Γι' αυτό καθήκον των γονέων, των δασκάλων και του κράτους είναι να παρέχουν τα μέσα στα παιδιά και τους νέους (γιατί όπως είπα και παραπάνω ή παιδική και έφηβική ηλικία είναι ή πιο επικίνδυνη) να διατηρούν την υγεία τους.

Η πρώτη φροντίδα λοιπόν των γονιών είναι να εξασφαλίσουν στα παιδιά τους υγιεινή τροφή και κατοικία. Ο παιδικός οργανισμός έχει ανάγκη από γάλα, αυγά, κρέας και φρούτα. Όσοι μπορούν ας μὴν στεροῦν τὰ παιδιά τους απ' αυτά τὰ πράγματα. Είναι επικίνδυνη οικονομία αυτό που κάνουν μερικοί γονείς, ιδίως στις έπαρχίες, να πουλούν τ' αυγά, το τυρί και το κρέας για να έτοιμάσουν την προίκα τῆς μεγαλύτερης κόρης, γιατί όταν αρρωστήση το μωρό ή το νεαρό κορίτσι ή αγόρι θα πάη και ή γίδα και το χωράφι.

Όσοι όμως δεν μπορούν, όπως συμβαίνει σε πολλές έπαρχίες τῆς Βορείου Ελλάδος, όπου ή μοναδική τροφή επί μήνες ολόκληρους είναι ένα ξεροκόματο μπομπότα, δεν θα φυλαχτούν μόνο με την υγιεινή διαφώτιση. Είναι καθήκον του κράτους να βοηθήση οικονομικά.

Όσον αφορά την κατοικία, πρέπει τὰ καλύτερα δωμάτια του σπιτιού να γίνονται παιδικές κρεβατοκάμαρες. Κάθε μέρα πρέπει να λιάζονται και να αερίζονται τὰ στρωσίδια των παιδιών. Είναι σφάλμα αυτό που κάνουν πολλές νοικοκυρές, να μὴν αφήνουν τον ήλιο να μπῆ από φόβο μὴν τους χαλάση τὰ έπιπλα. Ο έξυπνος πρέπει να μπαίνει

στά σπίτια χωρίς να εμποδίζεται από τίποτα, ούτε και από τὰ τζάμια ακόμη, γιατί τὰ τζάμια εμποδίζουν τὴν εἰσοδο στὶς ὑπεριώδεις ἀκτίνες ποὺ ἔχουν τὴν ἰκανότητα νὰ σκοτώνουν τὰ μικρόβια. "Ὅσο γιὰ τὰ ἐπιπλα... τίποτα δὲν στολίζει περισσότερο τὸ σπίτι ἀπὸ τὰ γερὰ καὶ χαρούμενα παιδιά.

Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὸν πόλεμο λίγες εἶναι οἱ οἰκογένειες ποὺ ἔχουν εὐρύχωρα σπίτια. Συχνὰ παρατηρεῖται, ἰδίως στὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ, νὰ ζοῦν στριμωγμένοι 10 ἄνθρωποι σὲ ὑγρὰ καὶ σκοτεινὰ ὑπόγεια. Νομίζω πὼς πρέπει νὰ πάψουν οἱ ἰδιοκτῆται νὰ ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀνάγκη τοῦ ἄλλου καὶ νὰ ἐνοικιάζουν γιὰ κατοικίες τέτοιες τρώγλες. Ἐπίσης οἱ μανάδες θὰ πρέπει νὰ φροντίζουν νὰ ἔχουν καθαρὸ τὸ σπίτι. Ἄς ἀποκτήσουν ὅλες οἱ Ἑλληνίδες νοικοκυρὲς τὴν ἄμορφη συνήθεια τῶν γυναικῶν τῶν νησιῶν μας νὰ ἀσβεστῶνουν κάθε Σάββατο τὸ σπίτι καὶ τίς αὐλές τους. Ὁ ἀσβέστης εἶναι τὸ πιὸ φτηνὸ, τὸ πιὸ καλὸ καὶ ἄμορφο ἀπολυμαντικὸ. Εἶναι ὑποχρέωση ἀκόμη τῶν μανάδων νὰ μάθουν στὰ παιδιά τους νὰ ἀγαποῦν τὴν καθαριότητα. Μιὰ ἀπλή καὶ ἀποτελεσματικὴ συνήθεια εἶναι νὰ πλένουν τὰ παιδιά τὰ χέρια τους κάθε φορὰ πρὶν ἀπὸ τὸ φαγητό, γιατί τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τῶν μικρῶν παιδιῶν μολύνεται μὲ φυματίωση ἀπὸ τὸ στόμα, πρᾶγμα ποὺ ἀποφεύγεται ἂν τὰ χεράκια τους εἶναι καθαρά. Πρέπει ἐπίσης νὰ συνηθίσουν ν' ἀγαποῦν τὸν ἥλιο, τὸν καθαρὸ ἀέρα καὶ τὴν γυμναστικὴ. Τ' ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια τῶν 13-25 χρονῶν καλὸ εἶναι ν' ἀποφεύγουν τὰ ξενύχτια καὶ τίς καταχρήσεις στὸν καπνὸ καὶ στὰ ποτά. Θεωρῶ περιττὸ νὰ τονίσω ὅτι ἀνθυγιεινὸ εἶναι νὰ φιλοῦν τὰ παιδιά στὸ στόμα καὶ ἀκόμη χειρότερο νὰ ταΐζουν μὲ μασηθὲς, ὅπως λέει ὁ κόσμος, οἱ γιαιδιάδες τὰ μωρά, γιατί ἔτσι τὰ ἐγγονάκια κινδυνεύουν ὄχι μόνον ἀπὸ τὴ φυματίωση ἀλλὰ ἀπὸ χίλιες δυὸ ἀρρώστιας.

Μετὰ τοὺς γονεῖς εἶναι ἡ σειρὰ τῶν δασκάλων νὰ φροντίσουν νὰ διατηρήσουν τὴν ὑγεία τῶν μαθητῶν τους, διδάσκοντας τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς καὶ φροντίζοντας γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τους.

Τελευταία ἔρχεται ἡ σειρὰ τοῦ κράτους ν' ἀναλάβῃ ἐπίσημα τὸν ἀντιφυματικὸ ἀγῶνα. Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι γίνεται μεγάλη προσπάθεια ἐκ μέρους τοῦ κράτους, ἀλλὰ ἐπειδὴ γίνεται μονόπλευρη, γι' αὐτὸ τὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶναι τόσο ἰκανοποιητικά. Ἐὰν ἡ δωρεὰν ἰατρικὴ παρακολούθηση καὶ ὁ ἀντιφυματικὸς ἐμβολιασμὸς ποὺ γίνεται στὰ σχολεῖα κατωτέρας, μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως συνοδευόταν καὶ μὲ βελτίωση τῶν συνθηκῶν διαβίωσης καὶ διατροφῆς, τότε τ' ἀποτελέσματα θὰ ἦσαν πολὺ καλλίτερα.

Τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἔκαμε σχεδὸν ὑποχρεωτικὸ τὸν ἀντιφυματικὸ ἐμβολιασμὸ, ὅπως ἔχουν κάνει ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη τοῦ κόσμου. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει μεγάλο ποσοστὸ Ἑλλήνων ποὺ δὲν ξέρει ἢ μισοξέρει γιὰ τὸ ἀντιφυματικὸ ἐμβόλιο, θὰ πῶ δυὸ λέξεις γιὰ τὴν ἱστορία του, γιὰ τὸν τρόπο τῆς παρασκευῆς του, γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐφαρμογῆς του, γιὰ τίς ἐνδείξεις του, τίς ἀντενδείξεις του καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά του.

"Ὅπως γιὰ τὴν διφθερίτιδα, τὸν τέτανο, τὴ χολέρα, τὴ λύσσα κλπ.

δχι γιατί θά βλάβη, τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἀλλὰ γιατί δὲν ὠφελεῖ. Δὲν φέρνει ἀντιδράσεις γενικὲς ἢ τοπικὲς στοὺς ἐμβολιασμένους, δηλαδὴ πυρετό, κεφαλόπονο, πρήξιμο καὶ ἐρυθρότητα στὸ σημεῖο τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Σπανίως παρατηρεῖται μιὰ διόγκωση τῶν ἀδένων τῆς μασχάλης, ποὺ δὲν ἔχει ἀνάγκη οὔτε ἀπὸ παρακέντηση οὔτε καμμιά θεραπεία. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀνησυχοῦν καθόλου οἱ γονεῖς γιατί θά περάσῃ μόνη τῆς, δὲν διατρέχουν δὲ ἀπ' αὐτὴν κανένα κίνδυνο τὰ παιδιὰ τους.

Πρέπει ὅλοι μας νὰ φροντίζωμε νὰ ἐμβολιάζονται τὰ Ἑλληνόπουλα μὲ τὸ προφυλακτικὸ ἐμβόλιο B.C.G. γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀνθέξουν στὸν κίνδυνο ποὺ τὰ ἀπειλεῖ στὸ κάθε τους βῆμα.

Χιλιάδες γύρω μας φαινομενικὰ ὑγιεῖς σκορπίζουν μὲ τὸ βῆχα τὴν δυστυχία καὶ τὸ θάνατο.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἡσυχάζωμεν ἐπειδὴ τὰ παιδιὰ μας ἐμβολιάστηκαν. Δὲν εἶναι ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ προφυλαγμένα ἀπὸ τὴν φυματίωση. Τὸ ἀντιφυματικὸ ἐμβόλιο, ὅπως ὅλα τὰ προφυλακτικὰ ἐμβόλια, αὐξάνει τὴ φυσικὴ ἀντίσταση τοῦ ὀργανισμοῦ, ὅταν ὅμως τὰ μικρόβια εἶναι πάρα πολλὰ καὶ πολὺ παθογόνα καὶ ὁ ὀργανισμὸς κουρασμένος ἀπὸ τὶς καταχρήσεις καὶ ἐξασθενημένος ἀπὸ τὸν ὑποσιτισμὸ, τότε δὲν θά ἀνθέξῃ.

Η ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΑ ΑΔΕΛΦΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΙΚΗΝ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

ὑπὸ ΕΥΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΙ

Διευθυντρίας τῆς Σχολῆς Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν καὶ Νοσοκόμων

Γενικῶς παραδεδεγμένον εἶναι ὅτι τὸ κυριώτερον μέσον τὸ ὁποῖον, καὶ σήμερα καὶ μελλοντικῶς, πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἡ Δημ. Ὑγιεινὴ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς εἶναι ἡ διαπαιδαγώγησις τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτὴν ἐνεργὸν μέρος λαμβάνει ἡ Ἀδελφὴ Ἐπισκέπτρια Ὑγιεινῆς, ὡς μέλος τοῦ Ὑγειονομικοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ Ἀδελφὴ Ἐπισκέπτρια πρωτοεφάνη εἰς τὰ 1866 εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ γρήγορα διεδόθη στὶς περισσώτερες χώρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς μὲ καθήκοντα ἀρκετὰ διάφορα, ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν χωρῶν.

Ἄν θέλουμε μπορούμε νὰ μεταφέρουμε τὴν ἀρχὴν τῆς πολὺ ἐνωρίτερα, εἰς τὰ 1633, ὅταν ὁ Ἅγιος Βικέντιος, τότε Κορ Βικέντιος, ἱερεὺς μιᾶς μικρᾶς ἐνορίας τῶν Παρισίων, ἵδρυσεν τὸ Σῶμα τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους καὶ ἔστειλε τὶς Ἀδελφές νὰ ἐργασθοῦν μέσα στὶς φτωχοσυνοικίας, μὲ σκοπὸν τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν προβλημάτων τῆς Ὑγείας καὶ Κοιν. Προνοίας.

Ὅπως καὶ ἀνωτέρω ἀναφέρω, ἡ φύσις καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἀρμοδιότητων καὶ τῶν καθηκόντων τῆς Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας εἶναι διάφοροι ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν, ἀκολουθοῦσαι τὴν ἐκάστοτε εὐρύτητα τῶν ἐπιδιώξεων τὰς ὁποίας τάσσει εἰς ἑαυτὴν ἡ Δημ. Ὑγιεινὴ.

Πάντοτε ὅμως ἡ ἐργασία τῆς Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας ἐπεκτείνεται εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας καὶ περιλαμβάνει ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ὕγείας ἀπὸ τε τῆς θεραπευτικῆς καὶ τῆς προληπτικῆς πλευρᾶς. Οὕτως, ἀρχίσασα ἀπὸ τὴν ὑποτυπώδη ἐννοίαν τῆς ὕγιεινῆς καὶ τῆς θεραπευτικῆς μὲ σκοπὸν τὴν βοήθειαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν στοιχειωδῶν ὄρων ὕγιεινῆς διαβιώσεως καὶ προφυλάξεως ἀπὸ τὰ Λοιμώδη Νοσήθρων, ἐπροχώρησε εἰς τὴν βοήθειαν διὰ τὴν, ὅσον τὸ δυνατόν τελειοτέραν, ψυχροσωματικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτόμου, τὴν ἀποκατάστασιν εἰς περιπτώσεις σωματικῶν καὶ πνευματικῶν ἀναπηριῶν, τὰ προβλήματα τῆς ψυχικῆς ὕγιεινῆς, τὰς ἀνάγκας τῶν παρηλίκων καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Παρεμπιπτόντως ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἡ ἐργασία μας ὡς Ἐπισκεπτριῶν πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἀμφίπλευρος, ἐνδιαφερομένη διὰ τε τὰ προβλήματα τῆς προληπτικῆς καὶ τῆς θεραπευτικῆς Ἰατρικῆς, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη μερίζεται εἰς πολλὰς ὑπηρεσίας Ἀδελφῶν Ἐπισκεπτριῶν ἢ ἀναλαμβάνεται ὀλοκληρωτικῶς ἀπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν.

Καὶ ἤδη, πρὸ ἐνὸς τόσον ἐκτεταμένου πεδίου δράσεως, φυσικὸν εἶναι ἡ Ἀδελφὴ Ἐπισκέπτρια νὰ προσπαθῇ νὰ εὕρῃ καὶ συνεργάτας

οί ὅποιοι θὰ τὴν βοηθήσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς. Καί οἱ συνεργάται αὐτοὶ δὲν εἶναι ἄλλοι, ὡς ἀνωτέρω λέγω, ἀπὸ τὰ ἄτομα μεταξύ τῶν ὁποίων ἐργάζεται καὶ τὰ ὅποια ἐκλήθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ.

Βασικὴ ἀρχὴ τῆς ἐργασίας μας εἶναι, διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸν λαὸν συνεργάτην τῆς Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας, νὰ τὸν διαφωτίσωμεν καὶ διαπαιδαγωγήσωμεν σχετικῶς μετὰ τὴν ἀξίαν τῆς ὑγείας ὡς ἀποτελεσματικότητα τῶν μέτρων τῆς ὀργανωμένης Δημοσίας Ὑγιεινῆς καί, ἀκόμη, νὰ τοῦ διδάξωμεν πῶς μπορεῖ νὰ συμμετάσχῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὀργάνωσιν: Ποῖαι αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ ἀτομικῆς ὑγιεινῆς καὶ ὑγιεινῆς περιβάλλοντος τὰς ὁποίας μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ τηρῇ, ποῖα τὰ πρῶτα μέτρα προφυλάξεως καὶ καταπολεμήσεως τῶν Λοιμωδῶν Νόσων τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐφαρμόξῃ, τέλος, νὰ ζητῇ τὴν βοήθειαν τοῦ ἱατροῦ ἢ τῆς Ἀδελφῆς μόλις ἀντιληφθῇ τὴν παραμικρὰν διαταραχὴν τῆς ὑγείας του.

Κατόπιν τούτων καὶ ἡ διαπαιδαγωγῆσις τίθεται ὡς βασικὴ ἀρχὴ τῆς ἐργασίας τῆς Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀδελφὴ Ἐπισκέπτρια διαμορφοῦται ὡς κεντρικὴ μορφή διὰ τὴν ὑγεινολογικὴν διαπαιδαγωγῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἐργασία τῆς Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας, ἡ ὅποια ἄλλοτε συνίστατο εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν περιπτώσεων μετὰ τὰς συχνὰς κατ' οἶκον ἐπισκέψεις, ἤδη ἤλλαξε μορφήν μετὰ τὴν ὑγεινολογικὴν μόρφωσιν τῶν ἀτόμων ἐκ παραλλήλου μετὰ τὴν λοιπὴν μόρφωσίν των. Ὅπως κάθε ἄτομον ἀποκτᾷ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, οὕτω πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ὑγεινολογικὴν τοιαύτην, νὰ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ ἐννοήσῃ τὰς ἀρχὰς τῆς ὑγιεινῆς, νὰ μορφωθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ὑγείας καὶ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν ὑγειονομικὴν του συνειδησιν.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι τώρα αἱ Ἀδελφαὶ Ἐπισκέπτριαι δὲν κάμνουν κατ' οἶκον ἐπισκέψεις καὶ δὲν προσφέρουν συμπαθεῖς ἐξυπηρετήσεις, ἀλλ' ὅτι εἰς κάθε ἐπαφὴν μετὰ μίαν οἰκογένειαν, ἐκτὸς τοῦ ἀμέσου σκοποῦ διὰ τὸν ὅποιον γίνεται ἡ συνάντησις, πρέπει νὰ ἐπιδιώκουν νὰ διδάξουν τὴν οἰκογένειαν κάτι σχετικὸν μετὰ τὴν ὑγιεινὴν, τὸ ὅποιον θὰ μείνῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ ὅποιον μελλοντικῶς, ἐφαρμοζόμενον, θὰ δώσῃ τὴν πραγματικὴν προληπτικὴν μορφήν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὑπηρεσίας.

Ἄπειροι εἶναι αἱ εὐκαιρίαι αἱ ὅποια παρουσιάζονται εἰς τὴν Ἀδελφὴν Ἐπισκέπτριαν διὰ νὰ διαπαιδαγωγήσῃ: πλησιάζει ὑγιεῖς καὶ ἀσθενεῖς, μεγάλους καὶ μικροὺς, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς βρεφικῆς ἡλικίας, καί, μέσα εἰς τὰς παντοσείδεις ἐξυπηρετήσεις τὰς ὁποίας παρέχει, νοσηλείαν, βοήθειαν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν ἢ διὰ τὴν προφυλάξιν ἀπὸ ἑνα λοιμῶδες νόσημα, τακτοποίησιν οἰκογενειακῶν προβλημάτων κλπ., πάντοτε εὐρίσκει ἀφορμὰς διὰ νὰ διδάξῃ, κυρίως, στοιχεῖα ὑγιεινῆς τὰ ὅποια θὰ μείνουν εἰς τὴν οἰκογένειαν ὅπως: τὴν τακτοποίησιν καὶ τὸν ἀερισμὸν τοῦ σπιτιοῦ, τὴν προφυλάξιν τῶν τροφίμων ἀπὸ τὰς μυῖγας, τὸν καταλληλότερον τρόπον ὕδρευσεως, τὴν ὀρθὴν διατροφὴν

ἐξηγήσωμεν, ἀκόμη καὶ τὰ γενικώτερα μέσα ὅπως αἱ κινηματογραφικαὶ ταινίαι κ.λ.π., ἔλα τὴν βοήθειάν νὰ πλησιάσῃ τὴν ψυχρὰν ἐνίοτε προσωπικότητα τῶν ἀτόμων τῆς ὑπαίθρου καὶ κινούσα διαδοχικῶς μέσα των κατ' ἀρχὰς τὴν περιέργειαν καὶ κατόπιν τὸ ἐνδιαφέρον νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ νὰ τοὺς ἐμπνεύσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν δοκιμὴν ἐνὸς «καινοῦ δαιμονίου», μιᾶς καινούργιας ἀρχῆς ὑγιεινῆς, ἀντιθέτου ἀπὸ ὅ,τι εἶχαν συνηθίσει ἕως τῶρα.

Ἀπὸ ἔλα τὰ ἀνωτέρω περιμένομεν νὰ γεννηθῇ εἰς τὸν λαὸν ἡ συνήθεια κατὰ πρῶτον καὶ ἡ συνειδητὴ ἐπιθυμία ἐν συνεχείᾳ διὰ τὴν ὑγιεινὴν του ἐξέλιξιν καὶ καλλιτέρευσιν, ὅποτε θὰ ἔχῃ ἡ Ἀδελφὴ Ἐπισκεπτρία τὴν συνεργασίαν του καὶ τὴν βοήθειάν του διὰ τὴν ὅποιαν ἐμιλήσαμε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου μας καὶ χωρὶς τὴν ὅποιαν ἔχῃ μόνον ἡ Ἀδελφὴ ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ εἰς οἰονδήποτε τομέα δράσεως.

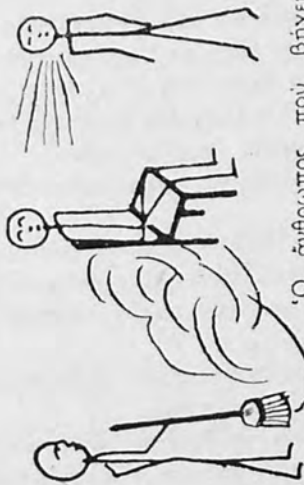
Πολὺ σύντομα ἐσκιεγράφησα ποία μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἀδελφῆς Ἐπισκεπτρίας εἰς τὴν ὑγιεινολογικὴν διαπαιδαγωγίαν τοῦ κοινοῦ καὶ πόσον ἐκτεταμένη εἶναι ἡ δράσις τῆς εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Ἀπὸ ποῖα ὁμοῦ προσόντα ὀφείλει αὕτη νὰ κοσμηται διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς ὅ,τι τῆς ζητοῦμε;

Βασικὰ ἡ Ἀδελφὴ εἶναι σύμβουλος καὶ διδασκάλισσα, ἐπομένως πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ζέσιν τοῦ ἀποστόλου καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν κατάρτισιν διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς.

Πρέπει νὰ πιστεύῃ εἰς ὅ,τι θὰ διδάξῃ καὶ νὰ ἀγαπᾷ τὸν κόσμον τὸν ὁποῖον θὰ διδάξῃ. Πρέπει νὰ κατέχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερα ἔλα τὰ θέματα τῆς ὑγιεινῆς καὶ νὰ εἶναι γνῶστις τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἐργασθῇ. Νὰ εἶναι προικισμένη μὲ τὴν εὐχέρειαν τοῦ διδάσκειν καὶ μὲ εὐστροφίαν πνεύματος ἡ ὁποία θὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς κάθε ἐρώτησιν ἢ ἀπορίαν.

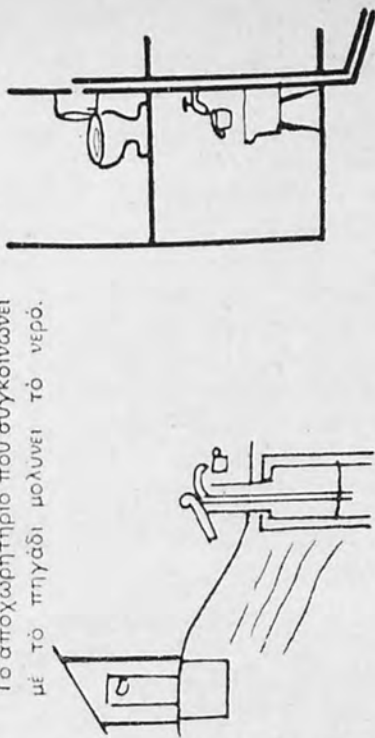
Τέλος πρέπει νὰ ἔχῃ ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν, γνωρίζουσα ὅτι ἡ διαπαιδαγωγίσις ἐνὸς λαοῦ εἶναι ἔργον σπουδαιότατον μὲν ἀλλὰ μακρῶς πνοῆς καὶ διαρκείας.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΜΕΤΑΔΟΣΕΩΣ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

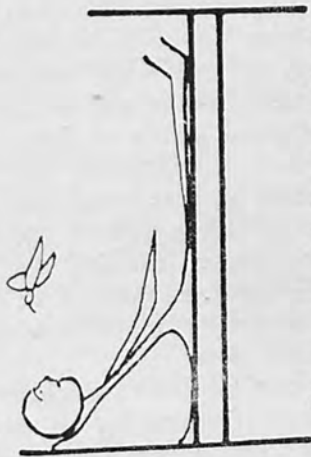

Ο άνθρωπος που βήχει και εκείνος που σκουπίζει μās μεταδίδει μικρόβια

Το άποχωρητήριο που συγκοινωνεί με το πηγάδι μολυνει το νερό.

Το άβραστο ή άπαστεριωτο γάλα άπό το άρρωστο ζώο.

Το κουνούπι και ή μυίγα που πάει στον άρρωστο και ύστερα στους ύγιεις μεταφέρει πολλά μικρόβια.

ΠΩΣ ΝΑ ΤΡΩΜΕ ΥΓΙΕΙΝΑ

Πολλοί θα πουν ότι για να τρώει κανείς υγιεινά πρέπει πρώτα πρώτα να έχει τί να φάει. Αυτό είναι σωστότατο.

Η υγιεινή τροφή πρέπει πρώτα να είναι αν έχει άφθονη τουλάχιστον άρκετη. Όλοι ξέρουν πως η πείνα διευκολύνει όλες τις αρρώστιες. Όχι μόνο τη φυματίωση αλλά και τα υπόλοιπα μεταδοτικά νοσήματα καταβάλλουν ευκολότερα τον άνθρωπον όταν είναι πεινασμένος.

Βασικά λοιπόν το ζήτημα της καλής διατροφής είναι ζήτημα οικονομικό. Έν τούτοις με μέτρια μέσα ένας άνθρωπος που ξέρει μπορεί να τραφεί καλύτερα παρά με άφθονα ένας που δεν ξέρει. Υπάρχει ακόμη το θέμα της ατομικότητας. Άλλοιως πρέπει να τρώει ένας παχύς, άλλοιως ένας αδύνατος. Άλλοιως ένα παιδί κι άλλοιως ένας γέρος. Άλλοιως ένας άνθρωπος γραφείου, άλλοιως ένας εργάτης. Όσο για τον άρρωστο, αυτός θα κάνει τη διαίτα που θα του όρισει ο γιατρός του.

Εμείς εδώ θα περιοριστούμε σε γενικότητες. Λοιπόν τί πρέπει να είμαστε; χορτοφάγοι ή κρεατοφάγοι; Ας πούμε πως κάθε αίρεσις στο ζήτημα της διαίτης είναι στενοκεφαλιά. Ο άνθρωπος και από ιδιοσυγκρασία και από συνήθεια είναι ζώον παμφάγον. Πρέπει να τρώει από όλα. Και το κρέας (γενικά κάθε ζωικό λεύκωμα, δηλ. ψάρι, αυγά, τυρί) του είναι απαραίτητο, αλλά και το φυτικό λεύκωμα είναι χρήσιμο. Η σωστή αναλογία είναι δύο τρίτα φυτικό λεύκωμα, ένα τρίτο ζωικό. Αυτό ταιριάζει και με την οικονομική σκοπιμότητα γιατί το φυτικό λεύκωμα (ψωμί, όσπρια κ.λ.π.) είναι φτηνότερο.

Άλλο συστατικό απαραίτητο είναι το λίπος. Όλα τα λίπη περιέχονται στα τρόφιμα που χρησιμοποιούμε αλλά συχνότατα, για να μην πω πάντοτε, προσθέτουμε εμείς λίπος για να τα μαγειρέψουμε. Έχουμε πω εδώ ζωικό λίπος (λίπος του κρέατος, βούτυρο) και φυτικό δηλ. το λάδι. Και τα δύο είδη έχουν την ίδια θρεπτική αξία, αλλά για τους Έλληνες προτιμότερο είναι το λάδι. Το λάδι δεν έχει τις βιταμίνες του βουτύρου μά έχει άλλα προτερήματα που το κάνουν πολύτιμο μέσο διατροφής. Και τα δύο είδη πρέπει να χρησιμοποιούνται ωμά όπου είναι δυνατόν.

Ερχόμαστε τώρα στα χόρτα. Ο Έλληνας είναι μαθημένος να τρώει πολλά χόρτα. Αυτό από συνήθεια. Πάντα μās έλειπεν ή άφθονη τροφή και μόνο με τα χόρτα που πιάνουν πολύν τόπο είχαμε το αίσθημα του χορτασμού.

Τα χόρτα (τα μαγειρεμένα) είναι χρήσιμα, αλλά ή θρεπτική τους αξία είναι πολύ μέτρια και πολλές φορές μηδαμινή.

Τα χόρτα πρέπει να τρώγονται όσον το δυνατόν ωμά, εκτός στις περιπτώσεις που χρησιμεύουν σαν συμπλήρωμα για να μαγειρευτεί το κρέας ή το ψάρι. Οι βραστές σαλάτες που έχουν χάσει και τις βιταμίνες τους είναι τρόφιμο με πολύ μέτρια αξία. Αντίθετα οι ωμές σαλάτες είναι υγιεινότερες γιατί είναι πλούσιες σε βιταμίνες και σε χρώσιμα άλατα.

Ἀπὸ τὰ ζυμαρικά τὸ κυριώτερο καὶ καθημερινὸ τρῶφιμο γιὰ μᾶς τοὺς Ἕλληνας εἶναι τὸ ψωμί. Ὁ Ἕλληνας τρῶει πολὺ ψωμί καὶ πολὺ καλὰ κάνει. Τὸ κακὸ εἶναι πὼς στὶς φτωχὰς τάξεις τὸ ψωμί εἶναι τὸ ἅπαντον τοῦ σιτηρεσίου καὶ ἂν προσθέτουں καμμιὰ φορὰ κάτι ἄλλο, δηλ. ἑληθὲς ἢ ντομάτα ἢ τυρί, αὐτὰ τὰ ὀνομάζουں «προσφάγι», γιὰτὶ τὸ οὐσιαστικὸ φαγὶ εἶναι τὸ ψωμί. Φυσικὰ τέτοια διατροφή εἶναι ὀλωσ-διόλου ἀνεπαρκῆς. Τὰ ὑπόλοιπα ζυμαρικά, δηλ. μακαρόνια, ρύζι κλπ. εἶναι γιὰ νὰ συμπληρῶνουν τὸ σιτηρέσιο, γιὰτὶ μόνα τους δὲν εἶναι ἀρκετὰ νὰ ἱκανοποιήσουں τὸν ὀργανισμό.

Εἶπαμε παραπάνω γιὰ τὰ ἅλατα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα. Τὸ κυριώ-τερο ἀπ' αὐτὰ εἶναι τὸ κοινὸ ἄλατι. Χωρὶς ἄλατι ἡ ζωὴ εἶναι ἀδύνατη. Ἀλλὰ τὸ ἀπαραίτητο ἄλατι γιὰ τὸν ὀργανισμό τὸ ἔχουں τὰ διάφορα τρῶφιμα, ἰδίως τὰ χόρτα καὶ τὰ ὄσπρια. Αὐτὸ ποὺ προσθέτομε ἐμεῖς εἶναι περιττὸ καὶ χρησιμεύει γιὰ νὰ κάνει τὸ φαί νόστιμο. Τὸ ἄλατι τὸ ἄφθονο εἶναι γενικὰ ἐπιζήμιο καὶ γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους πραγμα-τικὰ ὀλέθριο. Οἱ Ἕλληνας ἔχουں τὴν κακὴ συνήθεια νὰ τρῶνε πολὺ ἄλατι καὶ γιὰ τοῦτο οἱ στομαχικῆς παθήσεις εἶναι συχνῆς στὸν τόπο μας.

Καὶ τὸ οἰνόπνευμα; Ποιὸς δὲν ξέρει ὅτι εἶναι βλαβερό; Ἄς μὴν εἶμεθα ὅμως σχολαστικοί. Τὰ ἐλαφρὰ οἰνοπνευματοῦχα ποτά, ὅπως εἶναι ἡ μπύρα καὶ τὰ κρασιά ὅταν δὲν ἔχουں οἰνόπνευμα ἀπάνω ἀπὸ 10—12 βαθμοὺς, δὲν εἶναι βλαβερά, ἄς ποῦμε μάλιστα πὼς εἶναι καὶ χρήσιμα, γιὰτὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ὑγιεινολόγου δὲν εἶναι νὰ κάμει τὴν ζωὴ ἀπαίσια ἀλλὰ εὐχάριστη καὶ χαρούμενη.

Γ. Η. Π.

ΠΩΣ ΝΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΩΜΕ ΥΓΙΕΙΝΑ

Ολίγοι άνθρωποι ξέρουν πόση σημασία για την υγεία έχει η καλή μαγειρική παρασκευή της τροφής. Η καλύτερη τροφή, όταν κακομαγειρευτεί, γίνεται όχι μόνον άχρηστη, αλλά και επίζημια.

Το ιδεώδες θα ήταν να τρέφεται ο άνθρωπος όπως περίπου ο προϊστορικός πρόγονός του, που έτρωγε καρπούς, φρούτα και πότε-πότε κανένα ψάρι ή κρέας μισοψημένο στη θράκα. Σήμερα όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει, έφ' όσον δεν μπορεί και να ζήσει ο σημερινός άνθρωπος τη φυσική ζωή του προϊστορικού προγόνου του.

Ας αρχίσουμε από το ψωμί που είναι βασική τροφή του Έλληνα. Τι ψωμί να προτιμούμε: άσπρο ή μαύρο; Το άσπρο έχει πιο ύψηλή θρεπτική αξία, γιατί το πίτυρο είναι άχρησιμοποίητο από τον οργανισμό του ανθρώπου. Έν τούτοις, η διαφορά της θρεπτικής αξίας εν σχέσει προς το πίτυρο είναι τόσο μικρή και τα συστατικά που υπάρχουν στη φλούδα του σταριού τόσο χρήσιμα, ώστε το μαύρο ψωμί είναι προτιμητέον. Είναι περιττό να πούμε ότι αυτά ισχύουν για τους υγιείς. Για τους αρρώστους θα όρισει ο γιατρός, αν πρέπει να τρώνε ψωμί, τί είδους ψωμί και πόσο.

Ερχόμαστε τώρα στα όσπρια, που τόσο συχνά χρησιμοποιεί ο Έλληνας. Όλα γενικώς τα όσπρια πρέπει να μαγειρεύονται σε ύψηλές θερμοκρασίες και σε σημείο που να λυώνουν σχεδόν. Τότε φουσκώνουν οι κόκκοι του άμύλου και τα όσπρια γίνονται καλοχώνευτα. Όσοι μπορούν να τρώνε με τα φλούδια, καλά θα κάνουν, διότι το φλούδι έχει χρήσιμα συστατικά και καταπολεμεί και την δυσκοιλιότητα. Όσοι έχουν ευαίσθητο στομάχι, πρέπει να τρώουν τα ξεφλουδίζον, εν ανάγκη να τρώουν από τρυπητό να γίνονται πουρές.

Τα όσπρια είναι υγιεινότερα όταν τρώγονται βραστά παρά όταν είναι γιαχνί. Το λάδι και ιδιαίτερα το τηγανισμένο είναι πάρα πολύ άθυγιονό. Το τηγάνισμα γίνεται σε θερμοκρασία άνω των 200 βαθμών και αυτό το άλλοιώνει τόσο, που γίνεται σχεδόν σαν μηχανόλαδο. Οι περισσότερες δυσπεψίες οφείλονται στα τηγανισμένα λιπαρά (λάδι-βούτυρο). Πολύ χρήσιμη και υγιεινή είναι η συνήθεια να βάζουν στα όσπρια λαχανικά (κρεμμύδια, καρότα, σέλινα, ντομάτες). Αυτό προσθέτει πολλές βιταμίνες και τα κάνει πιο εύκολοχώνευτα.

Το κρέας, αντίθετα προς τα όσπρια, δεν πρέπει να ψήνεται πολύ. Όσο πιο ώμο, τόσο πιο υγιεινό και πιο εύκολοχώνευτο. Ιδεώδης τρόπος μαγειρέματος του κρέατος είναι η «όπτησις» (σχάρα, σούβλα κ.ο.κ.). Μετά έρχεται το βράσιμο, κατόπιν το φουρνιστό και τέλος το γιαχνιστό. Κατά όποιονδήποτε τρόπο και αν μαγειρεύεται το κρέας, πρέπει να μην κόβεται σε μικρά κομμάτια. Στο μεγάλο κομμάτι το κρέας ψήνεται πολύ έξωτερικά, αλλά από μέσα άπλωως μαλακώνει και είναι πολύ καλοχώνευτο. Ο χειρότερος τρό-

πος μαγειρικής του κρέατος είναι ο καβουρντισμένος κιμάς. Τα πολύ μικρά κομματάκια ποτίζονται με βραστό λάδι ή λίπος και γίνονται πολύ κακοχώνευτα.

"Ωστε δὲν θὰ φᾶμε ντολμάδες, δὲν θὰ φᾶμε παστίτσιο; Ὁ σκοπὸς τῆς ὑγιεινῆς δὲν εἶναι νὰ κάμει τὴ ζωὴ δυσάρεστη. Ὡστε θὰ χρησιμοποιήσωμε τὸν κιμᾶ, ἀλλὰ ὄχι πολὺ φιλοκομμένο. Ὁ χασάπης προθυμοποιεῖται νὰ τὸν περάσει δύο φορές ἀπὸ τὴν μηχανή, ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ τοῦ ποῦμε ὅτι εἶναι περιττό.

Τὰ φαγητὰ ποὺ θὰ γίνουν με κιμᾶ πρέπει νὰ εἶναι τοῦ φούρνου, ὄχι τηγανητά. Οἱ γεμιστὲς ντομάτες, οἱ ντολμάδες ἀπὸ κολοκύθια καὶ ἄλλα ζαρζαβατικά εἶναι πολὺ ὑγιεινότερα ἀπὸ τοὺς τηγανητοὺς κερτέδες, οἱ ὁποῖοι εἶναι τόσο χειρότεροι ὅσο μικρότεροι γίνουιν.

Τὰ ἴδια ἰσχύουιν γιὰ τὰ ψάρια. Ὅταν μαγειρεύονται στὴ σχάρα, στὸ φούρνο ἢ βράζονται, εἶναι πολὺ ὑγιεινότερα παρὰ ὅταν τηγανίζονται. Χερίστον φαγητὸν εἶναι ἡ τηγανητὴ μαρίδα, ἰδίως ὅταν τηγανίζεται με λάδι ξανατηγανισμένο. Εἶναι κρέμα, διότι εἶναι φτηνὸ ψάρι καὶ νόστιμο καὶ δικαίως προτιμᾶται ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς.

"Ἄν δὲν ὑπάρχει ἄλλο φαγητό, καλύτερα νὰ φαγωθεῖ πλακί, ὅποτε με τὴν προσθήκη λαχανικῶν, κρεμμυδιῶν κλπ. θ' αὐξήσει καὶ ἡ θρεπτικὴ τῆς ἀξία.

Γ.Η.Π.

ΦΡΟΥΤΑ (*)

Πολλὰ ἔχουν γραφῆ καὶ ἔχουν εἰπωθῆ γιὰ τὴν θρεπτικὴ ἀξία τῶν φρούτων. Λίγοι ὅμως γνωρίζουιν τίς θρεπτικὲς ἰκανότητες τῶν χυμῶν τους. Πραγματικὰ τὰ φρούτα ἀποτελοῦν μιὰ ἐξαιρετὴ τροφή γιὰτὶ περιέχουιν ἀναγκαῖα θρεπτικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴ συντήρησι καὶ ἀνάπτυξι τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ φυσικὰ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ φρούτα μποροῦν νὰ ἀντικαταστήσουιν τὸ φαγητό. Οἱ θρεπτικὲς ὅμως οὐσίες ποὺ περιέχουιν εἶναι πολὺτιμες. Πρῶτα-πρῶτα περιέχουιν πολὺ σάκχαρον; τίς οὐσίες δηλαδὴ ἐκεῖνες με τίς ὁποῖες τὸ σῶμα κινεῖται καὶ ζεσταίνεται. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, δηλαδὴ τῆς περιεκτικότητος σακχάρου, τὰ σταφύλια ἔρχονται στὴν πρώτη θέσι, 300 δράμια σταφύλια ἔχουιν 140 ἕως 250 γραμμάρια σάκχαρο. Ὑστερα τὰ μῆλα, τὰ κεράσια, τὰ ἀχλάδια, τὰ ροδάκινα, τὰ βερούκοκκα, τὰ πορτοκάλια, ἡ φράουλα καὶ τὰ λεμόνια. Ἄν ὑπολογίσουμε πὼς ἓνα δράμι ἀντιστοιχεῖ σὲ 3,2 γραμμάρια, θὰ δοῦμε τί πλοῦτο σὲ σάκχαρο περιέχουιν τὰ φρούτα, ποὺ ἀποτελοῦν πηγὴ θερμίδων τόσο ἀπαραιτήτων γιὰ τὴν διατήρησι τοῦ ὀργανισμοῦ μας.

* Ἀπὸ τίς ἐκλαϊκευτικὲς Ραδιοφωνικὲς ὁμιλίες τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

Και από απόψεως περιεκτικότητας θερμίδων τὰ σταφύλια ἔρχονται πάλι πρῶτα. Δηλαδή ἂν φᾶμε 150 δράμια σταφύλια παίρνομε 790 ἕως 900 θερμίδες. Αὐτὸ γίνεται ἀκόμη πιὸ σημαντικό ἂν μάθουμε πὼς ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ τραφῆ καλὰ χρειάζεται τὸ 24ωρο 3.000 θερμίδες περίπου.

Μετὰ τὰ σταφύλια ἔρχονται και πάλι τὰ μῆλα. 150 δράμια μῆλα μᾶς δίνουν 540 θερμίδες, τὰ κεράσια 460, τὰ πορτοκάλια 400 καὶ ἀκολουθοῦν τὰ ἀχλάδια, τὰ ροδάκινα καὶ τελευταῖα τὰ ξυνά.

Ἄλλὰ τὰ φρούτα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σάκχαρο μᾶς δίνουν καὶ κάτι ἄλλο. Κάτι ἐξ ἴσου πολύτιμο γιὰ τὴν υἰγεία μας. Ἐξασφαλίζουν στὸν ἀνθρώπινο ὄργανισμό τὴν λειτουργία τῶν ἐκκρίσεων καὶ συμβάλλουν στὴν παραγωγή λευκώματος, καὶ τῶν δύο πραγμάτων ἀπαιτήτων στὸν ὄργανισμό μας.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε ἀκόμη περισσότερο τὴ θρεπτικὴ ἀξία τῶν φρούτων, θὰ πρέπει νὰ ξέρομε πὼς τίς 900 θερμίδες ποὺ μᾶς δίνουν 150 δράμια σταφύλια, μᾶς τίς δίνουν 300 δράμια γάλα. Δηλαδή ἂν φᾶμε 300 δράμια γάλα ἢ 150 δράμια σταφύλια, ὁ ὄργανισμός μας παίρνει τίς ἴδιες θερμίδες.

Ἄλλὰ τὰ σταφύλια, ποὺ τόσα ἄφθονα ἔχει ἡ χώρα μας, εἶναι ἀκόμη πολύτιμη τροφή γιὰ ὅλους ποὺ ἐργάζονται χειρωνακτικά, γιὰ τὰ παιδιά, ἰδίως τὴν ἐποχὴ ποὺ βγάζουν τὰ δόντια τους, καὶ γιὰ τοὺς ἡλικιωμένους. Οἱ σταφυλοχυμοὶ εἶναι ἐπίσης πολύτιμοι στὶς περιπτώσεις πεπτικῶν ἀνωμαλιῶν, δυσκοιλιότητος καὶ ἀκόμη ὅταν ὁ ὄργανισμός μας δείχνει διάθεσι γιὰ ρευματισμούς, ἀρτηριακὴ πίεση καὶ ἀρτηριοσκληρωση.

Ὁ χρυσὸς λοιπὸν αὐτὸς καρπός, ποὺ εἶναι ἄφθονος στὴ χώρα μας, συμβάλλει ἀποτελεσματικὰ στὴ διατροφή τοῦ λαοῦ μας.

Χρειάζεται ὁμῶς προσοχὴ ὅταν τρῶμε φρούτα. Θὰ πρέπει νὰ τὰ πλένομε καλὰ ἰδίως τὰ σταφύλια γιὰτὶ τὰ τελευταῖα ραντίζονται μὲ γαλαζόπετρα, ποὺ ὅταν τὴν καταπιούμε μπορεῖ νὰ μᾶς προκαλέση καὶ δηλητηρίασι.

Ἐπίσης ἀπὸ τὰ ἄπλυτα φρούτα μεταδίδεται καὶ ἡ σοβαρὴ ἀρρώστια ἀμοιβάδωσις, ποὺ εἶναι ἀρρώστια βασανιστικὴ.

Τρῶτε λοιπὸν ἄφθονα φρούτα καὶ ἰδίως σταφύλια, ἀλλὰ πάντοτε καλοπλυμένα.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ὑγιεινολογικῆς Διαπαιδαγωγῆσεως, ἐπιθυμῶν νὰ τύχη τῆς βοήθειας ὅλων τῶν μελῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του, ἐπιζητεῖ τὴν συμμετοχὴν ὅλων τούτων καὶ διὰ πράξεων ἀλλὰ καὶ διὰ λόγων.

Ἐκαστον μέλος ἔχει πιθανῶς λόγῳ τῆς εἰδικότητός του, λόγῳ τῶν παρατηρήσεων τὰς ὁποίας ἔχει κάμει εἰς τὸ ἄμεσόν του περιβάλλον γνώμην τινὰ ἣ ὑπόδειξιν νὰ κάμῃ, ἣ ὁποία δυνατὸν νὰ ἀποβῇ χρησιμωτάτη.

Διὰ τοῦτο ἀφιερῶται ἰδιαίτερον τμήμα τοῦ τεύχους διὰ τὴν διατύπωσιν τοιούτων γνώμῶν, ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον «Σκέψεις καὶ γνώμαι». Ἀρχίζομεν δημοσιεύοντες τὴν γνώμην τοῦ ἀρχιάτρου κ. Παντελῆ Βυσσούλη.

Ὁργάνωσις Ὑγειονομικῆς διαφώτισεως

Τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον κατὰ τὴν γεν. συνέλευσιν Ε.Σ.Υ.Δ. τὴν 12.11.56 παρ' ὅλων τῶν συνέδρων ὑπῆρξεν ἐνθαρρυντικὸν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν προσπαθειῶν τούτου, ἀπέδειξε δὲ ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν ἀποδίδεται ὅλως ἰδιάζουσα ἀξία εἰς τὸ θέμα τῆς ὑγιεινολογικῆς διαφώτισεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Καὶ ἐν μὲν τῇ Πρωτευούσῃ ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἐπιτελεῖται ὑπὸ πολυειδῶν ὀργανισμῶν, ὀργανώσεων καὶ κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες κατὰ τὸ μᾶλλον ἤ ἥττον ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ ἔργον των. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ὅμως ἡ τοιαύτη διαφώτισις, ἔχει ἐπαφεθῆ μόνον εἰς τοὺς νομιάτρους, οἵτινες, λόγῳ τοῦ φόρτου τῶν καθημερινῶν των ἐργασιῶν, καθίσταται ἀδύνατον ν' ἀνταποκριθοῦν πλήρως εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐξ ἄλλου εἶναι γνωστὸν ὅτι ἄνευ ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐδωθοῦν προσπάθειαι τοιαύτης ἐκτάσεως καὶ κοινωνικῆς σημασίας.

Φρονῶ ἐπομένως ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὁ Σύνδεσμος στρέψῃ τὴν κυρίαν προσπάθειάν του πρὸς διαφώτισιν τῆς ἐπαρχίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀνεύρη εὐκόλως πολλὰς ἰδιωτικὰς ὀργανώσεις ἐξυπηρετούσας κοινωνικοὺς σκοποὺς συμφυεῖς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ἰδιωτικοὺς σκοποὺς ἐκπαιδευτικοὺς διαπνεομένους ἐξ ἐνθέου ζήλου πρὸς σκοποὺς τοιαύτης σημασίας.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας προτείνω τὰ κάτωθι:

α) Συγκρότησιν, παρὰ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου, Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Μελετῶν διὰ τὴν μελέτην καὶ συγγραφὴν, κατὰ τρόπον ἐκλαϊκευτικόν, διαφόρων θεμάτων ἀφορώντων τὴν ὑγίαν τοῦ Λαοῦ.

Ὡς παράδειγμα ἀναφέρομεν τὸ θέμα τῆς διατροφῆς τοῦ Λαοῦ, ἥτις εἰς μεγάλα τμήματα τοῦ Λαοῦ μας εἶναι πλημμελής, ὅχι μόνον ἐκ λόγων πείνας, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν σχετικῶν γνώσεων καὶ κακῶν ἔξεων.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΡΓΥΡΗ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

“Ολαι αἰ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν
Τῆς ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Ζητήσατε τιμοκατάλογον — Ἐμμ. Μπενάκη 27

*

«ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ»

Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1948/49 καὶ 49/50

*

«ΣΠΟΥΔΑΙ»

«Οἰκονομικαὶ — Κοινωνικαὶ — Τεχνικαὶ»

Ἐπιστημονικὴ ἔκδοσις

Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1950/56

*

«Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.»

Περιοδικὴ ἔκδοσις διαφωτισμοῦ καὶ καθοδηγήσεως
Τόμοι Α'—Γ' Ἀκαδημαϊκά ἔτη 1953/54 — 1956/57

*

«ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ»

Διοικητικὸς καὶ Ἐκπαιδευτικὸς

*

«ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ»

I. Γενικὴ Εἰσαγωγή.—Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Σχέδιον
II. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον

*

Α' ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

19 Διαλέξεις

*

Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

14 Διαλέξεις

*

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι ἔκδόσεις

τοῦ Γραφείου Βιομηχαν. καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν Α.Σ.Β.Σ.

*

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Διάφοροι ἔκδόσεις

Τοῦ Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Τὰ ΝΕΑ τῆς Α.Σ.Β.Σ.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἔτος Δ' 1956/7

Δράχη 1

Τεύχος 22 Ε'

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας σελίδας γίνεται ὁ ἐκπαιδευτικός καὶ οἰκονομικός ἀπολογισμός τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1955—56. Εἶναι ἡ ἀπεικόνισις τῆς δράσεως τῆς Σχολῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον· δράσεως γονίμου καὶ πλουσίας, ἣτις δικαίως ἐκίνησε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν παρακολουθούντων μὲ καλὴν πίστιν καὶ μὲ τὸ προσῆκον ἐνδιαφέρον τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

Δράσεως πλουσίας μὲ μέσα ἀσήμαντα. Διότι ἡ δράσις αὕτη ἐστηρίχθη κατὰ κύριον, ἂν ὄχι μοναδικόν, λόγον εἰς τὸ συγκινητικόν ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δωρεὰν προσφερόντων τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας των· εἰς τὸν δημιουργικόν ζῆλον καὶ τὰς θυσίας τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, μὲ ἐλαχίστην ἀμοιβὴν ἐργαζομένων· εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν σπουδαστῶν, μὲ φανατισμὸν πιστευόντων εἰς τὴν ἀνωτέραν ἀποστολὴν τῆς Σχολῆς· τέλος εἰς τὴν πολῦτιμον ἠθικὴν συμπαράστασιν φίλων καὶ συνεργατῶν τῆς Σχολῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους θερμαὶ αἱ εὐχαριστίαι μας.

Ἡ δράσις αὕτη ἐπεξετάθη, ὅπως πάντοτε, καὶ πέραν τῶν αὐστηρῶς σχολικῶν πλαισίων. Διότι ἡ

Σχολή, ἀκολουθοῦσα τὰς παραδόσεις της, εἰργάσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὴν ἐπιτέλειαν καὶ τοῦ γενικωτέρου κοινωνικοῦ μορφωτικοῦ της καθήκοντος καὶ πέραν τῶν οἰκονομικῶν της μέσων, τόσο, δυστυχῶς, πενιχρῶν. Αἱ διαλέξεις της καὶ αἱ ἐκδόσεις της, ὅπως καὶ ἡ γενικωτέρα της δραστηριότης, ἐκίνησαν τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀπετέλεσαν ἀναντίρρητον εἰσφοράν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἑλληνικῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῶν πεπραγμένων δὲ ἀντιληφθῆ ὁ ἀναγνώστης, πῶς μὲ τὴν πίστιν εἰς τὸν σκοπὸν καὶ μὲ τὸν ἐνδουσιασμόν εἶναι δυνατόν παρὰ τὰ ὀλίγα — τὰ πάρα πολὺ ὀλίγα μέσα — νὰ ἐπιτελεσθοῦν πολλὰ πράγματα, ἀκόμη καὶ ὅταν χρειάζεται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν καὶ ἀντιδράσεις καὶ κακαὶ διαθέσεις, ὡς ἐκεῖναι τὰς ὁποίας συναντᾷ, δυστυχῶς, ἀφθόνηως εἰς τὸ ἔργον της ἡ Σχολή.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους 1955-1956

Α'. Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ λήξις τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ τούτου Ἔτους συμπίπτει μὲ τὴν λήξιν τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορισθέντος, συμφώνως τῷ νόμῳ, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Κατ' ἀνάγκην ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων περιλαμβάνει ὄχι μόνον τὰ στοιχεῖα τῆς ληξάσης χρήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀναφέρεται εἰς γενικωτέρας σκέψεις καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθ. 800/1948 Νόμον ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὸ ὅποιον ἀντιπροσωπεύονται αἱ ἀρμόδιαι Ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους καὶ αἱ ἐνδιαφερόμεναι παραγωγικαὶ καὶ ἐπιστημονικαὶ τάξεις τῆς Χώρας. Οὕτω τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας, Ἐργασίας, Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ, καὶ ἀπὸ ἐκπροσώπους τῆς ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, ἐπαγγελματοβιοτεχνικῆς τάξεως καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, ὡς καὶ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν, τῶν πτυχιούχων τῆς Σχολῆς καὶ τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου 800 σχῆμα διοικήσεως ἀπεδείχθη καὶ ἐν τῇ πράξει ὡς τὸ ὀρθότερον καὶ σκοπιμώτερον, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συνδυάζεται ἡ θεωρία μετὰ τῆς πράξεως. Τὰ Ἐπαγγελματικὰ Σχολεῖα δὲν εἶναι ἰδρύματα ἔξω τόπου καὶ χρόνου, ἀλλὰ εἶναι ἠναγκασμένα, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των, νὰ εὐρίσκωνται εἰς διαρκῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, διὰ νὰ προσαρμόζωνται συνεχῶς πρὸς τὰς νέας διαρκῶς δημιουργουμένας συνθήκας καὶ νὰ ἐξυπηρετῶσι τὰς παρουσιαζομένας νέας ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ Σχολή, καθοδηγουμένη καὶ ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν τῆς Συμβουλίου, ἀποτελούμενον ἐκ προσώπων ζώντων τὴν κρατικὴν καὶ ἰδιωτικο-οικονομικὴν ζωὴν, ἠδυνήθη νὰ παραμείνη ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐπιδιώξεων καὶ κατευθύνσεων ἐνὸς ἀνωτάτου ἰδρύματος ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, χωρὶς νὰ παρεκλίνη οὐδὲ τὸ παράπαν ἐκ τῆς χαροχθείσης γραμμῆς ὑπὸ τῶν ἐμπνευσμένων καὶ φωτεινῶν ἰδρυτῶν τῆς Σχολῆς, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς ἄλλα ἰδρύ-

ματα, τὰ ὁποῖα ἐγκατέλειψαν τὸν τίτλον των καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἰδρύματα ὄχι ἐπαγγελματικά ἀλλὰ ἐκπαιδευτήρια θεωρητικῆς ἐπιστημονικῆς διδασκαλίας. Δυστυχῶς εἰς τὸν ὑποανεπτυγμένον αὐτὸν τόπον μας οἱ τίτλοι, ὁ τύπος δηλαδή, καὶ ὄχι ἡ οὐσία καὶ ἡ πραγματικότης, χαρακτηρίζουν πολλακίς τὰ ἐκπαιδευτικά ἰδρύματα καὶ καθορίζουν τὴν ἀξιολόγησίν των !!

Ἐξ ἑτέρου, ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις τῆς διοικήσεως κατέστησε δυνατὸν τὸν διαχωρισμὸν τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ κυρίως ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀρθῶς εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν, ἐπικεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ. Κατὰ τὸν αὐτὸν Νόμον, ὀρθῶς ἐπίσης, ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς Καθηγητὴν ὁ ὁποῖος δέον νὰ ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τόσον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου—τοῦ ὁποῦ τὰς ἀπόψεις μεταφέρει εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν—ὅσον καὶ τοῦ Διδάσκοντος προσωπικοῦ, τοῦ ὁποῦ τὰς γνώμας διερμηνεύει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς.

Δέον ἰδιαιτέρως νὰ τονισθῆ ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι σῶμα ἀντιπροσωπευτικόν, διότι ἀποτελεῖται ἐκ προσώπων ἐκλεγόμενων ὑπὸ τῶν διοικήσεων τῶν προμηθηθεισῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὀργανώσεων, προσώπων τὰ ὁποῖα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ λογοδοτῶσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς των διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ δρᾶσίν των καὶ συνεπῶς, προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπηυξημένην τὴν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν βαρῶν τὰ ὁποῖα προσιδιάζουν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ μετέχοντος εἰς τὴν διοίκησιν ἐνὸς ἀνωτάτου μορφωτικοῦ ἰδρύματος.

Τὰ ἀνωτέρω ἐσημειώθησαν ἰδιαιτέρως, πρῶτον, διὰ νὰ ἐξαρθῆ δικάως ἡ ὀρθὴ ὑπὸ τοῦ νομοθέτου ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος τῆς διοικήσεως μιᾶς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, καὶ δεύτερον διότι ἡ πείρα ἀπέδειξε πόσον ὀρθὴ ὑπῆρξεν ἡ δοθεῖσα λύσις, ἀφοῦ ἐπὶ τὸσα ἔτη, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς, τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου—ἀνεξαρτήτως προελεύσεώς των καὶ ἀδιαφόρως πρὸς τὰς οἰασδήποτε κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς των πεποιθήσεις—ἤρθησαν πάντοτε εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των, ἔχοντα πάντοτε ὡς γνώμονα εἰς τὰς πάντοτε παμψηφεί ἀποφάσεις των τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ συμφέρον τῆς Σχολῆς.

Εἶναι πράγματι συγκινητικὸν τὸ γεγονός, ὅτι εἰς μίαν τόσον τεταραγμένην ἐποχὴν τὰ ἐκάστοτε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἤρθησαν ὑπὲρ τὰς ἀντιθέσεις ἐργαζόμενα συστηματικῶς, καὶ βεβαίως ἀμισθί, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Σχολῆς, ἀποδεικνύοντα τοιοῦτο τρόπον πόσον ἄξιον πρὸς μίμησιν εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς ὀργανώσεως τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς καὶ τί δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ αὐτοδιοίκησις, ὅταν διαμορφωθῆ εἰς τοὺς διοικοῦντας ἡ συνείδησις τοῦ καθήκοντος ἀπέναντι τῶν ἐκπροσωπούμενων ὑπ' αὐτῶν συμφερόντων. Βεβαίως, ἡ τοιαύτη διαρρύθμισις τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς δὲν εἶναι πρωτότυπος ἀπολύτως, διότι ἀλλαχοῦ ἄλλα τὰ ἰδρύματα τῆς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως διοικούν-

ται παρ' εκπροσώπων τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς τάξεως. Ὑπάρχει ἄλλως τε καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ παράδοσις τῆς Σχολικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἀπὸ τῆς Τουρκοκρατίας διὰ τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν. Ἡ πρωτοτυπία συνίσταται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι εκπροσωποῦνται γενικῶς ὅλαι αἱ ἐνδιαφερόμεναι τάξεις, μὲ συμμετοχὴν τοῦ Κράτους, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογή γίνεται κατὰ τρόπον δημοκρατικόν. Εἶναι, πράγματι, ἄξιον ἰὰ ἐξαρθῆ ὅτι ἐκπρόσωποι τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν βιοτεχνῶν, τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τοῦ τεχνικοῦ κόσμου, τόσον ἀνιδιοτελῶς, τόσον ὁμοφώνως καὶ τόσον καρποφόρως συνεργάζονται ἐν τῇ ἐπιδιώξει ἐνὸς εὐγενοῦς σκοποῦ.

Τὰ ἀνωτέρω ἐτονίσθησαν ἰδιαιτέρως, διότι κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν ὅλως ἀπροσοκῆτως καὶ ὅλως ἀδικαιολογήτως, ἀντὶ αἱ ὀρθαὶ ἀρχαὶ ὀργανώσεως, αἱ ὁποῖαι ἐπρυτάνευσαν εἰς τὴν σκέψιν τοῦ νομοθέτου, νὰ ἐπεκταθῶσι κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς ἄλλα Ἰδρύματα, ἐπεζητήθη ἡ ἀλλαγὴ τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς ἄλλοτε μὲν διὰ Συμβουλίου ὀριζομένου αὐθαιρέτως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν κομματικῶν φίλων, ἄλλοτε δὲ ἐπεζητήθη νὰ ἀντικατασταθῆ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπὸ καθηγητῶν ἄλλων Σχολῶν μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσῶν ἢ καὶ εἰς ἀντίθεσιν εὐρισκομένων μετὰ τὴν Σχολὴν μας καὶ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς ἐὰν ἡ Σχολὴ εἶχε ἀνάγκην ξείνων φώτων διὰ νὰ ἀναδειχθῆ καὶ ὡς ἐὰν οἱ οἰοιδῆποτε Καθηγηταὶ ἄλλων Σχολῶν νὰ εἶχον ἐξαντλήσῃ τὰ περιθώρια τῆς ἐκπαιδευτικῆς τῶν δραστηριότητος εἰς τὰ ἰδρύματα εἰς ἃ καλῶς ἢ κακῶς σήμερον ὑπηρετοῦσι.

Ἀμφότερα τὰ ἰδιόρρυθμα, πράγματι, ταῦτα Σχέδια Νόμων ἐχαρακτηρίσθησαν, καὶ ὀρθῶς, ὑπὸ τε τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν Ὑπουργείων Συντονισμοῦ, Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅσον καὶ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων παραγωγικῶν τάξεων ὄχι μόνον ἀντισυνταγματικά ἀλλὰ καὶ ὡς ἀσύμφορα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν. Φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότερα τὰ σχέδια ταῦτα, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς τῶν ἀπόψεως, εἶναι ἀναντιρρήτως ἀντίθετα πρὸς πᾶσαν ἀντιληψιν διοικητικῆς πολιτικῆς, ἢ ὁποῖα προπαντὸς ἐπιβάλλει τὴν ἀναγνώρισιν μιᾶς τόσον χρηστῆς καὶ τόσον σκοπίμου, ὅσον καὶ ἐπιτυχοῦς καὶ κοινωφελοῦς δράσεως, ὡς ἡ πραγματοποιηθεῖσα παρὰ τὰς τόσον μάλιστα δυσχερεῖς συνθήκας, ὑπὸ τοῦ νομοθετημένου σήμερον ἀντιπροσωπευτικοῦ διοικητικοῦ σώματος τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συμμετέσχον κατὰ τὴν λήξασαν τετραετίαν καὶ ἰδιαιτέρως κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955)56 οἱ κάτωθι:

Π Ρ Ο Ε Δ Ρ Ε Ι Ο Ν

Π ρ ό ε δ ρ ο ς : ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων.

- Α' Αντιπρόεδρος: ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος του
Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀωνύμων Ἐταιρειῶν.
- Β' Αντιπρόεδρος: ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝΑΓΟΣ, αντιπρόσωπος του Ἐμ-
πορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- Γεν. Γραμματεὺς: ΠΑΝΑΓΗΣ ΣΟΛΟΜΟΣ, αντιπρόσωπος τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Ἐταιρείας Ἐπιστημονικῆς Ὀργανώσεως.
- Ταμίης: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΕΡΜΕΝΤΖΗΣ, αντιπρόσωπος τῶν Βιοτεχνι-
κῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.

Μ Ε Λ Η

- ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΚΑΣ, αντιπρόσωπος τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμε-
λητηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς.
- ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος του Ἐμπορικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΗΣ, αντιπρόσωπος τῆς Γενικῆς Συνομο-
σπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος.
- ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΟΥΛΑΣ, αντιπρόσωπος του Συνδέσμου Πτυχιού-
χων τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΚΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος του Ὑπουργείου
Βιομηχανίας.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος του Ὑπουργείου Ἐρ-
γασίας.
- ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΡΑΣ, αντιπρόσωπος του Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, αντιπρόσωπος του Ἐμπορικοῦ
Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.
- ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ, αντιπρόσωπος του Ὑπουργείου Οἰκονο-
μικῶν.
- ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ, Διευθυντῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
- ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ, Ἀντιπρόσωπος Ὑπουργείου Συντονισμοῦ.
- ΜΙΧΑΗΛ ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ, Τμηματάρχης Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδευ-
σεως.

Σ Χ Ο Λ Ι Κ Η Ε Π Ι Τ Ρ Ο Π Η

Τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Σχολῆς ἀπήρτισαν οἱ κάτωθι, οἱ
ὁποῖοι ἔχουν τιμηθῆ διὰ παμψηφεί ἐκλογῆς, τόσον παρὰ του Συλ-
λόγου τῶν Καθηγητῶν ὅσον καὶ παρὰ του Διοικητικοῦ Συμβουλίου,
διὰ τὴν περίοδον μέχρι 31 Αὐγούστου 1957.

1. Πρόεδρος: ὁ Διευθυντῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Καθηγητῆς
τῆς Τεχνικῆς του Οἰκονομικοῦ Βίου καὶ τῆς Λογιστικῆς.
2. Μέλη: οἱ Καθηγηταὶ κ. κ. Χ. Ἀγαλλόπουλος τῆς Κοινωνικῆς
Πολιτικῆς καὶ του Ἐργατικοῦ Δικαίου, Νικ. Θεοδώρου τῆς
Φυσικῆς, Ε. Μαργαρίτης τῶν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ
Στατιστικῆς καὶ Κ. Σημαντήρας του Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο αἱ κάτωθι συνεδριάσεις :

1. Διοικητικοῦ Συμβουλίου	7
2. Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς	48
3. Συλλόγου Καθηγητῶν	3
4. Διαφόρων Ἐπιτροπῶν	27
5. Ἐπιτροπῆς Συντονισμοῦ	5

Διοικητικὸν Προσωπικὸν

ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς ὁ κ. Εὐ. Παρασκευαΐδης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Διευθυντοῦ Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Διαχειριστῆς ὁ κ. Περ. Πετούνης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραμματέως Α' Ὑπουργείου.
3. Γραμματεὺς ἡ Δνὶς Δημήτρα Πανουσοπούλου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Γραφέως Α'.
4. Κλητῆρ ὁ κ. Μᾶρκος Τζανουδάκης, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Α'.
5. Καθαρίστρια ἡ Κα Αἰκατερίνη Φουφοπούλου, ἐπὶ βαθμῶ καὶ ἀποδοχαῖς Κλητῆρος Β'.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

1. Γραμματεὺς Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν ἡ Δνὶς Φανῆ Βακαλοπούλου, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως Ὑπουργείου.
2. Ταμίας ὁ κ. Ἄγγ. Νίνος, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως.
3. Ἐπιμελήτρια Βιβλιοθήκης ἡ Δίς Χρυσούλα Πιπεράκη, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς Γραμματέως Β' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου.
4. Κλητῆρ Παραρτήματος, ὁ κ. Βασ. Σουλιώτης, ἐπὶ ἀποζημιώσει ἴση πρὸς ἀποδοχὰς Κλητῆρος Β'.
5. Καθαρίστρια Παραρτήματος, ἡ Κα Σταυρ. Τζανουδάκη, ἐπὶ ἀποζημιώσει 400 δραχ. μηνιαίως δι' ὀλιγόωρον ἀπασχόλησιν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἡ Διεύθυνσις τῆς Σχολῆς ἐθεώρησαν χρέος νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰ συγχαρητήριά των πρὸς ἅπαν τὸ Προσωπικὸν διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν ζῆλον μετὰ τοῦ ὁποίου ἐργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς.

Ἡ τόσον μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς ἐπιβάλλει ἤδη τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προσωπικοῦ τουλάχιστον δι' ἑνὸς Ἐπιμελητοῦ Σπουδῶν, κεκτημένου δίπλωμα Παιδαγωγικῆς Ἀκα-

δημίας, ενός 'Επιμελητοῦ τοῦ Γραφείου 'Ερευνῶν, μιᾶς δακτυλογρά-
φου πεπειραμένης καὶ δύο κλητῆρων.

Κίνησις Ἐγγράφων

Ἡ κίνησις τῶν ἐγγράφων κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955-
1956 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρωτόκολλον Σχολῆς	Ληφθέντα	1036	'Αποσταλέντα	1092
* Κ.Σ.Ε.	"	65	"	86
* Ἐκδόσεων	"	35	"	42
* Κ.Τ.Μ.	"	14	"	25

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ληφθέντα ἔγγραφα γενικῆς ἀλληλογραφίας δὲν
περιλαμβάνονται αἱ αἰτήσεις ἐξετάσεων, ἔγγραφῆς καὶ ἐκδόσεως
πιστοποιητικῶν. Ἡ κίνησις αἰτήσεων καὶ πιστοποιητικῶν ἔχει ὡς
ἑξῆς:

Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις	711	ἔναντι	671	προηγ. ἔτους
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις	469	"	502	" "
Αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τμηματικὰς ἐξετάσεις	1722	"	1587	" "
Αἰτήσεις ἔγγραφῆς εἰς Κέντρον Στα- τιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως	78	"	113	" "
Ἐκδοθέντα πιστοποιητικὰ (τίτλοι προ- αγωγῆς, πιστοποιητικὰ πτυχίου, πτυχ(α))	1262	"	1195	" "

Ὁ κατωτέρω πίναξ εἶναι συγκριτικὸς τῆς κινήσεως τῆς γενικῆς
ἀλληλογραφίας ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1947/48 ἕως τοῦ 1954/55.

Ἔτη	1947/8	1948/9	1949/50]	1950/1	1951/2	1952/3	1953/4	1954/5
Ληφθέντα	176	91	261	347	285	283	678	1150
Σταλέντα	210	208	352	747	471	340	1081	1090

Τοιουτοτρόπως ἡ Σχολὴ ἐξεπλήρωσε τοὺς ποικίλους μορφωτικούς της σκοποὺς καὶ συγχρόνως ἐπηύξησε τὸ Κεφάλαιόν της κατὰ δραχμὰς 757.706, ἧτοι τὸ ἑτετραπλασίασε περίπου.

Ἡ κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν τετραετίαν χρηματικὴ κίνησις ὑπῆρξεν ἡ κάτωθι εἰς σημερινὰς δραχμὰς :

	Ἔσοδα	Ἔξοδα
1952 3	Δρχ. 942 863	Δρχ. 950 498
1953 4	» 1 157 056	» 1 237 457
1954 5	» 1 503 123	» 1 184 979
1955 6	» 1 876 141	» 1 521 886
Τὸ ὅλον	» <u>5 479 183</u>	» <u>4 894 820</u>

ἧτοι πλεόνασμα ἐσόδων Δρχ. 584.362,80 ἀχθὲν εἰς Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον.

Κατὰ τὴν διετίαν 1953/4 καὶ 1954/5—ἐνῶ ἐτύγχανον γενναίας ἐνισχύσεως διάφορα ἰδιωφελῆ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα—ἡ Σχολὴ εἶχε στερηθῆ πάσης ἐνισχύσεως παρὰ τοῦ Κράτους, παρότι αἱ χορηγηθεῖσαι ἀπαλλαγὰὶ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων σπουδαστῶν ὑπερέβησαν τὰ 40 % τῶν διδάκτρων. Χαρακτηριστικὸν καὶ αὐτὸ δεῖγμα τῆς νοοτροπίας τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὸ μοναδικὸν Ἰδρυμὸς ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητά του ὑπαγόμενον καὶ νὰ ἔχη οὕτω τὴν τιμὴν ὅτι συνέβαλε, τοῦλάχιστον οἰκονομικῶς, εἰς τὴν λαμπράν του λειτουργίαν.

Γ Ε Ν Ι Κ Ο Σ Α Π Ο Λ Ο Γ Ι Σ Μ Ο Σ

τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως 1955/56 κλεισθεῖς τὴν 31/8/1956

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ διδάκτρα	Δρχ. 1 144 700
Ἐκδόσεις	» 208 264
Διάφορα	» 191 397
Ἐπιχορηγήσεις	» 321 780
Τὸ ὅλον	» <u>1 866 141</u>

ΕΞΟΔΑ

Ἔξοδα ἐν γένει	Δρχ. 494 941
Διοικητικῶν προσωπικῶν	» 328 623
Διδακτικῶν προσωπικῶν	» 475 933
Ἐκδόσεις	» 177 367
Ἐπιπλα, σκεύη, βιβλία	» 47 021
Τὸ ὅλον	» <u>1 521 885</u>
Πλεόνασμα χρήσεως	» 344 256
Τὸ ὅλον	» <u>1 866 141</u>

Τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῆς 31ης Αὐγούστου 1956	344 256
ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὡς ἄνω πλεόνασμα 1955/6	δρχ. 330 929
καὶ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τῶν προηγουμένων χρήσεων	»
	<u>675 185</u>
ἤτοι τὸ ὅλον	
ἐνῶ τὸ πρᾶκτῳχθὲν χρηματικὸν ὑπόλοιπον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμ- βουλίου τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1952 ἀνήρχετο εἰς δραχμὰς	90 822
ἤτοι ἐπὶ πλέον δρχ.	<u>584 363</u>

δηλοῖται κατὰ 750 % μεγαλύτερον τοῦ ἀρχικοῦ ὑπολοίπου.

Καὶ ὅμως ἀνευθύνως ἐπίσημοι κύκλοι ὠμίλησαν «περὶ πολυτελοῦς καὶ πολυδαπάνου ἰδρύματος» (!!) ἀποδεικνύοντες ἢ παντελῆ ἄγνοιαν ἢ σκόπιμον διαστροφὴν ὀλοκληρωτικὴν τῆς πραγματικότητος.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Α'. ΣΧΟΛΗΣ

Εἰδικώτερον ὁ λισμὸς τῆς Σχολῆς, ὁ περιλαμβανόμενος εἰς τὸν ὡς ἄνω Γενικὸν Ἀπολογισμὸν χρήσεως 1955/6 εἶναι ὁ κάτωθι :

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς σπουδαστῶν	163 350
Δίδακτρα σπουδαστῶν	838 550
Ἐπιχορηγήσεις	321 780
Διάφορα Ἐσοδα	190 617
	<u>1 514 297</u>
Ἐπὶ πλέον	304 326
	<u>1 818 623</u>
Ἐπὶ πλέον προηγουμένης χρήσεως	

ΕΞΟΔΑ

Διεύθυνσις καὶ Σχ. Ἐπιτροπὴ	63 976
Διοικητικὸν προσωπικόν	294 209
Γενικά Ἐξοδα	224 673
Ἐκτακτὰ Ἐξοδα	64 040
Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ	15 045
Διδακτικὸν προσωπικόν	357 230
Λοιπὴ μορφωτικὴ ἐργασία	63 904
Πρόνοια ὑπὲρ σπουδαστῶν	25 301
Βιβλία καὶ περιοδικὰ	9 614
Ἐπιπλα, σκεῦη, διδακτικὰ ὄργανα	37 407
	<u>1 155 399</u>
Ἐπὶ πλέον εἰς νέον	663 224
	<u><u>663 224</u></u>

Β'. ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ειδικότερον ὁ λ/σμός τοῦ Κ.Σ.Ε. περιλαμβανόμενος εἰς τὸν ὡς ἄνω
*Απολογισμὸν, ἀναλύεται ὡς ἑξῆς :

ΕΣΟΔΑ

Δικαιώματα ἐγγραφῆς	33 400	
Δίδακτρα	109 400	
Διάφορα	10 780	
	153 580	
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	1 797	155 377

ΕΞΟΔΑ

*Αμοιβαὶ Καθηγητῶν	118 703	
* Διοικ. Προσωπικοῦ	12 814	
Γενικά *Εξοδα	20 106	151 623
	37 620	189 243
*Ἦτοι ὑπόλοιπον 31.8.1956		3 754

Γ'. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ειδικότερον ὁ λ/σμός τῶν ἐκδόσεων περιλαμβανόμενος εἰς τὸ ἄνω
Γενικὸν *Απολογισμὸν ἔχει ὡς ἑξῆς :

ΕΣΟΔΑ

Συνδρομαὶ καὶ ἀγγελίαι	205 635	
Δωρεαὶ Καθηγητῶν	2 629	
	208 264	
*Υπόλοιπον προηγούμενης χρήσεως	14 805	223 069

ΕΞΟΔΑ

*Σπουδαί>	112 438	
*ΝΕΑ τῆς ΑΣΒΣ>	44 996	
Λοιπαὶ *Εκδόσεις	19 933	177 367
	177 367	
*Αμοιβαὶ	21 600	
Διάφορα *Εξοδα	15 895	214 862
	37 495	252 357
*Ἦτοι ὑπόλοιπον εἰς νέον		8 207

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Είς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 20 τεῦχος τῶν ΝΕΩΝ τῆς ΑΣΒΣ ἔχει δημοσιευθῆ ἡ ἔκθεσις τῶν κ.κ. Γερασίμου Καμπίτη καὶ Σπυρίδωνος Κοντομάρη ἐλεγκτῶν τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἐκ τῆς ὁποίας διαπιστοῦται κατὰ τρόπον ὑπεύθυνον καὶ πανηγυρικόν ὅτι: «ὁ ἔλεγχος διεξήχθη λεπτομερῆς καὶ ἐξαντλητικώτατος, διὰ δὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐξηλέγχθησαν ἅπαντα τὰ προσκομισθέντα στοιχεῖα καὶ ὅτι ἡ ἐλεγχθεῖσα περίοδος κατέδειξε πλήρη τάξιν, ἀρτίαν ὀργάνωσιν, πνεῦμα λελογισμένης οἰκονομίας καὶ πολιτικῆν σκοπίμου καὶ νομίμου διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Σχολῆς».

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἀποσπάσματα καὶ συμπεράσματα τῆς ἐν λόγῳ Ἐκθέσεως Ἐλέγχου:

«Ἡ Σχολή, καίτοι—ὡς ἀποτελοῦσα Νομικὸν πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου—δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διαχειρίσεως διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐν τούτοις καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων παρουσιάζει εἰς τὰς διαχειριστικὰς πράξεις αὐτῆς πρυτανεῦον τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Δημοπρασίαι διεξήχθησαν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν καλυτέρων καὶ συμφερωτέρων μειοδοτῶν κατὰ τὰς ἐκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας προμηθειῶν, ἐπισκευῶν κλπ. τῆς Σχολῆς καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις αὐτῆς διαπνέονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῶν διεπουσῶν τὴν διαχείρισιν τῶν Δημοσίων οἰκονομιῶν.

Αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις πασῶν τῶν ἐλεγχθεισῶν χρήσεων εἶναι ἐγκεκριμέναι ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐμφαίνονται ἐκ τῶν τηρουμένων ἐπισήμων πρακτικῶν αὐτοῦ, ἔχουσι δὲ καταχωρηθῆ κανονικῶς καὶ μετὰ τάξεως εἰς τὰ οἰκεία λογιστικὰ βιβλία, τηρούμενα ἐπίσης μετὰ πλήρους ἐνημερότητος. Τὰ χρησιμοποιοθέντα καθ' ὄλας τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονομικὰς χρήσεις ἐντάλματα πληρωμῶν ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 195 καὶ φθάνουσι μέχρι τοῦ αὐξ. ἀριθμοῦ 1993 ἄνευ διαγραφῆς τινος ἢ ἀκυρώσεως. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια εἰσπράξεων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ αὐξ. ἀριθμ. 79 καταλήγοντα εἰς τὸν αὐξ. ἀριθμ. 691, ἐπίσης ἄνευ διακοπῆς τινος λόγῳ ἀκυρώσεως ἢ διαγραφῆς κλπ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογισμὸν «Ἐξέταστρα Καθηγητῶν», τὸ ἀντίστοιχον ποσόν, τὸ σημειούμενον εἰς τὰ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα ἐκάστου τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, δὲν περιέχεται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τοὺς ἐξεταστὰς Καθηγητὰς ἀλλὰ κατανέμεται ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων περιπτώσεων.

Τὸ ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τῆς Σχολῆς εἶναι τὸ μεθ' ἐκάστην χρῆσιν ἀπομένον μικρὸν ἐνίοτε πιστωτ. ὑπόλοιπον, ἐκμηδενίζομενον σχεδόν, ὡσάκις ἀπρόβλεπτοι καὶ ἀναγκαῖαι δαπάναι ἀναγκάζουσι τὴν Διοίκησιν τῆς Σχολῆς νὰ καταφεύγῃ εἰς τοῦτο, παρὰ τὰς καταβαλλο-

- μένας μεγάλας προσπάθειας πρὸς ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν ἐξικνουμένων
- πολλάκις μέχρις ἐπηρεασμοῦ τῶν κυρίων εἰσέτι σκοπῶν τοῦ προορι-
- σμοῦ καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητος τῆς Σχολῆς. Ἄρκει νὰ ση-
- μειωθῆ ἓν προκειμένῳ, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς παρούσης ἀναφέρομεν, δι
- οὐ κ.κ. Καθηγηταί, κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονομικὰς περιόδους,
- ἔλαβον ὀλιγώτερα τῶν ὄσων ἐδικαιούντο, εἰς δὲ τὸν γεσσηματῆα τῆς
- Σχολῆς εἶχον ἀνατεθῆ ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα καὶ χρεὴν διὰ
- χειριστοῦ ἀνεῦ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς, παρὰ τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντα μεθ'
- ὧν οὗτος εἶναι ἐπιφορτισμένος, μέχρις οὗ ἡ Σχολὴ ἠδυνήθη νὰ ἀναθήσῃ
- τὴν διαχείρισιν τοῦ χρηματικοῦ αὐτῆς κλπ. εἰς ἴδιον Διαχειριστήν, ὡς
- καὶ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς αὐτῆς προβλέπει. "Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν
- Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς (ἴσως διὰ λόγους ἐπίσης οἰκονομίας) δὲν προ-
- βλέπεται μισθοδοσίᾳ τῆς θέσεώς του, περιοριζομένον μόνον εἰς τὰς
- ὡς καθηγητοῦ ἀμοιβὰς του καὶ τ' ἀπαραίτητα ἐξοδα κινήσεως καὶ πα-
- ραστάσεως. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν παρουσιαζομένων ἐκάστοτε οἰκονο-
- μικῶν δυσχερειῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ δι' αὐξήσεως τῶν ἐσόδων
- τῆς Σχολῆς. "Ἐν τῶν μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων αὐτῆς (ἐπι-
- τραπήτω νὰ ἐκφράσωμεν τὴν γνώμην) θὰ ἦτο καὶ ἡ αὐξησις τῶν ἐπιχο-
- ρηγήσεων, ὡς ἐπίσης ὁ περιορισμὸς τῶν πολλαπλῶν ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τῶν
- διδάκτρων κλπ. αἵτινες ἔχουσιν ἐπιβληθῆ κυρίως διὰ τοῦ ἀρθρ. 27 τοῦ
- Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς. Διὰ τῆς δημιουργίας ἰδιαιτέρου ἀποθέματος
- ἡ Σχολὴ θὰ ἠδύνατο νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου οἰκήμα-
- τος, διδαστηρίου καταλληλοτέρου καὶ συγχρονισμένου, δεδομένου δι
- τὸ δαπανηθὲν ποσὸν δι' ἐνοίκια μόνον κατὰ τὴν χρῆσιν 1954-55 ὑπερ-
- βαίνει τὰς 107.000 δραχμάς, τὰ δὲ οἰκήματα εἰς ἃ στεγάζεται δὲν πλη-
- ροῦσι γενικῶς τοὺς ὄρους τῆς ἐκπαιδευσεως ὡς ἰδρύματος ἀνωτέρων
- σπουδῶν. Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων καὶ
- λοιπῶν εἰδῶν διδασκαλίας δὲν ἐγένοντο κατὰ τὰς ἐλεγχθείσας οἰκονο-
- χρήσεις. Ἡ ἀξία αὐτῶν σημειοῦται εἰς τὰ βιβλία καὶ τοὺς ἐκάστοτε
- συντασσομένους Ἰσολογισμοὺς μετὰ τὴν τιμὴν τῆς κτήσεως των. Καὶ ναὶ
- μὲν μία ἀποτίμησις αὐτῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας δυνα-
- τὸν ν' ἀποδείξῃ καὶ μεγαλυτέραν ἔτι ὀξίαν τῆς ἐν τοῖς βιβλίοις καὶ τῶ
- Ἰσολογισμῷ σημειουμένης (καὶ τοῦτο λόγῳ μεταβολῶν εἰς τοὺς ἐκά-
- στοτε οἰκονομικοὺς παράγοντας), ἡ ἀντιμετώπισις ὁμῶς τῆς περιπτώ-
- σεως διὰ μιᾶς γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων δι-
- δασκαλίας, βιβλιοθήκης κλπ. δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπαραίτητος ἐν προ-
- κειμένῳ, ἴσως δὲ καὶ ἐπιβεβλημένη πρὸς καθορισμὸν τῶν περυσια-
- κῶν στοιχείων τοῦ πραγματικοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Σχολῆς.
- Ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέραμεν, διαχειριστικαὶ ἀνωμαλῆαι
- δὲν παρετηρήθησαν κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα ἐλεγχον τῶν ἐν λόγῳ οἰκο-
- νομικῶν χρήσεων. Αἱ ἐκ παραδρομῆς σημειωθεῖσαι παραλείψεις καὶ
- μικρολάθη, ἐκ τῶν συνήθων καὶ ἀσημάντου ἀξίας, ὑποδείχθησιν διωρ-
- θώθησαν καὶ συνεπληρώθησαν.

• Ἡ σύνθεσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς ἀπὸ τοῦ ἀ-

• καδημαϊκοῦ ἔτους 1949-50 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1954-55 (χρονικὸν διὰ

» σθημα τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνταλθέντος καὶ διεξαχθέντος ἐλέγχου),
 » ἔχει ὡς ἑξῆς :

» Α. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1949 - 50 μέχρι καὶ τοῦ 1952 - 53
 » εἰς τὴν Σχολὴν ἐδίδαξαν :

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	22
2) Ἐπίκουροι—Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἑτέρους	5
	<hr/>
Ἐν ὅλῳ	34

» Β. Ἀπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1953 — 54 καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὴν
 » Σχολὴν διδάσκουσι :

1) Τακτικοὶ Καθηγηταὶ	21
2) Ἐπίκουροι—Ὁμότιμοι Καθηγηταὶ	7
3) Ἐδόθη ἐντολὴ διδασκαλίας εἰς ἑτέρους	4
	<hr/>
Ἐν ὅλῳ	32

» Τὸ Τακτικὸν Διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς, ὡς ἔχει καὶ
 » σήμερον ἔτι, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἀπαρτίζεται ἐκ
 » τῶν ἑξῆς :

» Ἐξ ἑνὸς Γραμματέως, ἑνὸς Διαχειριστοῦ, ἑνὸς γραφέως, ἑνὸς
 » κλητῆρος καὶ μιᾶς καθαριστρίας (ἄρθρ. 55 Ὄργανισμοῦ).

» Τὸ ἐν λόγῳ προσωπικὸν—ἴδια μετὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ὄγκου τῶν
 » ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς, συνεπέα καὶ τῆς ὡς ἀνωτέρω παρουσιαζομέ-
 » νης προόδου—εἶναι ἀνεπαρκέστατον εἰς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

» Ἴνα ἀντιμετωπίσῃ ἡ Σχολὴ τὰς οὕτω παρουσιαζομένας ἀνάγκας
 » καὶ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ ἀνεπαρκοῦς τακτικοῦ προσωπικοῦ ἠναγκά-
 » σθη, ἐκ τῶν πραγμάτων, νὰ προσλάβῃ καὶ ἑκτακτον ἢ ἐπὶ ἀποζημιώ-
 » σει τοιοῦτον, τοποθετηθέντος ἑνὸς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου εἰς τὸ Λογι-
 » στήριον, ἑτέρων δὲ δύο ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς κλητῆρος, ἀπα-
 » σχολουμένων ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ Τμήμα Ἐκδόσεων, εἰς τὴν Βιβλιο-
 » θήκην, τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν καὶ τὰ
 » λοιπὰ Ἰδρύματα τῆς Σχολῆς. Ἡ ἀπαιτουμένη πρὸς τοῦτο δαπάνη ἔχει
 » ἀχθῆ εἰς βᾶρος τοῦ λογ/σμοῦ « Ἐνίσχυσις ἢ ἐπιχορήγησις Τμήματος
 » Ἐκδόσεων», πρὸς λογιστικὴν καὶ διαχειριστικὴν τακτοποίησιν αὐτῆς.

» Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑφίσταται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἑκτακτὸν προσω-
 » πικὸν εἶναι ἀπαραίτητον καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν κανονικὴν
 » καὶ εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Σχολῆς καὶ ὅτι ἀπο-
 » λύτως δεδικοιολογημένη ἢ σχετικὴ δαπάνη.

» Ἔργων ὁμῶς δικαιοσύνης καὶ συμφέρον τῆς Σχολῆς (πρὸς ἐπαύ-
 » ξησιν καὶ τοῦ ζήλου τῶν οὕτω ἐργαζομένων) ἄς ἐπιτραπῇ νὰ φρονου-
 » μεν ὅτι θὰ ἦτο ἡ μέριμνα, ὅπως διὰ συμπληρώσεως τῶν οἰκείων δια-
 » τάξεων τοῦ ἰσχύοντος Ὄργανισμοῦ ἐπέλθῃ μόνιμος τακτοποίησις τοῦ
 » περιωρισμένου ἄλλωστε ἀριθμοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ (κατὰ γενικὴν
 » ὁμολογίαν ἀόκνως καὶ μετὰ προθυμίας μέχρι σήμερον ἐκτελοῦντος
 » τὰ καθήκοντά του), συνέπεια τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἐπίσης καὶ ἡ τυπικὴ
 » διαχειριστικὴ τακτοποίησις τοῦ τρόπου τῆς ἀμοιβῆς του.

- » Καθώς και άνωτέρω άνευγράφη εις τὰ άναλυτικά στοιχεία τών
- » έξόδων διαφόρων οικονομικών χρήσεων περιλαμβάνεται και κονδύλιον
- » ύπό τόν τίτλον «ένίσχυσις Ιδρυμάτων τής Σχολής κλπ.». Λεπτομέρεια
- » περί τοϋ αξιολόγου τών προσφερομένων ύπηρεσιών, τής συμβολής εις
- » τήν λειτουργίαν και πρόοδον τής Σχολής και τοϋ έν γένει έργου τών
- » έν λόγω Ιδρυμάτων, προκύπτουσαι και έκ τοϋ ένεργηθέντος έλέγχου
- » επί τών καθ' έκαστα οικονομικών χρήσεων αυτών (άπό τής Ιδρύσεως
- » των), παρατίθενται κατωτέρω.

- » Ο ειρημένος έλεγχος διεξήχθη ώς συνέχεια τοϋ προηγουμένου,
- » δεδομένου ότι τὰ έν λόγω Ιδρύματα είναι άπόλυτα έξαρτήματα τής
- » Σχολής, λειτουργοϋσιν ύπό τήν άμεσον έποπτείαν της και προσφέρου-
- » σι τας ύπηρεσίας των διά λογαριασμόν αυτής, άπλως δέ διά λόγους
- » εύρυθμίας και τάξεως έγένετο ο χωρισμός τών διαχειρίσεων τών δύο
- » κυριωτέρων έξ αυτών, δι' ός προβλέπονται και πραγματοποιούνται
- » έσοδα και δαπάναι.

» Έκ τοϋ έλέγχου τούτου προέκυψαν τὰ ακόλουθα :

- » Παρά τή Σχολή λειτουργοϋσιν άπό έτών αι ώς κατωτέρω βοη-
- » θητικαι ύπηρεσίαι, Ιδρυθείσαι παρ' αυτής ώς άπαραίτητοι, συμπληρού-
- » σαι τό όλον έργον αυτής και συμβάλλουσαι τὰ μέγιστα εις τήν έν γέ-
- » νει εύρυθμον λειτουργίαν της, τήν διαφώτισιν τής σπουδαζούσης νεο-
- » λαιας και τήν διαφήμισιν της έν τή Σχολή συντελουμένης εργασίας και
- » τών προόδων αυτής εις τό μορφωτικόν έν γένει πεδίον τοϋ κύκλου τών
- » σπουδών αυτής. Τά Ιδρύματα ταϋτα λειτουργοϋντα ύπό τήν άμεσον
- » έποπτείαν τής Σχολής είναι τὰ εξής :

Α'. Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως.

Β'. Τμήμα Έκδόσεων.

Γ'. Γραφείον Βιομηχανικών και Έμπορικων Έρευνών.

- » Διά τήν εύκολωτέραν παρακολούθησιν τής οικονομικής καταστά-
- » σεως τών Ιδρυμάτων τούτων έκρίθη σκόπιμον, όπως έκαστον αυτών
- » έχη (ιδίαν χρηματικην διαχείρισιν κειωρισμένην άπό τήν γενικήν
- » τοιαύτην τής Σχολής, έξαιρέσει τοϋ Γραφείου Βιομηχανικών και
- » Έμπορικων Έρευνών, τοϋ όποιου ή όλη εργασία διεξάγεται σχεδόν
- » άνευ δαπάνης.

- » Ο διενεργηθείς έλεγχος επί τών οικονομικών διαχειρίσεων τών
- » ειρημένων Ιδρυμάτων, άπό τοϋ έτους τοϋ οικονομικοϋ διαχωρισμοϋ
- » αυτών άπό τής Σχολής μέχρι τής χρήσεως τοϋ οικονομικοϋ έτους
- » 1954—55, απέδειξε τὰ κατωτέρω άποτελέσματα.

Α) Κέντρον Στατιστικής Έκπαιδεύσεως

(Θεωρηθέν άπαραίτητον συμπλήρωμα
τοϋ κύκλου τών Σπουδών τής Σχολής)

- » Τοϋτο ήρχισε λειτουργοϋν παρά τή Σχολή έλευθέρως άπό τοϋ
- » άκαδημαϊκοϋ έτους 1952—53, άναγνωρισθέν έν τέλει και νομικώς διά
- » τοϋ άπό 3.9 1955 Β. Δ)τος (Φ.Ε.Κ. άρ. 251—Τ.Α' τής 12.9.1955).

» Έχει Ιδίαν χρηματικήν διαχείρισιν, καί μέχρι τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1954—55 παρουσιάζει αὐτάρκειαν, λόγω συρροῆς πρὸς μετεκπαιδευσιν ἄρκετοῦ ἀριθμοῦ Δημοσίων ὑπαλλήλων καί τοιοῦτων τῶν διαφόρων Ὁργανισμῶν.

» Τὰ ἔσοδα τοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς Α.Σ.Β.Σ. Ἰδρύματος προέρχονται ἐκ τῶν ἐγγραφῶν καί διδάκτρων τῶν μετεκπαιδευομένων σπουδαστῶν (ὑπαλλήλων κλπ.) καί ἐκ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων οἰκείων τίτλων σπουδῶν.

» Ἐκ τοῦ γενομένου ἐλέγχου τῶν στοιχείων τῆς διαχειρίσεως κατὰ οικονομικά ἔτη προέκυψαν τὰ κάτωθι :

» Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω στοιχείων ἐμφαίνεται, ὅτι τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως κατώρθωσε ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ δι' ἀντιμετώπισεως τῶν ἀπαιτηθέντων ἐξόδων τῆς λειτουργίας του ἐκ τῶν ἰδίων του σχεδὸν ἐσόδων ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς.

» Λειτουργεῖ κανονικώτατα, προσφέρον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ὅλον ἔργον αὐτῆς καί τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

Β'. Τμῆμα Ἐκδόσεων

» Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1947—48 ἐπετεύχθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἡ ἐκδοσις ἐπιστημονικῆς ἐπετηρίδος. Ἡ ἀξιόλογος αὕτη ἔκδοσις οὐχὶ μόνον ἐκάλυψε πλήρως τὰ γενόμενα πρὸς τοῦτο ἔξοδα, ἀλλ' ἠῤῥησε τὸ κύρος τῆς Σχολῆς, συγχρόνως δὲ ἐγένετο καί μέγιστος διαφημιστικὸς παράγων αὐτῆς ὡς ἀνωτέρου ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος. Ἡ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ταύτης ἐκδόσεως ἐπηῤῥησε τὸν ζῆλον τῶν ἐπὶ τούτῳ συνεργατῶν καί τῶν διοικούντων τὴν Σχολὴν καί ὤθησε πρὸς συνέχισιν τῶν ἐκδόσεων καί ἐτέρων τευχῶν κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, μέχρι τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—51 ἐδημιουργήθη παρὰ τῆς Σχολῆς τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα, μὲ ἰδίαν ἐπίσης χρηματικὴν διαχείρισιν. Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀντὶ τῆς ἐπετηρίδος ἐκδίδει σήμερον τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» ἀποτελοῦν καθαρῶς ἐπιστημονικὸν ἔργον καί ὄργανον τῆς Σχολῆς, εἰς ὃ δημοσιεύονται αἱ διαλέξεις καί ἄλλαι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι Καθηγητῶν καί ἄλλων ἐπιστημόνων.

» Ἐν τέλει, ὡς καί ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται, ἡ Σχολὴ διὰ τῶν ἐκδόσεων τῆς καί κυρίως διὰ τῶν δύο περιοδικῶν ὀργάνων αὐτῆς «Σπουδαί» καί «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.» συμβάλλει σημαντικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου ἰδίως ἀπὸ οικονομικοκοινωνικῆς πλευρᾶς.

» *Ὁλόκληρος ἡ σοβαρωτάτη αὕτη προσπάθεια τῶν ἐκδόσεων ἐγένετο μέχρι τοῦδε ἄνευ οὐδεμιᾶς οικονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς Σχολῆς. Εἰς τοῦτο συνέτειναν μεγάλως αἱ ἄνευ ἀμοιβῆς τινας προσφερθεῖσαι ὑπηρεσίαι τῶν συνεργατῶν (Καθηγητῶν) καί λοιπῶν Ἐπιστημόνων) καί τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ἀγαλαβόντος ὅλον σχεδὸν τὸ βῆρος τῆς διευθύνσεως καί τοῦ συγτονισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ἔργου τῶν ἐκδόσεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπίσης ἰδιαίτερος ἀμοιβῆς.*

Γραφείον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν

(Ἴδρυθὲν συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7 τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, Β.Δ)μα
15.4.1948 Φ.Ε.Κ. 105 Τ Α' τῆς 26.4.48)

»Διὰ τὸ γραφεῖον Β. καὶ Ε. Ἐρευνῶν δὲν ὑφίσταται ἰδιαίτερα οἰκονομικὴ διαχείρισις· τοῦτο, καθ' ὅσον ἡ ὅλη ἐργασία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐκτελεῖται σχεδὸν ἄνευ δαπάνης· τόσον δὲ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου, ὅσον καὶ οἱ συνεργάται Καθηγηταὶ καὶ τρίτοι προσφέρονσι τὰς ὑπηρεσίας των δωρεάν.

»Σημειωτέον διὲ παρά τῷ Γραφείῳ τούτῳ λειτουργοῦσι δύο ση-
μαντικαὶ Ἐπιτροπαί, τοῦτέστιν ἡ τῆς Τουριστικῆς Βιομηχανίας καὶ ἡ
τοῦ Ἑλληνικοῦ Λογικοῦ Σχεδίου. Ἐπίσης τὸ Γραφεῖον Β)κῶν καὶ Ἐμ)κῶν
Ἐρευνῶν ἐπεξεργάζεται ὅλας τὰς μελέτας τῶν σπουδαστῶν, ἐπι-
μελεῖται τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν ὀργανωτικῶν καὶ λογιστικῶν μονογρά-
φιων καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ προ-
βλεπομένην. Πάντα δὲ ταῦτα ἄνευ ἀμοιβῆς τινος, ἐξαιρέσει ἐνὸς ἐπι-
μελητοῦ Ὄργανώσεως, ἀμειβομένου ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀπο-
ζημειώσει 1.000 δραχμῶν.

»Περαίνοντες πάντα τὰ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐκθέσει διαλαμβανόμενα,
ἀς ἐπιτραπῆ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ἐντύπωσιν διὲ ἡ Ἄνωτε. Σχολὴ Βιομη-
χανικῶν Σπουδῶν (ὡς λειτουργεῖ σήμερον) ἀποτελεῖ ἄριστον ἐπιστημο-
νικὸν Ἴδρυμα ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ συντελουμένη ἐν αὐτῇ
ἐξαιρετος ἐπιστημονικὴ ἐργασία περιάγει τὸ Ἴδρυμα εἰς ἀνωτέραν Σχο-
λὴν περιωπῆς, ἐμπεδουμένην ὁλοῦν καὶ περισσότερον εἰς τὴν συνείδησιν
τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἐπισύρουσαν οὐγχρόνως καὶ τὴν ἐκτίμησιν
τοῦ βιομηχανικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Ἡ μόνη παρατηρουμένη ἔλλειψις
εἶναι ἡ μὴ εἰσέτι ἀπόκτησις ἰδιοκτητοῦ καὶ συγχρονισμένου διδαστηρίου
οἰκῆματος, τοῦ ὁποίου ἡ πραγματοποίησις, ἐκτὸς ἄλλων, ἤθελεν ἴσως
συντέλεσει καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ αὐτάρκειαν ἔτι τῶν οἰκονομικῶν
τῆς Σχολῆς, ἀφ' ἐνός μὲν διὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἐκπαι-
δεύσεως μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ σπουδαστῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς ἀ-
παλλαγῆς ἀπὸ τῶν καταβαλλομένων ἐνοικίων, ἅτινα σήμερον ἀνέρχον-
ται εἰς 120.000 δραχμὸς ἐτησίως».

Ἡ Σχολὴ χαίρει ἰδιαίτερος διὰ τὰ πορίσματα τοῦ γενομένου ἐ-
λέγχου τὰ ὁποῖα, πράγματι, συνιστοῦν μίαν ἠθικὴν ἐπιβράβεισιν τοῦ
ἐπιτελοσθέντος τόσον ἐπιπόνου καὶ τόσον εὐρέος ἔργου τῆς Σχολῆς.
Πράγματι πνεῦμα τάξεως, ὀργανώσεως, ἐνημερότητος καὶ λελογισμέ-
νης οἰκονομίας ἐπρυτάνευσαν εἰς τὴν ὅλην διαχείρισιν τῆς Σχολῆς καὶ
τὸ ὅλον ἔργον ἐπραγματοποιήθη μὲ ἀσήμαντα μέσα καὶ μὲ θυσίας ὀχι-
μικρὰς τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ. Τὸ πόρισμα τοῦτο ἀποτελεῖ
τὴν καλυτέραν κριτικὴν διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν χωρεῖ εἰς τὸ ἔργον τῆς
ἡ Σχολῆς. Ἀποτελεῖ ὁμῶς καὶ καταπελτικὴν ἀπάντησιν κατὰ παντός
ἰσχυρισμοῦ, ὅτι ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς ὑπῆρξεν πολυτελής ἢ δαπανηρά.

Διότι δυστυχώς και η άνοκρβεια αϋτη διευτώθη παρὰ γνωστών ύπευθύνων αλλά κρυπτομένων έπιμελώς συκοφαντών. Όταν είναι εις δλους άντιληπτόν και τὰ διαχειριστικά στοιχεία κρραυγάζουν και οι αριθμοί είναι άμείλικτοι ότι έπετεύχθη τὸ μέγιστον τής έκπαιδευτικής προσπάθειας μετά των μέσων, πᾶσα κακόβουλος αίτίασις πολιτείας συντρίβεται εις τὸν γρανίτην τής αλήθειας, ότι η Σχολή δέν αποτελεί άπλως οικονομικόν Ὀργανισμόν κοινής ώφελείας αλλά άνωτέρας πνοής πνευματικὴν Ιδεολογικὴν προσπάθειαν Δ. Συμβούλων και Καθηγητῶν φιλοδοξούντων νά κοσμήσουν τὸν τόπον με έν νέον, υγιές, ύποδειγματικόν και πρωτοπόρον μορφωτικόν Ἰδρυμα, τελούν εις τὴν ύπηρεσίαν τής Κοινωνίας, των νέων και τοῦ κράτους.

Ἡ Σχολή συνήνησε πολλά έμπόδια, πλείστας άντιδράσεις, πολλές κακότητας και άπιθάνους άνοησίας· εὔρεν όμως έπίσης κατά τὴν έπιτέλεισιν τοῦ καθήκοντός της και τὴν έμπιστοσύνην και τὴν εκτίμησιν, τὴν αγάπην και τὴν στοργὴν πολλῶν και εὐτυχῶς, τὸ πλῆθος των τελευταίων καθημερινῶς αὐξάνει.

Ἡ Σχολή θεωρεῖ τὴν γενομένην εκθεσιν πολύτιμον ήθικὴν ένίσχυσιν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ έθνικοῦ έργου της.

Ἡ εκθεσις ὀρθῶς τονίζει ότι η Σχολή ήδυνήθη νά ζήση και νά αναπτυχθῆ χάρις εις τὸ Διδακτικόν Προσωπικόν, τὸ ὁποῖον επί ̄τη δέχεται και λαμβάνει μειωμένας τὰς νομίμους ἀμοιβὰς του και διαθέτει μέρος των ὑπὲρ αὐτοῦ έξετάστρων διὰ γενικωτέρας τής Σχολῆς ανάγκας.

Ἡ εκθεσις έξαίρει τὴν λαμπρὰν προσπάθειαν τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, άνευ δαπάνης τινός διὰ τὴν Σχολήν, τὴν άνευ επιβαρύνσεως λειτουργίαν τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδύσεως και τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν.

Ἀκόμη η εκθεσις σημειώνει τὴν γενικωτέραν έπιστημονικὴν και μορφωτικὴν εργασίαν τής Σχολῆς, με τὰ περιδικά της και τὰς λοιπὰς εκδόσεις της. Τοῦτο αποτελεί τὴν καλύτεραν ὑπηρεσιακὴν δικαίωσιν τοῦ προγράμματος επαφῆς τής Σχολῆς με τὸ εὔρυτερον κοινόν, ὡς και κατατοπισμοῦ των σπουδαστῶν της επί γενικωτέρων θεμάτων, διὰ δημοσιευμάτων και διαλέξεων, ὧν η ἀπήχησις εις τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ έπιστημονικοῦ και παραγωγικοῦ κόσμου ὑπῆρξε τῶσον ένθουσιώδης.

Τελικῶς, εκ των αριθμῶν τής εκθέσεως αποδεικνύεται ότι η Σχολή αϋτη, με τὴν εὔρυτάτην εκπαιδευτικὴν δράσιν και τὴν τῶσον ζωτανὴν προβολήν, επιβαρύνει οικονομικῶς τοὺς σπουδαστὰς της ὀλιγώτερον ἀπὸ πᾶν άλλο Ἰδρυμα άνωτάτης εκπαιδύσεως εις τὴν Χώραν μας χάρις εις τὴν άνωτέραν άντίληψιν τής έννοίας «καθῆκον» τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ της και τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου φεικνὴν καθοδήγησιν τής λειτουργίας της.

Γ'. Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΝ ΤΗ ΣΧΟΛΗ

ΟΙ ΔΙΔΑΞΑΝΤΕΣ

(Τακτικοί — Έπίκουροι — Έντολαι Διδασκαλάς)

- Όνοματεπώνυμον—Διεύθυνσις—Τηλέφωνα—Μαθήματα—Έτος σπουδών
- Αγαλλόπουλος Χρήστος*, Πιπίνου 10, ΆΑθηναι—Τηλ. 814.713
Κοινωνική Πολιτική και Έργατικόν Δίκαιον (Γ).
- Αγαπηίδης Σωτήριος*, Ραβινέ 6, ΆΑθηναι—Τηλ. 72.876
Πολιτική Οικονομία (Α).
- Γεδεών Σοφία*, Κ. Σταυροπούλου 3Α, ΆΑθηναι—Τηλ. 873.389
Ψυχοτεχνική (Γ).
- Γεωργαντόπουλος Έλευθέριος*, Σαχτούρη 103, Πειραιεύς—Τηλ. 40.384
Θαλάσσιαι Μεταφοραί (Β).
- Γεωργιάδης Μάριος*, Σίνα 10, ΆΑθηναι—Τηλ. 21.580
Άποτιμητική (Β).
- Γιαννόπουλος Γιάννης*, 28ης Όκτωβρίου 11, Ν. Ψυχικό—Τηλ. 672.451
Βιομηχανική Τεχνολογία (Ήλεκτροτεχνία (Β).
- Δελούκας Νικόλαος*, Κανάρη 27, Κηφισιά—Τηλ. 018.173
Έμπορικόν και Βιομηχανικόν Δίκαιον (Β).
- Δερτιλής Παναγιώτης*, Λουκιανού 28, ΆΑθηναι—Τηλ. 72.659
Δημοσία Οικονομία (Β).
- Δημητρακάκης Δημήτριος*, Ζωοδόχου Πηγής 57, ΆΑθηναι—Τηλ. 610.465
Ίδιωτικόν Δίκαιον (Α).
- Θεοδώρου Νικόλαος*, Ι. Δροσοπούλου 113, ΆΑθηναι—Τηλ. 875.215
Φυσική (Α).
- Καλλιαβς Άριστομένης*, Πεντέλης - Μαβίλη 1, Ψυχικόν—Τηλ. 673.786
Γεωγραφία (Α).
- Καμβυσίδης Δημήτριος*, Τενέδου 28, ΆΑθηναι—Τηλ. 872.314
Λογιστικά Άσκήσεις (Α—Γ).
- Κανελλόπουλος Χρήστος*, Λέρου 9, ΆΑθηναι—Τηλ. 876—633
Μεταφοραί (Β).
- Καραβς Χρήστος*, Άριστοτέλους 96, ΆΑθηναι—Τηλ. 810.293
Γαλλικά (Α και Β).
- Κατσιπης Γεώργιος*, Άγκύλης 43, ΆΑθηναι—Τηλ. 91.342
Σωματική Άγωγή.

- Κόλλιας Δημήτριος*, *Αγ. Λαύρας 105, *Αθήναι—Τηλ. 881.900
*Ιδιωτική Οικονομική (B).
- Κουβέλης Πέτρος*, Μεσογείων 137, *Αθήναι—Τηλ. 663.648
Βιομηχανική και *Ενεργειακή Πολιτική (Γ).
- Κουβόπουλος Χρήστος*, *Ιεροσολύμων 14, *Αθήναι· Γκιζελή—Τηλ. 811.303
Λογιστικά *Ασκήσεις (A—B—Γ).
- Κουτσογιάννης *Ιωάννης*, *Υψηλάντου 5, *Αθήναι—Τηλ. 70.107
*Ασφαλιστικά (B).
- Κυρκελίτσος *Ανδρέας*, *Εθνικής Στέγης 16, Νέα Σμύρνη—Τηλ. 96.732
*Εμπορική Πολιτική (Γ).
- Λέτσας Φρίξος*, Σίνα 23, *Αθήναι—Τηλ. 615.894
*Οργάνωσις *Εργοστασίων (Γ).
- Μαργαρίτης Ευστάθιος*, Σκύρου 55, *Αθήναι—Τηλ. 815.383
Οικονομικά Μαθηματικά (A) και Στατιστική (B).
- Μελετής *Εμμανουήλ*, Αλόλου 76, *Αθήναι—Τηλ. 20.906
Στενογραφία (A).
- Μούτριχας Θεμιστοκλής*, *Ανδρομέδας 23, Παγκράτι—Τηλ. 30.073
*Ασκήσεις Τεχνικής Συναλλαγών (A).
- Μπανταλούκας Κλαύδιος*, Κεφαλληνίας 33α, *Αθήναι—Τηλ. 815.305
*Οργάνωσις.
- Ευνόπουλος Γεώργιος*, Νάξου 131, *Αθήναι—Τηλ. 880.275
Μεταλλευτικόν Δίκαιον (Γ).
- Παπαδημητρίου Δημήτριος*, *Εδουάρδου Λω 5α, *Αθήναι—Τηλ. 23.792
*Εφαρμογὰ Βιομηχανικής Λογιστικής (Γ).
- Παπαϊωάννου Στράτος*, Μαυρομιχάλη 71, *Αθήναι—Τηλ. 610.190
Τεχνική τοῦ *Εμπορίου (A) καὶ Λογιστική (A καὶ B).
- Παπακώστας Γεώργιος*, Φυλῆς 134, *Αθήναι—Τηλ. 871.709
Βιομηχανική *Υγιεινή (Γ).
- Παυλίδης Γεώργιος*, Σκιάθου 63, *Αθήναι—Τηλ. 881.961
*Αγγλικά (A καὶ B).
- Πέρδικας Παναγιώτης*, *Ομήρου 24, *Αθήναι—Τηλ. 24.289.
*Εμπορικόν Δίκαιον (Γ).
- Σημαντήρας Κωνσταντῖνος*, Πατρ. *Ιωακείμ 57, *Αθήναι—Τηλ. 72.379
*Ιδιωτικόν Δίκαιον (Γ).
- Σταυρόπουλος Σταῦρος*, Πινδάρου 13, Πειραιεύς—Τηλ. 40.345
Βιομηχανική Τεχνολογία (Μηχανολογία) (B).
- Συνοδινός *Ελευθέριος*, *Αγίου Μελετίου, *Αθήναι 104—Τηλ. 871.254
Χημεία (A) καὶ *Εμπορευματολογία (B καὶ Γ).

Φράγκος *Γεώργιος*, Ἀγγέλου Γέροντα 11, Ἀθήναι—Τηλ. 34.185.

Τελωνειακὴ καὶ Δασμολογικὴ Νομοθεσία καὶ Πολιτικὴ (Γ).

Χαλιόπουλος *Γεώργιος*, Χατζηχρήστου 9, Μακρυγιάννη—Τηλ. 91.578.
Πολιτικὴ Οἰκονομία (Β καὶ Γ).

Χρυσοχοῦ *Γεώργιος*, Κ. Λομβάρδου 100, Ἀθήναι—Τηλ. 27.345.

Ὅργανώσεις Ἐπιχειρήσεων (Α—Γ) καὶ Ἐλεγκτικὴ (Γ).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, 19 εἶναι τακτικοὶ Καθηγηταί, κατέχοντες ἔδρας προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ, ἐκλεγέντες κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένην διαδικασίαν, καὶ 8 ἐπίκουροι Καθηγηταί. Οἱ ὑπόλοιποι εἶχον λάβει, λόγῳ εἰδικότητος, κατὰ τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, ἐντολὴν διδασκαλίας ὀρισμένων μαθημάτων, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος.

Ἡ συγκρότησις τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ ἐστηρίχθη εἰς ὀρισμένας βασικὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας χρέος ἔχομεν ἐνταῦθα νὰ ἐξάρωμεν :

α) Τῆς εἰδικότητος ἐκάστου Καθηγητοῦ, ὥστε ἡ διδασκαλία νὰ μὴ χάνεται εἰς κενολόγους γενικότητος καὶ ἀφηρημένας ἐννοίας, ἔξω τῆς ἰδιότητος τῆς Σχολῆς ὡς ἀνωτάτου Ἰδρύματος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

β) Τῆς χρησιμοποιοῦσεως προσωπικοῦ ὄχι μόνον ἔχοντος τὰ τυπικὰ Ἀκαδημαϊκὰ προσόντα καὶ ἀρίστην ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν ἀλλὰ καὶ ζῶντος τὴν οἰκονομικὴν πρᾶξιν, συνδυάζοντος δηλαδὴ τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πράξεως.

γ) Τῆς ἀναθέσεως τῆς ἐντολῆς διδασκαλίας εἰς νέους δυναμένους νὰ ἐξελιχθοῦν ἐπιστημονικῶς, ὥστε ἡ Σχολὴ νὰ ἀποβῆ ἀληθὲς ἐπιστημονικὸν φυτώριον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Σχολὴ καλύπτει τὸ κενὸν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς, ὃ ὁποῖος δὲν προβλέπει τὴν ὀνομασίαν Ὑφηγητῶν.

Κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ ὀριζόμενα, τὸ Διδάσκον Προσωπικὸν ἀμείβεται ἀναλόγως τῶν πραγματοποιουμένων ὥρων διδασκαλίας καὶ ὄχι διὰ μηνιαίων τακτικῶν ἀποδοχῶν, ὡς εἴθισται εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐπιτρέπει εἰς τὴν Σχολὴν τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγίστης δυνατῆς οἰκονομίας εἰς δαπάνας ἀμοιβῶν διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἀπασχόλησιν τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ, μὴ ἀμειβομένου παρά μόνον εἰς περίπτωσιν διδασκαλίας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τοῦ τὸ συγκινητικὸν πράγματι ἔργον τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ καὶ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτερότητα, τὴν ἐπιστημονικὴν του ἐπίδοσιν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν ὄντως συστηματικὴν του καὶ συντονισμένην παιδαγωγικὴν προσπάθειαν, ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκεϊάν του καὶ τὴν βαθυτάτην του ἐκτίμησιν. Τὸ Δ. Συμβούλιον θεωρεῖ ὅτι ἡ καταβληθεῖσα προσπάθεια ἀποτελεῖ ἐν ἀπὸ τὰ πλέον παρήγορα σημεῖα τοῦ δημοσίου ἐν γένει βίου ἐν Ἑλλάδι.

ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ βάση τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ ἀνώτερα πνευματικά Ἰδρύματα εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ τῶν σπουδαστῶν κατάρτισις, ἡ ἀσκησις δηλονότι τῆς σκέψεως τῶν εἰς γενικωτέρας τῶν ζητημάτων ἐπισκοπήσεις, καὶ ἡ παροχὴ συστηματικῶν εἰδικῶν γνώσεων. Κατὰ τοῦτο διαφέρουν ταῦτα ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδύσεως, τὰ ἀποσκοποῦντα τὴν γενικὴν ἢ εἰδικὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν τῶν μαθητῶν κατάρτισιν.

Εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἡ ἐπιστημονικὴ μὀρφωσις, ἡ ἔρευνα τῆς ἀληθείας, ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν σκοπὸν, διὸ καὶ ἡ διδασκαλία πολλάκις τῶν διαφόρων κλάδων τῆς Ἐπιστήμης ἢ καὶ θεμάτων τοῦ αὐτοῦ κλάδου εἶναι ἀσύνδετος πρὸς τὴν λοιπὴν καθ' ὄρισμένον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐπιδιωκομένην μὀρφωσιν.

Τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνεταί ἀπολύτως προκειμένου περὶ Ἰδρυμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα, παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, δεόν νὰ ἐπιδιώκεται καὶ νὰ ἐπιτυγχάνεταί ἡ ἀρτία μὀρφωσις τοῦ σπουδαστοῦ ὡς αὐριανοῦ ἐπαγγελματίου.

Ἀπόρροια τῆς βασικῆς ταύτης παιδαγωγικῆς σκέψεως εἶναι ἡ ἀνάγκη εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπαγγελματικά σχολεῖα: α) ὀλοκληρώσεως τῆς διδασκαλίας ἑνὸς μαθήματος καὶ β) συντονισμοῦ τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων. Ἀμφότεραι αἱ βασικαὶ αὗται κατευθύνσεις ἀκολουθοῦνται πιστῶς, καὶ ἀναντιρρήτως κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ. Οὕτω καὶ ἡ ἐπιτελεσθεῖσα ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐργασία τὴν γραμμὴν ταύτην τῆς ὀλοκληρωμένης καὶ συντονισμένης διδασκαλίας ἠκολούθησεν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος, καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐνότις τῶν ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν εἶναι ἐπίτευγμα τῶν παιδαγωγικῶν συζητήσεων καὶ προσπαθειῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, καὶ δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, παράβασιν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνότιος τοῦ γεγονότος, ὅτι διακεκριμένων κλάδων μιᾶς Ἐπιστήμης ἢ διδασκαλία ἔχει ἀνατεθῆ εἰς εἰδικούς, διότι ἐν τῇ Σχολῇ ἔχει πλήρως πραγματοποιηθῆ ὁ συντονισμὸς τῆς διδασκομένης ὕλης, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος τῶν Μαθημάτων καὶ ἐντὸς τῆς ἐπιβεβλημένης ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας. Οὕτω, εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν, ἔχει ἀποφευχθῆ καὶ ὁ κίνδυνος τῶν κενολόγων γενικεύσεων τοῦ μοναδικοῦ Καθηγητοῦ ἑνὸς μαθήματος καὶ τὸ ἀτοκῶν τῆς ὑπερεκτιμήσεως τῆς ἀξίας ἑνὸς κύκλου γνώσεων εἰς δυνταχὸν εἰδικεύεται ὁ μοναδικὸς Καθηγητής.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω προσπάθειαν, ἡ Σχολὴ δικαίως καυχᾶται ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ἀλλὰ καὶ συγχρόνως παιδαγωγικόν, ἐργαζόμενον βάσει καθωρισμένων παιδαγωγικῶν ἀρχῶν, ἢ ἐφαρμογῇ τῶν ὁποίων συστηματικῶς μελετᾶται καὶ ἐρευνᾶται, ὅπως παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται.

Δέον να τονισθῆ ἔνταῦθα ὅτι καί κατά τὸ παρελθὸν ἔτος, θέματα τινὰ ἐτονίσθησαν περισσότερο, λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσίασαν, ὅπως καὶ θέματά τινὰ ἐζητήσθησαν κατά τὰ ἐν τῷ Ὁδηγῷ Σπυροῦν (σελ. 49 ἕ δ' καὶ σελ. 50 ἕ στ') ὑπὸ περισσότερο τοῦ ἐνὸς Καθηγητῶν (π.χ. τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, τῆς ἀποθήκης κλπ.) ἀλλ' ἀπὸ διαφόρου σκοπιᾶς καὶ ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὰ διδασκόμενα ὑπὸ τῶν ἄλλων Καθηγητῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Ἡ Σχολὴ οὔτε ἀπατᾶ οὔτε αὐταπατάται. Γνωρίζει καλῶς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος ἐρεῦνης καὶ τῆς Σχολῆς εἰς τὴν διδασκονται ἐπιστημονικῶς τὰ πορίσματα τῆς ἐρεῦνης. Ἡ Σχολὴ εἶναι Ἰδρυμα Ἐφηρμοσμένης Ἐπιστήμης εἰς τὴν διοίκησιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, χωρὶς τοῦτο ν' ἀπαλλάσῃ αὐτὴν τῆς ὑποχρέωσες τῆς μελέτης τῶν προβλημάτων τῆς χώρας. Ἡ Σχολὴ νομίζει ὅτι περισσότερο παντὸς ἀλλοῦ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς, ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τῆς. Ἡ ἔρευνα διὰ τὰ καπνικὰ ἢ τουριστικὰ ζητήματα ἢ τὰ προβλήματα τοῦ marketing ἢ τοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου ἢ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς δραστηριότητός τῆς, ἢ ὅποια θὰ ἦτο πολλαπλασία ἐὰν δὲν εἶχε ν' ἀντιπαλαίῃ κατὰ τῶν ἀντιδράσεων καὶ ἐὰν ἀντιθέτως ἐτύγχανε στοργῆς καὶ κατανοήσεως ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων.

Ἡ Σχολὴ, ἐπαναλαμβάνομεν, οὔτε ἀπατᾶ οὔτε ἀπατάται. Ἰδρύθη καὶ μένει Ἰδρυμα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως ἐξωπανεπιστημιακῆς μορφῆς. Δὲν ἐπιδιώκει πανεπιστημιακοὺς τίτλους, διότι πιστεῦει ὅτι εἶναι ἐξίσου μεγάλη καὶ γόνιμος ἡ ἀποστολὴ τῆς ὡς Ἰδρύματος ἀνωτάτης ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν θέλει νὰ θέσῃ τὸ ἐρώτημα, διότι τοῦτο εἶναι ἕτερον θέμα, ποῖαι Σχολαὶ ὀξιοῦσαι πανεπιστημιακὴν ἰδιότητα εἶναι εἰς τὸ ὕψος μιᾶς τοιαύτης ἀποστολῆς. Διότι, ἐμφανῶς, δὲν ἀρκεῖ ὁ νόμος νὰ χαρακτηρίσῃ μίαν Σχολὴν ὡς Ἰδρυμα θεωρίας καὶ ἐρεῦνης, πρέπει βεβαίως αὕτη ἐκ τῶν ἔργων ν' ἀποδεικνύῃ ὅτι ἐκτελεῖ τὸ ἐρευνητικὸν καὶ καθαρῶς ἐπιστημονικὸν τῆς ἔργον.

Σήμερον καὶ ἐν Εὐρώπῃ — ἰδίᾳ δμως ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου τὰ μέσα εἶναι ἀφθονώτερα — ὑπάρχει ἡ τάσις ὅπως ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἀποχωρισθῇ τῶν Πανεπιστημιακῶν ἀκόμη Σχολῶν καὶ ἀνατεθῇ εἰς εἰδικὰ Κέντρα καὶ Ἰδρύματα ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης προοριζόμενα νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς περατοῦντας τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν καὶ φιλοδοξοῦντας ὄχι ν' ἀσκήσουν ἐν ἐπάγγελμα ἀλλὰ νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Μὴ αὐταπατάμεθα, λοιπόν, καὶ μὴ πλανώμεθα: αἱ Ἀνώταται Σχολαί, πανεπιστημιακαὶ ἢ μὴ, κατέληξαν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ νὰ εἶναι Ἰδρύματα ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ κατὰ κύριον λόγον.

Ἡ Σχολὴ ὡς ἀνεξάρτητον κοινωφελὲς Ἰδρυμα διαφέρει τῶν λοιπῶν καθαρῶς Δημοσίων Σχολῶν, διότι κινεῖται περισσότερο ἐλευθέ-

ρως, δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν παράδοσιν καὶ τὸ συντηρητικὸν πνεῦμα τὸ ὁποῖον διέπει—καὶ ἴσως πρέπει νὰ κατευθῆνῃ—τὰς ἐπισήμους Σχολὰς. Ἡ μεταβολὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ ἢ τῶν μεθόδων μιᾶς ἐπισήμου Σχολῆς ἀπαιτεῖ χρόνον πολὺν καὶ πραγματοποιεῖται ὅταν αὕτη καταστῆ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη καὶ κοινὴ συνείδησις, ἐνῶ αἱ ἐλεύθεραι Σχολαί, αἱ ἡμιεπίσημοι, πρέπει νὰ πρωταγωνιστοῦν εἰς τὰς μεταβολάς, ν' ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορείαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μεταρρυθμίσεων. Ἡ διπλῆ αὕτη κατεῦθυνσις τῶν Σχολῶν, ἢ συντηρητικὴ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἢ μεταρρυθμιστικὴ ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἐξίσου χρήσιμοι κοινωνικῶς—ἐφόσον καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν παράδοσιν καὶ ἡ κατανόησις τῶν νέων ἀναγκῶν καὶ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὸς νέας συνθήκας εἶναι ἐξίσου γόνιμοι—ἀρκεῖ αἱ δυνάμεις αὐταὶ νὰ μὴ συγκρούωνται ἀλλ' ἀντιθέτως νὰ συνδυάζωνται καὶ νὰ ἀλληλοσυμπληρῶνται, ἀντὶ νὰ ἀλληλοπολεμῶνται καὶ νὰ ἀλληλοκαταστρέφονται.

Ἐπὶ τούτῳ, ἄντι τῆς ἀναντιρρήτως, ἐν θέμα πράγματι σοβαρώτατον: Τὸ ποιὸν τῶν εἰσερχομένων σπουδαστῶν τὸ ὁποῖον κατὰ κανόνα—μέ ἐξαιρέσεις φυσικὰ—εἶναι κακὸν καὶ πολλάκις κάκιστον. Τὸ ἐπίπεδον τῶν σπουδαστῶν δὲν εἶναι ἀντάξιον τῶν ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν σχολῶν τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως. Δὲν πταῖουν, φυσικὰ οἱ νέοι μας δι' αὐτό. Ἀντιθέτως εἶναι λυπηρὸν ὅτι δὲν ἀντελήφθημεν ὅτι, διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπολεμήσαμεν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Δύσις δαπανᾷ τεράστια εἰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς ποσά, πρέπει νὰ στρέψωμεν ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μας πρὸς τὰ Σχολεῖα. πρὸς τὴν ἐξωσχολικὴν καὶ σχολικὴν μὲν μορφωσιν παντὸς τύπου καὶ βαθμοῦ, διότι μόνον ὁ μορφωμένος Λαὸς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀξίαν καὶ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ν' ἀγωνίζεται ἐναντίον πάσης μορφῆς ὀλοκληρωτισμοῦ.

Τὸ πρόβλημα ὑπάρχει. Διότι ὅσοι νέοι φθάνουν μέχρι τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως—ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων—οὔτε ἐπαρκῶς ἔχουν καταρτισθῆ εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Στοιχειώδους καὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως οὔτε πολλάκις εἶναι οἱ κατάλληλοι καὶ ἱκανοὶ δι' ἀνωτέρας σπουδᾶς θεωρητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως.

Δι' αὐτὸ τὸ ἔργον τῶν ἀνωτάτων Σχολῶν εἶναι παραπολὺ δυσκολώτερον, πολὺ δὲ περισσώτερον διότι αἱ Σχολαὶ στεροῦνται πολλάκις τῶν μέσων διδασκαλίας, ὥστε τὸ ἔργον τοῦ διδάσκοντος νὰ εἶναι ἀκόπτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον.

Ἐθεωρήθη σκόπιμον ἢ διδασκαλίαν νὰ γίνεται κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, διότι συμφέρει εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς Σχολῆς ἢ προσέλκυσις καὶ νέων ἐργαζομένων, καθόσον οὕτω συνδυάζεται, κατὰ τὸν καλύτερον καὶ νῦν τρόπον, ἢ σχολικὴ μὲν μορφωσις καὶ τὴν πείραν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐπαγγελματικὴ σχολὴ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχόλησεως, καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόλησις εἶναι συμπλήρωμα καὶ ὀλο-

κλήρωμα της επαγγελματικής σχολικής μορφώσεως. Δι' αυτό και η Σχολή μας, η όποια ήδύνατο κάλλιστα να είναι πρωινή επιμένει επί της απογευματινής εργασίας, διά να συνδυάση την θεωρίαν με την πράξιν.

Σημειωτέον ότι και εις άλλας Σχολάς (π. χ. την Πάντειον) ή διδασκαλία είναι έξ ολοκλήρου απογευματινή, όπως και εις την Σχολήν μας. Πάντως, εις όλα τα Πανεπιστήμια και τας άνωτέρας Σχολάς του κόσμου ή ή διδασκαλία γίνεται και τό άπόγευμα, χωρίς να θεωρηται διάφορος ή άπογευματινή διδασκαλία από την πρωινήν. Αντίθετος άποψις είναι άπλώς άνόητος. Εις την 'Αμερικην έχουν γίνει συστηματικά επί του ζητήματος τούτου έρευναι και έχει διαπιστωθή ότι ούδεμία διαφορά μεταξύ πρωινής και άπογευματινής εργασίας υπάρχει.

Η Σχολή είναι υπερήφανος, διότι παρέχει την δυνατότητα εις τους εργαζομένους να σπουδάσουν να μορφωθούν και να βελτιώσουν την θέσιν των. Τους περιβάλλει με ιδιαίτέραν στοργήν και εκτίμησιν, διότι, αντί του καφενείου και της ραστώνης, προτιμούν τό θρανίον και την μάθησιν διότι, αντί μετά τον μόχθον της επαγγελματικής των άπασχολήσεως να παραδίδωνται εις την άνάπαυσιν και την διασκέδασιν, προσέρχονται μετά χαρακτηριστικής προθυμίας και άφοσιώσεως εις τά μαθήματά των.

Εις την Χώραν όπου διδάσκεται ή συγκινητική και ύποδειγματική Ιστορία του Φρεάντλη, ή μόρφωσις δέν δύναται να είναι προνόμιον των όλίγων άλλ' ή Πολιτεία και ή Κοινωνία έχουν χρέος να ύποβοηθήσουν ώστε να καταστή ή αυτή κτήμα όλων.

Τό γεγονός όμως ότι εις την Σχολήν φοιτούν και εργαζόμενοι δέν δύναται τό παράπαν να μεταβάλη τον χαρακτήρα και τας επιδιώξεις της Σχολής. Άλλωστε, εις πᾶσαν Σχολήν, και έν 'Ελλάδι και εις όλον τον κόσμον, σπουδάζουν νέοι εργαζόμενοι συγχρόνως και άξιοι πάσης προστάσιος έκ μέρος της Πολιτείας. Άλλ' ούδεμία Σχολή και ούδέν λογικεύομενον Κράτος διενόηθη ποτέ να μεταβάλη τό πρόγραμμα και την διδασκτέαν ύλην χάριν των όλίγων εργαζομένων και εις βάρος του σκοπού της εκπαιδεύσεως. Αι Σχολαι, είναι πνευματικά και όχι φιλανθρωπικά 'Ιδρύματα.

Ούδεις ύπεχρεώθη να φοιτήση εις την Σχολήν και ούδεις βεβαίως παρεπλανήθη, δεδομένου ότι ή Σχολή έχει δημοσιεύσει τό πρόγραμμά της και πάντες έχουν ύπογράψει δήλωσιν ότι έλαβον γνώσιν και των σκοπων της Σχολής και των μεθόδων της. Ο Διευθυντής της Σχολής επανειλημμένως έχει τονίσει την Ιεράν αρχήν ότι «ή μόρφωσις έν τη Σχολή αποκτάται με πολύν, πάρα πολύν κόπον». Τό αντίθετον άποτελεί καταδημαγώγησιν και έκφασλισμόν των νέων.

Έάν πράγματι παρουσιάζεται ανάγκη ίδρύσεως κατωτέρας ή «μέσης Βιομηχανικής Σχολής» ή Σχολή μας είναι εις την διάθεσιν του άρμοδίου Υπουργείου διά να διαθέση την πείραν και τας γνώσεις του προσωπικού της προς άρτιωτέραν όργάνωσιν ταύτης· αλλά ή ίδρυθησομένη τυχόν τοιαύτη Σχολή ούδεμίαν άπολύτως σχέσιν δύναται να έχη με την Ιδικήν μας, όπως και αι «Μέσαι Έμ-

πορικά Σχολαί» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν με τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ, ὅπως αἱ μέσαι Ecoles Industrielles τῆς Γαλλίας οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν με τὰς Écoles Supérieures de Commerce et d' Industrie.

Τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας πρέπει νὰ ἔχη ἀναντιρρήτως ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1938 συσταθεῖσα «Μέση Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρότι ἐπικεφαλῆς τῆς ὄψεως διαπρεπεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄν-ἐτέθησαν διαπρεπεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄν-δρέας Χατζηκυριάκος καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος, ἀπέτυχε πλήρως. Οὐδεὶς βιομήχανος ἐδέχθη νὰ μετεκπαιδευθῆ καὶ ἐλάχιστοι ὑπάλληλοι προσῆλθον, οἵτινες καὶ τελικῶς ἔφθασαν τοὺς ἐπτά.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις— ὄχι βεβαίως ἡ συστηματικὴ τῶν μόρφωσις— εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἴδιᾳ διὰ τῶν διαλέξεων καὶ τῶν «Δεκαήμερων» καὶ διὰ τῆς συστηματοποίησεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ διασυστηματοποιήσεως τῆς Σχολῆς μας, ὅπως καὶ δι' εἰδικῶν Ὁργανισμῶν— ὅπως τὸ Κέντρον Παραγωγικότητος— με σύμπραξιν τῆς Σχολῆς μας. Διὰ τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ ἔλθῃ γενναίως ἀρωγὸν ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς εἰς μίαν τοιαύτην προσπάθειαν τῆς Σχολῆς.

Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τοῦ Προγράμματος τῆς διδασκαλίας ἐργασίας ὑπῆρξε καὶ εἶναι ὁ συντονισμὸς αὐτῆς, ἡ ἐναρμόνισις τῆς ὕλης ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν καὶ ὁ συντονισμὸς πρὸς τὴν ζωὴν, τὰς μεταβαλλομένας συνθήκας, τὰς ἀνακυπτούσας νέας ἀνάγκας τῆς ζωῆς.

Τοῦτο δὲν ὑπῆρξε μόνον ἡ φιλοδοξία τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ συστηματικὸν καὶ πολύμοχθον ἔργον τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν Προγράμματος, ἐργαζομένων ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ ἐποπτείαν τῆς Διευθύνσεως.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἔργον τῶν Πανεπιστημιακῶν Ἰδρυμάτων εἶναι κατὰ κύριον ὄχι μοναδικὸν—λόγον ἡ ἀναζητήσις τῆς ἀληθείας, ἡ ἔρευνα, ἀλλ' ἡ Σχολὴ ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς εἶναι ὁ ἐπαγγελματικὸς, ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, καταρτισμὸς ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ συντονισμένη μόρφωσις εἶναι ὁρος ἀπαραίτητος τῆς ἐπιτυχίας τῆς καταβαλλομένης προσπάθειας.

Ἡ Σχολὴ ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν τούτου καὶ εἶναι ὑπερήφανος διότι, πράγματι, ἀποτελεῖ Ἰδρυμα πρὸς μίμησιν. Δὲν συζητεῖ τί γίνεται εἰς ἄλλα Ἰδρύματα, ἀλλὰ δύναται ὑπερηφάνως νὰ διακηρύξῃ ὅτι τὸ πρόγραμμά της εἶναι ὑποδειγματικῶς συντονισμένον καὶ ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ δυνατοῦ ἀπολύτως συγχρονισμένον καὶ κατατοπισμένον.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ὁρολογίου καὶ τοῦ Ἀναλυτικοῦ τῆς προγράμματος ἡ Σχολὴ ἐπεξήτησε παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις ἐπ' αὐτοῦ, διότι πιστεύει εἰς τὴν γόνιμον κριτικὴν. Πράγματι τὸ Πρόγραμμά της

τυχεν ένθουσιωδών κρίσεων υπό τών άρμοδιών κύκλων, όπως και καλοπίστων και χρησίμων υποδείξεων, τās όποίας με ιδιαίτεραν προθυμίαν έλαβεν ύπ' όψιν της.

Φυσικά συνήντησε και άντιρρήσεις όφειλομένας εις παρεξηγήσεις και άγνοιαν, ένίστε, πράγματι, έκπλήσσοσαν. Η πολεμική ή άσκηθείσα εις την άρχήν του βίου της κατά του μαθήματος της Όργανώσεως ή της Ψυχοτεχνικής ή της Στατιστικής είναι χαρακτηριστική μιās, καλοπίστου βεβαίως, αλλά πρωτοφανούς άγνοίας τών ζητημάτων, ή όποία βεβαίως έμπόδια παρενέβαλε, χωρίς βεβαίως νά σταματήσει το έργον της Σχολής.

Καταπληκτική και άναντιρρήτως άπογοητευτική ύπήρξεν ή άσκηθείσα πολεμική από ύπευθόνους κύκλους, οι όποιοι όμως επανειλημμένως παρακληθέντες και προκληθέντες δεν άπέτόλμησαν ποτέ νά διατυπώσουν τās άπόψεις των έγγράφως και νά υποδείξουν τās σκέψεις των επί του προγράμματος της Σχολής. Η επίμονος σιωπή των εις τās προσκλήσεις της Σχολής απέδειξε περιτράνως πόσον αι έπιθέσεις των όφείλοντο εις άφελή άγνοιαν ή εις κακόπιστον άντίδρασιν κατά της Σχολής.

Τό Πρόγραμμα της Σχολής έχει καταρτισθή διά νά έξυπηρετήσει τό μορφωτικόν της έργον και όχι ώρισμένα πρόσωπα. Τό Πρόγραμμα της Σχολής δεν είναι κομματικόν κατασκευάσμα και άποτέλεσμα ίσχυρών έπιρρών. Αί δημιουργημένοι έδραι έχουν καθορισθή και οι διωρισμένοι Καθηγηταί έχουν έπιλεγθή μακράν πάσης κομματικής υποδείξεως, διότι ή Σχολή είναι υπεράνω τών κομματισμών και τών προσωπικών συμφερόντων, ως τούτο άποδεικνύει και ή όργάνωσις και ή σταδιοδρομία της. Ποίος δύναται ν' άποτολήση νά ίσχυρισθή τό αντίθετον, όταν έχει ύπ' όψιν του τά πρόσωπα τά όποία διοικούν και την συγκινητικήν και υποδειγματικήν συνεργασίαν Διοικούντων και Διδασκόντων;

Μαθήματα τόσο δυσμενώς εις τό παρελθόν σχολιασθέντα ως τό Έργατικόν Δίκαιον, ή Στατιστική, ή Τεχνική τών Συναλλαγών έθεωρήθησαν ως έπιτυχία και ως συγχρονισμός του Προγράμματος—και όρθως— της ΑΣΟ και ΕΕ κατά την μεταρύθμισιν του Όργανισμού της τώ 1955, χάρις εις τον Πρότανίν της κ. Σπ. Καλογερόπουλον, ο όποιος ύπηρετησε ως Καθηγητής εις την Σχολήν μας και άντελήφθη την σημασίαν τών μαθημάτων τούτων, τά όποία τό πρώτον εισήχθησαν και συστηματικώς έδιδάχθησαν εις την Σχολήν μας.

Είναι γνωστόν και άπολύτως δεδικαιοποιημένον τό παράπονον τών σπουδαστών της άνωτάτης εκπαιδεύσεως, ότι υπάρχουν κενά και ένίστε συγκρούμεναι ώραι διδασκαλίαι.

Εις την Σχολήν μας αντίθétως ή διδασκαλία είναι συνεχής, αρχίζει την 3 15 μ. μ. και συνεχίζεται άνευ οίουδήποτε κενου μέχρι της 8 30. Είναι άξιον σημειώσεως ότι τά κενά διαστήματα όχι μόνον άποτελούν άπώλειαν χρόνου, ότι παρασύρουν εις τά καφενεΐα τούς σπουδαστάς, αλλά συνάμα καταπονούν περισσότερο αυτοūs από την διδασκαλίαν.

Έτερον άξιοσημείωτον είναι ότι αι άναγραφόμεναι ώραι διδασκαλίας πραγματοποιούνται. Η ήλεγμένη στατιστική άποδεικνύει ότι κατά μέσον

δρον κατά την παρελθούσαν τετραετίαν ἐπραγματοποιήθησαν τὰ 96% τῶν προγραμματισθέντων μαθημάτων. Τοῦτο ὀφείλεται πρωτίστως, διότι οἱ διδάσκοντες εἰς τὴν Σχολὴν δὲν θεωροῦν ὅτι ἀσκοῦν ἐν ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἔχουν τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἐκτελοῦν ὑψηλόν—τὸ ὑψηλότερον—κοινωνικὸν λειτούργημα, νὰ διαπλάσσουν νέους καὶ νὰ παρασκευάζουν ἐπομένως τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος. Ἀνεξαρτήτως τούτου οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἀμβιβονται μόνον ἐφόσον πράγματι ἐδίδαξαν.

*Ἴσως τοῦτα νὰ εἶναι ἔξω κατὰ τινες τῶν νεοελληνικῶν ἀκαδημαϊκῶν παραδόξων παραδόσεων, ἀλλὰ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς θεωροῦν χρέος καὶ χαράν, καθήκον καὶ ὑπερηφάνειαν αὐτοὶ νὰ διδάσκουν καὶ αὐτοὶ νὰ ἐξετάζουν, αὐτοὶ νὰ διορθώνουν καὶ αὐτοὶ νὰ βαθμολογοῦν καὶ ὄχι οἱ Ἐπιμεληταὶ καὶ οἱ Βοηθοὶ των.

Ἡ Σχολὴ ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τὴν προσοχὴν τῆς πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ τοῦ Πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἄνθρωπος» ὡς συντελεστής τῆς παραγωγῆς, παραπλευρῶς πρὸς τὰ ὑλικά κεφάλαια. Δὲν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αἱ Σχολαὶ—γενικαὶ καὶ εἰσικαὶ—ἔχουν περιλάβει ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὅμως, δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὕτη—καὶ δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἐξήτασε καὶ ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα προβλήματα: τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχολογικά, τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν ἄνθρωπον, ὡς συντελεστὴν τῆς μείζονος τεχνικῆς, τὰ ἀποδόσεως εἰς τὴν παραγωγὴν. Δὲν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολὺ περισσότερο νὰ τὴν διευθύνῃ—ἐὰν δὲν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ὑπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τὴν ἔρευναν καὶ διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὕτη πρώτη ἐν Εὐρώπῃ, ἀπὸ τοῦ 1945, ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ διότι εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγὸν—ἄνθρωπον».

Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον διεπίστωσαν τὴν ἔλλειψιν «στελεχῶν διοικήσεως» ἱκανῶν νὰ διοικήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ ἴδρα τὰς βιομηχανικάς, ἐντὸς τῶν νέων ἀντιλήψεων περὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κοινωνίας. Ὡς γνωστὸν ἐδημιούργησαν νέον τύπον ἐπιστήμονος, τὸν «οἰκονομολόγον μηχανικόν» (Wirtschaftsingenieur), μὲ πραγματικὴν κοινωνιολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν μόρφωσιν καὶ μὲ τὴν ἐπιβεβλημένην τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὸν τύπον τῆς σχολῆς ὁ ὁποῖος ἐδημιουργήθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Καρλσρούης, ὅπου ἡ μόρφωσις παρέχεται εἰς ἔξ ἑξάμηνα.

Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα πολλὴν ἔθνηκὴν ὑπερηφάνειαν

διά την Σχολήν μας, ή όποία προηγήθη και έδωσε τον όρθόν τύπον του σχολείου διά τον καταρτισμόν διοικητικῶν στελεχῶν. Δι' αυτό ύποστηρίζομεν ότι ή Α.Σ.Β.Σ. είναι άπολύτως συγχρονισμένον εκπαιδευτικόν Ίδρυμα. Ή καθυστερημένη οικονομία μας έξηγει τας έναντίον της άντιδράσεις, αλλά και άποδεικνύει πόσον έπιτακτική είναι ή ανάγκη τής δημιουργίας Ικανῶν και άποδοτικῶν στελεχῶν διοικήσεως.

Αί διαφοραί και όμοιότητες με την Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. δύνανται να προσδιορισθοῦν ως έξής: α) άμφότεραι παρασκευάζουν διοικητικά στελέχη διά την οικονομικήν ζωήν, β) ή μὲν Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. είναι Ίδρυμα θεωρητικῆς, ως επί τό πολύ, οικονομικῆς μορφώσεως, ένῳ ή Α.Σ.Β.Σ. άποβλέπει εἰς τόν επαγγελματικόν καταρτισμόν των, γ) ή Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. χρησιμοποιεῖ κατ' ανάγκην τήν από Έδρας μόνον διδασκαλίαν, ένῳ ή Α.Σ.Β.Σ. μεταχειρίζεται και άλλας διδακτικές μεθόδους, δ) ή Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. άποδίδει τήν δέουσαν σημασίαν εἰς τά νομικά μαθήματα, άφου παρασκευάζει τούς πτυχιούχους της διά να εισέλθουν εἰς τήν Νομικήν Σχολήν, ένῳ ή Α.Σ.Β.Σ. αντιθέτως προσέχει τά νέα μαθήματα του διοικητικοῦ έξοπλισμοῦ τῶν πτυχιούχων της, ὅπως: ή Όργανώσεις, ή Ήπιχειρησεων, ή Στατιστική, ή Ψυχοτεχνική, ή Κοινωνική Πολιτική και τό Έργατικόν Δίκαιον και ή Ύγιεινή τῶν εργαζομένων και τέλος ε) κοινόν σημεῖον έπαφῆς είναι ή αὐτή λογιστική μόρφωσις, με μίαν άπόκλισιν τής Α.Σ.Β.Σ., διότι δίδει αὐτή Ιδιαιτέραν έμφασιν εἰς τά προβλήματα του κόστους και τής Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς.

Έμφανῶς, λοιπόν, είναι δύο Ίδρύματα βασιζόμενα επί διαφόρου παιδαγωγικῆς άρχῆς, χρησιμοποιοῦντα διαφόρους μεθόδους και μέσα, έχοντα διάφορα μαθήματα και επιδιώκοντα διαφόρους σκοπούς, έντός βεβαίως του γενικοῦ πλαισίου τής οικονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, με διάφορα Ιδανικά και διαφόρους επιδιώξεις.

Ή Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. δέν ήδυνήθη να καλύψη ὅλας τας εκπαιδευτικάς ανάγκας αἱ όποιαί προέκυψαν εκ τῶν νέων μεταπολεμικῶν Έλληνικῶν και διεθνῶν μεταβολῶν και δι' αυτό έγεννήθη κατά τρόπον φυσικόν και έπωφελη διά τήν έθνικήν και δημοσίαν οικονομίαν ή Α.Σ.Β.Σ. Αὕτη εκάλυψεν έπιτυχῶς τας νέας ανάγκας, ένῳ άλλαι παρόμοια εκπαιδευτικά προσπάθειαι, παρ' ότι έτυχον και ύποστηρίξεως, άπέτυχον παταγῶδως.

Ή Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. και ή Α.Σ.Β.Σ. κατ' ανάγκην είναι διάφορα Ίδρύματα, τῶν όποίων ή ύπαρξις είναι άπολύτως αναγκαία διά τήν οικονομικήν και κρατικήν ζωήν. Ό,τι είναι άπαράδεκτον είναι ή μονοπώλησις τής εκπαίδεῦσεως από έν και μόνον Ίδρυμα.

Αντίθετοι άπόψεις είναι άντικοινωνικά. Κατά τήν λογικήν τῶν ζητούντων τό μονοπώλιον δέν πρέπει να ύπάρχη Τμήμα Πολιτικῶν και Οικονομικῶν Έπιστημῶν εἰς τό Πανεπιστήμιον, διότι ύπάρχει ή Α.Σ.Ο. και Ε.Ε. ή αντιθέτως, ὅπως έπίσης δέν πρέπει να ύπάρχη εἰς Αθήνας Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή, διότι λειτουργεῖ τοιαύτη εἰς τό Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ή αντιθέτως, ὅπως ὡσαύτως δέν πρέπει να ύπάρχη Σχολή Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τό Πολυτεχνεῖον, διότι ύπάρχει Χημική Σχολή εἰς τό Πανεπιστήμιον ή και αντιθέτως. Παράλογος λογική πολύ ύποβιβάζουσα τούς ύποστηρίζοντας τοιαύτας άπόψεις.

Είναι μία αισιόδοξος διαπίστωση ότι ούδεις σοβαρός άνθρωπος υπεστήριξε την άποψιν του «έκπαιδευτικού μονοπωλίου». Ευχόμεθα, μάλιστα, να ύψωθῃ τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὥστε νὰ χρειασθῇ ἀκόμη περισσότερο ἀνώτερα ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα. Ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν πόσον καθυστερημένοι εἴμεθα ἐκπαιδευτικῶς ἀπέναντι τῶν ἄλλων Λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Σημειωτέον ὅτι παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν συνεστήθη καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ὑπάρχει ὄχι μόνον Νομικὴ Σχολὴ ἀλλὰ καὶ Σχολὴ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀλλοίμονον εἰς ἓνα τόπον, ἐὰν ἡ ἀνώτερα ἐκπαίδευσις περιορίζετο εἰς ἓν μόνον Ἰδρυμα. Ἡ Ἑλβετία, μὲ πληθυσμὸν 4.000.000 κατοίκων, ἔχει 7 Πανεπιστήμια καὶ πληθὺν Ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν Σχολῶν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐζήτησε καὶ περιελήφθη εἰς τὸν ἰδρυτικὸν τῆς νόμον διάταξις, δυνάμει τῆς ὁποίας παρομοία Σχολὴ δύναται νὰ ἰδρυθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πληρεστερας ὁργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, διότι ἡ καλυτέρα διδασκαλία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ὀρθὴ ἐπίδιωξις καὶ ὄχι ἡ κατοχύρωσις διὰ μονοπωλίου τοῦ πτυχίου μιᾶς Σχολῆς, διότι μὲ τὴν μονοπώλησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατ' οὐσίαν ζητοῦμεν νὰ ὑποβιβάζωμεν τὴν Ἐπιστήμην εἰς «κλειστὸν ἐπάγγελμα» τῶν ἀποφοίτων μιᾶς Σχολῆς, πράγμα τελείως ἀπαράδεκτον, ὡς γελοῖον, ἀκατανόητον, ἀντικωνινικὸν καὶ ἀντεθνικόν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. χαίρει, διότι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐπιδιώκει τὸν συγχρονισμὸν τοῦ Προγράμματός της καὶ εὐχεται ὀλοψύχως τὴν ἀρτίαν ὁργάνωσιν τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Σχολὴ δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμὸν. ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιδιώκει τὴν εὐγενῆ πνευματικὴν τῶν Ἰδρυμάτων ἄμιλλαν.

α') Τὰ Οἰκονομικὰ Μαθήματα

Διευτώθησαν ὡσαύτως ἀπορίαί τινές καὶ ἀντιφρήσεις ὡς πρὸς τὴν ὁργάνωσιν τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν Μαθημάτων. Πράγματι, ἡ Σχολὴ παρουσιάζει ἰδιορρυθμίας τινάς, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον ἔτι περισσότερο ὁρισμένον συγκεκριμένην μορφήν κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος. Ἡ κτηθεῖσα πείρα ἀπλῶς ἐδικαίωσε τὴν ὀρθὴν βάσιν τῶν γενικωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἀπόψεων τῆς Σχολῆς.

α) *Πολιτικὴ Οἰκονομία.* Ἐν τῇ Σχολῇ ἡ διδασκαλία τῆς γίνεται εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος κατ' ἑκτασιν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σ. Ἀγαπητίδου καὶ ἀναφέρεται εἰς ὅλα τὰ θέματά της, εἰς δὲ τὸ Β' ἔτος κατὰ βάθος ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Γ. Χαλκιοπούλου καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὸ σπουδαιότερα προβλήματα καὶ ἰδίαι τὰ ἐπίκαιρα. Οὕτω παρέχεται ἀρ-
τις θεωρητικὴ οἰκονομικὴ μόρφωσις, ἡ ὁποία ὁμοῦ δὲν ἐμπλέκεται μὲ

τά προβλήματα της οικονομικής αναλύσεως αρμοζούσης εις τὰς Θεωρητικὰς Οικονομικὰς Σχολὰς.

β) *Ἱστορία τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου*. Ἡ διδασκαλία εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμένη ἰδίως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ἐργασίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. ἐν ἀντιθέσει πρὸς μίαν θεωρητικὴν Σχολήν, εἰς τὴν ὁποίαν δεόν νὰ διδεται ἡ προσήκουσα σημασία εἰς τὴν ἱστορικὴν τῶν σπουδαστῶν μόρφωσιν. Ἡ Σχολὴ μας, ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως, δὲν δύναται νὰ ἀπασχολῇ τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὸ παρελθόν ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ζῆ μὲ τὸ παρόν.

γ) *Δημοσία Οἰκονομία*. Ἡ Θεωρητικὴ διδασκαλία τῆς ἐν τῇ Σχολῇ ὑπὸ τοῦ κ. Π. Δερτιλῆ συνεπληρώθη καὶ κατὰ τὸ παρελθόν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἐντολὴν κ. Δ. Κόλια, Διευθυντοῦ τῆς Ἀμέσου Φορολογίας, ὁ ὁποῖος ἤσκησε τοὺς σπουδαστὰς τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους εἰς διάφορα φορολογικὰ ζητήματα, φορολογικὰς δηλώσεις, ἐνοτάσεις, ἐφέσεις κλπ. Ὁ τοιοῦτος συνδυασμὸς ἀπέδωκε λαμπρὰ ἀποτελέσματα, ἄξια πάσης ἐξάρσεως, διότι ἡ πρακτικὴ φορολογικὴ κατάρτισις τῶν σπουδαστῶν ἀποτελεῖ ἀναγκαῖον ἀπολύτως συμπλήρωμα τῆς λογιστικῆς μορφώσεως. Ἐν τῇ πράξει, ὡς γνωστόν, τὰ μέγιστα ἐκτιμᾶται ὁ λεγόμενος «φορολογικὸς λογιστής», δηλαδή ὁ λογιστὴς ὁ ἔχων ἀρτίαν φορολογικὴν πρακτικὴν κατάρτισιν.

Ἡ Σχολὴ ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἀπέδωκεν ἰδιαιτέραν σημασίαν — τοῦτο δὲ εἶναι ἐν ἑκ τῶν πολλῶν χαρακτηριστικῶν της — εἰς τὰ προβλήματα τῆς Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς, διὰ τὰ ὁποῖα ἔχει συστήσει ἰδίαν ἔδραν, ἣν κατέχει τόσον ἐπαξίως ὁ Ἀναπληρωτὴς Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἰ. Φράγκος.

Οὕτω πῶς οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἔτυχον μιᾶς πλήρους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς καταρτίσεως ἀπὸ ἀπόψεως Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας.

δ) *Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ*. Βάσει τῆς γενικῆς ἀρχῆς τῆς εἰδικότητος ἡ Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ ἐδιδάχθη παρὰ τῶν κάτωθι διακεκριμένων Καθηγητῶν της :

κ. Π. Κουβέλη (Βιομηχανικὴ καὶ Ἐνεργειακὴ Πολιτικὴ)

κ. Α. Κυρκιλίτση (Ἐμπορικὴ καὶ Νομισματικὴ Πολιτικὴ)

κ. Γ. Ξυνοπούλου (Μεταλλευτικὴ Πολιτικὴ).

Ὡς οὕτως, καὶ συμφώνως πρὸς δοθεῖσαν ἐντολὴν, ἐδίδαξε Γεωργικὴν Οἰκονομίαν καὶ Πολιτικὴν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κ. Κ. Λεοντίδης, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ὁποίου οἱ σπουδασταὶ τοῦ Γ' ἔτους ἐπεσκέφθησαν τοὺς σπουδαιότερους γεωργικοὺς ὀργανισμοὺς (Κ.Υ.Δ.Ε.Π., Συνομοσπονδίαν Συνεταιρισμῶν, Σ.Ε.Κ.Ε. κλπ.) Ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Πολιτικῆς ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος εἰς τὸ Γ' ἔτος σπουδῶν, ἁεδομένου ὅτι προϋποτίθεται ἡ γνῶσις τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη. Δέον νὰ τονισθῇ ὅτι ὁ λαμπρὸς συντονισμὸς τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων ἐπετεύχθη κατὰ τὰς ἐκπαιδευτικὰς πρὸς τοῦτο

συνεδριάσεις των αρμοδίων καθηγητών των οικονομικών μαθημάτων' υπό την προεδρίαν του Διευθυντού της Σχολής, εν τῷ πλαισίῳ πάντοτε τῆς Ἀκαδημαϊκῆς ἐλευθερίας.

ε) *Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία*. Ἡ μὲν Γενικὴ Ἰδιωτικὴ Οἰκονομικὴ ἐδιδάχθη παρὰ τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ κ. Δ. Κόλια, διὰ δὲ τὰ ζητήματα τῆς ἀποτιμητικῆς τῆς περιουσίας ἔλαβεν ἐντολὴν διδασκαλίας ὁ κ. Μ. Γεωργιάδης.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ ἡ Ἰδιωτικὴ, ὅπως καὶ ἡ Δημοσίᾳ Οἰκονομικῇ, διδάσκειται εἰς τὸ Β' ἔτος, διότι ἡ διδασκαλία τῆς προϋποθέτει τὴν διδασκαλίαν τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς Λογιστικῆς. Ἀντίθετος ἀποψις θὰ ἦτο ἐμφανῶς ἀντιπαιδαγωγικὴ. Τὴν ἀποψιν ταύτην ἀπεδέχθη ἤδη καὶ ἡ Α.Σ.Ο.Ε.Ε εἰς τὸ νέον ὠρολόγιον πρόγραμμά τῆς.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι θέματά τινα, ἀλλοῦ διδασκόμενα κακῶς ἐν τῷ μαθήματι τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας, περιλαμβάνονται ὀρθῶς παρ' ἡμῶν κυρίως εἰς τὰ μαθήματα τῆς Ὀργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων καὶ Ἐργοστασίων ὡς καὶ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς. Οὕτως ἐξηγεῖται καὶ ἡ διαφορὰ τῶν 2 ἐπὶ πλέον ὥρων τῶν διατεθειμένων εἰς τὴν ΑΣΟ & ΕΕ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομικῆς.

Πολλὰ μαθήματα θεωρούμενα ἄλλοτε ὡς ἀνήκοντα εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἐπιχειρήσεων, ὀρθῶς σήμερον θεωροῦνται ὡς γενικώτερα ζητήματα τῶν ἐν γένει κοινωνικῶν μονάδων (Κράτους, Ὀργανισμῶν, κερδοσκοπικῶν ἐπιχειρήσεων), π.χ. τὸ θέμα τῆς χρηματοδοτήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἦτο ἄλλοτε καθαρῶς ἰδιωτικονομικὸν ζήτημα, ἐνῶ σήμερον εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς Οἰκονομικῆς Πόλιτικῆς.

Δέον νὰ τονισθῇ ἰδιαιτέρως ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν μας διδάσκονται ἐπίσης ὑπὸ τὸν τίτλον «Τεχνικὴ τοῦ οικονομικοῦ βίου» (ὄραι 5) τὰ σχετικὰ μὲ τὴν πρακτικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἐμπορίου, τῶν Τραπεζῶν, τῶν Ἀσφαλειῶν καὶ τῶν Μεταφορῶν. Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ διὰ τοῦ τρόπου τούτου νὰ συνδυάσῃ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν θεωρητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πρακτικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν. Σημειωτέον ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς ἀνωτάτας σχολὰς ἐμπορικῆς μορφώσεως ἔχει προστεθῆ τὸ μάθημα τοῦτο καὶ ἔχει καταταχθῆ ὑπὸ τὸν τίτλον: «Technique des Affaires» ὡς κύριον τμήμα τοῦ σχετικοῦ προγράμματος.

Οὕτω πῶς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ ἐδιδάχθησαν τὰ κάτωθι οικονομικῆς φύσεως μαθήματα:

	ΑΣΒΣ	ΑΣΟ καὶ ΕΕ
Πολιτικὴ Οἰκονομία	5	5
Οἰκονομικὴ Ἱστορία	1	5
Δημοσίᾳ Οἰκονομία	5	5
Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία	3	5
Τεχνικὴ Οἰκονομικοῦ βίου	5	—
Ὀργάνωσις	6	—
Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	2	5
Στατιστικὴ	3	—

β) Τὰ Νομικά Μαθήματα

Τὰ Νομικά Μαθήματα ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν κ.κ. Ν. Δελοῦκα, Δ. Δημητρακάκη, Γ. Ξυνοπούλου, Π. Πέρδικα καὶ Κ. Σημαντήρα ἐντὸς τῶν προγραμματικῶν κατευθύνσεων τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν».

Δημόσιαι τινὲς Ὑπηρεσίαι διετόπωσαν τὴν ἀποψιν ὅτι δὲν παρέχει ἀρτίαν νομικὴν μόρφωσιν ἡ Σχολὴ μας, ἐξ οὗ καὶ αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ἐπὶ τῆς καταλήψεως ὑπὸ τῶν πτυχιούχων τῆς ὠρισμένων δημοσίων θέσεων. Ἡ Σχολὴ μας δὲν εἶναι Νομικὴ Σχολή, οὐδὲ προπαρασκευάζει σπουδαστὰς διὰ τὴν Νομικὴν Σχολήν, ὡς συμβαίνει μετὰ τινὰς ἄλλας Σχολὰς, τῶν ὁποίων οἱ πτυχιούχοι δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Γ' ἔτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ μας εἶναι ἀνεξάρτητος, αὐτοτελής καὶ ἀρτίος ἐκπαιδευτικὸς ὀργανισμὸς, εἰδικοὺς σκοποὺς ἐπιδιώκων, διὸ καὶ πάντοτε ἀπέρριψε πᾶσαν πρότασιν ὅπως ἐπιδιωχθῆ νὰ δύνανται οἱ πτυχιούχοι τῆς νὰ ἐγγραφῶνται εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, τοῖθ' ὅπερ ἄλλως τε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐδέχτο καὶ ἡ Νομικὴ Σχολή, ἄνευ τῆς συμφώνου γνώμης τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ θεσπίζονται τοιαῦτα διατάξεις.

Ἡ Σχολὴ μας ὀπερφηανεύεται, διότι—μὲ βάσιν τὸν ἐκπαιδευτικὸν τῆς σκοπὸν—παρέχει μίαν ἐπαρκῆ ἐνημέρωσιν εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς περὶ τῶν κανόνων ὅφ' οὓς εἶναι ὀργανωμένη ἡ Πολιτεία καὶ ὅφ' οὓς λειτουργεῖ ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ζωὴ.

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τούτου ὀπενθυμίζομεν τὰς διαφορὰς τῆς Σχολῆς μας πρὸς τὴν παρομοίαν πρὸς αὐτὴν Α.Σ.Ο καὶ Ε.Ε. Οὕτως ἡ Σχολὴ μας ἔχει :

1 ἔδραν Δημοσίου Δικαίου	μὲ 2 ὥρας διδασκαλίας
1 » Ἰδιωτικοῦ »	μὲ 5 » »
1 » Ἐμπορικοῦ »	μὲ 5 » »

ἐνῶ ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἔχει :

3 ἔδρας Δημοσίου Δικαίου	μὲ 15 » »
2 » Ἰδιωτικοῦ »	μὲ 10 » »
1 » Ἐμπορικοῦ »	μὲ 5 » »

Ἡ Σχολὴ μας ἐπὶ πλέον ἔχει μίαν ἔδραν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐργατικοῦ Δικαίου, ἀλλὰ δεόν νὰ τοιοθῆ ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τούτου ὀπάγεται ὄχι εἰς τὸν κύκλον τῶν Νομικῶν μαθημάτων ἀλλ' εἰς τὸν κύκλον τῶν Μαθημάτων τοῦ Ἀνθρωπίνου παράγοντος, κατὰ τὴν σύγχρονον ἀντίληψιν ἐπὶ τῶν προβλημάτων τούτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται σαφῶς ὅτι ἡ νομικὴ μόρφωσις ἐν τῇ Σχολῇ μας κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955)56 ὀπῆρξε, συγκριτικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. παρεχομένην, περιορισμένη, ἐντὸς τῶν πλαισίων πάντως μιᾶς ἀρτίας ἐνημερώσεως τῶν σπουδαστῶν. Ἐπὶ πλέον τυχὸν ὤραι—πλὴν μιᾶς ἢ ὁποία εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ Δημοσίον Δίκαιον—θὰ ἀπετέλουν ἀναντιρρήτως ἄσκοπον φόρτον καὶ πάντως ἡ διδασκαλία κατ' ἀνάγκην θὰ ἐξήρχετο τῶν ὀρίων τοῦ σκο-

ποῦ τῆς Σχολῆς, ὅπως καὶ ἀντιθέτως οἰαδήποτε, καὶ ἡ ἐλαχίστη, μείωσις τῶν ὥρων διδασκαλίας θὰ ἀπέβαινεν εἰς ἐμφανῆ βλάβην τῶν σπουδαζόντων, ἀπολύτως ἀπαράδεκτον, ὡς εὐνόητον.

Ἐλέχθη ὅτι ἡ Σχολὴ ὑπολείπεται ἀπὸ ἀπόψεως διδασκαλίας τοῦ Διοικ. Δικαίου. Πράγματι οἱ σπουδασταὶ ἐνημερώνονται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Διοικ. Δικαίου, διότι οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου αἱ Σχολαὶ οἰκονομικῆς μορφώσεως ἔχουν διάφορον σκοπὸν καὶ οὐδαμοῦ τοῦ κόσμου διατίθενται πλείονες ὥραι διδασκαλίας. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει εἰς τὸν Α.Σ.Ο καὶ Ε.Ε. εἰδικὴ ἔδρα Διοικητικοῦ Δικαίου, ἀλλ' εἶναι γνωστὸν ὅτι πάντοτε καὶ ὀρθότατα ἡ Σχολὴ αὕτη κατέκριθη ὅτι μετέβαλε τὸν σκοπὸν καὶ τὴν κατεύθυνσιν τῆς καταστάσεως ὑποτελής εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν. Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐμπορικὴν Σχολὴν τῶν Παρισίων, τὴν πρώτην Σχολὴν τῆς Εὐρώπης, διατίθενται μόνον 12 μαθήματα διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Droit Administratif.

Ἡ ἡμετέρα Σχολὴ πράγματι ἀρκεῖται νὰ ἐνημερώη τοὺς σπουδαστὰς τῆς εἰς τοὺς κανόνας τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (52 περίπου μαθήματα), διότι δὲν ἀποβλέπει νὰ καθάρσῃ νομικοὺς, ἀφοῦ τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι ἔργον τῆς σεβασμίας Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Ἄλλ' εἶναι ἐξίσου ἀκριβὲς ὅτι *μόνη αὕτη ἀσχολεῖται μὲ τὰ προβλήματα τῆς Διοικητικῆς Πολιτικῆς*, διὸ καὶ εἰς τὰς ἀγγελίας καὶ δημοσιεύσεις τῆς πάντοτε καὶ ρητῶς ἀναγράφει ὅτι εἶναι «Σχολὴ οἰκονομικο - διοικητικῆς μορφώσεως».

Πράγματι ἡ Σχολὴ μας μόνη ἐν Ἑλλάδι διδάσκει τὴν «Ὁργάνωσιν», ἡ ὅποια κατὰ τὰς συγχρόνους ἀνιλήψεις εἶναι καθαρῶς Διοικητικὸν μάθημα, ἀναφερόμενον εἰς τὰ οὐσιαστικὰ καὶ ὄχι τὰ τυπικὰ προβλήματα τῆς Διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ὅσον καὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανισμῶν, (ἰδὲ σελ. 94 Ὁδηγοῦ Σπουδῶν).

Διοίξεις δὲν εἶναι ὅσον οἱ ἀπλοὶ νομικοὶ κανόνες, οἱ ὅσον ἄλλωστε ρευστοὶ, ἀλλ' εἶναι προπαντὸς οἱ κανόνες ὀργανώσεως, προβλέψεως, καθοδηγήσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἐρνάζονται καὶ ὑπηρετοῦν εἰς μίαν κοινὴν προσπάθειαν. Τοῦτο, φρονούμεν ὅτι ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἰδιάζουσαν συμβολὴν τῆς Σχολῆς μας, ἀφοῦ διὰ τὴν Ὁργάνωσιν καὶ Διοίξεις τῶν ἐπιχειρήσεων διατίθενται 6 ὥραι διδασκαλίας ἑβδομαδιαίως (ἦτοι 156 περίπου ἐν 8ῶ μαθήματα), τὸ δὲ μάθημα θεωρεῖται πρωτεῖον ἀπὸ ἀπόψεως ἀξιολογήσεως τῶν διδασκομένων. Δυστυχῶς ὁ «νομικισμὸς» εἶναι ἀκόμη ἐν ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ μειονεκτήματα τῆς διοικητικῆς μας ζωῆς καὶ ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς ἐλλείψεως πρωτοβουλίας καὶ ἀνατάσεως εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

Ὡς εἶναι εὐνόητον, ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου ἀντιθέτως ὑπῆρξεν, ἐκτεταμένη, συνεπληρώθη δὲ αὕτη ὑπὸ τοῦ Βιομηχανικοῦ Δικαίου, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐπίσης διδάσκεται τὸ Μεταλλευτικὸν Δίκαιον ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν Μεταλλευτικὴν Οἰκονομίαν καὶ Πολιτικὴν. Ἡ διδασκαλία τοῦ κλάδου τούτου τῆς Ἐπιστήμης τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι.

πραγματοποιείται κατά τρόπον συστηματικόν, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ μίαν χρήσιμον καὶ σημαντικὴν πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς μας, ἣ ὁποία ἀποδίδει τὴν πρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰ οἰκονομικὰ νομικὰ προβλήματα τοῦ μεταλλευτικοῦ πλοῦτου τῆς Χώρας.

γ') Τὰ Λογιστικά Μαθήματα

Κατὰ τὸ παρελθόν ἐκπαιδευτικόν ἔτος ὁ κ. Σ. Παπαϊωάννου ἐδίδαξε τὰς Γενικὰς Ἀρχὰς τῆς Λογιστικῆς, ἐφαρμογὰς δὲ αὐτῆς ὁ ἐντεταλμένος κ. Δ. Καμβουσιδης, Ὑποδιευθυντῆς τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ διδασκαλία τῆς Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸν κ. Δ. Παπαδημητρίου, Ἐντεταλμένον Σύμβουλον Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἣ δὲ τῆς Ἐλεγκτικῆς εἰς τὸν κ. Ἰ. Χρυσόχοῦ.

Παραλλήλως, αἱ Λογιστικαὶ Φορολογικαὶ Διατάξεις τοῦ Κώδικος τῶν Καθαρῶν Προσόδων ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Δ. Κόλια Ἀναπληρωτοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατεβλήθη, δηλονότι, μία συστηματικὴ προσπάθεια ἀρτίας φορολογικολογιστικῆς μορφώσεως, ἣ ὁποία θὰ ἦτο πλήρης, ἐάν ἡ Σχολὴ διέθετε τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν Ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν «Πρακτικοῦ Γραφείου», τὸ ὁποῖον ὁμως ἀπαιτεῖ μεγάλας ἐγκαταστάσεις, πρόσληψιν πολλῶν Βοηθῶν καὶ Ἐπιμελητῶν καὶ συνεργασίαν οἰκονομικῶν παραγόντων καὶ Λογιστῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ Σχολὴ ἔχει πρό πολλοῦ καταρτίσει πληρὴς σχέδιον «Πρακτικοῦ Γραφείου» βάσει ἄλλως τε παλαιῶν σκέψεων καὶ ἐφαρμογῶν τοῦ κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, Καθηγητοῦ τότε τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Διευθυντοῦ Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν.

Ἐπίσης οἱ σπουδασταὶ ἠρκήθησαν συστηματικῶς εἰς διαφόρους χρήσιμους ἀσκήσεις παρὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ κ. Χ. Κουβοπούλου, ἣ συμβολὴ τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε πράγματι πολύτιμος, εἰς τὴν λογιστικὴν τῶν σπουδαστῶν κατάρτισιν.

Πάντως, ἐπιβεβαιούται τὸ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῆς Λογιστικῆς παγκοσμίως ἰσχύον διδάγμα ὅτι ἀνευ πολλῆς ἀσκήσεως τῶν σπουδαστῶν κατ' οἶκον, ἐξ ἰδίας τῶν πρωτοβουλίας καὶ πρὸ τῆς ἐπαφῆς τῶν μετὰ τὴν λογιστικὴν πράξιν, ἣ διδασκαλία τῆς Λογιστικῆς ἀπὸ ἕβρας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐπαρκῆς. Δὲν πρέπει ὁμως νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις διοικητικῶν στελεχῶν καὶ ὄχι ἡ κατάρτισις περιωρισμένως λογιστῶν, διότι τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν Λογιστικῶν Σχολῶν, τῶν Μέσων Ἐμπορικῶν Σχολῶν, τῶν Λογιστικῶν Φροντιστηρίων. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ μόρφωσις λογιστικῆς σκέψεως, ἣ διδασκαλία τοῦ λογιστικοῦ μηχανισμοῦ, ἣ ἐνημέρωσις εἰς τὰ λογιστικὰ προβλήματα, ἰδίᾳ τῆς ὁργανώσεως, τοῦ ἐλέγχου, τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κράτους. Ἡ Λογιστικὴ δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ καταρτίσῃ «καταστιχογράφους» καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατεθῶσι δι' αὐτὴν ἐπὶ πλέον ὧραι, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμέναι καὶ προωρισμέναι διὰ μίαν ἀνωτέραν καὶ

γενικωτέραν μόρφωσιν ἀρμόζουσιν εἰς τοὺς ἐπιδιωκομένους ὑπὸ τῆς Σχολῆς εὐρυτέρους σκοπούς.

δ') Τὰ Τεχνικά Μαθήματα

Ἡ Σχολὴ κατηγορήθη διὰ τὰ τεχνικά μαθήματά της (Φυσικὴν, Χημείαν, Ἐμπορευματολογίαν, Βιομηχανικὴν Τεχνολογίαν), ἐνῶ πασιδῆλως, δι' αὐτῶν, ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαρκῆ ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν ἐπὶ τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων, ἀνώτερα στελέχη τῶν ὁποίων παρασκευάζει.

Δύο ἐξ αὐτῶν, ἡ Χημεία καὶ ἡ Φυσικὴ, ἀποτελοῦν ἀναγκαίαν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα, δεδομένου ὅτι δυστυχῶς οἱ ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων ὑπολείπονται μεγάλως εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπενθυμίζομεν ὅτι εἰς τὴν Section Industrielle τῆς περιφήμου Ecole des Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων ὅπως καὶ εἰς τὰ ἐξ ἴσου ὀνομαστά Instituts Supérieurs de Commerce τοῦ Βελγίου, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται πρότυπα Ἰδρύματα ἐν Εὐρώπῃ, τὰ ἐν λόγῳ μαθήματα περιλαμβάνονται εἰς τὸ Πρόγραμμά των. Εἰς ἐποχὴν τοιοῦτων τεραστίων τεχνικῶν προόδων εἶναι ἀναντιρρήτως, φρονούμεν, ὀρθὴ ἡ ἀντίληψις τῆς Σχολῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τεχνικῆς τῶν σπουδαστῶν *ἐνημερώσεως καὶ ὄχι τεχνικῆς εἰδικεύσεως.*

Σημειωτέον ὅτι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἔχει δύο ἔδρας Τεχνικῶν Μαθημάτων, ἧτοι Χημείας καὶ Ἐμπορευματολογίας. Οὕτω συγκριτικῶς διδάσκονται:

Εἰς τὴν Σχολὴν μας		Εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.	
Χημεία	2 ὥραι	5 ὥραι	
Φυσικὴ	2 >	0	
Ἐμπορευματολογία	5 >	6	
Βιομηχανικὴ Τεχνολογία	4 >	0	
τὸ ὅλον	<u>13</u>	<u>11</u>	

Ἡ Χημεία καὶ ἡ Ἐμπορευματολογία ἐδιδάχθησαν παρὰ τοῦ κ. Ε. Συνοδινοῦ, ἡ Φυσικὴ παρὰ τοῦ κ. Ν. Θεοδώρου, ἡ Μηχανογνώσις παρὰ τοῦ κ. Σ. Σταυροπούλου καὶ ἡ Ἡλεκτροτεχνία παρὰ τοῦ κ. Γ. Γιαννοπούλου.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ εἰδικοῦ χαρακτηῆρος τῆς Σχολῆς μας καὶ τῆς σημασίας τῶν τεχνικῶν γνώσεων διὰ πάντα μορφωμένον ἄνθρωπον, φρονούμεν ὅτι ἡ παρεχομένη μόρφωσις παρὰ τῆς Σχολῆς εἶναι ὀρθία, δυσχερῶς δὲ δύναται νὰ ὑποστῇ κριτικὴν. Ὁ «Ὁδηγὸς εἰς τὴν Σχολὴν» ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν διαφώτισιν διὰ πάντα εἰλικρινῶς καὶ καλοπίστως ἐπιθυμοῦντα νὰ μελετήσῃ τὰ προβλήματα τῆς Σχολῆς. Πάντως, ἀποβαίνει ἀκατανόητος ὁ ὑπὸ τινῶν προβληθεὶς ἰσχυρισμὸς ὅτι τὰ ἄνω μαθήματα προσιδιάζουν μόνον εἰς τεχνικὰς Σχολὰς. Ἄλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὔτε ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. θὰ ἐπετρέπετο νὰ ἔχη μεταξὺ τῶν μαθημάτων τῆς τὴν Χημείαν καὶ Ἐμπορευματο-

λογίαν (!), ούτε το Πολυτεχνείον και η Γεωπονική Σχολή να αναγράφουν εις το Πρόγραμμά των νομικά και οικονομικά μαθήματα η και φιλοσοφικά! Η τοιαύτη στενόκαρδος και μονομερής παιδαγωγική αντίληψις είναι παντελώς άβάσιμος και έλέγχεται και αντιπαραγωγική, διότι παρασκευάζει μονομερείς ανθρώπους, ανικάνους να συλλάβουν τα προβλήματα από γενικωτέρας σκοπιάς.

ε') Τά μαθήματα του 'Ανθρωπίνου παράγοντος

'Ιδιαίζοντα πράγματι εις την Σχολήν μας είναι, ως και ανωτέρω έτονίσθη, τά μαθήματα του 'Ανθρωπίνου παράγοντος. Ταύτα υπήρξαν η κυρία εκπαιδευτική εισφορά της Σχολής, ητις είναι υπερήφανος διότι εϋθύς μετά την, απελευθέρωσιν παρουσίασεν από της έδρας και εις σειράν μονογραφιών προβλήματα, τά όποια εξέτασθέντα τό πρώτον έν 'Αμερικη ήρχισαν να λαμβάνουν πρώτεύουσαν θέσιν εις τας οικείας Σχολάς και τά πνευματικά 'Ιδρύματα της Εϋρώπης.

Τό σύνθημα της Σχολής μας ότι «τά τεχνικά, οικονομικά, κοινωνικά, ψυχολογικά και υγιεινομικά προβλήματα τά σχέσιν έχοντα μέ τον παραγωγικόν άνθρωπον αποτελούν μίαν ένότητα» είναι πλέον δεκτόν και από όλους τους εϋρωπαϊκούς εκπαιδευτικούς κύκλους, διτι δέ παρ' ήμιν έφάνη ως νεωτερισμός της Σχολής έγέμετο πλέον δεκτόν πανταχοϋ ως εκπαιδευτική ανάγκη.

Οί κ.κ. Ι. Χρυσοχοϋ και Φ. Λέτσας, ό κ. 'Αγαλλόπουλος, ή κ. Σ. Γεδεών και ό Γ. Παπακώστας απέτέλεσαν την λαμπράν πεντάδα ή όποια μέ έξαιρετικόν πνεϋμα συνεργασίας έδίδαξε την 'Οργάνωσιν, την Κοινωνικήν Πολιτικήν και Νομοθεσίαν, την Ψυχοτεχνικήν και 'Υγιεινήν της 'Εργασίας. Η Σχολή δέν είναι μόνον υπερήφανος διότι προηγήθη εις την έρευναν και διδασκαλίαν πολλών έκ των προβλημάτων τούτων (διότι αύτη από τοϋ 1945 έδίδαξε την «παραγωγικότητα», ή όποια κατέστη πλέον διεθνές κοινωνικόν σύνθημα), αλλά και διότι είδε μέ σύγχρονον δμμα τας ανθρώπινους σχέσεις έντός της εργασίας, και εϋρε την εϋκαιρίαν να καθορίση ως νέον εκπαιδευτικόν ιδανικόν τον «παραγωγόν - άνθρωπον».

Η Σχολή είναι υπερήφανος, διότι—από της λειτουργίας της μετά την απελευθέρωσιν—πρώτη διεκήρυξεν ότι έχουν εϋρυνθη τά πλαίσια της πολιτικής άγωγής: διότι αποτελούν πλέον αι σχέσεις αι ανάπτυσσόμεναι έν τη έπιχειρήσει δημοσίους κανόνας και όχι κανόνας ιδιωτικού δικαίου.

Τό πρόγραμμα των μαθημάτων έν γένει δέν υπήρξεν αυθαίρετον κατασκευάσμα. Τό πρόγραμμα της διδακτέας ύλης, ως και αι κατευθύνσεις και οι σκοποί και τά όρια έκάστου μαθήματος, είναι άποτέλεσμα της συντονιστικής εργασίας των πέντε 'Επιτροπών Προγράμματος. Δέν είναι βεβαίως τό όριστικόν, διότι η Σχολή είναι κατά της άποστεώσεως, διότι γνωρίζει ότι η ζωή εξέλισσεται, αι ανάγκαι πληθύνονται, αι συν-

θῆκαι μεταβάλλονται. Τὰ σχολικά προγράμματα δέον νά προσαρμόζονται πρὸς τὴ ζωὴν, διότι ἡ ζωὴ δὲν ἐννοεῖ νά παραμῆνῃ ἀκίνητος καὶ δὲν ἐννοεῖ νά προσαρμοσθῆ πρὸς τὰ ἀπολιθωμένα προγράμματα τὰ ἔξω τῆς ζωῆς καὶ τὰ ἔξω τῆς δράσεως. Ἡ Σχολὴ συνεχῶς μελετᾷ καὶ βελτιώνει τὸ Πρόγραμμά της, ἐρευνῶσα διαρκῶς ποῖα εἶναι αἱ νέαι κοινωνικαὶ ἀνάγκαι, διὰ νά προσαρμόζῃ πρὸς αὐτάς τὴν ἐκπαιδευτικὴν διαδικασίαν.

Ὁ συγχρονισμὸς οὗτος τοῦ προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τὴν Σχολὴν. Εἶναι θλιβερὸν ὅτι ἡ Πολιτεία δὲν ἀντελήφθη ὅτι ἔγιναν δύο πόλεμοι παγκόσμιοι καὶ διεθνεῖς κοινωνικαὶ καὶ οικονομικαὶ ἀναστατώσεις. Νέα προβλήματα ἀνέκυψαν καὶ νέα μαθήματα κατέστησαν ἀναγκαῖα.

Τέλος παιδαγωγικὸν πρόβλημα—τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὴν Σχολὴν—εἶναι ἡ κατάταξις τῶν μαθημάτων εἰς τὸ Ὁρολόγιον Πρόγραμμα, ὥστε ἡ κόπωσις τοῦ σπουδαστοῦ νά εἶναι μικρότερα. Ἡ Σχολὴ μὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς μελέτης τινα σχετικὴν προσπάθειν νά ἐρευνήσῃ ἢ ἰδίᾳ μόνῃ τῆς τὸ πρόβλημα· τοῦθ' ὅπερ θ' ἀπαιτήσῃ ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα (Ἴδε σχετικὰ «Ἐρωτηματολόγια» ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς σπουδαστάς).

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἔσο μορφωμένος καὶ ἱκανὸς ἐπαγγελματίας,
 ὑπερήφανος διότι συμμετέχει εἰς τὴν παραγωγὴν·
 καλὸς καὶ ἄξιος Ἕλλην μὲ πλήρη συνειδη-
 σις τῶν ὑποχρεώσεών σου πρὸς τὸ Ἔθνος· φω-
 τισμένος ὁδηγὸς καὶ πιστὸς ὑπῆρέτης τοῦ λαοῦ·
 χρήσιμος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἄνθρωπος· φίλος
 τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Δικαιοσύνης· ἐμπλεὴς
 Ἀνθρωπιστικῶν Ἰδανικῶν.

Δ'. ΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα Ἔργασιων διενεργήθησαν τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1955 αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως.

Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου ἐκ τῶν κάτωθι καθηγητῶν: Χ. Ἀγαλλοπούλου, Σ. Ἀγαπητίδης, Σ. Γεδεών, Γ. Γιαννοπούλου, Ν. Δελούκα, Ν. Θεοδώρου, Α. Καλλιαβᾶ, Χ. Κανελλοπούλου, Χ. Καραβᾶ, Δ. Κόλια, Ι. Κουτσογιάννη, Α. Κυρκιλίτη, Ε. Μαργαρίτη, Γ. Ξυνοπούλου, Π. Πέρδικα, Κ. Σημαντήρα, Σ. Σταυροπούλου, Ε. Συνοδινοῦ, Ι. Φράγκου, Γ. Χαλκιοπούλου καὶ Ι. Χρυσόχοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν λαμπρὰν ὀργάνωσιν τῶν ἐξετάσεων καὶ τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁδηγιῶν περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ δημοσιευθοῦν τὰ δοθέντα θέματα καὶ τὸνίζομεν ὅτι ἐθεωρήθη σκόπιμον τὸ θέμα τῆς Ἐκθέσεως Ἰδεῶν νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἐξαγωγήν χρησίμων πορισμάτων περὶ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας παρὰ τοῦ ἀρτισυστάτου «Κέντρου Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Σχολῆς μας».

Ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, ἡ Σχολὴ ἔχει καθιερώσει τὸν θεσμόν τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀπὸ τοῦ 1947 ὅποτε ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 115442 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ σχετικὸς Κανονισμός. Πρόκειται περὶ τοῦ πρώτου δημοσιευμένου «Κανονισμοῦ εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων» σπουδαστῶν ὑποψηφίων νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς Σχολὰς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, ρυθμιζοντες κατὰ τρόπον συστηματικόν τὸ θέμα τοῦτο.

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ κανονισμοῦ εἰσήχθη τὸ πρῶτον ἡ διπλῆ βαθμολογία ἐκάστου γραπτοῦ μὲ διαιτησίαν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν παρατηρεῖται διαφορά δύο βαθμῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν κ.κ. ἐξεταστῶν, τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἄλλου μέλους τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς θεόντως ἐξουσιοδοτουμένου. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὸν κανονισμόν ὁ εἰς ἐξεταστῆς ἀγνοεῖ ἀπολύτως τὴν βαθμολογίαν τοῦ ἄλλου.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπιτυχὲς διὸ καὶ βραδύτερον υἰοθετήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας ὑπερ τὸ ἐφήρμοσε κατ' ἀρχὰς προκειμένου περὶ τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης (ἰδὲ Β. Διάταγμα εἰς φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως 221) 1948)

αὐτὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος διαφεύγει ἀπὸ τοὺς ἀποφοίτους τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, δταν ἔρχονται πρὸς τὴν Ἀνωτέραν.

Πάντως, τὸ κύριον θέμα δὲν εἶναι ποία ἡ κατάστασις τῶν εἰσερχομένων εἰς τὰς Σχολὰς τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ μορφωτικὸν ἐπίπεδον τῶν ἐξερχομένων. Τοῦτο βεβαίως θὰ δειχθῆ κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν των, κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς πρὸς κατάληψιν δημοσίων θέσεων. Οἱ πτυχιούχοι μας—καὶ εἶναι πρὸς τιμὴν των—ἀγωνίζονται ἵνα αἱ θέσεις καταλαμβάνονται μόνον διὰ διαγωνισμῶν. Ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ὕλικόν τὸ παραλαμβάνομενον ἀπὸ τὴν Σχολὴν μας εἶναι κατώτερον. Δὲν δύνανται νὰ ἀποδείξω ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές, διότι δὲν ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὕλικόν τῶν ἄλλων Σχολῶν πρὸς σύγκρισιν, οὐδὲ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω συγκρίσεις, ἀλλὰ δι' αὐτὸ εἶναι ἀκόμη περισσότερον ἀξιοθαύμαστος ἡ ἐκτελούμενη ἐν τῇ Σχολῇ μορφωτικὴ ἐργασία, διότι οὐδεὶς δύναται σοβαρῶς νὰ ἰσχυρισθῆ ὅτι οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς ὑπολείπονται οἰουδήποτε ἄλλου πτυχιούχου. Περιφανῆς ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι οἱ ἰδιοὶ μας πτυχιούχοι ἀγωνίζονται νὰ ἐπιβάλλουν τὴν πρόσληψιν εἰς τὰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς θέσεις διὰ διαγωνισμοῦ, τὸν ὁποῖον τόσον ἀποφεύγουν ἄλλοι.

Ἡ ἐναρξίς τῶν μαθημάτων

Τὰ μαθήματα τοῦ Β' καὶ Γ' ἔτους ἤρχισαν συμφώνως πρὸς τὸ ἐγκριθέν ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου Πρόγραμμα Ἐργασιῶν καὶ δημοσιευθέν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τεύχος τῶν «Νέων» τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1955.

Τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἡ ὀρκωμοσία τῶν νέων σπουδαστῶν, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Γ. Βασιλικοῦ, τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου κ. Σ. Κωστοπούλου, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Β. Βογιατζῆ, τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς, μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετσιέρη.

Κατὰ τὴν γενομένην συγκέντρωσιν προσεφώνησε τοὺς σπουδαστάς ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας ἐξάρας τὸ ἐπιτελούμενον ἐν τῇ Σχολῇ ἔργον, ὠμίλησαν δὲ μετὰ ταῦτα ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς κ. Σ. Παπαϊωάννου καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Πτυχιούχων κ. Θ. Ζαραλῆς, τονίζοντες τὴν ἀξίαν τῆς παρεχομένης ὑπὸ τῆς Σχολῆς μορφώσεως.

Τὸ ἐπάγγελμα πού θέλω νὰ μάθω εἰς τοὺς μαθητὰς μου, ἔλεγεν ὁ J. J. Rousseau, εἶναι ἡ ζωὴ. Ἰωστό, ἀλλὰ ζωὴ, προσθέτει ἡ Σχολή, πού πρέπει νὰ ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ ἀνυψῶνῃ τὸ ὄχιον μέσα εἰς ἓν εὐήμερον σύνολον.

Ε'. ΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Κατά τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56 ἐνεγράφησαν εἰς τὰ τρία ἔτη σπουδῶν :

Α'	ἐν ὄλῳ	404	ἐξ ὧν ἄρρενες	358	καὶ θήλεις	46
Β'	> >	299	> >	272	> >	27
Γ'	> >	287	> >	258	> >	29
Τὸ ὅλον		990	> >	888	> >	102

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐγγραφέντες 404 σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ἐνεγράφησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Σχολὴν 360. Τόπος γεννήσεως αὐτῶν εἶναι :

Πρωτεύουσα 78, Πελοπόννησος 108, Στερεὰ Ἑλλάς 50 Θεσσαλία 28, Ἡπειρος 10, Μακεδονία 16, Θράκη 6, Νῆσοι Αἰγαίου 20, Ἐπτανήσος 12, Κρήτη 25, Ἐξωτερικοῦ 7.

Οἱ τὸ πρῶτον ὡς ἄνω ἐγγραφέντες 360 σπουδασταὶ προέρχονται : Ἐκ Γυμνασίων 290, ἐξ Ἐμπορικῶν Σχολῶν 59, ἐξ Ἀνωτάτων Σχολῶν 11.

Κατὰ ἐπαγγέλματα γονέων οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφέντες κατανέμονται ὡς κάτωθι :

Γεωργοὶ 141, Ὑπάλληλοι 116, Ἐμποροὶ 61, Ἐργάται 32.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων σπουδαστῶν εἰς τὴν Σχολὴν ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950—51 εἶναι ὡς ἑξῆς :

1950 — 51	σπουδασταὶ	581
1951 — 52	>	751
1952 — 53	»	807
1953 — 54	>	855
1954 — 55	>	973
1955 — 56	>	990

Οἱ σπουδασταὶ παρηκολούθησαν τὰ μαθήματα καὶ ἐπεδείξαντο, πράγματι συγκινητικὸν ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον των. Σημειώ-
τέον ὅτι αἱ παρουσίαι εἰς τὰ μαθήματά των φθάνουν τὰ 80—85 %, πο-
σοστὸν τελείως ἀσύνθηες εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαίδευσιν.

Τὸ φαινόμενον εἶναι χαρακτηριστικόν, διότι ἔχει σχηματισθῆ πλεόν εἰς τοὺς σπουδαστὰς συνειδησις τῶν καθηκόντων τῶν ὡς μελ-
λοντικῶν στοιχείων τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Χώρας καὶ πε-
ποιθήσις ὅτι ἡ συστηματικὴ ἐργασία εἶναι τὸ μόνον ἀσφαλὲς βᾶθρον
μιας ἀρτίας μορφώσεως τῶν.

Ἡ Σχολή, ἀποδίδουσα ἰδιαίτουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐνημέρω-
σιν τῆς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν σπουδαστῶν τῆς καὶ τὴν στατιστικὴν
ἐρευναν παντὸς στοιχείου ἀφορῶντος αὐτοῦς, ἀπευθύνει, τόσον εἰς
τοὺς πρωτοετείς ὅσον καὶ εἰς τοὺς δευτεροετείς καὶ τριτοετείς σπου-
δαστὰς, κατάλληλον ἐρωτηματολόγιον, ἀξιούσα κατὰ τὴν ἐγγραφὴν
τῶν τὴν παρ' αὐτῶν συμπλήρῳσιν εἰδικοῦ ἐντύπου, τοῦ «Δελτίου πλη-
ροφοριῶν». Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι διάφορον διὰ τοὺς πρωτοετείς ἀπὸ
τὸ διὰ τοὺς τῶν δύο ἐπομένων ἐτῶν. Διὰ τοὺς πρωτοετείς περιλαμ-
βάνει ἐν ὄλῳ 29 εἰδικὰ ἐρωτήματα, ἐνῶ διὰ τοὺς τῶν ἄλλων ἐτῶν τὰ
εἰδικὰ ἐρωτήματα τοῦ Δελτίου περιορίζονται εἰς 14.

Δὲν γνωρίζομεν πόσον ἀποκρυσταλλωμένοι εἶναι αἱ ἀπόψεις τῶν
σπουδαστῶν ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν Σχολήν. Ἐν ὁμῶς γνωρίζομεν καλῶς,
ὅτι, ὅταν ἐξέρχονται εἶναι ἐμπλεοὶ ἀπὸ τὰ ἑλληνικά καὶ ἀνθρωπιστικά
ἰδανικά τῆς Σχολῆς. Πιστεύουν εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ πολιτιστικὴν
ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὡς κυριάρχου καὶ ἀνεξαρτήτου
μονάδος μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἐλευθέρας εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος.

Τὸ «Ἐρωτηματολόγιον» ἐπομένως εἶναι ἐκπαιδευτικὸν μέσον ἀναν-
τιρρήτου χρησιμότητος, ὄργανον φωτισμοῦ μας καὶ καθοδηγήσεως τῆς
Σχολῆς εἰς τὸ παιδαγωγικόν τῆς ἔργον, διότι ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ
πιστεύει ὅτι καὶ τὰ ἀνώτατα σχολεῖα εἶναι παιδαγωγοῦντα ἰδρύματα
καὶ ὄχι μόνον πηγαὶ «ἐπιστημονικῶν γνώσεων».

Ἡ ἐπεξεργασία τῶν σχετικῶν στοιχείων, πολυτίμων διὰ τὸ ἐκπαι-
δευτικὸν ἔργον τῆς Σχολῆς γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπὸ τὸν κ.
Κροντήρην Τμήματος τῆς Ἑθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ζητεῖ ἡ Σχολὴ νὰ καταστήσῃ τοὺς σπουδα-
στὰς τῆς δημιουργικὰ στελέχη, με ὑπερφάνειαν
διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν καὶ με φιλοδοξίας, με
πνευματικὰς ἀνησυχίας, με ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς
καὶ ὄχι εὐτελεῖς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς θεσιδῆρας.

Γ'. ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΝΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Τὰ προγραμματισθέντα μαθήματα ἐδιδάχθησαν μὲ ἀσημάντους ἀποκλίσεις, ὅπως φαίνεται ἐκ τῶν κατωτέρω πινάκων, ὅπου ἀναγράφονται, χωριστὰ δι' ἕκαστον ἔτος σπουδῶν, αἱ προγραμματικαὶ ὥραι διδασκαλίας, αἱ πραγματοποιηθεῖσαι τοιαῦται καὶ αἱ μεταξύ των διαφοραί.

Ἐκ τῶν πινάκων τούτων καταφαίνεται ὅτι τὸ πρόγραμμα ἐτηρήθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, ὀφειλομένης εἰς τὴν πλήρη ἐκ μέρους τῶν κ.κ. Καθηγητῶν κατανόησιν τοῦ χρέους μιᾶς συστηματικῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ὁρολογίου Προγράμματος.

Εἰς τὸν κατωτέρω ἀριθμὸν μαθημάτων δὲν περιλαμβάνονται αἱ Φροντιστηριακὴ Ἀσκήσεις, διὰ τὰς ὁποίας οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ δὲν ἐδέχθησαν ἀμοιβήν, οὐδὲ αἱ ὥραι αἱ ὁποῖαι διετέθησαν δι' Ἀσκήσεις Λογιστικῆς καὶ Ξένων Γλωσσῶν.

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56 ἐγένοντο ἐπίσης αἱ κάτωθι φροντιστηριακαὶ ἀσκήσεις :

Λογιστικῆς	233 ὥραι
Ξένων Γλωσσῶν	170 »
Οἰκονομικῶν Ἐκθέσεων	56 »

Τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄριστα, ἡ δὲ Σχολὴ σκέπτεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀσκήσεις ταύτας τὸ προσεχὲς ἔτος καὶ κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς. Τὸς ἀσκήσεις αὐτὰς δύνανται νὰ παρακολουθῶσι δωρεὰν τελειόφοιτοι καὶ πτυχιῶχοι τῆς Σχολῆς.

Α'. ΕΤΟΣ: Ὁραι διδασκαλίας Ἀκαδημ. Ἔτους 1955/1956

Μ α θ ή μ α τ α	Σύνολον	
	Ἀνατεθείσαι	Πραγματοπ.
Πολιτικὴ Οἰκονομία	72	70
Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	72	68
Φυσικὴ	72	70
Βιομηχανικὴ Γεωγραφία	72	68
Γαλλικὰ	72	70
Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ	144	140
Λογιστικὴ	88	85
Τεχνικὴ Ἐμπορίου	72	70
Δημόσιον Δίκαιον	36	34
Χημεία	72	70
Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	72	70
Λογιστικαὶ Ἀσκήσεις	80	71
Στενογραφία	72	66
Ἀγγλικά	72	65
Σύνολον	1.068	1.017
{	Ἀνατεθείσαι	
{	Πραγματοποιηθεῖσαι	

Β. ΕΤΟΣ: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημ. Έτους 1955/1956

Μαθήματα	Σύνολον	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοπ.
'Ηλεκτροτεχνία	72	70
'Εμπορικόν Δίκαιον	72	70
Δημοσία Οικονομία	72	55
Μεταφοραί	72	66
Γαλλικά	72	70
'Ιδιωτική Οικονομία	72	68
'Ασφαλιστικά	33	31
Στατιστική	108	105
'Ιδιωτικόν Δίκαιον	72	68
Λογιστική	72	70
Μηχανολογία	72	68
'Εμπορευματολογία	72	70
Πολιτική Οικονομία	72	65
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	70
Λογιστικαί 'Ασκήσεις	80	69
'Αγγλικά	72	66
'Αποτιμητική	36	36
'Ασφαλιστικά	5	5
Σύνολον {		
'Ανατεθείσαι	1.198	
Πραγματοποιηθείσαι		1.122

Γ. ΕΤΟΣ: Ώραι διδασκαλίας 'Ακαδημ. Έτους 1955/1956

Μαθήματα	Σύνολον	
	'Ανατεθείσαι	Πραγματοπ.
'Εργατικόν Δίκαιον	48	35
Ψυχοτεχνική	76	71
Βιομηχανική Πολιτική	112	104
'Εμπορική Πολιτική	72	70
Φορολογικόν Δίκαιον	56	52
Μεταλλευτική Οικονομία	56	56
Βιομηχανική 'Υγιεινή	80	78
'Εμπορικόν Δίκαιον	92	81
'Εμπορευματολογία	88	85
Τελωνειακά	72	70
Πολιτική Οικονομία	36	32
'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων	72	70
'Οργάν. 'Εργοστασίων ('Εργ. Δίκ.)	30	28
Λογιστικαί 'Ασκήσεις	92	74
Βιομηχανική Λογιστική	128	114
Λογιστική	15	15
Γεωργική Πολιτική	16	11
'Ελεγκτική	20	20
Μεταλλευτικόν Δίκαιον	8	8
Σύνολον {		
'Ανατεθείσαι	1.169	
Πραγματοποιηθείσαι		1.074

Ζ'. ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν καὶ λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, καθ' ἕκαστον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ὀργανοῦνται, τῇ μερίμνῃ τοῦ Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, ἐπιτόπια μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους εἰς 20 περίπου κατ' ἔτος τόπους ἐργασίας διαφόρων ἐν λειτουργίᾳ Ἑλληνικῶν Γραφείων, Ὀργανισμῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν, μετὰ συμμετοχῆς ἐτέρων Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς καὶ συνεργασίας τῶν ἐιδικῶν τῆς πράξεως καὶ τῶν διευθυνόντων τὰς ὡς ἄνω οικονομικὰς μονάδας.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐπιδεικνύεται εἰς τοὺς σπουδαστὰς ἡ τεχνικὴ, ἡ διοικητικὴ καὶ οἰκονομικὴ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν οἰκονομικῶν μονάδων καὶ ἀκολούθως διεξάγεται συζήτησις, γίνεται ἀνταλλαγὴ ἐντυπώσεων καὶ παρατηρήσεων καὶ ἐπακολουθεῖ τελικῶς κριτικὴ. Τὰ μαθήματα αὐτὰ γίνονται τὴν πρωΐαν καὶ ἔχουν κύριον σκοπὸν νὰ φέρουν εἰς ἐπαφὴν τοὺς σπουδαστὰς μετὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, τὴν ἀκαδημαϊκὴν διδασκαλίαν μετὰ τὴν πρᾶξιν.

Πράγματι, ἡ παρακολούθησις τῶν ἐπιτοπίων τούτων μαθημάτων τοῦ Γ' ἔτους εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Ἡ Σχολὴ ἀποδίδει ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα.

Ἡ παρακολούθησις τῶν μαθημάτων ἐν γένει δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς σπουδαστὰς.

Ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀπλῶς χρήσιμος, ἀλλ' εἶναι ἀναγκαία. Εἰς τὴν Σχολὴν δὲν διδάσκονται θεωρητικῶς μόνον τὰ ζητήματα, ἀλλ' ἐξετάζονται, ὅπως ταῦτα εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν ἐμφανίζονται. Εἶναι διδασκαλία ζωντανή, διδασκαλία πραγματικῶν προβλημάτων. Δι' αὐτὸ οἱ σπουδασταὶ ἔχουν ἀνάγκην καὶ συμφέρον νὰ παρακολουθοῦν τὰ διδασκόμενα καὶ ἰδίως τὰς φροντιστηριακὰς ἀσκήσεις. Πολλάκις ζητοῦνται «δελτία παρουσίας», τὰ ὁποῖα ὑποβοηθοῦν τὸν Καθηγητὴν εἰς τὴν ἐπιεικεστέραν κρίσιν. Ὁ μὴ παρακολουθῶν τὰ μαθήματα σπουδαστῆς πρέπει νὰ μελετήσῃ πολὺ περισσότερον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς ἐξετάσεις, διότι ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ δὲν δύναται νὰ περικλεισθῇ πάντοτε καὶ ὀλοκληρωτικῶς μέσα εἰς τὰ βιβλία.

Διὰ τῶν μαθημάτων αὐτῶν οἱ σπουδασταὶ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλα τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν Σχολὴν δὲν εἶναι κεναὶ θεωρίαι, ἀλλὰ ἔχουν πρακτικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ζωὴν, συνάμα δὲ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν

μέ τους ανθρώπους της πράξεως και μανθάνουν νά τους αγαποῦν καί νά ἐκτιμοῦν τὸ ἔργον των.

Ἡ Σχολή πάντως παρέχει τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν σταδιοδρομίαν, τὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων καί τὴν βάσιν διὰ μίαν μεγαλυτέραν ἐξόρμησιν, ἀλλὰ δὲν ἀγνοεῖ τὴν ζωὴν καί δὲν κυριαρχεῖται ἀπὸ ἐπίδειξιν κενολόγων θεωριῶν, πολλὰ τῶν ὁποίων μόνον τὸ μεῖδιμα κινοῦν...

Ὡς καί κατὰ τὰ προηγούμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη, οὕτω καί κατὰ τὸ 1955 - 56, ὠργανώθησαν, συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν καί λόγῳ τῆς φύσεως τῆς Σχολῆς, ὑπὸ ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς καί ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, τὰ κάτωθι ἐπιτόπια καθ' ὁμάδας μαθήματα τῶν σπουδαστῶν τοῦ τρίτου ἔτους.

Τὰ ἐν λόγῳ ἐπιτόπια μαθήματα ἦσαν τὰ ἐπόμενα γενόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καί καθοδήγησιν τῶν ἀρμοδίων Καθηγητῶν μὴ δεχθέντων ἀμοιβὴν τινα.

I. Ἐπισκέψεις Γραφείων, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Χρυσόχου

1) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Συγκεντρώσεως Φορολογικῶν Στοιχείων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τὴν 5 Δεκεμβρίου 1955.

2) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνά ὁμάδας ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1955 (10,12,14 καί 16).

3) Εἰς τὴν Μηχανογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνά ὁμάδας ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1956 (12,14,18 καί 21).

4) Εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν καί ἐκδοτικὴν ἐπιχείρησιν «Ἡ Ναυτεμπορικὴ», πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ μηχανισμοῦ ἐκδόσεως ἡμερησίου, τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν γραφείων καί τῶν τυπογραφικῶν καί λοιπῶν ἐγκαταστάσεων τῆς. Τέσσαρες ἐπισκέψεις ἀνά ὁμάδας, τὴν 25 καί 28 Ἰανουαρίου καί τὴν 1 καί 4 Φεβρουαρίου 1956.

5) Εἰς τὸν οἶκον ὀργανώσεως «Π. Σολομὸς καί Σία», πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γραφομηχανῶν, ὑπολογιστικῶν μηχανῶν, λογιστικῶν μηχανῶν, πολυγράφων, μηχανῶν ἐκτυπώσεως διευθύνσεων, συστημάτων ταξιθετήσεως κλπ. Τέσσαρα, ἐπισκέψεις ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1956 (7, 11,14 καί 18).

II. Ἐπισκέψεις Ὄργανισμῶν καί Ἐργοστασίων, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν καθηγητῶν : κ.κ. Κ. Λεοντίδου, Φ. Παπαδημητρίου, Σ. Παπαϊωάννου, Σ. Σταυροπούλου καί Ε. Συνοδινού.

6) Τὴν 10 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν Πανελληνίον Συνομοσπονδίαν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

7) Τὴν 17 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς.

- 8) Τὴν 24 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν Συνεταιριστικὴν Ἐνωσιν Καπνοπαραγωγῶν Ἑλλάδος (ΣΕΚΕ).
- 9) Τὴν 31 Ἰανουαρίου 1956, εἰς τὴν ἄνωνυμον ἑταιρείαν ζυθοποιίας καὶ παγοποιίας «Κάρολος Φίξ».
- 10) Τὴν 4 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸν Αὐτόνομον Ὄργανισμὸν Ἑλληνικοῦ Καπνοῦ.
- 11) Τὴν 11 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸ ἐν Ἐλευσίνι Σαπωνοποιεῖον καὶ Ἐλαιουργεῖον τῆς Α.Ε. «Χαρίλαος καὶ Κανελλόπουλος».
- 12) Τὴν 18 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Συνεταιρικῶν Ὄργανώσεων Σουλτανίνας (ΚΣΟΣ).
- 13) Τὴν 25 Φεβρουαρίου 1956, εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Χαλκηδόνι ἐργοστάσιον τῆς ἑταιρείας μεταξοϋφαντουργίας «Χρυσάλις».
- 14) Τὴν 6 Μαρτίου 1956: εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τελωνείων Πειραιῶς, τὰς αἰθούσας ἀποσκευῶν τοῦ Ε' Τελωνείου Πειραιῶς, τὸ Α' Τελωνεῖον Εἰσαγωγῆς καὶ τὸ Η' Τελωνεῖον Διοικήσεως Τελωνοφυλακῆς καὶ Ἐπισκέψεως Πλοίων.
- 15) Τὴν 13 Μαρτίου 1956, εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἀποθήκας τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους (ΣΕΚ).
- 16) Τὴν 20 Μαρτίου 1956, εἰς τὴν Κοινοπραξίαν Ἐνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Διαχειρίσεως Ἐγχωρίων Προϊόντων ΚΥΔΕΠ καὶ ἀκολούθως εἰς τὰς ἐν Πειραιεῖ ἐγκαταστάσεις τῆς.
- 17) Τὴν 27 Μαρτίου 1956, εἰς τὸ ἐργοστάσιον τῆς Α.Ε. κατεργασίας καννάβου, λούτης καὶ λίνου «Ἀλέξανδρος Σ. Δεσύλλας».
- 18) Τὴν 7 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια τῆς ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων.
- 19) Τὴν 14 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν.
- 20) Τὴν 21 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὴν ἑταιρείαν Χαλυβδοφύλλων.
- 21) Τὴν 28 Ἀπριλίου 1956, εἰς τὸν ἐν Πάτραις Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Οὕτως ἐπετεύχθη μία νέα ἀντίληψις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐργαζόμενος, ὄχι μόνον πρέπει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἄνωθεν διαταγὰς, ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ ἀναπτύσῃ τὴν πρωτοβουλίαν του καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ ἐπαυξάνῃ ποσοτικῶς καὶ νὰ βελτιώσῃ ποιοτικῶς τὴν παραγωγὴν του, διότι τὸ ἀτομικὸν καὶ γενικὸν του συμφέρον εἶναι ἀναποσπαστῶς συνδεμένον μὲ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγικότητός του.

Η. ΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ Σχολὴ συνέχισε καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν σειράν τῶν διαλέξεων της, αἱ ὁποῖαι δικαίως ἔχουν θεωρηθῆ ὡς ἐξαιρετικὴ συμβολὴ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας. Ὡς γνωστόν, αἱ διαλέξεις αὗται γίνονται ἐπὶ ζεόντων ἑλληνικῶν προβλημάτων, ἐξεταζομένων ἀπὸ τῆς καθαρῶς ἐπιστημονικῆς των πλευρᾶς.

Ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ — καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν πολὺ νομίζει ὅτι τὸ ἐπέτυχε — νὰ καταστή ἓν ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον εἰς τὸν ᾧ ὡρον τοῦ ὁποῖου οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἐν γένει παράγοντες τῆς ζωῆς τοῦ τόπου νὰ δύνανται νὰ ἐκφέρουν ἐλευθέρως τὰς ἀποφύσεις των, νὰ καταστή δηλονότι κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναζητῆται καὶ νὰ ἐρευνᾶται ἡ ἀλήθεια. Δι' αὐτὸ ὀρθῶς καὶ δικαίως παρ' ὄλων ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὴ ἢ προσπάθεια αὕτη τῆς Σχολῆς, ἢ ὁποῖα, σημειωτέον, ἔχει ἐπιτύχει ἐκτὸς τῶν Ἑλλήνων ὁμιλητῶν νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τοῦ βήματός της καὶ διαπρεπεῖς ξένους.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγένοντο ἔνδεκα διαλέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀναριθμῶνται τὸν ἀριθμὸν τῶν διαλέξεων ἀπὸ τοῦ 1947—48, ὁπότε ἐψηφίσθη ὁ νέος Ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς, εἰς 176 ἐν ὄλῳ.

ΠΙΝΑΞ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1955—56

- 1η. Τὴν 27ην Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ κ. *Ε. Μαργαρίτη* μὲ θέμα: «Τὸ νόημα τῆς Μεγάλης Ἡμέρας».
- 2α. Τὴν 9ην Νοεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *Holger Larsen* μὲ θέμα: «Τὸ marketing τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων καὶ Ἰδίων τῶν Φρούτων».
- 3η. Τὴν 16ην Νοεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *V. Lumbholtz* μὲ θέμα: «Τὸ marketing τῶν Γεωργικῶν Προϊόντων καὶ Ἰδίων τῶν Φρούτων».
- 4η. Τὴν 8ην Δεκεμβρίου 1955 ὑπὸ τοῦ κ. *Στράτου Κ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Νέα ἐποχὴ, νέα ἐκπαιδευτικὰ ἰδανικά».
- 5η. Τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Πέτρου Κουβέλη* μὲ θέμα: «Συντήρησις Φυσικῶν Πόρων».
- 6η. Τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Συναπούλου* μὲ θέμα: «Ἡ οἰκονομία καὶ εἰδικώτερον ἡ ἰδιοκτησία ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ».
- 7η. Τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ἡ Εὐρώπη στὴν ὥρα τῆς πλανητικῆς Ἱστορίας».
- 8η. Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ὁ Marx καὶ ἡ μεταφυσικὴ τῆς Τεχνοκρατίας».
- 9η. Τὴν 1ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Κώστα Σ. Παπαϊωάννου* μὲ θέμα: «Ἡ Δυναμικὴ τῶν ὀλοκληρωτικῶν καθεστώτων».
- 10η. Τὴν 16ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Γεωργίου Ι. Πεσμαζόγλου* μὲ θέμα: «Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης».
- 11η. Τὴν 23ην Μαρτίου 1956 ὑπὸ τοῦ κ. *Σωτηρίου Ἀγαπητίδη* «Διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς».

Θ'. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

I. Κατά τὸ σπουδαστικὸν ἔτος 1655/56 : I) Διωργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν οἱ κάτωθι ἐκπαιδευτικοὶ περίπατοι καὶ ἐκδρομαὶ εἰς διάφορους Ἀρχαιολογικοὺς χώρους, Μουσεῖα, Καλλιτεχνικάς ἐκθέσεις κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα τῆς Τετάρτης μετ' ἐξηγήτριαν τὴν κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος.

- 1) 30-10-55 Προπύλαια—Ν. Ἀθηνῶν Νίκης—Ἐρεχθεῖον—Παρθενῶν—Πανόραμα Ἀθηνῶν—Προσανατολισμός.
- 2) 2-11-55 Θέατρον Διονύσου—Χορηγικὸν Μνημεῖον—Ἀσκληπεῖον—ᾠδεῖον Ἡρώδου Ἀττικοῦ.
- 3) 6-11-55 Κεραμεικὸς—Δίπυλον.
- 4) 9-11-55 Ἀρχαία Ἀγορὰ—Στοὰ Ἀττάλου—Μουσεῖον.
- 5) 13-11-55 Παλιὰ Ἀθήνα—Ἀγ. Αἰκατερίνη Μνημεῖον Λυσικράτους—Ἀναφιώτικα—Α' Πανεπιστήμιον.
- 6) 16-11-56 Ρωμαϊκὴ Ἀγορὰ—Ὁρολόγιον Κυρρήστου—Βιβλιοθήκη Ἀνδριανοῦ—Οἰκία κ. Χατζημηγάλη (Πλάκα).
- 7) 20-11-55 Πύλη Ἀδριανοῦ—Ὀλυμπεῖον—Στάδιον—Ἀρδηττός.
- 8) 23-11-55 Δαφνί—Περίπτερον Τουρισμοῦ.
- 9) 27-11-55 Κολωνός—Ἀκαδημία Πλάτωνος.
- 10) 30-11-55 Πειραιεὺς—Κερατσίνιον—Σαλαμῖς—Καματερόν.
- 11) 4-12-55 Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.
- 12) 7-12-55 Ἐθνικὸν Ἰδρυμα—Ὁμιλία κ. Προκοπίου περὶ Βυζαντινῆς τέχνης καὶ τέχνης Δαφνίου. Προβολὴ κινηματογραφικῆς ταινίας.
- 13) 14-12-55 Ἐλευσίς: Ἀρχαιότητες—Ἐλευσίνια Μυστήρια—Μουσεῖον.
- 14) 19-12-55 Βυζαντινὸν Μουσεῖον.
- 15) 8-1-56 Μπενάκειον Μουσεῖον.
- 16) 15-1-56 Διυλιστήρια Οὔλεν. Ὁμιλητῆς ὁ κ. Ν. Κολλάρος.
- 17) 22-1-56 Πάρνης—Ἀγ. Τριάδα—Καταφύγιον Ε.Ο.Σ.
- 18) 5-2-56 Καισαριανὴ—Καλοπούλα—Ἐθν. Σκοπευτήριον.
- 19) 12-2-56 Διαρκῆς ἐκθέσεις Ἑλλήνων ζωγράφων. Ὁμιλία κ. Ἀλ. Κωτσάκη: «Περὶ Τέχνης».
- 20) 26-2-56 Ἐθνολογικὸν Μουσεῖον Ἱστορικῆς Ἑταιρείας—Οἰκία Παλαμᾶ.

Ἡ προσέλευσις Σπουδαστῶν τοῦ Α' ἔτους ὑπῆρξεν αὐθόρμητος, γενικὴ καὶ ἀνελλιπής· ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ διδακτικῆς πείρας τῆς κ. Μαρ. Βελουδίου, ξεναγοῦ τοῦ Ἐθν. Ἰδρύματος.

II. Διωργανώθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν Κινηματογραφικαί

προβολαί με θέματα ὀργανώσεως ἐργασίας, ἐργοστασίων, καλλιιεργείας καὶ παραγωγικότητος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς παραγωγικότητος καὶ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χρυσοχοῦ.

III. Διωργανώθη ἐπιστημονικὴ ὁμιλία τοῦ κ. Ἰσαακίδου, Γεν. Δ/ντοῦ τῆς SHELL: «περὶ τῆς ἀξίας, ἀνακαλύψεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν πετρελαίων» μετὰ προβολῆς εἰδικῆς Κινηματογραφικῆς ταινίας.

IV. Διωργανώθη ἐπίσκεψις εἰς τὴν Διαρκῆ Ἐκθεσὶν ἔργων τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν, ὅπου ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς διὰ μακρῶν: «τὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου Ζωγραφικῆς καὶ Καλλιτεχνικῆς» ὁ Διευθυντῆς τῆς Ἐκθέσεως κ. Ἄλκ. Κωτσάκης.

V. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς μετέσχον λίαν ἐπιτυχῶς τῶν Ἐθνικῶν Παρελάσεων τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἄγνωστου Στρατιώτου κατὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ 25ην Μαρτίου.

VI. Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς μετέσχον τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας Προσευχῆς τῶν Φοιτητῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν καὶ τῆς καταθέσεως στεφάνου εἰς τὸν Ἄγνωστον Στρατιώτην, κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ

VII. κατόπιν εὐγενοῦς παραχωρήσεως 3 000 φυσιγγίων καὶ ὄπλων ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Σ., οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἠσκήθησαν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀγώνισμα τῆς Σκοποβολῆς καὶ μετέσχον τῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων τῶν Ἀνωτάτων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν προσκλήσει τῆς Σκοπευτικῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος λίαν ἐπιτυχῶς, ἐπιβληθέντων τῶν σκοπευτῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Γεωπονικῆς καὶ ἄλλων Σχολῶν.

Ἡ Σκοπευτικὴ ὁμάς τῆς Σχολῆς ἀπαρτιθεῖσα ἐκ τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς κ.κ. :

1) Σβόλη Γεωργίου	Βον	ἔτος
2) Ξενίδη Κωνσταντ.	Βον	>
3) Ἀθανασοπούλου Νικ.	Βον	>
4) Τζανακάκη Ἐμμαν.	Βον	>
5) Μωραΐτου Ἰωάννου	Λον	>
6) Φραγκάκη Στυλιανοῦ	Λον	>

κατετάγη ἕκτη εἰς τὴν Γενικὴν βαθμολογίαν εἰς τὸ ἀγώνισμα ἀπὸ ἀποστάσεως 50 μ. διὰ τυφεκίου τῶν 22 καὶ εἰς τὸ ἀγώνισμα ἀπὸ ἀποστάσεως 300 μ. διὰ πολεμικοῦ τυφεκίου καὶ ἔτυχε τιμητικῶν διπλωμάτων ἀπονεμηθέντων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Ναυάρχου κ. Λούνδρα.

Ι'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολὴ ἐπλουτίσθη καὶ ἐφέτος διὰ νέων βιβλίων, τόσον δι' ἀγορᾶς ὅσον καὶ ἐκ δωρεῶν τῶν συγγραφέων.

Ἡ φοίτησις τῶν σπουδαστῶν καὶ πτυχιούχων εἰς τὸ ἀναγνωστήριον ὑπῆρξε ζωηροτάτη, ἐνδεικτικὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἀναπτυσσομένης ἀγάπης πρὸς τὴν μελέτην.

ΙΑ'. ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ

Ἡ Σχολή μετέσχεν εἰς τὸν πανηγυρισμὸν :

1) Τῆς 28 Ὀκτωβρίου μὲ ὀμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Ε. Μαργαρίτην μὲ θέμα «Τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας».

2) τῆς 25 Μαρτίου μὲ ὀμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τῆς Σχολῆς κ. Σ. Ἀγαπητίδην καὶ θέμα : «Τὰ νέα ἔθνικὰ Ἰδανικά».

Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς, εἰς ὁμάδα λαμπρῶς συντεταγμένη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Γυμναστοῦ τῆς Σχολῆς κ. Γ. Κατοίπη, ἐθαυμάσθησαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν κατὰ τὴν παρέλασιν τῶν σπουδαστῶν καὶ μαθητῶν, τόσοσ τῆς 27ης Ὀκτωβρίου ὅσον καὶ τῆς 24ης Μαρτίου, πρὸ τοῦ Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ χορωδία τῆς Σχολῆς, ἔψαλε πατριωτικὰ καὶ δημῶδη ᾄσματα, ἐμπνεύσασα μεγάλον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον τῶν κεκλημένων τῆς Σχολῆς, ἀπὸ τὸ ὅποιον ἦτο κατάμεστος ἡ αἴθουσα συγκεντρώσεως αὐτῆς.

3) Τῆς 30 Ἰανουαρίου. Ἡ ἑορτὴ τῆς Παιδείας ἐωρτάσθη ὡσαύτως διὰ συγκεντρώσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς. Κατ' αὐτὴν ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Γ. Ξυνόπουλος μὲ θέμα : «Ἡ Οἰκονομία καὶ Ἰδιαιτέρως ἡ Ἰδιοκτησία ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ Χριστιανισμοῦ». Ὡς γνωστόν, ἡ Σχολὴ τιμᾶ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην διὰ μιᾶς ὀμιλίας τὴν μνήμην τῶν ἀγωνιστῶν καὶ μαχητῶν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

ΙΒ'. Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Κατὰ τὸ ὕπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953-54 συνεχίσθησαν ὑπὸ τῆς Α.Σ.Β.Σ., διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς κ. Ἀντων. Παπαϊωάννου, ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, τὰ ἀκόλουθα μέτρα πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως, καὶ προφύλαξιν τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν.

Ἐφηρμόσθη τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ, τὸ ὅποιον περιλαμβάνει τὴν κλινικὴν ἐξέτασιν τῶν καθ' ἕκαστα ὀργανικῶν συστημάτων καὶ τὴν μικροακτινογράφησιν τοῦ θώρακος ὄλων τῶν σπουδαστῶν. Τὸ δελτίον τοῦτο εἶναι καὶ μένει ἀπολύτως ἐμπιστευτικόν. Οἱ χρήζοντες περαιτέρω ἐξετάσεως παραπέμπονται, δι' εἰδικοῦ σημειώματος τοῦ ἱατροῦ, εἰς τὰ οἰκεία τμήματα τῶν διαφόρων νοσηλευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως καταγράφεται εἰς τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας τοῦ σπουδαστοῦ.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξετάσεις εἰς τὰ διάφορα νοσηλευτικὰ ἰδρύματα, ἡ Σχολή, διὰ τοῦ ἱατροῦ αὐτῆς, εἶχε προσυεννοηθῆ μετὰ τῶν Διευθύνσεων τῶν ἰδρυμάτων, πρὸς ταχεῖαν ἐξυπηρέτησιν καὶ δωρεάν παροχὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σπουδαστάς.

Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι διὰ τῶν ἐργαστηριακῶν καὶ ἱατρικῶν ἐξετάσεων τῶν σπουδαστῶν, τὸ ἀτομικὸν δελτίον ὑγείας ἀπέβη πληρέστερον καὶ ἀποτελεῖ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς ὑγείας τῶν ἐξεταζομένων. Ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ τοιαύτη ἐνημέρωσις τοῦ ἀτομικοῦ δελτίου ὑγείας ἀποβλέπει

ὄχι μόνον εἰς τὴν διάγνωσιν καὶ ἀναγνώρισιν νοσηρῶν καταστάσεων ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς νόσου καὶ τῆς κλινικῆς αὐτῆς ὄντοτος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διαπίστωσιν νοσηρῶν προδιαθέσεων, δυναμένων εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐπιδράσουν ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῆς καθόλου ὑγείας. Ὁ ἐξεταζόμενος λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἀσθενείας του, ὡς καὶ πάσης ἀποκλίσεως ἀπὸ τοῦ φυσιολογικοῦ καὶ πληροφορεῖται περὶ τυχόν λαθνοῦσης νόσου.

Τοιοτοτρόπως ἡ ἰατρικὴ παρακολούθησις ὄχι μόνον ἔρχεται ἄρωγός εἰς τὴν πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐλέγχει τὴν περαιτέρω θεραπείαν. Εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ὑποδεικνύεται ἡ διακοπὴ τῶν μαθημάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἀφ' ἐνός μὲν ὑποβληθῆ ὁ ἐνδιαφερόμενος εἰς τὴν ἀνάλογον ὑγεινοδαιτητικοφαρμακευτικὴν ἀγωγὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προληφθῆ ἡ μετάδοσις οἰασδήποτε νόσου εἰς τοὺς ὑγιεῖς σπουδαστάς.

ΙΓ'. Η ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἡ Σχολὴ μεριμνῶσα καὶ διὰ τὴν ὁμαδικὴν ψυχαγωγίαν τῶν σπουδαστῶν—ἐκτός τῶν ἐκδρομῶν, μορφωτικῶν περιπάτων, καλλιτεχνικῆς σπουδαστικῆς κινήσεως κλπ.—ὑποβοηθεῖ τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου Πτυχιούχων καὶ Σπουδαστῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἔτησιου ὁμαδικοῦ «γλεντιοῦ» καὶ τῆς ἑτησίας χοροεσπερίδος τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ σπουδαστικὸ γλέντι. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἐγένετο τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς 6 Φεβρουαρίου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φ. Νέγρη κέντρον «Μέντια Λούζ».

Εἰς τὸ γλέντι προσῆλθον οἱ περισσότεροὶ τῶν σπουδαστῶν καὶ σπουδαστριῶν, παρέστησαν δὲ καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Ἀπερίγραπτον κέφι ἐκράτησε ἀπὸ τῆς 8ης μ.μ. μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν. Ἡ συγκέντρωσις αὕτη κατέδειξε μὲ πόσον πολιτισμὸν καὶ τάξιν εἶναι δυνατόν νὰ διασκεδάζουν οἱ νέοι, ὅταν πρυτανεῦη τὸ πνεῦμα τοῦ αὐτοσεβασμοῦ.

Ἡ ἐπίσημος χοροεσπερίς. Αὕτη ἐδόθη τὴν ἑσπέραν τῆς 5ης Μαρτίου εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ «Green Park». Ἡ ἑτησία χοροεσπερίς τῶν πτυχιούχων καὶ σπουδαστῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν καθιερώθη πλέον ὡς ἓν τῶν κοσμικωτέρων γεγονότων τῆς Πρωτευούσης. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν εἶναι μία ἀπὸ τὰς τρεῖς καλυτέρας χορευτικὰς συγκεντρώσεις τῶν Ἀπόκρεω. Ἡ ὀργάνωσις τῆς χοροεσπερίδος ὑπῆρξεν ἔργον τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν ἐν μέσῳ εὐθυμίας καὶ χαρᾶς ἀδιαπτώτου. Πλήθος ἐκλεκτῶν δῶρων διενεμήθησαν διὰ κληρώσεως. Μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ., Ὑπουργοί, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, πολλοὶ φίλοι τῆς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινῶνίας ἐτίμησαν τὴν ἑσπερίδα διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἡ κριτικὴ τῆς κοσμικῆς κινήσεως τοῦ Ἡμερησίου τύπου τῆς πρωτευούσης ἀπησχολήθη εὐφημότατα καὶ διὰ μακρῶν μὲ αὐτήν.

ΙΔ'. ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

α') Τμηματικά

Κατά τόν 'Οργανισμόν τῆς Σχολῆς, αἱ Τμηματικά 'Εξετάσεις διενεργοῦνται ἀπό 7-30 'Ιουνίου καί ἀπό 17 Σεπτεμβρίου μέχρι 10 'Οκτωβρίου. Οἱ ἀποτυχάνοντες εἰς δύο μαθήματα δύνανται νά ἐπανεξετασθοῦν ἀπό 8-15 'Ιανουαρίου. Παρακαλῶ ἰδιαιτέρως νά σημειωθῆ τοῦτο, διότι ὁ νεοεγγραφόμενος πρέπει νά ἔχη ὑπ' ὄψιν του ὅτι δύο εἶναι εἰς τὴν Σχολὴν μας αἱ ἐξεταστικαὶ περίοδοι. Ἡ τρίτη εἶναι συμπληρωματικὴ, καὶ γίνεται δεκτὸς εἰς αὐτὴν ἐάν ἀποτύχη τις εἰς δύο μόνον μαθήματα.

Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐξετάσεων ἐγένετο δεκτὸν ἐσχάτως καὶ ἀπὸ τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας, προκειμένου περὶ τῆς 'Ανωτάτης 'Εκπαιδεύσεως. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο προηγήθη ἡ Σχολὴ μας, διότι οἱ διοικοῦντες αὐτὴν σκέπτονται ὡς παιδαγωγοί.

Σημειωτέον ὅτι τὸ λεπτομερὲς Πρόγραμμα τῶν Τμηματικῶν 'Εξετάσεων ἀνακοινοῦται πρὸ ἐνὸς μηνὸς τοῦλάχιστον τὰ δὲ ἀποτελέσματα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐξετάσεων. Οἱ σπουδασταὶ γνωρίζουν καλῶς τὴν σημασίαν τούτου. Ἄλλοῦ δὲν γνωρίζουν πότε θὰ ἐξετασθοῦν καὶ μὲ ἀγωνίαν ἀναμένουν ἐπὶ μῆνας τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων.

Συμψηφίζονται ἢ ὄχι οἱ βαθμοὶ τῶν μαθημάτων;

Καὶ εἰς τοῦτο ἡ Σχολὴ ἔταμε νέαν καὶ ὀρθὴν ὁδόν. 'Επέτρεψε τὸν συμψηφισμόν ἐνὸς μαθήματος, μόνον ἐφ' ὅσον ὁ σπουδαστὴς ἐπέδει καλὴν γενικὴν ἐπίδοσιν, δηλαδὴ ἐάν οἱ βαθμοὶ του δίδουν μέσον ὄρον 6, μὲ βάσιν βαθμολογίας τὸ 5. 'Εκ τῆς ἐφαρμογῆς ἐπέισθημεν ὅτι ὀρθὴ καὶ σκόπιμος εἶναι ἡ δοθεῖσα λύσις, πάντως δὲ ἀποφεύγονται τὰ κακὰ τῆς αὐθαιρέτου ἢ κακῆς ἐκτιμήσεως ἐνὸς Καθηγητοῦ—ἢ ὅποια εἶναι σπάνιον φαινόμενον—ἢ συνηθέστερον τῆς ἀτυχίας ἐνὸς σπουδαστοῦ εἰς τὴν ἐξέτασιν ἐνὸς μαθήματος ἢ καὶ τῆς ἀδυναμίας του νά ἀντιληφθῆ ἓν μάθημα. Ἡ Σχολὴ ἀναζητεῖ πάντοτε τί δύναται νά ἐξασφαλίσῃ μίαν δικαίαν κρίσιν τοῦτο διότι ὀρθῶς ὁ σπουδαστὴς δέχεται τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ δὲν ἀνέχεται τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν μεροληψίαν.

Χαίρομεν ἰδιαιτέρως, διότι τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας ἀπεδέχθη τὸ σύστημα τῆς Βιομηχανικῆς Σχολῆς περὶ τῶν ἐξεταστικῶν περιόδων καὶ τὸ ἐπεξέτεινε καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὴν Πάντειον. Τὸ προηγούμενον καθεστῶς, τῆς διαρκοῦς ἐξετάσεως καὶ

των πολλών εξεταστικών περιόδων εις τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς, εἶχεν ἐξευτελίσει τὸν θεσμὸν τῶν ἐξετάσεων καὶ εἶχε μεταβάλει τοὺς Καθηγητὰς εἰς ἐξεταστὰς καὶ εἰσπράκτορας ἐξετάστων, ἐνῶ συγχρόνως εἶχε συντελέσει εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σπουδαστῶν. Διαρκῶς ὁ σπουδαστὴς ἀνέβαλε τὴν μελέτην του, μὲ τὴν σκέψιν ὅτι εἶχε πολλὰς ἐξεταστικὰς περιόδους ἢ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἐπὶ τέλους κάποτε θὰ τὸν λυπηθῇ ὁ Καθηγητὴς. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι οἱ σπουδασταὶ ἐσχημάτιζον τὴν τερατώδη ἐντόπωσιν ὅτι «πρέπει νὰ περάσουν», ἀφοῦ ἐξητάσθησαν 3 καὶ 4 φορές· ὡς ἐάν ἡ ἐπανειλημμένη ἀποτυχία ἀπετέλει... προσὸν προαγωγῆς!

Τὸ καθεστῶς τῶν πολλῶν ἐξεταστικῶν περιόδων παρουσίασε πολλὰ τὰ κακὰ. Ἄς εὐχρηθῶμεν νὰ ἔχῃ παρέλθει καὶ ἄς χαρῶμεν ὅτι τὰ κατὰ τὰ ὁποῖα ἔχει φέρει εἰς τὴν Ἐκπαίδευσιν ἢ Βιομηχανικῇ Σχολῇ ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολάς. «Κάλλιο ἀργὰ παρά ποτέ», ὅπως λέγει ἡ σοφὴ λαϊκὴ παροιμία.

Πίναξ ἐγγραφέντων καὶ ἐπιτυχόντων
εἰς τὰς Τμηματικὰς Ἐξετάσεις Σπουδαστῶν

Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη	Α'		Β'		Γ'		Σύνολον	
	Ἐγγραφέντες	Προσθθέντες	Ἐγγραφέντες	Προσθθέντες	Ἐγγραφέντες	Προσθθέντες	Ἐγγραφέντων	Προσθθέντων
1947—48	366	165	127	91	36	31	529	287
1948—49	236	122	137	108	73	60	446	290
1949—50	231	112	130	90	111	83	472	285
1950—51	349	163	140	95	92	75	581	313
1951—52	468	195	193	135	90	47	751	377
1952—53	471	184	238	146	158	98	867	428
1953—54	422	141	250	80	183	36	855	257
1954—55	458	251	301	236	214	101	973	588
1955—56	404	223	299	153	288	93	991	469

β') Πτυχιαι αι

Αι εξέτασεις επί πτυχίω άνεκοινώθησαν έγκαίρως και έπραγματοποιήθησαν εις τας καθορισθείσας χρονολογίας. Η Έξεταστική Έπιτροπή άπετελέσθη από τον Πρόεδρον του Δ. Συμβουλίου κ. Στ. Κωστόπουλον, ως Πρόεδρον, τον Διευθυντήν της Σχολής κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, ως Αντιπρόεδρον, τον Τμηματάρχην της Έπαγγελματικής Έκπαιδεύσεως κ. Μ. Σπετσιέρην και τους Καθηγητάς κ.κ. Γ. Χαλκιάπουλον (Πολιτική Οικονομία), Ι. Χρυσοχού (Όργάνωσις Έπιχειρήσεων), Φ. Λέτσον (Όργάνωσις Έργοστασιών), Στρ. Κ. Παπαϊωάννου (Γενική Λογιστική), Δ. Παπαδημητρίου (Βιομηχανική Λογιστική), Ν. Δελούκαν (Έμπορικόν Δίκαιον), Χ. Άγαλλόπουλον (Έργατικόν Δίκαιον), Ε. Συνοδινόν (Έμπορευματολογίαν), Σ. Σταυρόπουλον (Μηχανογνωσίαν) και Γ. Γιαννόπουλον (Ηλεκτροτεχνίαν).

Τά δοθέντα θέματα, προς διαφώτισιν των μελλόντων υποψηφίων και καθοδήγησιν των, θά δημοσιευθούν εις τό προσεχές τεύχος των «ΝΕΩΝ της Α.Σ.Β.Σ.».

Σημειωτέον ότι έδημοσιεύθησαν έντός δέκα ήμερών από της λήξεως έκάστης των τριών Έξεταστικών περιόδων του έτους 1955/6.

Κατά τό ως άνω έτος υπέστησαν επί πτυχίω εξέτασιν 286. Έξ αυτών έτυχον οι κάτωθι 87 άλφαβητικώς άναφερόμενοι, οι όποιοι άναβιβάζουν τον άριθμόν των πτυχιούχων της Σχολής έν όλω εις 403.

1. Άλεξόπουλος Νικόλαος	του Δημητρίου
2. Άγαγνωστόπουλος Γεώργιος	> Παύλου
3. Άνδρώνης Ίάκωβος	> Ίωάννου
4. Άραβαντινού "Αίνα	> Έλευθερίου
5. Άρβανίτης Ευστάθιος	» Ίωάννου
6. Γαϊός Ίωάννης	» Γεωργίου
7. Γαλάνης Παναγιώτης	> Στυλιανού
8. Γαλάνης Παναγιώτης	> Ίωάννου
9. Γολανόπουλος Παναγιώτης	» Δημητρίου
10. Γαλάτης Ήλίας	> Δημητρίου
11. Γαρμανής Γεώργιος	> Χαραλάμπους
12. Γιαννακουλάκος Μιχαήλ	> Δημητρίου
13. Γρηγορίον Ευστράτιος	> Θεοδώρου
14. Γρηγορίου Λεωνίδας	» Γρηγορίου
15. Γώγου Έλένη	» Γεωργίου
16. Δαφνόπουλος Δημήτριος	> Γεωργίου
17. Δρόλαπας Χρήστος	> Αναργύρου
18. Ζουγανέας Ευστράτιος	> Παναγιώτου
19. Ζουλινάκης Έμμανουήλ	» Γεωργίου
20. Ήλιοπούλου Σταυρούλα	> Χρίστου
21. Ίορδανίδης Κωνσταντίνος	> Νικολάου
22. Καλαβρυτινός Παναγιώτης	> Κων)τίνου

23. Καλαντζής Ζαχαρίας	• Ἀγγέλου
24. Καλασούνας Δημήτριος	• Θεοδώρου
25. Καλλονᾶς Νικόλαος	» Δημητρίου
26. Καλφαγιάννη Σοφία	• Δημητρίου
27. Κέπελας Παναγιώτης	• Πέτρου
28. Καραμπελιάς Κωνσταντίνος	» Νικολάου
29. Καρατζούλης Ὁρέστης	» Νικολάου
30. Καστανᾶ Φωτεινῆ	• Νικολάου
31. Κατσουλακης Χρήστος	• Κυριάκου
32. Κοκκινοπούλου Ἄννα	» Θεοδώρου
33. Κολιάφας Βασίλειος	» Χριστοῦ
34. Κορωναῖος Μιχαήλ	• Ἰακώβου
35. Κούκης Ἰωάννης	» Παναγιώτου
36. Κουλερῆς Ἀναστάσιος	• Παναγιώτου
37. Κουτέλας Ἰωάννης	• Χαραλάμπους
38. Κράλλης Νικόλαος	• Ἰωάννου
39. Κωστόπουλος Παναγιώτης	» Βασίλειου
40. Λεωνιδάκη Στέλλα	» Γεωργίου
41. Λούρης Παναγιώτης	» Εὐαγγέλου
42. Μαθιουδάκης Ἀντώνιος	• Γεωργίου
43. Μαλάμας Δημοσθένης	• Ἐμμανουήλ
44. Μεταξωτὸς Χρήστος	• Γεωργίου
45. Μιχαηλίδης Ἡλίας	• Ἰωάννου
46. Μοῦϊᾶνος Δημήτριος	• Ματθαίου
47. Μπεκὲς Θεόδωρος	• Θεοφίλου
48. Νικολόπουλος Θεόδωρος	• Χαραλάμπους
49. Νεινὸς Παναγιώτης	» Ἰωάννου
50. Ντῆνος Δημήτριος	• Σταύρου
51. Παναγιωτόπουλος Ἀχιλλεὺς	• Ἰωάννου
52. Παπαγιαννόπουλος Κων(τ)ίνος	• Παναγιώτου
53. Παπαδόγιαννης (Λοῦρος) Κων(τ)ίνος	• Νικολάου
54. Παπαϊωάννου Γεώργιος	• Ἀλκιβιάδου
55. Παπακωνσταντίνου Νικόλαος	• Παναγιώτου
56. Παπαλεξόπουλος Φιλοκλήτης	• Παναγιώτου
57. Παπαμιχαλάκης Ἰωάννης	• Κωνσταντίνου
58. Παπατζανάκης Ἀντώνιος	• Ὀνουφρίου
59. Παπαχατζάκης Ἐμμανουήλ	» Πολυζώη
60. Παπᾶς Ἡρακλῆς	• Νικολάου
61. Παρτσινέβελος Ἀντώνιος	• Ἰωάννου
62. Πατερᾶκης Ἀλέξανδρος	• Σταματίου
63. Πατριανᾶκος Πέτρος	• Βασιλείου
64. Πέτρου Ἀθανάσιος	• Γεωργίου
65. Πετρουλάκης Γεώργιος	• Δημητρίου
66. Πολίτης Χρῖστος	• Θεοδώρου
67. Ραπακούλιας Γεώργιος	• Ἰωάννου
68. Σακελλαρίου Νικόλαος	• Κων(τ)ίνου

69. Σέρβος Ἰωάννης	» Ἀλεξάνδρου
70. Σιούλας Δημήτριος	» Ἀθανασίου
71. Σκαλιτσᾶς Κων)τίνος	» Ἰωάννου
72. Σκουλικάρης Ἰωάννης	» Ἐμμανουήλ
73. Σταθόπουλος Σταῦρος	» Ἀναστασίου
74. Τομαῆς Δημήτριος	» Ἀνδρέου
75. Τούντα Δήμητρα	» Σωτηρίου
76. Τσίκας Γεώργιος	» Θεοδώρου
77. Τσάκωνας Σπυρίδων	» Πέτρου
78. Τσιρακίδης Χρῖστος	» Χρῖστου
79. Φουντουλάκης Μιχαήλ	» Ραδαμάνθυος
80. Φραγκούλης Νικόλαος	» Κων)τίνου.
81. Χαρτοκόλλη Μαρία	» Παναγιώτου
82. Χατζηγιαννάκης Γεώργιος	» Ἰωάννου
83. Χιώτης Χαράλαμπος	» Ἐμμανουήλ.
84. Χλωροκώστα Πουλχερία	» Δημητρίου
85. Χονδρός Παναγιώτης	» Βασιλείου
86. Χουλιάρας Παναγιώτης	» Βασιλείου
87. Χριστόπουλος Παναγιώτης	» Γεωργίου

*
* *

Διαμαρτύρονται μερικοὶ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν αὐστηρότητα τῆς Σχολῆς. Τί συμβαίνει πράγματι :

Τοὺς παραπέμπομεν εἰς ἐκείνους ποὺ λέγουν ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι «ὑπερβολικὰ ἐπιεικής». Ἡ αὐστηρότης καὶ ἡ ἐπιείκεια εἶναι, πράγματι, ἔννοιαι σχετικαί. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ νὰ εἶναι λελογισμένως αὐστηρὰ καὶ συγχρόνως ἐν μέτρῳ ἐπιεικής. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπιδιώκει εἶναι νὰ σχηματισθῇ ἐνιαία βαθμολογικὴ ἀντίληψις εἰς τοὺς Καθηγητάς, ὥστε νὰ λείψουν αἱ ὑπερβολαί, αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς μορφῆς. Δὲν εἶναι πάντως τοῦτο εὐκόλον, διότι ὑπάρχουν καὶ αἱ διάφοροι ἰκανότητες τῶν σπουδαστῶν, ἀναλόγως τῶν μαθημάτων. Πάντως, γνωρίζομεν τὰ παράπονα διὰ τὴν αὐστηρότητα, ἀλλὰ καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παταχθῇ ἡ λόγῳ τῶν ἀνωμαλιῶν κρατήσασα πολιτικὴ τῆς ἀλογίστου ἐπιεικείας. Τὸ σύνθημα τῆς Σχολῆς εἶναι «ἔλλογος ἐπιείκεια, ἔλλογος αὐστηρότης, δικαιοσύνη καὶ ἰσότης».

Ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα, καὶ δικαίως. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ Σχολαὶ πρέπει νὰ ἔχουν ἀξιώσεις ἀπὸ τοὺς σπουδαστάς. Πρέπει νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ὠραίαν φράσιν τοῦ J. Wright : «ἡ θεσις πρέπει νὰ ζητῇ τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν, διότι δυστυχῶς πάρα πολλοὶ εἶναι οἱ θεσιθῆραι, ὀλίγοι ὁμῶς ἔχουν τὰ πραγματικὰ πρόσωπα δι' ἐκάστην θέσιν». Τὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ δημιουργῶμεν αὐτὰ τὰ πραγματικὰ προσόντα εἰς τοὺς νέους. Τὸ ἀντίθετον εἶναι

κοινή δημαγωγία και, όπως λέγει ο λόρδος Brochain, «ή εκπαίδευσις πρέπει να ἔχη ὡς σκοπὸν νὰ μορφώῃ νέους ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀδηγηθοῦν ἀπὸ τὸν χεῖριστον, νέους ἱκανοὺς νὰ κυβερνηθοῦν, ἀλλὰ δυσκόλους νὰ ὑποδουλωθοῦν».

Πάντως ἡ διατυπωθεῖσα κατηγορία παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας κατὰ τῆς Σχολῆς διὰ ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ «τοὺς ἀποφοίτους τῆς σοφοῦς» εἶναι παντελῶς ἀστήρικτος. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παραπέμπομεν εἰς τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν». Ἡ Σχολὴ γνωρίζει καλῶς διὰ τὴν μόρφωσιν εἶναι ἀσκήσις τῆς σκέψεως καὶ ἐμπλουτισμὸς τοῦ σπουδαστοῦ μὲ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀμείλικτος παρὰ τῆς Σχολῆς καταδίκη τοῦ συστήματος τῆς ἐξετάσεως τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰς «ὕποσημειώσεις τῶν βιβλίων».

ΙΓ' ΑΙ ΠΤΥΧΙΑΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὄργανισμὸν ὁ τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς, προκειμένου νὰ τύχῃ τοῦ πτυχίου αὐτῆς, ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ εἰδικὴν διατριβὴν ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτος ἐκλέγει, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Τὸ θέμα τοῦτο δεόν νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ νὰ ἀναφέρεται εἰδικώτερον : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεύνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ λειτουργίας δεδομένης οικονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ κυρίως παρ' ἡμῖν. Εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων. Εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οικονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων. Εἰς τὴν κριτικὴν παρουσιάσιν ξένων συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οικονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδίᾳ ἐνδιαφέροντος.

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς ἀξιούσης, πρὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πτυχίου, τὴν ὑποβολὴν καὶ ἔγκρισιν τῆς ὡς ἄνω διατριβῆς εἶναι ἡ διασκόπησις τῆς ἱκανότητος τοῦ τελειοφοίτου περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπιστημονικοῦ τινος θέματος. Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διατριβὴ ἐπὶ πτυχίῳ δὲν πληροῖ ἀπλῶς τύπον, ὥστε νὰ συντάσσεται παρέργως καὶ προχείρως, ἀλλ' οὐσιαστικὴν καὶ ἐπιβαλλομένην σκοπιμότητα.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰς κατατεθείσας 47 πτυχιακὰς ἐργασίας, αἵτινες ἀναβιβάζουσιν εἰς 358 ἐν ὄλῳ τὰς κατατεθειμένας εἰς τὸ «Γραφεῖον Ἐρευνῶν» τῆς Σχολῆς καὶ ἀποδεικνύουσι τὴν λαμπρὰν τῶν πτυχιούχων μας ἐπίδοσιν καὶ τὴν διαμόρφωσιν εἰς αὐτοὺς ἐνδιαφερόντων γενικωτέρων καὶ ἐπιστημονικῆς σκέψεως.

1. Ἀβραμόπουλος Α. : Λατομεῖα Ἀμφιάλης «Ο.Ε.», Ἰδιωτικο-οικονομικὴ αὐτῶν ἔρευνα.
2. Ἀναγνωσιόπουλος Γ. : Ἡ ἐλαία, τὸ ἔλαιον καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν.

3. *Ἀντωνοπούλου Αἰκατ.* : Ὁ βάμβαξ ἐν Ἑλλάδι, ἰδίᾳ μεταπολε-
κῶς.
4. *Ἀρβανίτης Εὐστ.* : Ὁ βάμβαξ ἀπὸ ἀπόψεως γεωργικῆς
παραγωγῆς, βιομηχανίας καὶ ἐμπορίου
εἰς τὴν Χώραν μας.
5. *Βασιλείου Β.* : Ὁ συνδικαλισμὸς καὶ ἡ συμβολὴ του
εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ζωὴν.
6. *Γαλανόπουλος Παν.* : Ἡ Σπορελαιουργία ἐν Ἑλλάδι.
7. *Γαλάτης Δ. Ἡλ.* : Περὶ «Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κράτους», ἀπὸ ὀργανωτικῆς πλευρᾶς.
Ναυπηγεῖον καὶ Μηχανουργεῖον, ὡς
ἰδιωτικὴ κοινὴ ἐπιχειρήσις.
8. *Γιαννακουλάκος Μιχ.* : Ὀργάνωσις ὑφαντηρίου.
9. *Γρηγορίου Δ.* : Ἰδρυσις καὶ λειτουργία Ἐλαιουργεῖου.
10. *Δαφνόπουλος Δ.* : Ἑλλ. καὶ ξένη ξυλεία εἰς τὸ ἐμπόριον.
11. *Ζουλινάκης Ἐμμ.* : Παραγωγή καὶ φορολογία τοῦ οἴνο-
πνεύματος ἐν Ἑλλάδι.
12. *Καλαβρυτινὸς Π.* : Περὶ ὀρυκτοῦ πλοῦτου ἐν Ἑλλάδι καὶ
εἰδικώτερον περὶ νικελίου καὶ σιδήρου.
13. *Καλαντζῆς Π.* : Καλλιέργεια ὀρύζης, βιομηχανία καὶ
ἐμπόριον αὐτῆς παρ' ἡμῖν.
14. *Καρλῆς Ἡρακλῆς* : Ἡ οἰνάμπελος, ὡς οἰκονομικὸς παρά-
γων τῆς Χώρας μας.
15. *Κατσουλάκης Χρ.* : Ἐριούφαντουργία «ΤΕΞΑΝΑ» Α.Ε.
(Ὀργάνωσις καὶ λειτουργία αὐτῆς)
16. *Κολιάφας Β.* : Ἡ ἐκβιομηχανίσις καὶ ὁ ἔθνικὸς ὀρυ-
κτὸς πλοῦτος μας.
17. *Κουνάκης Γρηγ.* : Ἡ βαμβακοκαλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι.
18. *Κουρελῆς Ἄν.* : Ἡ οἰνοποιία ἀπὸ οἰκονομικο-τεχνικῆς
ἀπόψεως.
19. *Κουνδούράκης Εὐστ.* : Ἑλληνικαὶ Κοινότητες καὶ τοπικὴ αὐτο-
διοικήσις.
20. *Κουτουμᾶνος Δ.* : «Ἀθηναϊκὴ Ἐριουργία» : ἔρευνα αὐτῆς
ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ ὀργανωτικῆς ἀ-
πόψεως.
21. *Κράλλης Ν.* : Ἡ καλλιέργεια τῆς ὀρύζης ἐν Ἑλλάδι.
22. *Κωστόπουλος Π.* : Τὰ λιπάσματα καὶ ἡ χρῆσις αὐτῶν εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν.
23. *Λαμπράκη Ἀφροδ.* : Ὀργάνωσις ἀποθηκῶν, ἰδίᾳ ὡς πρὸς
τὸν τρόπον ἀποθηκεύσεως καὶ συντη-
ρήσεως ὑλικῶν.
24. *Μαιῖάνος Δ.* : Παραγωγή οἴνου παρ' ἡμῖν.
25. *Μαλάμος Δ.* : Συντήρησις ὑλικῶν καὶ ἐφοδιασμὸς
τῶν μονάδων στρατοῦ ὑπὸ τῆς ΑΒΥΠ.
26. *Μανίνας Δ.* : Προβλήματα ἐξισορροπήσεως τοῦ Ἴσο-
ζυγίου πληρωμῶν τῆς Χώρας μας.
27. *Μεταξωτὸς Χρ.* :

28. *Νικολογιάννης Α.* : Ὁ οἶνος καὶ τὸ πρόβλημα αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι.
29. *Ντίνος Δ.* : Ἐξέτασις τοῦ μηχανοποιείου γενικῶν καὶ τεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Α.Ε. «Τεχνικά—Μαλκότσης».
30. *Παναγιωτόπουλος Ἀχ.* : Ἀνάλυσις τρόπου λειτουργίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐπαρχιακῆς ἐπιχειρήσεως ἐλαιουργείου.
31. *Παναλιών Ι* : Τὰ λιγνιτωρυχεῖα Ἀλιβερίου ὡς παράγων ἐνεργείας.
32. *Παπαγιαννόπουλος Κ.* : «Τὸ σπάρτο» καλλιέργεια καὶ ἐμπόριον αὐτοῦ.
33. *Παπαϊωάννου Γ.* : Γεωργοοικονομικὴ μελέτη μέσου κλήρου τῆς κοινότητος Ἀνύδρου Φθιώτιδος.
34. *Παπαλεξόπουλος Φίλ.* : Ὁργάνωσις Μηχανουργείου ἐν Πειραιεῖ.
35. *Παπανικολάου Δ.* : Ἐπιχειρήσις εἰσαγωγῆς μηχανημάτων ἐν Ἀθήναις.
36. *Παπαχατζάκης Ἐμμ.* : Ὁ Πιστωτικὸς Ἐλαιουργικὸς Συνεταιρισμὸς «Ἁγίας Μαρίνης» καὶ ἡ δραστηριότης του.
37. *Παρτινέβελος Ἀν.* : Ὁργάνωσις πρωτοκόλλου ἀρχείου καὶ διεκπαιραιώσεως μεγάλης οικονομικῆς μονάδος.
38. *Πατερᾶκης Ἀλ.* : Περὶ ἀργιλίου καὶ δυνατότητος ἐπεξεργασίας ἐν Ἑλλάδι.
39. *Πατουλιᾶς Δημ.* : Τὸ θέμα τῆς ἰδρύσεως ἐργοστασίου συμπυκνώσεως γάλακτος εἰς τὰ Τρικκαλὰ Θεσσαλίας.
40. *Πετρόπουλος Ι.* : Κλωστήριον—ἐξέτασις του ἀπὸ ἀπόψεως κόστους.
41. *Σιούλας Δ.* : Ὁ καπνὸς, ὡς κύριον ἐξαγωγικὸν μᾶς προϊόν.
42. *Σναλτσᾶς Κ.* : Τὸ δάσος καὶ ἡ σπουδαιότης του.
43. *Τσίκας Γ.* : Τὸ λιθογραφεῖον, ἰδιωτικο-οικονομικῶς ἐξεταζόμενον.
44. *Χλωροκώστα Πουλχ.* : Συνθήκαι παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου τοῦ καπνοῦ ἐν Ἑλλάδι.
45. *Χονδρὸς Π.* : Ἡ βιομηχανία ἀλιπάστων τῆς Μυτιλήνης.
46. *Χουλιάρης Π.* : Ἡ οικονομικὴ σημασία τῶν δασῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος.
47. *Χριστόπουλος Π.* : Ἡ Βιομηχανικὴ οἰκονομία τῆς Ἑλλάδος.

ΙΔ' ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν (Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν) τῆς ἐν ἐπικεφαλίδι Σχολῆς, ὅπερ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασ. Δ/τος τῆς 15ης Ἀπριλίου 1948 (βλ. ἄρθρον 7 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς εἰς τεύχος α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 105/1948 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, σελ. 600), ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα κατὰ τὸ λήξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—56.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐν λόγῳ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, τὸ Γραφεῖον ἤρχισεν ἀλληλογραφίαν μετὰ ξένων κυρίως ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ γραφείων ἐρευνῶν, ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκδοτικῶν ὀργανισμῶν, πρὸς ἀνταλλαγὴν καὶ πρωτίστως πρὸς συγκέντρωσιν οἰκονομικῶν καὶ ὀργανωτικῶν πληροφοριῶν, στατιστικῶν στοιχείων καὶ αὐτοτελῶν καὶ περιοδικῶν ἐκδόσεων. Προέβη ἐπίσης εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὕλικου τούτου πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόντων μαθήματα Ὁργανωτικῆς καὶ Ἀνθρωπίνου Παράγοντας. Ὁμοίως ἐταξινόμησε καὶ ἀπεδελτίωσε τὸ αὐτὸ ὕλικόν, πρὸς παραπομπὴν τῶν σπουδαστῶν καὶ τελειοφοιτῶν τῆς Σχολῆς εἰς σχετικὴν πρὸς τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτοῦς θέματα βιβλιογραφίας. Ἐκ παραλλήλου, παρηκολούθησε τὴν οἰκονομικὴν καὶ ὀργανωτικὴν βιβλιογραφίαν τῆς Χώρας, τὴν ὅποιαν, διὰ μὲν τὸ ἔτος 1955 κατεχώρησεν εἰς τὸ τεύχος 3 - 4 τοῦ ἔκτου τόμου τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς «Σπουδαί» (σσ. 109 - 111) διὰ δὲ τὸ ἔτος 1956 πρόκειται συντόμως νὰ τὴν δημοσιεύσῃ εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικόν. Τοῦτο ἄλλωστε ἔπραξε καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη 1952 - 54 (βλ. τόμον γ' σσ. 270 - 2 διὰ τὸ ἔτος 1952, τόμον γ' σσ. 662 - 3 διὰ τὸ ἔτος 1953 καὶ τόμον ε', τεύχος 3, σσ. 110 - 112 διὰ τὸ ἔτος 1954). Ἐπιπροσθέτως ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ αὐτὸ περιοδικόν (τόμον σι', τ. 7 - 8 σ. 141) τὴν κατὰ τὸ 1955 ἀγγλοσαξωνικὴν βιβλιογραφίαν στατιστικῆς καὶ οικονομομετρικῆς.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἐξεδηλώθη καὶ εἰς τὸν ἐμπλουτισμὸν, ἀποκλειστικῶς διὰ δωρεῶν συγγραφέων, ἐκδοτῶν, καθηγητῶν καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν Ἀθηνῶν, τῆς παρ' αὐτῷ ἐιδικῆς βιβλιοθήκης, ἥτις εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐνδιαφερομένου κατὰ τὰς ὥρας καὶ ἡμέρας λειτουργίας της. Ἡδὴ τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐπέτυχεν νὰ ἔχη τὴν πληρεστέραν ἐν Ἑλλάδι συλλογὴν ὀργανωτικῶν συγγραμμάτων καὶ περιοδικῶν τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ

της ήμεδαπής και την στενήν αὐτοῦ συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Ὁργανώσεως Ἐργασίας.

Ἡ ἐκ τῶν βασικῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν, ὅπως καταστή κέντρον ἀνταλλαγῆς πείρας μεταξὺ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐπιχειρήσεων, ἤρχισε νὰ πραγματοποιεῖται ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Ἰδίᾳ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Γραφείου καὶ κυρίως τῆ αἰτήσῃ ἰδιωτικῶν τινῶν ἐπιχειρήσεων, ἐξητάσθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπελύθησαν γενικά καὶ εἰδικὰ προβλήματα διοικήσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐπιχειρήσεων αὐτῶν.

Τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1953 πλαισιῶνον τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐπιτελεῖον διακεκριμένων συνεργατῶν του, προσέφερε καὶ πόλιν δωρεάν τὰς ὑπηρεσίας του. Οὕτω : οἱ κ.κ. Πελ. Κατωπόδης, Κων. Λεοντίδης καὶ Ἄλ. Σπανορρήγας ἐμελέτησαν οἰκονομικά θέματα, δημοσιεύσαντες σχετικὰς ἐργασίας εἰς τὸν ἕκτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί». Ἔτεροι συνεργάται, ὑπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Ἰω. Λ. Χρυσόχου, ἐδημοσίευσον ἐκάστην Πέμπτην, εἰς εἰδικὴν σελίδα τῆς ἡμερησίας ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος «Ναυτεμπορική», εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἄρθρα, μελέτας καὶ μεταφράσεις ἐπὶ ὀργανωτικῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων. Οἱ ἐκ τῶν συνεργατῶν τοῦ Γραφείου κ.κ. Σωτ. Ἀγαπητίδης, Γ. Βασιλειάδης, Σπ. Βασιλείου, Ἀχ. Ἐξαρχος, Παν. Ζακόπουλος, Νικ. Κωνσταντινίδης, Σ. Κωστελέτος, Εὐστ. Μαργαρίτης, Στρ. Παπαϊωάννου, Νικ. Πολύζος, Χαρ. Σμπαρούνης καὶ κυρίως ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τούτου κ. Κλ. Μπανταλούκας ἐδημοσίευσαν εἰς τὸν ἕκτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί» πλείστας βιβλιοκρισίας, οἰκονομικῶν, ὀργανωτικῶν, κοινωνικῶν καὶ στατιστικῶν ἐργασιῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων.

Χάρις εἰς τοὺς ἀνωτέρω συνεργάτας του, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν ἐπέτυχε νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὸν μνησθέντα τόμον τοῦ περ. «Σπουδαί» ἑπτὰ μεταφράσεις ἄρθρων καὶ μελετῶν ὀργανωτικοῦ περιεχομένου, τὰς ἐξῆς :

1. G. A r d a n t : Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως (τ. 3 - 4, σσ. 77 - 88).
2. P. B i g a n d : Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος (τ. 3 - 4, σσ. 92 - 6).
3. P. D r u c k e r : Αὐτοματοποιήσεις, ἡ βιομηχανικὴ ἐπανάστασις τοῦ β' ἡμίσεως τοῦ 20οῦ αἰῶνος (τ. 5, σσ. 22 - 6).
4. G. H e y w o r t h : Ἡ ἱστορία τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως (τ. 5 σσ. 39 - 52 καὶ τ. 9 - 10 σσ. 107 - 13).
5. L. D a n t y L a f r a n c e : Ἀπότισις τιμῆς πρὸς τὸν F. W. T a y l o r (τ. 6, σσ. 21 - 37).
6. H. P i l k i n g t o n : Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος (τ. 3 - 4, σσ. 88 - 92).
7. A. S i e g f r i e d : Ὁ ρόλος τῆς εἰδησεογραφίας εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν (τ. 1 - 2, σσ. 110 - 4).

Εἰς τὴν σειράν πάλιν τῶν αὐτοτελῶν ἐκδόσεων τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν προσετέθησαν κατὰ τὸ ἐν προκειμένῳ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος δύο λιθόγραφοι ἐκδόσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰω. Λ. Χρυσοχοῦ καὶ τέσσαρες ἀνάτυποι ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Σπουδαί», αἱ ἀκόλουθοι :

1. *Ἰω. Λ. Χρυσοχοῦ*. Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. Βιβλίον α', εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν, ἔκδοσις 3η, 1955.

2. *Ἰω. Λ. Χρυσοχοῦ* : Ὁργάνωσις τῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων, ἔκδοσις 4η, 1955.

3. *Α.Σ.Β.Σ.* : Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρασις Σ. Βασιλείου, εἰσαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, 1955.

4. *Κλ. Β. Μπανταλούκα* : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955.

5. *Κλ. Β. Μπανταλούκα* : Ἐπισκόπησις τῆς προσφάτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956.

6. *Κλ. Β. Μπανταλούκα* : Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, 1956.

Ἐξεδόθησαν, τέλος, ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ δύο ἀντίτυπα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ τῆς Σχολῆς «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.», τὰ ἐπόμενα :

1. *Α.Σ.Β.Σ.* : Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.

2. *Α.Σ.Β.Σ.* : Διαγράμματα μελετῶν 1956.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ὡς ἄνω «Κανονισμοῦ πτυχιακῶν ἐξετάσεων» κατέστη ἀναγκαία διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν πάντες οἱ τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς περὶ τῆς διαδικασίας ἣτις ἀπαιτεῖται, κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτῆς, διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν πτυχίων των. Εἰδικώτερον, ἐπεδιώχθη νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ ἀνωτέρω περὶ τοῦ τρόπου ἐπιβλέψεως καὶ ὑποβοηθήσεώς των ὑπὸ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν σύνταξιν ὑπ' αὐτῶν εἰδικῆς διατριβῆς ἐπὶ πτυχίῳ, ἐπὶ θέματος ὅπερ οὗτοι ἐκλέγουν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν. Ἡ ἔκδοσις ἐπίσης τῶν «Διαγραμμάτων μελετῶν» ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη, διὰ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἐν προκειμένῳ τελειοφοίτους μερικὰ πρότυπα περιγράμματα διατριβῶν, ἵνα ἔχουν ταῦτα ὑπ' ὄψιν των κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν ἰδικῶν των.

Βάσει τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Σχολῆς, εἰς τὰς κατευθύνσεις τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν ἀνήκει καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας, διὰ συνδέσεώς της πρὸς τὴν πράξιν. Δι' ὃ καὶ τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ὡργάνωσεν—ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα ἀκαδημαϊκὰ ἔτη—πρόγραμμα ἐπισκέψεων τόπων ἐργασίας, ἦτοι ἐργοστασίων, καταστημάτων, ὀργανισμῶν, γραφείων, ἀποθηκῶν κλπ. ὑπὸ τῶν τριτοετῶν σπουδαστῶν. (Διὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο τοῦ ἀκαδ. ἔτους 1955 - 56, βλ. σσ. 1 - 25 τοῦ 13ου τεύχους, τοῦ 3ου ἔτους τοῦ περιοδικοῦ «Νέα τῆς Α.Σ.Β.Σ.»). Εἰς τοὺς τόπους αὐτούς, οἱ ἀρμόδιοι Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ ἔτεροι εἰδικοί τῆς πράξεως διεξάγουσιν ἐπιτόπια καθ' ὁμάδας

μαθήματα εις τούς τριτοετείς σπουδαστάς. "Ίνα μάλιστα αποδειχθῆ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν αὐτῶν καὶ πέραν τῶν ἀναγκαστικῶς περιορισμένων πλαισίων τῆς ἀκαδημαϊκῆς διδασκαλίας, ὡς καὶ ἡ συστηματικὴ τακτοποίησις τῶν γνώσεων καὶ σκέψεων τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπισκέψεων αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται οὗτοι ὅπως συντάξουν μίαν τοῦλάχιστον ἔκθεσιν σχετικὴν πρὸς ἓνα τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐπισκεφθέντων τόπων ἐργασίας, ἣτις ἐπηρεάζει τὴν βαθμολογίαν των εἰς τὸ μάθημα τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων.

"Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικώτερον τὰς ἐπὶ πτυχίῳ διατριβὰς τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ ἀνεμέτρησε τὰς δυνατότητας τῶν ὑποψηφίων ἐπὶ πτυχίῳ κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος, διὰ προσωπικῆς ἐπαφῆς καὶ συζητήσεως αὐτῶν μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου, ἐδέχθη τὴν δῆλωσιν διαφόρων σχετικῶν θεμάτων. Τὰ θέματα ταῦτα περιελαμβάνοντο εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐν τῇ Σχολῇ διδασκαλίας καὶ εἰδικώτερον ἀνεφέροντο : Εἰς τὴν συστηματικὴν διερεῦνησιν, μετ' ἀναλύσεως καὶ κριτικῆς, τῆς διαρθρώσεως καὶ τῆς λειτουργίας δεδομένης οικονομικῆς μονάδος ἢ κλάδου ἢ τομέως ἢ ὀλοκλήρου δραστηριότητος, τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς οἰκονομίας, περιοχῆς ἢ χώρας τινὸς καὶ ἰδίως παρ' ἡμῖν εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην δύο ἢ πλείονων τῶν ὡς ἄνω δραστηριοτήτων, εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἔρευναν οικονομικῶν φαινομένων καὶ προβλημάτων, εἰς τὴν κριτικὴν παρουσίαν ξένων ἢ ἑλληνικῶν συστημάτων ἢ θεωριῶν ἢ συγγραμμάτων, οἰκονομικοῦ καὶ ὀργανωτικοῦ ἰδίου ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν, ἀφοῦ διεπίστωσεν ὅτι οἱ συντάξαντες περιγράμματα διατριβῶν συνέλαβον ὀρθῶς καὶ ἐπρόκειτο ἐπιτυχῶς νὰ χειρισθῶν τὸ θέμα των, ἐνέκρινεν αὐτά, διὰ νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τούς συντάκτας ὅπως μετάσχουν τῶν ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων. Τέλος, παρέσχε γενικὰς καὶ εἰδικὰς καθοδηγήσεις εἰς τούς συντάξαντας πτυχιακὰς διατριβὰς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων καθηγητῶν, καὶ ἐθεώρησεν ἀπάσας τὰς τελικῶς ἐγκριθείσας τοιαύτας. Οὕτω διεσκοπήθη ἡ ἱκανότης τῶν ἀποφοιτησάντων καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος περὶ τὸν δόκιμον γραπτὸν χειρισμὸν ἐπισημονικοῦ τινος θέματος.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Χρειαζόμεθα ἀνθρώπους διατεθειμένους νὰ ὑπηρετοῦν καὶ ὄχι νὰ διατάσσουν· χρειαζόμεθα οἰκονομίαν μὲ σκοπὸν τὸν ἄνθρωπον καὶ νομοθεσίαν μὲ μέτρον τὸν ἄνθρωπον· χρειαζόμεθα νέους ἀνθρώπους, διότι εἶναι νέα ἡ ἐποχὴ, νέα αἱ ἀνάγκαι καὶ αἱ νέα συνθήκαι τῆς ζωῆς.

ΙΕ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Σχολή ἐθεώρησε τὴν Στατιστικὴν ἀπαραίτητον μέρος τοῦ κύκλου διδασκαλίας τῆς πρὸς μόρφωσιν στελεχῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν Ὄργανισμῶν. Οὕτω συνεστήθη ἀπὸ τοῦ 1947 ἡ ἔδρα τῆς Στατιστικῆς ὡς τακτικὴ, χωρισθέντος τοῦ μαθήματος εἰς δύο κλάδους: τὴν Μαθηματικὴν Στατιστικὴν καὶ τὴν Οἰκονομικὴν. Λήγοντος τοῦ 1950, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐζήτησε νὰ τροποποιηθῇ ὁ Ὄργανισμὸς καὶ νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἴδρυσις «Τμημάτων ἐιδικῆς ἐπιμορφώσεως» τῶν τελειοφοίτων καὶ πτυχιούχων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

Τοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν, διότι τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγκρίνῃ τὸ σχετικὸν Σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποῦ θὰ καθίστατο δυνατὴ ἡ ὁλοκλήρωσις τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς, καὶ ἡ εὐρυσυς τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δραστηριότητός τῆς.

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952 - 53 τὸ Διοικ. Συμβούλιον μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς λειτουργίας Στατιστικοῦ Φροντιστηρίου εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἀπεφάσισεν ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἄνευ διατάξεως νόμου νὰ συστήσῃ τὸ «Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

Εὐτυχῶς ἡ ἀναληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ὑπὲρ ἣ παρὰ τὸν νόμον, πρωτοβουλία ἔτυχε τῆς πανηγυρικῆς ἐπικροτήσεως καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ ἀπὸ διαφόρους Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ κατανοῆται ἡ ἀξία τῆς Στατιστικῆς καὶ εἰς τὴν Χώραν μας ὡς μεθόδου ἀσφαλούς διὰ τὴν διαπίστωσιν, ἔρευναν, ἔλεγχον καὶ πρόβλεψιν τῶν ἐν γένει φαινομένων—τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ ἰδίᾳ τῶν γεγονότων τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Τέλος τὸ Κράτος, ἀντιμετωπίζον ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ πρόβλημα τῆς στατιστικῆς παρακολουθήσεως τῆς ζωῆς τῆς Χώρας, ἐθέσπισε τὸ ὑπ' ἀριθ. 2615/1953 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 14, διὰ τοῦ ὁποῦ ὀρίζεται ὅτι «Μετ' εἰσήγησιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Σχολῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων δύνανται διὰ Β.Δ. νὰ ἱδρυθοῦν μόνιμοι ἔδραι ἢ Σχολαὶ Στατιστικῆς ἢ νὰ ὀργανωθῶσι φροντιστήρια Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐνδιαφερομένων ἰδιωτῶν». Ἦλθε δηλαδὴ τὸ Κράτος νὰ ἐπικυρώσῃ νομοθετικῶς τὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς ἀναληφθεῖσαν ἐπιστημονικὴν πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοποριακὴν δραστηριότητα. Ἡ Σχολή, μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντός τῆς ἀπέναντι τοῦ Κρά-

τους, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἰδίᾳ ἀπέναντι τῶν νέων, εἶναι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος διὰ τὴν συμβολὴν τῆς αὐτῆν εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου μετὰ τὴν Ἰδρυσιν τοῦ Κέντρου.

Αὐτό, ἄλλωστε, ἀποτελεῖ τὴν φιλοδοξίαν τῆς.

Κατὰ τὸ νέον ἔτος ἡ Διδακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κ.Σ.Ε. ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ.κ. :

1. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου** Διευθυντοῦ τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὡς Προέδρου
(ὁδὸς *Μαυρομιχάλη 71*, τηλ. 610.190)
2. **Τρ. Κεραμιδᾶ**, Καθηγητοῦ τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε.
(ὁδὸς *Ἀστυπалаίας 26*, τηλ. 870.174)
3. **Ι. Λαμπρούκου**, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ
(ὁδὸς *Προῦσης 16*, τηλ. 811.901)
4. **Κ. Παπαπάνου**, Διευθυντοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
(ὁδὸς *Ἀγ. Μελετίου 104*, τηλ. 827.081)
5. **Ε. Μαργαρίτη**, Καθηγητοῦ τῆς Στατιστικῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὡς Διευθυντοῦ Σπουδῶν.
(ὁδὸς *Σκύρου 55*, τηλ. 676.301)

Οἱ τακτικοὶ Καθηγηταὶ τοῦ Κέντρου εἶναι οἱ κάτωθι :

1. **Ἄλ. Παπᾶς**, Καθηγητῆς Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Πινδάρου 4*, τηλ. 611.746)
2. **Ἄναστ. Παπασπύρου**, Καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου
(ὁδὸς *Παστέρ 14*, τηλ. 664.290)
3. **Σ. Ἀγαπητίδης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ραβινὲ 6*, τηλ. 72.876, 54.077)
4. **Κ. Ἀθανασιάδης**, Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς Ν. Δοκίμων
(ὁδὸς *Θόλου*, τηλ. 35.423)
5. **Δ. Κόλιας**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἀγ. Λαύρας 105*, τηλ. 33.601)
6. **Ε. Μαργαρίτης**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Σκύρου* τηλ. 611.790)
7. **Στρ. Κ. Παπαϊωάννου**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Μαυρομιχάλη 71*, τηλ. 610.190)
8. **Γ. Παπαχατζῆς**, Καθηγητῆς τῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Ἰουλιανοῦ 19*, τηλ. 810.796)
9. **Γ. Χαλκιόπουλος**, Καθηγητῆς Α.Σ.Β.Σ.
(ὁδὸς *Χαιτηχορήστου 9*, τηλ. 91.578)

Ἐπίσης ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἔδωκεν ἐντολὴν διδασκαλίας διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τοὺς κάτωθι :

1. **Νικ. Σβορώνον**, Διευθυντὴν τῆς Ἐθνικ. Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(δόδος Μανιζάρου 10, τηλ. 612.168)
2. **Στ. Γερωνυμάκη**, Διευθυντὴν Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογισμῶν
(δόδος Διστόμου 68, Πειραιεύς, τηλ. 30.931)
3. **Γερ. Θεοδωράκη**, Στατιστικὸν Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος
(δόδος Νεύτωνος 80, Ἡλιούπολις, τηλ. 30.551)
4. **Μ. Γεωργιάδην**, Τμηματάρχην Ὑπουργείου Ἐμπορίου
(δόδος Σίνα 10, τηλ. 21.580)
5. **Δημ. Κονιδάρην**, Τμηματάρχην Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας
(δόδος Ἐργοτίμου 16, Παγκράτι τηλ. 74.720)
6. **Κλ. Μπανταλούκαν**, Διευθυντὴν Γεν. Λογιστηρίου
(δόδος Κεφαλληνίας 33α, τηλ. 575.978)
7. **Γ. Παυλίδην**, Καθηγητὴν Ἀγγλικῆς Γλώσσης
(δόδος Σκιάθου 63, τηλ. 871.961)

Διῶρισεν ἐπίσης ὡς Ἐπιμελητὴν τὸν κ. **Γ. Ἀθανασόπουλον**, πτυχιούχον τῆς Ἀνωτ. Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Τὸ Κ.Σ.Ε. ἐλπίζει ὅτι καὶ κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος θὰ δοθῇ σειρὰ στατιστικῶν διαλέξεων παρὰ ξένων καὶ ἐλλήνων ἐπιστημόνων.

Γραμματεὺς τοῦ Κ.Σ.Ε. ὤρισθη ἡ Δνὶς **Φανὴ Βακαλοπούλου**.

Τὸ λήξαν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956 ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐπισήμου καὶ ὠλοκληρωμένης λειτουργίας τοῦ Κέντρου Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐνεγράφησαν εἰς μὲν τὸ Α' ἔτος σπουδῶν 97, εἰς δὲ τὸ Β', 76 σπουδασταί. Κατὰ τὰς Τμηματικὰς ἐξετάσεις τοῦ Σεπτεμβρίου 1956 τοῦ Α' ἔτους σπουδῶν προήχθησαν ἐκ τοῦ Α' εἰς τὸ Β' ἔτος 25 σπουδασταί κατὰ δὲ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις ἐπέτυχον ἐκ τοῦ Γ' ἔτους 15, κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν ἐπιτυχίας :

1) Παπαστάμου Μαρία	τοῦ Ἀριστείδου
2) Πανταζίδης Νικόλαος	> Πανταζῆ
3) Ἀντωνιάς Γεώργιος	> Εὐσταθίου
4) Πορφύριος Ἰπποκράτης	> Κωνσταντίνου
5) Χουρδάκης Ἰωάννης	> Γεωργίου
6) Γκεβέτης Χρῖστος	> Ἀνδρέου
7) Καραμητσόπουλος Νικόλαος	> Δημητρίου
8) Σιάμπος Γεώργιος	> Σπυρίδωνος

9) Σιώλης Παναγιώτης	του Δημητρίου
10) Χρησιδου Αικατερίνη	» Λουκά
11) Ίαννίδης Έλευθέριος	» Ίωάννου
12) Μιχαηλίδης Δημήτριος	» Παναγιώτου
13) Καλακαιρινός Γρηγόριος	» Χαραλάμπους
14) Χατζηπέτρου Ειρήνη	» Παναγιώτου
15) Κανειάνης Γεώργιος	» Ανδρέου

Είς τούς τρείς πρώτους, τὸ Κ.Σ.Ε. ἀπένειμε χρηματικά βραβεῖα.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους ἐπραγματοποιήθησαν τὰ κάτωθι κατὰ Καθηγητὴν ὠριαῖα μαθήματα, φροντιστήρια καὶ ἀσκήσεις :

Παπᾶς Ἀλ.	93
Παπασπύρου Ἀναστ.	63
Ἀγαπητίδης Σωτ.	33
Ἀθανασιάδης Κων.	160
Γερωνυμάκης Στυλ.	29
Θεωδωράκης Γερ.	71
Κονιδάρης Δ.	58
Μαργαρίτης Εὐστ.	79
Σβορώνος Νικ.	34
Χρυσοχοῦ Ίωάν.	16
Χαλκιοπούλος Γεώργ.	15
Παπαχατζῆς Γ.	33
Ἀθανασόπουλος Γ.	61
Παπαῖωάννου Στρ.	18
Γεωργιάδης Μαρ.	18

811

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ ἐκπαίδευσις πρέπει ν' ἀτενίσῃ τὸ πρόβλημα πῶς νὰ δημιουργήσωμεν ἕνα πολιτισμὸν ὄχι μονομερῶς τεχνικὸν καὶ ὑλικόν, ἀλλὰ πολιτισμὸν ἀνθρωπιστικόν, ἐκμεταλλεούμενοι συγχρόνως τὰ τεχνικά ἐπιτεύγματα καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου, τὰς ὑλικὰς προόδους καὶ συνάμα τὰ ἠθικά καὶ πνευματικά ἔργα αὐτοῦ.

ΙΣ' ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Ἰουλίου 1956 ἐνέκρινε τὸν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν προταθέντα Κανονισμὸν Λειτουργίας τοῦ Κέντρου καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Κανονισμοῦ τούτου ἐξέλεξε τοὺς κάτωθι ὡς μέλη τοῦ προβλεπομένου Συμβουλίου τοῦ Κέντρου :

1) Θ. Βαῖδην	Ἐκπρόσωπον	τοῦ Ὑπουργ. Προεδρίας Κυβερσεως,
2) Δημ. Μωρέτην	>	τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.
3) Νικ. Σταμπολῆν	>	τοῦ Ὑπουργ. Ἐμπορ. Ναυτιλίας.
4) Νικ. Φωκᾶν	>	Ε.Ο.Τ.
Κωνστ. Δημητριάδην	>	>
Παν. Π. Καραδόνην	>	>
Δημ. Παπαευστρατίου	>	>
Παν. Παπαχελᾶν	>	>
Χαρ. Σφαέλλον	>	>
5) Ἀλ. Σκουρλέτην	>	τοῦ Ξενοδοχειακοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.
6) Ι. Παπαθεοδώρου	>	τῆς Ἐνώσεως Δήμων καὶ Κοινητων.
7) Τασ. Ζάππαν	>	τῶν Σ.Ε.Κ.
8) Β. Λιάντζουραν	>	τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουριστικῆς Πίσσεως.
9) Γεωργ. Μήλαν	>	τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐκδρομικῶν Σωματείων τῆς Ἑλλάδος.
10) Παν. Νέμπαρην	>	τῆς Ἑλλην. Περιηγητικῆς Λέσχης.
11) Ν. Τζάρτζανον	>	τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὄρειβατικοῦ Συνδέσμου.
12) Γεωργ. Γραφιὸν - Νίδαν	>	τῆς Ἑλληνικῆς Σπηλαιολογικῆς Ἐταιρείας
13) Κ. Παναγιώτου	>	τῆς Βασιλικῆς Ἀερολέσχης τῆς Ἑλλάδος
14) Κ. Μαρομμάτην	>	τῆς ΕΛΠΑ.
15) Παν. Σωτήραν	>	τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματ. Αὐτοκινήτιστῶν Ἑλλάδος.
16) Κλ. Κραντονέλην	>	τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Ἑλλάδος.
17) Μ. Χριστοφῆν	>	τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Ἐφοπλιστῶν τοῦ κλάδου τῆς Ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας.

18) Π. Πολίτην	•	τοῦ Συνδέσμου Τουριστικῶν Γραφείων.			
19) Ν. Γαργαλιῶν	•	τῆς Σχολῆς Τουριστικῶν Ἐπαγγελματῶν.			
20) Σπ. Παπαθωμᾶν	•	τοῦ Τουριστικοῦ καὶ Ξενοδοχειακοῦ Τύπου.			
21) Π. Μυλῶφ	•	τῆς Ἑλληνικῆς Φωτογραφικῆς Ἐταιρείας.			
22) Σ. Ἀγαπητῖδην		Ὡς ἀρμόδιον Καθηγητὴν	τῆς	Α.Σ.Β.Σ.	
Ἀριστ. Καλλιαβᾶν	•	•	•	•	
Χρ. Κανελλόπουλον	•	•	•	•	
Γεωργ. Κατσιπην	•	•	•	•	
Ι. Κουτσογιάννην	•	•	•	•	
Φρ. Λέτσαν	•	•	•	•	
Εὐστ. Μαργαρίτην	•	•	•	•	
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου	•	•	•	•	
Κωνστ. Σημαντήραν	•	•	•	•	
Ι. Φράγκον	•	•	•	•	
23) Νικ. Αἰγινήτην		Ὡς ἀσχολούμενον	μέ	τὸν	Τουρισμὸν
Ἀλ. Ἀργύρην	•	•	•	•	
Σ. Ζορμπᾶν	•	•	•	•	
Δημ. Κατσώνην	•	•	•	•	
Ἀλ. Μωρέττη	•	•	•	•	
Παῦλον Παλαιολόγον	•	•	•	•	
Φοιβ. Παπαχρυσάνθου	•	•	•	•	
Διον. Ρώμαν	•	•	•	•	
Ἀλεξ. Σολωμόν	•	•	•	•	
Κ. Στούρναν	•	•	•	•	

Τὸ ὑπὸ τοῦ προγενεστέρου Συμβουλίου τοῦ Κέντρου Τουριστικῶν Μελετῶν ἐκλεγέν Προεδρεῖον, ὅπερ ἕνασκει τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐκλογῆς νέου τοιοῦτου, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς :

Πρόεδρος τοῦ ΚΤΜ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Κ. Σημαντήρας.

Α' Ἀντιπρόεδρος τοῦ ΚΤΜ, ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. καὶ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Τουρισμοῦ, κ. Ἰ. Κουτσογιάννης, καὶ **Β' Ἀντιπρόεδρος** ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Δ/ντῆς Α' κ. Θ. Βατῆς.

Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ΚΤΜ, ὁ κ. Νικ. Αἰγινήτης.

Χρῆθ Εἰδικῆς Γραμματέως ἔχουν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Δίδα Μαρίαν Παπαστάμου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ ΚΤΜ δέχεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 (Τηλ. 34-166) καθ' ἑκάστην Τρίτην καὶ Παρασκευὴν καὶ ὥραν 18.00—20.00, ὁ δὲ Γεν. Γραμματεὺς καθ' ἑκάστην Τρίτην 11.00—12.30 καὶ Παρασκευὴν 16.00—17.30 ὥραν.

ΙΖ' ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ *

Ἡ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν σημερινὴν μορφήν τοῦ ἀνωτάτου Ἰδρύματος Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπραγματοποιήθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1947 (Φ.Ε.Κ. ὑπ' ἀριθ. 32)8-2-47).

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρήλθον ἑννέα περίπου Ἀκαδημαϊκὰ ἔτη καὶ εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἡ Σχολή, παρὰ τὰς ἑναντίον τῆς ποικίλας καὶ ἀνεκδιηγῆτους ἀντιδράσεις, ὄχι μόνον ἐνεφάνισε ἐν ἄρτιον ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ἀλλὰ καὶ προσεπάθησε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν κοινωφελῆ μορφωτικὴν τῆς δρᾶσιν καὶ ἔξω τῶν σπουδαστῶν, διὰ διαλέξεων καὶ μελετῶν ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τῆν Χώραν προβλημάτων, ὡς καὶ διὰ δημοσιευμάτων, τινὰ τῶν ὁποίων ἐνεφάνισαν καὶ ἐξήτασαν διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, θέματα

(*) Θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα ἀπόσπασμα τῆς ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1954 ἀναφορᾶς τῆς ἐπὶ τῶν Δημοσιευμάτων Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία νομίζομεν, ὅτι ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῆς σημασίας στοιχεῖον διὰ τὸν μελετητὴν τῆς πολιτικῆς καὶ πνευματικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας μας, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἐπέισθη νὰ διακόψῃ τόσον τὰς ἐκδόσεις τῆς ὅσον καὶ τὰς διαλέξεις τῆς !!!

«Διὰ τῶν περιοδικῶν τῆς καὶ τῶν ἐκδόσεών τῆς ἡ Σχολὴ προσπαθεῖ :

α) νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Πατρίδος μας, ὡς

> εἶναι ἐπιτακτικὸν τῆς χρεός.

> β) νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν σπουδαστῶν διὰ γενικώτερα θέματα καὶ νὰ ἀσκήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν μελέτην ἐξωσχολικῶν βιβλίων. Τοῦτο

> ἐπίσης εἶναι ἐπιτακτικὸν τῆς χρεός, πολὺ δὲ περισσότερον διότι οἱ νέοι

> παρὸτι φοιτοῦν εἰς ἀνώτερα σχολεῖα, δὲν ἔχουν ἀγαπήσει τὸ βιβλίον.

> «Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴμεθα παραπολύ ὑπερήφανοι διὰ τὰς ἐκδόσεις

> μας, διὰ τὸ ἔργον μας, τὸ ὁποῖον πάντες ἀναγνωρίζουν. Ἡ Σχολὴ πρὸς

> στεύει ὅτι πράγματι εἶναι ἐν ἔθνικόν, ἐλεύθερον, ἀνώτατον πνευματικόν

> Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ὄχι μόνον ἦθος εἰς τοὺς

> νέους, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταδώσῃ γνώσεις καὶ πέραν τῶν περιωρισμένων πε-

> δίων τῶν μαθημάτων ὄχι μόνον εἰς τοὺς σπουδαστάς τῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς

> εὐρύτερον κοινόν.

> «Ἀνεξαρτήτως τῆς ἠθικῆς πλευρᾶς τοῦ ζητήματος, ἥτις εἶναι καὶ ἡ

> κυρίως ἔχουσα ἀξίαν, τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς οὐδόλως ἐπιβα-

> ρύνει τὴν λοιπὴν τῆς λειτουργίαν. ἀντιθέτως δὲ ἔχει καταλείπει περισ-

> σευμα ὑπὲρ τῆς Σχολῆς.

«Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπετεύχθη :

> α) διότι τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα τῆς Σχολῆς δὲν ἐπεβαρύνθη οὐδὲ

> μὲ μίαν δραχμὴν δι' ἀμοιβὴν τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν συγγραφέων,

> πρὸς τοὺς ὁποίους ἡ Σχολὴ εἶναι βαθύτατα εὐγνώμων.

εβ) διότι τὸ Ἐκδοτικὸν Τμῆμα δὲν ἐπεβαρύνθη μὲ ἀμοιβὰς τόσον

> τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, τοσοῦτον ἀπασχολουμένου μὲ τὴν ἔμπνευσιν,

ἐξαιρετικῆς διὰ τὴν ζώην τοῦ τόπου σημασίας.

Εἰς σειράν πρωτοτύπων, ἢ καὶ ἐκ μεταφράσεως, μελετῶν τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν» τῆς Σχολῆς ἐξητάσθησαν, διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι, κοινωνιολογικά, οἰκονομικά, ὄργανωτικά, διοικητικά καὶ λογιστικά ζητήματα. Ἐξ ἄλλου, αἱ παραδόσεις τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ μαθημάτων τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι διδασκομένων συνεπλήρωσαν τὴν πνευματικὴν συμβολὴν τῆς Σχολῆς.

Συμμορφουμένη ἐξ ἑτέρου ἡ Σχολὴ πρὸς τὴν ὀρθὴν καὶ γόνιμον παράδοσιν τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν Ἰδρυμάτων ὅλου τοῦ κόσμου, ἐξέδωκε τὰς δύο Ἐπιστημονικὰς τῆς Ἐπετηρίδας, αἱ ὁποῖαι εἰς 716 σελίδας περιέλαβον 29 πρωτοτύπους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῆς.

Τέλος, ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1950-1951 ἡ Σχολὴ ἀπέφασκε τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ τῆς ὀργάνου «Σπουδαί», τὸ ὁποῖον τακτικῶς—πρᾶγμα ὄχι τόσο σὺνηθες δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας—ἐκδίδεται ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον.

Μὲ τὰς ἐκδόσεις τῆς ἡ Σχολῆς, χωρὶς καμμίαν βοήθειαν οἰκονομικὴν οὔτε ἀπὸ τὸ Κράτος οὔτε ἀπὸ ἰδιώτας—ἐξαιρέσιν φωτεινὴν ἀποτελεῖ ἡ συμπάραστασις τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—ἐκτελεῖ τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ πνευματικὸν τῆς χρέος ἀπέναντι τοῦ τόπου αὐτοῦ μὲ συνέπειαν

> καθοδήγησιν, διόρθωσιν, ἔλεγχον τῶν δημοσιευμάτων, οὔτε τοῦ Προϊστά-
> μένου τοῦ «Γραφείου Ἐρευνῶν» μετὰ τόσοσιν ζήλου ἀφωσιωμένου εἰς τὸ
> ἔργον του καὶ ἀναλίσκοντος ὄχι ὀλίγας ὥρας καθ' ἡμέραν δι' αὐτό.

Κύριε Πρόεδρε,

> Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐκτελε-
> σθεῖσαν ἐκδοτικὴν ἐργασίαν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δυστυχῶς δὲν θὰ συναν-
> τήσετε εἰς ἄλλα πνευματικὰ Ἰδρύματα. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπετελέσθη,
> χωρὶς οἱ Καθηγηταὶ νὰ ἔχουν καὶ τὰ ἄλλα πλεονεκτήματα τῶν Καθηγη-
> τῶν τῶν λοιπῶν Ἰδρυμάτων.

> Ἡ μόνη τῶν ἀμοιβῶν εἶναι ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἐργασίας αὐτῆς καὶ ἡ
> ὑπόσχεσις ὅτι θὰ εὐρεθοῦν τὰ μέσα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέκτασιν
> τῶν ἐκδοτικῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς. Ἡ πνευματικὴ κίνησις τῆς «Χώρας
> τῶν Γραμμάτων» εἶναι δυστυχῶς τόσο μικρὰ, ὥστε πράγματι πᾶς
> Ἕλληνας αἰσθάνεται ἐθνικὴν ἐντροπὴν καὶ λύπην διὰ τὴν ὑπάρχουσαν
> κατάστασιν. Τὰ πνευματικὰ Ἰδρύματα ἔχουν χρέος νὰ συντελέσουν εἰς
> τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πνευματικῆς κινήσεως, ὅπως καὶ τὸ Κράτος ἔχει ὑπο-
> χρέωσιν νὰ τὰ βοηθήσῃ καὶ νὰ τὰ ἐνισχύσῃ, ὅπως φρονῶ ὅτι ἔχει ὑπο-
> χρέωσιν καὶ νὰ τὰ ἐλέγξῃ διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἀδιαφορίαν καὶ ἀμέλειαν
> των. Ἀντίθετος ἐκδοχὴ εἶναι ἀντιπνευματικὴ καὶ ἐθνικῶς καὶ ἐπιστημο-
> νικῶς ἀπαράδεκτος.

> Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ θεωρεῖ ὅτι ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἠθικὴν
> συμπάραστασιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ὕλικήν του ἐνίσχυσιν διὰ τὴν ἐκδο-
> τικὴν τῆς προοπθειαν.

> Ἡ Σχολὴ ἐπτελεῖ τὸ χρέος τῆς καὶ ὄνειροπολεῖ μίαν ἡμέραν νὰ
> ἔχῃ οἰκονομικά μέσα ἐπαρκῆ, ὥστε νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴ τὰς παραδόσεις τῶν
> κ.κ. Καθηγητῶν διὰ νὰ μειώσῃ κατὰ σημαντικὸν ποσὸν τὸ κόστος των
> καὶ νὰ καταστήσῃ τὰ ἀκαδημαϊκὰ βοηθήματα ἀπολύτως προσιτὰ καὶ ἐν
> ταυτῷ ὑποχρεωτικὰ εἰς πάντας τοὺς σπουδάζοντας.

καί μετριοφροσύνην, ἀλλὰ καί πλήρη συναίσθησιν τῆς συμβολῆς τῆς. Ἡ Σχολὴ οὕτω ἐπιτελεῖ τὸ χρέος τῆς ἀπέναντι τοῦ Ἑθνους, καθόσον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κύριον μέλημά τῆς. Κατ' αὐτὴν, ἡ μόρφωσις καί ἡ διαπαιδαγώγησις τῶν νέων καί τῶν λοιπῶν ἐνδιαφερομένων μὲ τὰς ἐργασίας τῆς σκοπὸν κύριον ἔχει τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Ἑθνους διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ του ἐπιπέδου, παραλλήλως πρὸς τὴν βελτίωσιν τοῦ ὕλικου του ἐπιπέδου.

Οὕτως ἡ Σχολὴ δὲν περιορίζεται εἰς τὴν στενὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίαν. Δὲν εἶναι κλειστὸν πνευματικὸν Ἴδρυμα, ἀλλὰ Ἴδρυμα παντοιοτρόπως ἐπιθυμοῦν νὰ ἀκτινοβολήσῃ τὴν Γνώσιν καί τὴν Ἀλήθειαν. Δι' αὐτὸ εἶναι, πράγματι, Ἑθνικὸν Ἴδρυμα. Ἡ Σχολὴ οὔτε εἶναι οὔτε δύναται νὰ καταστή Ὁργανισμὸς ἀνήκων εἰς ἄτομα ἢ ἐξυπηρετικὸς ὀρισμένων ἐπιστημονικῶν ἢ πολιτικῶν ἀπόψεων. Ἐχει τὰς θύρας ἀνοικτάς εἰς πάντας, διότι τὴν Γνώσιν καλλιιεργεῖ, τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητεῖ καί τὴν Πρόοδον ἐξυπηρετεῖ. Παραμένει ἀναντίρρητον δι' αὐτὴν τὸ ἀξιῶμα ὅτι «ἐθνικὸν εἶναι ὅ,τι ἀληθινὸν καί ὅ,τι προοδευτικόν». Αἱ 3522 σελίδες τῶν τόμων τῶν «Σπουδῶν» ἀποδεικνύουν τοῦτο περιτράνως, καθὼς ἄλλως τε ὅλαι αἱ λοιπαὶ ἐκδόσεις τῆς, ὅπως ἀναμφισβητήτως καί ὅλαι αἱ ποικίλαι πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις τῆς.

Αἱ «Σπουδαί» ἔκλεισαν τὸ Στ' ἔτος. Ὁλιγοχρόνιος βεβαίως ἱστορία διὰ τὴν ὁποίαν ὁμῶς δικαίως ὑπερηφανεύεται τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, οἱ Καθηγηταὶ τῆς, οἱ Συνεργάται τῆς, οἱ σπουδασταὶ τῆς. Πέραν ἀπὸ συμφέροντα καί ἀπὸ πάθη, ἀπὸ ἀντιζηλίας καί στενόκαρδον πνεῦμα, ἀπὸ ἐπιστημονικὰς διαφωνίας καί ἀντιθέσεις ἡ Σχολὴ συνεχίζει τὸ πνευματικὸν τῆς ἔργον. «ὄρθοτομοῦσα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». Οἱ ἐν τῇ Σχολῇ ἐργαζόμενοι γνωρίζουν πόσον μεγάλη εἶναι ἡ χαρὰ νὰ ἴσταιται κανεὶς εἰς τὸ ὑψηλὸν βάθρον τοῦ καθήκοντος καί νὰ ἀτενίζῃ τὰ προβλήματα ὡς Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἐπιστημονικός, ὁ ἐπιχειρηματικός, ὁ ὑπαλληλικὸς καί ὁ σπουδαστικὸς κόσμος—ὅλοι ὅσοι μὲ τόσον ἐνδιαφέρον καί τόσῃν ἐκτίμησιν παρακολουθοῦν τὴν γενικὴν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς—θὰ ἐνισχύσουν τὸ ἔργον τῶν ἐκδόσεών μας, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πολῦτιμον καί νέου, πολλάκις, περιεχομένου πνευματικὴν εἰσφορὰν εἰς τὸν τόπον μας. Ἡ συμπαραστάσις ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων εἰς τὴν πνευματικὴν καί ἐθνικὴν αὐτὴν προσπάθειαν θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἐπιβράβεισιν τῶν κόπων καί θυσιῶν τῆς Σχολῆς.

Τὸ περιοδικὸν τοῦτο, ἀσχολούμενον μὲ θέματα οἰκονομικά, καί τεχνικά, σεμνυνόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἐκάλυψε σοβαρὸν κενὸν τῆς μεταπολεμικῆς ἐπιστημονικῆς διανοήσεως ἐν τῇ Χώρα μας εἰς τὸν τομέα ἰδίως τῶν προβλημάτων παραγωγῆς. Διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας ἐμελετήθησαν τὰ νέα προβλήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παρά-

γοντος, τῆς ὀργανώσεως ἐργασίας, τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων κλπ. Βεβαίως καὶ ἄλλα περιοδικὰ ἐπιστημονικὰ ἐξεδόθησαν κατὰ τὰ συναπτά ἔξ ἔτη τῆς ἐκδόσεως τῶν «Σπουδῶν» καὶ ἐκδίδονται εἰσέτι, τὰ πλεῖστα δὲ τούτων εἶναι ἀξιολογώτατα καὶ τιμοῦν τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην.

Τολμῶμεν ὁμῶς νὰ νομίζωμεν ὅτι ἡ προσφορὰ τῶν «Σπουδῶν» εἶναι λυσιτελεστέρα καὶ διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν τοῦτο ὄργανον τὰ ἐπὶ μέρους προβλήματα δὲν ἐξετάζονται καθ' ἑαυτὰ μόνον, ἀλλὰ θεωροῦνται εἰς τὴν γενικωτέραν των τοποθέτησιν καὶ ἐν συσχετισμῷ πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἑλληνικῶν προβλημάτων. Οὕτως ἡ ἀνάδειξις ὀρθολογικῶν μεθόδων ἐπιστημονικῆς θεωρήσεως τῶν προβλημάτων τούτων προάγεται ἀποδοτικώτερον καὶ, συνεπῶς, ἐπωφελέστερον διὰ τὴν Χώραν μας.

Εἰς τοῦτο δὲν συμβάλλει ὀλίγον καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν ἀποτελεῖ πράγματι ἐλεύθερον βῆμα ἀναδείξεως τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως — ἐντὸς τῶν αὐστηρῶν πλαισίων τῆς κριτικῆς θεωρήσεως τῶν πραγμάτων — καὶ εἶναι δύσκολον εἰς τὰς ἡμέρας μας, καθ' ἅπαντα τὰ γεωγραφικὰ πλάτη, νὰ ἀνεύρη τις πολλὰ ἀνάλογα παραδείγματα.

Αἱ «Σπουδαί», ἐκκινήσασαι ὡς διμηνιαία περιοδικὴ ἔκδοσις, κατέστησαν κατὰ τὸ Στ' ἔτος τῆς ἐκδόσεώς των μηνιαῖαι. Οὕτω καθ' ἕκαστον ἔτος καταρτίζεται ὀγκώδης τόμος ὑπερπεντήκοντα τυπογραφικῶν φύλλων, διὰ τῶν σελίδων τῶν ὁποίων ἡ ἐκλεκτοτέρα ἑλληνικὴ διανόησις παρελαύνει φιλοσοφημένη, ἐμβριθῆς καὶ γόνιμος, ἐπὶ θεμάτων οἰκονομικοῦ, κοινωνιολογικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ καὶ τεχνικοῦ περιεχομένου ἐκ τῶν πλέον ζεόντων διὰ τὴν ἐνεστῶσαν παραγωγικὴν θέσιν τῆς Χώρας μας καὶ τὰς δυνατότητας τοῦ πληθυσμοῦ τῆς.

Εἰδικὰ ὀγκώδη τεύχη ἀφιερωμένα εἰς συγκεκριμένα παραγωγικά προβλήματα, εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν, εἰς τὸν τουρισμόν, εἰς τὴν στατιστικὴν, εἰς τὴν κοινωνικὴν πολιτικὴν ἀπετέλεσαν σταθμὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ πνευματικῇ κινήσει καὶ κατέδειξαν πόσον ὑπῆρξεν εὐτυχῆς ἡ ἔμπνευσις τῆς ἐκδόσεώς των.

Κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τετραετίαν ἐξεδόθησαν οἱ κάτωθι τόμοι:

Γ' τόμος	1952/1953	σελ.	670
Δ' »	1953/1954	»	416
Ε' »	1954/1955	»	864
Στ' »	1955/1956	»	943

ἤτοι τὸ ὅλον 2.893

Τ Α Ν Ε Α Τ Η Σ Α . Σ . Β . Σ .

Κατὰ τὸ ἔτος 1952/3 κατηργήθη τὸ εἰδικὸν τμήμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Σχολικὴ μας Ζωὴ» τοῦ περιοδικοῦ μας «Σπουδαί» τὸ ὁποῖον τοιοῦτοτρόπως κατέστη καθαρὸν ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Σχολῆς.

Ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω «Σχολικῆς Ζωῆς» ἐξεδόθη εἰδικὸν πληροφοριακὸν τῆς Σχολῆς μας ὄργανον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Νέα τῆς Α. Σ. Β. Σ.», τοῦ ὁποῦ ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον τὰ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχη σχήματος 58X86 ἐκ σελίδων ἐν ὄλῳ 1216.

Α' τόμος	1953/1954	σελ.	470
Β' »	1954/1955	»	351
Γ' »	1955/1956	»	395
ἦτοι τὸ ὄλον			1.216

Πᾶς Σπουδαστὴς ἐγγραφόμενος εἰς τὴν Σχολὴν λαμβάνει τὸ ὡς ἄνω περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλεται δωρεάν ἐπίσης εἰς τοὺς φίλους τῆς Σχολῆς καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας καὶ Μέσας Σχολάς.

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

Κατὰ τὸ ὑπ' ὄψιν Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν» αὐτῆς. Δὲν εἶναι ὑπερβολὴ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀληθὲς ἐκπαιδευτικὸν γεγονός καὶ ὡς τοιοῦτον ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ ἐπιστημονικοῦ κοινοῦ. Πράγματι, εἰς ἓνα τόμον 228 σελίδων, μεγάλου ἐγκοπίου σχήματος, συνεκεντρώθησαν ὄχι μόνον ὄλαι αἱ ἀφορῶσαι τὴν Ἰδρυσιν, τοὺς σκοποὺς καὶ λειτουργίαν τῆς Σχολῆς διατάξεις ἀλλὰ καὶ πᾶσα λεπτομερὴς πληροφορία ἐπὶ τῶν ἐπιδιώξεων καὶ τῆς θέσεως τῆς Σχολῆς μεταξὺ τῶν ὁμοτίμων τῆς Ἰδρυμάτων τῆς Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὑποχρεώσεων τῶν σπουδαστῶν, τῶν κανονισμῶν διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων κλπ.

Ἡ κατάταξις τῆς ὕλης, ἡ κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, ἡ ὄλη διάταξις τοῦ κειμένου ἀποτελοῦν εὐτυχῆ σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν εὐμεθόδου ἐγχειριδίου παρέχοντος πᾶσαν χρήσιμον πληροφορίαν, τόσον εἰς τὸν σπουδαστὴν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς φύσεως καὶ λειτουργίας τῆς Σχολῆς ζένον ἀναγνώστην.

Δὲν εἶναι ἀπὸ τὰς μικροτέρας ἀρετὰς τοῦ πολυτίμου τούτου ἔργου, τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν παρέχονται ξηραὶ αἱ διατάξεις ἀλλὰ καταβάλλεται πᾶσα προσπάθεια νὰ ἐμφυσηθῇ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸ πρωτοπόρον πνεῦμα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ φωτισθῇ τὸ ἔργον τῆς εἰς ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ἰδιομορφίαν τῆς ἐν τῇ Χώρας μας. Ἐν δὲ ἀπὸ τὰ σημαντικὰ μεταξὺ τῶν σημείων τούτων εἶναι ἡ ἀνωτέρα ἀνθρωπιστικὴ ἀντίληψις καὶ τὸ γνήσιον φιλελεύθερον πνεῦμα, τὰ ὁποῖα διέπουν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς καὶ καθοδηγοῦν Διοικοῦντας καὶ Διδάσκοντας εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς προσπάθειάς των.

ΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΠΛΑΝΑ

Ἡ Σχολή ὑπερηφανεύεται ἀκόμη διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθεῖσαν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναπτύξη καὶ εἰς τὴν Χώραν μας τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν διαφόρων μονάδων τῆς οἰκονομίας ὥστε νὰ ὑποβοηθηται ἐνεργῶς διὰ τῆς λογιστικῆς πᾶσα προσπάθεια πρὸς ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Εἰς ὅλας τὰς πολιτισμένας Χώρας ἔχουν ἤδη ἐπικρατήσῃ αἱ ἀντιλήψεις αὗται διὰ τῶν σχεδίων ταξινομημένης τηρήσεως καὶ ἐνοποιήσεως τῶν λογαριασμῶν—ἢ ἄλλως «Λογιστικῶν Σχεδίων» ἢ «Λογιστικῶν Πλάνων» καλουμένων—καὶ τῆς διὰ νόμων ἐπιβολῆς τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων. Ὁ θεσμὸς τοῦ Λογιστικοῦ Πλάνου, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τοὺς θεσμοὺς τῶν Ὁρκωτῶν Λογιστῶν καὶ τῶν Φορολογικῶν Κωδίκων, συνιστᾷ, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἰδεῶδες δημοσιονομικὸν μέτρον ἀκριβοδικαίας καὶ ἀντιγραφειοκρατικῆς βεβαιώσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς κατανομῆς τῶν φορολογικῶν βαρῶν εἰς τὸν πληθυσμὸν ἐκάστης Χώρας, κατὰ τρόπον βοηθοῦντα τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῆς παραγωγικότητος.

Ἡ Σχολή ἔχει μεταφράσει καὶ ἐπεξεργάζεται τὸ Γιουγκοσλαβικὸν καὶ Ἑλβετικὸν Λογιστικὸν Σχέδιον καὶ προσεχῶς θέλει ἐκτυπώσει ἀμφότερα. Ἡ Σχολή ἐπωφελεῖται τῆς παρουσίας εὐκαιρίας διὰ νὰ τονίσῃ διὰ μίαν ἔτι φοράν τὰς θερμὰς τῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν διακεκριμένον Διευθυντὴν τοῦ ΟΧΟΑ κ. Σπύρον Βασιλείου, διότι ἄνευ ἀμοιβῆς τινος ἔχει ἀναλάβει τὸ μέγα τοῦτο μεταφραστικὸν ἔργον.

Ἐξεδόθη ἐπίσης τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον, κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου κ. Σ. Βασιλείου, ἐκ τῆς ἐπισήμου γαλλικῆς ἐκδόσεως τοῦ 1950 μετὰ προλόγου τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτοῦ καὶ φίλου τῆς Σχολῆς Καθηγητοῦ κ. André Brunet. Τὸ Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον εἶναι τὸ Β' τεύχος τῆς ὡς ἄνω σειρᾶς.

ΤΟ Α' ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολή Βιομηχανικῶν Σπουδῶν—ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων—προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἐν Γενεύῃ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας διὰ τὴν ὀργάνωσιν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα του, ἐνός «Δεκαήμερου Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς», μὲ τὸν διττὸν σκοπὸν νὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τὰ ζέοντα προβλήματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ νὰ ἐμφάνισῃ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν ὑπὸ τῶν σταλέντων παρὰ τοῦ Διεθνoῦ Γραφείου Ἐργασίας ἀφ' ἐνός ἐμπειρογνώμωνων εἰς Ἀφγανιστάν καὶ Λιβύην καὶ ἀφ' ἑτέρου δι' εὐρυτέρας σπουδᾶς ἢ δι' εἰδικὰς ἀποστολάς.

Ἡ προεδρεία τοῦ «Δεκαήμερου» ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ

γού τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλοτε Καθηγητοῦ τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἐν τῇ Α.Σ.Β.Σ. κ. Στεφάνου Στεφανοπούλου, εὐγενῶς ἀποδεχθέντος τὴν οἰκείαν παράκλησιν τῆς Σχολῆς.

Ἐκάστης ὁμιλίας παρεκλήθη νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρείαν τῆς συγκεντρώσεως καὶ τὴν εἰσήγησιν εἰδικὸς ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπιστήμων.

Αἱ ἀνωτέρω διαλέξεις μετὰ τῶν σχετικῶν εἰσηγήσεων τῶν προεδρευσάντων κατὰ τὰς συγκεντρώσεις ἐδημοσιεύθησαν εἰς εἰδικὸν τόμον ἐκ 200 σελίδων τυχόντα ἐξαιρετικῶς ἐπαινετικῶν κρίσεων.

Συμμετέχουσα ἡ Σχολὴ εἰς πᾶσαν κίνησιν ἀποβλέπουσαν νὰ προβάλῃ τὰ ἔθνικα ζητήματα εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν πλαίσιον ἐστάθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν Πανευρώπην καὶ ἐξέδωκε τέσσαρα τεύχη εὐρωπαϊκοῦ περιεχομένου ἐκ σελ. 72.

Ἡ Σχολὴ εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανος διότι κατὰ τὴν λήξανσαν περίοδον ἀποπερατώθη ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ὁδηγοῦ Σπουδῶν», ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὴν Ἑλληνικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀξιοῖ ὅτι κατέχει τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰ ἀντίστοιχα δημοσιεύματα τῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης.

ΑΝΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ. ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΤΗ 1955-56

Α' Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΣΠΟΥΔΑΙ»

1. Α.Σ.Β.Σ. : Τὸ γαλλικὸν λογιστικὸν πλάνον. Μετάφρ. Σ. Βασιλείου, εἰσαγωγή Α. Brunet, πρόλογος Στρ. Κ. Παπαϊωάννου, 1955.
2. Α.Σ.Β.Σ. : Α' δεκαήμερον σπουδῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1955.
3. Α.Σ.Β.Σ. : Α' δωδεκαήμερον τουριστικῆς βιομηχανίας, 1955.
4. Χ. Ν. Ἀγαλλοπούλου : Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, 1955.
5. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Ἀγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν στατιστικῶν ὄρων, 1955.
6. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστὴς συσχετίσεως, 1955.
7. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, ὅπερ ὀφείλεται εἰς τὴν δυσμενείαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου, 1955.
8. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ, 1956.
9. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν, 1948 - 1954, 1956.

10. Γ. Κ. Βλάχου : Κράτος και κοινωνία. κατά την θεωρίαν τῶν «ἰσων», 1956.
11. Κ. Δ. Γεωργούλη : Τοποθέτησις τῆς κοινωνιολογίας. φιλοσοφική και μεθοδολογική, 1956.
12. Π. Β. Δερτιλῆ : Κριτικὴ Ἰταλικῆς ἐκδόσεως περὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, 1955.
13. Κλ. Β. Μπανταλούκα : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας, 1955 (Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
14. Κλ. Β. Μπανταλούκα : Ἐπισκόπησις τῆς προσφύτου ἐν Ἑλλάδι δημοσιονομικῆς ἰσορροπίας καὶ πολιτικῆς, 1956 (Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
15. Κλ. Β. Μπανταλούκα : Ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις μετακινουμένων δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, 1956 (Ἐκδοσις Γραφείου Ἐρευνῶν).
16. Κ. Στρ. Παπαϊωάννου : Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης, πραγματικότητα καὶ μῦθος, 1955.
17. Κ. Στρ. Παπαϊωάννου : Βιομηχανία καὶ κοινωνία, ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ, 1956.
18. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου : Οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, 1956.
19. Ἡ. Πέριτς : Ἡ ἐργασιολογία ὡς συνθετικὴ ἐπιστῆμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Μεταφρ. Ν. Κατραμάδου καὶ Α. Καπετανάκη, 1956.
20. Κ. Γ. Πληθείδου καὶ Β. Ν. Μεταξᾶ : Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μαθηματικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν, 1956.
21. Ν. Ι. Πολύζου : Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπιτῶν διεθνῶν σχέσεων, 1956.

Β' Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.»

22. Α.Σ.Β.Σ. : Τὸ κέντρον τουριστικῶν μελετῶν, 1956.
23. Α.Σ.Β.Σ. Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων, 1956.
24. Κ. Α. Ἀθανασιάδου : Δειγματοληψία κατὰ στρώματα, 1956.
25. Κ. Ζησιμοπούλου : Ὁ τουρισμὸς γενικῶς, 1956.
26. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου : Ὑπὲρ τῆς Α.Σ.Β.Σ. πραγματικοὶ λόγοι, ὑποθήκαι, παραινέσεις καὶ ὁδηγίαι, 1956.
27. Γ. Ι. Πεσμαζόγλου : Τὸ πρόβλημα τῆς Εὐρώπης, 1956.

α') Σχέσεις μετά του ΄Εξωτερικού

΄Ως και κατά τὸ παρελθόν, ἡ Σχολή μας κατά τὸ Ἐκαδημαϊκὸν ἔτος 1953—1954 ἐξηκολούθησε καὶ ἀνέπτυξε τὰς πνευματικὰς τῆς σχέσεις μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν πνευματικῶν ἰδρυμάτων τοῦ ἔξωτερικου καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτῶν ἀπόψεις ἐπὶ τῶν καλυτέρων μεθόδων διδασκαλίας. Ἰδιαιτέρως ἡ Σχολή μας εὐχαριστεῖ τὴν CEGOS (Comité d'Organisation Scientifique), τὸ Centre de préparation des affaires (C.P.A.) καὶ τὴν Ecole d'organisation scientifique du Travail (EOST) διὰ τὰ πολύτιμα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν τῆς.

Αἱ σχέσεις αὗται, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προάγουν τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας ἔργον, ἔχουν δημιουργήσει τὴν καλυτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν διὰ τὴν συντελουμένην προσπάθειαν ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἐντὸς τοῦ πλαισίου ὅχι μόνον τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν ἀποψέων καὶ μεθόδων, ἀλλὰ καὶ τῶν νεωτέρων δεδομένων τῆς Ἐπιστήμης.

Οἱ ὑπότροφοί μας εἰς Παρισίους, ὡς καὶ οἱ μεταβάντες δι' εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς Βέλγιον καὶ Ἀμερικὴν, διεπίστωσαν ὅτι ἡ Σχολή ὅχι μόνον εἶναι εὐφήμεως γνωστὴ εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ ὅτι εἶναι ἐνήμερος τῶν τελευταίων προόδων τῆς ἐπιστήμης.

β') Τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Νοεμβρίου ἐδόθη εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «Ἀθηναῖον Μέλαθρον» τὸ ἐτήσιον δεῖπνον τὸ προσφερόμενον ὑπὸ τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρεκάθησαν εἰς αὐτὸ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικὸς καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφύλλης καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ Οἰκονομικῶν κ. Δερτιλῆς καὶ Ἐμπορίου κ. Ἀλιπράντης. Ἐπίσης μετέσχον τοῦ δεῖπνου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ Ντ. Κωνσταντίνου, μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Ἀγγ. Βαρβαγιάννη, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς κ. Στ. Μπρούσκαρης, ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀθ. Ρουσόπουλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Πουλόπουλος, ὁ πρύτανις τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. κ. Σπ. Καλογερόπουλος, πολλοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ οἰκονομικοῦ κόσμου τῆς πρωτεύουσας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Α.Σ.Β.Σ., ὁ Δινητὴς αὐτῆς κ. Στρ. Παπαϊωάννου, οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐκπρόσωποι τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, καθὼς καὶ ἀνώτατοι κρατικοὶ λειτουργοί. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὠμίλησε πρὸς τοὺς συνδαιτημόνας ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Α.Σ.Β.Σ. κ. Σταῦρος Κωστόπουλος καὶ εἰς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Βασιλικός. (Οἱ λόγοι ἀμφοτέρων ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 τεῦχος τῶν «Νέων»).

ΙΘ' Η ΦΙΛΟΔΟΞΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ Σχολή με αὐτοπεποίθησιν βαδίζει εἰς νέους δρόμους, τὸ διακηρύσσει με ὑπερηφάνειαν. Ἐχει ἐπίγνωσιν τοῦ σκοποῦ της. Κατανοεῖ ὅτι εἶναι ἓνα ἰδιότυπον, πρωτοπόρον καὶ ἐλεύθερον πνευματικὸν κέντρον.

Ἡ Σχολή ἔχει μίαν φιλοδοξίαν καὶ ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μορφωτικὸν ἰδανικὸν της. Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἱκανοὺς ἐπαγγελματίαι, διὰ νὰ εἶναι μέλη τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ τόπου, διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ζήσουν με τὴν ἀξιοπρέπειαν (ποῦ μόνον τὰ πραγματικὰ ἐφόδια ἐξασφαλίζουν εἰς τὴν ζωὴν) καὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ καλοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν της, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, βέβαιοι ὅτι μόνον ἡ εὐτυχία τοῦ συνόλου ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀτόμων, πεπεισμένοι ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τοῦ ἀτόμου εἶναι νὰ μοχθῇ ὑπὲρ τοῦ συνόλου.

Φιλοδοξεῖ νὰ δημιουργήσῃ χρησίμους, ἐλευθέρους καὶ ἀξιοπρεπεῖς ἀνθρώπους με πίστιν εἰς τὰ ἀνθρωπιστικὰ ἰδανικά, ἀντάξια τοῦ νέου κόσμου ποῦ παρεσκεύασαν ἡ θυοία, τὸ μαρτύριον καὶ ὁ ἥρωϊσμός ἐκατομμυρίων ἀνθρώπων, εἰς τὴν μάχην ποῦ ἔδωσαν τὰ Ἔθνη κατὰ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, κατὰ τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, κατὰ τῆς ὕλης καὶ ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τοῦ τυράννου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, κατὰ τῆς ὀπισθοδρομήσεως καὶ ὑπὲρ τῆς προόδου.

Ἡ Σχολή ὑπερηφανεύεται ὅτι εἶναι εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὅπως εἶναι τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ ἡ Γεωπονικὴ Σχολή. Δὲν εἶναι θεωρητικὸν Ἴδρυμα ἀλλὰ Σχολὴ ἐφαρμογῆς, τὴν ὁποίαν ἀντλεῖ ἀπὸ τὴν Ἐπιστήμην καὶ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τῆς οικονομικῆς ζωῆς. Οἱ προσερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν σπουδασταὶ πρέπει νὰ ἔχουν πλήρη κατανόησιν τῶν σκοπῶν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Σχολῆς, ὡς ἐνός ἀνεξαρτήτου Ἰδρύματος ἀνήκοντος, ἀνεξαρτήτως τοῦ τίτλου του, εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Σχολή εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔχει χαράξει τὸν δρόμον της καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ παρεκκλίνῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ἡ Σχολή εἶναι ἐπαγγελματικῆς κατευθύνσεως. Σκοπὸς της

είναι να μορφώση καλούς και ικανούς επαγγελματίες· αλλά δεν λησμονεί ότι το Ιδανικόν πάσης παιδείας είναι ο άνθρωπος. Δι' αυτό είναι υπερήφανος ότι αυτή πρώτη έδημιούργησε το εκπαιδευτικόν Ιδανικόν του πλήρους συγχρόνου ανθρώπου, του έξανθρωπισμένου επαγγελματίου και του ανθρώπου που είναι μέλος του παραγωγικού μηχανισμού.

Το πρόγραμμα τών μαθημάτων δεν είναι αυθαίρετον κατασκευάσμα. Το πρόγραμμα της διδασκείας ύλης, ως και αι κατευθύνσεις και οι σκοποί και τα όρια εκάστου μαθήματος, είναι αποτέλεσμα της συντονιστικής εργασίας τών πέντε Έπιτροπών Προγράμματος. Δεν είναι βεβαίως το όριστικόν, διότι ή Σχολή είναι κατά της άποστεώσεως, διότι γνωρίζει ότι ή ζωή έξελίσσεται, αι ανάγκαι πληθύνονται, αι συνθήκαι μεταβάλλονται.

Η Σχολή συνεχώς μελετᾷ και βελτιώνει το Πρόγραμμά της, έρευνῶσα διαρκῶς ποίαι είναι αι νέαι κοινωνικαι ανάγκαι, διά να προσαρμόζη προς αὐτάς τήν εκπαιδευτικὴν διαδικασίαν. Ο συγχρονισμός οὗτος του προγράμματος περιποιεῖ ὄντως τιμὴν εἰς τήν Σχολήν.

Εἰς τήν Βιομηχανικὴν Σχολήν διδάσκονται ὅλα τὰ μαθήματα τὰ διδασκόμενα εἰς τήν Α.Σ.Ο. και Ε.Ε., με τήν διαφορὰν ὅτι: α) Ἡ διδασκαλία του Δημοσίου και Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι περιωρισμένη εἰς τήν δέουσαν ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν. Εἰς τήν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. δίδεται ἰδιάζουσα προσοχή εἰς τὰ Νομικά, δεδομένου ὅτι οἱ πτυχιούχοι τῆς ζητοῦν νὰ ἐγγράφωνται—καλῶς ἢ κακῶς—εἰς τήν Νομικὴν Σχολήν. β) Ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἔχει ἐπαγγελματικὸν κυρίως χαρακτήρα. «Τὸ χρήσιμον διδασκτέον», διά νὰ μεταχειρισθῶμεν τήν λακωνικὴν ἔκφρασιν μεγάλου παιδαγωγοῦ.

Ἡ Σχολή ἰδιαιτέρως ἔχει στρέψει τήν προσοχήν της πρὸς τὰ προβλήματα του ἀνθρωπίνου παράγοντος, διότι ἀπὸ του πρώτου παγκοσμίου πολέμου «ἀνεκαλύφθη ὁ ἄνθρωπος» ὡς συντελεστής τῆς παραγωγῆς, παραπλεύρως πρὸς τὰ ὑλικά κεφάλαια. Δεν ἀποτελεῖ, βεβαίως, πρωτοτυπίαν τῆς Σχολῆς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ ἐτῶν εἰς τήν Ἀμερικὴν και εἰς τήν Εὐρώπην αἱ Σχολαί—γενικαί και εἰδικαί—ἔχουν περιλάβει, ὡς κύρια πλέον μαθήματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἀνθρώπινον παράγοντα προβλήματα. Ἀποτελεῖ, ὁμως, δικαίαν υπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς ὅτι πρώτη αὐτή—και, δυστυχῶς, ἀκόμη μόνη—ἔξήτασε και ἐδίδαξεν ὠλοκληρωμένα τὰ προβλήματα, τὰ ὀργανωτικά, τὰ κοινωνικά, τὰ διοικητικά, τὰ ὑγιεινολογικά, τὰ ψυχοτεχνικά, τὰ σχετιζόμενα με τὸν ἄνθρωπον, ὡς συντελεστὴν τῆς μείζονος ἀποδόσεως εἰς τήν παραγωγήν. Δεν δύναται τις σήμερον νὰ εἶναι εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῆς οἰκονομίας—πολὺ περισσότερον νὰ τήν διευθύνῃ—ἔάν δεν εἶναι ὄχι ἀπλῶς ἐνημερωμένος, ἀλλὰ πλήρως κατατοπισμένος εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα.

Ὁ Σχολή εἶναι υπερήφανος διότι προηγήθη εἰς τήν ἔρευναν και διδασκαλίαν τῶν προβλημάτων τούτων, διότι αὐτή πρώτη ἐν

Ευρώπη, από τοῦ 1945, ἐδίδαξε τὴν «παραγωγικότητα», ἡ ὁποία κατέστη πλέον διεθνὲς κοινωνικὸν σύνθημα, διότι εἶδε μὲ σύγχρονον ὄμμα τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐντὸς τῆς ἐργασίας, καὶ διότι εὔρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ καθορίσῃ νέον ἐκπαιδευτικὸν ἰδανικόν, τὸν «παραγωγὸν - ἄνθρωπον».

Εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον διεπίστωσαν τὴν ἔλλειψιν «στελεχῶν διοικήσεως» ἱκανῶν νὰ διοικήσουν τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδίᾳ τὰς βιομηχανικάς, ἐντὸς τῶν νέων ἀντιλήψεων περὶ τῶν μονάδων αὐτῶν ὡς ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὕπηρεσίαν τῆς κοινωνίας. Ὡς γνωστὸν ἐδημιούργησαν νέον τύπον ἐπιστήμονος, τὸν «οἰκονομολόγον μηχανικόν» (Nirtse Haftsingenieur), μὲ πραγματικὴν κοινωνιολογικὴν καὶ οἰκονομικὴν μὀρφωσιν καὶ μὲ τὴν ἐπιβεβλημένην τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι πολὺ ὑπερήφανοι διὰ τὸν τύπον τῆς Σχολῆς ὃ ὁποῖος ἐδημιουργήθη εἰς τὴν βιομηχανικὴν πόλιν τῆς Καρλσρούης, ὅπου ἡ μὀρφωσις παρέχεται εἰς ἕξ ἐξάμηνα.

Νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ αἰσθανώμεθα πολλὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἡ ὁποία προηγήθη καὶ ἔδωκε τὸν ὀρθὸν τύπον τοῦ σχολείου διὰ τὸν καταρτισμὸν διοικητικῶν στελεχῶν. Δι' αὐτὸ ὑποστηρίζομεν ὅτι ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι ἀπολύτως συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα. Ἡ καθυστερημένη οἰκονομία μας ἐξηγεῖ τὰς ἐναντίον τῆς ἀντιδράσεις, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας ἱκανῶν καὶ ἀποδοτικῶν στελεχῶν διοικήσεως.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ἡ νεοανθρωπιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἐντάσσει τὴν Παιδείαν μέσα εἰς τὸ αἴτημα τῆς ἐποχῆς μας, πού εἶναι: νὰ αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ὀργανοῦντες αὐτὴν ὅσον τὸν δυνατόν καλύτερον, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἀνυψώσωμεν τὸ Σύνολον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλευθέρως νὰ κινήται τὸ ὄτομον. Ν' αὐξήσωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ νὰ τὰ καταστήσωμεν προσιτὰ εἰς ὅλους, διὰ νὰ αὐξήσωμεν ἐπομένως τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

* * *

Ἐμφανές, λοιπόν, εἶναι ὅτι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. εἶναι δύο Ἰδρύματα βασιζόμενα ἐπὶ διαφόρου παιδαγωγικῆς ἀρχῆς, χρησιμοποιοῦντα διαφόρους μεθόδους καὶ μέσα, ἔχοντα διάφορα μαθήματα καὶ ἐπιδιώκοντα διαφόρους σκοπούς· ἐντὸς βεβαίως τοῦ γενικοῦ πλαισίου τῆς οἰκονομικοδιοικητικῆς μορφώσεως, μὲ διάφορα ἰδανικά καὶ διαφόρους ἐπιδιώξεις.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. δὲν ἠδυνήθη νὰ καλύψῃ ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι προέκυψαν ἐκ τῶν νέων μεταπολεμικῶν Ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν μεταβολῶν καὶ δι' αὐτὸ ἐγεννήθη κατὰ τρόπον φυσικὸν καὶ ἐπωφελεῖ διὰ τὴν ἔθνικὴν καὶ δημοσίαν οἰκονομίαν ἡ Α.Σ.Β.Σ. Αὕτη ἐκάλυπεν ἐπιτυχῶς τὰς νέας ἀνάγκας, ἐνῶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐκπαιδευτικαὶ προσπάθειαι, παρ' ὅτι ἔτυχον καὶ ὑποστηρίξεως, ἀπέτυχον παταγωδῶς.

Ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ ἡ Α.Σ.Β.Σ. κατ' ἀνάγκην εἶναι διάφορα Ἰδρύματα. τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν οἰκονομικὴν καὶ κρατικὴν ζωὴν. Ὅ,τι εἶναι ἀπαράδεκτον εἶναι ἡ μονοπώλησις τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ ἓν καὶ μόνον Ἰδρυμα.

Ἀντίθετοι ἀπόψεις εἶναι ἀντικοινωνικαί. Κατὰ τὴν λογικὴν τῶν ζητούντων τὸ μονοπώλιον δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Τμήμα Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὑπάρχει ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἢ ἀντιθέτως ὅπως ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς Ἀθήνας Ἀνωτάτη Γεωπονικὴ Σχολή, διότι λειτουργεῖ τοιαύτη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἢ ἀντιθέτως, ὅπως ὡσαύτως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ Σχολὴ Χημικῶν Μηχανικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, διότι ὑπάρχει Χημικὴ Σχολὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἢ καὶ ἀντιθέτως. Παράλογος λογικὴ πολὺ ὑποβιβάζουσα τοὺς ὑποστηρίζοντας τοιαύτας ἀπόψεις.

Εἶναι μία αἰσιόδοξος διαπίστωσις ὅτι οὐδεὶς σοβαρὸς ἄνθρωπος ὑπεστήριξε τὴν ἀποψιν τοῦ «ἐκπαιδευτικοῦ μονοπωλίου». Εὐχόμεθα, μάλιστα, νὰ ὑψωθῇ τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ὕλικόν ἐπίπεδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὥστε νὰ χρειασθῇ ἀκόμη περισσότερα ἀνώτερα ἐκπαιδευτὰ Ἰδρύματα. Ἐπὶ τέλος πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν πόσον καθυστερημένοι εἴμεθα ἐκπαιδευτικῶς ἀπέναντι τῶν ἄλλων Λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὁρθῶς, παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, συνεστήθη καὶ ἕτερον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ὑπάρχει ὄχι μόνον Νομικὴ Σχολὴ ἀλλὰ καὶ Σχολὴ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν. Ἀλλοίμονον εἰς ἓνα τόπον, ἐὰν ἡ ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις περιορίζετο εἰς ἓν μόνον Ἰδρυμα. Ἡ Ἑλβετία, μὲ πληθυσμὸν 4.000.000 κατοίκων, ἔχει 7 Πανεπιστήμια καὶ πληθὺν Ἀνωτέρων Οἰκονομικῶν Σχολῶν.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἐζήτησε καὶ περιελήφθη εἰς τὸν ἰδρυτικὸν τῆς νόμον διάταξις, δυνάμει τῆς ὁποίας παρομοία Σχολὴ δύναται νὰ ἰδρυθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ. Καὶ ἔπραξε πᾶν τὸ δυνατόν διὰ τὴν ἰδρυσίν τῆς Ἐθεώρησε τοῦτο ἔθνικὸν καὶ μορφωτικὸν τῆς χρέος. Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς πληρεστέρας ὀργανώσεως τῆς διδασκαλίας τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ ἐπετυγχάνετο τοῦτο, διότι ἡ καλύτερα

διδασκαλία ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομίας. Αὐτὸ εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ὀρθὴ ἐπιδιώξις καὶ ὄχι ἡ κατοχύρωσις διὰ μονοπωλίου τοῦ πτυχίου μιᾶς Σχολῆς, διότι μὲ τὴν μονοπώλησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατ' οὐσίαν ζητούμεν νὰ ὑποβιβάσωμεν τὴν Ἐπιστήμην εἰς «κλειστὸν ἐπάγγελμα» τῶν ἀποφοίτων μιᾶς Σχολῆς, πρᾶγμα τελείως ἀπαράδεκτον.

Δι' αὐτὸ ἡ Α.Σ.Β.Σ. χαίρει διότι ἡ Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. ἐπιδιώκει τὸν συγχρονισμόν τοῦ Προγράμματός της καὶ εὐχεται ὀλοφύχως τὴν ἀρίστην ὀργάνωσιν τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ Σχολὴ δὲν φοβεῖται τὸν ἀνταγωνισμόν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπιδιώκει τὴν εὐγενῆ πνευματικὴν τῶν Ἰδρυμάτων ἀμιλλαν.

Νομίζουσι ὅτι αἱ πολλαὶ Σχολαὶ δημιουργοῦν θεσιθήρας ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει—διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τοὺς θεσιθήρας—νὰ κλείσωμεν τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα καὶ νὰ σταματήσωμεν τὴν πνευματικὴν τοῦ τόπου πρόοδον. Εἶναι ὁμολογουμένως ἐντροπὴ νὰ ὑποστηρίζωνται μὲ τὴν ἐπιπολαιότητα τοιαῦται ἀντεθνικαὶ ἀπόψεις.

Ἡ Ἑλβετία, τὸ Βέλγιον, ἡ Δανία, ἡ Ὀλλανδία ἔχουσι πληθῶραν ἀνωτέρων Σχολῶν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι θεσιθήρας. Ἡ Ἑλλάς εἶχεν ἄλλοτε, πρὸ τοῦ 1910, μόνον τὴν Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ τὰ καφενεῖα ἔβριθον ἀπὸ θεσιθήρας. Ἄλλοι ἐπομένως πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ τὸ αἴτιον τῆς θεσιθηρίας. Εἶναι ὁ ὑπερπληθυσμὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰ ὑπάρχοντα παραγωγικὰ ἔργα. Τὴν παραγωγὴν πρέπει νὰ ἀναπτύξωμεν διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν «θεσιθηρίαν» ὀργανοῦντες ὅμως τὴν ἐκπαίδευσιν, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῆ «θεσιθήρας» ἀλλὰ παραγωγικοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀπὸ τέλοςμα ἐπιπόνου καὶ συστηματικῆς μορφώσεως.

Ἡ Α.Σ.Β.Σ. καυχᾶται ὅτι δὲν δημιουργεῖ θεσιθήρας, ἀλλ' ἀντιθέτως φιλοδοξεῖ νὰ παρασκευάζῃ τοὺς ἀξίους καὶ ἱκανοὺς συντελεστάς τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς διὰ τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ διοικήσεώς της, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εὐημερήσῃ ὁ τόπος καὶ νὰ λειψῇ ἀπὸ τοὺς νέους ἡ τραγικὴ ἀγωνία τῆς αὔριου. Οὕτως εἰς τὸ ἔντυπον τὸ ὁποῖον διανεμεί εἰς τοὺς ζητοῦντας πληροφορίας ρητῶς ἀναγράφονται :

«Ἡ Σχολὴ δὲν παρασκευάζει θεσιθήρας ἀλλὰ νέους μὲ τὴν φιλοδοξίαν νὰ καταστοῦν ἠγετικά κοινωνικά καὶ οἰκονομικά στελέχη. Δι' αὐτὸ ἡ Σχολὴ ἀπευθύνεται μόνον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατανοοῦν ὅτι χρειάζεται κόπος πολὺς καὶ θυσίαι μεγάλαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πτυχίου της».

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμφέρον τοῦ τόπου δὲν εἶναι νὰ καταπολεμῶμεν τὴν ὑπαρξιν ἄλλων Σχολῶν, ὅταν μάλιστα δὲν τολμῶμεν δημοσίᾳ νὰ ἔχωμεν ἐπιχειρήματα ἐναντίον των, ἀλλὰ νὰ ἀναζητῶμεν ποῖα εἶναι ἡ δέουσα μὀρφωσις τῶν νέων διὰ τοὺς ἐκάστοτε συγκεκριμένους σκοπούς.

Ἡ Σχολὴ ἔλαβεν ὡς βάσιν τὰ ὅσα ἐδίδαξεν ὁ περίφημος Γαγολ διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀναλόγως καθήρισε τὸ πρόγραμμά της, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσι ὠρισμένα τεχνικὰ μαθήματα (Φυσικὴ, Χημεία, Ἐμπορευματολογία, Μηχανογνωσία καὶ Ἡλεκτροτεχνία), πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν βιομηχανιῶν.

Ποίας υπηρεσίας προσφέρει ἡ Σχολή καί πῶς ἐξυ-
πηρετεῖ τὸ Ἔθνος εἰς τὴν διεθνή του ἐμφάνισιν ἀπὸ
ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως, ἐμφαίνεται ἀπὸ τὰς ἐκδέ-
σεις διαπρεπῶν ξένων Καθηγητῶν ἐλθόντων εἰς
τὴν Ἑλλάδα νὰ μελετήσουν τὰ σχετικὰ προβλήματα.

Δὲν ἀναφέρομεν τί λέγουν περὶ τῶν ἄλλων Σχολῶν, διότι δὲν νο-
μίζομεν ὅτι προάγεται ἡ συζητήσις μας μὲ τὰ δυσμενῆ σχόλια τῶν
ἀνωτέρω Καθηγητῶν διὰ τὰς ἄλλας Σχολάς. Περιοριζόμεθα λοιπὸν
εἰς τὸ τί λέγουν διὰ τὴν ἰδικὴν μας Σχολήν.

Ὁ κ. A r g y r i s λέγει : λέγει : «Φθάνομεν τέλος εἰς τὴν νεωτέ-
ραν Σχολὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν τομέα αὐτόν, ἡ ὁποία ὀνομάζεται
Ἄνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Ἡ Σχολὴ στηρίζεται κυρίως
εἰς τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ
παράσχη σταθεράν, βασικὴν ἀλλὰ καὶ χρήσιμον μόρφωσιν, τοῦ αὐτοῦ
ἐπιπέδου μὲ τὰ κολλέγια, εἰς νέους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, οἱ ὁποῖοι
κάποιαν ἡμέραν πιθανὸν νὰ λάβουν ἠγετικὰς θέσεις εἰς τὴν βιομηχανίαν»

Λόγῳ τῆς προσφάτου Ἰδρύσεώς της, ἡ Σχολὴ δὲν τυγχάνει τῆς ἀνα-
γνωρίσεως τῆς Κυβερνήσεως ὡς πλήρως ὁμότιμος μὲ τὰ ἄλλα Ἄνω-
τερα Ἰδρύματα. Ἐν τούτοις συνεχῶς μοῦ ἔλεγαν ἄτομα πού δὴν σχε-
τίζονται μὲ τὴν Σχολήν ὅτι λόγῳ : α) τῆς ἀξιοπροσέκτου ἀναπτύξεως
τὴν ὁποῖαν παρουσίασε τὸ Ἰδρυμα αὐτό, β) τῶν ἀκαδημαϊκῶν του
βλέψεων καὶ τῶν ἐπιπέδων του καὶ γ) τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀφο-
σιώσεως τοῦ ἰδιαιτέρως προικισμένου ἐκπαιδευτικοῦ του προσωπικοῦ,
ἡ ἐπίσημος ἀναγνώρισις θεωρεῖται ὡς βεβαία ἐντὸς συντόμου διαστή-
ματος εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

Προσωπικῶς ἐλπίζω ὅτι ἡ ἀναγνώρισις θὰ πραγματοποιηθῇ συν-
τόμως, διότι ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἡ Σχολὴ εἶναι ἕν θαυμάσιον φυτώ-
ριον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀναπτυχθοῦν τὰ πρῶτα μα-
θήματα καὶ αἱ ἔρευναι περὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς τὴν βιομηχα-
νίαν. Ἡ Σχολὴ δὲν ἀποβλέπει μόνον εἰς τὸν τομέα τῆς βιομηχανίας.
Οἱ καθηγηταὶ τῆς ἐκδηλώνουν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ βασικὰ ἀνθρώπινα
προβλήματα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τὴν καθιστᾷ, κατὰ τὴν γνώμην μου,
καλὴν ἐστίαν διὰ μίαν ἀπαρχήν. Ἐπὶ πλέον δὲν πρέπει νὰ παρορα-
θοῦν τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζει τὸ γεγονός ὅτι ἡ Σχολὴ
εἶναι νέα. Μέχρι τοῦδε (καὶ προσπαθεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ

μέλλον) δὲν ἔχει δεσμευθῆ με φορτικὰς παραδόσεις καὶ κώδικας, οἱ ὅποιοι ἀπὸ καιροῦ ἔχουν ἀπολέσει τὴν χρησιμότητά των.

Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τῆς δράσεώς της εἶναι ὅτι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Χρυσόχοῦ ἀναπτύσσονται εἰς τοὺς σπουδαστάς μερικαὶ ἀπὸ τὰς πλέον προσφάτους ἀρχὰς περὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων.

Τέλος, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς με τοὺς ὁποίους ὠμιλήσαμεν ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των διὰ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἔχουν ξένον καθηγητὴν, ὁ ὁποῖος νὰ διδάξῃ μαθήματα σχετικὰ με τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις καὶ νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἐρευνητάς. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Σχολῆς πιστεύουν ὡσαύτως ὅτι εἶναι ἀπολύτως δυνατόν νὰ δοθῇ εἰς τὰ σχετικὰ μαθήματα ἀκαδημαϊκὸν ἐπίπεδον ἴσον με τὸ διδόμενον εἰς ἄλλα. Ἐπίσης ἐβεβαίωσαν ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐλεύσεως τοῦ ὡς ἄνω μνημονευομένου ξένου καθηγητοῦ θὰ κάνουν πᾶν δυνατόν ἐπικοινωνοῦντες με ἄλλας Σχολάς, ὥστε οἱ σπουδασταὶ τῶν τελευταίων αὐτῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα.

Ὁ κ. Camings λέγει τὰ ἑξῆς : «Ὁ καθηγητὴς κ. Χρυσόχοῦ, τῆς βιομηχανικῆς Σχολῆς, παρέσχε πολὺτιμον ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ὁμάδα μας, διότι προέβη εἰς τὰς δεούσας συνεννοήσεις πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὰς ἑταιρείας ἐπισκέψεων. Ἦτο ἄριστα πληροφορημένος εἰς τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μελέτης τῶν ἐφαρμογῶν τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων, περὶ τῶν συνθηκῶν τῶν ἑταιρειῶν, ὡς πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις, καὶ πλήρως ἐνήμερος τῶν πολλαπλῶν ἀντιλήψεων αἵτινες ἐκυριάρχουν ἐπὶ διαφόρων σημείων. Χάρις εἰς τὴν βοήθειαν του, τὸ πρόγραμμα ἐπισκέψεων ἐκάλυψε δύο ἑβδομάδας καὶ ἐξετελέσθη με τὰ ἀνώτατα δυνατὰ ἀποτελέσματα».

Ὡς βλέπετε ἡ Σχολὴ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐμπειρογνομῶν τὸν ἀρμόδιον Καθηγητὴν της, προσφέρουσα οὕτω πραγματικὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπέδειξεν ὅτι προκειμένου περὶ τῶν προβλημάτων τούτων εἶναι πλήρως ἐνημερωμένη ἡ Σχολή.

Ὁ κ. De Bie γράφει τὰ κατωτέρω εἰς τὴν ἐκθεσίαν του, συντεταγμένην με πολλὴν εὐρωπαϊκὴν εὐγένειαν καὶ με διπλωματικὴν ἐξαιρετικὴν. Σημειωτέον ὅτι ἡ θέσις του ὑπῆρξε πολὺ λεπτή, δεδομένου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἠγνόει τὴν Σχολὴν μας ὡς μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν ἀρμοδιότητά του, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμιχθῇ, διότι ἐθεώρει τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀρμόδιον. Ὁ κ. De Bie, λοιπὸν λέγει : «Ἐν Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἔν Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν λειτουργοῦν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Τὰ κοινωνικὰ προβλήματα μελετῶνται βαθύτερον εἰς τὰ ἰδρύματα ταῦτα ἢ εἰς ἄλλας Ἀνωτάτας Σχολάς. Μαθήματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικοῦ

Δικαίου, Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων, Βιομηχανικῆς Ὑγιεινῆς καὶ ψυχοτεχνικῆς ἔχουσι περιληφθῆ εἰς τὸ πρόγραμμα. Ὁ σκοπὸς τοῦ εἰδικοῦ τούτου προγράμματος τῆς Α.Σ.Β.Σ. ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς πράξεως τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἀντιμετωπίσωσι καὶ νὰ ἐπιλύσωσι τὰ συγκεκριμένα προβλήματα τῆς συγχρόνου κοινωνίας... Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἄξιον τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς μας, ἔτι τε τῆς ἐνισχύσεως ξένων ἐμπειρογνομόνων καὶ διακεκριμένων στατιστικῶν ἐπιστημόνων, σκοπὸν δὲ ἔχει τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν στατιστικὴν μὀρφῶσιν, ὄχι μόνον σπουδαστῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων... Ὁργανισμοὶ τινες Ἰδρυθέντες τελευταίως (δηλ. ἡ Α.Σ.Β.Σ.) εἶναι ἀναντιρρήτως οἱ πλέον ἐνδεδειγμένοι νὰ παῖξουν ρόλον περισσότερον ἀποφασιστικόν (π.χ. τὸ Κέντρον Κοινωνικῶν Σπουδῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Γραφεῖον Ἐρευνῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ., τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν τῆς Α.Σ.Β.Σ.).

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἀποσπάσματα τῆς λίαν ἐνδιαφερούσης Ἐκθέσεως τοῦ κ. De Bie δεικνύουν μὲ πόσην προσοχὴν καὶ μὲ πόσην ἐκτίμησιν ἐξήγησε τὸ θέμα τῆς ἰδικῆς μας Σχολῆς. Σὰς παραπέμπω διὰ περισσότερα εἰς τὸ περιοδικόν μας «Σπουδαί», ὅπου δημοσιεύεται ὀλόκληρος ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. De Bie.

Νομίζομεν ὅτι ὑπάρχει εἰς διπλωματούχους ἄλλων Σχολῶν μία κατάστασις νευρώσεως, διότι μόνον ὡς ψυχοπαθολογικὸν φαινόμενον δύνатаι νὰ ἐξηγηθῆ τὸ πάθος τῶν κατὰ τῆς Σχολῆς μας. Τὸ θέμα εἶναι ἀπλοῦν: Ἐὰν ἡ Σχολὴ ἀξίζη, καλῶς ὑπάρχει. Ἐὰν δὲν ἀξίζη, διατὶ ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὴν; Εἶναι μοιραῖον νὰ κλείσῃ. Ἡ ζωὴ ἀποβάλλει τοὺς περιττοὺς ὀργανισμοὺς.

Μήπως διότι προσετέθη ἕν νέον ἀνώτερον πνευματικόν Ἴδρυμα εἰς τὸν τόπον; Ἡ ἴδρυσις του καὶ ἡ λειτουργία του ἔπρεπε χαρὰν καὶ ὑπερηφάνειαν νὰ δημιουργήσῃ. Χρέος μας εἶναι καὶ συμφέρον τοῦ τόπου εἶναι νὰ δημιουργηθοῦν καὶ ἄλλα πνευματικὰ Ἴδρύματα.

Ἀπόφοιτοι μερικῶν Σχολῶν προσπαθοῦν νὰ στηριχθοῦν εἰς τὴν ὅλως τυπικὴν διαφορὰν τῶν τίτλων «ἀνωτέρα—ἀνωτάτη», στερούμενοι παντάπασι πάσης ἄλλης σοβαρᾶς καὶ οὐσιαστικῆς ἐπιχειρηματολογίας. Ἀπλῶς φοβοῦνται νὰ διαγωνισθοῦν μὲ τοὺς πτυχιούχους μας ἀπόφοιτοι παλαιοτάτων Ἰδρυμάτων, τρέμουσιν τὴν σύγκρισιν.

Πράγματι ὁ ὅρος «Ἀνωτέρα» τὸν ὁποῖον ἔθεσαν εἰς τὸν τίτλον τῆς Σχολῆς οἱ Ἰδρυταὶ τῆς ὑπῆρξεν ἀτυχῆς καὶ ἐδημιούργησε πολλὰ ζητήματα καὶ ἐγέννησε πολλὰς παρεξηγήσεις. Πάντως «τὸ ράσο—λέγει μία σοφὴ λαϊκὴ παροιμία—δὲν κάνει τὸν καλόγερο» καὶ ὁ τίτλος δὲν ἀποτελεῖ ἀξιολόγησιν ἑνὸς Ἰδρυματος. Ὑπάρχει μία Σχολή, ἐγκεκριμένη ἀπὸ τὸ Κράτος, ἡ ὁποία φέρει τὸν μετριόφρονα (!) τίτλον «Ἀνωτάτη Σχολὴ Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων» καὶ μία ἄλλη ἡ ὁποία λέγεται «Ἀνωτάτη Σχολὴ Οἰκιακῆς Οἰκονομίας». Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν ἀνωτέραν

βαθμίδα τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὑπάρχουν εἰς τὴν Εὐρώπην «Πανεπιστήμια Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς»! Ὁ ὄρος «Ἀκαδημία ἔχει καθιερωθῆ παντοῦ διὰ τὰ ἀνώτατα πνευματικὰ Ἰδρύματα, καὶ ὁμως ὑπάρχουν χοροδιδασκαλεῖα μὲ τὸν τίτλον «Ἀκαδημία Χοροῦ»! Πολλὰ Σχολεῖα εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρουν τὸν σεβάσιμον τίτλον τοῦ Πανεπιστημίου, ἀλλ' οὐδεὶς τὰ ἀναγνωρίζει ὡς τοιαῦτα.

Ἀντιθέτως, ὑπάρχουν Ἰδρύματα ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως τὰ ὁποῖα φέρουν σεμνοὺς τίτλους, ἐνῶ τιμοῦν τὰς Χώρας ὅπου λειτουργοῦν: Αἱ ἀνώταται ἐμπορικαὶ Σχολαὶ τῆς Γαλλίας λέγονται *Écoles Supérieures de Commerce*, ἡ σπουδαιότερα κοινωνιολογικὴ Σχολὴ τῆς Εὐρώπης λέγεται «*École Pratique des Études Sociales*», τὸ σημαντικώτερον Ἰδρυμα ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῆς Γαλλίας λέγεται «*Conservatoire des Arts et Métiers*», ἡ περίφημος Σχολὴ καταρτισμοῦ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς Γαλλίας λέγεται ἀπλῶς «*Écoles d' Administration*» Εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς χώρας, τὰ ἀνώτατα Ἰδρύματα λέγονται «Κολλέγια» καὶ ἐν τῶν μεγαλυτέρων τεχνικῶν ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρει τὸν τίτλον «Τεχνολογικὸν Ἰδρυμα Μασσαχουσέτης». Διότι εἰς τὰς προηγμένας χώρας δὲν εἶναι οἱ τίτλοι οἱ ὁποῖοι ἀξιολογοῦν τὰ ἐκπαιδευτήρια, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενον των, αἱ ἐπιδιώξεις των, ἡ ὀργάνωσίς των.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολὴ δέχεται πᾶσαν οὐσιαστικὴν κρίσιν ἐπὶ τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ ἔργου της, διότι εἶναι εἰς ἀμφοτέρα ὑπερήφανος. Πιστεύει δικαίως ὅτι ἀποτελεῖ πρωτοπόρον καὶ πρότυπον Ἰδρυμα.

Ἡ ποικίλη δρᾶσις τῆς Σχολῆς ἐτάραξε τὰ νερὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τέλματος καὶ εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐδημιούργησεν ἀντιδράσεις. Ὑπάρχουν μερικοὶ οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν ἐκπαιδευτικὸν μονοπώλιον. Ὁ «σχολικὸς σωβινισμὸς» των θέλει νὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν ἄλλην ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν, ὥστε προπαντὸς νὰ μὴν ὑπάρχῃ σύγκρισις. Ὁ φόβος καὶ ὁ φόβος, μαζὶ μὲ τὴν κακότητα καὶ τὴν ὑστεροβουλίαν—φαινόμενα ὄχι ἀσυνήθη εἰς τὸν τόπον μας—ἀποτελοῦν τὴν ἐξήγησιν τοῦ ἀντικοινωνικοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῆ: ὅτι οὐδέποτε ἀπετολήθη μία δημοσία ἐπίκρισις τῆς συντελουμένης ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας.

Ὁ Victor Hugo ἔλεγεν ὅτι «ὅταν ἀνοίγῃς ἐν σχολεῖον, κλείνεις μίαν φυλακὴν». Ὅρθως, ἀλλ' ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν τὸ ἀντίθετον, δηλαδὴ ὅτι εἶναι προτιμότερον νὰ ἀνοίξῃς μίαν φυλακὴν παρά ἐν σχολεῖον. Κάθε ἀντίληψις εἶναι σεβαστὴ ἡμεῖς ἐφροντίσαμεν νὰ ἀνοίξωμεν μίαν Σχολὴν. Ἀπεδείξαμεν ὅτι ἀπὸ σχολεῖον ἐπτὰ μαθητῶν τὸ κατεστήσαμεν Σχολὴν ὀκτακοσίων σπουδαστῶν, ἐργαζομένων μὲ ζῆλον καὶ φανατισμόν. ἡμεῖς ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἰδρῶσωμεν ἐν ἐλευθέρῳ πνευματικῶν κέντρον εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἀναζητῆται ἐλευθέρως ἡ ἀλήθεια καὶ νὰ προσφέρεται πραγματικὴ ἐπιστημονικὴ μόρφωσις. Τί νὰ πράξωμεν ἐάν ὑπάρχουν ἄνθρωποι χολωμένοι, διότι ἐν πνευματικῶν ἰδρυμα ἐργάζεται, μορφώνει, ἐκδίδει βιβλία καὶ περιοδικά, ὀργανώνει διαλέξεις, μελετᾷ διάφορα παιδαγωγικὰ προβλήματα ἰδιάζοντα εἰς τὴν ἀνωτέραν ἐκπαιδεύσιν, ἐξετάζει ζέοντα ζητήματα τοῦ τόπου.

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῶν Παρισίων ἔχει ἰδρύσει τὴν École des Hautes Études Commerciales καὶ παραπλεύρως τῆς συνέστησε τὴν ἰσότημον École Supérieure de Commerce et d' Industrie, τὸ Centre de preparation pour l' administration des affaires, τὴν École d' Organisation Économique et Sociale, καὶ ἐπιχορηγεῖ καὶ ἐποπτεύει καὶ ἄλλας παρομοίας ἀνωτάτας σχολάς. Ἄλλ' ἔλησμονήσαμεν, εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Εὐρώπην εἶναι ἀκατα νόητον τὸ ἐκπαιδευτικὸν μονοπώλιον καὶ ἀντιθέτως, μέσα εἰς τὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς (τὰς Grandes Écoles, ὅπως λέγονται ἐκεῖ) ἰδρύνονται συνεχῶς εἰδικὰ ἀνώτερα Ἴνστιτούτα, προσηρτημένα ἰσχυρὰ συμπληρωματικῆς μορφώσεως, διότι ἐκεῖ τὸ κράτος, ἡ κοινωνία, οἱ ἐκπαιδευτικοὶ οἱ διάφοροι ὀργανισμοὶ δὲν φοβοῦνται τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀμιλλαν, ἀλλ' ἐνισχύουν τὴν ἔρευναν καὶ χειροκροτοῦν πᾶσαν ἐκπαιδευτικὴν προσπάθειαν.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ διαμάχη αὐτὴ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτηρίων δὲν προάγει τὰ συμφέροντα τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς νέους, δὲν δημιουργεῖ προπαντὸς ἀκαδημαϊκὸν ἦθος. Ἡ ἐκπαίδευσις δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ Ἰδρύματα ἀλλ' εἰς τὸ Ἔθνος, τὸ ὁποῖον δικαίως ἀξιοῖ συνεργασίαν γόνιμον καὶ ἀμιλλαν εὐγενῆ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων. Ἄλλοτε ἡ Ἐκπαίδευσις καὶ τὸ Ἔθνος πολὺ ἐζημιώθησαν μετὰ τὴν σύγκρουσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Πυλυτεχνείου, ἰδίᾳ ἐξ αἰτίας τῆς Σχολῆς τῶν Χημικῶν Μηχανικῶν.

Ἡ Βιομηχανικὴ Σχολή, ὡς νεωτέρα ἀδελφὴ ζητεῖ στοργὴν καὶ κατανόησιν ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα πνευματικὰ ἰδρύματα τῆς Χώρας. Πάντως, προχωρεῖ σταθερῶς εἰς τὸ δημιουργικὸν τῆς ἔργον, μετὰ λύπην φυσικά, διότι συναντᾷ ἐνίοτε ἄγνοιαν, διαβολὰς καὶ κακότητας.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Πρὸς τοὺς Νέους ἀπευθυνόμεθα, οἱ ὅποιοι ζητοῦν καὶ ὀφείλομεν νὰ τοὺς δώσωμεν, οἱ ὅποιοι πεινοῦν καὶ διψοῦν διὰ μόρφωσιν καὶ χρέος ἔχομεν νὰ τοὺς χορτάσωμεν· πρὸς τοὺς Νέους τῶν ὁποίων ἡ νεανικὴ ψυχὴ ἀγωνιᾷ καὶ πρέπει ὡς Διδάσκαλοι νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀπορίας των, νὰ χαράξωμεν εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν πίστιν εἰς τὰ ἀνθρώπινα Ἰδανικά, εἰς τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δικαιοσύνην, αἱ ὅποιοι συνδέτουν τὴν Ἀνθρωπιάν ...

[Παραθέτομεν κατωτέρω ἔγγραφον ὅπερ ἡ Σχολὴ ἀπὸ θυνη πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, διότι εἰς αὐτὸ ἀποκαλύπτεται ὁλόκληρος ἡ κατὰ τῆς Σχολῆς ἀντίδρασις τῶν ἀρμοδίων, οἱ ὅποιοι ὄφειλον νὰ περιβάλλουν τὴν Σχολὴν μὲ στοργὴν καὶ κατανόησιν. Τὸ ἔγγραφον εἶναι ἀποκαλυπτικὸν καὶ χαρακτηριστικόν, εἰμῶθα δὲ βέβαιοι διὰ τὸ ἱστορικὸς τῆς ἐκπαιδευτικῆς τοῦ τόπου προσπαθείας θὰ στοθῆ ἔμβρονητος καὶ πλήρης θλίψεως πρὸ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ].

* Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ καθ' ἡμᾶς Δ. Συμβούλιον μετὰ πολλῆς λύπης ἔλαβε γνῶσιν τοῦ Ὑμετέρου ὑπ' ἀριθ. 7432 ἔγγραφου διὰ τοῦ ὁποίου καὶ αὐθις ἀρνεῖσθε νὰ θέσητε εἰς τὴν διάθεσιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς τὸ ἀναγεγραμμένον κονδύλιον τῆς χρήσεως 1954)1955 ἐκ δραχ. 200.000, ἐνθ' μὲ ἴσον περιπτου ποσὸν ἐπιβαρύνεται ἡ ἡμετέρα Σχολὴ μὲ ἀπαλλαγὰς σπουδαστῶν ἀπὸ τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν διδάκτρων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Β. Δ. 15-4-48 εἰς τὸ ἄρθρον του 27 ὁρίζει ὑποχρεωτικὰς διὰ τὴν Σχολὴν μας ἀπαλλαγὰς, χωρὶς βεβαίως νὰ ὀμιλῆ περὶ συμφηρισμοῦ τοῦ ἐκ τούτων ποσοῦ μὲ τὴν ἐπίσημ. ὑπὸ τοῦ νόμου 140)1943 προβλεπομένην ἐνίσχυσιν, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι αὐτονόητον. Παγίως τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τὴν ὁδὸν ταύτην ἠκολούθησεν οὐ μόνον προκειμένου περὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ ὄλων τῶν Ἑπαγγελματικῶν Σχολείων, ἀκόμη καὶ περὶ καθαρῶς κερδοσκοπικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια ἐπίσης τυγχάνουν οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων.

Γνωρίζομεν βεβαίως ὅτι δὲν ὑπάρχει ρητὴ διάταξις συμφηρισμοῦ, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ὑπάρχει ἠθικὴ δέσμευσις, ἡ ὅποια διὰ τὸ Κράτος δεόν νὰ ἔχη ἐπηξημένην δύναμιν ἐναντι τῆς νομικῆς διατάξεως· ἄλλως τε οὐδεμία διάταξις ὑπάρχει διὰ τὰς ἐνισχυομένας ἰδιωτικὰς Σχολὰς.

I

Εἰς τὸ ἔγγραφον Ὑμῶν ἐπαναλαμβάνεται δυστυχῶς ἡ ἀποψις ἡ ἐκτεθεῖσα εἰς «ἀνακοινωσίαν» τινὰ τοῦ Σ. Ὑπουργείου ἐπ' εὐκαιρίᾳ μιᾶς ἀτυχοῦς ἐκδηλώσεως διαμαρτυρίας τῶν σπουδαστῶν, ἀποψις καθ' ἣν ἡ ἐνίσχυσις δὲν χορηγεῖται πρὸς τὴν Σχολὴν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὕτη δῆθεν εἶναι «πολυτελὲς ἴδρυμα» (!) καὶ «βασανιστικὸν τῶν ἐργαζομένων νέων» (!!).

Εἰς τὴν ἀνακοινωσίαν ἐκείνην δὲν ἠθελήσαμεν νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν, ἵνα μὴ παρασυσφῶμεν εἰς δημοσίαν ἐμφάνισιν διαφανείας μὲ τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον. Ἡ Σχολὴ μας δυστυχῶς ὑπερηφνηνέυεται ὅτι εἶναι τὸ «πτωχότερον ἀνώτερον πνευματικὸν ἴδρυμα τῆς Εὐρώπης καὶ ταυτοχρόνως ἴδρυμα μὲ πλουσιωτάτην πνευματικὴν δρᾶσιν» ἀναγνωριζομένην ὑπὸ ὄλων τῶν καλῆς πίστεως ἀνθρώπων τῶν παρακολουθούντων μὲ πραγματικὴν στοργὴν καὶ ἐποικοδομητικὴν κατανόησιν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς.

* Ἐὰν τὸ ἴδρυμά μας εἶναι «πολυτελὲς» θὰ ἔξετασθῆ κατωτέρω· θέλομεν ὅμως νὰ δηλώσωμεν ἀπὸ τοῦδε καὶ αὐθις διὰ τὴν ὀφειλομένην ἐνίσχυσιν τοῦ Κράτους δὲν θέλει διατεθῆ διὰ τὰς ἀνυπάρχτους πολυτελεῖς δαπάνας, ἀλλ' ὀποκλειστικῶς δι' ἀγορὰν οἰκοπέδου. Συνεπῶς ὁ συσχετισμὸς τῶν ἐξόδων λειτουργίας τῆς Σχολῆς μὲ τὴν ἐνίσχυσίν της ἐκ μέρους τοῦ Κράτους αὐτομάτως καταπίπτει.

* Ἐπὶ πλέον τούτου οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς εἶχον δηλώσει πολλάκις — καὶ τοῦτο εἶναι Ὑμῖν γνωστὸν — ὅτι παραιτοῦνται τῆς ἀμοιβῆς τῶν προθύμων, εἰς ἣν περίπτωσιν διαθέσει τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ὑπὲρ τῆς

Σχολής τὴν πίστωσιν τῶν 500.000 δραχ. τῆς παρελθούσης καὶ τρεχούσης χρήσεως. Συνεπῶς καὶ ἐκ τῆς συγκινητικῆς ταύτης χειρονομίας τοῦ Διδάχροντος Προσωπικοῦ καθίσταται ἔτι περισσότερον ἐπιτακτικὴ καὶ ἱερὰ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους, τὴν ὅποιαν εἴμεθα βεβαιοὶ ὅτι θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ ἐκπληρώσητε ἄλλως τε οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔτι ἐπανεπιλημμένως δείγματα θυσιῶν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ἐν τῇ ἐνσκήσει τοῦ ὑψηλοῦ τῶν λειτουργήματός, ἀνεξαρτήτως ὅτι τὸ τε Κράτος καὶ ἡ Σχολὴ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι πᾶσα ἐργασία δεόν νὰ ἀμειβεται.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ἅμα τῇ συγκροτήσει του συνεζήτησεν, ἐμελέτησε καὶ ἠσχολήθη μετὰ τὸ θέμα τῶν μαθημάτων, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Καθηγητῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς των καὶ ὑπέβαλε τὸ ἀπὸ 1-6-54 ἐγγραφὸν του ὑπ' ἀριθ. 5850.

Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου οὐδεμίαν ἀπόφασιν ἔλαβον ἐκτὸς γενικῶν καὶ ἀσαφῶν προτάσεων τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς μέλους κατὰ Νόμον τοῦ ἡμετέρου Δ. Συμβουλίου.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἀναμένει ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις τοῦ Σ. Ὑπουργείου καὶ μάλιστα πλέον συγκεκριμένας, διότι τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 83990)18-11-53 Ἑμέτερον ἐγγραφὸν εἶναι γενικότητες καὶ παρανοήσεις τοῦ ἐν συντελουμένου ἐν τῇ Σχολῇ ἐπιστημονικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ ἔργου, ὡς ἐν ἐκτάσει ἀνεπιτύχθη τοῦτο εἰς τὴν γενομένην σχετικὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἰς ἣν παρίστατο καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑφ' Ὑμῶν Ὑπουργείου.

Ἡ Ἄνωτέρα Ἐκπαίδευσις — καὶ εἰς ταύτην δυνάμει τοῦ Νόμου καὶ ἐκ τῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων τῆς ἀνήκει ἡ ἡμετέρα Σχολὴ (ὡς καὶ ἄλλαι παρόμοιαι Σχολαί: ΑΣΟ καὶ ΕΕ., Πάντειος, Γεωπονικῆ) — ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν τῶν νέων ἔχει διαφόρους ἀπόψεις παιδαγωγικὰς ἀπὸ τῶν κατώτερων δημοτικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν σχολείων, εἰς ἃ ἀναγερτικῶς ἀναφέρεται τὸ ὑπ' ἀριθ. 83990 Ἑμέτερον ἐγγραφὸν. Ἡ ἐνιαία διδασκαλία εἶναι διδασκαλία, εἶναι παιδαγωγικὸν θέμα τῶν τεσσάρων πρώτων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ ὄχι παιδαγωγικὴ ὑπόδειξις οὐδὲ διὰ μέσων Σχολῆν, πολὺ δὲ περισσότερον διὰ Σχολῆν ἀνήκουσαν εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐτερον βεβαίως θέμα εἶναι ὁ συντονισμὸς — ἐντὸς πάντοτε τοῦ πλαισίου τοῦ βασικοῦ σκοποῦ, δηλ. τῆς ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως τῶν νέων — τῶν μαθημάτων. Ἡ Σχολὴ καυχᾶται διὰ τὸν συντονισμὸν τῆς ἐργασίας τῆς, ὁ ὅποιος εἶδει δεόντως νὰ ἐκτιμηθῇ, ἰδίᾳ παρὰ τοῦ ἐποπεύοντος τὴν Σχολὴν Σ. Ὑπουργείου. Ὁ συντονισμὸς οὗτος ἐπετεύχθη μετὰ συστηματικὴν ἐργασίαν τῶν Ἐπιτροπῶν Προγράμματος καὶ συνεχῶς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Προγράμματος καὶ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς παρακολουθεῖται καὶ ἐλέγχεται. Σκόπιμος καὶ ἐπιβεβλημένη θὰ ἦτο ἡ συγκεκριμένη διατύπωσις τῶν ὑποδείξεων Ὑμῶν, ὅπου μετὰ πολλῆς προσοχῆς θὰ ἐξητάζετο ἡ ὑπόδειξις τῶν κανόνων συντονισμοῦ τῆς διδασκομένης ὕλης καὶ ἰδίᾳ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν συντονισμὸν τοῦ Προγράμματος τῶν ἄλλων ἀνωτέρων Σχολῶν. Οὐδεμίαν ὅμως τοιαύτην ποτὲ ἐγένετο ὑπόδειξις, οὐδὲ ἄλλως τε παρ' οὐδενὸς εἰδικοῦ διετυπώθη κριτικῆ.

Ἀποβαίνει πράγματι ἐκπληκτικὸν ὅτι ὁ συντονισμὸς τῆς ἐργασίας, ὁ ὅποιος ἀποτελεῖ ἀσχῆμα καὶ ὑπερηφάνειαν τῆς Σχολῆς, ἐπιχειρεῖται ν' ἀμφισβητηθῇ κατὰ τρόπον ἀφοριστικόν, δίδοντα σαφῶς τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ γράψας τὸ προμνησθὲν ἐγγραφὸν ἢ δὲν ἐμελέτησε τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» ἢ ἀγνοεῖ κατὰ βάσιν τὰ παιδαγωγικὰ θέματα.

Ὅπως ἐπίσης εἶναι λυπηρὸν ὅτι κατηγορεῖται ἡ Σχολὴ ὅτι ἐπιδιώκει νὰ καταρτίσῃ «σοφοὺς». Θὰ ἦτο ὑπερήφανος, ἐάν ἐπετύγγανε τοῦτο, ἀλλ' οὔτε τὰς δυνάμεις ἔχει, οὔτε τοιαύτας ἐπιδιώξεις ἔχει δεδομένου ὅτι ὑπερηφανεύεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν. Μέχρι πρό

τινος ἡ Σχολή κατηγορεῖτο ὅτι εἶναι «Φροντιστήριον» (!), ἤδη δὲ ἐλέγχεται ὅτι παρασκευάζει «σοφούς».

Οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἕτερον εἶναι ἀκριβές. Ἡ Σχολή ἔχει σαφῶς ἀναγράψει εἰς τὸ πρόγραμμά της ὅτι παρασκευάζει διοικητικά καὶ διαχειριστικά στελέχη. Διαπαιδαγωγεῖ νέους μὲ ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν, μὲ πρακτικὴν γνῶσιν καὶ μὲ ἰκανότηας. Παρέχει ἀρτίαν οἰκονομικο-διοικητικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν προσηκουσαν νομικὴν καὶ τεχνικὴν ἐνημέρωσιν. Δὲν εἶναι τεχνικὴ σχολή, ἀλλ' ἴδρυμα φιλοδοξοῦν νὰ ἐφοδιάξῃ τὸν παραγωγικὸν μηχανισμόν τῆς Χώρας μὲ ἐπιστημονικῶς κατῆρισμένους ἐπαγγελματίας. Ἡ κατεύθυνσις τῆς Σχολῆς εἶναι ἐπογγελματικὴ καὶ ὠφελιμιστικὴ. Καὶ συνάμα ἔχει δηλώσει εἰς τὸν «Ὁδηγὸν Σπουδῶν» (σελ. 154) ὅτι «δὲν ζητοῦμεν οὔτε σοφούς οὔτε ἀναμνησκαστάς τῶν ὁρισμῶν μας. Γνωρίζομεν ὅτι ἐξετάζομεν καὶ βαθμολογοῦμεν ὑποψηφίους διὰ πτυχίον. Εἶναι ὄντως μεγάλη ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς σοφίας καὶ τῶν γνώσεων τῶν ἀπαραιτήτων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ὑποψήφιους». Ταῦτο γράφει ὁ «Ὁδηγὸς Σπουδῶν» πᾶρῶν πολυτίμους πρὸς πάντας παιδαγωγικὰς ὑποθήκας. Συνεπῶς ἡ φράσις τοῦ προμνησθέντος ἐγγράφου Ὑμῶν «περὶ παρασκευῆς σοφῶν» ἀπλῶς ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῶν ὧσα ἡμεῖς ἔχομεν ἤδη ἐκθέσει ὡς βασικὰς παιδαγωγικὰς τῆς Σχολῆς ἀντιλήψεις. Ἡ ἡμετέρα Σχολή φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ τύχῃ ἰδιαίτερον ἐπίνοιον διὰ τὰς ὀρθὰς ἀντιλήψεις της καὶ ὄχι νὰ τελῇ ὑπὸ κατηγορίαν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον παρακολεῖ καὶ αὐθις ὅπως τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διατυπώσει *συγκεκριμένως τὰς ἀπόψεις του*—καὶ εἶναι ἔτοιμον νὰ συζητήσῃ ταύτας μετὰ προσηκούσης προσοχῆς μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Συλλόγου τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς διδασκομένης ὅλης καὶ ἐπὶ τοῦ συντονισμοῦ τῆς διδασκαλίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν γένει προγράμματος ἐργασίας.

Τὸ Δ. Συμβούλιον καὶ οἱ κ. κ. Καθηγηταὶ *εἶναι πρόθυμοι ν' ἀποδεχθῶσι πᾶσαν ὑπόδειξιν ὀρθήν, ἀλλὰ συγκεκριμένην* καὶ ἠτιολογημένην παρότι πιστεύουν ὅτι τὸ Πρόγραμμα εἶναι προϊὸν τῆς μακρᾶς τῶν ἐκπαιδευτικῆς πείρας καὶ ἀποτελέσμα ἐνός ἐκπαιδευτικοῦ ἰδανικοῦ. Οὐδεὶς προβάλλει τὸ ἀλάθητον, ἀλλ' ἡ Σχολή ἔχει ἐπίγνωσιν ὅτι περισσότερον παντός ἄλλου ἔχει μελετήσει τὰ προβλήματα της καὶ ἔχει δώσει εἰς ταῦτα τὰς καλύτερας δυνατὰς λύσεις.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἀνακινήσῃ τὰ θέματα ταῦτα πρὸ ἔτους καὶ πλέον θὰ ἔχῃ καταλήξει εἰς συγκεκριμένα συμπεράσματα καὶ εἰς σαφεῖς προτάσεις, διότι ἐπὶ γενικότητιν συζητήσις δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ καὶ εἰς οὐδὲν ἀποτελέσμα δύναται νὰ καταλήξῃ. Τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ συμφέρον διὰ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν ἀναζητοῦμεν καὶ καλοῦμεν πάντας, ἰδίᾳ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὴν ἀναζήτησιν καὶ πραγματοποιήσιν τοῦ τε ὀρθοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος.

III

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς κατῆρισθη κατόπιν μακρᾶς μελέτης καὶ ἐπεξεργασίας τοῦ ὑπὸ τῶν ὀ. Ἐπιτροπῶν Προγράμματος καὶ τῆς συντονιστικῆς ἐργασίας τῶν Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς μὲ βάσιν τὴν ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν σπουδαστῶν ἐντός τῶν πλαισίων τῆς Ἑλληνικῆς πραγματικότητος καὶ μὲ γνῶσιν τῶν τελευταίων δεδομένων τῆς Παιδαγωγικῆς. Ἡ Σχολή κατὰ τὴν ἐργασίαν της εἶχεν ὑπ' ὄψιν της τὰ προγράμματα τῶν σπουδαιότερων ἀντιστοίχων Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Σκόπιμον θεωροῦμεν νὰ παραθέσωμεν τὸ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκεκριμένον Πρόγραμμα ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὸ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, τοῦ ὁποίου καταρτισθέντος τῷ 1920 ἤδη, ζητεῖται ὀρθῶς ἡ ἀναθεώρησις του καὶ ἡ προσαρμογὴ του πρὸς τὰ ἐκ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς διδάγματα.

	Α.Σ.Β.Σ.	Α.Σ.Ο.Ε.Ε
Πολιτική Οικονομία	5	5
Οικονομική Πολιτική	5	5
Οικονομική Ίστορία	1	5
Δημοσια Οικονομία	4	5
Ίδιωτική Οικονομία	3	5
Τεχνική Οικονομικού βίου (*)	4	—
Οικονομική Γεωγραφία	2	5
Στατιστική (*)	2	—
Λογιστική	15	14
Οικονομικά Μαθηματικά	3	5
Δημόσιον Δίκαιον	2	15
Ίδιωτικόν Δίκαιον	4	5
Εμπορικόν Δίκαιον	4	5
Μεταλλευτικόν Δίκαιον	1	—
Κοιν. Πολιτική και Έργατικόν Δίκαιον (*)	3	—
Όργανωσις Έπιχειρήσεων (*)	6	—
Όργανωσις Έργοστασίων	3	—
Ψυχοτεχνική	1 1/2	—
Βιομηχανική Ύγιεινή	1 1/2	—
Χημεία και Έμπορευματολογία	6	10
Βιομηχανική Τεχνολογία	6	—
Τὸ ὅλον	81	84

*Εκ τῆς συγκρίσεως ταύτης προκύπτει :

α) Ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν νομικῶν μαθημάτων εἶναι περιορισμένη (11 ὥραι ἀντί 25), διότι ἡ Σχολή μας δὲν προπαρασκευάζει ἀποφοίτους διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν, ἀλλὰ στελέχη τὰ ὁποῖα δεόν νὰ τύχουν τῆς πρεπούσης νομικῆς ἐνημερώσεως παρ' εἰδικῶν Καθηγητῶν. Ὡς εὐνόητον, ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ ἐνημέρωσις οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἀπλὴν καὶ εἰς γενικωτάτας γραμμὰς ἐγκυκλοπαιδικὴν νομικὴν μόρφωσιν τὴν παρεχομένην εἰς τὰς Μέσας Έμπορικὰς Σχολὰς. Τοιαύτη ἀποψις εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος ὡς μεταβάλλουσα τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς Σχολῆς.

β) Ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν τεχνικῶν μαθημάτων εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. δὲν περιορίζεται εἰς τὴν Χημείαν καὶ Έμπορευματολογίαν, ἀλλὰ λόγῳ τῆς φύσεώς της ὡς Βιομηχανικῆς ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὴν Φυσικὴν καὶ Βιομηχανικὴν Τεχνολογίαν (Μηχανογνωσία καὶ Ἡλεκτροτεχνία).

γ) Ὅτι εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. διδάσκονται ἐπὶ πλέον τὰ μαθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος (Όργανωσις Έπιχειρήσεων, Κοινωνικὴ Πολιτικὴ καὶ Έργατικόν Δίκαιον, Ψυχοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ύγιεινή), τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς καὶ τὴν ὑπερφηφάνειάν της, τὴν συμβολὴν της εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων εἰς τὰ σύγχρονα καὶ ζέοντα προβλήματα τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς.

δ) Ὅτι ἐκδηλος εἶναι ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς τοῦ Προγράμματος, π. χ. ἡ διδασκαλία τῆς Οἰκονομικῆς Ίστορίας εἶναι περιορισμένη (1 ὥρα ἀντί 5) καὶ τῆς Χημείας (2 ὥραι ἀντί 5). Ἐπίσης εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. ἡ διδασκαλία τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων γίνεται ὄχι μόνον θεωρητικῶς, ἀλλὰ καὶ πρακτικῶς (Τεχνικὴ τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου).

ε) Παρὰ τὴν ὑπαρξιν περισσοτέρων μαθημάτων εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. αἱ ὥραι διδασκαλίας περίπου εἶναι αἱ αὐταί. Ποῦ λοιπὸν στηρίζεται ἡ δῆθεν τῶν σπουδαστῶν καταπόνησις ἢ ποῦ στηρίζεται ἡ κατὰ τῆς Σχολῆς ἐκστρατεία ὅτι εἶναι πολυτελὲς Ἴδρυμα ;

στ) Διευτώθη ὡσαύτως ἡ ἀποψις ὅτι διασπᾶται ἡ ἐνότης τῆς διδασκαλίας, διότι δύο ἢ τρεῖς Καθηγηταὶ διδάσκουν τὸ αὐτὸ μάθημα. Τοῦτο

*) Τοῦ μαθήματος τούτου ζητεῖται ἡ εἰσαγωγή καὶ εἰς τὴν Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.

κατά βάσιν δὲν εὐσταθεῖ προκειμένου περὶ Σχολῶν ἀνοιτέρας ἐκπαιδευ-
σεως. Εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν πέντε Καθηγηταὶ διδάσκουν τὸ Ἀστικὸν
Δίκαιον καὶ δύο τὴν Δικονομίαν. Ὡς γνωστὸν μάλιστα ἡ βαθμολογία τοῦ
Ἀστικοῦ Δικαίου εἶναι ἐνιαία, δηλαδὴ δίδεται κοινὸς βαθμὸς παρὰ πέντε
Καθηγητῶν. Εἰδικώτερον εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν τὸ θέμα ἐγεννήθη προ-
κειμένου περὶ ὑπάρξεως Καθηγητῶν εἰς ἓν μαθημα, ἀλλὰ διδασκόντων σα-
φῶς διακεκριμένους κλάδους τοῦ ἐν λόγῳ μαθήματος.

Ὅτω εἰς τὸ Β' ἔτος διδάσκουν «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου» δύο
Καθηγηταί, ἀλλ' ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἀσχολεῖται μὲ τὰ Ἀσφαλιστικά, ὁ δ' ἑτε-
ρος μὲ τὰς Μεταφοράς. Ἡ διαφορὰ τῶν μαθημάτων εἶναι σαφής, ὅπως
εὐνόητος εἶναι ἡ ἀνάγκη τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τούτων παρ'
εἰδικῶν Καθηγητῶν ζώντων συνεχῶς τὴν πραγματικότητα τῆς οἰκονομικῆς
ζωῆς. Τούτο δὲ ἐνέχει μεγίστην σημασίαν.

Ῥαυτοὺς ἔν μαθημα εἶναι ἡ «Βιομηχανικὴ Τεχνολογία», ἀλλ' οἱ δύο
κλάδοι τῆς «Μηχανογνωστικῆς» καὶ «Ἡλεκτροτεχνικῆς» εἶναι εὐνόητως διακε-
κριμένοι καὶ ὀρθῶς ἕκαστον τῶν μαθημάτων τούτων διδάσκεται παρ' εἰδι-
κῶν καθηγητῶν, τοῦθ' ὅπερ κατ' ἀνάγκην συμβαίνει καὶ εἰς αὐτὰς τὰς
μέσας τεχνικὰς Σχολὰς.

Ἡ «Οἰκονομικὴ Πολιτικὴ» ἀναντιρρήτως εἶναι σύνολον ἀρχῶν καὶ
νομικῶν κανόνων, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῇ ὅτι τὰ προβλήματα
τῆς βιομηχανίας παρουσιάξουν ἰδιορρυθμίαν, ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἰδιάζοντα
ζητήματα τοῦ ἐμπορίου συνιστῶντα ἴδιον κλάδον, τὴν Ἐμπορικὴν Πολιτι-
κὴν. Δυστυχῶς δὲν γνωρίζομεν τὸν ἐπιστήμονα τὸν συγκεντροῦντα τὰς δυ-
νάμεις ἐν Ἑλλάδι διὰ νὰ διδάξῃ — καὶ διατεθειμένον νὰ διδάξῃ — ἐνταῦθα
τὴν ποικιλόμορφον οἰκονομικὴν πολιτικὴν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς θά
εἶχε τὴν αὐθάδειαν ν' ἀξιώσῃ νὰ διδάξῃ εἰς τὴν Σχολὴν μας τὸ ὅλον Δί-
καιον ἢ τὴν ὅλην «Τεχνικὴν τοῦ Οἰκονομικοῦ βίου».

Εἰς τὴν πολυσύνθετον οἰκονομικο-τεχνικὴν περιόδον τὴν ὁποίαν διε-
χόμεθα μὲ τὰ καθημερινῶς ἀνακύπτοντα νέα καὶ ζέοντα προβλήματα ἀντὶ
νὰ ζητῶμεν νὰ ὑποτιμῶμεν τὸ ἔργον τῆς Σχολῆς ἐφαρμόζοντες εἰς αὐτὴν
παιδαγωγικοὺς κανόνας ἰσχύοντας διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, δεόν ν' ἀντι-
ληφθῶμεν ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει ἀνάγκην εἰδικῶν ἐπιστημόνων συνδυαζόντων
τὴν γενικὴν μόρφωσιν μὲ τὴν ἀναντιρρήτην εἰδικότητα ἢ ὁποία προσιδιάζει
εἰς Καθηγητὰς προσωριμένους νὰ μορφώσουν ἀνώτερα εἰδικευμένα στελέ-
χη τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἀντίθετος ἀποφῆς εἶναι ἀσύλληπτος καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ ἐκπαιδευτικῶς.
Παραθέτομεν ἐπίσης τὸν πίνακα τῶν Μαθημάτων τῆς Ecole des
Hautes Etudes Commerciales τῶν Παρισίων, καὶ τοῦ Institut Super-
rieur de Commerce τῆς Ἀμβέρσης πρὸς πλήρη κατατόπισιν Ὑμῶν :

Πίναξ Μαθημάτων τοῦ Βιομηχανικοῦ Τμήματος τῆς Ἀνωτάτης
Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων

1. Πολιτικὴ Οἰκονομία	14. Ἐφηρμοσμένα Μαθηματικά
2. Προβλήματα Οἰκονομικ. Πολιτι-
κῆς	15. Δημόσιον Δίκαιον
3. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	16. Διοικητικὸν Δίκαιον
4. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ	17. Πολιτικὴ καὶ Ποινικὴ Δικο-
νομία
5. Φορολογικὴ Νομοθεσία	18. Ἀστικὸν Δίκαιον
6. Τελωνεῖα	19. Ἐμπορικὸν Δίκαιον
7. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	20. Ναυτικὸν Δίκαιον
8. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	21. Συγκριτικὸν Ἐμπορικὸν Δί-
καιον
9. Οἰκονομικὴ διοικήσις τῶν ἐπι-
χειρήσεων	22. Φυσικὴ καὶ Χημεία
10. Ἀσφάλεια	23. Ἡλεκτροτεχνία
11. Τραπεζικαὶ Ἐργασίαι	24. Μηχανογνωστικὴ
12. Μεταφοραὶ	25. Ἐμποροεματολογία
13. Λογιστικὴ (τρεῖς ἔδραι)	26. Ἐπαγγελματικὴ Ὑγιεινὴ

Πίναξ Μαθημάτων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λιέγης (Βελγίου)

1. Γενική Γεωγραφική Οἰκονομία	14. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
2. Εἰδική » »	15. Ἐμπορευματολογία
3. Μηχανογνώσια	16. Ἀσφαλιστικά
4. Ψυχολογία καὶ Φιλοσοφία	17. Βιομηχανικὴ Νομοθεσία
5. Λογική	18. Γενικά Μαθηματικά
6. Ἀποικιακὴ Οἰκονομία καὶ Ἱστορία	19. Πολιτικὴ Οἰκονομία
7. Νομοθεσία τοῦ Κογκο	20. Στατιστικὴ
8. Στοιχεῖα Συνταγματικοῦ Δικαίου	21. Διπλωματικὴ Ἱστορία
9. Δημοσία Οἰκονομία	22. Ἐμπορικὸν καὶ Ναυτικὸν Δίκαιον
10. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	23. Διοικητικὸν Δίκαιον
11. Τραπεζιτικά καὶ Χρηματιστηριακά	24. Σύνταξις Οἰκονομικῶν ἐκθέσεων
12. Φυσικὴ Γεωγραφία	25. Ξέναι Γλῶσσαι
13. Στοιχεῖα Διεθνοῦς Δικαίου	

Μαθήματα Νέας Σχολῆς Οἰκονομικῆς Ὁργάνωσης τῶν Παρισίων

1. Λογιστικὴ Τεχνικὴ	11. Ἀσφάλεια.
2. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	12. Κοινωνικὴ Νομοθεσία
3. Ἰδιωτικὸν Δίκαιον	13. Στατιστικὴ
4. Πολιτικὴ Οἰκονομία	14. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
5. Ἐμπορικὸν Δίκαιον	15. Ποινικὴ Ἐμπορικὴ Νομοθεσία
6. Δημόσιον Δίκαιον	16. Τραπεζιτικά
7. Πολιτικὴ Οἰκονομία	17. Ἐλεγκτικά
8. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων	18. Λογιστικὴ Ὁργάνωσις
9. Δίκαιον Ὑποθέσεων	19. Ἐπαγγελματ. Καθηκοντολογία
10. Φορολογικὴ Νομοθεσία	20. Δημ. Οἰκον. Δίκαιον

Πίναξ Μαθημάτων τῶν Ἐμπορικῶν Ἰνστιτούτων τοῦ Βελγίου

1. Φιλοσοφία καὶ Ψυχολογία	16. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Στατιστικῆς
2. Πολιτικὴ Οἰκονομία	17. Ἐφηρμοσμένη Στατιστικὴ
3. Δημοσία Οἰκονομία	18. Δημόσιον Δίκαιον
4. Ἐμπορικὴ Πολιτικὴ	19. Ἀστικὸν Δίκαιον
5. Ἀποικιακὴ Οἰκονομία	20. Ἐμπορικὸν Δίκαιον
6. Γεωγραφία Φυσικὴ	21. Κοινωνικὴ Πολιτικὴ
7. Ἀνθρωπογεωγραφία	22. Ἐργατικὸν Δίκαιον
8. Οἰκονομικὴ Γεωγραφία	23. Ὁργάνωσις
9. Γενικὴ Λογιστικὴ	24. Διανομὴ τῶν Ἐμπορευμάτων
10. Λογιστικὴ Ἐφηρμοσμένη	25. Ἐμπορικὴ Δεοντολογία
11. Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου	26. Γενικά Μαθηματικά
12. Τεχνικὴ τῶν Τραπεζῶν	27. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά
13. Τεχνικὴ τῶν Ἀσφαλειῶν	28. Φυσικὴ καὶ Χημεία
14. Πολιτικὴ Ἱστορία	29. Ἐμπορευματολογία
15. Οἰκονομικὴ Ἱστορία	30. Βιομηχανικὴ Τεχνολογία

(Ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ παρακολουθήσῃ ἐπίσης τὰ εἰδικὰ μαθήματα ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν τμημάτων, εἰς τὰ ὅποια κατανέμονται οἱ σπουδασταὶ τοῦ Δ' ἔτους).

Κατά τὸν ὑπ' ἑξῆς ἡμῶν ὄργανισμόν τῆς École des Hautes Études Commerciales τοῦ 1931 ὑπῆρχεν ἓν μάθημα «Ὁργανώσεως καὶ Διοικήσεως τῶν ἐπιχειρήσεων», μὲ δύο Καθηγητὰς διδάσκοντας. Κατὰ τὸν ὄργανισμόν 1953 ἡ «Ὁργάνωσις», διηρημένη εἰς περισσοτέρας ἑδρας Γενικῶν Ἀρχῶν—Οἰκονομικῆς Διοικήσεως—Διαφημίσεως—Τεχνικῆς τῶν Πωλήσεων, διδάσκεται ὑπὸ 7 εἰδικῶν Καθηγητῶν. Τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Οἰκονομικῆς ζωῆς. Αὐτὴν τὴν ἐξέλιξιν προσπαθεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ κατὰ πόδας ἡ ἡμετέρα Σχολὴ καὶ ἐλπίζομεν εἰς τοῦτο νὰ ἔχῃ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους.

Εἰς τὴν περίφημον École d'Organisation Économique et Sociale ἢ Πολιτικὴ Οἰκονομία, διηρημένη εἰς 12 ἑδρας, διδάσκεται ὑπὸ εικοσάδου Καθηγητῶν, ἡ δὲ Λογιστικὴ, διηρημένη εἰς 11 ἑδρας, διδάσκεται ὑπὸ 15 Καθηγητῶν.

Εἰς τὴν νεωστὶ ἰδρυθθεῖσαν ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Δημοσίων Ἔργων, Μεταφορῶν καὶ Τουρισμοῦ «École des Transports» ὑπάρχουν 6 ἑδραι εἰδικῶς διὰ τὰς Μεταφοράς. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην—μοναδικὴν καθόσον γνωρίζομεν ἐν Εὐρώπῃ—διδάσκουν ἐν ὅλῃ 42 Καθηγηταί.

Εἰς τὴν École d'Ergologie τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν, εἰδικευμένην εἰς τὰ ζητήματα τῆς Ψυχοτεχνικῆς, ὑπάρχουν 7 ἑδραι Ψυχοτεχνικῆς καὶ Φυσιολογίας, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην Καθηγηταὶ ἀνέρχονται εἰς 22.

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μεταόβιον Πολυτεχνεῖον καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τὰ διδασκόμενα μαθήματα ἀνέρχονται εἰς 62 κατὰ τὸν δημοσιευμένον «Ὁδηγὸν Σπουδῶν».

Θεωροῦμεν περιττὸν νὰ παραπέμψωμεν εἰς τοὺς Ὁργανισμοὺς τῶν Σχολῶν τῆς Ἀμερικῆς, διότι ἐκεῖ ὑπάρχει εἰς τὸ ἑκατὸν ἀνεπτυγμένος ὁ καταμερισμὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔργου. Οὕτω, τὸ μάθημα τῆς ὀργανώσεως διαίρεται εἰς πολλοὺς κλάδους, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἀπλῶς ἡ Τεχνικὴ τῆς Πωλήσεως—ἡ ὅποια εἶναι ἐν Τμήμα τῆς Ὁργανώσεως τῶν Ἐπιχειρήσεων—διακρίνεται εἰς ἑδρας Πωλήσεως Χονδρικῶς, Λιανικῶς, Πωλήσεων διὰ μέσου τρίτων, Διαφημίσεων, Ψυχολογίας κ.τ.λ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Ὑπηρεσία Ὑμῶν ἔχει τὴν διάθεσιν καὶ τὸν χρόνον νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τῆς συγχρόνου Ὁργανώσεως τῶν ἀντιστοιχῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς εἴμεθα πρόθυμοι νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατόν νὰ τὴν διαφωτίσωμεν, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἐκ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 83.990 ἔγγραφόν τῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν.

Παραθέτομεν πίνακα ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπηρετούντων Καθηγητῶν καὶ Ὑφηγητῶν εἰς διαφόρους Σχολάς, διὰ νὰ δειχθῇ ἀπολύτως ὅτι οὐδεμίαν ἔχει πολυτέλειαν ἢ ἡμετέρα Σχολὴ ἀπὸ ἀπόψεως συγκροτήσεως εἰμὴ πλήρη σεβασμὸν πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς εἰδικότητος καὶ τῆς συγχρόνου ὀργανώσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν.

Αἱ νέαι Σχολαὶ αἱ ἰδρυνόμεναι ἔξω τοῦ Πανεπιστημίου τοῦτο ἐπι πλεόν τὸ χαρακτηριστικὸν ἔχουν: α) ὅτι ἀναθέτουν εἰς εἰδικούς τὰ μαθήματα καὶ β) ὅτι συνιστοῦν καὶ καταργοῦν ἑδρας ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν. Αἱ νέαι Σχολαὶ δὲν θέλουν—καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀξία των—νὰ παρομῶνουν ἀποστεωμένοι ὀργανισμοί. Καὶ αὐτὰ τὰ Πανεπιστήμια τὰ κατ' ἀνάγκην ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως συντηρητικὰ, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὰς νέας ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας ἀναγκάζονται νὰ ἰδρύνουν πληθώρα «Ἰνστιτούτων» εἰς τὰ ὅποια καλεῖται πληθώρα Καθηγητῶν νὰ διδάξῃ τοὺς εἰδικούς κλάδους τῆς Ἐπιστήμης.

Νομική Σχολή (και 28 Ύφηγηται)	19
Πάντειος Σχολή	25
Ἀνωτάτη Ἐμπορική	17
Σχολή Μηχανικῶν Πολυτεχνείου	27
Ecole des Hautes Etudes Commerciales de Paris	55
Ecole Supérieure de Commerce de Paris	59
Ecole Supérieure de Commerce de Marseilles	30
Ecole d'administration (Paris)	68
Ecole d'Organisation économique et sodale de Paris	84
Ecole Normale de l'enseignement commercial	58
Ecole de Transports	42
Institut de la Statistique	23
Ecole d'Ergologie de Bruxelles	28
Ecole de Commerce de Bruxelles	60
Ecole de Commerce de Liège	51
Institut Supérieur de Commerce d'Anvers	43
Institut Supérieur de Commerce de Bruxelles	58

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καλέσωμεν εἰδικὴν συνεδρίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἰς ἣν θὰ παρακληθῆ νὰ παραστῆ καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ οἰοσδήποτε ἀντιπρόσωπος Ὑμῶν, ἔχομεν καὶ αὐθις τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως ἐγγράφως καὶ συγκεκριμένως γνωρίσητε ἡμῖν α) ποῖα ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ Ὁρολογίου Προγράμματος εἶναι περιττά, β) ποῖα ἀρα κατὰ τὴν γνώμην Ὑμῶν εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διδασκαλίαν ἐκάστου μαθήματος καὶ γ) ποῖα θέματα διδασκόμενα εἰς τὰ καθ' ἕνα μαθήματα ἀποτελοῦν φόρτον γνώσεων καὶ κακῶς παρασκευάζουν «σφοῦς».

IV

Ἡ ἀπόπειρα νὰ χαρακτηρισθῆ ἡ Σχολὴ μας ὡς Ἰδρυμα ἐπιμορφώσεως τῶν ἐργαζομένων, οἱ ὅποιοι δὴθεν βαρύνονται μὲ φόρτον «πολυτελῶν καὶ περιττῶν μαθημάτων» εἶναι, ὡς εὐνόητον, καὶ ἐκ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς καὶ ἐκ τοῦ προγράμματός της ἀπαράδεκτος. Ἡ Σχολὴ μας μετὰ στοργῆς ἀληθοῦς δέχεται καὶ παρακολουθεῖ τοὺς σπουδαστὰς οἵτινες συγχρόνως ἐργάζονται. Πρὸς διευκόλυσίν των τὰ μαθήματα γίνονται κυρίως κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Ἀλλὰ τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὴν Σχολὴν φοιτοῦν καὶ ἐργαζόμενοι δὲν δύναται τὸ παραπαν νὰ μεταβάλη τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σχολῆς. Ἄλλως τε εἰς πᾶσαν Σχολὴν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον νέοι ἐργαζόμενοι, εἶναι ἀξιοὶ πάσης προστασίας ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἀλλ' οὐδεμία Σχολὴ καὶ οὐδὲν λογικευμένον Κράτος διανοήθη νὰ μεταβάλη τὸ Πρόγραμμα καὶ τὴν διδακτέαν ὕλην χάριν τῶν ὀλίγων ἐργαζομένων καὶ εἰς βάρος τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκπαίδευσως. Αἱ Σχολαὶ εἶναι πνευματικὰ καὶ ὄχι φιλονθρωπικὰ Ἰδρύματα. Ἡ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΧΕΙ ΙΕΡΟΝ ΧΡΕΟΣ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟΡΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ.

Οὐδεὶς πάντως ὑπεχρέωθη νὰ φοιτήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν καὶ οὐδεὶς βεβαίως ἐξηπατήθη, δεδομένου ὅτι ἡ Σχολὴ ἔχει δημοσιεύσει τὸ πρόγραμμά της καὶ πάντες ἔχουν ὑπογράψει δηλώσει ὅτι ἔλαβον γνώσιν καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν μεθόδων της. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐπανειλημμένως ἔχει τονίσει κατὰ κόρον ταύτην τὴν ἱερὰν ἀρχὴν ὅτι «Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΕΝ Τῆ ΣΧΟΛῆ ΑΠΟΚΤΑΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΥΝ, ΠΑΡΑ ΠΟΛΥΝ ΚΟΠΟΝ».

Ἐάν πράγματι παρουσιάζεται ἀνάγκη ἰδρύσεως ἐτέρας κατωτέρας ἢ μέσης Βιομηχανικῆς Σχολῆς, εἴμεθα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου νὰ διαθέσωμεν τὴν πείραν μας καὶ τὰς γνώσεις μας διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσίν της. Πάντως ἡ ἰδρυθησομένη τυχὸν τοιαύτη Σχολὴ οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν δύναται νὰ ἔχη μὲ τὴν ἰδικὴν μας, ἀποβλεποῦσαν νὰ καταρτίσῃ ἀρτίως πνευματικῶς συγκεκριημένα ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΤΕΛΕΧΗ, τῶν ὁποίων

έχει επιτακτικήν ανάγκην ἡ Ἐθνικὴ μας Οἰκονομία καὶ δὴ ἡ Βιομηχανία, ὅπως καὶ αἱ μέσαι Ἐμπορικαὶ Σχολαὶ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ΑΣΟ καὶ ΕΕ ἢ αἱ ἐν Γαλλίᾳ Écoles Industrielles δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς Écoles Supérieures de Commerce.

Τὸ Σ. Ὑπουργεῖον δέον νὰ ἔχη ἐπ' ὄψιν του ὅτι ἡ κατὰ τὸ 1938 συσταθεῖσα «Μέση Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», παρότι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐτέθησαν διαρροεῖς παράγοντες τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ὡς ὁ Ἄνδρεας Χατζηκυριάκος καὶ ὁ ἀείμνηστος Ἐπαμεινώνδας Χαροίλαος ἀπέτυχε πλήρως. Οὐδεὶς βιομήχανος ἐδέχθη νὰ μετεκπαιδευθῆ καὶ ἐλάχιστοι ὑπάλληλοι προσῆλθον, οἵτινες τελικῶς ἐφθασαν τοὺς (ἐπὶ) 7.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἤδη ἐργαζομένων εἰς βιομηχανίας — ὅχι βεβαίως ἡ πνευματικὴ τῶν μόρφωσις — εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ἐργασίας δύναται νὰ γίνῃ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ἰδίᾳ διὰ τῶν διαλέξεων καὶ «Δεκαήμερων» καὶ μάλιστα διὰ τῆς συστηματικοποιήσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν ἐπισημονικῶν καὶ διαφωτιστικῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς μας διὰ τοῦτο τὸ Δ. Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας θὰ ἔλθῃ γενναίως ἀρωγὸν εἰς τὴν Ἐθνικὴν πράγματι προσπάθειαν τῆς Σχολῆς καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἐπ' ὄψιν Ὑμῶν ἐτέθη ὁ Ἀπολογισμὸς 1953—1954 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ Ἐκθέσις Ἐλέγχου τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Σ. Ὑπουργείου Βιομηχανίας κ. Μ. Κανούση, εἰς ὃν ὁ ἔλεγχος ἀνετέθη λόγῳ τῆς ιδιότητός του ὡς Διευθυντοῦ τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Ἐξ αὐτῶν πασιδῆλως ἐξάγεται ὅτι α) μὲ ἐλάχιστα οἰκονομικὰ μέσα ἀνευ οἰασοῦποτε κρατικῆς βοήθειας, οὐδὲ κἀν ἠθικῆς ἐνισχύσεως, ἡ Σχολὴ ἀπέτελεσε μέγα ἐκπαιδευτικὸν ἔργον διὰ τὸ ὅποιον καυχᾶται ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία καὶ ἔδει νὰ εἶναι — καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἶναι — ὑπερήφανον τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὸ ἀσκοῦν τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν ἐπ' αὐτῆς καὶ β) ὅτι ἐπρυτάνευσεν πνεῦμα τάξεως καὶ οἰκονομίας εἰς ὀλόκληρον τὴν διαχείρισιν 1953—1954.

Ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος Ἀπολογισμοῦ ἀναμένομεν τὰς ἀπόψεις Ὑμῶν, ὅπως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ διατυπώσητε συγκεκριμένως τὰς παρατηρήσεις Ὑμῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ 1954—1955, ἵνα μὴ ἐντελῶς ΑΔΓΚΩΣ δημιουργοῦνται τελειῶς ἐσφαλμένα κρίσεις ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Ἰδρυματός, τὸ ὅποιον ἀναντιρρήτως — τὸ ἐπαναλαμβάνομεν διότι ἀποτελεῖ πασιδῆλον ἀλήθειαν — εἶναι τὸ οἰκονομικώτερον τῆς Εὐρώπης μὲ δραστικὰς ἀξιοεὶλητους.

Ἀπλὴ παραβολὴ πρὸς τὰ δύο Ἀνώτερα Ἰδρύματα τῆς Χώρας, τὴν Α.Σ.Ο. καὶ Ε.Ε. καὶ τὴν Πάντειον, οὐδέποτε ὀρθῶς κατηγορηθέντα διὰ σπατάλην καὶ πολυτέλειαν, πείθει πάντα καλόπιστον κριτὴν περὶ τοῦ πνεύματος τῆς οἰκονομίας τὸ ὅποιον ἐπρυτάνευσεν εἰς τὴν Σχολὴν παραλλήλως πρὸς μίαν πολυπλευρον καὶ δημιουργικὴν δρᾶσιν.

Οὕτω ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ἔδαπάνησε διὰ τὴν ΟΛΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ τῆς, ὡς καὶ διὰ τὰς Ἐκδόσεις τῆς, τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὸ Γραφεῖον Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν, διὰ τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν καὶ διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἑλληνικοῦ Λογιστικοῦ Σχεδίου

ἔνω ἡ ΑΣΟ καὶ ἡ ΕΕ διέθεσε ΜΟΝΟΝ διὰ τὸ Διοικητ. καὶ Διδακτικὸν Προσωπικὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Προϋπολογισμοῦ Δρχ. 1.138.190.70 ἡ δὲ Πάντειος ὁμοίως μόνον διὰ τὸ Διοικητικὸν καὶ Διδακτικὸν τῆς Προσωπικὸν Δρχ. 1.363.007.90

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀπλὴ αὕτη παραβολὴ εἶναι ἀπολύτως πειστικὴ, γίνεταί δὲ περισσότερον ἀντιληπτὴ, ἐὰν τὰ ἄνω ποσὰ παραβληθῶσι μὲ τὰς ἀμοιβὰς τοῦ Διδακτικοῦ μας Προσωπικοῦ αἱ ὁποῖαι ἀνήλθον εἰς Δρχ. 364.536 (ἧτοι κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη πραγματοποιηθεῖσα ὥρα διδασκαλίας

ἐπληρώθη ἀντί δρχ. 89). Σημειωτέον ὅτι κατὰ Νόμον εἰς τοὺς Καθηγητὰς ἔδει νὰ πληρωθῶσι δρχ. 801.924, ἤτοι ἀφῆκαν οὗτοι ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μίαν διαφορὰν 437.388 δρχ.

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ χαρακτηρίζεται ἡ ἡμετέρα Σχολὴ ὡς «πολυτελὲς ἴδρυμα» δαπανῶσα τόσον ὀλίγα, ἐνῶ διὰ τὰς δύο ἄλλας κατ' οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου Σχολῆς νὰ ἀναγνωρίζονται ὡς δαπανάι διπλάσια καὶ τριπλάσια ποσὰ παρὰ τοῦ ἐτέρου Ὑπουργείου Παιδείας. Ἔχει λοιπὸν ἐποστῆ πράγματι *capitis deminutio* ἡ ἡμετέρα Σχολὴ, διότι, πιστεύουσα εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπεδίωξε νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας; Διὰ τὰς θεωρητικὰς Σχολὰς εἶναι ὀρθὸν τὸ Κράτος νὰ δαπανᾷ πολλαπλάσια ποσὰ, ἐνῶ διὰ τὴν ἡμετέραν ἐπιμένουσαν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγελματικοῦ της χαρακῆρος—ἐξίσου πάντως ἐπιστημονικοῦ—νὰ θεωρῆται «σπατάλη καὶ πολυτέλεια» δαπάνη ἀναγκαία καὶ κατὰ πολὺ ἐν πάσῃ περιστάσει μικροτέρα.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, γνωστὸς διαπρεπὴς ἐπιστήμων καὶ μὲ 30ετῆ ἐκπαιδευτικὴν καὶ λοιπὴν δημοσίων δρασίων, λαμβάνει διὰ τὴν διευθύνειν δρχ. 3.000 κατὰ μῆνα, τὸ πλεῖστον δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου δαπανᾷ διὰ τὴν παράστασιν τῆς Σχολῆς καὶ δι' ἔξοδα κινήσεώς του. Εἶναι τὸ ποσὸν τοῦτο πολυτέλεια, ὅταν ἀναγνωρίζεται καὶ ἐγκρίνεται μισθὸς 6.500 δρχ. διὰ τὴν διευθύνειν μιᾶς ἐπαρχιακῆς κατωτέρας Σχολῆς;

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν δωρίζουν κατ' ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν πλεόν τοῦ ἡμίσεως τῶν νομίμων ἀμοιβῶν τῶν. Εἶναι καὶ τοῦτο σπατάλη καὶ πολυτέλεια; Ἡ ἀποτελεῖ συγκινητικὴν πράξιν, διὰ τὴν ὁποίαν ὄφειλεν ἡ Πολιτεία νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐαρέσκειάν της καὶ νὰ κοσμήσῃ διὰ παρασημῶν τὰ στήθη των;

Εἶναι θλιβερόν, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ γίνεται συζήτησις περὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ Διδάσκοντος Προσωπικοῦ κατὰ τρόπον θίγοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ ἐλάχιστα ἐποικοδομητικόν, ὅταν ἡ μέση μηνιαία ἀμοιβὴ τῶν Καθηγητῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 800 δρχ. Ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία εἰσηγουμένη τὸ θέμα ἔδει νὰ θέσῃ ὑπ' ὅσιν Ὑμῶν ὅτι μετὰ τὴν ἐξευτελιστικὴν αὐτὴν ἀμοιβὴν ὁ Καθηγητὴς τῆς Α.Σ.Β.Σ. ὑπέχει τὰς αὐτὰς ἢ καὶ περισσότερας διδακτικὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔχει καὶ ὁ Καθηγητὴς οἰασδήποτε ἄλλης Ἀνωτάτης Σχολῆς ὅστις ὁμως ἀμειβεται μὲ 6.000 δρχ. καὶ ἄνω κατὰ μῆνα.

Ἀποτελεῖ πράγματι ἀποκαρδιωτικὸν φαινόμενον ἡ τοιαύτη τῶν γεγονότων παραποίησης. Ἡ Σχολὴ ὄχι μόνον δὲν ἀποτελεῖ πολυτελεὲς Ἰδρυμα ἀλλὰ καταπληκτικὸν φαινόμενον λαμπρᾶς δραστηριότητος μὲ ἐλάχιστα οἰκονομικὰ μέσα. Τοῦτο γεννᾷ τὴν κατάπληξιν καὶ τὸν θαυμασμόν ὅλων τῶν παρακολουθοῦντων τὸ ἔργον της. Ἡ Σχολὴ ἀνέμενε καὶ τὴν ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἔργου της, ὅπως εἶναι συγκινητικὴ ἢ ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀνακοινωθέντος κατεβλήθη προσπάθεια νὰ διαβληθῇ ἡ Σχολὴ καὶ μειωθῇ ἡ πρὸς αὐτὴν ἐκτίμησις.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς παραγνωρίσεως τῶν γεγονότων καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς δυσφημιστικῆς προσπάθειας ἐντονώτατα διαμαρτυρούμεθα καὶ τὴν βοθυτάτην πικρίαν μας εὐσεβάτως διατυποῦμεν, διότι στοργὴν καὶ ἐνδιαφέρον ἀνεμέναμεν καὶ τὴν ἐπιβράβευσιν τῶν σκληρῶν προσπαθειῶν μας.

Ὡς γνωστὸν τὸ Δ. Συμβούλιον εἶχεν ὀρίσει ὡς μόνιμον Ἐλεγκτὴν καθημερινῶς σχεδὸν παρακολουθοῦντα τὴν διαχείρισιν τῆς Σχολῆς τὸν κ. Μ. Κανούσην, Διευθυντὴν τῶν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας. Ὁ κ. Κανούσης εἰς τὰς μηνιαίας του Ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τονίζει τὴν τάξιν καὶ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Οὐδέποτε διέκρινε πνεῦμα σπατάλης, ἀλλὰ τὸναντίον πάντοτε ἐτόνιζε τὸ κυριαρχοῦν πνεῦμα οἰκονομίας.

Οὐδέποτε ἡ ἀρμοδιὰ Ὑπηρεσία Ὑμῶν διετύπωσεν οὔτε προφορικῶς οὔτε ἐγγράφως, οὔτε οἱ ἀντιπρόσωποι Ὑμῶν οὐδεμίαν αἰτίαν διὰ σπατά-

λην τινά, πλὴν τῶν ἀμοιβῶν τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τῶν Ἐκδόσεων, περὶ ὧν κατωτέρω διατυπώμεν τὰς ἀπόψεις μας, ἀφοῦ ἔννοεῖται ὅτι σὺν ὅσῳ ἀποφασίσωμεν ὅτι διὰ ἐπανεπιλημμένων ἐγγράφων τοῦ κ. Διευθυντοῦ πλήρως οἱ ἀρμόδιοι ἔχουσι διαφωτισθῆ· δι' ὃ ἡ ἐπανάληψις πραγμάτων ἀπολύτως ἀνακριβῶν νὰ εἶναι παντελῶς ἀδικαιολόγητος.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν συνεστήθη διὰ τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 800/1948 καὶ λειτουργεῖ ὡς Ἰδρυμα τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσης (τῆς καλῶς ἢ κακῶς λεγομένης ἐν Ἑλλάδι ἀνωτάτης).

Ἡ ὀργάνωσις ἐπομένως τῆς Σχολῆς, αἱ ἑδραὶ, τὰ μαθήματα, τὸ πρόγραμμα, τὸ διδάσκον προσωπικόν, αἱ μέθοδοι διδασκαλίας καὶ αἱ ἐπιδιόξεις εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν φύσιν Ἰδρυμάτων τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσης.

Ἐπὶ τὴν ἐννοίαν ταύτην καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς διατηρήσεως τῆς φύσεως καὶ τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς τὸ Δ. Συμβούλιον εὐχαρίστως θ' ἀκούσῃ πᾶσαν συγκεκριμένην πρότασιν τοῦ Σ/ου Ὑπουργείου δια τῶν κατὰ Νόμον δύο εἰς αὐτὸ ἐκπροσώπων του. Ἀλλὰ δεόν νὰ τονισθῇ ἐνταῦθα ὅτι παρ' ὅτι ἐπανεπιλημμένως καὶ ἐγγράφως παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἀπόψεις του, ὅπως καὶ ἐπανεπιλημμένως ἐζητήθη παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων του νὰ διατυπώσῃ συγκεκριμένας προτάσεις, οὐδεμία πρότασις καὶ οὐδεμία ἀποφικ ἐξετέθη ἡμῖν πλὴν τῆς γενικῆς προτάσεως νὰ μεταβληθῇ ἡ Σχολὴ ἀπὸ Ἰδρυμα ἀνωτέρας (δηλ. ἀνωτάτης ἐκπαίδευσης) εἰς πρακτικὸν Σχολεῖον ἐπιμορφώσεως τῶν βιομηχανῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς βιομηχανίαις ἐργαζομένων κατωτέρων ὑπαλλήλων.

Ἡ γενικὴ αὕτη πρότασις ὑποβιβασμοῦ τῆς Σχολῆς καὶ πρὸς τὸν Νόμον ἀντίκειται καὶ πρὸς τὴν ἐντολήν μας βασικῶς προσκρούει καὶ τὰ συμβέροντα τῆς σπουδαζούσης νεολαίας θεμελιωδῶς παραβλάπτει. Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐμμένει ἀπολύτως—ἔχον εἰς τοῦτο σύμφωνον τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς τοὺς ὁποῖους ἐκπροσωπεῖ—εἰς τὴν μορφήν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς καὶ ζητεῖ καὶ πάλιν ὅπως οὐθμισθῇ τὸ ταχύτερον τὸ ζήτημα τῆς μετονομασίας τῆς Σχολῆς εἰς ΑΝΩΤΑΤΗΝ, δεδομένου ὅτι καλῶς ἢ κακῶς αἱ λοιπαὶ ἰσοτίμοι καὶ παρόμοιοι ἐν Ἑλλάδι Σχολαὶ καλοῦνται «Ἀνώταται». Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος τοῦτου μαρτυρεῖ τὸν ἔληλον τῶν σπουδαστῶν, δικαίως ἀπορούτων διὰ τὴν ἔλλειψιν κανονιστικῶν καὶ στοργῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ παρεμποδίζει τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς Σχολῆς.

Οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, ἐπιστήμονες διορισθέντες κατόπιν ἐκλογῆς συμφώνως πρὸς τὴν Ἀκαδημαϊκὴν διαδικασίαν, δικαιούνται, διδάσκοντες εἰς ἀνώτερον Ἰδρυμα, ἀμοιβῆς ἀναλόγου πρὸς τὴν παρεχομένην εἰς τοὺς Καθηγητὰς τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων Ἰδρυμάτων, διό καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Σπυριδιέρη νὰ ὑποβιβασθῇ ἢ ἀμοιβῆ ὡς μειοῦσα τὸ κῆρος τῆς Σχολῆς ἐκρίθη ὁμοφώνως ὡς ἀπαράδεκτος.

Παρὰ τοῦτο οἱ κ. κ. Καθηγηταί, ἐνῶν παρέχονται καὶ νέαι αὐξήσεις εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐνῶν ὁ τιμάρθμος σταθερῶς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἑξῆς, ἐδέχθησαν νὰ προβοῦν καὶ εἰς νέαν παραχώρησιν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς μειώσαντες κατ' οὐσίαν τὴν ἀμοιβὴν των εἰς δραχ. 80 κατὰ ὄραν πρυγατοποιουμένης διδασκαλίας, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ Κράτος νὰ ἐκπληρωσῇ τὸς ἀπέναντι τῆς Σχολῆς ὑποχρεώσεις του.

Οἱ κ. κ. Καθηγηταί—τὸ ἐπαναλαμβάνομεν—ἐδέχθησαν ἀκόμη καὶ νὰ διδάξωσι ΔΩΡΕΑΝ ὑπὸ τὸν ὄρον τὸ Σ. Ὑπουργεῖον νὰ καταθέσῃ ἐγκαίρως τὴν ὀφειλομένην πίστωσιν τῶν 500.000 δραχ. παρελθόντος καὶ τρέχοντος ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι οἱ Καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν διδάσκοντες εἰς ἄλλας ἀνωτάτας Σχολὰς λαμβάνουν τὸ τρίτον τῶν ἀποδοχῶν των, ἐνῶν εἰς τὴν ἡμετέραν Σχολὴν ἀμείβονται μόνον καθ' ὄραν ἐργασίας. Ἡ προσπάθεια ἐξομοιώσεως τῶν ἀμοιβῶν πρὸς τὰς ἀμοιβὰς τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν εἶναι καὶ ἀπαράδεκτος καὶ ἀκατανόητος, διότι οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μετὰ αὐτῶν καὶ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς· ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπάρ-

χει αίτημα ἔξομοιώσεως τῶν ἀμοιβῶν τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων πρὸς τὰς τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἡ Σχολὴ πραγματοποιοῖσα τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῆς ἀποστολὴν προέβη καὶ προβαίνει εἰς ἐκδόσεις διαφωτιστικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρος. Πιστεύει ὅτι ἡ τόσον ἐπίπονος αὕτη ἐργασία ἀποτελεῖ τιμὴν καὶ ὑπερφάνειαν δι' ἓν ἴδρυμα νέον ἐστερημένον πάσης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως. Πιστεύει ὅτι αἱ ἐκδόσεις τῆς ἀποτελοῦν ἱερὸν δι' αὐτὴν χρέος καὶ πολυτιμον συμβολὴν εἰς τὴν τόσον δυστυχῶς μικρὰν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Χώρας μας.

Ὁ Τριμητάρχης τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς Σύμβουλος τῆς Σχολῆς ἐδήλωσεν ἐν συνεδριάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου ὅτι εἶναι παρ' Ὑμῶν ἔξομοιοδοτημένος νὰ ζητήσῃ τὴν διακοπὴν τῶν ἐκδόσεων τῆς Σχολῆς διὰ λόγους... οἰκονομίας! Εἰς τὸν κ. Τριμητάρχην ἐδηλώθη σαφῶς καὶ κατηγορηματικῶς: α) ὅτι ἡ Σχολὴ δὲν εἶναι ἴδρυμα ἀποταμιεύσεως ἀλλ' ἴδρυμα ἔχον ἐκ τοῦ Νόμου καὶ ἐκ τοῦ σκοποῦ τὸ ὀρισμένην ἀποστολήν νὰ ἐκτελέσῃ, χάριν τῆς ὁποίας προβαίνει εἰς τὰς ἀπαραίτητους δαπάνας καὶ β) ὅτι ὁ λησμός τῶν ἐκδόσεων καταλείπει ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῆς Σχολῆς καὶ συνεπῶς ἡ κατάργησίς των θ' ἀπετέλει καὶ ὑλικὴν ζημίαν τῆς Σχολῆς.

Ἡ Σχολὴ ἀνέμενε καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς τὴν εὐαρέσκειαν τοῦ Κράτους καὶ οὐχὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ὡς «πολυτελοῦς Ἰδρύματος».

Σημειωτέον ὅτι οὔτε ὁ Διευθυντὴς κ. Στρ. Κ. Παπαϊωάννου τόσῃν ἔχον εὐθύνην καὶ τόσῃν ἀπασχόλησιν διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἐκδόσεις, οὔτε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν Καθηγητῆς κ. Χρυσόχου, οὔτε οἱ συγγραφεῖς τῶν μελετῶν καὶ ἀρθρῶν ἐδέχθησαν ἀμοιβὴν τινά, οὔτε συντακτικὸν προσωπικὸν ἀψηχολήθη δι' ὅλην αὐτὴν τὴν τεραστίαν προσπάθειαν τῆς Σχολῆς.

Μακροτάτη παράδοσις τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν ἰδρυμάτων εἶναι ἡ ἐκδοσις «Ὁδηγῶν Σπουδῶν». Ἡ Σχολὴ κουχάται ὅτι ὁ ἰδικός τῆς «Ὁδηγός» ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα καὶ ὅτι ἀναντιρρήτως εἶναι ὁ πληρέστερος καὶ καλύτερος τῶν ἐκδοθέντων ὀδηγῶν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περιόδον. Ἀπλὴ παραβολὴ τοῦ «Ὁδηγοῦ τῆς Σχολῆς» πρὸς οἰονδήποτε πεῖθει καὶ περὶ τοῦ ἀνωτέρου περιεχομένου του καὶ περὶ τοῦ πνεύματος τῆς οἰκονομίας τὸ ὁποῖον ἐπρυτάνευσε. Ἡ Σχολὴ δέχεται λίαν προθύμων πᾶσαν σύγκρισιν, ὅπως δέχεται πᾶσαν σύγκρισιν ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης.

Μακροτάτη ἐπίσης παράδοσις καὶ ὑποχρέωσις τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν ἰδρυμάτων εἶναι ἡ ἐκδοσις ἐπιστημονικῶν Ἐπετηρίδων καὶ μονογραφικῶν. Τὴν παράδοσιν ταύτην ἠκολούθησε καὶ ἡ Σχολὴ μας, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐξέτελεσε διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «Σπουδαί» καὶ διὰ σειρᾶς μονογραφικῶν τοῦ «Γραφείου Βιομηχανικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐρευνῶν».

Τὸ Δ. Συμβούλιον δικαίως διερωτᾶται ποῦ εἶναι ἡ πολυτέλεια; Ἀποτελεῖ ἡ ἐκπλήρωσις βασικοῦ πνευματικοῦ καθήκοντος πολυτέλειαν ἀξιοκατάκριτον ἢ μήπως ἡ πνευματικὴ σιγὴ ἄλλων Ἰδρυμάτων πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ὡς αἰτία τῶν κατὰ τῆς Σχολῆς μας ἐπιθέσεων. Ἀλλὰ κατὰ τί εἶναι ὑπεύθυνος ἡ Σχολὴ μας διὰ τὴν ἀδράνειαν τῶν ἄλλων;

Κύριε Ὑπουργέ,

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἔχετε πλήρη κατανόησιν τοῦ πόνου μετὰ τοῦ ὁποίου ἐκθέτομεν τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν τόσον ἀδικον ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Σχολῆς. Ἡ Σχολὴ θεωρεῖ τὴν διακοπὴν ἢ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐκδόσεών τῆς ὡς ἀντιπνευματικὴν ἐνέργειαν στρεφομένην κατὰ τοῦ τόπου καὶ νομίζει ἐπιβεβλημένον νὰ δηλώσῃ ὅτι θεωρεῖ τιμὴν καὶ πνευματικὸν χρέος νὰ συνεχίσῃ καὶ νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν πνευματικὴν τῆς προσπάθειαν εὐρισκομένην ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς σκοπῶν καὶ συνεπῶς

έντός τῶν ἐθνικῶν τῆς ὑποχρέωσιν.

Ὅπως ἐπίσης ἡ Σχολὴ φρονεῖ ὅτι ἐντός τῶν σκοπῶν τῆς εὐρίσκειται ἡ ἕτερα συμβολὴ τῆς εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τοῦ τόπου διὰ τῶν διαλέξεων καὶ τῶν εἰδικῶν «Δεκαήμερων Σπουδῶν», ὡς τὸ Α' Δεκαήμερον Σπουδῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, καὶ τῆς «Τουριστικῆς Βιομηχανίας».

Ἡ Σχολὴ χαίρει διότι τὸ παράδειγμά τῆς ἀκολουθοῦν καὶ ἄλλα Ἰδρύματα. Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν ἐπέλεξε τὰ Ἐπιστημονικὰ Ἐπιτηρίδας τῆς, ὡς ἐπίσης τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης τὰς ἐπιστημονικὰς μονογραφίας του. Τὸ Πολυτεχνεῖον ἀκολουθοῦν τὸ παράδειγμά μας ἠχοῦσεν εἰδικὸν «Δεκαπενθήμερον» διὰ τὰ ζητήματα τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ δίδει κατὰ Παρασκευὴν διαλέξεις διὰ τὸ κοινόν. Ἡδὴ ζωηρὰ πνευματικὴ κίνησις παρατηρεῖται εἰς τὴν πόλιν μας, ὡς ἀποτέλεσμα καὶ τῆς ἰδικῆς μας προσπάθειας. Ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικόν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν τῆς Χώρας μας ζητεῖται ἡ ὀργάνωσις παρ' ἡμῶν σειρᾶς διαλέξεων καὶ μαθημάτων ἡ δὲ Σχολὴ πρώτῃ ἠτύθη θὰ ἐμφανίσῃ τὴν σύγχρονον σκέψιν εἰς τὴν ἐγκαταλειμμένην Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν.

Κύριε Ὑπουργέ.

Ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν δημιουργηθεῖσα ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ὡς ἀνάγκη ἐκπαιδευτικὴ ἀπέδειξεν εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα ὅτι κατέστη ἀξία τῶν προσδοκιῶν τῶν ἰδρυτῶν τῆς καὶ ἀνεδείχθη πράγματι πρωτοπόρον καὶ δημιουργικόν ἀνώτερον ἐκπαιδευτικόν Ἰδρυμα. Ἦνοιξε νέους ἐκπαιδευτικούς δρόμους, ἐνεφάνισε νέα ζητήματα, ἐμελέτησε νέα προβλήματα ἔδωκε νέας κατευθύνσεις καὶ ἐφήρμοσε νέας μεθόδους. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπέκτησε μέγα κύρος καὶ τιμᾶται τόσο πολὺ ἀπὸ πάντα καλοπίστως παρακολοῦνται τὸ ἔργον τῆς.

Πᾶσα ἄλλη ἀποψις στηρίζεται ἐπὶ κακότητος μὴ ἀποκρυπτομένης, ἐπιφθόνου καὶ ζηλοτυπίας διὰ τὸ συντελούμενον μέγα ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαιδευτικόν ἔργον καὶ εἰς τὴν κακότητα καὶ τὸν φθόνον ζητοῦμεν Ὑμεῖς νὰ δώσητε τὴν πρέπουσαν ἀπάντησιν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ Δ. Συμβούλιον θεωρεῖ χρέος του νὰ ὑπενθυμίῃ Ὑμῖν: α) ὅτι ἀναμένει τὴν ἀμεσον ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἀτεχὴς τίτλος τῆς Σχολῆς μεταβάλλεται ὡς ἐμπρὲς εἰς «Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν». Τοῦτο ἀποτελεῖ χρέος τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος πιστεύομεν δὲ ὅτι θ' ἀποτελῇ καὶ ὑπερφάνειαν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του κάτω τοῦ σχετικοῦ Νόμου. Ἄλλως τε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἔχετε δώσει κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἀναμένομεν τὸ ταχύτερον.

Μετὰ ταῦτα τὸ Δ. Συμβούλιον εἶναι πρόθυμον, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀρμοδίου διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ πᾶσαν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ σκοποῦσαν τὴν ἐξύψωσιν ἐτι περισσότερον τοῦ κύρους τῆς Σχολῆς καὶ τὴν καλύτεραν ὀργάνωσιν τῆς μετὰ βάσιν πάντοτε, ὅτι εἶναι ἀνώτατον συγχρονισμένον ἐκπαιδευτικόν Ἰδρυμα καταρτισμοῦ στελεχῶν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

Εἶμεθα βέβαιοι, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι θὰ θελήσητε νὰ συνδέσητε τὸ ὄνομα Ὑμῶν μετὰ τῆς Ἡμετέρας Σχολῆς.

Διετελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος
Σιαῦρος Κωστόπουλος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Παναγῆς Σολομὸς

Ὁ Διευθυντὴς
Στραῦτος Κ. Παπαϊωάννου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

Ὁδηγὸς Σπουδῶν

Ἀποστολὴ καὶ ὀργάνωσις τῆς Σχολῆς

Τὸ ἔργον, οἱ σκοποὶ, αἱ κατευθύνσεις, τὰ ἰδανικὰ τῆς
Σχολῆς

Πρὸς Δημοδιδασκάλους

Κανονισμὸς εἰσιτηρίων ἐξετάσεων

Προγράμματα ἐργασιῶν διαφόρων ἐτῶν

Πεπραγμένα τῆς Σχολῆς διαφόρων ἐτῶν

Μία δεκαετία 1946—1956

Τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

Τὸ Κέντρον Τουριστικῶν Μελετῶν

Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Α.Σ.Β.Σ.

Κανονισμὸς πτυχιακῶν ἐξετάσεων

Διαγράμματα ὑποχρεωτικῶν μελετῶν

ΕΠΕΤΗΡΙΔΕΣ — ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ

Τόμος Α' — 1948/9 — 19	Μελέται	—	Σελ.	420
» Β' — 1949/50 — 10	»	—	»	296

ΣΠΟΥΔΑΙ

Τόμος Α' — 1950/1 — 20	Μελέται	—	Σελ.	372
» Β' — 1951/2 — 29	»	—	»	382
» Γ' — 1952/3 — 54	»	—	»	668
» Δ' — 1953/4 — 34	»	—	»	414
» Ε' — 1954/5 — 67	»	—	»	864
» ς' — 1955/6 — 64	»	—	»	934
» ζ' — 1956/7 — 47	»	—	»	876

ΝΕΑ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

Τόμος Α' — 1953/4 — Τεύχη 8	—	Σελ.	484
» Β' — 1954/5 — » 4	—	»	354
» Γ' — 1955/6 — » 5	—	»	398
» Δ' — 1956/7 — » 5	—	»	504

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ	Τεύχη 4	—	»	72
------------------	---------	---	---	----

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ

- I. Χρυσοχοῦ :** 1. Στοιχεῖα Ὁργανώσεως Γραφείου. 2. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῶν ἐπιχειρήσεων. 3. Ὁ ἀνθρώπινος παράγων. 4. Ἡ ἐμπορικὴ ὀργάνωσις. 5. Βασικὰ θέματα ὀργανώσεως. 6. Βοηθήματα διὰ τὴν συστηματικὴν ἔρευναν τῶν ἐπιχειρήσεων. 7. Περιγραφικὴ ἀνάλυσις ὑποδειγματικῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. 8. Περιγραφή μιᾶς δρώσης ἐπιχειρήσεως. 9. Ὁργάνωσις τῶν Ἀγορῶν — Πωλήσεων — Διαφημίσεως. 10. Ὁργάνωσις μὲ ἀπλᾶ λόγια. 11. Τὸ Γραφεῖον ἐγκέφαλος τῆς ἐπιχειρήσεως. 12. Ἀπὸ τὸ Σχολεῖον εἰς τὴν ζωὴν. 13. Ἡ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ὀργάνωσιν. 14. Τὸ πεδῖον δράσεως τῆς ἐπιστημονικῆς Ὁργανώσεως εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις. 15. Ἡ Τράπεζα ἀπὸ λογιστικῆς ἀπόψεως.

Τὸ Αὐστραλιανὸν Λογιστικὸν Πλάνον

Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Τὸ Γενικὸν Γαλλικὸν Λογιστικὸν Πλάνον

Μετάφρασις Σπ. Βασιλείου

Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

1. Προβλήματα συγκριτικῆς Λογιστικῆς Νομοθεσίας
2. Εἰσαγωγή εἰς τὰ Λογιστικὰ Πλάνα. (Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις καὶ κοινωνιολογικὴ τοποθέτησις)

L. D a n t y - L a F r a n c e

1. Μήσις εἰς τὴν Βιομηχανικὴν Ὁργάνωσιν
2. Ἡ σύγχρονος μορφή τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως

A m e r i c a n I n s t i t u t e o f A c c o u n t a n t s

1. Οἱ ἔλεγχοι ὑπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων Λογιστῶν ἐν Ἀμερικῇ

E d. L a n d a u e r : Συστηματικὴ ἐξέτασις τῆς οἰκονομικῆς ἀξίας μιᾶς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως.

M. S. R o d r i g u e s : Οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀμερικανικῆς παραγωγικότητος.

A. S m a i l e : Ποῦ βαίνει ἡ ἐπιστημονικὴ ὀργάνωσις.

G. D e m i n g : Αἱ πρόοδοι εἰς τὴν δημοσίαν διοίκησιν.

H. D u b r e n i l : Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐργασίας καὶ ὁ ἄνθρωπος.

K. Μπανταλούκα : Ἡ διάρθρωσις τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

» » : Ἡ ὀργανωτικὴ τῆς οἰκονομίας.

» » : Τὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μετακινουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ν. Ι. Πολύζου: Ἡ ἐξέλιξις τῆς τεχνικῆς καὶ ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων.

Γ. A r d a n t: Οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ πλευραὶ τῆς παραγωγικότητος καὶ τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως.

Η. P i l k i n g t o n: Αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

Ρ. B i g a n d: Αἱ ἀπόψεις τῶν μισθωτῶν ἐπὶ τῆς παραγωγικότητος.

Μ. Γεωργιάδου: Τὸ κόστος διαθέσεως τῶν προϊόντων.

Λογιστικαὶ καὶ Ἐλεγκτικαὶ Ἀσκήσεις

Βιβλιοκριτικὸν Δελτίον

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

1. Διαγράμματα μελετῶν
2. Κανονισμὸς Κ.Τ.Μ.
3. Ὁ τουρισμὸς γενικῶς καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἑλλάδι
4. Τὸ πορθμεῖον Ἑλλάδος—Ἰταλίας
(Πρακτικὰ τῆς Δημοσίας Συζητήσεως)
5. Δωδεκαήμερον Σπουδῶν Τουριστικῆς Βιομηχανίας
21 Ὅμιλοι

ΔΙΑΦΟΡΑ

1. Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον
(Ἐλμανάκ 1957)
2. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης
(Πρακτικὰ τῆς Δημοσίας Συζητήσεως)
3. Οἱ ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ 1821
Κ. Δημαρᾶ
4. Σκέψεις: Ταξιδεύοντας στὴ Γαλλία
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
5. Αἱ Διεθνεῖς Ἐμποροπανηγύρεις
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΩΣΤΑ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ :

1. Στατιστική
2. Οικονομετρία.
3. Έφαρμογαι Στατιστικής.
4. Άγγλοελληνικὸν γλωσσάριον τῶν Στατιστικῶν ὄρων
5. Γραμμικὴ παλινδρόμησις καὶ συντελεστὴς συσχετίσεως.
6. Προσδιορισμὸς τοῦ μέρους τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν ὄρων τοῦ ἐμπορίου.
7. Αἱ ἐξισώσεις διαφορῶν ἐν τῇ οἰκονομετρίᾳ.
8. Διαθέσιμα ἀγαθὰ καὶ ὑπηρεσίαι παρ' ἡμῖν.

ΣΤΑΘΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ :

1. Στατιστικὴ
2. Ἀριθμοδείκται.
3. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ τῶν νόμων πιθανοτήτων.
4. Αἱ μέθοδοι ἐκτιμήσεως τῶν παραμέτρων ἑνὸς νόμου πιθανοτήτων.
5. Ἀναλυτικὴ σπουδὴ χρονολογικῶν τινῶν σειρῶν.
6. Αἱ τεχνικαὶ βάσεις τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.
7. Οἱ ὄροι ἐμπορίου εἰς τὸ Ἑνωμένον Βασίλειον
(μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΝΙΔΑΡΗ :

1. Μνημόνιον Ἀπειροστικῆς Ἀναλύσεως.
2. Μία ἀντιμετώπισις τοῦ Δειγματοληπτικοῦ προβλήματος (Ἀνακοίνωσις).
3. Ἀνάπτυγμα συναρτήσεως εἰς σειρὰν δεδομένων συναρτήσεων.
4. Τεχνικὴ τῶν Δειγματοληψιῶν (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Κ. Γ. ΠΛΗΘΕΙΔΗ — Β. Ν. ΜΕΤΑΞΑ :

1. Εἰσαγωγή εἰς τὴν Μαθηματικὴν Οἰκονομικὴν Ἀνάλυσιν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΒΙΔ :

1. Ἀγγλικὴ Στατιστικὴ Ὀρολογία.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Α' Δεκαήμερον Σπουδών Κοινωνικής Πολιτικής
 1. Βιοτεχνικά προβλήματα εις τὸ Ἑφγανιστάν
Ἄγγελου Παπαϊωάννου
 2. Ἡ ἐν Λιβύῃ ἀποστολὴ τῆς Τεχνικῆς Βοηθείας
Ἰωάννου Παλαιολόγου
 3. Αἱ στατιστικαὶ τῆς ἔργασίας
Ἀντωνίου Τριανταφύλλου
 4. Σημερινὰ μεταναστευτικὰ προβλήματα
Ἀντωνίου Σαμαράκη
 5. Αἱ Κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις
Εὐαγγέλου Φλώκου
 6. Προβλήματα ἀπασχολήσεως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Βελγίῳ
Δημητρίου Ἀρεταίου
 7. Ὁ ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς
Νικολάου Θεοδώρου
 8. Ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀπασχόλησις
Ἀλεξάνδρου Τασοπούλου
 9. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Δεκαημέρου
Σωτηρίου Ἀγαπητίδη
2. Γενεσιουργοὶ λόγοι τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς
Στρ. Κ. Παπαϊωάννου
3. Ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς καὶ αἱ σύγ-
χρονοι κατευθύνσεις τῆς
Χρ. Ἀγαλλοπούλου
4. Ἡ κοινωνικὴ πολιτικὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν
Χρήστου Ἀγαλλοπούλου
5. Ἡ θεωρία τῆς κοινωνικῆς πάλης
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
6. Φιλοσοφικὴ καὶ μεθοδολογικὴ τοποθέτησις τῆς Κοιν-
νιολογίας
Κώστα Γεωργούλη
7. Ἡ ἐργασιολογία ὡς ἐπιστῆμη περὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ ἐργασίᾳ
Ἡλία Πέριτς
8. Κράτος καὶ Κοινωνία κατὰ τὴν θεωρίαν τῶν «Ἰσων»
Γεωργίου Βλάχου
9. Βιομηχανία καὶ Κοινωνία. Ὁ Μάρξ καὶ ἡ διαλε-
κτικὴ τοῦ καπιταλισμοῦ
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
10. Οἰκονομικὴ ὑποανάπτυξη καὶ κοινωνικὴ ἐπανάστασις
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
11. Ἡ κρίσις τοῦ Μαρξισμού
Κώστα Στρ. Παπαϊωάννου
12. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐργασία κατὰ τὸ Σύνταγμα
Χρήστου Ἀγαλλοπούλου
13. Ἡ ἀπεργία
Ἡλία Λαγάκου
14. Φιλελεύθερος Σοσιαλισμὸς
Γ. Παπαλεξανδρῆ

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΤΗΣ Α.Σ.Β.Σ.

- Χ. Ἀγσλλοπούλου Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις
 » Μαθήματα Ἐργατικοῦ Δικαίου
- Σ. Ἀγαπητίδη Πολιτικὴ Οἰκονομία
- Δ. Γαλάνη Τραπεζικὰ
- Σ. Γεδεῶν Ψυχοτεχνικὴ
- Ε. Γεωργαντοπούλου Θαλάσσιαι Μεταφοραὶ
- Μ. Γεωργιάδη Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων
- Γ. Γιαννοπούλου Ἡλεκτροτεχνία
- Ν. Δελούκα Μαθήματα Ἐμπορικοῦ Δικαίου
- Ν. Δερτιλῆ Δημοσίαι Οἰκονομία
- Δ. Δημητρακάκη Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου
 » Οἰκογενειακὸν Δίκαιον
- Ν. Θεοδώρου Μαθήματα Φυσικῆς
- Α. Καλλιαβᾶ Οἰκονομικὴ Γεωγραφία
- Σ. Καλογεροπούλου Δημόσιον Δίκαιον
- Δ. Καμβυσίδη Λογιστικὴ Ἐταιρειῶν
- Χ. Κανελλοπούλου Μαθήματα Συγκοινωνιακῆς Οἰκονομίας
- Χ. Καραβᾶ Γαλλισμοὶ
- Δ. Κόλια Ἴδιωτικὴ Οἰκονομικὴ
- Π. Κουβέλη Ὁ τόπος ἐγκαταστάσεως τῶν βιομηχανιῶν
 » Ἐνεργειακὴ Οἰκονομία
 » Μαθήματα Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς
 » Προγραμματισμὸς καὶ ἐκβιομηχάνισις
- Ι. Κουτσογιάννη Ἀσφαλιστικὰ
 » Ἐρωτηματολόγιον Ἀσφαλιστικῶν ζητημάτων
- Α. Κυρκιλίτση Μαθήματα Ἐμπορικῆς Πολιτικῆς
- Φ. Λέτσα Ὀργανωτικὴ Ἐργοστασίων
- Ε. Μαργαρίτη Οἰκονομικὰ Μαθηματικὰ
 » Στατιστικὴ

Ε. Μελετή	Τρίγλωσσος Στενογραφία
Κ. Μπανταλούκα	Ὄργανωτικὴ τῆς Οἰκονομίας
Γ. Ξυνοπούλου	Μεταλλευτικὸν Δίκαιον
Δ. Παπαδημητρίου	Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ
»	Ἐφαρμογαὶ Βιομηχανικῆς Λογιστικῆς
Σ. Παπαϊωάννου	Τεχνικὴ τοῦ Ἐμπορίου
»	Λογιστικὴ
»	Προβλήματα Λογιστικοῦ Δικαίου
Γ. Παπακώστα	Βιομηχανικὴ Ὑγιεινὴ
Γ. Παυλίδη	Modern Commercial English Letter Writer
»	Μέθοδος Ἀγγλικῆς γλώσσης
Π. Πέρδικα	Ἐμπορικὸν Δίκαιον
Κ. Σημαντήρα	Ἐμπράγματον Δίκαιον
»	Ἐνοχικὸν Δίκαιον
Σ. Σταυροπούλου	Μηχανογνωσία
Ε. Συνοδινού	Χημεία
»	Ἐμπορευματολογία
Ι. Φράγκου	Τελωνειακαὶ καὶ Δασμολογικαὶ Μελέται
Γ. Χαλκιοπούλου	Πολιτικὴ Οἰκονομία
»	Μηχανισμὸς τῶν τιμῶν
»	Ἡ χρυσῆ λίρα
Ι. Χρυσοχοῦ	Ὄργανωσις τῶν Ἐπιχειρήσεων
»	» » Ἐργοστασίων
»	Ἐλεγκτικὴ

Θ Ε Μ Α Τ Α

δοθέντα κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1955—1956

εἰς τὴν Σχολὴν

καὶ τὸ Κέντρον Στατιστικῆς Ἐκπαιδεύσεως

α) κατὰ τὰς ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

β) καὶ κατὰ τὰς ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ »

ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ Α. Σ. Β. Σ.

Ἐκθεσις Ἰδεῶν

- 1) Ποία ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως διὰ τὴν ζωὴν ;
- 2) Ποία προβλήματα ἀντιμετωπίζει καὶ ποίας δυσκολίας συναντᾷ ὁ νέος διὰ τὴν σταδιοδρομίαν του ;

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Ζητήματα Ἀριθμητικῆς :

1. Κεφαλαίου τινὸς ἐκ δρχ. 800.000 ἐν μέρος ἐτοκίσθη πρὸς 5 % καὶ ἕτερον πρὸς 8 %. Ποία εἶναι τὰ μέρη ταῦτα τοῦ κεφαλαίου, ἐὰν οἱ ἐτήσιοι συνολικοὶ τόκοι αὐτοῦ εἶναι δρχ. 41.800;
2. Δύο γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν 60.000 προεξωφλήθησαν με ἐπιτόκιον 12 % καὶ ἔδωσαν καθαρὰν ἀξίαν 57.225 δρχ. Τὸ πρῶτον ἔληγε μετὰ 3 μῆνας, τὸ δὲ δεύτερον μετὰ 165 ἡμέρας. Νὰ εὑρεθοῦν αἱ ὀνομαστικαὶ ἀξίαι αὐτῶν (ὑφαίρεσις ἐξωτερικῆ).
3. Τρία κεφάλαια ἔχοντα λόγον ὡς οἱ ἀριθμοὶ 7, 9 καὶ 17 ἐτοκίσθησαν ἀντιστοίχως πρὸς 5 %, 3 % καὶ 10 % καὶ ἔδωσαν συνολικοὺς τόκους δι' ἑξ μῆνας δρχ. 46.400. Ποία τὰ κεφάλαια ;
4. Προεξωφλήθησαν δύο γραμμάτια συνολικοῦ ποσοῦ δρχ. 800.000 διὰ 3 μῆνας, τὸ πρῶτον πρὸς 5 % καὶ τὸ δεύτερον πρὸς 8 %. Οἱ τόκοι τοῦ πρώτου πρὸς τοὺς τόκους τοῦ δευτέρου ἔχουν σχέσιν οἷαν οἱ ἀριθμοὶ 21 πρὸς 7. Ζητοῦνται αἱ ὀνομαστικαὶ ἀξίαι τῶν γραμματίων.
5. Κεφαλαιοῦχος ἐδάνεισε ποσὸν τι πρὸς 5 %. Μετὰ 2 ἔτη τοῦ ἐπεστράφη τὸ ποσὸν αὐτὸ μετὰ τῶν τόκων του. Τὸ οὕτω σχηματισθὲν κεφάλαιον τὸ τοποθετεῖ κατόπιν εἰς τινὰ βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἣτις τοῦ ἀποφέρει 12 % ἐτησίως. Ποῖον τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον, ἐὰν τὸ μηνιαῖον εἰσόδημα ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως εἶναι 2.750 δρχ. ;
6. Κεφάλαιον 619.200 δρχ. χωρίζεται εἰς τρία μέρη. Ὁ λόγος τοῦ 1ου πρὸς τὸ 2ον εἶναι $\frac{3}{4}$ καὶ ὁ λόγος τοῦ 2ου πρὸς τὸν 3ον εἶναι $\frac{1}{2}$. Νὰ εὑρεθῇ πόσον τόκον θὰ ἀποφέρῃ ἕκαστον ἐκ τῶν μερῶν, ἂν τὸ 1ον τοκισθῇ ἐπὶ 8 μῆνας, τὸ 2ον ἐπὶ 12 μῆνας καὶ τὸ τρίτον ἐπὶ 18 μῆνας πρὸς 9 %.
7. Ἐτόκισέ τις 63.300 δραχμὰς πρὸς 5 % καὶ μετὰ 7 μῆνας

52.750 δραχ. Πόσον χρόνον ἀφ' ὅτου ἐτόκισε τὸ δεύτερον κεφάλαιον θὰ φέρουν τὰ δύο κεφάλαια τόκους ἴσους ;

8. Δύο συνεταῖροι καταθέτουν διὰ μίαν ἐπιχείρησιν κεφάλαιον 495.000 δραχ. Ἐκ τούτων ὁ πρῶτος εἶχε καταθέσει τὰ $\frac{1}{7}$ τῶν ὄσων κατέθεσεν ὁ δεύτερος. Ὁ δεύτερος ὁμως προσελήφθη εἰς τὴν ἐπιχείρησιν 6 μῆνας βραθύτερον. Ἡ ἐπιχείρησις διήρκεσε 3 ἔτη καὶ ἔφερε κέρδος 212.400 δραχ. Πόσον κέρδος ἀναλογεῖ εἰς τὸν καθένα ;

β) Ζητήματα Ἀλγέβρας :

1. Ποδηλάτης ἐκ μιᾶς πόλεως Α κατευθύνεται εἰς ἄλλην Β ἀπέχουσαν τῆς πρώτης 60 χλμ. Ἐπανερχόμενος δὲ ἐκ τῆς Β πρὸς τὴν Α μετὰ τὴν αὐτὴν ταχύτητα ὑποχρεοῦται νὰ σταματήσῃ ἐπὶ 20' μετὰ διαδρομὴν μιᾶς ὥρας. Συνεχίζων μετὰ ταῦτα τὴν πρὸς Α πορείαν του ἀυξάνει τὴν ταχύτητά του κατὰ 4 χλμ. τὴν ὥραν. Ποία ἦτο ἡ ἀρχικὴ ταχύτης του, γνωστοῦ ὄντως ὅτι ἐχρηιάσθη τὸν αὐτὸν χρόνον διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς πόλεως Α πρὸς τὴν πόλιν Β ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπὸ Β πρὸς τὴν Α ;

2. Νὰ λυθῇ καὶ νὰ ἐπαληθευθῇ ἡ ἐξίσωσις :

$$\sqrt{x} + \sqrt{x+2} = \frac{4}{\sqrt{x+2}}$$

3. Δύο ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦν ταυτοχρόνως ἐκ δύο πόλεων Α καὶ Β κατευθυνόμεναι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην. Ἡ ταχύτης τῆς ἐκ τῆς πόλεως Α ἀναχωρούσης εἶναι 10 χλμ. μεγαλυτέρα τῆς ταχύτητος τῆς ἄλλης. Τὸ σημεῖον διασταυρώσεως τῶν δύο ἀμαξοστοιχιῶν εὐρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 28 χλμ. ἀπὸ τοῦ μέσου Μ τῆς ἀποστάσεως ΑΒ τῶν δύο πόλεων. Ἐξ ἄλλου, ἂν ἡ ἀμαξοστοιχία ἐκ τῆς πόλεως Α ἀνεχώρῃ 45' μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐκ τῆς πόλεως Β, ἡ διασταύρωσις αὐτῶν θὰ ἐγίνετο εἰς τὸ μέσον τῆς ΑΒ. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἀπόστασις ΑΒ καὶ αἱ ταχύτητες τῶν δύο ἀμαξοστοιχιῶν.

4. Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις : $\sqrt{x} + \sqrt{x - \sqrt{x-1}} = 1$.

5. Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα :

$$\begin{aligned} x^2 + 2x\psi + 3\psi^2 &= 57 \\ 3x^2 + 4x\psi - 24\psi^2 &= 19 \end{aligned}$$

6. Ἀριθμητικὴ καὶ φθίνουσα γεωμετρικὴ πρόοδος ἔχουν κοινὸν τὸν λόγον καὶ κοινὸν τὸν πρῶτον ὄρον. Τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν πρώτων ὄρων τῆς ἀριθμητικῆς προόδου εἶναι 25,5, τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν ἀπείρων ὄρων τῆς γεωμετρικῆς εἶναι τὰ $\frac{18}{5}$ τοῦ τρίτου ὄρου τῆς ἀριθμητικῆς. Νὰ εὐρεθοῦν αἱ πρόοδοι.

7. Νὰ λυθῆ τὸ σύστημα :

$$2(\chi + \psi)^2 - 51(\chi + \psi) + 324 = 0$$

$$\chi\psi = 35$$

8. Τὸ ἄθροισμα τριῶν ἀριθμῶν χ , ψ , ω εἶναι 147. Νὰ εὐρεθοῦν οὗτοι : γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ σειρά χ , ψ , ω ἀποτελεῖ ἀριθμητικὴν πρόοδον, ἡ δὲ σειρά χ , ω , ψ , ἀποτελεῖ γεωμετρικὴν πρόοδον.

Θέματα Γεωγραφίας :

1. Φυσικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους καὶ οἰκονομικὴ γεωγραφία ὁλοκλήρου τῆς Θράκης ἐν γένει.

2. Λιμένες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἐνδοχώρα ἢν ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐξυπηρετεῖ.

3. Λεπτομερὴς περιγραφὴ ταξιδίου ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἰωάννινα.

4. α) Μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ προϊόντα τῆς Κύπρου.

β) Κυριώτεραι πόλεις καὶ περιοχαὶ διὰ τῶν ὁποίων διερχόμεθα μεταβαίνοντες διὰ ξηρᾶς ἐξ Ἰωαννίνων εἰς Κομοτινήν.

5. Μεγάλαι θαλάσσιοι διοδοὶ τῆς ὑδρογείου καὶ ἡ σημασία αὐτῶν.

6. Πῶσαι αἱ ἑπτὰ κυριώτεραι νῆσοι τῆς Μεσογείου;

7. Πολιτικὴ γεωγραφία τῆς Κύπρου καὶ κυριώτεραι πόλεις καὶ περιοχαί.

ΔΟΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΤΥΧΙΑΚΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

A' Πολιτική Οικονομία

1. Διαμόρφωσης εσόδων και μεγέθους παραγωγής εις επιχείρησιν αποτελουσαν μονοπώλιον ἀφ' ἑνός και επιχείρησιν ὑπὸ πλήρη ἀνταγωνισμόν ἀφ' ἑτέρου.
2. Ἡ εξέλιξις τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ 19ον και 20ον αἰῶνα.
3. Ποῖοι οἱ παράγοντες οἱ προσδιορίζοντες τὸ εἶδος τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος.
4. Περί ἀκαθαρίστου και καθαρᾶς ἐπενδύσεως.
5. Εἰς ποῖαν περίπτωσιν ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς ἑνός ἀγαθοῦ A καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν μείωσιν τῆς παραγωγῆς ἑνός ἀγαθοῦ B, και εἰς ποῖαν περίπτωσιν ὄχι.
6. Σχέσις ποσότητος χρήματος και μεγέθους ζητήσεως.
7. Περί μονοπωλίου, διαμορφώσεως τῆς προσφορᾶς και ζητήσεως τοῦ προϊόντος του.
8. Ποῖαι αἱ δυνατὰ μεταβολαὶ τοῦ κοινωνικοῦ εισοδήματος ἐπὶ αὔξεσεως ὀρισμένης κατηγορίας ἐπενδύσεων.
9. Περί τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπιταχύνσεως.

B' Ὁργάνωσις και Διοίκησις

1. Ὁργάνωσις Ἐπιχειρήσεων

1. Σχέσεις ἐργαζομένων και ἐπιχειρήσεως.
2. Ὁρισμός και ἐπιστημολογικὴ κατάταξις τῆς ὀργανώσεως.
3. Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός.
4. Ἡ σημασία τοῦ ὄρου marketing.
5. Ἐπαγγελματικὴ ἐπιλογή.
6. Προγραμματισμένοι ἔλεγχοι (ἀντικείμενον - βάσεις - περιορισμοὶ - πλεονεκτήματα - τεχνική).
7. Ποῖαι πρόοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν: α) εἰς τὸν τομέα τοῦ ἀνθρωπίνου παράγοντος β) εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα.
8. Ποῖαι πρόοδοι ἐπραγματοποιήθησαν εἰς τὴν Ἐπιστημονικὴν Ὁργάνωσιν: α) εἰς τὸν ἐμπορικὸν τομέα, β) εἰς τὸν τεχνικὸν τομέα (μηχανικὸν ἐξοπλισμόν, μεταφορὰς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἐργασίαν κατὰ συνεχῆ δοσίν).

2. Ὀργάνωσις Ἐργοστασίων

1. Περιγράψατε τὰς δύο μεθόδους καθορισμοῦ τοῦ μεγέθους τῶν κυρίων παραγωγικῶν χωρῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

2. α) Ἀναπτύξατε τὴν σημασίαν τοῦ καλοῦ φωτισμοῦ διὰ τὴν παραγωγικὴν ἀπόδοσιν τῶν Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

β) Ποίους ὄρους δέον νὰ ἐκπληροῖ γενικῶς ὁ καλὸς φωτισμὸς Βιομηχανικῶν ἔγκαταστάσεων.

3. α) Ποῖοι οἱ σκοποὶ τῆς προετοιμασίας τῆς ἐργασίας;

β) Ποία ἡ σκοπιμότης τῆς κατανομῆς τῆς ἐργασίας καὶ εἰς ποίας βιομηχανικὰς ἔγκαταστάσεις παίξει αὕτη εἰδικῶς σπουδαῖον ρόλον;

4. Ὁ συνολικὸς χρόνος παραγωγῆς σειρᾶς 5.000 τεμαχίων προϊόντος τινὸς εἶναι 115.760', ὁ συνολικὸς χρόνος τακτοποιήσεως τῆς σειρᾶς εἶναι 12^ω 40', ἡ ἀπώλεια χρόνου παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον εἶναι 15% τοῦ βασικοῦ χρόνου, ἡ δὲ σχέσις κυρίου πρὸς δευτερεύοντα χρόνον 9 πρὸς 1.

Ζητεῖται : α) Ὁ συνολικὸς χρόνος ἀνὰ τεμάχιον, β) ὁ βασικὸς χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον, γ) ὁ κύριος χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον καὶ δ) ὁ δευτερεύων χρόνος παραγωγῆς ἀνὰ τεμάχιον.

Γ' Δογιστικὴ

α' Γενικὴ Δογιστικὴ

1. Θεωρία

1. Κατὰ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Α.Ε. «Ε.Η.Σ.» ἀπεφασίσθη ἡ αὔξησις τοῦ Κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας κατὰ 300.000 δρχ. δι' ἐκδόσεως 1.000 μετοχῶν τῶν 300 δρχ. ἑκάστη.

Αἱ ἐν λόγῳ μετοχαὶ θὰ διατεθοῦν εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους πρὸς 315 δρχ. ἑκάστη (ἐφόσον ἕκαστος τούτων εἶναι κύριος 3 παλαιῶν μετοχῶν) καὶ εἰς τοὺς νέους μετόχους πρὸς 325 δρχ. ἑκάστη.

Δοθέντος ὅτι ἡ χρηματιστηριακὴ ἀξία τῶν παλαιῶν μετοχῶν εἶναι 350 δρχ.

Ἐρωτᾶται : Συμφέρει εἰς τοὺς παλαιοὺς μετόχους νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς παλαιοὶ ἢ ὡς νέοι ;

2. Τὸ Κεντρικὸν κατάστημα τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς λτδ ἐχρέωσε τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Κερκύρας μὲ τὸ ποσὸν τῶν 6-0-6 δρχ. 543, τὸ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον ἀντιπροσωπεύει τὸ δρῆθὸν δ.λ.δ.—6-0-6—τὸ λάθος εὐρίσκεται εἰς τὸ Ξ.Ν.

Ζητεῖται : Νὰ γίνῃ συμπληρωματικὴ ἐγγραφὴ πρὸς τακτοποιήσιν τοῦ Ξ.Ν.

3. Ὁ λ)σμός «Χρεῶσται» ἔχει χρεωστικὸν ὑπόλοιπον 1.000 δρχ., ἐξ αὐτῶν κρίνονται ὡς ἐπισφαλεῖς χρεῶσται 400. δρχ. μὲ πιθανὴν ζημίαν 100 δρχ.

Ζητεῖται νὰ γίνῃ ἀπόσβεσις τῶν ἐπισφαλῶν χρεωστῶν κατὰ τὸν ἄμεσον τρόπον καὶ νὰ ἀντικατοπορισθῇ λογιστικῶς ἢ ἐν λόγῳ ἀπόσβεσις διὰ λ)σμῶν τάξεως.

4. Παραδίδομεν εἰς τὴν Ἴονικὴν Τράπεζαν Ltd φορτωτικὴν ἀξίας 10.000 δρχ. πρὸς εἴσπραξιν καὶ λαμβάνομεν παρὰ τῆς ἰδίας ἐγγυητικῆν ἐπιστολὴν ἀξίας 100.000 δρχ., ἣν ἐδώσαμεν εἰς I.K.A. ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τοῦ Νοσοκομείου Χ, καὶ πληρώνομεν διὰ προμηθείας τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς δρχ. 500.

Ζητεῖται: Νὰ γίνουν αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ τάξεως εἰς τὰ βιβλία μας καὶ τῆς Τραπεζῆς.

5. Ἀγοράζομεν ἐπὶ προθεσμίᾳ 30 ἡμερῶν 1.000 ὀκάδες καφὲ Βραζιλίας Νο 3 πρὸς 100 δρχ. κατ' ὀκάν, τὸ 1/2 τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος ἠγοράσθη ἐπὶ δώρῳ 1 δρχ. κατ' ὀκάν.

Μετὰ 30 ἡμέρας παραλαμβάνομεν τὸ ἥμισυ τῆς ἐν λόγῳ ποσότητος καταβάλλοντες τὴν ἀξίαν τοῖς μετρητοῖς. Ἡ ὑπόλοιπος ποσότης ἐπεστράφη καταβληθέντος τοῦ συμφωνηθέντος δώρου. (Νὰ γίνουν αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαὶ).

6. Νὰ γίνουν αἱ ἐγγραφαὶ ἐκδόσεως ὁμολογιακοῦ δανείου 1.000 ὁμολογιῶν τῶν 1.000 δρχ. ἐκάστη, καλυφθέντος ὑπὸ τὸ ἄρτιον (950) καὶ πληρωμῆς ἐνὸς τοκοχρεωλυσίου 100 ὁμολογιῶν πλέον τόκου 3.000 δρχ. (Σημειωθῆτω ὅτι ἡ ἀπόσβεσις τοῦ ὁμολογιακοῦ δανείου γίνεται κατὰ τὸν ἔμμεσον τρόπον).

Διάφορα ἐρωτήματα

7. Τί εἶναι λ)σμοὶ τάξεως;
8. Τί εἶναι εἰδικὰ ἔξοδα εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις;
9. Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα τῶν κινητῶν φύλλων;
10. Τί ἐννοοῦμεν λέγοντες «Λογιστικὴ νομοθεσία»;
11. Τί εἶναι λ)σμός «Ἐκμεταλλεύσεως». Δόσατε παράδειγμα.
12. Εἰς τί χρησιμεύουν αἱ Λογιστικαὶ Καταστάσεις;
13. Τί στοιχεῖα περιέχουν αἱ σύνθετοι Λογιστικαὶ καταστάσεις.
14. Ποῖα στοιχεῖα δέον νὰ περιλαμβάνῃ μία ἔτησίᾳ Λογιστικὴ ἔκθεσις;
15. Τί δρῶζει ὁ Κ.Φ.Σ. περὶ τῆς διαχειριστικῆς περιόδου;
16. Περὶ τοῦ χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ συνταχθῇ ὁ Γεν. Ἴσολογισμός κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ.
17. Περὶ τοῦ τρόπου ἐγγραφῆς τῶν πράξεων τῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὸν Κ.Φ.Σ.

2. Ασκήσεις

1η Ασκήσις

Ἡ λογιστικὴ κατάστασις (ὑπόλοιπα Γεν. Καθολικοῦ) τῆς Ὁμορ-
 ρύθμου Ἐταιρείας **Γ. Γεωργίου** καὶ **Δ. Δημητρίου**, ἔχει τὴν 31ην
 Δεκεμβρίου 1955 ὡς κάτωθι :

Ταμείον	30.000	Ἐταιρ. κεφάλαιον	450.000
Ἐμπορεύματα	60.000	Γραμ. πληρωτέα	60.000
Ἀγοραὶ	520.000	Πωλήσεις	635.000
Χρεῶσται	180.000	Ἀποσβεσθὲν ἀκίνητον	30.000
Ἐπιβαλεῖς χρεῶσται	20.000	Προβλ. δι' ἐπισφ. χρεώστας	10.000
Ἐξωτ. Συν/γμα δολλ.	100.000	Χρεώγραφα	10.000
Ἀκίνητον	300.000	Πρόσοδ. ἀκινήτου	55.000
Ἀσφάλιστρα ἀκινήτου	4.000	Ἐνοίκια προεισπραχθέντα	5.000
Συντήρησις ἀκινήτου	8.000	Συναλλαγῆκαί διαφοραὶ	45.000
Γενικά ἔξοδα	70.000		
Τόκοι	85.000		
	<u>1.300.000</u>		<u>1.300.000</u>

Σημείωσις : Τὸ λογιστικὸν ἰσότιμον τοῦ δολλαρίου εἶναι
 δρχ. 100.

Ζητεῖται : Νὰ γίνουν αἱ δέουσαι ἐγγραφαὶ πρὸς προσ-
 διορισμὸν τῶν κατὰ κλάδους ἀποτελεσμάτων ὡς καὶ τοῦ συνο-
 λικοῦ ἀποτελέσματος τῆς χρήσεως 1955, δοθέντος ὅτι ἡ συν-
 ταχθεῖσα σχετικὴ ἀπογραφή ἔχει ὡς κάτωθι :

Ἐνεργητικόν		Παθητικόν	
Ταμείον	30.000	Γραμμάτια Πληρ.	60.000
Ἐμπορεύματα (1)		— Τόκ. μὴ δεδουλευμ.	3.000
Χρεῶσται	170.000		57.000
Ἐπισφ. χρεῶσται	30.000		
— Ἀπόσβεσις	15.000		
Ἐξωτερ. Συν/γμα δολλ.	30.000		
(Δολλ. 1.000 × 30 δρχ.)			
Ἀκίνητον	300.000		
Ἀπόσβεσις	37.500		
	262.500		

(1) Τὰ μένοντα ἀπώλητα Ἐμπορεύματα ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰ
 κάτωθι :

Εἶδος	Τιμὴ κτήσεως	Τιμὴ τρέχουσα
Α.	30.000	35.000
» Β.	20.000	18.000
» Γ.	35.000	35.000

Ἡ ἀποτίμησις τῶν Ἐμπορευμάτων ἐγένετο συμφώνως τῷ Κώδικι
 Φορολογικῶν Στοιχείων.

2α Άσκησης

Ο συνταχθείς Ίσολογισμός της Α.Ε. Κρόνος την 31.12.1955 τέλους της πρώτης από της συστάσεως αυτής χρήσεως, έχει ως κάτωθι :

Ταμείον	23.000	Μετοχ. κεφάλαιον	1.000.000
Έμπορεύματα	600.000	Τακτ. άποθεματικόν	20 000
Χρεώσται	300.000	Μέρισμα χρήσεως	380.000
Έπισηφαλείς χρεώσται	50.000	Άποσβεσθέν άκίνητον	40.000
Άκίνητον	800.000	Προβ. δι' έπισηφ. χρεώστας	20.000
Έπιπλα και Σκευή	27.000	Πιστωται	340.000
	<u>1.800 000</u>		<u>1.800.000</u>

Ο Ίσολογισμός ούτος προέκυψεν κατόπιν τών σχετικών έγγραφών τακτοποιήσεως κλπ. (δηλ. έγγραφών τέλους χρήσεως), και βάσει πλὴν τών άλλων, και τών ακόλουθων δεδομένων απογραφῆς

- 1) Άπόσβεσις άκινήτου 5 %.
- 2) Άπόσβεσις Έπιπλων και Σκευών 10 %.
- 3) Λογισμός δεδουλευμένων τόκων υπέρ πιστωτῶν δραχ. 20.000.

Τούτων τεθέντων ζητείται νά συνταχθῆ τὸ Προσωρινόν Ίσοζύγιον Βάσεως τῆς 31-11-1956 και ἐν συνεχείᾳ νά γίνουιν αἱ ἐγγραφαι αἱ ἄγουσαι εἰς τὸν δοθέντα Ίσολογισμὸν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν συμπληρωματικῶς και τῶν κάτωθι :

1) Ἡ Πίστωσις ἐν τῷ ζητουμένῳ Ίσοζυγίῳ τοῦ μικτοῦ λογισμοῦ « Έμπορεύματα » ἀνήρχετο εἰς δραχ. 2.000.000, ἐκ τῆς ἐκκαθάρισεως δὲ αὐτοῦ προέκυψεν ἀκαθάρισταν κέρδος δραχ. 563.000.

2) Ἐν τῷ ζητουμένῳ Ίσοζυγίῳ ἀνεγράφητο Γενικά ἔξοδα δραχ. 80.000.

3) Ο χαρακτῆρισμός τῶν ἐπισηφαλῶν χρεωστῶν ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τέλους χρήσεως.

4) Οἱ λογισμοὶ οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἐμφανίζουιν κίνησιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως θὰ ἀναγραφῶσιν ἐν τῷ ζητουμένῳ Ίσοζυγίῳ μετὰ ποσά χρεώσεως και πιστώσεως κατὰ βούλησιν (πλὴν βεβαίως τοῦ λογισμοῦ « Έμπορεύματα »).

3η Άσκησης

Ο λογαριασμός « χρεῶσται » τῆς ἐπιχειρήσεως Α' κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐτησίᾳς χρήσεως, παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα :

Χρεῶσται

Υπόλοιπον ἐκ προηγουμένης χρήσεως	1.000	Εἰσπραχθεῖσαι ἀπαιτήσεις	5.000
Χρεωστικά ποσά κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως	7.000	Έπισηφαλείς ἀπαιτήσεις	500
	<u>8.000</u>	Υπόλοιπον χρεωστῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως	2.500
			<u>8.000</u>

Ζητείται να εξευρεθῇ :

- α) Ἡ ταχύτης κυκλοφορίας τῶν χρεωστῶν,
β) Ἡ μέση διάρκεια (εἰς ἡμέρας) τῆς εἰσπράξεως τῶν απαιτήσεων τῆς ἐν λόγω ἐπιχειρήσεως.

4η Ἀσκησης

Ἡ λογιστικὴ ἀξία τῶν κάτωθι περιουσιακῶν στοιχείων ἐπιχειρήσεώς τινος ὡς καὶ ἡ ἀντίστοιχος πραγματικὴ τοιαύτη τούτων ἔχει ὡς ἑξῆς :

	Λογιστικὴ ἀξία	Πραγματικὴ ἀξία
Γήπεδα	500.000	700.000
Οἰκοδομαὶ	700.000	1.500.000
Ἐμπορεύματα	2.500.000	3.000.000
Μηχανήματα	500.000	1.500.000
Λοιπὰ στοιχεία	600.000	1.300.000
	<u>4.800.000</u>	<u>8.000.000</u>

Ἡ ἐν λόγω ἐπιχείρησις ἐμφανίζει ἐτήσιον κέρδος δρχ. 1.000.000, ὅπερ λόγω τῆς θέσεως ταύτης ἐν τῇ ἀγορᾷ προβλέπεται ὅτι θὰ διατηρηθῇ τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν 10ετίαν.

Τὸ ἐπίσημον ἐπιτόκιον ἐν τῇ ἀγορᾷ εἶναι 12%. Ἡ ὡς ἄνω ἐπιχείρησις προσφέρεται πρὸς πώλησιν ἔναντι δρχ. 7.500.000.

Αἱ ἀποσβέσεις τῶν οἰκοδομῶν καὶ μηχανημάτων τῆς διενεργουμένης βάσει τῆς λογιστικῆς ἀξίας τούτων καὶ μὲ ποσοστὰ τῶν μὲν πρώτων πρὸς 3% ἐτησίως, τῶν δὲ δευτέρων πρὸς 10% ἐτησίως.

Ζητείται να εξευρεθῇ :

α) Ποία ἡ ἐτησία ἔξωτερικὴ (ὀνομαστικὴ) καὶ ποία ἡ ἐτησία ἐσωτερικὴ (πραγματικὴ) ἀποδοτικότης τῆς ἐν λόγω ἐπιχειρήσεως.

β) Ἐὰν τυγχάνη συμφέρουσα βάσει τῶν ὡς ἄνω δεδομένων ἡ πρότασις ἀγορᾶς τῆς ἐπιχειρήσεως. Καὶ διατί ;

Ἄπαντες οἱ ὑπολογισμοὶ θὰ διενεργηθοῦν βάσει ἀπλοῦ τόκου καὶ οὐχὶ ἐπὶ ἀνατοκισμῶ (λόγω ἐλλείψεως πινάκων).

5η Ἀσκησης

Τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1950 ἰδρύεται ἀνώνυμος Ἑταιρεία, τῆς ὁποίας τὸ κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς 3.000.000 δρχ., διηρημένον εἰς μετοχὰς τῶν 1000 δρχ. ἐκάστη. Κατὰ τὸ καταστατικὸν θὰ διατεθοῦν ἀμέσως 2.000 μετοχαί, αἱ ὑπόλοιποι δὲ 1.000 μετοχαί θὰ διατεθοῦν μετὰ 5 ἔτη ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους θὰ ὀρίσῃ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων.

Αἱ 2.000 μετοχαί διατίθενται ὡς κατωτέρω εἰς τοὺς ἰδρυτάς :

Α. 800 μετοχαί Β. 600 μετοχαί

Γ. 400 μετοχαί καὶ Δ. 200 μετοχαί.

Οἱ ὡς ἄνω ἰδρυταὶ μέτοχοι διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πρώτων ἐξόδων τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἑταιρείας προκαταβάλλουν 10%.

ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν δι' ἃς ἐνεγράφησαν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας εἰς λογισμὸν ὄψεως εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ, τὴν ἐκτύπωσιν, χαρτοσήμανσιν κλπ. διατίθενται 16.000 δραχ., αἱ ὁποῖαι πληρώνονται εἰς τοὺς δικαιούχους δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.

Οἱ ἴδρυνται καταθέτουν τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν τῶν ὡς κατωτέρω :

Ἐπιβ. Α μεταβιβάζει διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως εἰς τὴν ἑταιρείαν ἀκίνητον, ὅπερ ἐξετιμήθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς εἰς 450.000 δραχ., εἰς τὸ ὅποιον ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα ἔχει ἐγγράφει ὑποθήκην διὰ χορηγηθῆν ὑπ' αὐτῆς δάνειον 150.000 δραχ.

Ἐπιβ. Β δὲ ἐκχωρεῖ εἰς αὐτὴν φορτωτικὴν ἐμπορευμάτων εὐρισκομένων ἐν πλῶ ἀξίας κατὰ τὸ σχετικὸν τιμολόγιον 18.000 δολλαρίων, ἔναντι τῆς ὁποίας ὀφείλει ὑπόλοιπον πρὸς τὸν προμηθευτὴν 5.000 δολλάρια (τιμ. δολλ. 31 δραχ.). Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν του καταθέτει εἰς μετρητά.

Ἐπιβ. Γ ἔναντι τῆς ἀξίας τῶν μετοχῶν διὰ τὰς ὁποίας ἐνεγράφη μεταβιβάζει ἀπόδειξιν ἀποθηκεύσεως τῶν Γενικῶν ἀποθηκῶν δι' ἐμπορεύματα ἀποθηκευμένα παρ' αὐταῖς ἀξίας 400.000 δραχ. Τὸ ἐνεχυρόγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἀποδείξεως εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν δι' ἀσφάλειαν δανείου 150.000 δραχ. Τὸ ὑπόλοιπον καταθέτει εἰς μετρητά.

Οἱ Γ καὶ Δ μέτοχοι καταθέτουν τὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν τῶν εἰς μετρητά.

Ἐπιβ. Δ ἰσολογισμὸς τῆς ὡς ἄνω Ἐταιρείας κατὰ τὸ τέλος τῆς 5ης χρήσεως τοῦ 1954 εἶχεν ὡς κατωτέρω :

Ἐνεργητικὸν

Παθητικὸν

Ταμεῖον	65.000	Μερίσματα πλ)τέα 1950	7.500
Τράπεζαι	135.000	Μερίσματα πλ)τέα 1954	348.500
Ἐμ)τα	2.155.000	Φόροι Δημοσίου	63.550
Ἐμ)τα ἐν πλῶ	126.000	Ἴδρ. Κοιν. Ἀσφαλ.	12.000
Γ)τια Εἰσ)τέα	90.000	Φορτωτικαὶ πλ)τέα	126.000
Χρεῶσται	63.000	Γ)τια πλ)τέα	112.000
Ἐπιπλα καὶ σκεύη	42.000	Πιστωταὶ	68.000
Ἐξοδα ἰδρύσεως	10.000	Ἀποσβεσθέντα ἐπιπλα	21.000
Ἀκίνητα	450.000	Ἀποσβεσθέντα ἀκίνητα	122.000
Μετοχαὶ μῆπω διατεθεισαὶ	1.000.000	Ἐνυπόθηκα δάνεια	50.000
		Τόκοι πληρωτέοι	450
		Κεφάλαιον	3.000.000
		Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	94.300
		Ἐκτακτὸν ἀποθεματικὸν	111.700
	<u>4.136.000</u>		<u>4.136.000</u>

Ὁ λογαριασμός φορτωτικαὶ πληρωτέα ἐκπροσωπεῖ ἀξίαν 4.200 δολλάρια.

Ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου παραλαμβάνει τὰ ἐν πλῶ ἔμπορεύματα, διὰ τὰ ὁποῖα πληρώνει τὴν φορτωτικὴν αὐτῶν πρὸς 30.80 δρχ. κατὰ δολλάριον.

Συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν συνελθοῦσα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς 6ης χρήσεως, ἤτοι τὸν Φεβρουάριον 1955 ἀποφασίζει ὅπως θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τὰς μίπω διατεθείσας μετοχὰς ὀνομαστικῆς ἀξίας 1.000.000 δρχ. εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ μετοχῶν καὶ ἀναθέτει τὴν διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ προμηθεῖα 3 %.

Μέχρι 15ης Μαρτίου ἰδίου ἔτους ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα διέθεσε τὰς 1.000 μετοχὰς τοῖς μετρητοῖς ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους καὶ γνωρίζει ὅτι ἐνέγραψε τὸ καθαρὸν ποσὸν τῆς ἀξίας αὐτῶν εἰς τὸν λογισμὸν τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Ἐταιρεία ἐν τῷ μεταξὺ ἐκπληροῖ τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ φόρων ὑποχρεώσεις τῆς, ἐξοφλεῖ τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἐξοφλεῖ μερισματαποδείξεις χρήσεως 1954 ἀξίας 312.500 δρχ. Ὁμοίως πληρώνει πρὸς τὴν Ἐθν. Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοὺς τόκους ἐνυποθήκου δανείου ἐκ δρχ. 450.

Ζητεῖται νὰ γίνουν αἱ ἡμερολογιακαὶ ἐγγραφαί: α) τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρείας καὶ β) τῶν πράξεων τῆς χρήσεως 1955.

2. Τί καλοῦνται Μετοχαὶ ἐπικαρπίας καὶ τίνες ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται κατὰ τὴν διάθεσιν τούτων;

3. Τίνες οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὴν μείωσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς Ἄνων. Ἐταιρείας καὶ κατὰ τίνας τρόπους ἐνεργεῖται αὕτη; Τίνες αἱ λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις;

6η Ἀσκησις

Ἡ ἐπιχείρησις Α' κατὰ τοὺς δύο τελευταίους ἰσολογισμοὺς τῆς παρουσιάζει τὴν κάτωθι εἰκόνα:

		Ἴσολογισμὸς 1954 (εἰς χιλιάδας)		
Πάγια		1.800	Ἴδιον κεφάλαιον	2.000
Κυκλοφοριακά		1.700	Μακρ. ξένον κεφάλαιον	1.000
			Βραχ. »	500
		<u>3.500</u>		<u>3.500</u>
		Ἴσολογισμὸς 1955 (εἰς χιλιάδας)		
Πάγια		2.500	Ἴδιον κεφάλαιον	2.200
Κυκλοφοριακά		2.000	Μακροπ. ξένον κεφάλαιον	900
			Βραχυπ. »	1.400
		<u>4.500</u>		<u>4.500</u>

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐρωτᾶται :

1ον) Ποῖος ὁ εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις βαθμὸς καλύψεως τῆς κυκλοφορούσης περιουσίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου κεφαλαίου;

2ον) Ποῖον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τὸ ποσοστὸν τῆς καλύψεως τῆς κυκλοφορούσης περιουσίας ὑπὸ τοῦ διαρκοῦς κεφαλαίου ;

3ον) Ποία ἡ σχέση μεταξὺ ἰδίου καὶ ξένου κεφαλαίου κατὰ τὸ 1955 ;

4ον) Ποῖος ὁ βαθμὸς τῆς πιστωτικῆς ἱκανότητος τῆς ὡς ἄνω ἐπιχειρήσεως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις;

7η Ἀσκησης

Βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις παρέχει ἐκπτώσεις ἐπὶ τοῦ τιμολογίου τῆς 10 % εἰς περίπτωσιν προπωλήσεως τοῖς μετρητοῖς.

Ἡ ὡς ἄνω ἐπιχείρησις ἀπεφάσισεν ἐπίσης ὅπως ἀντὶ διαφημίσεων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος προβῇ εἰς γενικὴν ἔκπτωσιν τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν τῆς κατὰ 1 %.

Οὕτω τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως χορηγηθέντα ποσὰ ἐκπτώσεων ἀνῆλθον εἰς δραχ. 200.000 ἀναλυόμενα ὡς κάτωθι :

α) Ἐκπτώσεις λόγω προπωλήσεως τοῖς μετρητοῖς Δρ. 150.000

β) » διενεργηθεῖσαι ἀντὶ διαφημίσεων Δρ. 50.000

Μὲ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ, ἅτινα ἡ ἐπιχείρησις ἐξαγακτήρισεν ὡς ἔξοδα, ἐπεβάρυνε τὸ κόστος τῆς.

Κατόπιν διενεργηθέντος ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου ἡ ἐπιχείρησις ἐδιώχθη διὰ παράβασιν ὑπερβολικοῦ κέρδους, διότι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐλεγκτῶν κακῶς ἐπεβάρυνε τὸ κόστος τῆς μὲ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τῶν ἐκπτώσεων.

Ἐρωτᾶται : α) Ὁ ἔλεγχος ἐνήργησε καλῶς; καὶ διατί ;

β) Ποῖα ἐπιχειρήματα θὰ ἠδύνατο νὰ προβάλλῃ ἡ ἐπιχείρησις διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπίπτωσιν τῶν ἐκπτώσεων ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς;

8η Ἀσκησης

Δύο Βιομηχανίαι ἐργάζονται εἰς τὴν αὐτὴν περιοχὴν καὶ παράγουν τὸ αὐτὸ προϊόν. Ἡ πρώτη διαθέτει ἰδιόκτητον ἀκίνητον τεκμαρτοῦ μηνιαίου ἐνοικίου 100.000 δραχ. μηνιαίως ἡ δὲ δευτέρα ἐνοικιάζει τὸ οἶκμα τοῦ ἐργοστασίου ἀντὶ 100.000 δραχ. μηνιαίως.

Ἡ ἐπιχείρησις ἡ διαθέτουσα ἴδιον ἀκίνητον διενεργεῖ κατὰ μῆνα ἀποσβέσεις τούτου ἐκ δραχμῶν 20.000, ὑποβάλλεται δὲ καὶ εἰς ἔξοδα συντηρήσεως τοῦ ἀκινήτου τῆς ἐκ δραχ. 5.000 μηνιαίως.

Ἐρωτᾶται : Ἐκ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων ποίας τὸ κόστος θὰ δεχθῇ περισσοτέρας ἐπιβαρύνσεις, μέχρι ποίου ποσοῦ καὶ διατί ;

9η Ἀσκησης

I. Τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1954 ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν ἐταίρων τῆς

όμορρύθμου εταιρείας Κ. Ἀργυρίου καὶ Α. Νικολάου ἢ διάλυσις αὐτῆς. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαλύσεως ὁ Ἴσολογισμὸς τῆς εταιρείας ἐμφανίζεται ὡς κατωτέρω :

<i>*Ενεργητικὸν</i>		<i>Παθητικὸν</i>	
*Ακίνητα	187.500	Κεφάλαιον	750.000
*Επιπλα καὶ Σκευή	24.375	*Αποσβιντα *Επιπλα καὶ	16.875
Ταμείον	8.125	Σκευή	391.250
*Ἐμπορ. Τράπεζα	202.500	Πιστωταί	56.250
Γρατῖα Εἰσ)τέα	71.500	Κ. Ἀργυρίου ἀτομ. λ)σμός	150.000
*Ἐμπ)τα	568.750	Α. Νικολάου ἀτομ. λ)σμός	9.875
Χρεῶσται	312.500	Γενικά ἐξοδα πλ)τέα	
	<u>1.375.000</u>		<u>1.375.000</u>

Συμφωνεῖται ὅπως ὁ ἐκ τῶν ἐταίρων Κ. Ἀργυρίου οὔτινος ἢ συμμετοχὴ εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς εταιρείας ἀνέρχεται εἰς τὸ διπλάσιον ἐκείνης τοῦ Α. Νικολάου ἀποχωτήση τῆς εταιρείας, τῆς ὁποίας τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν θὰ περιέλθῃ εἰς τὸν Α. Νικολάου, ὑποχρεούμενον νὰ ἀποζημιώσῃ τὸν ἀποχωροῦντα κατὰ τὸ ἀναλογοῦν εἰς αὐτὸν μερίδιον πλέον 25.000 δρχ. ἅτινας θὰ λάβῃ ὡς φήμην τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὁποία θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς.

II. Τὴν 1ην Ἰουλίου 1954 ὁ Α. Νικολάου ἀποφασίζει τὴν ἴδρυσιν νέας ὁμορρύθμου εταιρείας διὰ τῆς προσλήψεως ὡς νέου ἑταίρου τοῦ Χ. Βασιλείου, ἧς τὸ κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς 1.000.000 δρχ. καταβληθησόμενον ἐξ ἡμισείας ὑπὸ τῶν ἐταίρων. Ὁ Α. Νικολάου ἔναντι τῆς συμμετοχῆς του θὰ συνεισφέρῃ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς πρώτης εταιρείας πλέον τῆς ὑπεραξίας τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὁποία ὑπελογίσθη εἰς 50.000 δρχ. Τὸ ὑπόλοιπον δὲ πρὸς πρὸς συμπλήρωσιν τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ κεφάλαιον θὰ καταθέσῃ εἰς μετρητὰ τὴν 1ην Ἰουλίου ἰδίου ἔτους.

Ὁ Χ. Βασιλείου ἔναντι τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς εταιρείας καταθέτει τὴν 1ην Ἰουλίου ἐπ' ὀνόματι τῆς εταιρείας εἰς τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν 250.000 καὶ τὴν 16ην Ἰουλίου ἰ.ἔ. θὰ καταθέσῃ ἑτέρας 250.000 δρχ. Τὴν 1ην Ἰουλίου ὁ Κ. Ἀργυρίου λαμβάνει παρὰ τῆς εταιρείας ἔναντι λογ)σμοῦ του ἐπιταγὴν ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης 81.250 δρχ. καὶ δέχεται ὅπως τὸ ὑπόλοιπον ἀναλάβῃ εἰς τέσσαρας ἴσας ἐτησίαις δόσεις ἐντόκως πρὸς 10%.

III. Τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1955 μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ὀφειλομένων πρὸς τὸν Κ. Ἀργυρίου τόκων ἀνερχομένων εἰς 50.000 δρχ. ἡ εταιρεία καταβάλλει εἰς αὐτὸν τὴν πρώτην ἐτησίαν δόσιν ἠϋξημένην κατὰ τοὺς τόκους. Οἱ ἑταῖροι Α. Νικολάου καὶ Χ. Βασιλείου ὁ μὲν πρῶτος καθυστέρησε τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως ἐπὶ ἓνα μῆνα. Ἀμφότεροι ἐπιβαρύνονται διὰ τὴν βραδύτητα ταύτην μὲ τόκον 10%.

IV. Ἡ κίνησις τῶν τμηματικῶν λογ)σμῶν τῶν ἐμπορευμάτων ἐνεφανίζοντο κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως εἰς τὰ βιβλία τῆς εταιρείας ὡς ἑξῆς :

*Εμπορεύματα κατά την άρχήν τής χρήσεως	568.750
*Άγοραί κατά την διάρκειαν τής χρήσεως	2.875.000
*Έξοδα άγορῶν	75.000
Πωλήσεις κατά την διάρκειαν τής χρήσεως	3.074.500
*Έξοδα πωλήσεων	49.000
Εμπορεύματα εὑρεθέντα κατά τὸ τέλος τής χρήσεως.	921.600

V. Εἰς τὸ τέλος τής χρήσεως ἐνεργοῦνται(ἀποσβέσεις ἐπὶ τῶν ἐξόδων ἰδρύσεως 10%, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπίπλων καὶ Σκευῶν 12% κατὰ τὸν ἔμμεσον τρόπον.

Z η τ ε ι τ α ι : "Ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω δοθέντων ἐνεργηθῶσι :

α) Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων τής εταιρείας Κ. Ἀργυρίου καὶ Α. Νικολάου.

β) Τὸ ἀνοιγμα τῶν βιβλίων τής εταιρείας Α. Νικολάου καὶ Χ. Βασιλείου καὶ

γ) Τὰς ἐγγραφὰς τέλους τής χρήσεως.

β' Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ

1ον. Τὰ ἡμερομίσθια ληξάσης περιόδου εἶναι 200.000.000 δραχ. καὶ βαρύνουν κατὰ $\frac{1}{4}$ τὰ κέντρα κόστους α. β, γ καὶ δ. Δοθέντος ὅτι τὰ ὑποχρεωτικὰ δῶρα ἀνέρχονται εἰς 20% ἐπὶ τῶν ἡμερομισθίων· κατὰ τίνα τρόπον θὰ εἶναι δυνατὸν λογιστικῶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦτο ; καὶ ποῖαι αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαί ;

2ον. Ἡ κατάστασις τῶν πληρωμῶν τής ἐπιχειρήσεως Κ ἔχει ὡς ἑξῆς :

1) Εἰς Α προμήθειαν του διὰ τὴν ἀγορὰν Πρώτης ὕλης	Δραχ.	1.000
2) Εἰς Δ ἐξόφλησις τιμολογίου του καυσίμων	»	2.000
3) Εἰς Ε δι' ἐκπόνησιν σχεδίου βιομηχανοστασίου	»	5.000
4) Εἰς Δ)σιν δι' ἔξοδα ταξιδιώτου εἰς ἐξωτερικὸν διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν προϊόντων τής ἐπιχειρήσεως	»	30.000
5) Εἰς Ν κόμιστρα βοηθητικῆς ὕλης	»	1.500
6) Εἰς Διαφημιστικὴν εταιρείαν Ξ διὰ διαφήμισιν τοῦ προϊόντος Χ	»	
7) Δι' ἐνοίκιον Γραφείου	»	5.000
8) Δι' ἐξόφλησιν καταδικαστικῆς ἀποφάσεως Δικαστηρίου διὰ παράνομον ἀπόλυσιν ἐργάτου μας	»	6.000
9) Διὰ παράβολον ἐνστάσεως διὰ φορολογικὴν δίκην	»	1.000
10) Διὰ πρόστιμον λόγῳ ἐκπροθέσμου ὑποβολῆς δηλώσεως Φ.Κ.Ε.	»	10.000
11) Διὰ ναῦλα πωληθέντος προϊόντος Ο	»	6.000
12) Δι' ἐξόφλησιν ἀσφαλιστρῶν μας φορητῶν αὐτοκινήτων	»	3.000

Νὰ γίνουιν ἀπολογιστικαὶ ἐγγραφαί.

3ον. Ὁ μέσος ὄρος τοῦ ἀθροίσματος τῶν ὑπολοίπων τῶν μηνιαίων Προσωρινῶν Ἴσοζυγίων, μᾶς ἐμφανίζει τὴν ἑξῆς κατάστασιν :

Ἀκίνητοποιήσεις	Δρ.	2.000.000
Παραγωγή Προϊόντων	»	300.000
Προϊόντα	»	1.000.000
Χρεῶσται	»	500.000
Πρῶται ὕλαι	»	1.500.000
	»	<u>5.300.000</u>
Ἴδιον Κεφάλαιον	»	3.300.000
Πιστωταί	»	2.000.000
	»	<u>5.300.000</u>

Οἱ τόκοι τοῦ ξένου κεφαλαίου ἀνῆλθον εἰς 300.000. δρχ.

Ζητεῖται : Ἡ κατ' εἶδος κόστους ἐπιβαρύνσεις : α) Ἀκολουθουμένης τῆς θεωρίας τῆς κοστολογήσεως τοῦ τόκου τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ β) ἀκολουθουμένης τῆς θεωρίας τῆς κοστολογήσεως τοῦ τόκου τοῦ ἰδίου καὶ ξένου κεφαλαίου.

Ἐπιτόκιον ὑπολογισμοῦ τοῦ τόκου τοῦ ἰδίου κεφαλαίου 10%

4ον. Τὰ Γενικά Ἐξοδα Διοικήσεως ἐπιχειρήσεως «Ρ» ἀνῆλθον εἰς 1.000.000 δρχ. Τὸ σύνολον τῶν ἀγορῶν ἀνῆλθον εἰς 20.000.000 δρχ. τῆς παραγωγῆς εἰς 30.000.000 δρχ. καὶ τῶν πωλησεων εἰς 30.000.000 δρχ.

Κρίνεται ὅτι ἴσον ποσὸν πωλήσεων ἐν σχέσει μετὰ τὰς ἀγορὰς ἀπασχολεῖ τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ διπλάσιον καὶ ὅτι ἴσος ὄγκος παραγωγῆς ἐν σχέσει μετὰ τὰς πωλήσεις ἀπασχολεῖ τὴν διοίκησιν κατὰ 50 % περισσότερον.

Ζητεῖται : α) Ὁ ἀναλυτικὸς προσδιορισμὸς ἐπιβαρύνσεως τοῦ κατ' εἶδους κόστους.

β) Ὁ ἀναλυτικὸς προσδιορισμὸς ἐπιβαρύνσεως ἐκάστου κέντρου κόστους λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἑξῆς :

Αἱ ἀγοραὶ πρώτης ὕλης α'	ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς	12.000.000
Αἱ ἀγοραὶ πρώτης ὕλης β'	» » »	8.000.000
Ἡ παραγωγή προϊόντος χ'	» » »	18.000.000
» » » ψ'	» » »	12.000.000
Αἱ πωλήσεις προϊόντος χ'	» » »	15.000.000
» » » ψ'	» » »	15.000.000

5ον. Ὁ λισμὸς ἀποτελέσματα χρήσεως Βιομηχανικῆς Ἐπιχειρήσεως Ζ' ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἀποτελέσματα Χρήσεως

Γεν. Ἐξοδα Δ)σεως	700.000	Μικτὸν Κέρδος	2.500.000
Ἀποβέσεις	800.000		
Τόκοι	500.000		
Καθαρά Κέρδη	500.000		
	<u>2.500.000</u>		<u>2.500.000</u>

Ὁ λισμὸς «προϊόντα» κατὰ τὴν ἐν λόγῳ χρῆσιν ἤνοιξε μὲ ὑπόλοιπον 1.000.000 δραχ., ἐχρεώθη δὲ λόγῳ κόστους παραγωγῆς μὲ 9.000.000 δραχ. καὶ ἐπιστώθη μὲ 9.500.000 δραχ. Ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ $\frac{1}{2}$ τῶν διὰ λισμοῦ ἀποτελέσματα χρήσεως ἀποσβεννυμένων δαπανῶν βαρύνει τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ ὅτι ἡ ἀποτίμησις τῶν μενόντων γίνεται κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ μέσου σταθμικοῦ ὄρου.

Ζητεῖται : ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ τὴν ὁρθὴν τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν ;

βον. Τίθενται ὑπ' ὄψει τὰ κάτωθι δεδομένα βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως κοστολογούσης βάσει συντελεστοῦ τὰ ὡς κάτωθι στοιχεῖα κόστους παραγωγῆς.

	ΠΟΣΑ κοστολογηθέντα	ΠΟΣΑ πραγματοποιηθέντα
Νόμιμα δῶρα	400.000	350.000
Ἀποσβέσεις	1.000.000	900.000
Γεν. ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως	1.200.000	1.400.000
Τόκοι	900.000	1.000.000

Δόσατε τὴν θέσιν τῶν λογισμῶν ἐν σχήματι Τ καὶ τὰς ἐνδεικνυόμενας ἐγγραφὰς διὰ τὴν τακτοποίησιν αὐτῶν.

Τον. Συντάξατε τὸ φύλλον μερισμοῦ ἀποσβέσεων καὶ ἐνεργήσατε τὴν ἐγγραφὴν βάσει τῶν κάτωθι στοιχείων.

Ἀποσβέσεις Οἰκοδομικῶν ἐγκαταστάσεων			
Βιομηχανοστασίου παραγωγῆς προϊόντος Α'		Δρ.	200.000
» » » Β'		»	100.000
Ἀποθήκης προϊόντων		»	80.000
» Α' ὑλῶν		»	70.000
Γραφείων Ἐργοστασίου		»	50.000
	Σύνολον	»	<u>500.000</u>

Ἀποσβέσεις Μηχανικῶν Ἐγκαταστάσεων

Μηχανημάτων παραγωγῆς προϊόντος Α'			
» » » Β'		Δρχ.	400.000
» » Ἀτμοῦ		»	300.000
» » Ρεύματος		»	150.000
	Σύνολον	»	<u>950.000</u>

Κατὰ τίνα τρόπον ζητεῖται ἡ κοστολόγησις τῶν συμπαραγῶγων

8ον. Οί λογ)σμοί Ἀποθεμάτων ἔσχον κατὰ δοθεῖσαν περίοδον τὴν ἑξῆς κίνησιν.

	ΠΡΩΤΑΙ ΥΛΑΙ	ΠΡΟΪΟΝΤΑ
*Υπόλοιπον παρ. χρήσεως	Δρχ. 1.000.000	500.000
*Αγοραὶ	» 12.000.000	—
*Επιστροφαὶ	» 500.000	—
*Υπόλοιπον	» 1.200.000	1.000.000

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ περίοδον ἐπραγματοποιήθησαν αἱ κάτωθι δαπάναι καὶ ἔσοδα.

Α' Δαπάναι

*Αμοιβαὶ προσωπικοῦ	Δρχ.	5.000.000
*Αμοιβαὶ τρίτων	»	500.000
*Αποσβέσεις	»	1.400.000
Τόκοι	»	400.000
Φόροι	»	100.000
Γενικά ἔξοδα Δ)σεως—Διάφορα	»	600.000
Σύνολον	»	<u>8.000.000</u>

Β' Ἔσοδα

Πωλήσεις	Δρχ.	18.000.000
*Ἔσοδα ἐκ τοκομεριδίων	»	200.000

Ζητεῖται νὰ συνταχθῇ ὁ λογ)σμός τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ νὰ διαπιστωθῇ τὸ σχετικὸν ἀποτέλεσμα.

8ον. Κατὰ τίνα τρόπον δύνανται λογιστικῶς νὰ ἀποχωρισθοῦν τὰ ἐκ τῆς διακυμάνσεως τῶν πρώτων ὑλῶν ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων τῆς ἐκμεταλλεύσεως (Δόσατε καὶ σχετικὸν παράδειγμα).

10ον. Παρὰ Βιομηχανικῇ ἐπιχειρήσει Χ ἐνηργήθησαν ἀνακεφαλαιωτικῶς αἱ κάτωθι πράξεις:

1) Πληρωμαὶ ἐν γένει

1) Ὁφειλόμενα ἡμερομίσθια	Δρχ.	100.000
2) Ἀσφάλιστρα ἐργοστασίου	»	50.000
3) Συνδρομὴ Τεχνικοῦ περιοδικοῦ	»	5.000
4) Ὀδοιπορικὰ Γεν. Διευθυντοῦ	»	10.000
5) Περιθώριον ἀνοίγματος πιστώσεως παρ' ΕΤΕΑ διὰ πρώτην ὑλὴν Χ ἀξίας \$ 30.000	»	300.000
6) Φ.Κ.Ε. ὀφειλόμενος	»	45.000

II. Αναλώσεις εν γένει

1) Πρώτης ύλης X	μ. 1000	>	1.000.000		
2) >	>	Ψ	μ. 500	>	750.000
3) Ύλικά και ανταλλακτικά		>	100.000		
4) Ακάθαρτον πετρέλαιον	τόννοι 100	>	200.000		
5) Ατμός τόνοι	200				
6) Ρεῦμα KW	100.000				

III. Στοιχεῖα διάφορα ἐξωταμειακά

1) Κατάστασις ἡμερομισθίων ληξάσης περιόδου		>	250.000
Κρατήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως Δρχ. 20.000			
Ἐργοδοτικαὶ εἰσφοραὶ	>	30.000	
2) Βεβαίωσις προστίμου ὑπὸ τῆς Ἐφορίας λόγω ἐλλείψεως ἐνημερότητος		>	10.000
3) Κατάλογισμὸς τόκων ὑπὸ ΕΤΕΑ τρεχ. λ/σμοῦ		>	80.000
4) Στοιχεῖα μερισμοῦ			

A' Ἡμερομισθίων

Παραγωγή προϊόντος A	Δρχ.	100.000
>	B	80.000
Ἀτμοπαραγωγή	>	25.000
Ἡλεκτροπαραγωγή	>	13.000
Φόρτωσις προϊόντος A	>	12.000
Παραλαβὴ πρώτης ὕλης X	>	20.000
		<u>250.000</u>

B' Ακάθαρτον πετρέλαιον

1) Ἡλεκτροπαραγωγή T 70'	>	140.000
2) Ἀτμοπαραγωγή T 30'	>	60.000
		<u>200.000</u>

Γ' Ατμοῦ

1) Παραγωγή προϊόντος A	120
2) >	B 80

Δ' Ρεύματος

1) Παραγωγή προϊόντος A	KW 60.000
2) >	B KW 40.000

IV. Στοιχεῖα κοστολογήσεως διάφορα

Ἐκ τῆς πρώτης ὕλης X	παράγεται τὸ προϊόν	A
>	>	Ψ
		B

Τὸ ἀναλισκόμενον ρεῦμα ὑπολογίζεται πρὸς 0,50 κατὰ KW, ὃ δὲ ἀτμὸς πρὸς 150 Δρχ. ὁ τόννος.

Τὰ ὑλικά καὶ ἀνταλλακτικά κατηναλώθησαν ὑπὸ τοῦ ΣΕ.

Διὰ δαπάνας συντηρήσεως ὑπολογισθῆ τὸ 15% ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἡμερομισθίων βάσει συντελεστοῦ.

Νὰ συνταχθῆ τὸ ἡμερολόγιον.

11ον. Ἐπιχείρησις βιομηχανικὴ βαρύνεται μὲ σταθερὰ ἔξοδα 1.500.000 δρχ. ἐτησίως καὶ πραγματοποιεῖ Κ. Ἔργασίων 30.000.000 δρχ. Τὸ ἐν αὐτῷ περιλαμβανόμενον κέρδος ἀντιστοιχεῖ εἰς 4%.

Μελετᾶται ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐργασιῶν διὰ δημιουργίας νέου τμήματος τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχολήσῃ ἐν ὄλῳ κεφάλαια 5.000.000 δρχ. ἔξ ὀλοκλήρου δανειακὰ πρὸς 12%. Διὰ τοῦ νέου τμήματος τὰ σταθερὰ ἔξοδα θὰ ἀυξηθοῦν κατὰ 500.000 (κυρίως λόγῳ προσθέτων ἀποσβέσεων), ὁ δὲ ἔξ αὐτοῦ ἀναμενόμενος Κ.Ε. θὰ ἀνέλθῃ εἰς 15.000.000 περιλαμβανομένου κέρδους 6%. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν σταθερῶν ἔξόδων τὰ ὑπὸ τοῦ νέου τμήματος παραχθῆσόμενα προϊόντα θὰ ἀπορροφήσουν τὸ 1/4. Ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι ὅλα τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα τοῦ κόστους εἶναι ἀναλογικά, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἐμπορικὸν κόστος τῶν πωλήσεων προϊόντων τοῦ νέου τμήματος;

12ον. Ἐργοστάσιον ἔχει ἡμερησία βιομηχανικὰ ἔξοδα 5.000 δρχ. πλὴν τῶν ὑλῶν καὶ παράγει 5.000 μονάδες προϊόντων συνολικῆς ἀξίας 10.000 δρχ. περιλαμβανομένου κέρδους 8%.

Ἐξετάζεται, ἐὰν συμφέρῃ ἀντὶ τοῦ παραγομένου προϊόντος νὰ παραγάγῃ δύο νέας ποιότητας τὴν Ζ καὶ Ω, ἐργαζόμενον ἐκ περιτροπῆς κατὰ μῆνα δι' ἕκαστον τῶν εἰδῶν αὐτῶν ὑπὸ τὰ ἑξῆς δοθέντα:

Δυναμικότης ἡμερησίας παραγωγῆς εἰς προϊόν Ζ μονάδες 3000 καὶ Ω 1000 μὲ ἔξοδα τὰ αὐτὰ ὡς καὶ σήμερον.

Ἐὰν ἡ κατὰ μονάδα τιμὴ πωλήσεως τοῦ Ζ εἶναι 3 δρχ., τοῦ δὲ Ω 9 δρχ., πόσον πρέπει νὰ στοιχίζουσιν αἱ ἀναλισκόμεναι ὑλαὶ κατ' εἶδος ὥστε ἡ ἐπιχείρησις νὰ κερδίξῃ τὸ αὐτὸ ποσὸν χρημάτων ἡμερησίως, τὸ ὁποῖον κερδίζει σήμερον;

Εἰς τί ἀποσκοπεῖ ἡ διὰ συντελεστῶν κοστολόγησις;

Δ' Εἰδικὸν Δίκαιον

1. Ἐμπορικὸν Δίκαιον

Θέμα Ι

Ὁ Πατὴρ Δωρόθεος ἱερομόναχος, ὁ ΑΒ δικηγόρος καὶ ὁ ΓΔ χρηματιστὴς, διαθέσαντες τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια ἤνοιξαν ἀπὸ κοινοῦ φαρμακεῖον, προσέλαβον ὡς ὑπάλληλον τὸν φαρμακοποιὸν Ε διὰ νὰ παρασκευάζῃ τὰς συνταγὰς καὶ πωλεῖ τὰ φάρμακα πρὸς τοὺς πελάτας, ἐνῶ οἱ ἴδιοι διαχειρίζοντο τὸ φαρμακεῖον χωρὶς νὰ

ἔρχονται εἰς ἐπαφήν πρὸς τοὺς πελάτας. Μετὰ πάροδον χρόνου τινος ἐσταμάτησαν τὰς πληρωμὰς πρὸς τοὺς πιστωτὰς των, οὗτοι δὲ ἐζήτησαν νὰ κηρύξουν εἰς πτώχευσιν καὶ τοὺς τέσσαρας. Ἐρωτᾶται: ὑφίστανται αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις πρὸς τοῦτο δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καὶ πῶς ἐδημιουργήθησαν αὐταί;

Θέμα II

Ἐπιβλέπων ὁ Βιομήχανος AB ἐδήλωσε πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν καὶ ἐγένοντο δεκτὰ τὰ ἑξῆς σήματα: α) τὴν εἰκόνα ἐνὸς μεταξοσκώληκος, β) μίαν Ἰουδαϊκὴν πεντάλφον, γ) τὴν εἰκόνα ἐνὸς λέοντος ὅπως ἐπισημαίνει δι' αὐτὸν μεταξωτὰ ὑφάσματα. Παρῆλθε 4ετία ἀπὸ τῆς καταθέσεως χωρὶς νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ. Ὁ ΓΔ ἔμπορος ὑφασμάτων ἤρρισε μετὰ τὴν πάροδον 4ετίας νὰ κυκλοφορῇ ὑφάσματα παντὸς εἴδους μὲ τὰ τρία αὐτὰ σήματα. Ἐρωτᾶται α) δύναται ὁ AB νὰ τὸν ἐμποδίσῃ καὶ πῶς; β) τί δύναται νὰ κάμῃ ὁ ΓΔ διὰ νὰ νομιμοποιήσῃ τὸ δικαίωμα χρήσεως τῶν ὡς ἄνω σημάτων;

2. Ἐργατικὸν Δίκαιον

1. Τί εἶναι ἐλευθερία πρὸς ἐργασίαν καὶ τί δικαίωμα πρὸς ἐργασίαν;

Πῶς προστατεύεται ἑκάτερον τούτων ἐν Ἑλλάδι;

2. Εἶναι ἐργάτης ἢ ὑπάλληλος ὁ δι' ἡμερομισθίου πληρωνόμενος βοηθὸς ὀδοντοϊατροῦ καὶ διατί;

Ποία εἶναι ἡ σημασία τοῦ χαρακτηρισμοῦ του ὡς ἐργάτου ἢ ὑπαλλήλου;

3. Τί εἶναι ἐπίσχεσις ἐργασίας καὶ πότε ἐπιτρέπεται αὕτη;

4. Ποῖα αἷτια ἐδημιούργησαν τὴν Κοινωνικὴν Πολιτικὴν;

5. Περὶ τοῦ ἐλαχίστου ὀρίου μισθοῦ.

6. Ποῖοι λόγοι οἱ ἐπιτρέποντες τὴν καταγγελίαν τῆς συμβάσεως τῆς ἐργασίας;

Ε' Ἐμπορευματολογία

1. Βιομηχανικὰ λίπη καὶ ἔλαια (εἶδη).

Ἐμπορικὸς αὐτῶν τίτλος—χρήσεις—Moëllon Dergas—λανολίνη—προέλευσις—παρασκευὴ—χρήσεις.

Ἐξοχὸν ὕδρογονώσις ἐλαίων—θεωρία—περιγραφὴ δύο συστημάτων ὑδρογονώσεως. Σκοπὸς καὶ σημασία αὐτῆς—ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ μαργαρίνης καὶ ἐλαιομαργαρίνης;

Ποία ἢ διαφορὰ μεταξὺ λανολίνης καὶ Μοελλὸν Ντειγκράς;

2. Περὶ ἐλαιουργίας.

Ὁρισμὸς λιπῶν καὶ ἐλαίων, ποία ἢ μεταξὺ των διαφορὰ καὶ

ποῦ ὀφείλεται αὕτη; Παρασκευὴ σπορελαίων.—Ἐξευγενισμὸς αὐ-
τῶν.—Ὅρισμὸς βαθμοῦ δξύτητος καὶ ἐλαιϊκῆς δξύτητος.—Μετατρο-
πὴ βαθμοῦ δξύτητος εἰς ἐλαιϊκὴν τοιαύτην $\frac{1}{10}$. Χῶραι παραγωγῆς
ἐλαιολάδου καὶ σπορελαίων. Νὰ εὑρεθῶσιν 2875 λίτρα οἴνοπνεύ-
ματος βαθμοῦ 85° μὲ πόσα λίτρα ἄνυδρα ἀντιστοιχοῦν.

3. Περὶ οἴνοπνευματοποιίας

Ὅρισμὸς τοῦ οἴνοπνεύματος. Πρῶται ὕλαι παρασκευῆς οἴνο-
πνεύματος ἐπιτροπέμεναι ἐν Ἑλλάδι. Βιομηχανικὴ παρασκευὴ κα-
θαροῦ οἴνοπνεύματος—χρήσεις αὐτοῦ—φορολογία ἐν Ἑλλάδι.

Ἐπιτηδευματῖαι παρασκευάζοντες καὶ χρησιμοποιοῦντες οἴνο-
πνευμα ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ φωτιστικοῦ οἴνοπνεύματος. (Παρασκευὴ του — αἰτιολο-
γία παρασκευῆς του καὶ χρήσεις αὐτοῦ). Νὰ εὑρεθῶσιν 9853 χιλιό-
γραμμα οἴνοπνεύματος βαθμοῦ 95° μὲ πόσα χιλιόγραμμα ἄνυδρου
οἴνοπνεύματος ἀντιστοιχοῦν. (Ἀντιστοιχοῦν ἄνυδρον οἴνοπνευμα
εἰς τὸν βαθμὸν 95°=92°,44).

Στ' Βιομηχανικὴ Τεχνολογία

1. Μηχανογνωσία

1. Ἀρχαὶ καὶ συστήματα μεταδόσεως κινήσεως.

2. Λιπαντικά καὶ κριτήρια ἐκλογῆς τοῦ ἐκάστοτε καταλλή-
λου λιπαντικοῦ.

3. Σύγκρισις μεταξὺ ὑδροηλεκτρικῶν καὶ θερμοηλεκτρικῶν
ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. Βασικὰ πλεονε-
κτῆματα καὶ μειονεκτήματα ἐκάστου συστήματος, ἐν σχέσει μὲ τὴν
σημερινὴν παραγωγικὴν διάρθρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

4. Λειτουργία τοῦ ἐμβολοφόρου ἀτμοκινητήρος καὶ ἐργοδει-
κτικὰ διαγράμματα. Οἰκονομικὴ σημασία τῆς ὑπερθερμάνσεως τοῦ
ἀτμοῦ.

Ἐσκήσεις 1

Ὁ συντελεστὴς ἀποδόσεως παραγωγῆς ἀτμοῦ εἰς ἐργοστάσιον,
μὲ χρήσιν γαιάνθρακος 7,800 θερμίδων εἶναι 82%. Δοκιμαί μι-
κτοῦ κανσίμου, λιγνίτου καὶ πετρελαίου, εἰς ἀναλογίαν 4 μερῶν
λιγνίτου τῶν 3.400 θερμίδων καὶ 1 μέρος πετρελαίου τῶν 10.000
θερμίδων, ἔδωσαν συντελεστὴν ἀποδόσεως 78%. Ἄν ἡ ἐπί τῆς
ἐσχάρας τιμὴ κατὰ τόννον τοῦ γαιάνθρακος εἶναι 1.312 δρχ. καὶ
τοῦ πετρελαίου 1.800 δρχ., ποῖον δύναται νὰ εἶναι τὸ μέγιστον ἐπί
τῆς ἐσχάρας κόστος τοῦ λιγνίτου, ὥστε νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἐπι-
τρεπτὴ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἐνὸς συστήματος καύσεως διὰ τοῦ
ἐτέρου;

Άσκησης 2

Είς θερμικὸν ἐργοστάσιον ἠλεκτροπαραγωγῆς ἔχομεν μετρήσει ὡς ἑξῆς τοὺς ἐπὶ μέρους συντελεστὰς ἀποδόσεως :

α) Ἀτμοπαραγωγῆς 81 %, β) θερμοτροπικὸς εἰς ἄξονα ἀμμοτροβίλου 32 %, γ) εἰς πόλους ἠλεκτρογεννητρίας 92 %, δ) εἰς μετασχηματιστὴν ἀνυψώσεως τῆς τάσεως 94 %.

Ἐρωτᾶται : 1. Πόσα περίπου γραμμάρια γαιάνθρακος τῶν 7.800 θερμίδων ἀντιστοιχοῦν εἰς ἕκαστον Kwh ρεύματος εἰς τὴν ἔξοδον τῆς ὑψηλῆς τάσεως ἐκ τοῦ ἐργοστασίου (θερμικὸν ἰσοδύναμον τοῦ Kwh, 860 θερμίδες χλιογράμμου) ;

2. Ἄν ἡ μέση ἡμερησία παραγωγή εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν εἶναι 400 χιλιάδες Kwh, ὁ δὲ εἰς γαιάνθρακα ἐφοδιασμὸς γίνεται διὰ πλοίων τῶν 5 000 τόννων, πόσοι κατάπλοι τοιούτων φορτίων δέον νὰ πραγματοποιοῦνται ἐτησίως, εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἐργοστασίου ;

3. Φύλλον χαλυβδίνου ἐλάσματος, σχήματος ὀρθογωνίου, πρόκειται νὰ τὸ μεταφέρουν τρεῖς ἐργάται. Ὁ εἰς ἑξ' αὐτῶν τὸ κρατᾷ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τοῦ ὀρθογωνίου. Εἰς ποίας θέσεις πρέπει νὰ τὸ κρατήσουν ἕκαστος τῶν ἄλλων δύο, ὥστε νὰ ἀναλογῇ εἰς ὅλους ἴσον φορτίον ;

4. Λέβης λειτουργεῖ διὰ γαιάνθρακος 7700 θερμίδων, τιμῆς 1330 δρχ. κατὰ τόννον, ὑπὸ ἀπόδοσιν 0,80. Ἐτεροι 100 δρχ. ἐπιβαρύνουν τὸν τόννον τοῦ καυσίμου δι' ἀμοιβὰς θερμομαστῶν καὶ συντήρησιν τῆς ἐστίας. Προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ γαιάνθρακος διὰ λιγνίτου 2·00 θερμίδων καὶ παρέχεται ἐγγύησις ὅτι ἡ ἀπόδοσις δὲν θὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 0,70, ἡ ἐπιβάρυνσις εἰς προσωπικὸν καὶ συντήρησιν δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 90 δρχ. κατὰ τόννον λυγνίτου καὶ ἡ ἀπόσβεσις τῶν νέων ἐγκαταστάσεων τὰς 15 δρχ. κατὰ τόννον λυγνίτου. Εἰς ποίαν τιμὴν πρέπει νὰ προσφερθῇ ὁ λυγνίτης, ὥστε νὰ μὴ γίνῃ δαπανηροτέρα ἡ λειτουργία τοῦ λέβητος ;

2. Ἡλεκτροτεχνία

1. Ἀποδέκτης 5 ὧμ συνδέεται ἐν παραλλήλῳ μὲ ἕτερον ἀποδέκτην 5 ὧμ. Τὸ παράλληλον τοῦτο κύκλωμα τίθεται ὑπὸ τάσιν 50 βόλτ. Εὑρεῖν τὴν ἰσχὺν εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεκτῶν, ὡς καὶ συνολικὴν τοιαύτην.

2. Γραμμὴ τηλεφωνικὴ ἐκ χαλκίνου σύρματος ($\rho = 0,016$) μήκους 20 χλιομέτρων καὶ διατομῆς 2 χιλ.² τίθεται ὑπὸ τάσιν 270 βόλτ καὶ τροφοδοτεῖ ἀποδέκτην 600 ὧμ. Εὑρεῖν τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος.

3. Πηγίον 400 σπειρῶν ἀποσύρεται ἐκ ροῆς 10⁸ μάξουελ ἐντὸς ἐνὸς χλιοστοῦ 1". Εὑρεῖν τὴν ἐν αὐτῷ ἐπαγομένην ἡ. ἔ. δύναμιν.

4. Ἀποδέκτης 5 ὧμ συνδέεται ἐν σειρᾷ μὲ ἕτερον ἀποδέκτην 15 ὧμ. Τὸ ὅλον σύστημα τίθεται ὑπὸ τάσιν 40 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὺν εἰς ἕκαστον τῶν ἀποδεκτῶν ὡς καὶ τὴν ὀλικὴν ἰσχύν.

5. Ἡλεκτρικὴ κουζίνα διαθέτει τρεῖς ἐστίας ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἰσχύος 1800 βάττ, ἡ δευτέρα 1200 βάττ καὶ ἡ τρίτη 800 βάττ. Πόσον θὰ πληρώσωμεν εἰς τὴν Η.Ε.Δ. διὰ τὴν τετράωρον λειτουργίαν τῆς τρίτης ἐστίας καὶ τὴν δίωρον τῆς πρώτης, ἂν τὸ κιλοβατῶριον διατιμᾶται πρὸς 50 λεπτά ;

6. Πηγὴ ἡ. ἐ. δυνάμεως 60 βόλτ καὶ ἐσωτερικῆς ἀντιστάσεως 2 ὧμ τροφοδοτεῖ 6 ἀποδέκτας ἐν σειρᾷ συνδεδεμένους. Ἐκαστος τῶν ἀποδεκτῶν ἔχει ἀντίστασιν 8 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὺν εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ τὴν συνολικὴν ἰσχὺν τοῦ συστήματος.

7. Πηγὴ μὲ ἡ. ἐ. δυνάμιν 100 βόλτ καὶ ἐσωτερικὴν ἀντίστασιν 2 ὧμ τροφοδοτεῖ μέσῳ γραμμῆς ἐκ χαλκίνου ($\rho = 0,016$) ἀγωγοῦ ὀλικοῦ μήκους 1000 μέτρων καὶ διαμέτρου 2 χιλιοστίων, ἀποδέκτην ἀντιστάσεως 400 ὧμ. Εὐρεῖν τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀποδέκτου.

8. Ἐργοστάσιον μὲ ἀποδέκτας ὀλικῆς ἰσχύος 800 χιλιοβάττ ἐργάζεται ἐπὶ δέκα ἐξ ὥρας τὸ εἰκοσιτετράωρον. Ἐργάσιμοι ἡμέραι κατὰ μῆνα 26. Τιμὴ χιλοβαττορίου 0,2 τῆς δραχμῆς. Ποία ἡ κατὰ μῆνα δαπάνη εἰς ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν ;

9. Ἀγωγὸς μήκους 1 μέτρου κινεῖται ἐντὸς πεδίου ἐντάσεως $H = 200.000$ γκάους καὶ καθέτως πρὸς τοῦτο μὲ ταχύτητα 10 μέτρων ἀνὰ 1". Εὐρεῖν τὴν ἐν αὐτῇ ἐπαγομένην ἡ. ἐ. δυνάμιν.

10. Λαμπτήρ ἰσχύος 100 βάττ λειτουργεῖ ἐπὶ ὀκτάωρον ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Εὐρεῖν α) τὴν ἔντασιν τοῦ ρεύματος καὶ τὴν ἀντίστασιν τοῦ λαμπτήρος. β) Πόσον στοιχίζει ἡ ὀκτάωρος λειτουργία του, ἐὰν τὸ χιλοβατῶριον στοιχίζει 0,5 τῆς δραχμῆς ;

11. Ἀποδέκτης ἀντιστάσεως 400 ὧμ συνδέεται παραλλήλως πρὸς ἕτερον 800 ὧμ. Τὸ παράλληλον τοῦτο κύκλωμα τίθεται ὑπὸ τάσιν $U = 220$ βόλτ. Εὐρεῖν α) τὴν ὀλικὴν ἀντίστασιν καὶ β) τὰ διαρρέοντα τοὺς δύο ἀποδέκτας ρεύματα ὡς καὶ τὴν παρ' αὐτῶν καταναλισκομένην ἰσχύν.

12. Ἀποδέκτης 200 ὧμ διαρρέεται ὑπὸ ρεύματος 2 ἀμπέρ. Εὐρεῖν τὴν τάσιν λειτουργίας του, τὴν ἰσχὺν ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν τὴν ὁποίαν καταναλίσκει ἐπὶ δεκάωρον.

13. Τί ὀνομάζομεν ἠλεκτρικὴν τάσιν, ἠλεκτρικὴν ἀντίστασιν καὶ ἔντασιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Μὲ ποίας μονάδας μετροῦνται καὶ ποία ἡ συνδέουσα τὰ τρία ταῦτα μεγέθη σχέσις.

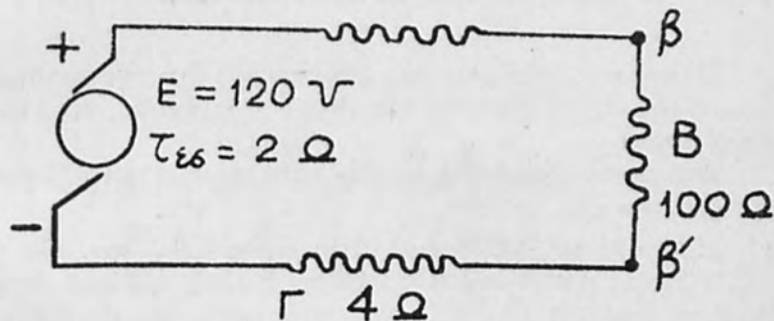
14. Λυχνία ἰσχύος 100 βάττ λειτουργεῖ ὑπὸ τάσιν 220 βόλτ. Εὐρεῖν τὴν ἀντίστασιν αὐτῆς καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ διαρρέοντος ταύτης ρεύματος. Ἐὰν τὸ κιλοβατῶριον στοιχίζει 0,5 τῆς δραχμῆς. Πόσον κοστίζει ἡ συνεχὴς λειτουργία της ;

15. Κινητὸν συνεχοῦς ρεύματος ἐργαζόμενος ὑπὸ τάσιν 220

βόλτ απορροφᾷ 20 ἄμπερ κατὰ τὴν λειτουργίαν του. Εὐρεῖν τὴν εἰς ἴππους ἰσχύν του. Ἐπίσης τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον μᾶς ἀποδίδει εἰς κίλοβαττόρια, ἐὰν ἐργασθῇ ἐπὶ δεκάωρον καὶ ἐὰν ἡ ἀπόδοσίς του εἶναι 80%.

16. Τὸ κύκλωμα τοῦ Σχήματος τροφοδοτεῖται ὑπὸ πηγῆς με ἡ. ε. δύναμιν $E=120\text{V}$ καὶ $r_{εσ}=2\Omega$.

Εὐρεῖν τὴν διαφορὰν δυναμικοῦ εἰς τὰ ὅρια $\beta\beta'$ τοῦ ἀποδέκτου.

17. Νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἰσχύς τοῦ ἀποδέκτου B ὡς καὶ τὸ ἔργον εἰς αὐτὸν διὰ δεκάωρον λειτουργίαν του. Νὰ ἐκφράσωμεν τὸ ἔργον εἰς τζάουλ.

ΕΞΕΤΑΣΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Α' ΘΕΜΑΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

1. Εκθέσατε συντόμως τὰς σκέψεις σας διὰ τὴν χρησιμότητα τῆς Στατιστικῆς εἰς τὸ Κράτος, εἰς τοὺς ὀργανισμούς, εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν.

2. Λύσατε τὰ ἀκόλουθα προβλήματα μετὰ τὸν καταλληλότερον κατὰ τὴν γνώμην σας τρόπον.

α) Ἐγόρασέ τις 8.000 ὄκ. σίτου πρὸς 6.50 δραχ. τὴν ὀκῶν. Λόγω ὁμως κακῆς ἀποθηκεύσεως ὑπέστη ὁ σίτος φθορὰν 5%. Πόσον πρέπει νὰ πωλήσῃ τὸ ὑπόλοιπον κατ' ὀκῶν διὰ νὰ ἔχῃ κέρδος 15% ;

β) Ἀγοράζει τις δύο εἶδη ὑφάσματος, ἓκ μὲν τοῦ πρώτου 5 μέτρα, ἓκ δὲ τοῦ δευτέρου 6 μέτρα, ἀντὶ 1220 δραχ. Ἐπειδὴ ὁ ἔμπορος ἀντήλλαξε τὰ εἶδη, ἐξημιώθη ὁ ἀγοραστής 20 δραχμάς. Πόσον ἐτιμᾶτο τὸ μέτρον καθενὸς εἴδους ;

3. Περιγράψατε τοὺς πέντε κυριωτέρους λιμένας τῆς Χώρας μας καὶ τὴν ἔνδοχώραν, τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετοῦν οὗτοι.

4. Ποῖα τὰ κυριώτερα γεωργικὰ μας προϊόντα καὶ εἰς ποίαν περιοχὴν παράγονται ταῦτα κατὰ κύριον λόγον;

Β' ΘΕΜΑΤΑ ΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Δημογραφικὴ Στατιστικὴ

Θέμα I

1. Ποίας πληροφορίας μᾶς δίδει ἓνας πίναξ ἐπιβιώσεως καὶ ποῖα στοιχεῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν κατασκευὴν του ;

2. Ποῖαι αἱ κυριώτεροι στήλαι ἑνὸς πίνακος ἐπιβιώσεως καὶ πῶς κατασκευάζεται ἑκάστη ;

3. Ποῖαι αἱ συνηθέστεραι μέθοδοι ἐξομαλύνσεως καὶ ποῖα ἡ χρησιμότης των ;

Θέμα II

Δίδονται :

3.800	θάνατοι	ἄρρένων	ἡλικίας	κάτω	τοῦ	ἑνὸς	ἔτους	κατὰ	τὸ	ἔτος	t.
3.900	»	»	»	»	»	»	»	»	»	t+1.	
82.000	ἄρρενες	ἡλικίας	κάτω	τοῦ	ἑνὸς	ἔτους	κατὰ	τὴν	ἀπογραφὴν		
	τῆς	31ης	Δεκεμβρίου	τοῦ	ἔτους	t.					

Ποία ἡ πιθανότης θανάτου εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς καὶ πόσοι ἐξ 100.000 ἀρρένων θὰ ἐπιζήσουν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των;

Μαθηματικὴ Στατιστικὴ

1. Ὑπολογίσατε τὰς ροπὰς 1ης καὶ 2ας τάξεως α) ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ β) ἀπὸ τὸν ἀριθμητικὸν μέσον τῆς κατανομῆς :

x	f
1	1
3	2
5	3
7	5
9	2

2. α) Δίδονται τὰ κάτωθι ζεύγη παρατηρήσεων :

x	1	2	3	5	6	7
y	1	3	2	5	9	10

Ὑποτιθεμένου ὅτι αἱ τιμαὶ x εἶναι ἀπηλλαγμένοι σφαλμάτων, νὰ ὑπολογισθῇ ἡ ἐξίσωσις τῆς εὐθείας παλινδρομήσεως $y = a + bx$.

β) Ἀποδείξατε, πῶς προκύπτουν αἱ κανονικαὶ ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἰς τὴν περίπτωσιν γραμμικῆς σχέσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ γράψατε τὰς ἐξισώσεις ταύτας διὰ τὰς περιπτώσεις συναρτήσεως β' καὶ γ' βαθμοῦ.

γ) Ποίαν μορφήν λαμβάνουν αἱ κανονικαὶ ἐξισώσεις τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων, εἴν ἀντὶ τῶν ἀρχικῶν δεδομένων x καὶ y θεωρήσωμεν τὰς ἀντιστοίχους ἀποκλίσεις αὐτῶν ἀπὸ τοὺς μέσους \bar{x} καὶ \bar{y} .

3. Τῶν ὡς ἄνω δεδομένων τῆς ἀσκήσεως II εὗρεῖν τὸν συντελεστὴν ἀπλῆς συσχετίσεως.

Στατιστικὴ Ἀνάλυσις

1. Δίδεται ἡ κάτωθι κατανομή :

χ	ψ
20 — 24,9	8
25 — 29,9	15
30 — 34,9	32
35 — 39,9	64
40 — 44,9	78
45 — 49,9	45
50 — 54,9	36
55 — 59,9	18
60 — 64,9	9

Εὗρεῖν : α) τὸν μέσον ἀριθμητικόν, β) τὴν διάμεσον καὶ τὰ δύο τεταρτημόρια T_1 καὶ T_3 , γ) τὸν τύπον, δ) τὴν διακύμανσιν καὶ μέ-

σην απόκλισην τετραγώνου, ε) τὴν ἀσυμμετρίαν, στ) τὴν κύρτωσιν τῆς κατανομῆς.

Τί συμπεράσματα προκύπτουν ἐκ τῶν ἄνω παραμέτρων ; (Νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διόρθωσις κατὰ Sheppard εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς διακυμάνσεως).

2. Δίδεται ὁ κάτωθι πίναξ ἀφορῶν 1119 ἄτομα, ἡλικίας 25—30 ἐτῶν, ἅτινα ἠσφαλίσθησαν μὲ κανονικὰ ἀσφάλιστρα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ ἠῤῥημένα τοιαῦτα. Ἐξεταστέον ἂν ἰσχύῃ ἡ ὑπόθεσις ὅτι αἱ δύο ομάδες ἔχουν τὴν ἴδιαν πιθανότητα θανάτου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Κατηγορία ἀσφαλιστρῶν	Θανόντες	ἐπιζήσαντες	Σύνολον
Κανονικὰ	48	931	979
Ἡῤῥημένα	13	127	140
Σύνολον	51	1058	1119

(Θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ κριτήριον χ^2 , τιμὴ τοῦ χ^2 μὲ 1 βαθμὸν ἐλευθερίας εἰς 5 %, $\chi^2 = 3,841$).

3. Δίδεται ἡ διπλῆ σειρά :

ψ	χ	ψ	χ
9	9	5	5
9	8	4	3
8	7	3	3
6	7	1	1
6	6	1	1

Νὰ προσδιορισθῇ :

- Ἡ ἐξίσωσις παλινδρομήσεως τοῦ ψ ὡς πρὸς χ .
- Ἡ συντελεστὴς συσχετίσεως τ τοῦ ψ καὶ χ .
- Νὰ ἐλεγχθῇ ἡ σημαντικότης τοῦ τ εἰς 5 % ($v = 9$, $t_v = 2,262$).
- Νὰ καθορισθοῦν τὰ ὄρια ἐμπιστοσύνης τοῦ τ εἰς 5 %.
- Ὁμοίως τοῦ συντελεστοῦ παλινδρομήσεως β εἰς 5 %.

4. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ συγκρίσεως δύο μηχανῶν κατασκευῆς βαμβα-

κερῶν νημάτων λαμβάνονται θετικά δείγματα ἐξ ἐκάστης μηχανῆς ἅτινα ἐλέγχονται διὰ τὴν ἀντοχὴν εἰς τὴν θραῦσιν. Ταῦτα παρέχουν τὰ ἐξῆς δεδομένα :

Μηχανὴ Α : 380, 382, 362, 382, 364, 392, 360, 358, 400, 402.

Μηχανὴ Β : 398, 440, 396, 428, 420, 446, 420, 420, 410, 390.

Ἐὰν ὑποθεθῆ ὅτι ἡ κατανομὴ τῆς ἀντοχῆς τοῦ νήματος ἐκάστης μηχανῆς εἶναι **κανονικὴ** (τοῦ τύπου Gauss - Laplace) μὲ τὴν ἰδίαν διακύμανσιν διὰ τὰς δύο μηχανάς, νὰ εὑρεθῆ τὸ διάστημα ἐμπιστοσύνης εἰς 95 % διὰ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν μέσων τιμῶν, ἔτι δὲ καὶ ἂν ἡ διαφορὰ τῶν δύο μέσων εἶναι σημαντικὴ ἢ ὄχι, δηλ. ἂν τὰ προϊόντα τῶν δύο τύπων τῶν μηχανῶν διαφέρουν σημαντικῶς.

Στατιστικὴ τῶν Ἐπιχειρήσεων

1. Εἰς παραγωγὴν χάλυβος εὑρίσκονται ἀπὸ τὰ 20 πρῶτα δείγματα ἐκ 5 δοκιμίων ἕκαστον αἱ κάτωθι τιμαὶ ἀντοχῆς \bar{x} καὶ R ἐπὶ τῆ βάσει αὐτῶν νὰ συνταχθοῦν διαγράμματα παρακολουθήσεως \bar{x} R καὶ σ διὰ τὴν μέλλουσαν παραγωγὴν.

\bar{x}	R	\bar{x}	R
73	10	76	20
83	20	80	20
75	15	85	10
71	5	79	25
76	5	84	15
71	5	77	20
77	20	75	5
77	5	76	5
66	10	76	10
59	20	80	15

2. Σὲ μιὰ ποσότητα βιομηχ. προϊόντων διεπιστώθη ποσοστὸν σκάρτων 10 %. Ζητεῖται : α) ἐὰν ληφθοῦν δύο τεμάχια, ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι ἓν τοῦλάχιστον σκάρτον, β) ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι ἓν ἐκ τῶν δύο σκάρτον, γ) ἂν ληφθοῦν 3 τεμάχια ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι καὶ τὰ τρία σκάρτα, δ) ἂν ληφθοῦν εἴκοσι τεμάχια ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι τρία σκάρτα μεταξὺ αὐτῶν, ε) ποία ἡ πιθανότης νὰ εἶναι τρία τοῦλάχιστον σκάρτα, ἂν ληφθοῦν ὁμοίως εἴκοσι τεμάχια :

Οικονομετρία

1. Δίδεται ἡ τιμὴ ἑνὸς ἀγαθοῦ A (χ) καὶ ἡ ζήτησις αὐτοῦ (ψ) ὡς κάτωθι :

χ	ψ
0,30	14,910
0,70	15,790
1,20	14,640
1,50	14,55
1,75	14,475
1,90	14,430
2,15	14,355
2,32	14,304

Εὑρεῖν τὴν ἐξίσωσιν ζήτησεως τοῦ ψ εἰς χ (ἐξίσωσις γραμμικὴ) καὶ ἐλέγξει τὴν σημαντικότητά τοῦ συντελεστοῦ β .

Ὅμοίως εὑρεῖν τὸν συντελεστὴν ἐλαστικότητος καὶ τὰ ὄρια ἐμπιστοσύνης τούτου εἰς 95 % . Τί συμπεράσματα προκύπτουν ἐκ τῆς διερευνήσεως τῆς ἐξισώσεως ζήτησεως ;

2. Δίδεται τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα Y (εἰς σταθερὰς νομ. μονάδας) ἢ κατανάλωσις C καὶ ἡ ἐπένδυσις I ὡς κάτωθι :

Ἔτος	Y	C	I
1920	15	12	3
1921	21	16	5
1922	26	21	5
1923	32	26	6
1924	44	37	7
1925	58	48	10
1926	61	50	11

Νὰ προσδιορισθοῦν αἱ ἀξισώσεις α) καταναλώσεως καὶ ἐπενδύσεως συναρτήσῃ τοῦ εἰσοδήματος, β) ἡ ὀρικὴ ροπή πρὸς κατανάλωσιν καὶ ἐπένδυσιν, γ) ὁ πολλαπλασιαστὴς καὶ ὁ συντελεστὴς ἐπιταχύνσεως. Νὰ διατυπωθοῦν σαφῶς τὰ προκύπτοντα συμπεράσματα.

Οικονομικὰ Φαινόμενα

I. α) Ποῖαι αἱ συνιστώσαι, εἰς ἃς ἀναλύεται μία οἰκον. χρονολογικὴ σειρά; Δόσατε τὸν ὄρισμὸν αὐτῶν.

β) Ἀναφέρατε τὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦνται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς αἰωνοβίου τάσεως εἰς μίαν χρονολογικὴν σειράν. Ἀναπτύξατε μίαν ἐξ αὐτῶν.

II. Δίδονται αί κάτωθι ὑποθετικά τιμαί ἑνὸς ἐτησίου δείκτου διὰ μίαν περίοδον ἑννέα ἔτων.

Δείκτης : y	109	107	105	104	104	105	107	110	114
Ἔτη : x	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938

Χρησιμοποιοῦντες τὰς πρώτας, δευτέρας κλπ. διαφορὰς τῶν y ἢ τὸ σχετικὸν χρονόγραμμα, καθορίσατε τὴν μορφήν τῆς ἐξισώσεως, ἣτις προσαρμόζεται ἱκανοποιητικῶς πρὸς τὰ δεδομένα. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἔλαχ. τετραγώνων νὰ εὑρεθῶσιν οἱ συντελεσταὶ τῆς ἐξισώσεως ταύτης.

III. α) Ποῖοι οἱ τύποι Laspeyres, Paasche καὶ Fisher, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ δείκτης τιμῶν; Ποῖα τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα ἑνὸς ἑκάστου;

β) Ποῖα θεμελιώδη προβλήματα ἐγείρονται, προκειμένου νὰ καταρτισθῇ ἓνας τιμάριθμος;

Θέματα Λογιστικῆς

1ον

Τί εἶναι αἱ «Λογιστικαὶ Καταστάσεις» καὶ πῶς διακρίνονται;

2ον

Ποῖα εἶναι τὰ στοιχεῖα μιᾶς μελέτης τοῦ Γενικοῦ Ἴσολογισμοῦ;

3ον

Ὁ τέταρτος ἀπὸ τῆς συστάσεώς της ἐτήσιος Ἴσολογισμὸς τῆς ἐπιχειρήσεως Δ. Ἀνδρέου, συνταχθεὶς τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1954, ἔχει ὡς κάτωθι:

Ἴσολογισμὸς

Ε		Π	
Ταμείον	30.000	Κεφάλαιον	450.000
Τράπεζαι	70.000	Πιστωταὶ	200.000
Ἐμπορεύματα	300.000		
Χρεώσται	140.000		
Ἐπιπλα	50.000		
Ζημίαι	60.000		
	<hr/> 650.000		<hr/> 650.000

Ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1955 μέχρι 31ης Δε-

κεμβρίου 1955 χρονικὸν διάστημα διενεργήθησαν αἱ κάτωθι πράξεις:

1. Ἐπωλήθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 150.000 μετρητοῖς.
2. Ἠγοράσθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 100 000 κατὰ τὸ ἥμισυ τοῖς μετρητοῖς καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἔναντι ἀποδοχῆς συναλλαγματικῶν εἰς διαταγὴν τῶν πωλητῶν.
3. Ἠγοράσθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 50.000 δι' ἐκδόσεως ἐπιταγῶν εἰς διαταγὴν τῶν πωλητῶν.
4. Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἔμπορευμάτων εἰς τὰς ἀποθήκας ἐπιχειρήσεως κατεβλήθησαν δραχ. 5.000.
5. Ἐξωφλήθησαν λήξασαι συναλλαγματικαὶ δραχ. 30.000.
6. Ἐπωλήθησαν ἔμπορεύματα ἀντὶ δραχ. 140.000 ἔναντι γραμματίων.
7. Κατεβλήθησαν διὰ μισθοῦς προσωπικοῦ δραχ. 24.000 καὶ δι' ἐνοίκια δραχ. 36.000.

Ζητεῖται

Νὰ γίνῃ ἡ καταχώρησις τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς λ)σμοὺς Γ καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ συνταχθῇ βάσει τούτων ὁ 5ος Γενικὸς Ἰσολογισμὸς δοθέντος ὅτι κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν σχετικὴν Ἀπογραφὴν :

- α) Τὰ μένοντα ἔμπορεύματα ἀπετιμήθησαν ἀντὶ δραχ. 285.000.
- β) Ἐλογίσθησαν τόκοι : τῶν παρὰ Τραπεζαῖς καταθέσεων δραχ. 3.000, εἰς βάρος χρεωστῶν δραχ. 10.000 καὶ ὑπὲρ πιστωτῶν δραχ. 5000.

Ἐρωτᾶται ἐπίσης

Ποία εἶναι ἡ ἀναλογία τῶν διαφορῶν ἐν τῷ νέῳ Γενικῷ Ἰσολογισμῷ περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ποία ἡ προσωπικὴ σας ἐκτίμησις περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τοῦ κ. Δ. Ἀνδρέου.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ,
ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι

γιὰ τὴν ἐθνικὴ μας παραγωγὴ

Ἀγοράζοντες ἑλληνικὰ προϊόντα :

ὠφελεῖσθε οἱ ἴδιοι, δίδετε
ἐργασία σὲ ἑλληνικὰ χέρια
καὶ βοηθεῖτε τὸν τόπο μας.